ENCHIRIDION
PIARVM MEDITATIONVM IN OMNES DOMINICAS, SANCTORVM

Festa, Christi passionem, & cætera, insequenti pagina comprehensa.

IN GRATIAM PARTHENIORUM Sodalium, vitæq́ Religiosæ cultorum.

Opera & studio

IOANNIS BVSÆI SOCIETAtis IESV Theologi concinnatum.

I. Cor. 14.

Orabo spiritu, orabo & mente: psallam spiritu, psallam & mente.

Cum Gratia & Priuilegio S. Cæs. Maiest. & Superiorum consensu.

MOGVNTIÆ

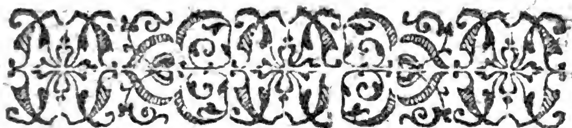
Ex Officina Typographica Balthasaris Lippij.

ANNO M. DCVI.

INDEX MEDITATIONVM HOC OPVSCVLO COMPREHENSARUM.

RE-

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI, ET DOMINO D. Stephano VVebero Mysiens. Episcopo, Reuerēdiss. & Illustriss. D. D. IOANNIS SVICARDI, Archiepisc. Moguntini, Princ. Elect. in Pontificalib. Vicario, SS. Theolog. Doctori. &c.

IOANNES BVSAEVS.

MIraris fortassis, Reuerendiss. Domine, cur post tot piarum commentationum libellos, à Societatis nostræ patribus, aliisque, editos, nouum moliar Opusculum. Suscepti cōsilii causam ingenuè aperiā. Optarunt

mecũ iam diu multi orationis mẽtalis amãtes vnum aliquem confici manualem libellum, in quo multæ, & variæ, eæque breues Meditationes, quarum vsus toto anni decursu seruiret, continerentur. Quæ enim hactenus in lucem prodierunt, aut prolixiores sunt, vt Petri Canisii, Ludouici Granatensis, Francisci Costeri, Hieron. Natalis, & Vincẽtii Bruni: aut æquo breuiores, & pauciores, vt Gasparis Loaris, Androtii, Pinelli, & similium. Itaque opere pretium me facturum existimaui, si ex dictis, aliisqae auctorib. maximè in Partheniorum Sodalium gratiam (quibus Congregationis Leges non semel hoc pium Exercitium commendant) multas & varias Meditationes breuiter in tria puncta distinctas in vnum Opusculum contraherem: tum vt exiguo ære, laboreque omnibus meditan-

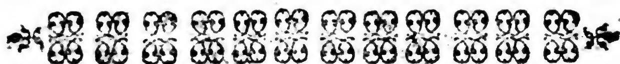
ditan-

ditandi materia ſuppeteret, tum vt Patres ſpirituales, qui viam rationemq́ue commentandi aliis præſcribunt, vnum aliquem auctorem haberent, quem huius ſanctæ exercitationis ſtudioſis commendare poſſent. Cur autem hunc qualemcunque laborem ſub Reuerendiſſ. D. T. auſpicio & tutela lucem aſpicere voluerim, non nouæ, ſed antiquæ me permouerunt cauſæ, quas ante octennium in epiſtola dedicatoria ad quartam Meditationum noſtri P. Bruni partem ex Italico idiomate in Latinum à me conuerſam commemoraui, nimirum conſtans tua, ſuiq; ſemper ſimilis, tum in hoc Collegium Moguntinum, imo Societatem noſtram vniuerſã voluntas & beneuolentia, tum in Sodalitatem D. Virginis MARIÆ Annunciatæ, quam totos viginti octo annos, quibus illa Moguntiæ

floruit, velut Sol quidam virtutum tuarum radiis cũ omnium gaudio & gratulatione illustrasti, fauor & propensio. Quo fit, vt vtroque nomine Reuerendiss. D. T. licet iam ad deuexam ætatem vergenti, non modo longiorem huius vitæ, pro Ecclesiæ Moguntinę incolumitate, vsuram, verum etiam sempiterna alterius vitæ sæcula, omnes quotquot in Collegio Moguntino degimus ex animo optemus. Moguntiæ, ipsis Annunciatæ Dominæ nostræ feriis. Anno ab eiusdem partu. M. DC. VI.

PRÆ-

PRAEFATIO AVCTORIS AD PIVM LECTOREM, DE MODO RECTE Meditandi.

HABES, pie Lector, in hoc Enchiridio ẽ, vti spero, affatim materiæ pro instituenda Meditatione: sed forte modum quoquè & rationem recte fructuoseq; meditandi à me reposces. Nec iniuria, quia sicut eximia est huius spiritualis exercitii nobilitas & præstãtia, ita peculiarem quandam curam & peritiam, quo cum vtilitate tractetur, requirit. **Exstant de hoc modo duo erudita & accurata, duorum Patrum Societatis nostræ scripta alterũ Reuerendi Patris Francisci Arias Hispani, in Tractatu secundo de Profectu spirituali. Alterum Reuerẽdi Patris Bartholomæi Riccii Itali, in Instructione de meditandi modo, nuper**

latinitate à me donatum, & typis Moguntinis expreßum. Verum, quia vel illorum non suppetit copia, vel non vacat omnibus ob prolixitatem perlegere, breuiter hic in epitomen redigam, quæ ab vtroquè fusißimè pertractata fuere. Ac primò exponam, quid nomine Meditationis intelligatur. Secundò: quæ sint eius partes. Postremò: quæ adiumenta vt cum spirituali fructu perficiatur.

Quid sit Meditatio.

MEditatio. quam alii Orationem mentalem appellant, est pia & affectuosa rerum diuinarum, aliarumuè consideratio, quæ hominem ad laudandum DEVM, ad virtutes CHRISTI, Sanctorumquè sectandas ad bonum amplectendum, & fugiendum malum efficaciter promouet. Vocaui (affectuosam) *quia non tam in actione intellectus, quam in affectione voluntatis consistit, quatenus eius beneficio ad amorem Dei odium peccati, & rerum caducarum contẽptum promouemur. Vnde Pro-*

de Propheta regius in hoc orandi genere exercitatus dicebat. In meditatione mea exardescet ignis, *hoc est. feruor animiq; promptitudo excitabitur, vt fugiam noxia, & amplectar vtilia: vt negligam temporalia, & persequar æterna.* Hoc commendandi exercitio Christus cum discipulis noctes insomnes in deserto & mõtibus duxit. Hoc B. Virgo Maria apud B. Lucam in corde suo conferebat, quæ à Christo dicta audierat. Hoc omne vitæ tempus S. Ioannes Baptista in eremo, & post eũ innumeri Anachoretæ, sine fastidio traduxerunt. Hoc vsi sunt Sancti omnes, Basilius, Hieronymus, Augustinus, Benedictus, Bernhardus, Franciscus, Dominicus, Ignatius, Xauerius. & quotquot fuerunt insigni sanctitate, & rerum cœlestium contemplatione admirabiles.

De partibus Meditationis.

PARTES *Meditationis sunt quatuor. Præparatio, Repræsentatio, Consideratio, & Colloquium vel Petitio.*

1. *Præparatio est, qua homo se ad meditandum componit. Cuius necessitatem Sapiẽs Ecclesiastes cap. 18. his indicat verbis.* Ante orationem præpara animã tuam, & noli esse quasi homo, qui tẽtat Deum, *Si enim cum Rege, Episcopo vel alio principe viro acturus primum præmeditaris, quibus verbis vti velis, quãto magis id faciendum, quãdo cum Deo in meditatione es collocuturus.*

Præparatio autem hæc duplex est: remota & propinqua. Remota est, *prælegere pridie Meditationis materiam. 2. eam simulatquè mane euigilas in mentem reuocare, 3. Cogitationes omnes & curas de studiis, aliisue negotiis temporalibus excludere, Meditatio siquidem mentem postulat quietã & tranquillam.* Propinqua *verò est, cum iamiam incoanda est meditatio, primum se aqua benedicta, si præsto sit aspergere & signo crucis munire. 2. vno passu à Meditationis loco ad spatium Dominicæ Orationis Salutationisq; angelicæ consistere, & firmiter tibi persuadere te coram diuino maiestatis throno, quem omnes Sancti circumstent,*

vt cum

ut cum Deo colloquaris, cõpariturum. Tertio, reuerenter in genua velut coram Deo prolabi, & mox humiliter postulare ab eo gratiam, omnes vires actionesq; animi ad suæ diuinæ Maiestatis gloriam referendi. Poteris quoq;, si velis, Beatæ Virginis, angeli custodis, vel Sanctorum, ad quos afficeris, auxilium implorare. Potes etiam Meditationis puncta, si memoria forte exciderint relegere.

Repræsentatio vel imaginatio est, qua homo ante Punctorum considerationem repræsentat, id est, ob oculos ponit locum, personas, earundemq; actiones in mysterio Meditationis expressas. Vt si mediteris de crucifixione Christi, imagineris te intueri montẽ Caluariæ, cruci Christum affigi, infinitam hominum turbã circumstare, sicut à pictorib. depingi solet. Similiter, mediteris de morte, fingas te aspicere teipsum, vel aliũ in lectulo decumbentẽ, pallidũ & morti vicinũ. Hæc enim repræsentatio valet non solum ad cauendas animi distractiones, sed etiam ad concitãdum affectum doloris, compassionis, metus, & similium. Et si in hac imaginatione

diu

diu hærendum non est, sed tantum, quandiu sentis te piè moueri ad amorem, pœnitentiam, lætitiam vel aliud. Quod si materia meditationis sit de re, in qua nulla sit circumstantiarum, vt loci, vel personarum repræsentatio, statim à præparatione transeas ad Considerationes.

3. Consideratio verò est operatio Intellectus, qua homo sedulo expendit omnia quæ in singulis punctis continentur, cum desiderio inde fructum aliquem spiritualem carpendi. Maximè autem discurrit & ratiocinatur circa circumstantias. Ut si meditetur de aliquo puncto passionis Domini, attendat. Quis sit qui patitur, nempe Filius Dei, conditor cœli & terræ. Quid patiatur, nempe cruciatus maximos. Pro quo, nempe pro te vili & ingrata creatura. Qua de causa, nempe ad te liberandum à damnatione æterna.

4. Colloquium vel Petitio: Vbi enim sedulo, quæ in punctis continentur, expenderis, & te ad amorem, dolorem, vel alium affectum, moueris & accenderis, facile occurret, quid per colloquium à Deo petere debeas. Ordinariè au-

riè autem petere potes maius lumen Deum, & teipsum cognoscendi, peccatorum remißionem, dolorem de iisdem, perturbationum animi expugnationem, in litteris & pietate progressum, demum virtutes omnes, quæ Deo te reddant gratiorem. Potest autem hoc colloquium instituì vel ad Deum vel ad singulas S. Trinitatis personas, vel ad Christum crucifixũ. Ad B. Vir. quoq;, aliosúe Sanctos patronos: imò & ad hos omnes. Schema harum omnium partium habes in Meditationibus de nouißimis.

DE ADIVMENTIS AD RECTE MEDITANdum idoneis.

P*Rimum est* Locus *idoneus, id est, ab omni strepitu remotus, iuuat etiam, si sit obscurus.*

2. Tempus *certum & stabile, quod citra iustam causam non immutetur. Horæ autem aptißimæ ad meditandum sunt matutinæ, ante inchoata studia, vel alia negotia. Conuenit*

uenit autem in meditatione expendi integram horam, vel certe mediam.

3. Situs corporalis *modestus & deuotus, vt genibus flexis. Quod si diu non potes, pedibus insistas, ita tamen vt ad genuflexionem paulò post redeas. Conuenit aliquando ad exemplũ Christi, maxime si magnus aliquis motus insurgat, prono corpore ad breue tempus meditari. Deniq; is situs vsurpandus est, qui plus iuuet attentionem & deuotionem.*

4. *Vt si quo in puncto senseris, spirituali sensu vehementius moueri, non illico transilias ad aliud, sed in eo nonnihil immoreris, donec gustui satisfeceris. Et si ante percursa tria meditationis pũcta hora elabatur, nõ sis sollicitus ad cetera progredi; poteris enim id facere sequenti vice repetitis breuiter iis, in quibus gustum spiritalem sensisti. Imo sæpe vtile est, vnam eandemq; meditationem, variato tantũ Colloquio, repetere.*

5. *Quia vis Meditationis potius in exercitatione affectus, quam intellectus posita est, scire debes hunc affectum ordinariè debere*

bere esse leuem, quia diutius continuari potest, & capiti pectoriuè noxius non est. Quem diuina gratia adiutus facile excitabis sedula consideratione personarum S. Trinitatis, Christi, B. Virginis & circumstantiarum, non verbis, sed cordis affectu dulciter eos alloquendo. Quo affectu angeli diuinæ maiestatis conspectu suspensi continenter canunt. Sanctus, Sanctus, Sanctus.

6. Si autem Deus aliquando immittat tibi vehementiorem affectum, verbi gratia, vt prorumpant lachrymæ, humiliter eum admitte & quamdiu Deus dederit, continua. Sed hic diuturnus esse non debet, maximè si sponte à te concitatus sit, ne labatur caput. Prodest autē plurimum hic affectus in quibusdam casibus. 1. Si confeßionem generalem de tota vita, vel de toto anno facturus optares te excitare ad cōtritionem veram & perfectam, quam Theologi dicunt valere ad expiandam omnem culpam et pœnam. 2. Si quando graui tentatione contra fidem, castitatem, vel vocationem pulsaréte. Tertiò: Quando aduerteres te in studio pietatis

vel

vel vocationis tuæ omnino refrixisse. 4. si quando aggrediendum esset opus magnum ad Dei gloriam, multis difficultatibus implicitum.

7. Quod si contingat te inter meditandum omni gustu, solatioq; destitui: non ideo animum despondeas. Si enim tua culpa id acciderit, quia imparatus in meditationem irruisti, humilia te, culpam agnoscendo, & breui sequetur serenitas. Si verò non tua culpa, cogita permissu à Deo, vel vt diceres gustum illum, non studio nostro parari, sed dono Dei obtineri, vel vt Deus probaret, an ex puro Dei amore sanctum hoc opus, & non consolationis tuæ causa, exerceres. Itaque tempore desolationis dic. Ego non incepi hanc meditationem meam propter meum solatium, sed ex mero amore Dei; quare eandem ex eodem amore perficiam.

8. Si vero multis agiteris distractionibus nec ideo abrumpe Meditationem: sed cogita, si obrepant te inuito, nullum admitti peccatum. Tantum vbi aduerteris te distrahi, resiste illis, licet sæpius redeant: neque

neque enim minus grata erit ob hunc laborem meditatio tua, quā si cum deuotionis sensu eā perfecisses. Prodest etiam in hac pugna prosilire ad colloquia, & submisse agnoscere te tuis viribus nihil posse: vel etiam grauiter te accusare, tanquam mortalium ignauissimum, qui nō possis etiam ad breue tempus cum Deo loqui, & ilico senties auxilium diuinum.

9. Denique non parum ad fructuosam meditationē instituendam valet, si Deū in omnibus actionibus tuis, vt verè est, cogites præsentem: si crebro per diem iaculatorias vsurpes orationes, si libellos spirituales libenter lectites, si crebro sacram mensam confessione facta accedas, si familiaritate piorū vtare, si sensus externos, ac imprimis linguam coerceas, si caritatis & pœnitentiæ exercitia diligas, si bona proposita in Meditatione facta opere compleas.

* * *

AD SO-

AD SODALITATEM PARTHENIAM.

PROXIMA quæ superum Regi mortalia votis
Sustinet, & Stygias Virgo refringit opes,
Vos iuuenum flores, vos illibata tueri,
Atq; implenda Deo pectora ferre studet.
Ergo velut tristis quando inclementia cœli
Tabificam spargit mœsta per arua lucem:
Mater, quæ teneri insertas timet anxia nati,
Quo sese erepto viuere posse negat,
Illum adigit properè vitiatos linquere tractus,
Et fugere heu! Diuûm quas premit ira domus:
Dein procul à terris quas turbidus ingnat Auster,
Aut putris incestat desidis aura lacus,
Libera rura iubet, vel apricos visere colles,
Quæ Zephyri assiduo murmure sylua strepit:
Sic illa æternam à vobis defendere pestem,
Et cupida innumeris eripuisse malis,
Heus, inquit, mea cura, quibus felicia serta,
Ex immortali plectere tendo rosa:
O tandem inuisis animos abducite terris,
Quas auida obsedit pestilitate furor.
Non opus Abarida ventos superare sagitta,
Non opus est volucri Bellerophontis equo.

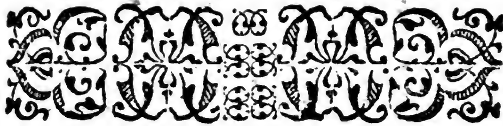
Secum

Secum habitans, curisq; animū melioribus implens:
Et Calpe fugiet longius, & Meroe.
At nunquam euadet, qui terræ affixus inerti
Contagem, & certa semina pestis amat.
Repit humi quisquis stolidi vestigia vulgi,
Non Christi & Diuûm signa sequenda ratus,
Plus hominū sannas, quam fata extrema, Rogūq;
Æternum, atq; Dei flebile Theta timet,
Si quenquam in vanas rerum, somniq; gemellis
Comperies oculos deposuisse putres:
Illum Ariadneæ pone inter signa coronæ,
Pone apud Arctoi languida plaustra senis:
Non arces ideo propius continget Olympi,
Semita Tænariæ quam metuenda specus.
At si quem Miseræ exosum discrimina vitæ,
Ad frugem & veniæ spem Metanœa vocat,
Proh: quam sublimem mortali è puluere raptum
Nectaris implebit nobiliore nota:
Seu larga effusi miretur Munera cœli,
Siue suo tinctum membra cruore Deum:
Siue inter sacræ mellita tragemata mensæ
Cernit ad humanæ vocis adesse sonum:
Tum forte æterni delibans commoda sæcli,
Vanarum hæc inter decipietur opum,
Ite malæ pestes, dicit, diuellere quotquot
Me Domini amplexu noxia cura fuit,
Ambitio, Luxus, Sitis auri, insana Libido,
Lethi immortalis triste satellitium.

Ite

Ite. Æternarum Meditatio feruida rerum,
Me vehit, vt placidis lintea pulsa Notis.
Iam mihi decrescit tellus, quicquidq; superbum.
Fors leuibus spondet callida pectoribus.
Iam cælum, cælum aspicio. iam proxima vita est,
O! bene quod retro est vertere vela nefas.
Me nunc astringunt adamantina VINCVLA (Christo,
Vincula non vlla dissoluenda manu.
Hæc rerum REGINA suis, simul indice signat
Hoc libro tanti clausa elementa boni.
Vtimini. Auctorem meruit quæ gignere vita
Exaudita, Deum spreta, dat exitium.

MEDI-

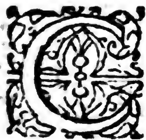

MEDITATIONES

IN OMNES TOTIVS ANNI DOMINICAS.

MEDITATIO

IN FESTO CIRCVMCIsionis, *Lucæ 2.*

CIRCVMCISVS *est puer.* Considera primò summam Christi humilitatem, quod voluerit haberi peccator, cum non esset, (nam propter peccatum originale tollendum circumcisio instituta erat) nos autem cum simus peccatores, nolumus haberi. 1
2. obedientiam, quod legi, cui nō erat subiectus

mini, ait propheta, *saluus* erit. *Tertiò*, considera te non esse de Societate IESV, nisi etiam studeas per labores & passiones fieri saluator aliorum.

Redditus est matri suæ Puer, quæ illi compatiebatur de sanguinis visa effusione. Cogita primo plorasse puerum IESVM in circumcisione, non tam propter dolorem, quam ob causam doloris, id est, tua peccata: ocellulosque suos coniecisse in matrem, vt ex suaui eius aspectu aliquod caperet solatium. *Secundò*, perpende, quanto dolore maternum pectus, conspectis lacrymis & sanguine pueruli, fuerit obrutum, quot lacrymas ipsa fuderit, dixeritque potius corde, quam ore O dulcis IESV, quid est hoc? Ante octo dies vidi te in præsepio plorantem & trementem; & hodie video te sanguinem pro mea salute profundentem O quomodo crescit indies caritas tua. 3.

IN FESTO EPIPHANIÆ.

De tribus Magis Regibus, Matth. 2.

1. TRES *Magi Reges ad puerum Iesum adorandum venerunt, stella duce; ita attestantes. (Vidimus enim stellam eius in Oriente, & venimus adorare eum.)* Considera primò summam caritatem pueri Iesu, qui omnes homines vocat ad salutem è vicino quidem infimos pastores per nuncium angelum; è longinquo diuites & nobiles per indicium stellæ, illos ex Iudæis, hos ex gẽtibus, & quemq; per congrua media, vt Magos peritos astrologiæ per stellam. 2. obedientiam magorum qui ad tam paruum indicium credunt, & constanter etiam in vrbe Hierosolyma coram Herode audent quærere, vbi sit rex Iudæorum natus? Vide quanto gaudio iter peragant, quantas gratias Deo agant. Expende, an tu inspirationi diuinæ tam cito pareas.

2. *Procidentes adorauerunt eum, & apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham.* Considera primò, Magos supplices in terra prostratos prius adorare Christum, & deinde offerre munera: prius offerre se ipsos corpus & animã puero Ie-

ro Iesu. quod munus longe fuit gratissimũ. Sic olim Deus primum respexit ab Abel, deinde ad munera eius Et tu quoque prius offer Deo cor & voluntatem tuam, deinde verò operum bonorũ fructus. 2. offerre aurum Christo, vt regi, thus vt Deo, myrrham vt homini mortali. Et tu tria offer Iesu, aurum caritatis, super omnia eum diligendo; thus deuotionis, omnia ad gloriã eius faciendo; & myrrham mortificationis, passiones & cupiditates frænando. Religiosus si sis, offer aurum, per votum paupertatis, omnem proprietatem refugiendo: thus per castitatem, corpus Deo consecrando: & myrrham per obedientiæ votum, voluntatem subiiciendo voluntati superioris. 3. considera, quanta consolatione puer Iesus reges data benedictione, porrectis ad osculum manibus & pedibus dimiserit. Quantoque gaudio B. Virgo & Ioseph exultarunt. Genes. 4.

3. *Responso accepto in somnis, ne redirent ad Herodem, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam* Considera Magos quia tam liberales in Christum fuere, (totos se cum thesauris suis offerendo, nihilq; de fide, ob vilitatem & paupertatem parentum, detrahendo,) noua gratia per miraculũ or-

inciderет in orationum nostrarum frigus.

Remansit illic nesciis parentibus Considera intimum dolorē B. Virg. quando domū repetens vesperi non inuenit suum Iesum, quē putabat esse cum Ioseph. quot gemitus ambo ediderint, quot lacrymas fuderint, nescientes quo se verterent, quia erat nox, sed nec cibum nec somnum ea nocte sumpserint. *Secundò*, cogita, cū te volueris diuino cultui dedicare, vel inspirationi diuinæ satisfacere, posse parentes, si reluctētur, eorumq; consilia deserere. Tunc enim Deo magis obediendum, quam hominib⁹. Deinde Christum aliquando, etiam piis, se, suasq; consolationes subtrahere, vt discas sollicitè eum, eiusq; gratiam custodire. *Tertio*, vide Christum in angulo aliquo templi illa nocte ardenter orantem, de die verò vel orantem, vel pia loquentem inter pueros, vel panem ostiatim emendicantē. 2. *Act 5.*

Post triduum eum inuenerunt in templo, sedentem inter Doctores: & ipse illis causam moræ percontantibus, respondit, (Nesciebatis, quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse?) Cogita quomodo B. Virgo, in reditu ab omnib. obuiis quærat de filio; eoq; cōspecto, quantū gaudiū obortū cum lacrymis, quomodo irruerit in oscula, nūc ipsa 3.

nunc Ioſeph, quas querelas depoſuerint. Quomodo viciſſim eas ſolatus. Quantum Doctores illũ laudarint coram ipſis. 2. diſce Chriſtum inueniri in templo, non inter cognatos & carnales homines. Diſce & humilitatem, vt non pudeat alios audire, & interrogare quæ neſcis.

DOMINICA II. POST EPIPHANIAM.

De nuptiis in Cana Galil. Ioan 2.

1. I*Nuitatus fuit Christus cum diſcipulis ſuis ad nuptias.* Conſidera primò humilitatē Chriſti, qui non dedignatur ire ad nuptias inopum. defecerat enim iis. vinum. 2. myſterium, quia matrimonium eſt ſymbolum coniunctionis Chriſti cum Eccleſia, cuius tu es membrum; vt ſcias, ſicut poſt nuptias ſponſa non poteſt amplius diuelli à ſponſo, ſic nec te à Chriſto, eóque magis, ſi per votum caſtitatis eum in ſponſum elegeris. 3. ſcopum Chriſti; ideo enim adiit nuptias, vt fructum & temporalem & ſpiritualem iis afferet. Ephe. 5.

2. *Deficere vinum mater Christum monuit. (Vinum non habent) Et miniſtris dixit. Quodcunq́ dixerit vobis facite.* Conſidera primò,

mò, ſicut olim B. Virgo per ſuam humilitatem dicendo, *Ecce ancilla Domini, fiat mihi ſecundum verbum tuum*, cauſam dedit ſummo mircaulò Incarnationis, vt Deus fieret homo, ſic nunc per caritatem cauſam dediſſe primo Chriſti miraculo, vt aqua fieret vinum: 2. ſi ſollicita fuit non ſolum de defectu vniuerſali per aduentum Meſſiæ tollendo, ſed & de particulari harum nuptiarum; ſollicitam quoque fore de tuis defectibus corporalibus & ſpiritalibus tollendis, ſi eam inuocaris. 3. quod ita ſit ſollicita de nobis, vt velit nos etiam cooperari. Nam dicit miniſtris. *Quodcunque*, &c. cooperamur autem, ſi libenter faciamus quicquid Chriſtus nobis inſpirarit, ſi voluntatem noſtram cum diuina in omnibus conformemus. Luc. 1.

3. *Aquam in vinum Dominus conuertit* (*Et manifeſtauit gloriam ſuam, & crediderunt in in eum diſcipuli eius.*) Conſidera hoc primum miraculum Chriſti, typum eſſe vltimi miraculi facti ante paſſionem in inſtitutione S. Euchariſtiæ, quando panem in corpus ſuum, vinumque in ſanguinem cõuertit; vt diſcas huic potius ſacro conuiuio, quam illi nuptiali profano ſæpe inter... 2. Conſidera te verum imitatorem

Christi fore, si ita inter homines verseris, vt aquam primo in vinum conuertas, id est, peccatores coneris facere iustos, bonos meliores: deinde omnia ad gloriam Dei, non tuam agas. Et, si aliorum sis magister, ac superior, discipulos & subditos, tua doctrina & sanctitate reddas in fide firmiores, & amore Dei feruentiores.

II. MEDITATIO.

1. DICIT *Euangelista* (*Et mater* IESV *erat tibi*) *id est*, *nuptiis.* Considera illam ibi fuisse, antequam Christus aduenisset Cur verò præuenit? nisi vt operam suā illis offerret in parandis nuptiis, & vt incitaret ad Christum inuitandum? hoc est, vt caritatem perfectam, corporalem & spiritualem erga eos declararet. *Secundò*, vbi B. Virgo est, vel colitur, ibi continuó adesse Christū cum suis sanctis: Non potest filius abesse à matre, nec magister à discipulis. Gaude ergo, si in sodalit. B. Virginis verseris, vel singulari deuotione eam colas; nam certus esse debes Christum tibi cum omnibus sanctis affuturum.

2. *Dicit eis* IESVS (*implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vsq; ad summum*) Considera primo, licet miraculum ex sola Dei

virtute

virtute pendeat, Christum tamen nostrum quoque conatum postulare, quamuis difficultatem nonnullam habeat coniunctã; erant enim maximæ hydriæ. deinde, conatum nostrum esse debere non qualem cunque sed perfectum. quia ministri impleuerunt eas ad summum. vnde vulgo dicitur. Deum nemini deesse sua gratia, si faciat, quod in se est. 2. nos habere hydrias sex implendas, animam, corpus, intellectum, voluntatem, sensus internos & externos. *thesaurum enim gestamus*, vt ait Apostolus, 2. Cor.
in vasis fictilibus; sed implendæ sunt aqua 4.
contritionis & lacrymarum, vt conuertantur in vinum gratiæ. *Cor enim contritum* Psal. 50.
& humiliatum Deus non despicies, ait Dauid.

Architriclinus dicit sponso. Omnis homo 1.
primo bonum vinum ponit, deinde quod deterius est. Considera mores hominum mundi contrarios esse moribus & legibus veri spõsi Christi: illi enim primo vinum bonum suis in hac vita apponunt, i. voluptates, honores, & opes, deinde verò deterius, nempe crucẽ conscientiæ, desperationem, damnationem æternam. Christus vero commendat suis paupertatem, fletum, crucem, tribulationes in hac vita, deinde vero thesauros magnos in cœlo ac æterna gaudia. Vi-

de cu-

de tu viros malis sequi B. Augustinus certe Christum maluit quam mundum, cum diceret. *Hic vre, hic seca Domine, modo in æternum parcas.*

DOMINICA III. POST EPIPH.

De Leproso, & Centurionis seruo, Matth. 8.

LEPROSVS *adorato Christo dixit (Domi-*
1. *ne, si vis, potes me mundare)* Considera primò, Christum post descensum ex monte, in quo multa dixerat de dilectione proximi, iam venire ad praxim, & exercere illam: vt discas doctrinam debere respondere cũ vita. Diligere enim debemus proximũ non tantũ verbo, sed opere & veritate, vt loquitur B. Ioannes. 2. Vide quid faciat
1. ep. 3. leprosus. vt impetret sanitatem. humiliat se, fidem suam magnam opere adorationis, protestatur, agnoscit, & fatetur se leprosum, soliq́ue diuinæ voluntati se committit, dicens: *Si vis, potes.* vt discas tum orationem tuam fore efficacem, si humiliter petas, & cum resignatione, vt tantum voluntas Dei fiat, siue sanus, siue infirmus esse debeas; forte enim hic leprosus si infirmus non fuisset. Christum non quæsisset.

Et extendens Iesus manum tetigit eum dicens: Volo mundare Considera primò Christum cum verbo posset, tactu tamen voluisse eum sanare, vt doceret te non debere abhorrere à pauperibus, vel ægris, quando potes eos iuuare. S. Martinus & S. Frãciscus leprosum osculati sunt, S. Elzearius, & S. Margareta regina Scotiæ etiam pedes eis lauere. Et eadem ratione nec desistere à scelestiss. hominibus iuuandis. 2. cogita & te fieri leprosum, quando animam tuã finis vel vno peccato mortali, vel multis imperfectionibus fœdari, & ideo te indigere etiam tactu frequenti sanctiss. carnis Christi in S. Eucharistia. 2.

Dixit Iesus mundato. (Vide nemini dixeris, vade, ostende te sacerdoti, & offer munus.) Considera, quantopere piis cauenda sit vana gloria, quæ, sicut vmbra corpus, ita solet sequi bona opera; cum Iesus, nec timuerit se peccaturum, & potius debuerit promulgare hoc suum opus. 2. quod pudere nos non debeat peccata etiam turpissima & grauissima Confessario, vel patri spiritali patefacere, vt oratione, consilio, & imposita satisfactione perfectè à lepra peccati liberemur. 3. bonum esse, gratum erga D[illegible]m, testari etiam munere ex- 3.

terno; offerendo illud in templo, vel gratias pro beneficiis acceptis Deo agendo. Deus enim ideo ſibi cupit aliquid de tua ſubſtantia dari, vel à te crebras gratias agi, vt tibi plura dare poſſit.

II. PARS.

De Centurione.

1. IN *vrbe Capharnaum, Centurio dixit* IESV, *ſeruum ſuum iacere paralyticum & male torqueri.* Conſidera primo caritatem Centurionis etiam pro vili ſeruo ſolliciti. Et Chriſti humilitatem, qui non dedignatus illum, reſpondit, *Ego veniam, & curabo eum*, vt diſcas, ſi ſuperior ſis, etiam viles ſubditos non reſpuere; & ſi non ſis, exemplo Chriſti, promptè eis, cum potes, ſuccurrere. 1. expende, num tu quoq; ſis paralyticus, primo enim ſeruus peccati es & paſſionum, ſi eas non expugnes. 2. iaces in lecto, ſi affectu ſis immerſus rebus mundi. 3 es paralyticus, ſi in peccato mortali; quia nihil potes operibus bonis mereri. 4. malè torqueris, ſi excruciet te in aliqua re conſcientia, & nimia ſollicitudo rerum temporalium.

2. *Reſpondens Centurio ait. Domine non ſum dignus,*

gnus, vt intres sub tectum, &c. nam & ego mo sum sub potestate constitutus dicens ic. Vade & vadit. Considera, Centurioem eo ipso, quod indignum se reputat, faum dignum, vt Christus intraret non doum, sed cor eius. Vide quot virtutes hic claret. Humilitatem, dum indignum se itat Christi præsentia. Fidem dum credit sentem verbo posse sanare. Sapientiam, m à nemine doctus agnoscit Deum, Donum omnium creaturarum, cui creatufacilius obedire ad nutum debeant, quã nuli sui sibi. O fides eximia, nõ gentilis, l Christiani: nõ militis mũdi, sed Christi.

3. *Christus miratus tantas virtutes in hone gentili prædixit multos gentiles vbique uertendos, filios autem regni id est, Iudaiciendos in tenebras exteriores, vbi erit fle- & stridor detium.* Considera primo Christm miratum eius virtutes, non quod ioraret, sed vt declararet quãti faciendæ in eo, qui omniũ rerũ diuinarũ est iirus. Secundo, vt disceres non attẽdere ũ ad statũ, an Iudæus quis sit, vel gẽtilis, giosus vel sæcularis, sed ad veras virtu-. Considera, non quia Christianus, B. Sodalis vel religiosus es, ideo te securum alute, sed si humilitatẽ, castitatẽ, aliaq;

Centu-

Centurionis virtutes imiteris. Quo enim plura dona à Deo accepisti, hoc grauius punieris, si eis vsus non fueris.

DOMINICA IV. POST EPIPHANIAM.

De sedata maris tempestate. Mat. 8.

1. DORMIENTE *Christo coorta est in mari vehemens tempestas.* Considera Christo dormientem naui, angelos ascendisse & descendisse de cœlo, vt accidit Iacob patriarchæ dormienti in Bethel, Genes. 28. 2. licet in naui Ecclesiæ, vel Religionis cũ Christo sis, tamen ideo te non immunem fore à tentationibus dæmonis, mundi, & carnis, imò magis obnoxium. O*mnes qui*
2.Ti.3. *piè viuere volunt*, ait Apostolus, *persecutionem patientur.* 3. Christum tum dormire, & permittere nos tentari, quando nos in fide imperfecti, & tepidi in diuino seruitio sumus, vt primo agnoscamus nostram infirmitatem. 2. vt eius auxilium inuocemus. 3. vt cooperemur, & faciamus quod in nobis est. 4. vt plus mereamur certando. 5. vt consolatio sequatur maior, post superatã tentationem.

2. *Excitarunt eum à somno territi discipuli:* quot

quoſde fidei leuitate arguit. (*Quid timidi eſtis modicæ fidei?*) Conſidera, quanta conſolatio ſit homini Catholico, vel religioſo, dum ſcit ſecum eſſe Chriſtum, maximè ſi crebro communicet: quia in qualibet tribulatione poteſt eius auxilium inuocare. 2. cogita meritò Chriſtum diſcipulos arguere de nimio timore, & modica fiducia, quia omnes, etiam qui pij eſſe cupimus, in eo ferè delinquimus, quod nimis timidi ſimus, vt v. c. ne rideamur ab aliis, vel nimis puſillanimes, in graui tentatione ſuperanda, nec plenè in diuina gratia confidamus; & ideo nec proficimus.

Ventis & mari præcepit, vt conquieſcerent 3.
& facta eſt ſtatim tranquillitas. vnde obſtupentes homines dicebant. (*Qualis eſt hic, quia venti & mare obediunt ei.*) Conſidera, quam admiranda ſit Dei potentia, quod omnes creaturæ licet rationis expertes, ac etiam furioſum mare, ad nutum obediat; ſolus verò homo ad imaginem Dei factus, rationis compos, obedire aliquando nolit. Hoc enim magis eſt ſtupendum, quam illud. 2. quanta Dei ſit bonitas, vt licet culpabiles ſimus ſæpe & immorigeri, tamen ſtatim atque opem eius implorauerimus, ſedet tempeſtatem tentationum dæmonis, mũ-

di, & carnis. 3. conſidera in hoc conſiſtere perfectionem obedientiæ creaturæ erga creatorem, ſubditi erga ſuperiorem, quem loco Dei habet, vt ſtatim nulla mora interpoſita obediat, & imperata exequatur.

DOMINICA V. POST EPIPHANIAM.

De bono ſemine & Zizaniis. Matt. 13.

1. SIMILE *eſt regnum cœlorum homini, qui ſeminauit bonum ſemen in agro ſuo.* Conſidera regnum Dei eſſe intra nos, vt dicit Chriſtus. ager eſt anima noſtra, quam primo aratro contritionis proſcinde. 2. ſemen boni propoſiti de vita, vel vitio emendando in eam inijce. 3. orationibus feruentibus & lacrymis irriga. 4. mortificatione quotidiana ſubiice, donec moriatur mundo. niſi enim granum mortuum fuerit ipſum ſolum manet. 5. in dies proficere ſtude, vt cum ſemen ad maturitatem ſpicæ venerit in hora mortis, illud in horreum vitæ æternæ miniſtris angelis colligas. *Ioan. 12.*

Cum dormirent homines, inimicus ſuper-
2. *ſeminauit zizania, & abijt.* Cogita ſimulatq; bonum aliquod propoſitum feceris, non

non defuturas tentationes illi contrarias. *Tentatio enim est vita hominis super terram,* ait Iob. Et. *per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum cœlorum.* Causa est, vt plus mereamur, & similes simus Christo multa passo. 2 cogita, eo magis tibi vigilandum, quod tres inimicos habes capitales, & insomnes, dæmonem, carnem, & mundum: Vigilabis autem, si quotidiè per examen conscientiæ notes an aliqua zizania ab illis tibi immissa sint in cor, id est, cogitationes repugnantes tuo bono proposito, easque statim eradica, ne si diutius hæreant, postea cogaris extirpare & triticum sancti propositi. 3. aduerte inimicum, vbi superseminauit, abire & deserere agrũ. hoc enim proprium est mali seminatoris, vt deserat animam, & relinquat conscientiam tristem; boni autem, vt lætam & pacatam.

Iob. 7.
Act. 14.

3. *Tẽpore messis messores zizania in ignẽ proiecere, triticũ aũt collegere in horreum.* Considera, messores esse angelos, vt Christus exponit; & malos qdẽ zizania nostra. i. mala opera annotare, bonos verò bona, & in fine vitæ ea ꝑducere, in conspectũ æterni iudicis, vt iuxta ea iudicemur. 2. cogita, quãdiu in hac vita es, te posse esse messorẽ, quo

ties examinas conſcientiam, aut confiteris
1.Cor. ſacerdoti, vt ſic zizania ſeminata ex corde
11. tuo extirpes. Si enim nos hic iudicauerimus, non vtiq; poſt mortem iudicabimur: ſi hic illa igne pœnitentiæ combuſſerimus, ibi non coniicientur in ignem inferni.

DOMINICA LXX.

De operariis in vineam miſſis.

Matt. 20.

1. CONSIDERA, cur Eccleſia hoc die Alleluia. Gloria, & alia cantica læta omittat vſque ad Paſcha; nempe, quia dies ſunt luctus, & pœnitentiæ agendæ ob peccata toto anno, vel vita, quæ vltra 70. annos vix durat commiſſa. Cuius typus fuere 70. anni Babyl. captiuitatis. Quia autem in pœnitentia labor ſubeundus eſt, ideo de operariis Euangelium proponitur.

2. CONSIDERA operarios variis horis diei mitti in vineam à Domino; quia alij ad fidem, vel religionem initio, alij in medio vel fine vitæ vocantur. Item ad vitam æternam, alij iuuenes, alij ſenes, ſed nullus mercedem accipit, niſi ſtrenuè laboret, & perſeueret vſque in finem. 2. cogita, vineam tuam, eſſe animam tuam, vel proximi. cuius

.tu, vt vitam æternam merearis, 1. vi-
ulo amputa, id est, superflua rescin-
bentes enim quod edamus, & vnde 1. Ti.
nur, contenti esse debemus. 2. alliga 6.
item, id est, Christum, implorando
atiam, sine qua nihil possumus fa-
.iga vinculis boni propositi, regula-
dalitatis, vel votis religionis, si id
ispirat. 3. expone soli, & libenter fer
s diei & æstus, sciens feruorem in
operibus Deo gratissimum 4. im-
pinguedine crebræ confess. pecca-
, & S. Eucharistiæ. *Pinguis enim est* Ioan. 6.
Christi, vitam sustentans in æter-

ISIDERA nouissimos vltima hora vo- 3.
:andem mercedem accepisse cum
vt discas Deum profectum nostrum
:tiri diuturnitate temporis, quo ei
us, sed ex studio verarum solidarũ-
tutum, pura intentione, & zelo ma-
feruore, deinde quotidiano profe-
itemptu profundo sui & mundi, cõ-
ione voluntatis cum volunt. diuina
ibus, aduersis æquè ac prosperis.
idemus miraculis claros factos et-
i breui tempore sanctè vixerunt.
ita de illa Christi conclusione. *Mul-*

ti vocati, pauci electi. quam merito timere debes, nisi paucis bonis te adiungas, id est, angustam viam, de qua Matth. 7. dicitur, quod pauci eam ingrediantur, teneas.

DOMINICA LX.

De semine in terram iacto. *Matt. 13.*

1. IESVS *ad turbas dixit* (*Exijt qui seminat seminare semen suum*) Considera Deum, qui nos ad laborem in vineam vocat, etiã semen suum, id est, gratiam & auxilia per varia media, quo bonitatem paternam erga nos declaret, cõmunicare per pulchritudinem cœli & creaturarum, per legem scriptam in cordibus, vel conscientiis, conciones, lectionem, inspirationem, exempla, leges Ecclesiæ, regulas cuiusq; status, vim sacramentorum, monita parentum & præceptorum, morbos, bella, &c. tu vide, an omnibus vsus fueris; & si nullis, fore inexcusabilem.

2. *Et aliud cecidit secus viam, aliud supra petram, aliud in spinas.* Considera semen bonum agro cordis tui per dicta media iniectum tribus de causis posse reddi infructuosum. 1. si ad conciones, & alia media, vel

ıon ſeriò attendas, vel non animo pro-
ndi, aut ad te pertinere non putes, aut
temnas. 2. ſi attendas quidem, ſed cor
ım & petrorſum retineas, vt nolis vete-
occaſiones delinquendi mutare, metu
ſuſionis, irriſionis, vel afflictionis ſe-
ræ. 3. ſi paratus quidem ſis ad omnia
nda, ſed animo nimium intentus ſis,
ius congerendis, domeſticæ rei cu-
æ, venationi aliiſque recreationi-
, ſtudiis literarum profanis vel ſacris,
cellas alios. Hæc enim immoderata
ditas, quaſi ſpinæ, ſuffocat ſpiritum
itis, vt orandi, meditandi, ſe mortifi-
li, &c.

liud cecidit in terram bonam, & ortum 3.
fructum centuplum. Conſidera primò,
m bonam eſſe cor bonum & optimũ;
hriſtus exponit: Nihil enim gratius
eo, quam ſi ei ſeminanti offeras cor
, id eſt, bonam voluntatẽ. Vnde Prou.
it. *Præbe fili mi cor tuum mihi.* Offer
, ac roga vt illud inflectat quo velit.
r bonum eos offerre, qui parati ſunt
præcepta, & Eccleſiæ ſeruare, ne ex-
nt ex gratia Dei. Optimum autem,
parati ſunt non tantum declinare
io, ſed etiam facere bona, ad quæ

ex præcepto non tenentur, deinde & mala, id est, tribulationes, voluntarias pœnas, opprobria, & mortem pro Christo, sustinere.

DOMINICA QVINQVAGESIMÆ.

De Passione Christi, & cæco. Luc. 18.

1. CHRISTVS *prædixit 12. discipulis passionem suam, (& ipsi nihil horum intellexerunt.)* Considera primò ab Ecclesia hoc Euangelium proponi, vt te deterreat à licentia peccandi, quæ solet esse his diebus, cum mundus prorsus insanit & cœcus est: nihil enim efficacius à peccato retrahit, quam meditatio tam diræ passionis. 2. in transfiguratione tres tantum discipulos interfuisse, nunc verò omnes assumi, quia proprium est verorum discipulorum Christi ferre crucem & multa pati. 3. ipsos nihil intellexisse, quia carni & mundo omnino contrarium est, contemni, conspui, flagellari, crucifigi, & è luto peccati resurgere.

2. *Cæco mendico clamante, licet turba vellet eum tacere, stetit Iesus, eum duci ad se iubet, petit quid sibi fieri velit?* Considera primò, quando volueris vitam emendare, vel sanctius

vitæ genus amplecti, statim tibi relu-
rum mundum, carnem & dæmonem,
ium esse exemplo cæci non curare,
rtius clamare. 2. dum persistimus in
proposito, superatis difficultatibus
ı adesse auxilium diuinum, & Chri-
stare, nosque ad se aduocare, licet cæ-
endici simus, id est, omni virtute de-
. & peccatis obsiti, modo ex parte no-
ırati simus ad sordes vitæ anteactæ,
fectus pristinos deserendos.

m cæcus à Domino tantum petiisset, vt 3.
t, mox vidit, eumq́ secutus est magni-
DEVM. Considera tam bonum esse
num, vt beneficia sua velit nobis da-
ı tam secundum suam, quam nostrã
tatem & petitionem, nempe vt sic
sua, fiãt etiã nostra mẽrita. Vnde alı- *Luc.*
t. *Petite & accipietis*, 2. cæcum non 11.
licet esset mendicus, sed tantum vi-
etiisse: vt discas non honores, opes,
tates petere, quia potius excæcant,
ıtum visum, id est, cognitionem Dei
tuarum imperfectionum, & vanita-
ıũdi, notitiam præsentiæ Dei, & no-
orum 3. cæcum visu recepto secutum
um, & gratias egisse, vt discas, tibi
vitam post conuersionem ducen-

 dam.

dam, qualem duxit Christus, gratias sæpe agendas pro beneficiis, laudandum Deũ, & alios eo pertrahẽdos, sicut exemplo cæci turba hic pertracta est.

FERIA IV. CINERVM.

De ieiunio, & thesauro in cœlo. Matt. 6.

1. CHRISTVS *dixit discipulis. (Tu cum ieiunas, vnge caput tuum, & faciem tuam laua, ne videaris hominibus ieiunans.)* Considera ieiunium, aliasque afflictiones corporis etsi occultè fiant, videri à Deo in abscondito, esse illi gratas, easque remuneraturum in cœlo. 2. bona opera vt mereantur vitam æternam, debere fieri, primò humiliter, exclusa omni vana gloria, secundò hilariter, omni remota tristitia *Hilarem enim datorem diligit Deus.* tertiò ad gloriam Dei & Christi: illud enim est *vngere caput* nostrum Christũ id est, vnctũ. quartò, cum bona intentione, v. c. ieiunare, vt satisfacias pro peccatis, vt Christum imiteris & sanctos, vt ad orandum promptior. Hoc enim est *lauare faciem.*

2. Cor. 9.

2. *Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, sed in cœlo; vbi fures non effodiunt, &c.* Considera qui sint thesauri in terra, nempe

: opes, honores, voluptates, existimatio
ominis ob potentiam, eruditionem, &
uicquid tolli nobis hic potest. thesauri
iò in cœlo, sunt virtutes & bona opera,
uæ sola post mortem nos sequūtur in cœ-
m iuxta illud: *Beati, qui in Domino mo-* Apoc.
untur, opera enim sequuntur illos. 2. inde 14.
qui multa bona opera debere te facere,
uia thesaurus non conficitur nisi ex mul-
s. Vbi vide quibus maximè thesauri in
elo promissi sunt. nempe qui multa pa-
untur propter Christum; qui omnia pro-
er eundem relinquunt, &c. 3. *Vbi est the-* Matt.
urus tuus, addit Christus, *ibi est & cor tu-* 5.
m. vt scias, te, si verè thesaurum in cœlo Matt.
abes, mentem sæpius debere attollere in 19.
elum, & vbique Deum quasi præsentem,
ui est nobilissimus thesaurus tuus, con-
mplari.

Considera de ritu Cinerum. 1. eos fron- 3.
aspergi, ad discendam humilitatē cor-
s. Sacerdos enim dicit. *Memento homo,* Gen. 3.
uia puluis es & in puluerem reuerteris: hu-
ilitas enim reo veniam petenti in primis
cessaria est. 2. benedicti sunt, vt benedi-
ionem gratiæ cœlestis consequamur. 3. vt
ouissimorū crebro recordemur. 4. vt vsq;
l cineres, i. mortem in gratia persistamus.

DO-

Inno-
cauit.
Luc. 4.

DOMINICA I. QVADRAGES.

De tentatione Christi, Matth. 4.

1\. POST *baptiſmum receßit in deſertum Chriſtus, & ibi per dies 40. & totidem noctes ieiunauit.* Conſidera primò, quod poſt teſtimonium de cœlo acceptum in baptiſmo, quod eſſet filius Dei, nihilominus quaſi pœnitentiæ agendæ cauſa in locum deſertum & horridum ſecedat, vbi ſine cibo, lecto, & tecto in ſilentio inter beſtias, vt ait Marcus, viuens pro tua ſalute ſe afflixit: vt diſcas eum, qui incipit Deo ſeruire, debere carnem ſuam crucifigere cum concupiſcentiis. 2. ô anima mea agnoſce te eſſe vnam ex beſtiis iſtis. agnoſce, quoties indomito paſſionum tuarum impetu patientiam Chriſti læſaris, abiice te ad pedes ſolitarij Ieſu, deplora, ſcelera tua, & oſculatis eius pedibus manſuetum eius vultum aſpice, ſi forte te reſpiciat.

Marc. 1.

Gal. 5.

2\. *Ter ab inimico tentatus eſt. (Accedens tentator dixit ei. Si filius Dei es, dic vt lapides iſti panes fiant. Mitte te deorſum. Hæc omnia tibi dabo, ſi cadens adoraueris me.)* Conſidera extremam humilitatem Chriſti, quod non tantum paſſus ſit ſe crebrius à dæmone ten-

tentari (vt diſcas, licet ſanctus ſis, te nõ re à tentatione liberum) ſed etiam perſerit ſe à dæmone aſſumi, primò in pinculum templi, tum in montem exceln, quod non videtur contingere niſi ſcetis hominibus, vt magis, ſagis, &c. Dele quod paſſus ſit ſe tentari turpiſſima itatione, vt ſcilicet adoraret dæmom.

(*Angeli acceſſerunt, & miniſtrabant ei.*) 3. nſidera Chriſtum poſt tentationem fa: debilitatũ iacere in terra nuda, & vulpallidum, accedere mox plurimos anos, & ex compaſſione eum è terra lee, congratulari ei de victo dæmone, are magno ſtudio menſam, vt come: 2. cogita te videre Chriſtum ſuper ſaaliquo edentem circumſtantibus anis; tibiq; miniſterium angelorum aſurum, ſi libenter ieiunio, & aliis pœnis pus caſtigaris, & tentationes mundi, nis, dæmoniſq; viceris.

DOMIN. II. QVADRAGES. *Reminiſcere.*

De Cananææ filia. Matt. 15.

ANANÆA *Tyro & Sidone egreſſa petit filiam à dæmone ſanari. Sed Chriſtus ei-* 1 *nihil*

nihil respondit. Apostoli dicunt (*Dimitte eam, quia clamat post nos.*) Considera, te si remissionem peccatorum, & gratiam Dei obtinere velis, debere. 1. societatem malorum, & occasiones peccandi deserere. 2. peccatum non excusare sed exaggerare cum Cananæa, dicente, filiam pessimè à dæmone vexari 3. perstare, licet statim non exaudiare. 4. seriò Sanctorum preces implorare. 2. considera, licet Christus simularit se non audire illam, non id fecisse, quod eam sperneret, sed vt ex constantia precandi clarius eius eluceret fides, humilitas, patiẽtia, perseuerantia ad aliorum exemplum, & maius eius meritum.

2. *Cum adorato Christo illa petiisset se iuuari, & Christus respondisset, panem filiorum non dandum canibus, illa subdidit.* (*catelli edunt de micis dominorum.*) Considera, quomodo mulier hæc à Christo, & Apostolis repulsa, nõ pudore suffusa, nec metu cõsternata sit, sed cõfidens Christi bonitati, ad eius pedes se abiiciat, dicens: *Domine adiuua me*, non dicit iuua filiam, quia se agnoscebat culpa sua morbi causam 2. vide, quomodo Christus, quo illa magis multiplicat preces, multiplicet repulsam, & quasi iratus vocet canẽ & indignã. Vide & humilitatẽ mulie-

ris,

, quod non indignatur, ſed agnoſcit ſe
ıē; & indignā pane integro. Et ſapientiā,
ːā, ꝙ hoc ipſum nomen in ſuū cōmodū
hat, ſe nō panē, ſed micas tātū petere, vt
ːlli ſolēt. vnde Chriſtus ſtupens ſubiicit.
O mulier magna eſt fides tua, fiat tibi ſicut 3.
O quam vere dixiſti bone Ieſu. *Regnum* Matt.
ꝛrum vim patitur. Nam mulier hæc & 11.
ı intulit ſibi, humiliter & patienter fe-
do tam durā repulſam: & tibi, quod vi
ſi illata importunè gratiā petitā extor-
ː; Et ſcio hoc licere imitari, quia Luc. 11.
uiſti, importunè etiā inſtandū oratio-
upis enim precibus etiam cogi à nobis
tua infinita bonitate, vt eo maiorē im-
ias gratiam. nam cū illa cōtenta fuerit
s. tu tamē reſpōdes. *Fiat tibi ſicut vis*, id
quicquid petis à me habere, obtinuiſti.

MINIC. III. QVADRAGES. Oculi.

De dæmonio muto. Luc. 11.

Emone ex muto & cæco eiecto, quidam di- 1.
unt, (in Beelzebub principe dæmoniorum
dæmonia) alij aliud ſignū quærebāt. Cō-
a licet tria beneficia hic collata ſint,
ː ex inuidia hos peſſimā in partē inter-
ıri, illos extenuare, turbam ſolam mi-
vt diſcas inuidi & maligni ingenij eſſe
opti-

optimè facta vel malè interpretari, vel extenuare, quod pij & simplices laudant. 2. bonis operibus, vel admonitionibus aliorum, nos non fieri meliores, sed deteriores, nisi securim ad radicem ponamus, id est, nos ipsos emendemus. Sicut enim bonis etiam pessima cooperantur in bonum, ita malis optima in malum: similes enim sunt araneis dulcedinem floris in venenum vertentibus.

2. IESVS *Vt vidit cogitationes eorum, dixit eis. Omne regnum in se diuisum desolabitur,* &c. Considera Christum non maledictum pro maledicto reddere, sed tantum honorem Dei rationibus quatuor tueri, vt discas, si quid contra personam tuam fiat patienter propter Deum ferre, ac non petenti etiam condonare: si autem contra honorẽ Dei, fidei Catholicæ, religiosi status, famam piorum quid dicatur, tunc non silere, sed defendere pro virili. Sic Moyses murmur contra se patienter tulit, sed idololatriam, quæ erat contra Deũ, seuerè puniuit. Sic mulier è media turba hic Christum & matrem eius beatos clamat.

3. *Mulier de turba dixit. Beatus venter, qui te portauit. Et respondit Christus. Quinimò, Beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud.*

Confidera fortitudinem mulieris, netu omni excluſo Iudæorum calutium, gloriam Chriſti & S. matris oce tuetur, eligens potius contemni hriſto, quam honorari à Phariſæis. :a Chriſtum ob ingratitudinem alinœſtum, valde recreatum laude maideo omnibus aliis relictis conuerad mulierem & dixiſſe. Tu vocas natrem beatam quod me concepego beatiorem puto, quod verba dierit & cuſtodierit, ſicut & tu nunc esque qui ea audita cuſtodiunt.

IN. IV. QVADRAGES. *Letare.*

e multiplicatione 5. panum.

Iohan. 6.

IESVS *monte conſcenſo ſubleuaſſet s, vidit turbam ingentem tendere ad* I.
tique de panibus reſpondit Andreas. vnus hic habens quinque panes hor- & duos piſces. Conſidera Chriſtum nontem conſcendere, vt doceat erfectionem vitæ ſpiritualis tennon ſine labore ad eam perueni- deſtiam Chriſti oculos ſemper de- s, nec ſubleuantis niſi in cœlum,

& ad populum. vt discas duo maximè tibi respicienda, nempe salutem tuam in cœlo, & salutem proximorum .3. si solo aspectu suo Christus attrahat turbam, quid faciet præsentia in Eucharistia? 4. Christum in miraculo vti ministerio pueri; patria relicta dominum secuti, & quidem pauperis, quia hordeaceos habuit panes, vt scias puerorum & humilium opera Deo gratissima.

2 IESVS *gratiis actis panes 5. & pisces duos quinque millibus in fœno discumbentibus distribuit*. Considera, feruorem tot millium hominum, quod non soliciti de cibo Christum tam longè sint secuti, & summam Dei prouidentiam nunquam in se confidentes deserentis. 2. cogita, si filius Dei, dator omnium bonorum gratias agit Patri pro quinque panibus, multo magis nos viles creaturas debere corde, voce, & opere pro tot beneficiis quotidianis gratias continenter agere. 3. vide, quanto amore panes piscesque frangat, & simplici turbæ, distribuat, memor se aliquando panem cœlestem in extrema cœna, in memoriam piscis in cruce passionis assi distributurum, qui satiet in æternum. 4. cogita illum dignè non accipi, nisi à discumbente in fœno, id est, humiliter de se sentiente, & carnem

suam,

 Isai. 40.

, *omnis enim caro fœnum*, ait Isaias,
ificante & supprimente.

llegerunt duodecim cophinos fragmen- 3.
. Considera, quando bona nostra, si-
nporalia, siue spiritualia, etsi pauca
libenter communicamus proximo,
erire, sed crescere & multiplicari, vti
i magni eleemosynarij experti sunt. 2.
rem fuisse post saturationem colle-
em fragmentorum, quam panum, vt
icaretur indeficientia conuiuij cœle-
vita æterna consecutura, vbi quisque
nento suo, id est, speciali beatitudine
turabitur, vt nec esuriat, nec sitiat
ius.

OM. V. QVADRAG. *Iudica.*

e immunitate Christi à peccato.

Ioan. 8.

XIT *Christus Iudæis.* (*Quis ex vobis ar* 1.
*et me de peccato? Qui ex Deo est, verba
udit.*) Considera, cum à Christo dica-
rist anus, te conari debere, vt immu-
à peccatis saltem mortalibus: & sci-
tius esse moriendum, quam in tale
tū consentiendū. deinde deliberatò,
mè si religiosus sis, nec consentire in
lia, imò etiam cauere imperfectiones

quæ peccata non sunt. 2. examina te ipsum, an verbum Dei, exhortationes pias, & inspirationes diuinas libenter audias iisque obsequaris: quia si secus fiat, non es in Dei gratia, nec in numero prædestinatorum.

2. *Cum Iudæi dicerent eum esse Samaritanum & habere dæmonium, respondit (Ego dæmonium non habeo, sed honorifico patrem meum Non quæro gloriam meam.)* Considera, patientiam Christi nihil respondentis de nomine Samaritani, quia tangebat contumelia personam ipsius, (nam reputabant eum indignum sua conuersatione, nõ enim Samaritanis contebantur Iudæi, sic-

Ioan. 4. ut nec nos nunc Iudæis, & Turcis) sed de dæmonio, quia tangebat gloriam Dei, mitissimè respondit. *Ego dæmonium non habeo* 2 considera, si Christus propriam gloriam non quæsiuit, quanto minus tu debeas Fac ergo omnia in Dei gloriam, & tunc Deus etiam honorificabit te. vnde vides quantum peccent, qui honoris sui cupidi, minimam etiam iniuriam vindicare non dubitant sanguine suo.

3. *Si quis sermonem meum seruauerit, non gustabit mortem in æternum.* Considera, hãc promissionem esse eius, qui mentiri & fallere non potest, & quidem de morte spirituali

tuali

animæ. Vide, quantum Dei benefi-
sit, in æternum non solum viuere, sed
ssimè viuere; talique cogitatione te
ma, ne sermones Dei vnquam sciens
grediare.

MIN. VI. QVADRAG. *Palmarum.*

ingressu Christi in Hierusalem. Matth. 21.

Æ CEPIT *primo Dominus adduci asi-* 1.
n & pullum (*Soluite & adducite mi-*
si quis vobis aliquid dixerit. dicite, quia
nus his opus habet, & confestim dimit-
) Considera primo, Christum pro suo
pho vilia præparare animalia, nullo
u, etiam necessario, instructa, vt di-
hristiani hominis triumphum & glo-
eram esse in amore contemptus sui,
itatis & paupertatis. Pauperum enim *Mat. 5.*
est regnum cœlorum. 2. in ipsa
itate simul ostendere suam potenti-
m quod tanquam Dominus omniũ,
bestias solui & adduci, non petita pri-
estate a Domino earum; tum quod
cor absentis, vt sponte eas dimitte-
discas nihil potentius esse humilita-
olutionem à peccatis, & Deum tibi
liandum, vt faciat, quod petis,

2. *Discipuli fecerunt, sicut præcepit* IESVS, *& positis vestibus super asinam eum desuper sedere fecerunt.* Considera primo, obedientiam perfectam discipulorum, tum quod non disputarint de mandato, an esset iustum aliena tollere, tum quod in re vili, vt ducenda asina cum pullo per plateas, paruerint. 2. simplicitatem & deuotionem erga Christum, quod ad honorandum illũ tritas vestes suas exuerint, iisque strauerint asinam. vt scias licet Christus humiliet se, nostrum tamen esse illum honorare, quantum possumus, & ideò tam splendidè ornantur omnia in templis. 3. cogita amorem Christi in nos, qui tunc sinit se portari ab asina, id est, corpore nostro peccatis subito, quando absoluti sumus à vinculis peccatorum, & vestibus virtutum apostolicarum ornati.

3. *Excepturus eum populus, cum veniret obuiam, vestimentis suis, & ramis arborum sternebat viam, & canebat. (Osanna, filio Dauid. Benedictus, qui venit in nomine Domini, O sanna in altissimis.)* Considera tunc te vestes sternere Christi pedibus, quando bonis temporalibus succurris pauperibus per pedes Christi significatis: ramos verò oliuarum, cum opera quæuis caritatis & mi-

sericor-

cordiæ exerces; & palmatum, cum vi-
riam ex tentatione reportas. Canis au-
a Osanna, quando eius beneficia agno-
, laudas & prædicas. 2. consi lera, sum-
m honorem hunc paulò post à populo
summum dedecus mutatum Hodie ho-
rant eum suis vestibus, post spoliabunt
n propriis, & illudent veste aliena nunc
unt ramis arborum, frondibus & flori-
s, tunc ramis crucis, spinis, clauis & vir-
: nunc acclamant, *Benedictus*, tunc ri-
bunt eum, conspuent, & acclamabunt,
ucifigatur: nunc honorificè in vrbem re-
piunt, tunc cum dedecore cruce onu-
m eiicient.

IN DIE PASCHÆ.

De apparitione mulieribus facta.

Marci 16.

CONSIDERA quomodo anima Chri-
sti, postquam triduo solata est S. Pa-
es in lymbo, in sepulchrum ingressa cor-
us resumpserit, & summa luce illustra-
um, fulgentibus imprimis manuum pe-
umque vulneribus eduxerit, vt nobis cer-
am spem daret nos similiter resurrectu-
os, si hic exuto vetere homine in nouitate
itæ ambulemus, & carnem crucifigamus

cum concupiſcentiis: Paſſus enim eſt pro nobis & reſurrexit, & ſequamur veſtigia eius.

2. *Summo mane ad monumentum profectæ ſunt, Maria Magdalena, Iacobi, & Salome, inter ſe dicentes.(Quis reuoluet nobis lapidem ab oſtio monumenti)* Conſidera primo, charitatem ſummam mulierum. Viderant Chriſtum in cruce expirantem, ſepulcro clauſum reliquerant, idem milite obſeſſum ſciebant, nec aliud, quam incrementum doloris aſpectu corporis ſecuturum norant, tamen extremum hoc officium illi deferre voluerunt, vt vngerent. *Verus enim amor*, ait Chryſologus, *nihil aſperum, difficile, vel impoſſibile putat.* 2. Conſidera, eas, licet dubitarent, quis reuolueret tam grandem lapidem, tam pergere, quia in Deo fidebant, vt diſcas, etiamſi dum cepiſti vitam emendare, vel mundum relinquere, difficultas in lapide pœnitentiæ mouendo occurrat, vel timor vt non perſeueres in propoſito, non diffidere; fidenti enim mox aderit angelus, qui remoueat lapidem, id eſt, omnem difficultatem.

3. *Viderunt lapidem reuolutum, & angeli dictum audierunt. (Ieſum quæritis Nazarenum crucifixum? Surrexit, non eſt hic.* (Conſidera

a post Christum resuscitatum, ange-
reuoluisse lapidem, & sedisse super
, vt discas postquam semel exierimus
ılchro peccati mortalis, debere dein-
sedere super lapidem, id est, carnem
am comprimere, & subiugare, ne ite-
nos detrudat, vel concludat in sepul-
; Christus enim ita surrexit, vt in se-
ırum non redierit. 2. considera, sepul-
n, in quo erat corpus Christi, designa-
are, in quo mysterium corporis & sa-
s Domini conficitur. Vnde si dignè
ıc vis accedere: vide vt exemplo trium
ıarum odorifera virtutum aromata,
uis vnguentum orationis tecum de-
3. angelica consolatione dignos, qui
lebita præparatione, & deuote cor-
Christi communicant, & ad loca sa-
bi reliquiæ Sanctorum sunt, peregri-
ır.

FERIA II. PASCHÆ.

e apparitione 2. discipulis facta.

Lucæ 24.

RISTVS *apparuit duobus discipulis* 1.
m irent in Emaus, & de ipso colloqueren-
œsti & tristes. Considera primo, cur
:us adiunxerit se illis. Id enim fe-

C 3 cit,

fecit, quod essent afflicti. De Domino enim scriptum est, quod sit cum illis, qui af-
Ps. 90. flicto sunt corde. 2. quia de re pia loquebantur, nempe de ipso. promiserat enim se
Matt. 18. in medio fore, vbi duo vel tres in nomine
Ps. 9. suo congregarentur. 3. vt ostenderet se fidelem amicum piorum, qui neminem in necessitate deserat. O quoties, etiam dum pecco, Domine, non deseris me? 2 Considera eum apparuisse in habitu peregrino, vt credas tibi pia loquenti, vel agenti eum adesse, licet non agnoscas. deinde, vt discas peregrinum te esse in terra, cuius con-
Phil. 3. uersatio sit in cœlo. 3. eum quærere, cur sint mœsti, non quod nesciat, sed vt ipsi infirmitatem suam fateantur, & sic rectius sanentur: sicut medicus ab ægro petit morbi causam, vt congruam faciat medicinam.

2. *Redarguit eorum incredulitatem, & mysteria passionis & resurrectionis ipsis exposuit.* (*O stulti & tardi corde ad credendum in omnibus, quæ locuti sunt prophetæ. Nonne hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam?*) Considera hanc reprehensionem non ex ira, vt eos pudefaceret, sed ex magno amore profectam, vt errorem suum citius agnoscerent: stulti enim erant Iudæi, quod sine sanguine putarent se re-

dimen-

endos à Christo, cum legis sacrificia
clarè id indicarint. stultior verò est
us, qui aliam viam vult ingredi, quam
minus. *Omnes qui pie viuere volunt in* 2. Tim. 3.
isto, ait Apostolus, *persecutionem patien-*
2. considera, quanto eum amore IE-
s medius inter istos duos incesserit, de-
rans illis scripturas, & simul donans lu-
n eas intelligendi, & cor ad fidem ac-
idens. O quam felix fuisset anima mea,
otuisset colloquium illud audire, & vi-
re flammas ex ore Domini erumpentes.
Cum IESVS *fingeret se longius ire, cocge-*
nt eum manere secum; Fracto autem pane 3.
paruit. Ipse autem subito in Hierusalem
ersi, nunciauerunt Apostolis, quomodo vi-
sent eum, & in fractione panis agnouissent.
onsidera finxisse, vt probaret eorũ amo-
m, & plus accenderet desiderium se reti-
endi, atque hac caritate mererentur illu-
inari. intus ardebant inter colloquium,
d fictionis folle flãma prodiit exterius,
um eum cogunt; vt discas pauperes & pe-
egrinos rogare & etiam cogere, vt officiũ
aritatis acceptent. 2. cogita Deum, cum
ratiam aliquam vis impetrare, velle non
antum rogari, sed etiam cogi, pugnando, s.
irriliter cõtra difficultates, nam scriptũ est
à vio-

à violentis regnum cœlorum rapi. 3. perpende, discipulos non esse illuminatos, dũ Christum audirent, sed dum hospitio recepto cœnam apponerent. *Non enim auditores verbi, sed factores iustificantur.* Deinde illuminatos in fractione panis, ad ostendendam S. Eucharistiæ efficaciam.

Ro. 2. Iac. 1.

FERIA III. PASCHÆ.

De apparitione discipulis congregatis facta. Luc. 24.

1. STETIT IESVS *in medio discipulorum, & dixit, Pax vobis, nolite timere.* Considera, nunquam Christum deserere nos, quã do in Societate bonorum manemus, sed stare medium, vt ducem inter milites, patrem inter filios, caput inter membra, vt mœstos soletur. 2. precari pacem, etiam illis, à quibus erat offensus fugiendo, quia Deus est pacis & consolationis. pacem, nõ quam mundus dat, sed quam angelus annunciauit hominibus bonæ voluntatis, pacem animæ cum Deo, cum proximo, & cum se ipso, quæ consistit in tranquillitate bonæ conscientiæ. 3. hortari, ne timeant Iudæos, qui occidere possunt corpus, sed eum, qui animam & corpus potest mittere in gehennam.

Luc. 2. Matt. 10.

Turba-

urbatis, quod putarent se spiritum vide- 2.
ixit. (Videte manus meas & pedes, quia
pse sum, & ostendit eis. Considera, an-
esso terrore Apostolos in Christi noti-
i venisse, quia initium sapientiæ est ti-
Domini. *Sine timore* enim, ait sapiens; Eccl. 1.
n iustificatur. 2. vide quantum laboret
istus, vt discipulos certos reddat de sua
rectione: offert enim corpus suum, li-
um impassibile, videndum & tangen-
ffert manus perfossas, vt incitet ad pu-
n: latus, vt ad amorem sui alliciat: pe-
vt vocet ad perseuerantiam. Cicatri-
etinuit, vt indicet nunquam se salutis
æ depositurum memoriam.

inde, cum adhuc non crederent, partem 3.
assi & fauum mellis comedit, & reliqui-
dit eis. Considera humilitatem & ca-
em Christi, iam gloriosi & Regis re-
quod dignetur cibum sumere cum
eribus piscatoribus, vt eos lucrifaciat;
cas beneuolè & humiliter etiam cum
eribus conuersari, si vis eos conuerte-
considera mysterium, assus enim pi-
uit sacra eius humanitas assata in ve-
icis: fauus autem mellis eius diuini-
ia dulcedine pascens animas electo-
Reliquiæ autem datæ sunt apostolis,
& nobis

& nobis, in sacramento Eucharistiæ, in quo iis quotidie verè & realiter fruimur.

Quasi modo.

IN OCTAVA PASCHÆ.

De apparitione disci. facta præsente Thoma. Ioan. 20.

1\. STANS IESVS *in medio discip. dixit Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Accipite Spiritum sanctum, Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis.* Considera, sicut Christus non est missus in mūdum, ad regnandum, sed ad patiendum, sic te, siue sæcularis, siue religiosus sis, missum ad multa patienda pro Christo, & ad magnos labores. 2. considera Dei bonitatem, quod quoad peaccata non velit aliud iudicium institui in cœlo, quam illud ipsum quod hic à sacerdotibus Apostolorum successoribus instituitur in terra. Si ergo vis effugere seuerum iudicium Dei futurum, ne reformides iudicium hominis peccatoris & infirmi, qui compati tibi potest

2\. *Post dies octo & Thoma dixit. Infer digitum tuum huc, & vide, &c. & noli esse incredulus sed fidelis. & respondit Thomas. Dominus meus, & Deus meus.* Considera incredibilem caritatem Christi, eundem laborem pro solius conuersione Thomæ iam impen-

pendentis, quem ante pro omnibus A-
stolis, vt certi essent de resurrectione,
penderat, ostendens se bonum pastorem
e, qui relictis 99. quæsiuit vnam ouem
montibus errantem. Vnius animæ con-
rsio despicienda non est, cum Christus
o vna paratus fuerit mori 2. attende &
pientiam, quod Thomæ non soli, vt fe-
rat Petro, & Magdalenæ, sed coram A-
stolis apparuerit; id enim fecit, vt & A-
stoli plus firmarentur in fide, & in amo-
n Christi magis accenderentur. 3. cogi-
humilitatem stupendam Christi, quod
luit manus in latus suum mitti. O quo-
odo arsit cor Thomæ cum mitteret eas
tam ardentem fornacē, & ideo in genua
ox lapsus eū adorauit, clamās *Deus meus.* 3.
*Dixit Iesus Thomæ, (Quia vidisti me, cre-
disti. Beati qui non viderunt, & crediderunt)*
on sidera. quando solatio nobis esse de-
at hæc sententia, quod non minus beati
nus nos, qui non vidimus in carne Chri-
m, si in eū credamus, quā Apostoli, qui e-
n in carne viderunt, & tetigerunt: & ra-
o est, quia vt nos credamus, maior est dif-
ultas, ac proinde & meritū, minor autē fuit Homil.
postolis. Vn̄ illud Gregorij. *Fides nō habet* 26.
eritū, vbi humana ratio præbet experimētū. in Euang.

DO-

Miseri-cordia.

DOMIN. II. POST PASCHA.

De bono Pastore. Ioan. 10.

1\. DIxit Iesvs *turbis.* (*Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ouibus suis*) Considera omnes, qui curam habent aliorum, esse pastores, vt superiores respectu subditorum, patremfamilias domesticorum, magistros discipulorum confessarios pœnitentium, concionatores auditorum, & quemlibet respectu suarum potentiarum, & membrorum. 2. considera, tunc te bonum esse pastorem tui, vel tuorum, cum eos pascis & regis, verbo, exemplo, & cibo corporali & spirituali Ouem verò bonam, cum simplex es, humilis, innocens, obediens, vtilis in omnibus aliis, & patiens in aduersis. 3. tunc animam tuam ponere pro ouibus, quando contra lupos, mundum, & dæmonem oues tuas intellectum, voluntatem, sensus cohibes, ne in peccatum consentiant, & potius vis mori, quam vt peccatum mortale per visum v.c. vel tactum committatur.

2\. *Mercenarius autem, & qui non est pastor, viso lupo dimittit oues & fugit.* Considera, tunc te esse mercenarium, quando in actionibus tuis bonis, vt concionibus, lectioni-bus,

requentatione templi, quæris merce-
temporalem, vel gloriam, nō Dei, sed
di, vt magnificas scilicet. 2. quando lu-
niente, id est, tentatione carnis vel
di orta, non resistis, non castigas vel
ificas carnē ieiunijs, cilicijs, vigilijs,
igis omnem pœnitentiam, & finis o-
uas vinci à malo tentationis & deuo-
. cogita te amittere nomen pastoris
omini, quia oues potius dominantur
quam tu illis *Qui enim peccat, seruus* Ioan. 8.
ccati; ac proinde & carnis suæ, à qua Gal. 5.
peccatum spiritus vincitur.
go cognosco oues meas, & cognoscunt me
Et alias oues habeo, quæ non sunt ex hoc 3.
, quas oportet me adducere. Considera
orum pastorum esse cognoscere & di-
e oues, cognoscíq; & diligi ab ouibus.
; bonum te tui pastorem fore, si bene
oueris te ipsum tuarumq; virium im-
llitatē, imperfectiones & lapsus quoti-
os, in eosq; per examē inquisieris: tūc
te agnosci & diligi ab ouib. tuis, id est,
entiis animi & corporis, quādo rationi
oluntati subiectæ erunt. 2. cogita, si bo-
pastor esse velis, vt studeas ēt ad ouile
lesiæ Catholicæ adducere hæreticos, &
delas doctrina, & exemplo vitæ sanctæ.

Iubila-
w. DOMIN. III. POST PASCHA.

Modicum & non videbitis me. Ioan. 16.

1. *DIxit Iesus discipulis. Modicum, & iam non videbitis me: & iterum modicum, & videbitis me.* Considera Dominum hic prædicere passionem suam, qua Apostoli fugerunt; & resurrectionē, post quam iterū eū viderūt: solet enim Domin⁹ ideo tristia prædicere, vt iacula præuisa minus feriant, & mox addere læta, ne tentationi succumbant. 2. bonis & pijs primum nunciari & euenire tristia, postea autem læta & iucunda: contra verò malis & mundanis, prius iucunda, tum tristia. peccatores enim consolationem suam quærentes in hoc mūdo, post ardebūt ignibus sempiternis. pij verò qui hic persecutionem patiuntur, postea gaudebunt in cœlo in æternum.

2. *Cognoscens Iesus, quod vellent interrogare, quid sibi vellet.* Modicū. &c. *Amen*, inquit, *dico vobis, plorabitis, & flebitis vos, mundus autem gaudebit, sed tristitia vestra vertetur in gaudiū. sicut mulieris tristitia, post editum partum.* Considera Domini bonitatē nos præuenientis, quando bonā habemus voluntatē aliquid petendi. 2. officiū pij hominis in hac lacrymarū valle, dum Dominū non

vide-

mus, esse, flere & plorare, potius, quam
lere, idq; triplici de causa. 1. ꝓpter pec-
, quia illis Christum fugamus & cruci-
nus, 2. propter tentationes continuas
ne, mundo, dæmone. 3. ob passionem
isti, dũ de ea meditamur. Omnes enim
tristitiæ vertuntur in gaudium, quia sa-
m stabilẽ operantur, teste Apostolo. 3. 2. Cor. 7.
licam esse tristitiam nostram, quia tẽ-
uius vitæ ita breue est vt vmbræ, va-
, & momento cõparetur in Scriptura.
TERVM *videbo vos, & gaudebit cor vestrũ,*
udiũ vestrũ nemo tollet à vobis. Consi-
pro breui & momentanea tribulatio-
patienter eam sustineas, te recepturũ
o, non consolationem solum & gau-
n, sed etiam regnum æternũ. nam dicit
lus. *Id quod in præsenti est momentaneum* 2. Cor.
ue tribulationis nostræ supra modum in 4.
um gloriæ pondus operatur in nobis. 2. è
ariò mundũ pro breui & momẽtanea
solatione, quã habet in peccato mor-
excruciandũ pœnis æternis, vnde Iob Iob. 21.
Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad Luc.
na descendunt. Et Abraham ad epulo- 15.
n. *Fili recordare, quia recepisti bona in*
, *& Lazarus similiter mala. nunc autem*
onsolatur, tu verò cruciaris.

DOMIN. IV. POST PASCHA

Canta- te.

Vado ad eum qui misit me.
Ioan 16.

1. DIxit Iesvs *discipulis. Expedit vobis, vt ego vadam ad Patrem. Si enim non abiero paracletus non veniet ad vos.* Considera Christum prænunciare gloriosam suam ascensionem in cœlum, & spiritus sancti, post eam, missionẽ, (nempe in visibili forma, & pleniore abundantia) vt disceres, sicut ille post passionem glorioso corpore & anima ascendit in cœlum æterna felicitate cum sanctis ibi fruiturus, sic te, si sanctè vixeris, & pro Christo multa passus fueris, corpore & anima assumendum in cœlum. 2. vt accipias magnam gratiam Spiritus sancti, debere te animum abstrahere à lacte materno, hoc est consolationibus spiritalibus, quas solet Deus initio conuersionis tyroni concedere, & parare te ad desolationum crucem ferendam. ideo enim Christus discipulis carnalem præsentiam suam subtraxit, vt Spiritus sancti gratia, qua cum gaudio etiam dura ferrent, fruerentur.

Spiri-

piritus sanctus arguet mundum de pec- 2.
, iustitia & iudicio. Considera, hoc fuis-
gnum aduentus Spiritus sancti in Apo-
os, quod cum ante timidi essent, & ad
m ancillæ cũ Petro terrerentur, metu
ii remoto Christum prædicarint, &
dum, id est, malos homines audacter
erint: Primo de peccatis, quod cõuer-
llent. Secundò de iustitia, quod cre-
nt quidem, sed vitam non agerẽt san-
& irreprehensibilem, hoc est, verè iu-
. tertiò de iudicio, quia nulla re faci-
eccant homines, quam temerè iudi-
o de aliis. Vnde Christus. *Nolite iudi-
& non iudicabimini.* Cogita in te quo-
ore Spiritum Dei, si mundum de his
eris.

dhuc multa habeo dicere vobis, sed non 3.
*s portare modo. Cum autem venerit ille
tus veritatis, docebit vos omnem verita-*
Considera Dei bonitatem, non plura
s imponentis, quam ferre possimus, &
ptum omnium se accommodantis:
l non facit caro & mundus, plura sæpe
ns à suis, quam portare queant. 2 co-
quãuis multum nobis profecisse sæ-
deamur, tamen multa adhuc deesse.
anti te faciat Christus, quod non so-

lum ſeipſum totum, id eſt, corpus, animam & ſanguinem, ſed etiam ſpiritum ſanctum ſuum promittat, mãſurum tecum in æternum, ne erres, vel labaris.

Vocem Iucund.

DOMIN. V. POST PASCHA.

Orandum eſſe Patrem. Ioan. 16.

A. IESVS *dixit diſcipulis* (*Amen, amen dico vobis, ſi quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.*) Conſidera, quantopere Chriſtus exoptet colloquiũ hominis ſpirituale, quod fit per orationem, ſic vt & præmiũ promittat cũ maxima aſſeueratione, nempe ſe daturum quicquid petitur. Longe alius eſt mos Principum huius ſeculi, qui ad colloquium ſuum non ſolum alios non inuitant, ſed neminem ad illud admittunt, niſi diuites, & quidẽ ab aliis multis rogati. Argue & tuam cæcitatẽ, quod pluris facias ſæpe colloquium cum Principe terreno, quam cum cœleſti.

B. *Petite & accipietis, vt gaudium veſtrum ſit plenum.* Conſidera hinc colligi, quid petendum ſit tibi à Deo, nempe vnde haurire poſſis gaudium plenum & perfectum. cum ergo gaudium perfectum & ſolidum nõ ſit in bonis huius mundi, diuitiis, honoribus,

volu-

luptatibus aliisq; caducis rebus & tem-
ralibus vtiq; petenda non sunt, sed tan-
n bona æterna, hoc est, salus nostra, &
æ ad illa nos deducunt, vt Dei gratia,
ide virtutes, humilitas, caritas, patiẽtia,
. aliaq; excellẽtia dona: dedecore enim
cit magnum Principem, qui exigua do-
ab eo postulat.

In illo die in nomine meo petetis: & non 3.
) vobis quia ego rogabo Patrem de vobis;
enim Pater amat vos, quia vos me ama-
Considera optimam rationem orandi
petere à Patre cœlesti aliquid nomine
risti, vel per passionem & merita Chri-
quia id indicat his verbis, Patri perinde
, ac si Christus ipse pro nobis oraret. 2.
gno solatio nobis esse debere, quod di-
uli Christi tam cari sint Patri cœlesti,
ec opus habeãt oratione Christi in cœ-
licet Christus, vt homo, etiam nunc ibi
:rpellet pro nobis, vt docet nõ semel A-
lolus Rom. 8. & Heb. 7. & 9 imò S Ioan.
ist. c. 2. vocat eum aduocatum nostrum.

N FESTO ASCENSIONIS.

Marc. 16.

hristus recũbentib. vndecim discipulis ex 1.
probrat incredulitatẽ, mittit in totũ orbem

ad prædicandum, promittit credentes signa facturos. Considera clementiam Christi toties quouis tempore, loco, & occasione se videndum exhibentis, vt crederent resurrexisse; dicitur enim duodecies apparuisse variis, & nunc in mẽsa, vt discas quouis loco si inuocetur, nobis eum adesse. 2. nota Christum exprobrare incredulitatẽ, vt discas acri reprehensione dignos, qui vacillant in fide, quia fides est fundamentum totius ædificij Spiritualis, quo nutante omnia vacillant. 3. expende, apostolici spiritus & officij esse, non vno loco, sed vbique Euangelium prædicare: fidelium autem esse signa facere, id est, dæmonia eiicere, linguis nouis loqui, serpẽtes tollere, ægris manus imponere, hoc est, tentationes vincere, spiritalia loqui, detractores arguere, à peccatis alios auocare.

2. *Dominus Iesus assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei.* Considera primo, quanta affabilitate in monte olioeti iam congregatos Apostolos, & imprimis matrem Christus sit allocutus, & benedixerit; illi autem flentes ad eius pedes prociderint, eos osculantes 2. quomodo eleuatis manibus sensim à terra eleuatus sit, hilari & sereno vultu, corona regali ornatus, sancto-

rum

um Patrum è limbo choro ſtipatus, cantantibus vndique angelis, Apoſtolisque in genua proſtratis benedixerit. quomodo apertis cœlis mox innumera turba angelorũ obuia ei proceſſerit, & ad thronum cœleſtis Patris adduxerit. Vide, vt Pater filium ſe reuerenter inclinantem amanter complexus ſit, & ad dextram ſuam collocarit. vt diſcas, tecum idem agendum, ſi conſtanter in vita pia & ſancta perſtiteris.

Duo viri in veſtibus albis tunc dixere Apoſtolis. Viri Galilæi, Hic Ieſus, qui aſſumptus eſt à vobis in cœlum, ſic veniet, ſicut vidiſtis eum euntem in cœlum. Conſidera, quomodo Deus per angelos illos ſtatim lætis miſceat triſtia, vt ſicut pij confirmantur in vita ſancta, quando cogitant de hac Christi aſcenſione & gloria, ita mali deterreantur à vita praua, quando audiunt eum cum eadem maieſtate non benignum, ſed terribilem rediturum ad extremum iudicium. 3. Act. 1.

DOMINICA POST ASCENSIONEM.

Exaudi.

Cum venerit Paracletus. Ioan. 15. 16.

Dixit Ieſus diſcipulis: (Cum venerit paracletus Spiritus veritatis qui à Patre pro- 1.

ceait, ille testimonium perhibebit de me, & vos testimonium perhibebitis, quia initio mecum estis.) Considera inde constare, te vel alium Spiritum Dei habere, si, nempe, sit paracletus, id est, cõsolator afflictorũ, verboq; & opere misericordiæ viscera miseris ostendat. 2. si veritatis ita sit amans, vt etiã mendacia iocosa & officiosa, omnesq; fictiones horreat, non aliud corde, aliud ore loquatur, omnis doli expers. 3. si exemplo Apostolorũ posito omni metu, vbiq; veritatem fidei à S. Patrib. acceptã, pro talẽ eo accepto, dum occasio tulerit, cũ zelo tueatur, nec patiatur iniuriosum aliquid dici in Christũ, Sãctos, Ecclesiã & Christi Vicariũ.

8. *Hæc locutus sum vobis vt non scandalizemini. Absq; Synagogis facient vos.* Considera summam solicitudinem & amorẽ Christi in discipulos, tam sedulo & crebro eos monentis de futuris persecutionibus, & odio summo Iudæorum in eos secuturo, ne ideò vacillarent in fide, vel cogitarent se à Christo deceptos. Vt discas, si quãdo alios vel docebis, vel eorũ curam geres, omnem laborẽ impendere, ne à fide, vel à sancta vita inchoata deficiant. monere etiã, propriũ piorũ esse multa pati, idq; Deũ permittere, vt maior illis cedat corona in cœlo.

Venit

Venit hora, vt omnis qui interficit vos arbi- 3.
tur obsequium se præstare Deo. Considera,
ut infideles & hæretici putãt se rem gra-
ßimam Deo facere, si occidant Catholi-
s, cum faciant ingratißimam. ita te velle
idere in contrarium, & petere gratiam
Deo ita proficiendi, vt poßis aliquando
nguinem data occasione pro fide Catho-
a profũdere, quod cõstat sacrificiũ Deo
e gratißimũ, vt Christus in hoc ipso ser-
one Ioã. 15. declarat dicẽs. *Maiorẽ caritatẽ*
mo habet, quam si animam ponat pro a-
cis suis.

N FESTO PENTECOSTES.

De missione Spiritus sancti. Act. 2.

VM complerentur, ait S. Lucas, dies Pen- 1.
tecostes erant omnes (Apostoli, B. Virgo &
) pariter in eod. loco. Considera, quã ardẽ-
fuerint die quinquagesimo, B. Virginis,
eliquorũ 120. preces, imò Christi in cœ-
qui promiserat se rogaturum pro illis;
anta ipsius Spiritus sancti, qui est ipse a-
or, propensio, vt totũ se effunderet pleno
piæ cornu in illos innumerabilib. gemi-
us à mane vsq; ad nonã horã interpellã-
. 2. quomodo tandem patefactis cœli

cata-

cataractis se cum ingenti vento, tonitru, imbre, luce igneque effuderit, omnesque mox incredibili gaudio gestierint, & igne interno accensi in Dei laudes eruperint. 3. cogita ideo Spiritum sanctum non potuisse diu ab illis abesse, quia pariter erant in eodem loco non solum, sed cor vnum & animam vnam habebāt: Spiritus sanctus enim vti est amor & vnio Patris & filij, ita non potest non amare vnionem.

2. *Factus est repente de cœlo sonus, tanquam aduenientis spiritus vehementis. & repleuit totam domum, vbi erant sedentes.* Considera proprium esse Spiritus sancti nō tardè, sed repentè omnia facere. repentè creat animas, vocauit Apostolos, cōuertit Paulum, latronem, S. Antonium. *Nescit tarda molimina*, ait Ambrosius, *Spiritus sancti gratia.* 2. vehementer cum sono agere. Post ventū magnum solet sequi, tonitru, fulgur, pluuia. Sic Spiritus sanctus mouet corda ad contritionem, lacrymas, clamorem, pœnitētiam. 3 totam animam, intellectum, voluntatem, potentias cæteras replet, quando vacuæ sunt aliis terrenis desideriis. 4. requiescit super humilem, & quietum Isai. vlt. habentem pacem in conscientia sua, & quasi sedentem.

In c. 1. Luc.

Et

t apparuerunt dispertitæ linguæ super sin 3.
tanquam ignis, & cœperunt loqui va-
nguis. Considera, sicut quando domus
s ardet, ignis erumpit per fenestras &
um, sic, quando cor Apostolorum erat
nsũ Spiritu sancto, ignis erupit per ca-
eorum; quia Spiritus sanctus, sicut nec
, potest esse otiosus. vt discas, non ha-
te Spiritum sanctum, nisi quando bo-
sanctis propositis animi, respondent
a. Bonus enim homo de thesauro cor-
ii profert bona ait Christus Luc. 6. Et
Apostoli igne illo accensi, nõ amplius
erunt, sed egressi cœnaculo palam o-
ous Christum annunciarunt, ita vt pu-
tur ebrij.

MEDITATIO DE EVANG.
Si quis diligit me. Ioan. 14.

IRISTVS *dixit discipulis. Si quis diligit* 1.
ne, sermonem meum seruabit: & Pater
diliget eum, & ad eum veniemus, &
sionem apud eum faciemus. Considera
m caritaté Christi, imo totius S. Tri-
is erga nos, licet peccatores & indi-
; quod pro exigua dilectione nostra,
lim velit nos diligere, ad nos quasi cœ-
lo re-

lum ſeipſum totum, id eſt, corpus, animam & ſanguinem, ſed etiam ſpiritum ſanctum ſuum promittat, mãſurum tecum in æternum, ne erres, vel labaris.

Vocem Iucund.

DOMIN. V. POST PASCHA.

Orandum eſſe Patrem. Ioan. 16.

A. IEsvs *dixit diſcipulis* (*Amen, amen dico vobis, ſi quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.*) Conſidera, quantopere Chriſtus exoptet colloquiũ hominis ſpirituale, quod fit per orationem, ſic vt & præmiũ promittat cũ maxima aſſeueratione, nempe ſe daturum quicquid petitur. Longe alius eſt mos Principum huius ſeculi, qui ad colloquium ſuum non ſolum alios non inuitant, ſed neminem ad illud admittunt, niſi diuites, & quidẽ ab aliis multis rogati. Argue & tuam cæcitatẽ, quod pluris facias ſæpe colloquium cum Principe terreno, quam cum cœleſti.

B. *Petite & accipietis, vt gaudium veſtrum ſit plenum.* Conſidera hinc colligi, quid petendum ſit tibi à Deo, nempe vnde haurire poſſis gaudium plenum & perfectum. cum ergo gaudium perfectum & ſolidum nõ ſit in bonis huius mundi, diuitiis, honoribus,

volu-

uptatibus aliisq; caducis rebus & tem-
alibus vtiq; petenda non sunt, sed tan-
ı bona æterna, hoc est, salus nostra, &
: ad illa nos deducunt, vt Dei gratia,
le virtutes, humilitas, caritas, patiẽtia,
aliaq; excellẽtia dona: dedecore enim
:it magnum Principem, qui exigua do-
b eo postulat.

ı illo die in nomine meo petetis: & non 3.
vobis quia ego rogabo Patrem de vobis;
nim Pater amat vos, quia vos me ama-
Considera optimam rationem orandi
ɔetere à Patre cœlesti aliquid nomine
sti, vel per passionem & merita Chri-
uia id indicat his verbis, Patri perinde
ac si Christus ipse pro nobis oraret. 2.
no solatio nobis esse debere, quod di-
ıli Christi tam cari sint Patri cœlesti,
c opus habeāt oratione Christi in cœ-
icet Christus, vt homo, etiam nunc ibi
pellet pro nobis, vt docet nō semel A-
ɔlus Rom. 8. & Heb. 7. & 9 imò S Ioan.
st. c. 2. vocat eum aduocatum nostrum.

I FESTO ASCENSIONIS.

Marc. 16.

rystus recūbentib. vndecim discipulis ex 1.
robrat incredulitatē, mittit in totū orbem

ad prædicandum, promittit credentes signa facturos. Considera clementiam Christi toties quouis tempore, loco, & occasione se videndum exhibentis, vt crederent resurrexisse; dicitur enim duodecies apparuisse variis, & nunc in mēsa, vt discas quouis loco si inuocetur, nobis eum adesse. 2. nota Christum exprobrare incredulitatē, vt discas acri reprehensione dignos, qui vacillant in fide, quia fides est fundamentum totius ædificij Spiritualis, quo nutante omnia vacillant. 3. expende, apostolici spiritus & officij esse, non vno loco, sed vbique Euangelium prædicare: fidelium autem esse signa facere, id est, dæmonia eiicere, linguis nouis loqui, serpētes tollere, ægris manus imponere, hoc est, tentationes vincere, spiritalia loqui, detractores arguere, à peccatis alios auocare.

2. *Dominus Iesus assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei.* Considera primo, quanta affabilitate in monte olіueti iam congregatos Apostolos, & imprimis matrem Christus sit allocutus, & benedixerit; illi autem flentes ad eius pedes prociderint, eos osculantes. 2. quomodo eleuatis manibus sensim à terra eleuatus sit, hilari & sereno vultu, corona regali ornatus, sanctorum

Patrum è limbo choro stipatus, canibus vndique angelis, Apostolisque in ua prostratis benedixerit. quomodo a-is cœlis mox innumera turba angelorũ ia ei processerit, & ad thronum cœle-Patris adduxerit. Vide, vt Pater filium euerenter inclinantem amanter comcus sit, & ad dextram suam collocarit. iscas, tecum idem agendum, si conter in vita pia & sancta perstiteris.

Duo viri in vestibus albis tunc dixere Alis. Viri Galilæi, Hic Iesus, qui assumptus vobis in cœlum, sic veniet, sicut vidistis euntem in cœlum. Considera, quomo-Deus per angelos illos statim lætis mit tristia, vt sicut pij confirmantur in vincta, quando cogitant de hac Christi nsione & gloria, ita mali deterreantur a praua, quando audiunt eum cum ea- maiestate non benignum, sed terrim rediturum ad extremum iudicium. 3. Act. 1.

OMINICA POST ASCENSIONEM.

Exaudi.

um venerit Paracletus. Ioan. 15. 16.

Ixit Iesus discipulis: (Cum venerit paracletus Spiritus veritatis qui à Patre pro- 1.

cedit, ille testimonium perhibebit de me, & vos testimonium perhibebitis, quia initio mecum estis.) Considera inde constare, te vel alium Spiritum Dei habere, si, nempe, sit paracletus, id est, cõsolator afflictorũ, verboq; & opere misericordiæ viscera miseris ostendat. 2. si veritatis ita sit amans, vt etiã mendacia iocosa & officiosa, omnesq; fictiones horreat, non aliud corde, aliud ore loquatur, omnis doli expers. 3. si exemplo Apostolorũ posito omni metu, vbiq; veritatem fidei à S. Patrib. acceptã, pro talẽto accepto, dum occasio tulerit, cũ zelo tueatur, nec patiatur iniuriosum aliquid dici in Christũ, Sãctos, Ecclesiã & Christi Vicariũ.

8. *Hæc locutus sum vobis vt non scandalizemini. Absq; Synagogis facient vos.* Considera summam solicitudinem & amorẽ Christi in discipulos, tam sedulo & crebro eos monentis de futuris persecutionibus, & odio summo Iudæorum in eos secuturo, ne ideò vacillarent in fide, vel cogitarent se à Christo deceptos. Vt discas, si quãdo alios vel docebis, vel eorũ curam geres, omnem laborẽ impendere, ne à fide, vel à sancta vita inchoata deficiant. monere etiã, propriũ piorũ esse multa pati, idq; Deũ permittere, vt maior illis cedat corona in cœlo.

Venit

Venit hora, vt omnis qui interficit vos arbi- 3.
ur obsequium se praestare Deo. Considera,
t infideles & hæretici putāt se rem gra-
mam Deo facere, si occidant Catholi-
cum faciant ingratissimam. ita te velle
ldere in contrarium, & petere gratiam
to ita proficiendi, vt possis aliquando
guinem data occasione pro fide Catho-
profūdere, quod cōstat sacrificiū Deo
gratissimū, vt Christus in hoc ipso ser-
ne Ioā. 15. declarat dicēs. *Maiorē caritatē*
o habet, quam si animam ponat pro a-
s suis.

FESTO PENTECOSTES.

De missione Spiritus sancti. Act. 2.

VM complerentur, ait S. Lucas, dies Pen- 1.
ecostes erant omnes (Apostoli, B. Virgo &
pariter in eod loco. Considera, quā ardē-
nerint die quinquagesimo, B. Virginis,
liquorū 120. preces, imò Christi in cœ-
qui promiserat se rogaturum pro illis;
nta ipsius Spiritus sancti, qui est ipse a-
. propensio, vt totū se effunderet pleno
æ cornu in illos innumerabilib. gemi-
s à mane vsq; ad nonā horā interpellā-
2. quomodo tandem patefactis cœli

gata-

cataractis se cum ingenti vento, tonitru, imbre, luce igneque effuderit, omnesque mox incredibili gaudio gestierint, & igne interno accensi in Dei laudes eruperint. 3. cogita ideo Spiritum sanctum non potuisse diu ab illis abesse, quia pariter erant in eodem loco non solum, sed cor vnum & animam vnam habebāt: Spiritus sanctus enim vti est amor & vnio Patris & filij, ita non potest non amare vnionem.

2. *Factus est repente de cœlo sonus, tanquam aduenientis spiritus vehementis. & repleuit totam domum, vbi erant sedentes.* Considera proprium esse Spiritus sancti nō tardè, sed repentè omnia facere. repentè creat animas, vocauit Apostolos, cōuertit Paulum, latronem, S. Antonium. *Nescit tarda molimina*, ait Ambrosius. *Spiritus sancti gratia.* 2. vehementer cum sono agere. Post ventū magnum solet sequi, tonitru, fulgur, pluuia. Sic Spiritus sanctus mouet corda ad contritionem, lacrymas, clamorem, pœnitētiam. 3 totam animam, intellectum, voluntatem, potentias cæteras replet, quando vacuæ sunt aliis terrenis desideriis. 4. requiescit super humilem, & quietum Isai. vlt. habentem pacem in conscientia sua, & quasi sedentem.

In c. 1. Luc.

Et

t apparuerunt dispertitæ linguæ super sin- 3.
r tanquam ignis, & ceperunt loqui va-
inguis. Considera, sicut quando domus
s ardet, ignis erumpit per fenestras &
ım, sic, quando cor Apostolorum erat
nsũ Spiritu sancto, ignis erupit per ca-
eorum; quia Spiritus sanctus, sicut nec
;, potest esse otiosus. vt discas, non ha-
te Spiritum sanctum, nisi quando bo-
: sanctis propositis animi, respondent
a. Bonus enim homo de thesauro cor-
ıi profert bona ait Christus Luc. 6. Et
Apostoli igne illo accensi, nõ amplius
erunt, sed egressi cœnaculo palam o-
ıus Christum annunciarunt, ita vt pu-
tur ebrij.

MEDITATIO DE EVANG.
Si quis diligit me. Ioan. 14.

[R I S T V S *dixit discipulis. Si quis diligit* 1.
e, sermonem meum seruabit: & Pater
diliget eum, & ad eum veniemus, &
ionem apud eum faciemus. Considera
n caritatẽ Christi, imo totius S Tri-
ıs erga nos, licet peccatores & indi-
; quod pro exigua dilectione nostra,
m velit nos diligere, ad nos quasi cœ-
lo re-

lo relicto venire, nobiscũ colloqui, cõuersari; & manere, modo à peccato mortali, quo solo repellitur, abstineamus. 2. incredibilẽ cæcitatẽ nostrã, quod tam facile sermonẽ & mandata eius, cũ grauia non sint teste S. Ioãne, præuaricemur, & calce quasi S. Trinitatẽ ex domo cordis nostri eiiciamus. cum nõ solũ mandata, sed etiã consilia omnia Christi præstare deberemus, vt gratiam tanto beneficio rependeremus.

1. Io. 5.

2. *Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis. Non quomodo mundus dat, ego do vobis.* Considera pacem nato Christo nunciatã ab angelis, nunc verò testamenti loco eam Christũ relinquere discipulis, & post resurrectionẽ eandẽ illis congregatis precatũ. quia pax est genuinus effectus caritatis Dei & proximi, ex qua tota lex pendet & prophetæ. 2. Christum relinquere pacem, non mundi, neq; carnis, sed Dei & Spiritus, quæ triplex est. Vna cum Deo, quando cauemus peccata, quæ sola faciunt nos Deo inimicos. Altera, nobiscum, quando caro obedit rationi & spiritui, & conscientia est quieta. Tertia cũ proximo, quando iniurias nobis factas ignoscimus. eiq; facimus, quod nobis factũ vellemus. Mũdi pax est cõtraria.

3. *Venit Princeps mundi huius, & in me non*

habet

quicquam. Sed vt cognoscat mundus,
diligo Patrem, & sicut mandatum de-
dit mihi Pater, sic facio. Considera, principē
, id est diabolum, qui est princeps
um malorum nihil potuisse contra
um, quia nullum in eo peccatū fuit,
as eundem minus iuris habere in te,
arior à peccato fueris. 2. nota Chri-
oqui de mandato quod habuit re-
di nos per passionem: tantus enim
fuit in illo obedientiæ, vt non solum
it pati pro nobis ex caritate, sed et-
ptarit id sibi mandari. Vnde S. Ber-
ait, eum perdidisse vitā, ne perderet
entiam. *Ad mil. templi c. 13.*

IA II. POST PENTECOST.

Deus dilexit mundum. Ioan. 3.

dixit Nicodemo. (Sic Deus dilexit mū- 1.
, vt filium suum vnigenitum daret, vt
qui credit in eum non pereat, sed habeat
æternam.) Considera non vulgarem,
effabilē fuisse dilectionē Patris erga
quod dederit nobis filiū suū. primò e-
hoc ipso dedit donum infinitū, & quo
s dare nō potuit, quia dedit Deū, imò
um 2. ita dedit vt nō tantū homo ha-
Deū; sicut angeli sancti habent Deū,
sed

ſed etiam homo ſit factus Deus, omnipotens, ſapientiæ & ſcientiæ infinitæ in Christo. 3. dedit eum mundo, id eſt, hominibus peccatoribus, ſuis inimicis. 4. dedit illis, vt pœnas quas luere debebant pro peccatis, in ſe ſuſceperit, vt paupertatem, famem, ſitim, flagella, mortem turpiſſimam. Quomodo autem tu tantum amorem rependes?

2. *Non miſit Deus filium ſuum vt iudicet mundum, ſed vt ſaluetur mundus per ipſum.* Conſidera immenſam Dei clementiam & bonitatem, vt cum omnes homines à principio mundi naſcantur in ira Dei, æterna damnatione digni, & inimici Dei, tamen ne vnum quidem velit perire, & iudicari, id eſt, damnari, ſed omnes cupiat ſaluari, & reuera primum autorem peccati Adamum protoplaſtum à ſalute non excluſerit.

3. *Lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem: erant enim opera eorum mala.* Conſidera, quod tam multi homines in mundo è tenebris, id eſt, à peccatis infidelitatis, & aliis non emergant ad lucem, id eſt, credant in Chriſtum, vel Catholicam fidem ſuſcipiant, non ex Dei voluntate accidere, quaſi aliquos re-pro-

t, vel sufficientia ad salutem auxilia
lerit, sed ex peruersa voluntate i-
, quia amant magis vel hæresin su-
pristinum viuendi modum. 2. con-
ominem esse causam sæpe impœ-
:, vt non resipiscat, quando tam diu
:cit malis operibus, vt callum ob-
videatur.

A. III. PENTECOSTES.

Ego sum ostium. Ioan. 10.

T Iesus discipulis. *Qui non intrat*
stium, fur est & latro: qui autem in- 1.
or est ouium. Considera, ostium es-
tum eiusque doctrinam & vitam. o-
Ecclesiam, religionem, vel sodali-
liam piã, oues esse subditos vel di-
. qui ab alio reguntur vel docentur,
ent esse simplices, humiles, obedi-
: amore sociis coniuncti. Pastorem
:riorem, præfectum, magistrũ. Fu-
trones, mundum, carnem & dæmo-
ıi per ostium non intrant, quia do-
:aria doctrinæ, & vitæ Christi, vt oc-
ıimã & trahãt ad æternã perditionẽ.
ori ostiarius aperit, & oues vocem eius 2.
t, & proprias oues vocat nominatim,

 & edu-

*& educit eas, ante eas vadit, & oues illum se-
quuntur, quia sciunt vocem eius. alienum au-
tem fugiunt, quia non norunt vocem.* Consi-
dera, quę sint proprietates boni pastoris
1. vt ostiarius, id est, Spiritus sanctus ei viam
aperiat, non caro, non gloria vel vtilitas
propria. 2. vt subditi ei obediant 3. vt norit
eas extrinsecus & intrinsecus, audiendo cō-
fessiones, ad se vocet, & alloquatur. 4. vt
educat ad pascua concionum, frequentati-
onis sacramentorum. 5. vt exemplo vitæ
sanctæ præeat. 6. vt eius doctrinam subditi
probent. 7. detestentur contrariam hære-
ticorum, mundi, dæmonis.

Ego sum ostium, per me, si quis introierit,
3. *saluabitur, & ingredietur & egredietur, & pa-
scua inueniet. Fur non venit, nisi vt furetur,
& perdat. Ego veni vt vitam habeant, & a-
bundantius habeant.* Considera, tunc te fo-
re optimam ouem in ouili, si doctrinam,
vitam & passionem Christi sedulo expen-
das, & in omnib. imiteris, siue n. per eam
ingrediaris in ouile, vt quiescas, & orationi
ac contemplationi diuinarū rerū vaces cū
Magdalena, siue egrediaris cum Martha
ad iuuandū proximū, vberrima pascua in-
uenies, quibus reficias spiritū 2. si autē ali-
unde, i. obsequendo suggestionib. dęmo-
nis

nis, sociorum malorum irrepas in
poliaberis omnibus donis, & grati-
nsuper in anima perderis, quia illi
tes & latrones.

ESTO S. TRINITATIS.
Nicodemo & regeneratione.
Ioan. 3.

ODEMVS *princeps Iudæorum cognitis* 1.
aculis Christi, nocte cum adiit, instruit
siderans. Considera, bona fortunæ
magnificenda, cum hunc Nicode-
obilitas generis, & doctrinæ præ-
erat enim Pharisæus) impedierint,
aus palam auderet sequi Christum
sapientiam Christi, neq; ruditatem
uia ex signis factis collegit Christũ
esse prophetam.) neq; timiditatem
eprehendentis, sed, post detectam
m ignorantiam, cum dixit: *Tu es*
in Israel, & hæc ignorans?
t ei Iesus. (Nisi quis renatus fuerit ex 2.
Spiritu sancto, non potest intrare in
Dei.) Quod natum est in carne caro
uod natum est ex spiritu spiritus est.
era, Christum præcipua fidei capita
lere illi vt de baptismo, S. Trinitat.
iat n. patrẽ, filiũ, & Spiritũ sanctũ)

de pœnitentia, de incarnatione, de signo crucis & passione, de ascensione in cœlum, de vita æterna. 2. considera te, sicut dum esses infans, non potuisti saluus fieri, nisi per baptismum renascereris ex aquæ elementaris ablutione, & gratia Spiritus sancti; sic neque nunc, postquã relapsus es vel in vnum peccatum mortale, posse te venire ad regnum Dei, nisi renascaris & renoueris per pœnitentiam ex aqua lachrimarum, contritionis, & absolutionis sacerdotis, qua confertur gratia Spiritus sancti. Deinde nisi secundum spiritum, & non secundũ carnẽ deinceps vitam instituas. *Quod enim* Gal. 5. *est ex spiritu, spiritus est.* Si spiritu *viuimus*, ait Apostolus, *spiritu & ambulemus.*

8. *Sicut Moses exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium hominis, vt omnis qui credit in ipsum non pereat.* Considera Christum loqui de sua crucifixione futura: nihil enim sæpius vel clarius præfiguratum vel prædictum à prophetis fuit, quã Christi passio. & ideo Eunuchus reginæ Candacis intellecto loco Isaiæ de passione, mox Act. 8. conuersus est, & à Philippo baptizatus. 2. Is. 53. expende, cur Christus in extrema cœna Eucharistiam etiam confici voluerit in cõmemoratione suæ passionis, nisi vt discat,

nihil

uè ad conuersionem peccatoris, &
nctam instituendam, ad pœniten-
gratias continenter Deo agen-
: mouere, ac meditationem cruci-
Christi. Nec mirum, quia per il-
ies prophetiæ impletæ sunt, & i-
. *Consummatum est.* 3. considera,
:ortet. nec enim tantum oportuit, *Ioan. 19.*
dictum fuit, sed quia ab æterno i-
)ei decreuerat, & Pater vt fieret, ex
ore in nos, mãdauerat. O incredi-
:initatis erga nos indignos amorẽ.

MEDITATIO II.

e mysterio S. Trinitatis.

DERA cur Deus mysterium S. Tri- 1.
is, & alia nonnulla, vt Incarnatio-
iaristiæ, resurrectionis, noluerit à
telligi, imo etiam rebus creatis
s quasdã indiderit proprietates,
o ingenii humani studio capi in
queãt. Nimirũ, ne si omnia cape-
nimo plus æquo extolleremur; &
uciferi, cũ suis, nimiũ de scientia
barathrũ rueremus. vt essemus
, & ignorantiã cõfiteremur; vt co-
:mus nos ipsos, vt captiuãdo intel-
:s subiiceremur Deo, soli illi tribu-

endo scientiæ, omniũq; rerũ gloriã, illaq; subiectione, credẽdo illi plus mereremur, sicut meruit Abraham: qui quo minus sci- Hebr. 11. re studuit, quid præciperetur, vel cur, hoc gratior Deo effectus est.

2. Considera quid credendum sit de S. Trinitatis mysterio, nempe tres esse in diuinis personas, re inter se distinctas. Patrem, filiũ & Spiritũ sanctũ; vnã vero numero naturã Deitatis, ac similiter vnam omnipotentiam, æternitatem, immutabilitatẽ, immensitatem, maiestatem & gloriam, intellectum, voluntatem, sapientiam, bonitatem, & cætera, quæ in Symbolo Athanasii habentur. Quare tota Trinitas potest dici, Vnus Deus in natura, omnipotentia, &c. & Trinus in personis. Vnde discis, quãti faciẽda sit bonorũ societas, nam Deus cũ natura vnus sit, tamẽ societatẽ habuit plurium. 2. societatem eo perfectiorem esse, quo maior inter socios est vnio. Vnde Act. 4. in prima societate Christianorũ post acceptũ Spiritum sanctũ tanta erat vnio, vt omniũ esset cor vnũ & anima vna. At in Trinitate, nõ est solũ intellectus, volũtas, potẽtia, sapiẽtia, bonitas, sed etiã natura vna.

3. Considera omnes homines creatos esse ad imaginẽ & similitudinẽ Dei, & S. Trinitatis

quia in omnibus vna est anima spi-
;, & tres spirituales potentiæ, intel-
voluntas, & memoria, imò in o-
creaturis vestigium relucet S. Tri-
omnib. enim est aliqua natura, vis
entia, ac operatio. Et quod eò plus
nirabilius S. Trinitas existit, in o-
creaturis etiam vilissimis secundũ
am, præsentiam & potentiã, & nisi
mnes in nihilum reciderent. *in Deo* Act.17
uimus, mouemur & sumus, vt dicit
lus. Quod certe non facit, nisi quia
amore omnes creaturas, quatenus
aliquod in illis est, prosequitur.
go vicissim non amabimus, non cõ-
nur creatorem S. Trinitatem?

N FESTO CORPORIS
CHRISTI.

Ioan.6.

IT *Iesus turbis. Caro mea vere est ci-*
, *& sanguis meus vere est potus.* Con-
neffabilem filii Dei amorem erga
em. primò factus est homo, vt in v-
ipostasin se illi vniret. Deinde vt
s hominibus esset arctissimè

coniunctus, excogitauit, carnem suam dare nobis in cibū, & sanguinē in potū. quid autem coniunctius tibi potest esse cibo, cū in substantiam tuam mutetur? 2. nobilitatem huius cibi, nec enim in Eucharistia datur nobis panis de furno, nec panis angelorum manna, sed verè caro Christi, imo totus Christus cū carne, sanguine, anima, diuinitate, & immortalis, vti nunc est in cœlo. 3. delitias eius. nam si manna mutabat saporem iuxta cuiusque voluntatem, quid erit in hoc, cuius manna fuit vmbra? In Christo fuere omnes thesauri sapientię, ergo & delitiarum.

2. *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.* Cōsidera eximium sacræ communionis fructū, nempe, vt sicut palmes viti, & mēbra corporis capiti, sic homo adhæreat Christo, & ab eo, sicut mēbra à capite, vitam, nutrimentum, motum & alia auxilia accipiat; imo vt sit velut spongia missa in magnum vas aquæ, vt enim illa intus & extra abūdat aqua; ita qui Christi sanguinē bibit intus à Deo repletur, & foris à Deo protegitur, quia in Deo manet, & Deus in ipso. Ac talis homo meritò nihil cogitare deberet nisi Deū, sicut qui in medio mari est, nihil videt vndique nisi mare.

Non

sicut manducauerunt patres vestri 5.
, & mortui sunt. Qui manducat hunc
viuet in æternum. Considera hic mo-
quoad dignam communionem pa-
debeas. nempe, vt neq; cum nau-
q; cum murmure, neq; ex consuetu-
eq; coactus ad illam accedas, hæc n.
rib. sumentibus manna arguuntur,
gno desiderio & fame imbibendi
m Christi. Quo enim maiori cum
siti accesseris, hoc melius sapiet ci-
bus aũt, quo magis sapit, hoc magis
2. Considera, nullã aliã causam ari-
tuæ, & parui profectus in virtute es-
m quod non accedas cũ hac sancta
qui n. dignè accedit, viuet in æter-
. semper proficiet, & melior euadet.

IINICA I. POST TRINIT.
)e diuite & Lazaro. Luc. 16.

IT Iesus turbis. *Diues splendidè viuens* 1.
nihil mendico conferens, mortuus est,
ltus in inferno. Considera diuiti nul-
omen dari, quia impiorum nomina
ur de libro vitæ; & nulla eorum post
m etiam in mundo remanet memo-
ibus vitiis eum deditum fuisse, su-
, quia bysso indutu[illegible]temperantię:

quia ſplendidè epulabatur quotidie; & auaritiæ, quia nec micas dedit pauperib. vt diſcas cauere pretioſas veſtes in quocunq; ſtatu, lautitiam in cibo, & crebram ebrietatem, deinde tenacitatem in dando aliquid egenis, vel aliis operib. miſericordiæ præſtandis, ne periculũ incurras damnationis. 3. fuiſſe ſepultũ in inferno, vt intelligas, infernum eſſe locum ſub terra profundiſſimum, plenũ tenebrarũ & horroris, ex quo nulla ſit redemptio, vel reditus.

2. *Mendicus nomine Lazarus, vlceribus plenus ne micam quidem à diuite exorans, poſt mortem ab angelis delatus eſt in ſinum Abrahæ.* Conſidera, nomen piorum mendicorum quos mundus non agnoſcit, apud Deum in perpetua vigere memoria, ſicut nunc viget Lazari in Eccleſia per 1500. annos. 2. conſidera, Lazarum hunc non ob miſerabilem hanc inopiã & miſeriã ſaluatũ, ſed ob patientiam in ea toleranda. vnde diſce amare potius paupertatem, quam diuitias, & paupertatem quidẽ voluntariam,
Mat. 5. quia pauperum ſpiritu Chriſtus ipſe dicit eſſe regnũ cœlorũ. Item vilitatem veſtitus, vulgares cibos ieiunia, aliaſq; afflictiones carnis, ſanitatẽ nõ pluris facere, quã ægritudinem; quia hulcera plus profuere ſaluti

Laza-

, quam ſanitas diuiti.

iti ex inferno imploranti opem Abrahā 1.
it. Fili recordare, quia recepiſti bona in
a, & Lazarus mala. nunc autem hic
tur, tu vero cruciaris. Conſidera, ſic-
llū bonū irremuneratū manet a-
eū, ſic nullū malū manere impunitū,
hac vita, ſiue in futura. Deus n. eſt Gen. 4.
iudex, reddens vnicuiq; ſecūdū ope- Ioan. 5.
vt ſæpe Scriptura loquitur. Quo ſeſu Gal. 6.
1º dicit, quæ homo hic ſeminat; alibi
um. 2. neminem poſſe ſimul hic læ-
alibi, vt clare hic teſtatur Abraham.
iues hic lætatus, alibi cruciatur; cō-
zarus hic cruciatus, alibi conſolatio-
a fruitur. *Vnde & Dominus* dixit. *Væ* Luc. 6.
diuitibus, qui habetis conſolationem ve-
Væ vobis qui ridetis, quia lugebitis.

IIN. III. POST TRINIT.

De cœna magna. Luc. 14.

XIT *Ieſus diſcipulis. Homo quidam ad* 3
nam magnam per ſeruū inuitauit mul.
onſidera, hominem illum eſſe Chri-
Deum & hominem, cœnā verò glo-
leſtem: vt enim cœna datur iis qui
orant, ſic gloria illa dabitur illis,
enuè in hac vita vſq; ad mortē pro
ne Chriſti ſudarunt. Vnde ſicut ope

rarii poſt-

post laborem anhelant ad cœnam, ita nos ad illam anhelare debere. 2. dici magnam, primo ob omnium rerum copiam, delicias & satietatẽ ibi futuram. 2. ob conuiuarum multitudinem, & varietatem, id est omnes angelos & Sanctos, prophetas, Apostolos, martyres. 3. ob durationem perpetuam in omni securitate. 4. ob societatis iucunditatem; erunt n. omnes coniunctissimi, lætissimiq́; anima, & corpore splendidissimi.

2. *Et cœperunt simul omnes se excusare.* Considera triplex hominum genus se excusare. Primi sunt ementes villas, id est, qui magni, potentes, docti videri volunt. Secundi ementes iuga boum quinque, qui plus æquo opibus congerendis, vel eruditione comparanda se occupant. Tertii, ducentes vxorem, qui nimium dediti sunt carnis voluptatib. ebrietati, ludis, suo iudicio & propriæ voluntati. 2. considera felices esse religiosos, qui per tria vota hæc impedimenta tria facile remouere queunt. primũ per obedientiam, secundum per paupertatem, tertium per castitatem

3. *Tunc iratus paterfamilias iussit seruum ex plateis, viis, & sepibus quoscunque pauperes, debiles, cæcos & claudos conuocare, imò cogere, vt impleretur domus tota.* Considera, sæpe

valde periculoſum eſſe inſpirationi
æ, qua aliquando inuitamur ad vitã
& ſanctam, non ſatisfacere, ſed ſe ex-
:, quia verendum eſt, ne alius accipi-
onam noſtram, nobis excluſis. 2. con-
regni cœleſtis conuiuio aptos eſſe
es, qui vel nihil proprium habent, vt
ſi, vel diuitias contemnunt, victu &
u contenti, deinde *debiles*, qui ſuis vi-
n fidunt, ſed gratiæ Dei. Tum *cæcos*.
npliciter credunt, quod Eccleſia, &
dicio nõ nitũtur. Et *claudos* qui nihil
: poſſe facere putant, niſi iuuentur
diuini auxilii ac denique *qui cogi ſe*
i. ex alterius arbitrio & ſub obedien-
ſit; qui malũt ſubeſſe, quam præeſſe.

NOTA.

ditationẽ hanc paucis mutatis poſ-
mmodari ad S. Euchariſtiam, quæ
:ſt, quia veſperi in cœna à Chriſto in-
, deinde in fine diei, id eſt vitæ Chri-
gna eſt, tum quia loco cibi & potus
hriſti & ſanguinis, imo totus Chri-
:us & homo manducandus proponi-
nne delectamentum in ſe habens; tũ
emo fidelis ab ea excluditur, & vſque
m mundi vbiq; celebranda eſt. Excu-
ſant

ſant autem ſe ab hac cœna ſuperbiæ, auaritiæ, & luxuriæ dediti, id eſt omnes, propter hæc & ſimilia peccata indigni. Admittuntur autem humiles, qui peccata ſua cõfitentur, & vitæ emendationem diuina auxiliante gratia proponunt.

DOMIN. III. POST TRINIT.

De oue perdita. Luc. 15.

1. *PHariſæi & Scribæ murmurabant contra Ieſum, quod reciperet peccatores & manducaret cum illis.* Conſidera ſummam caritatem Chriſti, quod nullũ peccatorẽ quantũuis maxima iniuria ab eo affectus ſit cõtẽnat. deinde ad ſe per pœnitentiam benigne recipiat: receptum etiam ad menſam ſuam admittat, & cibo corporis & ſanguinis ſui, velut cariſſimũ, ac cui intime deinceps velit adhærere, reficiat. 2. cõſidera malitiã Phariſæorum, qui bonitate Dei. & aliorũ bono exemplo facti ſunt peiores: vt diſcas ingenium mundi eſſe, murmurare & detrahere piis, ſi quid boni agant, eoſq; irriſionibus, aliiſque modis impedire.

2 *Quidam oue vna ex centum perdita imponit eam inuentam humeris, & alios ad gratuladum ſibi inuitat. Idem facit mulier de drachma vna ex decem perdita & inuenta.* Conſidera

,99. oues esse nouem choros angelo-
quia superant numerum hominum:
perditam autem esse hominem, quá
tus inuentam, quando incarnatus
posuit humeris, portans iniquitatē
m nostrum. & in cruce expians. Ad-
tam fuisse eius caritatem, vt pro te
erdito paratus fuerit pati. nam Pau-
loquitur de eo. *Qui dilexit me, & tra-* Gal. 2.
metipsum pro me. 2. Considera muli-
llam esse B. Mariam, quæ accensa fi-
gnæ lucerna, euertit totam domū a-
suæ, sic vt nullas habuerit peccati
, crebrisque precibus pulsans Dei fo-
dem inuenit drachmā perditā, i. gra-
cipiendi Christū, qui hominē ad i-
ē & similitudinē Dei formatū & fi-
liberaret à puluere peccati. Vnde ar- Luc. 1.
us dixit. *inuenisti gratiā apud Deum.*
ier inuenta drachma ad congratulan- 3.
nuocat amicas & vicinas Dico autem
nquit Iesus, quod ita gaudium erit co-
gelis Dei super vno peccatore pœnitenti-
nte. Considera B. V. Mariā mox post
tum Christū per mōtana cucurrisse
ognatā Elizabeth, illāq; ei cōgratu-
benedicto fructu ventris, & inuēta
na 2. cogita, si Christus & mater eius
volunt

volunt, vt sibi congratulemur, quando aliquis ad fidem vel bonam vitam conuertitur; si angeli gaudent, qui tamen non sunt eiusdē naturæ nobiscū, quanto magis nos debemus gaudere, cum sit noster frater, eiusdē nobiscum naturæ. 3. considera, ex hac parabola sequi nullum prorsus posse desperare. Si enim gaudent omnes angeli in cœlo, si gaudet Deus, ita vt cupiat sibi etiam ab alio congratulari, de conuersione peccatoris, tanquam de inuēto thesauro perdito; qua de causa poterit quis vel cogitare de desperatione?

DOMIN. IV. POST TRINIT.

Estote misericordes. Luc. 6.

1. DIXIT Iesus discipulis. *Estote misericordes, sicut & pater vester cœlestis misericors est. Nolite iudicare & non iudicabimini. nolite condemnare & non condemnabimini.* Considera, hic monita valde salutaria præscribi pro dilectione proximi. Primum est vt in misericordia exercenda erga proximum imitemur patrē cœlestē, qui omnibus ad se clamātib. aures præbet, gratiā largitur, ignoscit, malos & ingratos præuenit, cōuertit & saluos facit: vt sæpe abūdet gratia, vbi abūdauit delictū: Alterū est, nō iudicare ill-

i. curo-

sè in mores eius inquirere, facta eius, lubia sunt, in malam partem non in- tari, non malè suspicari, si superior s; ne & tu iudiceris à Deo omnium o. Tertium, nec condemnare, id est, æterna vel temporali pœna dignum, sicut Pharisæi damnabant adulte- uam Christus absoluit. Luc. 7.

iittite, & dimittetur vobis. Date & vobis, mensuram bonam, &c. eadem iensura remetietur vobis. Considera 2. itum de dilectione, quod est, igno- ontra nos delinquenti. Si enim di- Luc. nus hominibus peccata eorum, in- 11. bi, dimittet & nobis pater cœlestis nostra. Quintum, est dare libenter synam aliis. Diligere enim debe- oximum non verbo, sed opere & ve- it. B. Ioannes, Et vicissim à Deo da- 1. Io. 3. obis, nempe omne bonum corpo- piritualé; *mensura conferta*, id est, rtunæ; *coagitata*, id est, gratiæ: *su- ns*, id est bona gloriæ. Merces e- e æternæ longè excedet bonorum im operum valorem.

vides festucam in oculo fratris tui, 3. *iutem quæ in oculo tuo est, non consi-* Considera hoc ad perfectionem se-

 cundi

eundi moniti pertinere, vt non occupes te vnquam in inquirendis, notandis, vel arguendis aliorum vitiis & lapsibus, sed per examen quotidianum conscientiæ seuere inquiras & animaduertas in proprios, qui sunt aliquãdo trabes, id est, mortales: quia non de alienis, sed de propriis reddemus rationem in die iudicii.

DOM. V. POST TRIN.

Christus docet ex naui Petri.
Luc. 5.

1. TVRBA *irruente Christus ascendit in na-uim Petri, & in ea pusillum à terra redu-cta sedens docuit turbam.* Considera, quan-to feruore turba hæc accurrerit ad audien-dum verbum Dei, nos autem non ad au-diendas pias exhortationes, sed ad audien-das nugas, & noua huius sæculi pari feruo-re sæpe feramur. 2. Christum docere è na-ui Petri, vt ostendat Romanam Ecclesiam variis tempestatibus in mari huius mundi agitandam, vt virtus eius magis elucesca-t & te idem passurum, si in ea persistas. 3. na-uim reductam fuisse a terra, quia doctrina concionatoris & vita non debet esse ter-rena, sed cœlestis.

Vt cu

essauit loqui, dixit Simoni. Duc in al- 2.
laxate retia vestra in capturam. Et re-
. Tota nocte nihil cepimus, in verbo
tuo laxabo rete, rumpebatur autem
copia piscium. Considera, Christum
one mouere corda, sed nostrum est
ari illi, verbo & exemplo. Ducere
in altum, aspirare ad cœlestia, & in
ibi parcere ad animas lucrandas La-
ia, id est, diuinas scripturas breues
sed laxas mysteriis, si explicentur.
um fructum ex concionibus etiam
labore factis capi, si fiant nocte, id
tatu peccati, ad vanam gloriam, fri-
tra voluntatem Dei & superiorum.
fiant in gratia & ad gloriam Dei, &
rum nutu, maximus est prouentus.
ex stupore in genua lapso, & claman- 3.
me Domine, quia peccator sum, di-
i timere, ex hoc homines eris capiens.
is omnibus eum secutus est. Conside-
essum Petri in sua conuersione. pri-
nodat ex caritate Christo nauē, &
piscibus plenā. 2. procidit ex humi-
genua, & cōstituitur piscator ho-
cupit exire à se Christum, & eo pro-
Christus accedit nā relictis retib.
est eum, vt nunquam ab illo disce-

 deret.

deret. sic ex paruis initiis peruenitur ad summa. 2. quales debeant esse piscatores hominum, nempe humiles, & qui prius se sinant capi à Christo quam alios capiant. Deinde, qui Christi vitam & mores sequatur contemptis huius mundi retibus, id est, opibus, honoribus, & voluptatibus.

DOM. VI. POST TRIN.

De iustitia Pharisæorum.
Matth. 5.

1. DIxit Iesvs *discipulis.* (*Nisi abundauerit iustitia vestra plus quam scribarum & pharisæorum, non intrabitis in regnum cœlorum*) Considera, quanta fuerit iustitia Pharisæorum. crebro ieiunabant, orabant in templo & plateis, decimas facultatum suarum dabant, gratias Deo pro beneficiis agebant, legem in fimbriis vestium gestabant. vide an maior tua sit? 2. considera, quam magna sit Euangelicæ legis perfectio, quæ legem Mosaicam quo ad moralia non tollit sed perficit, prohibet enim non tantum externa opera mala, sed etiam internas cordis cogitationes, & affectiones prauas, quia fontes sunt malorum. *Matt. 15.*

2. *Antiquis dictum est, non occides. Ego autem*

autem

o, irascentem fratri reum esse iudicio.
o dixerit, raca, concilio; qui fatue,
henna. Considera in noua lege, ea-
ena digna censeri peccata interna
na; nam non solum qui occidit,
m qui irascitur in corde ira ad oc-
n tédente, & multo magis qui ver-
rofo iram eandem declarat, mor-
eccat, licet alius alio grauius pec-
eo primus iudicij, secundus conci-
is gehennæ reus dicitur. Si quis au-
assione irascatur, vel asperius ver-
itiat, peccatum veniale est. 2. Con-
sta peccata apud homines quidem
seri sed nõ apud Deum. *Non enim*
inquit ipse apud prophetam, *sunt* Isa. 55.
vestra, & cogitationes meæ, sicut co-
vestra.

s munus tuum ad altare, vade & 3.
nciliare fratri à te offenso, & tunc
nsidera caritatis fraternæ præce-
poni cultui diuino. Quod si fieri
sacrificio legis veteris, multo
et fieri in sacrificio Missæ, & cõ-
Eucharistiæ, quæ est sacramen-
nis. *Vnum enim corpus sumus*, ait
ii de vno pane participamus. 2. no- 1 Cor. 10.
bona opera nostra, quæ tamen

ſunt Dei dona, Deus dignetur accipere loco muneris, cum tamen nihil proſint diuinæ eius maieſtati.

DOM. VII. POST TRIN.

De ſeptem panibus. Marc. 8.

1. IESVS *ait conuocatis diſcipulis. Miſereu ſuper turham, quia ecce iam triduo ſuſtinent me, & ſi dimiſero ieiunos, deficient in via.* Conſidera, Chriſtum conſilio diſcipulorum vti, vt diſcas, ſiue ſuperior ſis, ſiue non, non ſpernere conſilia ſubditorum, & ſimplicium, cum conſtet Deum reſpicere humiles, & ſapientiam dare paruulis. 2. nota, non doctos, & potentes, ſed humilem turbam ſequi Chriſtum, & quidem tanto deſiderio proficiendi, vt triduo eum ſecuta ſit, non cogitans de cibo. vt diſcas libenter laborare in inſtitutione populi ſimplicis & puerorum, & magis anhelare ad cibum ſpiritualem animæ, quam corporalem, quia ſi ille deſit, verè deficiemus in via ſpirituali.

Pſ. 18. Prou. 3.

2. *Chriſtus ſeptem panibus, paucisq́; piſciculis benedictis quatuor millia hominum pauit in ſolitudine.* Conſidera nos huius mundi viam ad æternam patriã ſecuros tranſire no

non posse, nisi à Christo reficiamur
piritus sancti donis. Mundus enim hic
:rtum est, quia cogimur eum deserere, Hebr.
ı habentes hic manentem ciuitatem; 13.
ı solitudo est, in quo nihil veri boni est,
tantum vmbra, & vanitas vanitatum.
ci pisciculi, sunt exempla paucorum Eccl.1.
ctorum.2.considera Christum per ma-
Apostolorum panes distribuisse, vt
s Deum dona sua nobis per medios su-
ores communicare. & ideo ad eorum
intatem & manus nobis, maximè, si
giosi simus, respiciendum est.

aturati sunt omnes, & sustulerunt, quod 8.
auerat de fragmentis, septem sportas.
sidera liberalitatem Christi, qui ita
it liberaliter pios, vt semper satiet spi-
aliter. 2. debere nos reliquias mensæ
igere, ne pereant, sed aliis quoque di-
uätur, hoc est, dona spiritualia nobis à
collata, etiam aliis communicare.
quid largiamur corporale vel spiritua-
liis, non fieri nos pauperiores, sed
ditiores, sicvt pro 7. panibus
plura panum millia
accipiamus.

DOM. VIII. POST TRIN.

De falsis prophetis. Matth. 7.

1. IESVS *dixit discipulis. Attendite à falsis prophetis, qui veniunt in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.* Considera bonitatē & sapientiam Dei, qui tantum malum, id est, falsos Doctores tot animarum peruersores non permitteret, nisi inde maius bonum colligeret: vt discas ex quouis malo, commodum spirituale colligere. 2. per falsos prophetas non tantum intelligi hæreticos, & hypocritas, sed omnes qui carnalia & suauia obtrudunt sub specie virtutis, vt est caro nostra, mundus. & diabolus. caro enim prædicit, te non diu victurum si durè ipsam tractes, sed falso, quia sancti, qui ieiunia maxima coluere, diutissimè vixere. 3. intrinsecus illos esse lupos rapaces, quia etiamsi extrinsecus ostendant vestem ouilem, id est, promittant incolumitatem corporis, tamen quærunt intus occidere animam.

2. *A fructibus eorum cognoscetis eos. Non potest arbor mala bonos fructus facere, & ideo excidetur, & in ignem mittetur.* Considera, sicut quales hæretici huius temporis sint, opera ostendunt, vtpote quæ prorsus sunt

carna-

alia, (cum ipſi refugiant omnia quæ
i & ſanguini ſunt moleſta) ſic etiam
es prophetæ ſint, caro & mundus, o-
l unt effectus, reddunt enim conſcien-
inquietam, feruorem pietatis tollũt,
t tentationes carnales, creant incon-
iam in vocatione, &c. 2. expende ho-
m comparari arbori, quia ſicut illa in
plantata fructum cum ramis produ-
rſum, ſic homo, licet in terra ſit, con-
tionem debet habere in cœlis, & fru-
producere cœleſtes, alioquin exci-
is & in flammas æternas conicien-

n omnis qui dicit, Domine Domine, in- 3.
in regnum, ſed qui facit voluntatem
, qui in cœlis eſt. Conſidera nemi-
d vitam æternam venturum, niſi ſi-
vel vocationem, quam profitetur o-
ompleat. Deus enim voluntatem ſuã
auit immediate quidem in diuinis,
tè verò in humanis Eccleſiæ, & cu-
ſacræ religionis præceptis, & ſtatu-
Deum non tam ad externas ceri-
s & opera, ieiunia, cilicia, cantum in
a, quam ad cor purum reſpicere.
im eſt voluntas Dei, ait Apoſtolus, 1. *Theſ.* 4.
atio veſtra.

DOM. IX. POST TRIN.

De villico iniquitatis. Luc. 16.

1. DIXIT IESVS *discipulis. Diues quidam vocat villicum qui dissiparat bona illius iubetq; reddere rationem villicationis.* Considera diuitem illum esse Deum, cuius est
Ps. 49. *orbis terræ, & plenitudo eius*; villicum esse quemque nostrum, quia cuiq; villam animæ, corporis, fortunarum, ingenij, doctrinæ, bonorumque aliorum naturalium & supernaturalium colendam dedit, quam si in Dei gloriam & laudem, nostram & aliorum salutem non coluimus, reddemus rationem in die iudicii, quia omnia ista nostra non sunt, sed Dei. 2. tum vocari nos à Domino, cum concionibus, morbis, bonis exemplis, internis inspirationibus monemur strictam aliquando reddendam rationem de villa male administrata, & donis Dei male expensis.

2. *Ait villicus intra se. Quid faciam, fodere non valeo, mendicare erubesco. Scio quid faciam, debitores mihi faciam amicos detrahendo aliquid de summa debitorum.* Considera, hæc villicum, vel peccatorem dicere, o quam interius commotus est ad pœnitentiam post mortem enim cum reddenda

ratio

io est, non erit fodiendi vel mēdicandi
us, qa nemo amplius poterit vel bonis
:ribus, vel precibus tūc quicquam me-
.2. debitores esse pauperes, & omnes
s, quibus possimus pro talento nobis
credito, siue opum, siue doctrinæ &
quentiæ, siue alio prodesse: hos enim
mus nobis amicos, cum illis liberaliter
:puid possumus vel ex facultatibus no-
, vel ex doctrina, vel alio auxilio imper-
us, quia impetramus remissionem pec-
ɔrum, & amici facti meremur vitam
:nam.

t ego vobis dico. Facite vobis amicos de 3.
ımona iniquitatis, vt cum defeceritis, re-
nt vos in æterna tabernacula. Consi-
, diuitias dici mammona iniquitatis,
uod natura sua malæ sint, cum omnes
turæ Dei bonæ sint, sed quia, Aposto-
ste, *qui diuites fieri volunt facile inci-* 1. Tim.
in tentationem & laqueum diaboli, & 6.
erta multa inutilia & nociua, quæ mer-
homines in interitum. 2. quia paupe-
piorum est regnum cœlorum Matth.
s debere per eleemosynam, vel vnam
nam, (quam faciunt qui semel omnia
pauperibus ingrediendo religionem)
lures minores, à pauperibus emere

regnum

peccatoris, ne grauitatem peccati co-
ıſcat, ita ea ıgnorata in ſuum exitium

'enient dies, & circumdabunt te inimici 2.
ıallo, & coanguſtabunt vndique. Conſi-
ıd quidem ad literam intelligi de ob-
ıne arctiſſima Hieroſolymæ, myſticè
m de morte peccatoris. Dæmones e-
morituruin tanto numero cingunt, vt
'ix ſit euadendi. Coanguſtant obie-
ıeccatis præteritis, & futuris pœnis.
ernũt quoq; in terrã, hoc ẽ, in deſpe-
nẽ adducunt, nec relinquunt lapidem
lapidẽ, id eſt, bonis omnib. quæ vn-
:cit, priuant. Cauſa eſt, quia non co-
t, *tempus viſitationis ſuæ* quod nõ eſt
ɿuam tempus huius vitæ, in qua viſi-
& incitamur admonitionibus, ex-
;, & legibus ad officium virtutis.
iſtus ingreſſus templum eiecit ementes 3.
lentes, dicens. (Domus mea, domus
is vocabitur) Conſidera Dominum
ıbus oculis ſeuerè ementes & ven-
obiurgãtem, tum etiam irruentem
ias & euertentem, adiuuantibus di-
:, vt diſcas magno zelo vti, quando
maieſtatis gloria vindicanda eſt.
ımus illa veteris legis erat Dei do-

mus ſa-

regnum cœlorum. Vnde colligis, quant
faciat Deus paupertatem ſpiritus, & oper
miſericordiæ.

DOM. X. POST TRIN.

De fletu Chriſti ſuper Hieruſalem.
Luc. 19.

1. IESVS *videns ciuitatem Hieruſalem, fleui ſuper illam, dicens. Quia ſi cognouiſſes & tu.* Conſidera Dominũ inter ſummos honores hoc die (Palmarum) à populo ſib delatos lacrymari de Hieroſolym. excidio poſt multos annos futuro, vt præbeat nobis exemplum, ne rebus proſperè fluentibus obliuiſcamur afflictionum proximi hoc enim facit ſocietas in vno corpore, vt ſi vnum membrum patiatur, compatiantur cætera. 2. eum fleuiſſe non ob ruinam materialem vrbis, ſed ob peccata, quæ cauſam ruinæ dederunt; vt nos quoque diſcamus deflere non temporalia damna, ſed peccata noſtra. Et recte, quia lacrymis temporalia damna non poſſumus reſarcire. poſſumus autem damnum ſpirituale, vt eluto peccato, gratiam Dei recuperemus. 3. conſidera, omnia mala noſtra oriri ex defectu cognitionis, nã dæmon velat oculos pec-

1.Cor. 12.

eccatoris, ne grauitatem peccati co-
cat, ita ea ignorata in suum exitium

nient dies, & circumdabunt te inimici 2.
llo, & coangustabunt vndique. Consi-
d quidem ad literam intelligi de ob-
e arctissima Hierosolymæ, mysticè
de morte peccatoris. Dæmones e-
orituruin tanto numero cingunt, vt
x sit euadendi. Coangustant obie-
ccatis præteritis, & futuris pœnis.
rnūt quoq; in terrā, hoc ē, in despe-
adducunt, nec relinquunt lapidem
pidē; id est, bonis omnib. quæ vn-
it, priuant. Causa est, quia non co-
tempus visitationis suæ quod nō est
iam tempus huius vitæ, in qua visi-
incitamur admonitionibus, ex-
& legibus ad officium virtutis.
ingressus templum eiecit ementes 3.
ntes, dicens. (Domus mea, domus
vocabitur) Considera Dominum
us oculis seuerè ementes & ven-
urgātem, tum etiam irruentem
s & euertentem, adinuantibus di-
t disc as magno zelo vti, quando
aiestatis gloria vindicanda est.
ius illa veteris legis erat Dei do-

mus &

mus & orationis, in qua arca lignea seruabatur; quanto magis domus Dei & orationis erit domus nostra, in qua ipse Christus Deus & homo in Eucharistia est præsens; ac proinde in templis semper cum magna reuerentia est versandum, & orationi, non fabulis vacandum.

DOM. XI. POST TRIN.

De Pharisæo & Publicano.

Luc. 18.

1. IESVS *dixit discipulis. Duo homines ascenderunt in templum vt orarent. Vnus erat Pharisæus sic orans. Deus gratias ago, quod non sim sicut ceteri hominum, ieiuno bis in sabbatho, decimas do.* Considera; quam sit terribilis in consiliis suis Deus. Quis enim nostrum non præferat hodie pharisæum qui tam multa bona fecit, & de iis Deo gratias agit. publicano, qui multa mala fecerat, & nihil boni? & tamen hic iustificatus est præ illo. 2. nota, in quo peccarit Pharisæus, Primo, quia censuit se iustum, quod solus Deus scit. 2. quia se laudauit. *Laudet te alienus*, ait Sapiens, *& non os tuum* 3. quia ceteros censuit iniustos, contra illud. *Nolite iudicare.* 4. quia cæteris se prætu-

Prou. 27.
Matt. 7.

it. cum Apostolus doceat, quod in *Phil. 2.*
tate omnes superiores debeamus
ri.

r publicanus stans à longe, nec oculos 2
ad cœlum leuare, sed percutiebat
uum dicens. Deus propitius esto mihi
i. Considera, quas Deus veræ hu-
s conditiones in isto notarit. pri-
od non ausus fuerit oculos ad cœ-
are, reputans se esse nihil. & quid
o licet iustus respectu Dei, nisi pul-
nis? 2. quia confessus est se nihil
isse, nec habere, nec habiturum,
iera Dei gratia, dicens. *Deus esto*
pitius 3. quia non modo nulli se
, sed indignum etiam censuit, vt
os staret. 4. quia se accusauit, vt
em. *Iustus enim sui accusator est*, Prou.
ns. 5. quia & intus suam indigni- 18.
nouit, percutiens pectus.

dico vobis. descendit hic iustificatus 3.
uia omnis, qui se exaltat humiliabi-
Considera, quantum malum sit su-
spectu cæterorũ vitiorũ, vt nem-
& semel omnia bona opera de-
nihil sint, nec prosint: cetera e-
singulas tantum virtutes tollunt.
entiam, auaritia liberalitatem.

Con-

Contra humilitas, etſi nulla bona, imo multa mala coniuncta habeat, omne bonum ſibi conciliat. 2. conſidera, quam humiles deinceps eſſe nos conueniat, animo, verbo & opere, & propter arcanum Dei iudicium ſemper pauidos, nunquam de bonis operibus gloriantes, ſed omnium minimos iudicantes.

DOM. XII. POST TRIN.

De ſurdo & muto. Marc. 7.

1. QVIDAM *adducunt Chriſto ſurdum & mutum precantes, vt imponat illi manũ.* Conſidera ſurdum ſpiritualiter eſſe, qui aures claudit concionibus, monitionibus, & inſpirationibus Dei & conſcientiæ. Mutum, qui os claudit ad agendas Deo gratias, ad confitenda ſacerdoti peccata, ad colloquia pia, ad iuuandum proximum. 2. ſi ſanari velimus ab vtroque malo, non debere ſolum nos ipſos dominum orare, ſed etiam ſanctis vti interceſſoribus, vt multiplicatis oratoribus facilius impetretur venia.

2. *Chriſtus eum de turba ſeorſum duxit, digitos in aures inſeruit, exſpuens tetigit linguam, ſuſpiciens in cœlum ingemuit, & ait*

Epheta.

ac sanatus est. Considera, quibus ri-
us sit Dominus, vt discas quomodo
eccatis curari debeas. primo enim
;, vt prauam societaem, & occasio- *Matt.* 12.
candi deseras. 2. vt gratiam Spiri-
ti, qui per digitum in S. Scriptura;
ur; implores. 3. vt sapientiam ea
loquendi obtineas, quæ ad ædifi-
n sunt. vt enim saliua ex capite de-
sapientia ex intellectu. 4. vt do-
ccatis, & de cœlo expectes indul-
. 5. vt peccatum per confessio-
plicam vel priuatam aperias, &
i prædices: sic enim desines esse
mutus.

cepit illis, ne cui dicerent; illi au- 8.
plus prædicabant; dicentes Bene o-
t. Considera, primo à Christo
iscere, quantum studium ad com-
n humilitatem conferre debea-
pe ex parte nostra bonorum ope-
facimus laudem & vanam glo-
endo. Secundo à turba, quod
debeamus pro beneficiis à Deo
& zelum habere in tuenda Dei
eriusque honore ac fama bona,
potius aliis postponendo. 2. Con-
ecum omnia benefecisse hacte-

nus; Dominum, ideoque ab eo laudand. & benedicendo nunquam cessa.

DOMIN. XIII. POST TRIN.

De Samaritano & Leuita. Luc. 10.

1. DIXIT IESVS *discipulis. Beati oculi qui vident, quæ vos videtis, multi enim reges & prophetæ ea voluerunt videre, & non viderunt.* Considera, sicut beatiores prophetis erant Apostoli, quod non solum oculis mentis vel fidei viderent Christum, sed etiam corporis: ita te quoque multis millibus fidelium Christi beatiorem esse, qui occasionem non habent tam multa bona videndi & audiendi, (vt qui inter Turcas, vel hæreticos viuunt) sicut tu habes: & ideo p tāto beneficio quotidie gratias age.

2. *Legisperito tentanti Christum, quid faciendo vitam æternam possideret, respondit, Si Deum toto corde, anima, & viribus diligeret, & proximum suum sicut seipsum.* Considera tibi quantumuis probo, nunquam defuturos vel dæmones, vel homines, qui sinistris suspicionibus, vel vexationibus tuā probent patientiam. 2. perpende, quam perfectè, ardenter, & purè excluso omni vano amore rerum creatarum, opum, honorum,

& voluptatum, diligere debeas
)einde, an reuera proximum, id
ılibet hominem tua ope indigen-
delis sit, siue infidel s diligas sicut
non solũ corde & verbis, sed opere 1. Ioa. 3.
:, vt exigit S. Ioannes, & S. Iacob. Iac. 2.
rito quærenti quis esset proximus, 3.
spondit Quidam in via à latroni-
atus est. Transiens illac Sacerdos
nihil iuuerunt, sed Samaritanus,
oleum & vinum, iumentoq́ im-
xit in stabulum, & stabulario
uit. Considera quemlibet mor-
:cantem incidere in latrones,
nones, & spoliari omnibus gra-
c vulnerari etiam in naturali-
sse curari, nisi à Samaritano, id
Christo, qui nec *dormiens, nec*
ustodit Israhel. Soli enim Dei Psal. 120.
uenda est hominis conuersio.
:catori non modo oleum mi-
ıæ infundit, sed etiam vinum
ıens ad pœnitentiam, & ita im-
pori suo. *Deus enim posuit in* Isa. 53.
n omnium nostrum, duxit, in
est, Ecclesiam, & stabulario,
siæ ministris, duos denarios,
estatem sacramentum ba-

 ptismi

ptismi & pœnitentiæ administrandi, vt cu-
retur à peccatis, impertiuit.

DOM. XIV. POST TRIN.

De 10. Leprosis. Luc. 17.

1. CHRISTO *occurrente, 10. leprosi steterunt à longè, & clamarunt* IESV *præceptor, miserere nostri.* Considera per leprosos 10 designari omnes peccatores, vel transgressores præceptorum Decalogi, vel certè qui incurabiles quasdam retinent imperfectiones. Vt enim leprosi suo fœtido anhelitu alios corrumpunt, ita imperfecti & leues sua conuersatione aliis obsunt. 2. vt in leprosis multa minuta & fœda erumpunt hulcera, & semper sitiunt, ita in imperfectis, noui semper defectus oriuntur, & nullis voluptatibus vel recreationibus satiantur. 2. Considera, vt tales mundentur, debere stare à longè, id est, valde se humiliare, & indignitatem ac fœditatem suam agnoscere. 2. toto corde auxilium Dei inuocare.

2. *Christus iussit, vt ostenderent se sacerdotibus, & dum irent, mundati sunt.* Considera Christum mittere leprosos ad sacerdotes, antequam eos curasset, vt discas morbos ani-

on tantum confiteri Deo, sed e-
doti. Curati vero sunt in via, dum
liscas quanta sit virtus fidei & obe-
, & ideo libenter inspirationi diui-
re.
videns se mundatum, rediit, & voce 3.
upplex Christo gratias egit, & hic
aritanus & alienigena. Considera,
n hunc, quia gratus fuit, maiora
ruisse, nempe sanitatem animæ,
siquidem ei dixit. Vade, fides tua
n fecit. cæteri nouem, quia ingra-
a & corpore perierunt. 2. conside-
tantum ex decem saluari. & ve-
sententiam Christi. *Multi sunt vo-* Matt. 20.
ci vero electi. Et saluari quidem
iam præ aliis, vt scias Deum non
torem personarum, sed omnibus
uam impertiri, qui eam non re-

I. XV. POST TRIN.

duobus Dominis. Matth. 6.

dixit discipulis. Nemo potest duo- 1.
minis seruire. non potestis Deo serui-
mmona. Considera hic per duos
, intelligi duos contrarios, Deum

& dæmonem, qui dicitur mammon, id
Deus diuitiarum. Hi enim contraria
dent. Deus vult cœleſtia appeti, car
domari, ſuperflua noſtra dari pauperi
dæmon verò vult appeti temporalia,
nem deliciis nutriri, aliena rapi. Si
vis Deo ſeruire, neceſſe eſt vt cœleſtia q
ras, non carnis illecebras, non opes,
nores, voluptates, quas Deus vult c
temni.

2\. *Ideo dico vobis, ne ſoliciti ſitis anima*
ſtræ, quid manducetis, neque corpori ve
quid induamini. Conſidera hic Chriſ
quatuor vel quinque argumentis prob
nos debere ſolicitudinem de rebus ad
tam ſuſtentandam neceſſariis reiicer
ſolum Deum omnium bonorum au
Pſ.49. rem, iuxta illud. *Iacta ſuper Dominum*
ram tuam, & ipſe te enutriet. Vnde di
quanta vanitas ſit mundanorũ, qui à
ne ad veſperam nulli rei, niſi victui cu
do ſtudent, ac ſi Deus non eſſet in cœlo
licitus de nobis ſuis filiis. Et contra, qu
ta felicitas religioſorum, qui victu & a
ctu parco contenti, Deo ſe totos co
crarunt.

3\. *Quærite primum regnum Dei, & i*
tiam eius, & hæc omnia adiicientur v

Co

ſidera, cum primo quærere nos re-
ı Dei, cum operam damus, vt ſimus
:i gratia, & mandata eius obſerue-
, per hæc enim peruenitur ad regnum
Deinde, cum quicquid cogitamus, Col. 3.
mur & facimus, ad Dei gloriam, &
:m animæ noſtræ facimus. 2. Conſi-
vbi id fecerimus, nobis etiam in ami-
victu neceſſaria, (modo ſolicitudi-
aliquam moderadam non negliga-
minimè defutura; nam anxiam tan-
& immoderatam ſolicitudinem re-
emporalium damnat Dominus.

M. XVI. POST TRIN

De filio viduæ Naim.

Luc.7.

I.

'M IESVS *approquinquaret portæ ciui-
:tis Naim, ecce defunctus efferebatur
viduæ* Conſidera horam mortis o-
ous etiam iuuenibus & ſanis eſſe in-
ım, & ideo vigilare debere. 2. te tantũ
:a mundo gratum fore, poſt mortem
m foras ſtatim exportandum, & ideo
mundum, ſed ſanctam vitam, operaq;
a amplecti debere cum Chriſto: quia
e poſt mortem non deſerent. 3. de-

functum spiritualiter significare pecca
rem ob peccatum mortale defunctũ D
eumque efferri à 4 baiulis; quorum d
antecedunt: nempe consuetudo peccan
& praua societas; & duo sequuntur, s
scilicet vitæ longioris, & præsumptio
misericordia Dei.

2. *Dominus viduæ dixit, noli flere, & por*
toribus stantibus tetegit loculum dicens. A
lescens, surge. Et resedit, locutus est, & ma
redditus. Considera, in hoc exemplo q
bus modis peccator, vel aliquis multis i
perfectionib. obrutus resipiscat. Prin
Deus calamitate vel fletu illius ad mise
cordiã mouetur. 2. per gratiam & deside
um pœnitentiæ tangit eius cor. 3 per co
tritionem ex peccato surgit. 4. loquit
accusando se in confessione. 5. verbis Ch
sti & sacerdotis absoluentis vitæ gratiæ
stituitur. 6. portatores stant, id est, delen
tur omnia quæ in peccato eum fouebat
7. matri Ecclesiæ restituitur.

3. *Accepit omnes timor, & magnificaba*
Deum, dicentes, quia propheta magnus s
rexit in nobis. Considera, sicut inter mir
cula corporalia nullũ maius est excitatio
mortui, ita inter spiritualia nullũ esse m
ius cõuersione peccatoris, & ideo sicut h

min

...hoc facto profecerunt
...entia & religione erga Deũ, eumq;
...unt & glorificarunt, sic angeli in
gaudent super peccatore pœniten
...ente. Luc. 15.

...XVII. POST TRIN

De Hydropico. Luc. 14.

...M *introisset* IESVS *in domum Pha...* 1.
...sabbatho manducare panem, ipsi ob...
...ant eum. Considera, benignitatem
... non refugientis consortium homi...
...improborum, qui ad calumniandum
...bseruabant, vt suo colloquio possit
... errore & peccatis deducere: vnde
non esse semper eorum conuictum
...dum, sed laborandum, vt nostro ex...
..., verboq; meliores fiant; & si pu...
...mis sis, ora Deum, vt audeas ex zelo
... talibus aliquid boni dicere. 2. nomi...
...is indicari sobria debere esse conui...
...erre scriptura panem & aquam ap...
... initium vitæ hominis & experientia Eccl. 29
... 100. annis vixisse, qui sobriè pænè
...ane contenti vixere. Quod si tibi non
... per superiores sic viuere, saltẽ paucis
...rus viue, & respue ferculorũ copiam.
...dropicum ibi præsentem sanat, & probat 2.

G 5 *sanari*

sanari posse sabbatho, sicut asinum in foueam lapsum licet extrahere. Considera rursus Christi caritatem, quod quauis data occasione etiam tempore prandii sanet hydropicum, etsi sciret pharisæis illud displicere. 2. quod argumentis conatur probare, se posse illis benefacere. 3. quod occultè conatur eorũ hydropisin, id est, inflationem & fastũ mentis sanare, & ideo de humilitate exemplum subiungit. Considera secundo pharisæos nihil respondere potuisse; quid ergo respondebunt in die iudicii, quãdo strictissimè omnia inquirentur?

3. *Cum vocatus fueris ad nuptias, recumbe nouissimo loco Quia omnis qui se exaltat, humiliabitur.* Considera, Christiani hominis esse, non solum ciuiles mores seruare, sed etiam alios, quamuis prandii tempore, docere. 2. etsi hæc regula, quod humilis exaltandus sit, fallax sit in mundo, vbi humiliantes se sæpe manent in glorii & contempti, infallibilis tamen est in conspectu Dei,

1. Pet. 5. quia Deus, ait B. Petrus, *superbis resistit, humilibus autem dat gratiam.* 3. considera neminem dignius interesse conuiuio cœlesti S. Eucharistiæ, quam qui humilis est,

Luc. 18. dicens cum publicano, *Domine propitius esto mihi peccatori.*

DOM

OM. XVIII. POST TRIN.

De mandato magno in lege.

Matth. 22.

EGIS *Doctori roganti, quod est manda-* 1
tum magnum in lege, respondit IESVS.
ilige, Dominum Deum tuum ex toto corde
o, anima, mente. hoc est, maximum & pri-
um mandatum. Considera tunc ex toto
rde diligi Deum, quando omnes cogita-
ones in eum reflectimus: tota anima,
m affectiones omnes in eum conuerti-
us; tota mente, cum omnes quinq; sen-
facimus ei seruire, & denique cum ni-
diligimus, nisi propter ipsum. 2. Con-
era, cum aliquem diligis te libenter
m eo colloqui, eius domum adire, se-
ta patefacere, cum eo commedere, &
inere donare. Sic fac cum Deo. Li-
ter in oratione & meditatione cum eo
lloquare, templum, quæ est eius do-
is, crebro accede, peccata tua eius vi-
io confitere, sæpe communica, & te-
um, quo munus ei gratius dare non
tes, omniaque opera bona offer, ad
s gloriam; & vicissim maiora recipies.
Secundum autem simile est huic. Diliges 2.
ximum tuum, sicut te ipsum. Considera
proxi-

proximum non esse tantum amicum, vel Christianum, sed omnes homines tam notos, quam ignotos, amicos quam inimicos, fideles quam infideles: omnes enim ad imaginem Dei creati sunt, & vnius parentis nostri Adæ filii. Pro quibus omnibus orare debemus, offensas condonare, bona temporalia & spiritualia precari: quia pro omnibus, etiam crucifixoribus suis Christus mortuus est. Expende, quam longè absis à pfectione huius dilectionis.

2. Considera, tam necessariam esse istam dilectionem, vt sine illa nec Deus rectè diligatur. *Qui enim non diligit fratrem, quem videt, Deum, quem non videt,* inquit B. Io-
1. Ioa. 4. annes, *quomodo potest diligere?*

3. *In his duobus mandatis tota lex pendet & propheta.* Considera, id à Christo dici, non quod alia præcepta & documenta non sint, sed quod omnium quæ præcipiuntur, consuluntur, prohibentur, promittuntur & docentur in prophetis, totaque Scriptura finis sit dilectio Dei & proximi, vt si illa à quibuscumque tandem operibus etiam optimis absit, nihil prosint ad salutem. Qui finis, quo facilior est, & naturæ humanæ conuenientior, (amanti enim nihil difficile) eo studiosius eum propositum

habere

bere debemus. Quid facilius, & iucun-
is quam diligere?

DOM. XIX. POST TRIN.

De paralytico. Matth. 9.

HRISTVS *paralytico in lecto iacenti* 1.
*ob fidem deportantium eum dixit, (Con-
fili, remittuntur tibi peccata tua.)* Con-
ra Christum non rogatum, primo ei
nittere peccata, vt discas prius in te ali-
ne sanitatem animæ quærere, quam
poris. Deinde, peccata sæpe esse causam
rborum. 2. Considera bonum esse te
ari in societate multorum piorum, vt
on tua fide & operibus, illorum saltem
ate & precibus sanitatem spiritualem
etres, maximè si paralyticus sis, id est,
tis imperfectionibus obnoxius.

ESVS *videns cogitationes blasphemas* 2.
*arum ait. Quid est facilius dicere, dimit-
ur tibi peccata tua, an dicere, surge &
ula?* Considera, exemplo Christi nos
ri, vt quoties praua menti obrepit
tatio, debere reprehensione nostri
um mox repelli, dicendo. Vt quid co-
, malum in corde tuo? 2. seruum Dei
ra maledicos & detractores non aliis
armis

armis vti, quam boni operis exemplo, vt hic Christus fecit, sanans paralyticum, vt ostẽderet se posse remittere peccata, quod scribæ putabant blasphemium.

3. *Tunc ait paralytico. Surge, & tolle lectum tuum & vade in domum tuam.* Considera per paralyticum intelligi spiritualiter peccatorem, operibus meritoriis destitutum vel otio turpi in sua vocatione marcentem. Is primo Deo confidens a vitiis vel imperfectionibus antiquis debet surgere, *Eph. 5.* per bonum propositum vitæ emendandæ. *Ro. 6.* 2. tollere lectum, id est, corpus suum cogere, seruire iustitiæ, quod prius seruiuit iniquitati, castigareque illud ieiuniis, disciplinis, &c. 3. vadere in domum suam, id est, bonorum operum exercitio de virtute in virtutem proficere, donec perueniat domum, id est, ad patriam cœlestem.

DOMIN. XX. POST TRIN.

De veste nuptiali.

Matth. 22.

1. DIXIT IESVS *discipulis parabolam. Rex ad nuptias filii sui inuitauit multos, sed quidam se excusarunt, alii vero inuitatores occiderunt.* Considera, Deum fecisse nuptias

s filio suo, quando carnem humanam . Virgine assumpsit, ad quas & tu es tatus. His qui intersunt, id est, Chri- per fidem viuam recipiunt, ii fiunt , amici & domestici Dei, heredes re- fratres & socii indiuidui, donorum itus sancti & omnium charismatum stium participes. *Qui enim adhæret* ait Apostolus, *unus Spiritus est cum* 1. Cor. 6.
Considera duo genera hominum cusasse, visentes villam, & negotia- ;, id est, homines superbos & aua- qui aucupandis honoribus, vel cu- ndis huius sæculi opibus sunt ad-

x vero iratus perdidit homicidas, & ex iblicis alios, tam bonos quam malos, in- iussit, donec impleta essent nuptiæ dis- ntium. Considera quis sit exitus eo- qui ad has nuptias venire negli- vel etiam inuitatores suos re ipsa unt, vel saltem molestè ferunt; vt mnes concionatores, qui ad pœni- m, & sacramenta alia homines in- post breues enim huius sæculi vo- es æterna eos manet damnatio & io. Mali in mundo rident & vexant crebro cœlestes has nuptias per 2.

sacram

ſacram communionem frequentantes,
poſtea ipſi vexabuntur à dæmonum ex
citu in inferno. 2. conſidera, in locum
lorum, alios inuitari ex publicis viis, id
pauperes ſpiritu & humiles, qui locum
perborum & locupletum ſuppleant, q
ad has nuptias nulli aditus datur, nisi
ram colat humilitatem, & fidei conn
ctam retineat caritatem.

3. *Rex videns hominem non veſtitum v
nuptiali, ait, Amice, quomodo huc intra
at ille obmutuit. Tunc Rex dixit miniſt
Ligatis manibus & pedibus, mittite eum
tenebras exteriores.* Conſidera, eum qui
ſte nuptiali caruit, licet interfuerit nupt
damnari. Sunt enim aliquando hypoc
tæ, qui videntur foris pii, cum aliis ora
confitentur, communicant, ſed ſine ve
nuptiali, id eſt, non ſyncerè, & cum p
intentione Deo placendi, vitamque em
dandi, ſed fictè, vt tantum placeant hom
nibus, vel vt nequitia eorum non patefi
Vt diſcas talis ſemper intus eſſe in co
ſcientia, qualem exterius verbis & ope
bus te eſſe oſtendis. tunc enim eris n
tantum inter multos vocatos, ſed
etiam inter paucos
electos.

DO

De Reguli filio. Ioan. 4.

GVLVS *rogat Iesum vt descendat, sanet- ue filium suum incipientem mori.* Con- a vanitatem omnium quæ in mundo quid enim nobilitas, & opes profue- gulo, vt à morte liberaret filiũ? 2. Dei ntiam tam variis, mirisque modis ho- s pertrahentem ad salutem. occasio- im huius lethalis morbi factum est, egulus quæreret Christum, & tota e- milia conuerteretur. Vt meritò mor- er dona Dei sæpe sint reponendi, & ıdi potius, quam horrendi. 1

xit Iesus ad eum, nisi signa, & prodigia itis non creditis. Considera Christum sculè alloqui regulum, tum quod fi- ius esset imperfecta; credebat enim quidem filium sanari posse, sed præ- ; & ideo secundò petiit, vt descende- um di. ꝙ vites in hoc mundo suas ha- cõsolationes, & sæpe tantas, vt nõ nisi pationibus excitari queant ad curan- salutem, 2. expende, num aliquid tuæ]; fidei desit; si enim verè crederes Dei aissionibus de vita æterna, & commi- 2

H natio-

nationibus futuri iudicij, purgatorij, & inferni, longè ardentior esses in exercitatione pietatis, omniumque bonorum operum.

3. *Dicit ei Iesus. Vade, filius tuus viuit. Credensq; regulus sermoni ibat; & postquam ex obuiis seruis cognouit filium reualuisse eadem hora, credidit ipse & domus eius tota.* Considera, te esse illum regulum; quia regendas habes potentias animi tui internas & externas, omniaque membra vt subsint Deo & rationi. Filius tuus est anima tua, quæ dum lapsa est in peccatum mortale, aut lapsui proxima est, mox clamare debes ad Dominum, & si firmiter credideris, quod solo nutu te iuuare queat, non solum anima à peccato liberabitur, sed etiam gratiã consequere alios conuertendi.

DOMINICA XXII. POST TRINIT.

De rege rationem ponente cum seruo. Matth. 18.

1. R*Ex cuidam seruo suo, 10. millia talenta remisit, eo quod prociderit in terram dicens. Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi.* Considera regem esse Christum, ser-

um esse quemuis hominẽ, quia à Deo
us est, Christi sanguine redemptus, &
neam vitæ præsentis conductus, vt
sto seruiat. Hic autem 10. millia talē-
bet, quando 10. præcepta transgredi-
quia nullo modo homo satisfacere
t vel pro vnius præcepti transgressio-
d eget mera Christi regis misericor-
iam cōsequetur, si ex parte sua humi-
e, pœnitētiam egerit, & proposuerit
dationem. 2. cogita, quoties per re-
n homo debitum illud decem mil-
alentorum renouarit, & tamen ex
bili misericordia Dei, nō d midiam,
egram veniā impetrarit, quo ad cul-
ensam, & aliquando etiā quo ad pœ-
dum fuit contritio vel indulgentia 2
a pœnirentiæ coniuncta.

*eruus abiens, conseruo suo debitum
zariorum, licet hic procidens rogasset
entia, non dimisit sed in carcerem mi-
o cognito rex iratus tradidit seruum
ortoribus, donec vniuersum debitum*
. Considera, crudelitatem serui,
s dimittere debitum; cum hoc, nē-
oronatorum, nullum fuerit respe-
oris, quod erat 120. vasorum auri.
is, te quoque crudelem fore, si

iniuriam non remittas proximo, cum hæc nulla sit, respectu iniuriæ per peccatũ Deo factæ. 2. Considera, quid mouere te debeat, vt libenter iniuriam illatam remittas proximo. primò, quia Deus præcepit diligi proximum. 2. Dei longanimitas in tolerandis impiis & inimicis, donec se emendent, idq; in annos multos. 3. quia efficeris hoc actu filius Dei. *Diligite*, inquit Christus, *inimicos vestros, & eritis filij altißimi.* 3. perpende ingratitudine, iram Dei prouocari, & pœnas peccatorum augeri.

Mat. 5.

3. *Sic & Pater meus cœlestis faciet vobis, si non remiseritis vnusquisque fratri suo de cordibus vestris.* Considera, quanti faciat Deus dilectionem proximi, quo ad condonationem iniuriæ; vt suam scilicet dilectionem & misericordiam ei neget, ac præterea in æternas flammas eum detrudat. 2. non sufficere illi, vt ore tantum fiat remissio, sed ex corde, vt nullam auersionem sentiat in animo, nec recordetur amplius iniuriæ.

Nam etiam in vet. lege scriptum est.

Leu. 19.

Non quæres vltionem, nec memor eris iniuriæ ciuium tuorum.

DO-

OM. XXIII. POST TRINIT.

De numismate census. Matth. 22.

arisæorum discipuli cum Herodianis 1.
issi vt Christum caperent in sermone, a-
. Magister scimus, quia verax es, & viam
n veritate doces . nec respicis personam
inum. Considera, quod sit ingeniũ im-
orum hominum, nempe alios malos
ısciscere: 2. quod per se nequeũt, id per
; moliri. 3. consilia inire contra bonos,
tè agere. 5. adulari & laudare. 2. Con-
ota, piorum, & Christi imitatorum esse
: sint Magistri, id est, auctores bonorũ
um aliis verbo , & exemplo. deinde
ces, nõ ficti, qui scilicet promissa præ-
.3. viam Dei docentes in veritate, non
ando nugas, sed pia colloquia vsur-
lo, solidas virtutes, proponendo & ex-
ndo. 4. neminem timentes, nisi solum
m , ac omnibus liberè veritatem præ-
ntes , landando bonos , increpando
os.

etentibus an census dandus esset Cæsari 2.
ndit Iesus. Quid me tentatis hypocritæ?
ndite mihi numisma census. Et obtule-
denarium signatum imagine Cæsaris,

 Con-

Conſidera, Dominum adulatoribus n
abblandiri, quia ſolent, non laudari,
ſuam quærere vtilitatem; vt diſcas non
ſigere fauores humanos. 2. fictos, & fr
dulentos non poſſe diu latere. 3. recte
facere, quādo ex ipſorum verbis eos red
guimus; nam quia dixerant Chriſtum n
eſſe acceptorem perſonarum, illis non
percit, ſed hypocritas vocauit. 2. conſide
contra tentationes dæmonis, carnis & m
di, quæ ſit imago impreſſa animæ noſt
nempe Dei, ad cuius imaginem creatus
& in baptiſmo reformatus adiuncto ſig
crucis, cum ſuperſcriptione, *Declina à m
lo, & fac bonum.* quod in baptiſmo pro
ſiſti. Et ſi religionem ingreſſus es, cum
ſcriptione. *Serua paupertatem, caſtitatem,
obedientiam*, quia vouiſti.

3. *Tunc ait illis Reddite ergo, quæ ſunt C
ſaris, Cæſari, & quæ ſunt Dei, Deo.* Cōſide
nos per libertatem à peccato & dæmo
quam habemus per Chriſtum non exi
ab obediētia ſuperiorum, tam ſeculariu
quam ſpiritalium, tum quia illi vigila
pro nobis in temporalibus & ſpiritualibu
tum quia Chriſtus, licet verè Dominus
ſuperior omniū, eximi noluit: iuſſit en
didrachma pro ſe & Petro dari, ne ſcand

li

aret. 2. hic Cæsarem anteponi Deo, quia
o obedire nequit, qui rebellis est Impe-
ori, vel superiori suo immediato; sicut
q; Deum diligere potest, qui proximum
it.

OM. XXIV. POST TRINIT.

principis filia, & hæmorrhoissa. Mat. 9. 1.

*Rinceps Synagogæ cum adorato Christo
etiisset manum imponi filiæ defunctæ, ad
num eius secutus est, & eiecta turba cum ti-
nibus, manum apprehendens eam exci-
t.* Cōsidera tria fecisse principem illū.
no se publicè ad pedes Christi abiecit.
ipensè eum rogauit pro filia. 3 credidit
u manuum posse sanari: sic si quid ex-
e velis à Deo. primò valde humilia te *Eccl.*
m Deo. *Oratio enim humiliantis se pe-* *35.*
it nubes. 2. ora non tepidè, sed cum af-
1. 3. cum fiducia te impetraturū, nihil
tans, vt docet B. Iacobus. 2. considera, *Iac. 1.*
istum omissa concione mox surrexis-
t promptè operam cum exigitur pro-
accommodemus etiam in tempora-
Magdalena enim & Martha sunt so-
3. considera per eiectā turbā moneri
i velimus à praua vita resurgere, malā
tatē deserendam, & desideria inutilia.

2. *Mulier sanguinis fluxum diu passa, retro tetigit fimbriam vestis Christi, dicens intra se. Si tetigero, salua ero.* Considera ex multis Christum secutis, hanc mulierem tantum fuisse sanatam, quia non pari fide & deuotione cum hac secuti sunt. Nos ergo, qui toties adimus altare Domini sanctum, videamus vt debita deuotione adeamus, ne tangendo Christum nullum referamus fructum. 2. hanc mulierem non sanatam cum proposuit tangere vestem Christi, sed cum tetigit, vt discas, non satis esse propositum facere vitæ emendandæ, sed reipsa emendandam 3. eam fimbriam, id est, extremam tantum partem vestis Christi attigisse. Fimbria illa est Christi passio respectu totius vitæ, quam si solam humiliter meditando & imitando tangamus, valebit ad omnes infirmitates nostras curandas.

3. *At Iesus conuersus dixit illi. Confide filia, fides tua te saluam fecit.* Considera, Christū sanitatem restitutam non suæ virtuti, sed fidei mulieris tribuere, vt doceret nos, in bonis operibus nostris non quærere laudes nostras, sed solam Dei gloriam. 2. hac amabili loquendi formula eum declarare voluisse, quam benigne non vt iudex seuerus,

d vt clemens Pater peccatorem hu-
& compunctum recipiat. Deinde
ım ſolatium illi afferret, intellige-
ipſa ſe etiam ſpiritaliter in anima
n; ideo enim vocat filiam.

MINICA XXV. POST TRINITATIS.

abominatione deſolationis. Matth. 24.

Ieſus diſcipulis. Cum videritis abo- 2.
tionem in loco ſancto, tunc qui in
nt, fugiant ad montes, & qui in te-
deſcendant: & qui in agro, non re-
r tollere tunicam ſuam. Conſidera,
loceri, quid agere debeamus, quã-
lis deſolatio, hoc eſt, cũ ſacra ne-
ır, imagines deiiciuntur, Miſſa ab-
Catholici expelluntur, vt nunc fit
Oriente, & magna parte Euro-
nò enim qui in Iudæa ſunt, id eſt,
ces manent in cõfeſſione fidei Ca-
lebent fugere ad montes, id eſt,
lari cœleſtia, & in bonis cœleſti-
ı ſuam figere. 2. manere in tecto,
nia terrena calcare, & contemne-
llicitì eſſe de temporalibus, 3. in a-

gro manere, id est, in agro & vinea Domini excolenda persistere, & alioquos saltem ad fidem conuertere.

2 *Væ prægnantibus & nutrientibus in illis diebus. Orate autem ne fiat fuga vestra hyeme vel sabbatho. Erit tunc tribulatio magna, sed breuiabuntur dies illi.* Considera, quam periculosè multi hoc tempore fideles, vel inter Turcas, vel hæreticos versentur, maximè qui infantulos nutriunt; id est, in fide non sunt fortes, vt pro Christo ferant ludibria & verbera: quotidie enim videmus, quam multi eam ob rem leuiter deficiant. 2. orandũ esse sæpe Deum, ne in isto frigore exercitiorũ pietatis, ieiuniorũ aliarũq; pœnitẽtiarũ, vel in Sabbatho, id est, negligenti frequentatione concionũ, & officiorum diuinorũ in templis, multi fugiant, & à vita sancta desistant. 3 considera, magnã quidẽ persecutionẽ hactenus passam Ecclesiã Catholicã, sed sperãdũ, nõ diu duraturã, ꝓpter electorũ preces & opera bona.

3. *Si quis dixerit, Ecce hic est Christus, aut illic, in deserto, vel penetralibus, nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab oriente, & paret vsque in occidentem, ita erit aduentus filij hominis.* Considera, hinc manifestum signũ dari Ecclesiæ hæreticæ, si in aliquo angulo or-

rbis esse dicatur, vt in Germaniæ par-
el Angliæ, sordes enim sunt in angulis.
holica Ecclesia autem toto orbe spar-
ebet, & sicut lumen, ab Oriente in Oc-
ntem tendere. vnde & nostro seculo, in
que India orientali & occidentali vi-
, vbi nullus est hæreticus. 2 Considera,
entũ Christi ad iudiciũ subito futurũ,
eo cõueniens esse, vt omnes vigilemus,
il enim illo est incertius) & in Ecclesia
iolica, sanctaq; vita perseueremus.

DM. XXVI. POST TRINIT.

De extremo die iudicij. Matt. 25.

xit Iesus discipulis. Cum venerit filius L
ominis in maiestate sua, & omnes an-
im eo, congregabuntur ante eum omnes
s, & separabit eos, sicut Pastor segregat
ib hædis. Considera in extremo die iu-
præuio signo triumphali crucis, tubis
gentib. è cœlis ꝓdiruru inter angelo-
ercitus filiũ Dei medium incredibili
state fulgentẽ; tum ad magnã vocem.
'e mortui, venite ad iudicium, resurre-
em omnium secuturam. angelosque
turos bonos, quorum splendida erũt
ora, à malis, quorum erunt obscura
:a; his ad sinistram, illis ad dextram

loca-

locatis. 2. Considera, quanto pudore tum afficiendi sint mali, cum omnia illorum scelera occultè licet & cogitatione tantum commissa, omnibus patefient. Contra verò, quanto cum gaudio & securitate iudici se sistent, qui peccata sua confessi sunt.

2. *Tunc dicet Rex stantibus ad dexteram. Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi. Esuriui enim, &c. Quod vni ex minimis fecistis, mihi fecistis.* Considera bonitatem & amorem iudicis erga saluandos. primò enim iubet eos *possidere regnum*, velut illud, quod ratione hæreditatis filiis debetur. 2. dicit illud iis ante mundum conditum, id est, ab æterno præparatum. 3. pro minimis operibus vt visitatione infirmorum, & vinctorũ. 4. quod sibi reputet factum, quod paupertimis & vilissimis factum est. 5. quod minimos illos vocat fratres suos. 2. considera, iudicem tantum facere mentionem operum misericordiæ, non quod alia quædam præstantiora non sint, sed quod homines illa magnifaciant, & Deus maximè illis moueatur, ad misericordiam aliis præstãdam.

3. *Tunc dicet & his, qui à sinistris erunt. Dis-*

me maledicti in ignem æternum, qui est diabolo & angelis eius. Esuriui & non dedistis mihi mand. &c. Con- quomodo iudex post electos tam mercede remuneratos, terribili sinistram conuerso, hæc dicturus atúsque terror, & confusio omniũ tura, clamantium ad montes. *Ca- r nos à facie sedentis in throno*: acri- vox illa eos cruciabit, quam ipse . Quid enim infelicius excogitari quam diuelli à Christo vnico sum- o, & in æternum ardere tartareis ? 2. considera, cur dicat flammas liabolo & angelis eius. nẽpe, quia ous parauerat regnum æternum, passus & mortuus, solisque angelis unquam cõuertendis ignem æter- Considera, ex verbis illis *Esuriui, & lis*, &c. colligi, reprobos non so- demnandos ob patrata mala ope- iam omissa bona, quæ poterant & t facere, iuxta illud Christi. *Omnis quæ non faci fructum bonum, excidetur, & in ignem mit- tetur.*

Apoc. 6.

Mat. 3.

DOMI-

DOMINICA I. AD-VENTVS DOMINI.

De ingressu Christi in Hierusalem Matth. 21.

VIDE Meditationem Dominicæ marum.

DOMIN. II. ADVENTV

De signis iudicij extremi. Luc. 21.

1. DIXIT *Iesus discipulis. Erunt signa in luna, & stellis, arescentibus homin præ timore &c.* Considera superiore Do nica propositum esse aduentum Ch humilem & iucundum, nunc vero alte in fine mundi futurum gloriosum & te bilem ad iudicium. vt tam amore, q timore stimulemur ad bonum; & vt di mus non posse nos venire ad glorio Christi aduentum, vt cum illo conreg mus, nisi in hoc mundo prius nos hum mus, & cum eo compatiamur. 2. Consid ideo hic astrorum cœlestium muta

i præmittendam iudicio, imo diſ-
em orbis totius; vt omnes clarius
rent, quā horribile id ſit futurum:
nim cogitatione hac territi à pec-
tinēt, vt Hieronymus, qui dicebat,
uis ſemper inſonarè vocem. Sur-
tui, venite ad iudicium.
ri incipientibus, reſpicite & leuate 2.
*eſtra, quoniam appropinquat red-
eſtra.* Conſidera primò, quod bo-
nonentur ſperare & gaudere, quā-
mæ ſunt afflictiones, quia illorum
ultas tribulationes intrare in re-
ei. 2. quo impij magis dolent de Actor. 14.
nminentibus malis, eo piis magis
endum de impendentibus bonis.
idicij dies piis non erit horribilis,
adiſſimus, quo pro certamine co-
itur. 3. conſidera, quod tunc incre-
iudium piis afferet redemptio i-
hoc eſt, liberatio corporis à mor-
rdinatis paſſionibus, omnique
one, deinde ab omni tentatione
s & mundi, metuque damnatio-
llud gaudium venturum de cœlo,
iullum ſolidum gaudium eſſe ex-
am in terra.

3 *Et dixit illis similitudinem. Videte fi-*
neam, & omnes arbores, cum producunt f
ctum scitis, quoniam prope est æstas. Et
cum hæc fient, scitote quia prope est regn
Dei. Considera Dominum præcedenti
gna conferre cum arboribus pullulan
vt discas tanto pulchriores fore creatu
post iudicium, quanto arbores in æs
florentes, sunt aridis in hyeme venustio
2. nota, tum nos esse regno cœlorum p
ximos, cum instar arborum bonarum
remus, & fructibus abundamus.

DOMIN. III. ADVENTVS

De S. Ioanne Baptist. in vinculis. *Matt. 11.*

1. IOANNES *in vinculis auditis Christi op*
bus, mittens duos de discipulis ait illi. T
qui venturus es, an alium expectamus? C
sidera Ioannem licet vinctum, non de
liberatione, sed discipulorum salute so
tum, vt recte in fide, & vita sancta instit
tur; vt discas in afflictionibus nihil de c
suetis precibus aliisque officiis pietatis
trahere. 2. Ioannem non misisse, quod
dubitaret de Christo, an esset Messias,
vt ignorantiæ missorum consuleret, &

ſpecta miracula eos ad Chriſtum tra-
t, ſciens ſe breui moriturum; vt diſcas,
per te non potes, vel audes monere
ocere, debere ſaltem per alium.
ſus reſpondit. nunciate Ioanni, quæ audi- 2.
& vidiſtis, cæci vident. &c. pauperes euan-
antur, & beatus eſt, qui non fuerit ſcan-
zatus in me. Conſidera, Chriſtum non
ti palam, ſe eſſe Meſſiam venturum, *Iſa.* 28.
antum ſe opera facere, quę in Scriptu- 31.
ibuuntur Meſſiæ, vt diſcamus neminē
è ſe debere commendare; ſed id tan-
dicere ad Dei gloriam, quod ſatis eſt
lutem alterius promouendam. 2. de-
quemuis ſuperiorem, & magiſtrum,
ius facto præſtent, quod volunt ſubdi-
andare per verba. Chriſtus enim hic
uit factis, quam verbis reſpondere. 3.
, Chriſtum occultè corripere diſcipu-
oannis, cum ait: *Beatus qui non ſcanda-*
ur in me. nam ob zelum in magiſtrum,
lum credebant in Chriſtum. vt nun-
n palam occultos peccatores confun-
us, ſicut & aliàs Chriſtus cum Iuda fe-
uem tecte arguit.
lis abeuntibus, Ieſus dixit ad turbas. Quid 3.
s videre, Arundinem vento agitatam,
bus veſtitum? Prophetam? imò plusquā

Prophetam. Conſidera Chriſtum non
daſſe Ioannem coram diſcipulis tum v
tam adulatoris effugeret; tum vt ne ex
dibus occaſionem raperent, licet ſine
ſa, eum Chriſto præferendi. vt diſcas
hæreticis & improbis, pudenter & p
de laudibus Sanctorũ loqui ne calum
di anſam arrpiant, 2. conſidera, hic a
ritatem veſtitus laudari & eremitaru
liorumq́; religioſorum duram vitam
bari: cõtra veró improbari molles &
tioſas veſtes. 3. conſtantiã auſteritati &
pertati coniungi, quia nulli conſtant
ſunt in fide & veritate tuenda contra
dum. eiusq; principes, quam qui mun
eiusq́; opes & pompam ſeriò conten
runt. 4. turbis & ſimplicibus homi
ſæpe vitas quoq; aliorum Sanctorum
ſa tim & publicè recenſendas.

DOMIN. IV ADVENTV

De Iudæorum legatione ad Ioannem, Ioann. 1.

1. M*iſerunt Iudæi Sacerdotes & Le*
ad Ioannem, vt interrogarent eu
quis es? Conſidera cur tanti nominis f

S.I

annes, nempe quia eius natiuitas fuit
iranda, quia à puero in eremum seces-
q; duram vitam, soli Deo vacans vs-
d virilem ætatem egit, quia pœniten-
prædicabat, veritatis & iustitiæ amã-
ius, vt discas tales virtutes imitari, si
rfectionem christianæ vel religiosæ
spiras. 2. Considera vitæ sanctitatem
olum apud Deum, sed etiam apud im-
s & hæreticos suspici, & in honore
i, erant enim isti legati ex Pharisæis,
lò inferius dicitur, qui erãt inter Iu-
uasi hęretici.

nfessus est, quia non sum ego Christus 2.
is nec Propheta. Ego sum vox clamã-
serto. Dirigite viam Domini, sicut di-
s. Considera summam humilitatẽ
: nam cum potuisset si voluisset re-
Christus noluit tamen id fieri, imò
aberi Elias & Propheta, cum verè
am Christus Matt. 11. vocauit eum
& Ioan. 1. plus quam Prophetam,
humilis esse, nec de iis quæ verè
t nobilitate generis, doctrina &
e, te iactare, sed hæc omnia ce-
iamdiu sine mendacio fieri po-
cundó: considera eum importu-
ssorum coactum, indicare, licet
 valde

valde obſcurè, ſe eſſe eum, de quo locutu eſſet Iſaias. Sed quantus erat ille? *Vox*, inquit, *clamantis in deſerto*, noua humilitas. Quid enim vanius vel fragilius voce, quæ ſtatim maximé in deſerto loco prolata, euaneſcit? Veré autem erat vox, quia toto corporis habitu, totaq; vitæ conuerſatione nihil aliud quam clamabat, & inuitabat homines ad pœnitentiam, & dirigebat viam ad Chriſtum. Hinc diſcimus non ore tantum, ſed vitæ piæ exemplo etiam prædicari veritatem.

3. *Quid ergo baptizas, inſtant illi, ſi non es Chriſtus nec Propheta; Reſpondet.* Ego *baptizo in aqua, medius autem veſtrùm ſtetit quem vos neſcitis, cujus ego non ſum dignus corrigiam calceamentorum ſoluere.* Conſidera S. Ioannem perſtare in humilitate, ſecundum illud Eccleſ. 3. *quanto magnus es, humilia te in omnibus, & corã Deo inuenies gratiã.* ſciens inter virtutes, vt alicubi Auguſt. docet illam eſſe primam, mediam, & vltimam, ac ideo maximé imitandam. 2. conſidera, ſicut Ioannes humili reſponſione, inſidioſas iſtorũ quæſtiones euaſit, & Chriſti gloriam defendit, ſic ſola humilitate laqueos omnes dæmonis te poſſe euadere, vt docuit S. Antonius. 3. etiamſi non cogitemu

Ep. 56.

Athan. in vita eius.

; vel nesciamus, tamen in medio no-
are Iesum obseruantẽ quid agamus.

FESTO NATIVITATIS CHRISTI:

Christi Natiuitate. Luc. 2.

ARIA cum Ioseph sponso suo è Naza- th proficiscitur Bethlehem. (descendit & Ioseph à Galilæa in Bethlehem, vt retur cum Maria desponsata sibi vxore ante.) Considera vtriusque obedien- & humilitatem. Maria enim existens regis regum, non dedignatur cum periculo (sciebat enim se proximam)obedire regi terreno & gentili, de- patientiam in ferendis itineris longi ibus, & quam pia inter se misceant quia. 2. considera eos in Bethlehem domum panis ex Galilæa, id est, vo- tate profectos, vt insciberentur in gum familię Dauid: vt discas tibi de- transitoriis & volubilibus huius mũ- iciis sæpe adeundam mensam panis qui descendit de cœlo, quo nomen inscribatur catalogo Sanctorum in 1.

Sum est autem, cum essent ibi, impleti 2.

sunt dies vt pareret, & non erat ei locus in
uersorio. Considera quomodo B. Iose
cum sub vesperam Betlehem intrasse
obeat domos, vt locum quietis inueni
quanto angore percellatur, dum non
uenit, cum ab omnibus repellitur. Vid
B.Virginem per cæcas tenebras erran
partim, partim præ defatigatione in
aliquo sedentem & dolenter expectan
quis forte misereatur. 2.considera quo
do post plateas omnes angulosq; decu
cogantur in semirutum stabulum. vel
Iuncam obscuram, in qua noctu à pa
ribus locari solent bestiæ, diuertere. 3
pende, B.Virginem simulatq; stabulum
trauit, mox aduertisse hunc esse para
secundo Adam præparatum, hoc regi
se palatiũ Christo nascituro erectũ, hi
se thronum regiũ, ex quo verus Salom
veram sapientiam in humilitate & in
fundatam docere debuit.

3. *Et peperit filium suum primogenitum*
pannis eũ inuoluit, & reclinauit in præs
Considera, B.Virginem cũ magnã par
noctis orationib. & sanctis suspiriis cõs
psisset, tandẽ stupore sapientiæ Dei & g
dio incredibili abreptã ex purissimis v
visceribus, sine vllo dolore, saluis virg

ıſtris infãtulum Ieſum genuiſſe. 2.
a conſpecto infantulo, quanta lux
orta ſit in ſtabulo quam ſuauis an-
ı concentus auditus, quanta lætiti-
a B. Virg & Ioſeph quomodo cer-
oſcula puelluli irruerint; quã ſua-
ciſſim ocellulis puer eos aſpexerit.
promptè B. Virgo materna officia
hibuerit panniculis pauperculis cũ
ndo pectori aſtringẽdo, puriſſimo
ıtriendo. 3. Conſidera, non in pul-
olli non in cunis, ſed in vili duro &
præſepi infantẽ collocatũ: Hæcq;
non alia de cauſa à Deo facta, quã
underetiſapientiã huius ſeculi, do-
non eſſe vera bona qua mũdus ad-
ſed paupertatis amorẽ perpeſſio-
tionũ & omniũ rerũ deſpiciẽtiam.

II. PARS MEDITAT.

De Paſtoribus. ibid. 2.

*ribus reuelatur Christi natiuitas per
elum. (Euangelizo vobis gaudium
m, quia natus eſt vobis hodie Salua-*
cæt. Conſidera, angelum Domini
a licentia à puerulo Ieſu, non ad
vel ſapientes, ſed ad ſimplices &
ates ſuper gregem, paſtores mitti,

 qui

Prou. 3. qui sua humilitate & vigilantia id mer-
tunt: *Cum simplicibus enim*, ait Sapiens,
sermocinatio eius. Et. *Qui mane vigilau*
Prou. 8 *ad me, inueniet me*. 2. Considera, Christu
summum pastorem prius sua luce illust
re superiores & pastores aliorum, qu
subditos, vt subditi libentius sinant se
rum nutu dirigi, maximé noctu, id est,
maioribus fidei & morum difficultatib
3. perpende quod dicit, *Natus est* VOBIS *S*
Esai. 9. *uator*, puer enim natus est nobis, ait Isa
& filius datus est nobis. Quo dono qu
potest esse præstantius?

3 *Et hoc vobis signum, inuenietis infant*
pãnis inuolutum & positum in præsepio. Co
sidera quod signum angelus det, vt Ch
stus inueniatur in corde nostro, nimirũ
sicuti infantes, simus expertes peccati
doli. 2 si necessariò tantum amictu &
ctu cõtenti simus, 3 si duritiem lecti, &
lias austeritates non refugiamus. 2. Co
sidera quanto gaudio pastores perfusi fu
rint hoc nuncio, quam cito desertis oui
in Bethlehem se contulerint, quam hum
liter Christum natum adorarint, quam p
manus pedesq; ejus osculati, quæ mun
scula pastoritia obtulerint, quantum pu
rulus simplicium hominum consuetudi

gu

potuit modo illis arridens, oblectatus
t. O felices pastores, quibus fas fu.t
re, quod tot Reges & Prophetæ opta-
videre, & non viderunt.
t subito facta est cum angelo multitudo 3.
*ia cœlestis laudantium Deum, & dicen-
. Gloria in excelsis Deo, & in terra pax
inibus bonæ voluntatis.* Cõsidera, quid
iosius esse potuerit, quam in loco tam
c abjecto triumphum agere cœlites,
rem suauissimo concentu complere.
si expendas, quantæ dignitatis perso-
t infantulus iste pauperculus, nempe
; altissimi, facile intelliges eum dignũ
i veneratione & gloria: si verò cogites
am huius abjectionis, nempe peccata
ra, non miraberis hanc humiliationẽ.
ianc enim, & aliam longe maiorem
tam, vsq; ad mortem crucis, reconci-
sumus Deo, & pax æterna donata o-
bus hominibus bonæ voluntatis, hoc
qui voluntatem suam parati sunt con-
iare diuinæ, ejusq; præceptis obedire.
onsidera, quanto cum gaudio angeli
rterint in cœlum, totamq; Hierusa-
cœlestem nouo nũcio exhilararint: ac
q; quomodo anima B. Virginis his o-
bus notatis & auditis tantũ non lętitia
efacta fuerit.

DOMINICA INTRA OCTAVAM NATIVITATIS.

Erant Ioseph & Maria mirantes, Luc. 2.

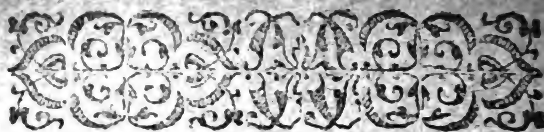
1. ERANT *Ioseph & Maria mater Iesu mirãtes super his quæ dicebãtur de illo*. Considera miratos fuisse parẽtes tam mira dicta & facta circa puerum, cum in puero nihil viderent singulare, quod non omnibus infantibus commune esset; ad te docendũ, quod etsi corporeis oculis nihil videas eorum quæ credis esse tamen fidem adhibẽdam Ecclesiæ, hoc est, tot S Patribus testificantibus, quid sit credendum. 2 considera, mores Christi infantis, & ad eos tuos quoque compone, quia infans factus, non fuisset nisi aliquid in eius infantia imitatione dignum foret. Et dictum Christi est.
Matth. 18. *Nisi efficiamini sicut paruuli non intrabitis in*
1. Pet. 2. *regnum cælorum*. Et B. Petri. *Quasi modogeniti infantes lac concupiscite*.

2, *Simeon dixit ad Mariam. Ecce positus est hic in ruinam, & resurrectionem multorum, & in signum cui contradicetur, & tuam animam transibit gladius.* Considera, Simeonem hic inter summa gaudia vaticinari de afflictionibus futuris tum Christo, tũ matri, vt intelligamus in hoc mundo non esse

gaudia, sed multas tribulationes ex-
idas, si velim. esse veri discipuli Chri-
hoc nuncio & excitatam fuisse B. Vir-
m ad multa cum filio suo perferenda,
rticipem gloriæ illius factā quæ erat
& mori ex obedientia Patris. Tam no
enim sunt afflictiones pro Christo to-
æ, vt Christus, sicut eam maximè dile-
ita etiam voluerit eam præ omnibus
inibus affligi, ac gladium crucis trās-
nimam eius. Vnde & martyr martyri
ctis vocatur.

5. *ter autem crescebat, & confortabatur,*
s sapientia, & gratia Dei erat cum illo.
sidera, in puero Iesu quatuor hic lau-
primò, quod plenus esset sapientia re-
omnium diuinarum & humanarum,
o Doctore non egebat. 2. quod ple-
esset gratia apud Deum & homines,
pe ab omni macula peccati immunis,
nnibus virtutibus donisq; cœlestibus
tus 3. quod quotidie cresceret vt cor-
ita variis sapientiæ effectibus prodē-
. quod maiores semper vires spiritales
ere videretur. Vt discas & tu quotidie
s virtutibus progressum facere, quia
tute non progredi est regredi, & de-
.

MEDI-

MEDITATIONES
DE FESTIS
SANCTORVM

Toto anno secundum ordinem mens-um Calendarij occurren-tibus,

2. Februarij. IN FESTO PVRIFICATIO-NIS B. VIRG,

De Purificatione B, Virginis & pueri IESV *præsentatione,*
Luc, 2,

1.

Etulerunt (parentes) puerum in templum, vt præsentaren eum Deo, tanquam primo genitum, offerentes pro e consuetum munus, par tu turum, aut duos pullos columbarum. Con sidera pueri Iesu humilitatem semper cre des

ıatus erat vt pauper, circũcisus quasi
tor, nunc offertur vt seruus quinque
edimendus 2. parentum paupertatẽ,
ıoniam agnum emere & offerre non
ant, offerunt par columbarum. Sed
ıysterio id factum non est, quia vm-
: typo præferri debuit veritas, puer e-
:rat verus agnus qui tollit peccata
ı, & seipsum tunc Deo offerebat pro
nostra, paratus suo tempore pati. 3.
ıde quid duo pulli significent: nempe
ui Deo nos sæpe offerrimus, debere
mplices, omnis doli expertes, carita-
gna præditos, (sunt enim columbæ
.es) & fœcundos in bonis operibus.

neon veniens eadem hora in templum, 2.
t eum in Vlnas suas, & benedixit Deum,
xit. Nunc dimittis seruum tuum Domi-
:onsidera, quanta reuerentia puerum
edio templi à B. Virgine exceperit,
n deuoté, manantibus præ gaudio la-
ıis, illum sit osculatus, & pectori suo
:cuerit, quot laudes de eo dixerit,
d eo viso paratus fuerit mori. Qui e-
Christum diligit, facilé vitam hanc
nnia temporalia cõtemnit. 2. ob quas
ıtes meruerit videre & recipere, 1. quia
erat

erat in eo Spiritus sanctus, cui parens
nit in templum. secundò quia iustus id
ab omni peccato liber, & omni virt
ornatus, tertiò, quia timoratus timor
liali. præsentem enim quasi DEVM se
per cernens timebat peccare. quartò
pectans consolationem Israel, id est,
uentum Christi. Non potest enim D
iis deesse, à quibus auidè expectatur. I
virtutes & tu sequere, si quando cum
ctu vis Christum non in vlnis, sed or
corde recipere in S. Eucharistia.

3. *Anna (superueniens confitebatur Dom & loquebatur de illo omnibus, qui expe bant redemptionem Israhel.)* Consid Deum nullam habere acceptionem p sonarum, sexus, ætatis, conditionis, tantum virtutis. secundò, ideo senes d hic in exemplum proponi, vt discas virtutum studio perseuerandum vsque finem vitæ, quo dignus sis recipere Cl stum, & in æternum retinere. tertiò, ob quas virtutes meruerit videre Chri Primò, quia annis ferè octuaginta c vixerat, Secundò, quia non discede de templo. tertiò; orabat die ac noc Quartò, ieiuniis, aliisque pœnitentiis

fli

ar corpus suum. Quinto, omnib⁹
Christi annunciabat.

FESTO S. MATTHIAE APOSTOLI. 24. Februarij.

Matth. 11.

s *dixit. Confiteor tibi Pater, quia abs-* I.
sti hæc à sapientibus & prudentibus
elasti ea paruulis. Considera, Iesum
sse spiritu, cum hæc verba proferret Luc. 10.
ert Beatus Lucas, id est, ingenti
iali gaudio æterno Patri, qua homo
egisse gratias, quod fidei christianæ
ria, non huius seculi sapientibus qui
a ratione & intelligentia metiun-
eque prudentibus, qui non quærunt
æ sua sunt, id est, opes, honores, &
tates carnis patefaceret, sed tantum
lis id est, humiliter de se sentientib.
icium suum Deo subiicientibus, vti
. Virgo, quæ licet esset mater Dei,
a se vocabat ancillam: vti S. Matthi- 1. Cor. 2.
teriquè apostoli, qui gloriabantur se
liud scire, quam Iesum & hunc cru-
m. 2. Considera, primariam qui-
dem

dem huius rei causam non esse aliam, q
diuinam voluntatem: subiunxit enim
Christus. *Ita pater, quoniam sic placitum*
ante te: tamen quia illa voluntas non
test non esse sapientissima, & rationi
ximè congruens, potest & illa addi ca
quoniam homo, sicut & Lucifer ang
per fastum & superbiam salute excide
debuisse contrario antidoto humilit
saluti restitui.

2. *Venite ad me omnes, qui laboratis, &*
rati estis; & ego reficiam vos. Considera
mini bonitatem neminem omnino à
tia & salute excludentis, si paruulus in
1. Tim. 2. lis suis & humilis esse velit. Vult eni
mnes homines ait B. Paulus, saluos f
& ad agnitionem veritatis venire. 2. co
dera, inuitari maximè eos, qui labor
stinent & difficultatē, in superandis te
tionib. dæmonis, mundi & carnis: &
rati sunt vel pondere grauiū scelerum
magnarum multarumq; imperfectio
omnes n paratus est reficere, vel libera
eos à dictis laboribus & oneribus, ve
municando gratiam, vt tribulationes
titer ferant. 3. considera nos quoq; de
cooperari Christo, nempe venire,
corporeo motu, sed spirituali, vt

:is conuersionem, desiderium Deo
li, dolorem de peccatis, proposi-
endendæ vitæ, & imitationem vir-
humilitatis & mansuetudinis, nam

te iugum meum super vos, & discite 8.
ia mitis sum & humilis corde, & in-
requiem animabus vestris. Iugum
eum suaue est, & onus leue Consi-
on satis esse; vt credamus in Chri-
& onere peccatorum liberi simus,
s esse non tam onus, quam iugum
æ Euangelicæ, & diuinorum præ-
ım, acsi religiosus sis, etiam consi-
in humeros nostros suscipere quod
ıue est, sed leue, non amarum, sed
icut auiculis suaue leueque est iu-
arum, quia earum ope volant: Vn-
annes disertè dicit. *Mandata eius* 1. Ioa. 5.
ion sunt, & rex Dauid. *Quam dulcia* Ps. 118.
meis eloquia tua ? considera, le-
ıauia reddi omnibus, qui verè Deũ
ıt & in eius gratia sunt. Amanti e- 1. Ioa. 5.
hil difficile. 2. qui spiritum sequun- Matt.
ı carnem. Spiritus enim promptus 26.
ro autem infirma. 3. qui cogitant
ı merces parata sit in cœlis. 4. qui
in Christi vitam & passionem con-
K iiciunt

iiciunt. 5. qui cum Christo humiles sunt, & mites corde.

IN FESTO ANNVNCIATIONIS B. V. MARIÆ.

25 Martij.

Angelus nunciat B. Virg. ipsam concepturam filium. Luc. 1.

1. ANGELVS *Gabriel B. Virginem in Nazareth salutans, diuiniq; Verbi conceptionem ei nuncians dixit, Aue gratia plena & c. Ecce concipies in vtero & paries filium,*

Considera Angelum B. Virginem non in publico sed domi in cubiculo reclusam, & in rerum diuinarum meditatione suspensam inuenisse, vt discas, si angelica consolatione frui velis cōtinere te domi, & orationi vacare. 2. considera, quanto splendore angelus compleric virgineum cubile, quanta submissione & reuerentia eam salutarit dicens. *Aue gratia plena*, nec mirum quia alios sanctos tantum Deus ornarat quibusdam donis gratiæ, hanc autem compleuit omnibus. Si autem gratia plena erat ante Christi conceptionē, quantum gratiæ post conceptionem accesserit: 3. considera, vocari plenam gratia apud Deum. vt nos ad eam tanquam patronam aduocatam, & mediatricem perfugium habe-

us vt ſicut per eam Chriſtum ha-
ita ſciremus & cætera dona per
:ceſſionem deinceps obtenturos.
1 A *turbata eſt hoc ſermone, & cogi-*
ılis eſſet ſalutatio addens. Quomodo 2
quoniam virum non cognoſco? Cõſi-
urbari, quoniã ꝓprium eſt caſtarũ
n ad pſentiam virorũ turbari. De-
ia tanta laude ſe indignã putabat.
nim & humiles, quo plus laudan-
magis pudefiunt. Solent enim in-
nõ in virtutes ſuas, ſed in defectus,
mendent. Turbata eſt, ſed non per-
ı; nam cauta & prudens expendere
qualis eſſet ſalutatio, antequã reſpõ
2. Cõſidera zelum caſtitatis B. V. li-
m firmiter crederet perfici debere,
uid Deus p angelum promiſiſſet, nẽ
ariturum, tamẽ modi ignara percũ-
ur, quomodo cũ voto ſe obſtrinxiſ-
eruanda virginitate, parere poſſet;
ıte mater Dei eſſe conſenſit, quã in-
am fore virginitatẽ ſuam cognouit.
angelus dixit, Spiritus S. ſuperueniet in 3
. *Maria reſpõdet. Ecce ancilla Domini,*
ihi ſecundum verbum tuũ. Conſidera,
nté cum angelo quaſi aſſiſtere S. Tri-
ẽ, & expectare dilectæ filiæ ſuę reſpõ-

ſum, obſeruareque humilia verba ex
ore egreſſura, ipſam verò poſt ſermon
angeli poſitis humi genibus manibus
oculiſque in cœlum ſublatis humilit
cum lacrymis reſpõdiſſe. *Ecce ancilla*
mini &c. vt diſcas quamprimum ad d
num ſeruitium vocaris, & re ſedulo di
ſa, aduertis vocationem eſſe à Deo non
cunctari. 5. conſidera, B. Virgo pauci
verbis magnas virtutes nobis imitar
expreſſiſſe primo obedientiam promp
in re ardua, dum ait *Ecce*. 2. humilitat
dum ſciens ſe electam in Dei matrem,
cat *ancillam*. 3. charitatem ardentem &
lum pro ſalute aliorum, dum ait, *fiat*
4. fidem cum ait *ſecundum verbum tu*
firmiſſimè enim credebat, promiſſum
geli complendum. Et vere prolatis his
nis ilico concepit in vtero Deum & ho
nem.

IN FESTO SS. PHILIP
IACOBI MINORIS
Apoſtolorum.

Ioann. 14

IESVS *dixit diſcipulis*. *Non turbetur*
veſtrum. *Creditis in* Deum, *& in me*
dite. Conſidera, hominem in fide vera

CU

ietatis constantem nullam habere
tristitiæ vel perturbationis. *Hæc*
t victoria, quæ vincit mundum. fides 1.Io.5
iit B. Ioannes. Et ideo B. Philippi,
cobi, alorumque Apostolorum in
s tribulatinibus, adeò nō sunr ani-
bati, vt etiam gauderent, quod illis
acti essent. Imò S. Iacobus ex pin-
templi deiectus pro suis interfectô
rabat.

mo Patris mei mansiones multæ sunt
ninus dixissem vobis. Vado parare vo-
um. Considera Christum his ver-
ostolos, & nos animare ad multa
o perferenda, q.d. Estote bono ani-
ihil frustra pro me patiemini, si-
ı tam varia in cœlo parabo vobis
, quam fuerint vestra merita, quia
que recipiet secundum sua opera.
este B. Paulo, Sicut Sol claritate à 1.Cor.
aliis stellis differt, sic & sancti dif- 15.
nter se. 2. Cōsidera. si velis ad locum
dinis ante constitutionem mundi
æterno tibi, aliisque electis pa-
venire, necesse esse, vt illum cum
tibi præpares. Christus eum præ-
sua passione, ascensione & missio-
itus Sancti, tu vero similiter bonis

 operi-

operibus & passione *Christus enim passus est* 1.Pet.2 *pro nobis, nobis relinquens exemplum.*

Considera virtutes Apostolicas Iacobi fratris Domini, imitatione dignas? Vinum & siceram ab infantia non bibit, carnibus & piscibus abstinuit, lintea tantum veste vsus, non oleo vnctus, non balneo vsus, ita sæpe in genua procumbens, vt callum obduxerint ad modum cameli, tam sanctus vt fimbriam vestis populus conaretur attingere, vt solus intraret sancta sanctorum nonagenarius pro Christo lapidatus, & fullonis fuste enectus.

3. Maij.

IN FESTO INVENTIONIS S. CRVCIS.

VIDE Meditationem in Euangelium I. Dominicæ S, Trinitatis.

24. Iunij.

IN FESTO S. IOANNIS BAPTISTÆ.

De S. Ioannis Natiuit. Luc, 1.

ELISABETH *impletum est tempus pariendi, & peperit filium. Vicini autem & cognati congratulabantur ei.* Considera nullum sanctorũ esse post Christum & B. Virg. in quem æquè oculos cõjicere debeamus, ac in S. Ioannem Baptistam, cuius laus nõ

solum

est crebra apud S. Lucam & Euan-
s, verum etiam apud sanctitatis o-
uctorem Christum; nūc illum præ-
em inconstanti populo, nunc Patri-
prophetis nunc omnium mulierum
unc inter angelos ponentē vt dubi-
on debeas laude dignissima, quæ de
rtutibus scribuntur. 2. congratulati
. Elisabeth amici & cognati ꝙ tandē
oto satisfactū esset vt sterilis pareret
ecundum angeli prædictionē, & qui-
prædictionē tam magnificā; Dixerat
eum fore magnū corā Domino, non
a mundo, replēdum spiritu sancto ex
vinum & siceram non bibiturum fi-
rael conuersurum, &c. vt discas gra-
proficienti in virtute, non autē pro-
ti in opibus & vanitate seculi.

ie octauo circumcisus est puer, & cum ti vellent eum vocare Zachariā, mater ter Zacharias ex instinctu, angeli vocari e Ioannem. Considera Ioannem fuisse
mcisum non quod opus haberet (erat
n in vtero sanctificatus) sed vt exem-
Christi obsequeretur legi, nullique of-
iculum præberet. Considera 2. nō esse
mpositum nomen paternū, sed Ioan-
id est, gratiæ Dei, quia ipse præcursor

erat futurus auctoris legis & gratiæ, &
gito eundem demonstraturus. *Lex enim*
Mat.11 *Prophetæ vsque ad Ioannem*. 3, illud in
cumcisione impositum vt intelligamu
gnum esse gratiæ Dei in nobis habita
si à corde nostro omnes carnales cupid
tes rescindamns. eo quod in vno cor d
possit simul versari Chtistus & mundus
3. *Et factus est timor super omnes vicinos*
eum in corde dicentium, quis puer iste erit;
Zacharias repletus est Spiritu Sancto
phetans. Benedictus DEVS *Israhel*. &
Considera populum propter mirāda, c
acciderunt in natiuitate B. Ioannis me
sciscitari, qualis tandem futurus sit?
angelus id aperuit, fore scilicet magn
coram Deo, seueram vitam acturum, m
gno zelo improbos reprehensurum, &
pœnitentiam adducturum, alios etiā p
tracturum ad vitam perfectam; vt scias
virtutes esse imitatione dignissimas, 2.
chariam patrem S. Ioannis post lingua
solutam, mox erupisse in laudes Dei, vt
sceremus, cum gratia eliqua spiritali
temporali donati sumus, statim nos deb
re suæ diuinæ maiestati ore opereque g
tos exhibere: sic enim gratiam accepta
conseruabimus augebimusque.

MED

MEDITATIO II.

De vita & virtutibus in Euangelio expressis.

NSIDERA, cũ Christus clarè dixe- 1.
Matthæi II. *Inter natos mulierum*
urrexisse majorem Ioanne Baptista; ob
am virtutes tantum præconium me
, & inuenies præcipué tres, humili-
scilicet, vitæ seueritatem, & chari-
in Deum & proximum, propter hæc
tria pii etiam apud vulgus homi-
anctitatis opinionem conciliare so-
Primó ergo expende in quo declara-
militatem. Declarauit autem primó
quod cum multi etiam Pharisæi &
ucæi baptismi ab eo suscipiendi cau-
afluerent, palam fassus sit post se ven-
a alium, cuius non esset dignus cor- *Mat 3.*
n calceamẽtorum soluere: cogitarãt
multi in corde suo, forté ipsum esse *Luca 3.*
am, deinde cum Christus ipse adue-
, humiliter restitit dicens. *Ego à te de-*
aptizari & tu venis ad me? 2. cum Iu- *Ioan. 1.*
d eum misissent legatos, Sacerdotes
uitas, rogatum, an esset Messias; Eli-
ropheta, negauit se esse: cum tamen
endacio potuisset se Eliam & Pro-

 pheram

dem huius rei causam non esse aliam,
diuinam voluntatem: subiunxit enim
Christus. *Ita pater, quoniam sic placitum*
ante te: tamen quia illa voluntas non
test non esse sapientissima, & rationi
ximè congruens, potest & illa addi ca
quoniam homo, sicut & Lucifer ang
per fastum & superbiam salute excid
debuisse contrario antidoto humili
saluti restitui.

2. *Venite ad me omnes, qui laboratis, &*
rati estis; & ego reficiam vos. Considera
mini bonitatem neminem omnino à
tia & salute excludentis, si paruulus in
1. *Tim.* lis suis & humilis esse velit. Vult eni
2. omnes homines ait B. Paulus, saluos
& ad agnitionem veritatis venire. 2. co
dera, inuitari maximè eos, qui labor
stinent & difficultatē, in superandis te
tionib. dæmonis, mundi & carnis: &
rati sunt vel pondere grauiū scelerum
magnarum multarumq; imperfection
omnes n paratus est reficere, vel libera
eos à dictis laboribus & oneribus, ve
municando gratiam, vt tribulationes
titer ferant. 3. considera nos quoq; de
cooperari Christo, nempe venire,
corporeo motu, sed spirituali, vt

:tis conuersionem, desiderium Deo
di; dolorem de peccatis, proposi-
nendendæ vitæ, & imitationem vir-
humilitatis & mansuetudinis, nam

ite iugum meum super vos, & discite 8.
uia mitis sum & humilis corde, & in-
requiem animabus vestris. Iugum
ieum suaue est, & onus leue Consi-
ion satis esse; vt credamus in Chri-
& onere peccatorum liberi simus,
is esse non tam onus, quam iugum
iæ Euangelicæ, & diuinorum præ-
im, acsi religiosus sis, etiam consi-
in humeros nostros suscipere quod
iue est, sed leue, non amarum, sed
icut auiculis suaue leueque est iu-
arum, quia earum ope volant: Vn-
annes disertè dicit. *Mandata eius* 1. Ioa. 5.
on sunt, & rex Dauid. *Quam dulcia* Ps. 118.
meis eloquia tua? considera, le-
iauia reddi omnibus, qui verè Deũ
t & in eius gratia sunt. Amanti e- 1. Ioa. 5.
hil difficile. 2. qui spiritum sequun- Matt.
. carnem. Spiritus enim promptus 26.
o autem infirma. 3. qui cogitant
merces parata sit in cœlis. 4. qui
in Christi vitam & passionem con-

K iiciunt

iiciunt. 5. qui cum Christo humiles sunt, & mites corde.

25 Martij.

IN FESTO ANNVNCIATIONIS B. V. MARIÆ.

Angelus nunciat B. Virg. ipsam concepturam filium. Luc. 1.

1. ANGELVS *Gabriel B. Virginem in Nazareth salutans, diuiniq; Verbi conceptionem ei nuncians dixit, Aue gratia plena & 5, Ecce concipies in vtero & paries filium,*

Considera Angelum B. Virginem non in publico sed domi in cubiculo reclusam, & in rerum diuinarum meditatione suspensam inuenisse, vt discas, si angelica consolatione frui velis cõtinere te domi, & orationi vacare. 2. considera, quanto splendore angelus compleuit virgineum cubile, quanta submissione & reuerentia eam salutarit dicens. *Aue gratia plena*, nec mirum quia alios sanctos tantum Deus ornarat quibusdam donis gratiæ, hanc autem compleuit omnibus. Si autem gratia plena erat ante Christi conceptionẽ, quantum gratiæ post conceptionem accesserit: 3. considera, vocari plenam gratia apud Deum. vt nos ad eam tanquam patronam aduocatam, & mediatricem perfugium habe-

nus vt sicut per eam Christum ha-
, ita sciremus & cætera dona per
ercessionem deinceps obtenturos.
RIA *turbata est hoc sermone, & cogi-
talis esset salutatio addens. Quomodo
quoniam virum non cognosco?* Cõsi-
turbari, quoniã ꝓprium est castarũ
m ad pſentiam virorũ turbari. De-
ia tanta laude se indignã putabat.
nim & humiles, quo plus laudan-
magis pudefiunt. Solent enim in-
nõ in virtutes suas, sed in defectus,
mendent. Turbata est, sed non per-
; nam cauta & prudens expendere
qualis esset salutatio, antequã respõ
. Cõsidera zelum castitatis B. V. li-
n firmiter crederet perfici debere,
id Deus p angelum promisisset, nẽ
rituram, tamẽ modi ignara percũ-
ır, quomodo cũ voto se obstrinxis-
ruanda virginitate, parere posset;
e mater Dei esse consensit, quã in-
m fore virginitatẽ suam cognouit.
ngelus dixit, Spiritus S. superueniet in 3
*Maria respõdet. Ecce ancilla Domini,
bi secundum verbum tuũ.* Considera,
ıẽ cum angelo quasi assistere S. Tri-
, & expectare dilectæ filiæ suę respõ-

 sum

ſum, obſeruareque humilia verba ex
ore egreſſura, ipſam verò poſt ſermon
angeli poſitis humi genibus manibus
oculisque in cœlum ſublatis humilit
cum lacrymis reſpōdiſſe. *Ecce ancilla*
mini &c. vt diſcas quamprimum ad d
num ſeruitium vocaris, & re ſedulo diſ
ſa, aduertis vocationem eſſe à Deo non
cunctari. 5. conſidera, B. Virgo pauci
verbis magnas virtutes nobis imitan
expreſſiſſe primo obedientiam promp
in re ardua, dum ait *Ecce*. 2. humilitat
dum ſciens ſe electam in Dei matrem,
cat *ancillam*. 3. charitatem ardentem &
lum pro ſalute aliorum, dum ait, *fiat*
4. fidem cum ait *ſecundum verbum tu*
firmiſſimè enim credebat, promiſſum
geli complendum. Et vere prolatis his
nis ilico concepit in vtero Deum & ho
nem.

IN FESTO SS. PHILIP
IACOBI MINORIS
Apoſtolorum.

Ioann. 14

IESVS *dixit diſcipulis. Non turbetur*
veſtrum. Creditis in Deum, *& in me*
dite. Conſidera, hominem in fide vera
cu

ietatis constantem nullam habere
a tristitiæ vel perturbationis. *Hæc*
st victoria, quæ vincit mundum. fides 1.Io.5.
ait B. Ioannes. Et ideo B. Philippi,
cobi, alorumque Apostolorum in
is tribulatinibus, adeó nō sunt ani-
bati, vt etiam gauderent, quod illis
facti essent. Imó S. Iacobus ex pin-
o templi deiectus pro suis interfectó
orabat.
lomo Patris mei mansiones multæ sunt 2.
minus dixissem vobis. Vado parare vo-
um. Considera Christum his ver-
postolos, & nos animare ad multa
so per ferenda, q.d. Estote bono ani-
nihil frustra pro me patiemini, si-
m tam varia in cœlo parabo vobis
ia, quam fuerint vestra merita, quia
isque recipiet secundum sua opera.
teste B. Paulo, Sicut Sol claritate à 1.Cor.
& aliis stellis differt, sic & sancti dif- 15.
: inter se. 2. Cōsidera si velis ad locum
tudinis ante constitutionem mundi
ab æterno tibi, aliisque electis pa-
n venire, necesse esse, vt illum cum
to tibi præpares. Christus eum præ-
it sua passione, ascensione & missio-
iritus Sancti, tu vero similiter bonis
K 2 operi-

operibus & passione *Christus enim passus est pro nobis, nobis relinquens exemplum.*
1.Pet.2

Considera virtutes Apostolicas Iacobi fratris Domini, imitatione dignas? Vinum & siceram ab infantia non bibit, carnibus & piscibus abstinuit, lintea tantum veste vsus, non oleo vnctus, non balneo vsus, ita sæpe in genua procumbens, vt callum obduxerint ad modum cameli, tam sanctus vt fimbriam vestis populus conaretur attingere, vt solus intraret sancta sanctorum nonagenarius pro Christo lapidatus, & fullonis fuste enectus.

3. *Maij.*

IN FESTO INVENTIONIS S. CRVCIS.

VIDE Meditationem in Euangelium I. Dominicæ S, Trinitatis.

24. *Iunij.*

IN FESTO S. IOANNIS BAPTISTÆ.

De S. Ioannis Natiuit. Luc, 1.

ELISABETH *impletum est tempus pariendi, & peperit filium. Vicini autem, & cognati congratulabantur ei.* Considera nullum sanctorũ esse post Christum & B. Virg. in quem æqué oculos cõjicere debeamus, ac in S. Ioannem Baptistam, cuius laus nõ

solum

ı est crebra apud S. Lucam & Euan-
as, verum etiam apud sanctitatis o-
auctorem Christum; nūc illum præ-
tem inconstanti populo, nunc Patri-
ɛ prophetis nunc omnium mulierum
nunc inter angelos ponentē vt dubi-
ıon debeas laude dignissima, quæ de
virtutibus scribuntur. 2. congratulati
B. Elisabeth amici & cognati ꝙ tandē
voto satisfactū esset vt sterilis pareret
secundum angeli prædictionē, & qui-
prædictionē tam magnificā; Dixerat
ı eum fore magnū corā Domino, non
m mundo, replēdum spiritu sancto ex
ɔ vinum & siceram non bibiturum fi-
Israel conuersurum, &c. vt discas gra-
ri proficienti in virtute, non autē pro-
nti in opibus & vanitate seculi.

*Die octauo circumcisus est puer, & cum
ati vellent eum vocare Zachariā, mater
ıter Zacharias ex instinctu, angeli vocari
ēre Ioannem.* Considera Ioannem fuisse
:umcisum non quod opus haberet (erat
m in vtero sanctificatus) sed vt exem-
ı Christi obsequeretur legi, nullique of-
ıdiculum præberet. Considera 2. nō esse
ı impositum nomen paternū, sed Ioan-
;, id est, gratiæ Dei, quia ipse præcursor

MEDITATIO II.

De vita & virtutibus in Euangelio expressis.

NSIDERA, cũ Christus clarè dixe-
t Matthęi 11. *Inter natos mulierum*
urrexisse majorem Ioanne Baptista; ob
iam virtutes tantum præconium me
, & inuenies præcipuè tres, humili-
ſcilicet, vitæ ſeueritatem, & chari-
in Deum & proximum, propter hæc
tria pii etiam apud vulgus homi-
ſanctitatis opinionem conciliare ſo-
Primó ergo expende in quo declara-
militatem. Declarauit autem primó
quod cum multi etiam Phariſæi &
ıcæi baptiſmi ab eo ſuſcipiendi cau-
affluerent, palam faſſus ſit poſt ſe ven-
alium, cuius non eſſet dignus cor- Mat 3.
n calceamẽtorum ſoluere: cogitarãt
multi in corde ſuo, forté ipſum eſſe Luca 3.
am, deinde cum Christus ipſe adue-
humiliter reſtitit dicens. *Ego à te de-*
ptizari & tu venis ad me? 2. cum Iu- Ioan. 1.
l eum miſiſſent legatos, Sacerdotes
ıitas, rogatum, an eſſet Meſſias; Eli-
opheta, negauit ſe eſſe: cum tamen
endacio potuiſſet ſe Eliam & Pro-

Considera charitatem & zelum, quod 3.
mnes hortaretur ad pœnitentiam, con-
ſſionem peccatorum baptiſmum & fru-
us pœnitentia dignos, id eſt, ad bona *Mrt.* 3.
pera. 2. quod milites, publicanos, mu-
eres, & alios quoſuis homines inſtitue-
t quomodo viuere deberent. 3. quod di- *Ioan.* 1
ipulos collegerit, eos vt poſtea mitteret
l Chriſtum, vti miſit Andræam Apoſto-
m. 4. quod vbique non tam ſui, quam *Ioan.* 1.
hriſti honoris rationem habuerit. & illi
ſtimonium præbuerit. 5. quod liberé Sa-
icæos & Phariſæos hypocritas arguerit,
progeniem viperarum vocarit, & ignem
ferni veram non agentibus pœnitentiã,
natus ſit. 6. quod Herodem regem re-
:henderit, & pro veritate ſanguinem
lerit

N FESTO APOSTOLORVM PETRI ET PAVLI. *Iulij.*

De remuneratione confeßionis Petri.

Matth. 16.

HRISTVS *quærit ex diſcipulis. quem* 1.
dicant homines filium hominis? Reſpon-
it, alij Ioannem Baptiſtam, alij Eliam.
ſidera humilitatem Chriſti, quod dum
t Petrum confeſſurum ſe eſſe filium Dei

viui.

viui, vocat se filium hominis: vt discamus semper submissè de nobis sentire & loqui: si quam autem meremur laudem, illam ab aliis potius enunciandam, iuxta illud. *Laudet te alienus & non os tuum.* 2. Considera, ideo varias fuisse opiniones de Christo in turba hominum, quia inter se erant diuisi & nullum certum caput vel Doctorem sequebantur. Apostoli vero quia ducem & caput habebant Petrum in opinione de Christo consensere. vt discas si errare nolis, libenter subiicere iudicium tuum Ecclesiæ, summo Pontifici, superiori.

Prou. 27

2. *Vos autem quem me dicitis esse? Respondens Simon dixit. Tu es Christus filius Dei viui. Tum Iesus. Beatus es Simon Bariona, quia caro & sanguis non reuelauit tibi.* Considera, quod Dominus in quæstione posita discrimen faciat inter homines, & discipulos, quasi non homines essent, inquit Hieronimus, sed Dii quidam, vt ostendat, honorificè loquendum de ministris Ecclesiæ, deinde plura exigi ab his, & religiosis qui maiora dona à Deo acceperunt quam à plebeis, iuxta illud. *Cui multum datum est, multum quæretur ab eo.* 2. considera, dum Christus laudans Petrũ ob professionem fidei, vocat beatum simul

Lucæ 12.

occa-

onem præbere non efferendi se quia
non carnem & sanguinem, sed Pa-
cælestem id ei reuelasse: vt discas
ate semper cum opus est, homines
e, ne locus sit vanæ gloriæ.
dico tibi. quia tu es Petrus, & super
etram ædificabo Ecclesiam meam, Et
ibi claues regni cœlorum. &c. Consi- 1.
Christum hìc Simonis nomen muta-
Petri, & cum nomine nouo facere
petram, ac deinde fundare super eum
siam, vt vtraque re moneretur con-
e in confessione fidei facta tuendæ
eruandæ, ac vt sine trepidatione pri-
n, licet rem arduam in se susciperet
; nec inferni portas contra petram
lituras. Quo discas cum arduum ali
officium tibi a superiore imponitur,
e futura præsidia dininitus, quibus
ustineas cum fructu. 2. Consideres,
um Christi amorem in nos & Eccle-
quod Apostolis, eorumq; duci & ca-
primis, tam admirandam reliquerit
tarem in terris, vt scilicet in potestate
n esset aperire & claudere cœlum, ac
proprium est Dei solius, remittere &
peccata. Et, quod amplius est, ean-
potestatem ratam esse voluerit etiam
in sum-

in simplicissimis sacerdotibus, licet malis Quid hoc cogitari potest mirabilius.

MEDITATIO II.

De S, Petri vita,

1 CONSIDERA, cum Sanct. Petrus princeps Apostolorum fuerit, cur à Christo illi principatus fuerit delatus, nec dubium, quin ob eximias virtutes, quas dephēdes inprimis tres, fidem humilitatem & ardentē charitatē. Fidem ostendit excellentem in eo quod Christo rogante discipulos, quid de se sentirēt, ipse solus mox dixerit: *Tu es Christus filius Dei viui*. obquam professionem ei promissum est, quod caput Ecclesiæ esset futurus. Deinde Christo ambulante super aquas & ipse insiliit in aquas fidens potentiæ Christi, & super eas ambulauit. In quem locum scribens Hieronimus, In omnibus locis, inquit, ardentissimæ fidei inuenitur Petrus. Ad hæc cū tota nocte laborans nihil cepisset piscium *In Verbo tuo*, inquit ad Iesum, *laxabo rete*, & tot capti sunt vt ruptum sit rete Post resurrectionem verò, cum eo stante in littore, Ioannes diceret, *Dominus est*, Petrus tunica succinctus abiecit se in mare.

Mat.16 *Matt. 14.* *Luc.5,* *Ioa. 21.*

Consi-

idera eius humilitatem. Nam apud
) conspecto miraculo capturæ pi- 2/
in genua procidens se Christi pre- *Luc. 5.*
ndignum censuit, & dixit: *Exi a me*
mo peccator sum. In lotione etiam *Ioan. 13*
horrore concussus: *Domine*, inquit
lauas pedes? Post ascensionem Chri- *Actorũ*
cet iam pastor summus, & passus est *4 & 8.*
i ab aliis apostolis in Samariam, &
imonem coriarium hospitatus est,
m à B. Paulo reprehendi sustinuit, *Gal. 2.*
r scilicet dicti Christi. *Qui major est*
s, fiat sicut junior, & qui praecessor est, *Luc. 22*
ministrator. Denique crucifigendus
iilitate capite in terram verso peti-
i, ne æquaretur Christo.
isidera, summum eius amorem in 3
STVM & zelum, nam Ioan. 2. cum
ISTVS tertio ab eo rogasset. *Dili-*
plus his? respondit, *Domine tu scis,*
mo te. Declararat autem sepius, vt
:lictis retibus secutus esset CHRI- *Matt.4.*
: 2. cum CHRISTO narrante se
ndum, eum increpauit. & dixit *Ab-*
Domine, non erit tibi hoc. 3. cum *Matth*
qua captus est CHRISTVS, dixit *16.*
mnes scandalizati fuerint in te, ego *Matth*
scandalizabor in te. cum pro defen- *28.*
sione

sione Christi Malcho resecuit aurem. cum captum vsque in atrium principis Sacerdotum secutus est, cum post negatum Christum fleuit amarè. Clemens Romanus scribit eum quoties gallum cantantem audiret in genua procidisse, & fleuisse. 4. cum Christo dicente, *non habebis partem mecum,*
Io. 13. si non lauero pedes tuos, obtulit & manus & caput. 5. cum expiscatus est ex Ioanne, quis traditurus esset Christum: Nam si sciuisset, ait Chrysost. dentibus discerpsisset. 6, cum ex zelo post acceptum
Act. 2. 4. 5. Spiritum Sanct. primus prædicauit Christum, & initio 3 millia post 5 millia conuertit, Ananiam & Sapphiram, quia promissa non seruarant, extinxit, claudum sanauit, Cornelium gentilem baptizauit cũ tota domo. 7. cum passus est pro Christo,
Io. 15. *Maiorem enim charitatem nemo habet, quam qui animam dat pro amicis suis,*

MEDITATIO III.

De S. Paulo Apostolo.

1 CONSIDERA, quænam præcipuè virtutes eminuerint in Sancto Paulo Apostolo quod post B. Petrum tanti fiat in Ecclesia & inuenies ternas maximè eminuisse Humili-

litatem Amorem erga ſalutem pro-
& deſiderium ardens patiendi pro
o cum fortitudine ſigulari coniun-
Humilitatem oſtendit ſtatim in cõ-
ne ſua, cum de cœlo vocatus, dixit,
ie quid me vis facere, diuinæ volun- Act. 9.
ſubiiciens, & Ananiæ inſtitutioni.
ad Corinthios ſcripſit. *Non iudi-* 1. Cor. 2.
s ſcire aliquid, niſi IESVM, *& hunc*
tum. Et: *nouiſſime omnium Chriſtus* 1. Co. 15.
tm abortiuo viſus eſt & mihi. Ego enim
inus Apoſtolorum, qui non ſum dignus
Apoſtolus. Gratia autem Dei ſum, id
ım. Et, *Nihil minus fui ab ijs, qui ſu-* 2. Cor.
ıdum ſunt Apoſtoli, etſi nihil ſum. 12.
Timoth. *Ieſus venit in hunc mundum* 1. Ti. 1.
res ſaluos facere, quorum primus ego
cum vocat ſe *ſeruum & vnctum Ieſu*
. 4. cum, licet à Deo doctus, poſt Eph. 3.
aliquot prædicationis venit Hiero-
ā ad Apoſtolos, vt cõferret cum illis
gelium, ne forte in vanum curreret.
nſidera flagrantem amorem erga ſa-
proximi, quem oſtendit ita ſcribens
nis. *Veritatem dico in Chriſto. Opta-* Rom. 9.
go ipſe anathema eſſe à Chriſto pro fra-
meis. Et ad Corinthios. *Cum liber eſ-* 1. Co. 9.
omnibus, omnium me ſeruum feci, vt

L plures

plures lucrifacerem : omnibus omnia factus
2. Cor. *sum, vt omnes facerem saluos*. Et. *Ego liben-*
12. *tissimè impendam, & superimpediar ipse pro animabus vestris, licet plus vos diligens, minus diligar*: Vnde cum nullam mercedem
1.Co. 6. ab illis ob prædicationem recipere vellet, sed propriis manibus nocte laboraret, ita scripsit. *Bonum est mihi magis mori, quam vt gloriam meam quis euacuet.* Deinde ex carcere scribit Philemoni pro Onesimo seruo furace, vt eum recipiat in gratiam: *Tu*, inquiens, *illum vt mea viscera suscipe.*

5. Considera amorem eius in Christum, & ardens desiderium pro eo patiendi, quod de-
Ro. 8. clarat, ita scribens Romanis. *Quis nos separabit à caritate Christi. Certus sum quia neque mors, neque vita, neque angeli, neque instātia, neque futura, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia, poterit nos separare à charitate*
Gal. 6. *Dei, quæ est in Christo Iesu.* Et Galatis. *Mihi absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Ego stigmata Domini Iesu in corpore meo porto. Christo confixus sum cruci.*
Gal. 2. Et Corinthiis. *Placeo mihi in infirmitatibus, in contumeliis in necessitatibus, in persecutionibus, in angustijs pro Christo. Ter virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, ter naufra-*

giuna

gium fici. &c. Et tandem pro Christo passus est.

IN FESTO VISITATIONIS B. V. MARIÆ. 2. Iun.

De Maria cognatam suā visitante. Luc. 1.

EXVRGENS *Maria, abijt in mōtana cum festinatione, & intrauit in domū Zachariæ, & salutauit Elisabeth.* Cōsidera a. den- em B. Virg caritatem, postquam Christū n vtero concepit, quod cum sola inter do- nunculæ suæ secretum viuere consuesset, unc eam nec ætas tenella, nec virginalis erecundia, nec montium asperitas retar- arit, quo minus inuiseret cognatam Elisa eth. 2. profundam humilitatē, quod cum set facta mater Dei, ac ideo dignissima uæ visitaretur, nō verita est se demittere, ster ancillæ, ad visitandam Elisabeth lō- se inferiorem. 3. diligentiam in itinere rficiendo, & feruorem, qui cum magna tinatione & pedes in comitatu aliquot uperum virginum, imō angelorū mul- um, cum summa modestia & alacritate aspera montium oucurrit. *Nescit enim da molimina,* ait S. Ambrosius, *Spiritus cti gratia.*

Vt audiuit Maria salutationem Elisabeth 2.

 exul-

exultauit infans in vtero eius, & repleta spiritu sancto, exclamauit. Benedicta tu inter mulieres. Vnde hoc mihi, vt mater Domini veniat ad me? Considera quam beati sint, qui visitantur à Maria, nam eius præsentia & S. Ioannes in vtero existens repletus est Spiritu sancto, & ipsa Elisabeth ac Ioannes quidem rationis vsu diuinitus in eo accelerato, præ gaudio exultauit, tentans ex vtero egredi, vt Christum cum matre videret. 2. Considera, quomodo S. Elisabeth ruat in amplexus B. Virg. dicens. Benedicta sis arbor, benedictus & fructus ex tali arbore productus. Vnde ego merui, vt tu Dei mater venires ad me, cum ego potius vtpote serua & ancilla tua debebam venire ad te. Sed humilitas tua voluit præuenire me, sicut postea est præuenturus filius tuus, filium meum, cum petet ab eo baptizari. 3. Considera, si Elisabeth ob aduentum B. Virg. exclamat. Vnde hoc mihi? quid nos dicere debeamus, qui sumus pleni peccatis, cum toties domum animæ nostræ ingreditur filius Dei in S. Eucharistia.

3. *Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum, & mansit cum illa quasi mensibus tribus, & reuersa est in domum suam.*

Conside-

Considera quanto hoc laudum præconio Maria rubore suffusa fuerit, quomodo se contra deiecerit, & cum ignem cordi inclusum amplius coercere non posset, oculis in cœlum sublatis, gloriam omnem in Deum transtulerit, dicens. *Magnificat anima mea Dominum*, à quo omnia bona sunt mihi hactenus collata. Infantulus quoq; Ioannes ob meam præsentiam exultat, at spiritus meus exultat in Deo salutari meo 2. Considera, quantis lætitiis incesserint duæ illæ beatæ matres, quibus laudibus, qua gratiarum actione Deum pro suę cõceptionis beneficio sint prosecutæ, quanta caritate & studio B. Virgo omnia seruilia ancillarum officia per totos tres menses ibi exhibuerit, quomodo se mutuo humilitate & caritate præuenerint, ac denique, quanta cum consolatione B. Virgo eandem domum, vt concursum hominum in natiuitate Ioannis futurum fugeret, reuenerit. O anima mea, vtinam comitarì potuisses Mariam per illos montes, vtinam licuisset videre suaues illos sactarum matrum amplexus, inaudire mutua salutationis officiosæ verba, non dubito quin cum sacra virgine accinuisses sacrum canticum, *Magnificat.* Nunc autem, quia cor-

pore non potes, spiritu saltem te misce tantis gaudiis, abiice te ad pedes nunc huius, nunc illius, & in vtero B. Mariæ adora sponsum: in vtero vero B. Elisabethæ sponsi amicum.

22. Iul. IN FESTO M. MAGDALENÆ.

De conuersione eius. Luc. 7.

1. CHristo *inuitato & accumbente in Pharisai domo, ingressa est mulier, quæ fuerat in ciuitate peccatrix, deferens alabastrinum vas vnguento plenum*. Considera, bonum IESVM ex summa benignitate, & ardenti animas iuuandi zelo nunc inuitatum adire conuiuia, nunc se vltro inuitare vti fecit bono Zachæo, nec aliam ob caussam, quam ad conuertendos peccatores. Et quamuis Pharisæi criminati illum essent, quod pranderet cum peccatoribus, nunc tamen & Pharisæum adire vt eius redargueret superbiam. 2. considera discumbente IESV Mariam Magdalenam peccatricem omni abiecto pudore irruere in locum conuiuii, omnia gemitibus complere & iucunda turbare colloquia, quod graue quidem fuit Pharisæo, sed non Christo: ferebat enim in vase sui cordis vnguentum

odori-

odoriferum humilitatis & contritionis, valde Deo gratũ, quia cor cõtritum & humiliatum, ait Dauid, Deus non despicies. Ps. 50.

2. *Stans vero, cœpit pedes eius rigare lacrymis, & capillis suis abstergere, deosculari, & vngere.* Considera eius humilitatem retro stantis, quia non audebat se in cõspectum Christi dare, sed nec mutire, quia crebri singultus vocem intercludebant. Silentium certè non ad cœlum solũ pertingens, sed & cor Dei penetrans. 2. nota, quomodo tacta dolore cordis distracto capitis ornatu ruat ad pedes licet ex via sordibus; quãto imbre lacrymarum perfundat, quam extergat capillis sedulo, quoties oscula cum suspiriis imprimat, quanta copia vnguenti tingat. 3. considera, quam patienter Christus toleret omnia, quanta cum voluptate aspiciat, quam efficaciter radiis suæ gratiæ illustret eius animam, & lauet, quantum conuiuarum silentium, quam angeli gaudeant ibi præsentes, super peccatrice pœnitentiam agente.

3. *Criminatã eam à Pharisæo defendit Christus, & ait ad ipsum. Remittuntur ei peccata multa, quia dilexit multum. Et ad ipsam. (Fides tua te saluam fecit, vade in pace.)* Considera bonitatem IESV, quod cum

Pharisæus iniuriam fecerit, & Christo, iudicans eum non esse prophetam, & mulieri, vocans peccatricem, Christus neglecta sua iniuria, patrocinium suscipiat famæ mulieris, concipitque eum, se plus à muliere ob officia amoris præstita diligi. quã ab ipso, qui nec caput suum vnxisset, quod tamen hospitibus fieri non solebat. 2. Cogita quantam lætitiam pacem & tranquillitatem animi senserit Magdalena, auditis verbis Christi. *Remittuntur tibi peccata tua, & fides te saluam fecit.* Tanta enim consolatione cor eius colliquescere cœpit vt statim se è conspectu Christi proripuerit. 3. Considera in hoc conuiuio tria fuisse conuiuia. Primó Pharisæus pauit Christum, vt discas & tu eum pascere sanctis desideriis & piis operibus. Secundò, Magdalena pauit eundem corde contrito, vt tu quoque dicas. *Cor mundum crea in me Deus.* Tertio, Christus pauit Magdalenam pane gratiæ & amoris diuini, vt deinceps sorderent illi mundi illecebræ: quo & tu quoque talem panem de cœlo postules.

IN FE.

IN FESTO S. IACOBI APOSTOLI 25. Iul.

De petitione matris filiorum Zebedæi. Matt. 20.

MATER *filiorum Zebedæi, cum à Christo petiisset, vt vnus filiorum ad dexteram eius alter ad sinistram sederet, Respondit. Nescitis quid petatis.* Considera cæcitatem discipulorum Christi, qui cum omnibus relictis illi adhæsissent, & eo ipso puncto temporis de passione sua loquentem audissent, iam per matrem petitionem proponunt ambitionis & proprii amoris plenam: vt scias ne in religionis quidem statu te à talibus cogitationibus & tentationibus fore securum, si carnem & sanguinem consulas & non alios spiritu Christi præditos. 2. Considera quam benigné & sapienter Christus eis respondeat. *Nescitis.* benignè, quia texit turpem lapsum pallio ignorantiæ, verè, quia pompam externam tantum temporalis regni præ oculis habebant & non aduertebant, quot curæ, pericula & labores sub eo delitescerent: deinde quia eorum petitio cum Christi doctrina & exemplis è diametro pugnabat. Vere nescit quid petat qui extra Deum aliquid

quærit, quia deserto fonte claro accedit a turbidos riuulos, relictis æternis quæri fluxa. Deum amare, illique per obseruationem mandatorum & consiliorum seruire, veré regnare est.

2. *Christo rogante, possentne secum calicem bibere, Respondere. Possumus. Tum Christus Bibetis quidem, sed sessionem petitam dare non est meum, sed Patris. Et audientes decem, indignati sunt.* Considera, quanta si vis affectuum humanorum, vt quando se offert spes alicuius dignitatis, non expens virium imbecillitate, contemptis omnibus impendentibus periculis, ad eam homo adspiret, & dicat, possum, cum non possit, 2. Considera quam prudenter, ne causam mœroris daret aliis discipulis, petitionem eorum, nec probet, nec renuat, sed it respondit, vt sperare potuerint se session illa non temporali, sed spirituali potituros, 3. considera, ideo reliquos decem indignatos, quia vtique res odiosa est, vell anteponi & imperare aliis, indeque dis tutius esse varsari in loco humili, in qu nullus est inuidiæ locus.

3. *Dixit Christus discipulis. Principes gentium dominantur eorũ. Qui autem inter v vult fieri major, sit vester minister: sicut fili* *homin*

minis non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam. Considera, munus orum, qui ad dignitatem prælati, & superioris, vel magistri vocati sunt, esse, vt ipsi non tam dominentur, quam seruiant subditis, eorum bonum anteponendo proprio: ac ideo maiores esse, quo plus se submittunt, & maiores labores & afflictiones pro salute subditorum vsque ad mortem sustinent. 2. considara quomodo Christus tota vita sua ministerii, & se demiserit, ac animam suam posuerit pro tua salute, & inuenies exemplar perfectissimum, quod imiteris, si velis esse eius discipulus 3. considera, quã longè discedant à spiritu Christi, qui non alia de causa ad Prælaturas & dignitates aspirant, nisi vt aliis imperent, magnas opes congerant, & lauté viuant.

IN FESTO S. LAVRENTII MARTYRIS. 10. Augusti

De grano frumenti. Ioan. 12. 1.

IESVS *dixit discipulis. Nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. si autem mortuũ fuerit, multum fructum affert*, Considera, licet nomine huius grani primario designetur Christus, granũ purgatissimũ ab omni pec cato

cati palea, quod mortuum in terra crucis salutis æternæ fructum peperit; secundario tamen designari ab Ecclesia mysticum eius membrum S. Laurentium, qui sicut granum, concussione flagelli persecutionis, purgatus est ab omnibus terrenis affectionibus; vt discas non spernere tribulationes, quia purgant sæpe nos à multis peccatis. 2. Considera, mortuum fuisse in terra, tum quia carnem suam in hac vita prorsus spiritui subdidit, & mortificauit, contemptis omnibus mundi delitiis, tum quia constanter per atrocissima licet tormenta, pro Christo mortē oppetiit. 3 multum fructum attulisse, tum quia sua passione maximam gloriam in cœlo & in terra obtinuit, tum quia suo exemplo & constantia plurimos ad Christi fidem conuertit, & vt similia paterentur, autor fuit.

2. *Qui amat animam suam, perdet eam, qui verò odit in vitam æternam, custodit eam.* Considera eum amare animam, qui amat huius mundi commoda, opes honores, voluptates præ Christo: odisse autem, qui contemnit, vti fecit S. Laurentius, qui desertis omnibus opib⁹. deserta Hispania licet iuuenis seruiuit Xisto Papæ Romæ a Xisto ad supplicium rapto, exclamauit.

Quo

Quo progrederis sine filio pater, cui respondit. *Maiora tibi debentur certamina. Post triduum sacerdotem sequeris Leuita.* 3. omnes facultates Ecclesiæ distribuit in pauperes, Christianis ante passionem suam latentibus in cryptis pedes abluit, cæcum sanauit multos cõuertit & baptizauit, craticulæ affixus tortores irrisit, tyranno dixit: *Assatũ est satis, versa & manduca*; quia segnior erat ignis, inquit B. Leo, qui foris vssit, quã qui intus accẽdit. Flãmis corporeis superari caritatis Christi flamma nõ potuit.

3. *Si quis mihi ministrat; me sequatur: & vbi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum Pater meus.* Considera, illum ministrare Christo, qui eius mandatis & monitis tanquam obediens famulus obedit. 2. qui eius vices si sacerdos vel superior sit, sedulo obit. 3. qui pauperibus & afflictis, operibus misericordiæ, vel corporalibus vel spiritalibus subuenit. Testatus est enim sibi fieri, quod vel minimo in eius nomine fiet: quæ si nos quoq; faciamus, verè Christum velut ducem & magistrum nostrum sequimur. Perfectissimè autem sequutus est S. Laurentius, qui tam fidelis fuit minister, vt etiam sanguinem pro eo profuderit &

rit, & exemplum eius in passione secutu sit. 2. considera, quantum præmium in cœlo S. Laurentio & omnibus qui aliquid pro Christo patiuntur, aut Christi membris per caritatem serio ministrant, paratum sit, quantus honor & gloria sine dubio maior quam mens nostra excogitare queat.

15. Aug.

IN FESTO ASSVMPTIONIS B. V. MARIÆ.

De Christo recepto in domum Marthæ. Luc. 10

1. MARTHA *excepit Christum in domum suam, cuius soror Maria sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius.* Considera, Mariæ Magdalenæ non tribui domum, quia qui contemplatiuæ vitæ se dedicant in religione, debent aspernari omnes huius mundi possessiones & curas, solique Christo adhærere. 2. Christum in eam recipi domum, vbi Maria coniuncta est Marthæ, vt significetur pfectiorem vitam eos profiteri, qui non solum vitam contemplatiuam in meditando orandoque sequuntur, sed etiam actiuam iuuando proximum anima vel corpore, concionibus, lectio-

lectionibus confeſſionibus, viſitatione infirmorum & vinctorum. 3. conſidera, quo quis humilior eſt, & ad Chriſti pedes ſe abiicit libentius, hoc magis cœleſtis doctrinę eius reddi capacem.

Martha conquerenti, ſe ſolam in miniſterio relinqui, dixit Dominus. Martha ſollicita es, & turbaris erga plurima. Conſidera Marthæ miniſterium & ſollicitudinem, licet duplici nomine ſancta fuerit, tum quia erat virtutis caritatis & hoſpitalitatis, tum quia erat ſollicitudo de ipſo ſancto ſanctorum paſcendo, tamen reprehenſiuncula non caruiſſe, quia nimia erat, & mentem inquietam reddebat; vt diſcas, ſi ſecularis ſis, ita rei domeſticæ curandæ inuigilare, ne turbes mentem, & negligas officia pietatis: ſi vero religioſus, ita circa profectum in literis ſollicitus ſis, vel aliam rem, vt ne tuam ſalutem negligas. 2, Cõſidera, Marthæ ſpiritalem aliquam inuidentiolam obrepſiſſe, quaſi moleſtè ferret ſororem ſolam diuino Chriſti frui colloquio, vel etiam ſiniſtrum iudiciũ, quaſi score otioſa eſſet, præſtaretque eam ſecum laborare, quã Chriſtũ moleſtare: vt diſcant omnes pietatis ſtudioſi vtrumq; vitium cauere: facile enim ſolent peccare ſeculares, 2.

vt pu-

vt putent clericos & monachos esse homines otiosos. Et religiosi, qui laborant in proximis iuuandis, vt putent contemplatiuos, quales sunt eremitæ Benedictini, & Carthusiani, parum esse Ecclesiæ vtiles.

3. *Porro vnum est necessarium. Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea.* Considera vnum simpliciter nobis omnibus esse necessarium, vt primum quæramus regnum Dei, id est, salutem animæ nostræ, vti quæsiuit Magdalena; cetera enim omnia non absolutè, sed secundum quid sunt necessaria, vt victus, amictus, eruditio, &c. quatenus promouent ad salutem.

Matt. 16. *Quid enim prodest homini,* ait Christus, *si vniuersum mundum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiatur?* 2. Considera, bonam quidem partem cum Martha eligere seculares, qui ita domesticas res curant, vt Christo seruire suo tempore nō negligant; Cleris autem meliorem, quorum cura præcipua est diuina peragere officia: Religiosos optimam, qui omni cum rerum temporalium abiecta diuinis precibus & contemplationibus pro sua aliorumque salute promouenda, vacant.

MEDI-

MEDITATIO II.

De dormitione & assumpione B. Virginis.

CONsidera quanto gaudio B. Virg. exultarit cognita hora dormitionis: vixerat enim in terra, velut in longo exilio. 2. quomodo ante mortem miraculosè Apostoli adfuerint, quanto honore eam affecerint, quam ardentes preces cum ea fuderint, quantum vtrinq; ex mutuo conspectu gaudium exortum. 3. quanta pace & vultus serenitate inter angelicos concentus & Apostolorum gemitus anima evolarit quanta cum gloria filii sui brachiis in foribus cœli excepta. & ad thronum Patris cœlestis delata. 1.

2. Considera, quanta cum gloria & splendore, iussu Patris cœlestis comitātibus angelis, paulo post de cœlo delapsa sit, vt omnium laborum socium, corpus suum assumeret. 2. cogita quantus mox B. Virginis splendor, venustas, gloria apparuerit: si enim alii iusti splendebunt sicut Sol, quantũ splendebit omnium iustorum Princeps mater Dei, quæ nullo vnquam peccato animam obscurauit. 3: perpende, quam mirabili angelorum aliorumque sanctorum

comitatu in cœlum euecta sit, qui concentus angelorum, quę laudes animarum sanctarum, quam gloriosus in cœlum ingressus fuerit.

5. Considera, quantum gaudium fuerit Christo videre & complecti carissimā suā matrem, quam amanter manu apprehensam in lucem cœli inaccessam introduxerit, quomodo supra omnes thronos angelorum & sanctorum euexerit, & sāctissimę Trinitati præsentarit. 2. Quomodo benignè recipiat eam Pater cœlestis vt filiam Filius vt matrem, Spiritus S. vt sponsam, quomodo in splendidissima sede ad dexteram filii eam omnes tres collocent, & pretiosissimam coronam 12 stellis, quasi margaritis fulgentem eius capiti iidem tres simul imponant, tota cœlesti curia faustis acclamationibus, hymnisque suauissimis applaudente.

24. Augusti.

IN FESTO S. BARTHOLOMÆI.

De oratione Christi in monte. Luc. 6.

1. CHRISTVS *exijt in montem orare, & erat pernoctās in oratione Dei. Et die facto elegit*

it ex discipulis duodecim quos & Apostolos
ominauit. Considera admirabilem de-
:ionem. & profundam reuerentiã, qua
n multis lacrymis, nunc genibus flexis
ıc pronus Deo Patri pro nostra salute
\postolis eligendis supplicarit: vt discas
ıltò magis tibi pro eadem salute tua es-
feruenter supplicandũ, nec magnũ ali-
od opus aggrediendũ, nisi rẽ Deo prius
mendaris, & maximè si quis tua opera
Prælatũ & ministrũ Ecclesiæ, vbi respe-
ıs humani facile hominem fallunt, sit e-
;endus. 2. Considera 12 electos à Chri-
› vocatos Apostolos i. nuncios, quæ vox
t humilitatis & obedientiæ, vt velut Dei
gati humiliter & promptè quæ à Chri-
› didicissent, annunciarent.

Cum autem de monte descendisset, multos 2.
nauit à languoribus suis, & qui vexaban-
:r à spiritibus immundis, curabantur. Et
ıarebat turba eum tangere, quia virtus de
'o exibat. Cõsidera, Christum post electos
postolos statim descendisse de monte, vt
ıscas ea, quæ in monte contemplationis
: rerum diuinarum meditatione in cubi-
ılo didicisti, & facere proposuisti in opus
onuertere. 2. vt operam tuam strenuè
ommunices omnibus, qui morbo aliquo

 corpo-

corporali spiritualiuè laborāt, ac piis moribus rationeq; viuendi tota tam bonum exemplum præbeas, vt tua consuetudine oblectentur, & intelligant virtutem à te exire, id est, sibi tuam doctrinam & cōuersationem ad salutem animæ prodesse.

3. Considera S. Bartholomęum duabus maximè virtutibus nunc commemoratis excelluisse. nam primò centies interdiu, & centies noctu scribitur flexis genibus Deũ orare solitum. Deinde in citeriore India Lycaonia & Armenia Euangelium prædicauit, & virtutes suas omnibus, donec sanguinem pro Christo profunderet, probauit.

IN FESTO NATIVITATIS B. V. MARIÆ.

De Genealogia Christi. Matth. 1.

1. LIBER *Generationis Iesu Christi filij Dauid, filij Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac genuit Iacob.* Considera quanta fuerit B. Virg. nobilitas, maiores enim eius fuerũt, & splendore generis inde à Patriarcha Abraham, & veræ sapientiæ ac religionis opinione, & sãctitate ac virtutũ prestantia in toto mundo illustrissimi, Quibus

bus Deus viſibiliter legem dedit, & familiariter locutus eſt, & in omnibus rebus ſemper auxilio fuit. 2. conſidera B. Virginē ſuis virtutibus progenitoribus maiorem conciliaſſe ſplendorem, quam ab illis acceperit, vnde ſicut prætioſa gemma annulo aureo inſerta, auget eius ſplēdorem, ſic naturæ gratiæque dotes totam eius ſtirpē clariorem reddiderunt.

Iacob genuit Ioſeph virum Mariæ, de qua natus eſt Ieſus, qui vocatur Chriſtus. conſidera Euangeliſtam poſt tot Patriarchas, Prophetas, & Reges nominatos (vt indicaret omniũ virtutũ & perfectionũ ſummam) nominaſſe Mariam Virginem Dei matrem, qua nihil ſublimius dici potuit. Quid enim ſanctius illa eſſe potuit vel debuit, ex qua prodiit Sanctus ſanctorum Ieſus, conditor & ſaluator mundi? 2. conſidera eam non ſolum eſſe natam matrem Ieſu, ſed etiam noſtram non poſtquam Ieſus ex illa natus, naſcendo fuit factus noſter frater, illa pariter facta eſt noſtra mater, mater inquam gratiæ, quia nobis per filium ſuum eſſe ſpirituale gratiæ comparauit. mater miſericordiæ, quia materno pietatis affectu conatur nobis in omnibus ærumnis, & maxime in hora mortis adeſſe

3. Considera quantam lętitiam eius ortus attulerit toti mundo Et primó angelis dũ vident natam illam quæ eorum ruinas sit restauratura. 2 hominibus tunc limbi carceri inclusis, dum intelligant aliquando finem fore suæ captiuitatis. 3. eius parentibus Ioachim & Annæ, quod filium edidissent, q̃ futura erat mater Dei. 4. omnibus peccatoribus, non solum quia ipsa prima fuit quæ nasceretur immunis ab omni peccato etiam originali, sed quia patrona & aduocata futura erat omnium peccatorum. 5. toti Ecclesiæ sanctæ. quia sponsi eius parens nata est, regina mundi, fenestra cœli, porta paradysi, scala ad cœlum pertingens stella maturina: stella illa, de qua dixit Propheta. *Orietur stella ex Iacob.*
Num. Exultemus ergo & dicamus cum Ecclesia.
24. NATIVITAS *tua Dei genetrix Virgo gaudiũ annunciauit vniuerso mundo, ex te enim ortus est Sol iustitiæ Christus Deus noster, qui soluens maledictionẽ & confundens mortem, donauit nobis vitam sempiternam.*

N EXALTAT. S. CRVCIS. 14. Septemb.

De crucifixione Christi. Ioan. 12.

I*xit Iesus turbis. Nunc iudicium est mun* 1.
di, nunc Princeps huius mundi eijcitur
s, & ego si exaltatus fuero à terra, omnia
iam ad meipsum. Considera summam
entiam & potentiam Dei, quod ea re,
nihil erat contemptius & infirmius in
ndo, nempe patibulo crucis, omnẽ po-
tiam diaboli principis mundi i. e. pec-
orum fregerit, & mundũ totũ à pecca-
& faucibus inferni & diaboli vindicaue
i. e. iudicando liberauerit: vt discas hu-
itate & contemptu sui omnes tentati-
s dæmonis & mũdi frangi. 2. Cõsidera
tum esse beneficium nobis præstitum
altationem Christi in crucem & mor-
, tantamq; caritatem demonstratã, vt
modo allici, sed etiam trahi quodam-
do, licet inuiti, in eius amorem debea-
s. Et tanta est vis passionis, si serio per-
datur, vt non tam moueat, quam im-
lat hominem peccatorem ad conuer-
nem, & pœnitentiam, ac mortem eti-
, dum opus est, vt accidit martyribus,
nti animo perferendam.

1. *Respondit turba, audiuimus ex lege, quia Christus manet in æternum, & quomodo tu dicis. Oportet exaltari filium hominis?* Considera turbam, id est, homines mundi, mũdanarumque rerum, vt opum, honorum, voluptatum, & vitæ carnalis amantes non intelligere, quæ sunt spiritus Dei, paupertatem contemptum sui, passiones, mortẽ, & ideo non potuerunt capere hæc in Christum conuenire: at qui Christi sunt discipuli illi sciunt per paupertatem opprobria & multas tribulationes perueniri ad veras opes honorem, vitam ipsamque æternitatem. Si enim granum frumẽti cadẽs in terrã mortuũ fuerit, multum fructum affert. Sic Heraclius imperator hoc die, non cum gemmis & auro splendidus esset, sed cum vili habitu, nudisque pedibus indutus esset, meruit crucem ipsam Christi à Persis recuperatam, in montem Caluariæ, referre.

2. *Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis. vt non vos tenebræ comprehendant, & qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat.* Considera modicum lumen in iis esse, qui non cum Apostolo 1. Cor. 2. Paulo dicere possunt. *Non iudicaui me scire aliud, quam Iesum & hunc crucifixum.* sicut

modi-

icum erat in dicta turba, quomodo e-
sequetur Christum clamantem. *Qui*
venire post me, abneget semetipsum, &
crucem suam, & sequatur me: Ideo
e nos frontem, totumq; corpus sæpe
gnire cruce, vt hoc lumen in omni a-
ne nostra preferatur: alioqui enim fa-
nos tenebræ, & tenebrarum Princeps
tentationum laqueis esset compreh&-
s.

FESTO S. MATTHÆI APOSTOLI.

21. Septemb.

De eius vocatione ad Christum.

Matth. 9.

SVS *videns Matthæum sedentem in telo-* 1.
o, ait: Sequere me, & surgens secutus est
. Considera potentiam & clementiam
niam Dei, quod hominem immersum
catis, & huius mundi curis, (vt sunt te-
arii) dignetur extrahare tam subito ex
catorum luto, & ad summam vitæ A-
tolicæ perfectionem vocare, ab vno ex-
mo ad alterum: vt discas, nullum esse
catum vel imperfectionem, nullum et-
peccati statum, ex quo Deus, si eũ vo-
tem sequi velis, non possit velitque te

extrahere. 2. Conſidera promptam obedientiã Matthæi, omnibus opib. negotiisq; poſthabitis Chriſtum inſequentis. Cogita, quoties te Chriſtus vocet, vt eũ ſequâre, vt in hac illauè virtute te exerceat, hoc vel illud bonum opus facias, & tamen ſanctam eius inſpirationem reſpuis, vel ſi amittas, tamen exequi differs. Ora ergo Deum, vt ſemel perfectè omnib. cupiditatib. prauis renuncies, & Chriſto ſoli aurem præbeas.

2 *Diſcumbente eo in domo, ecce multi publicani & peccatores diſcumbebant cum Chriſto, & rogabant diſcipulos, cur cum peccatoribus manducaret eorum Magiſter.* Conſidera tantas fuiſſe Chriſti virtutes cũ ſumma humanitate coniunctas, vt etiam mali homines ſponte ſe ei adiungerent. Inſtrue & tu ita vitam, vt non ſolum ſcandalo nulli ſis, ſed etiã modeſtia, pietate & comitate ad tuũ colloquiũ alios allicias, & conuerſatione tua meliores reddas. 2 diſce non curare oblocutiones, ſicut nec Chriſtus curauit, nam detractor ſibi ſoli nocet, ſicut qui candelã emungit, digitos ſuos tantum vrit, & aliis ꝑdeſt. 3 diſce eos qui cum Matthęo ſequũtur Chriſtum, & deſerunt mundum, lautũ apponere conuiuiũ Chriſto. quia nulla re magis delectatur, quam ꝑfectè ſui & mũdi contemptu.

Eun-

es discite. Quid est? misericordiam ve n sacrificiũ. Non enim veni vocare iu- peccatores. Considera rursum ineffa- Christi clementiã & charitatem, ꝙ gloriæ suæ oblito, potius cordi sit ccatores misericordia, quã fuerint sacrificia in honorem eius oblata, n propter iustos, quos tamen inpri- mplecti deberet, sed propter pecca- e cœlo descenderit, humanam na- assumpserit & contumeliosissimam n oppetierit. Considera, quam cari- assio Christi efficax fuerit in cõuer- eccatoris Matthæi, vt & ipse Chri- ipulus insignis, Apostolus & Euan- factus sit, & postquã in Æthiopia lateque fidem Christi propagasset, n pro Christo, tempore sacrificii in- i in ara peracti sanguinem profude-

3. Ose. 6.

I FESTO MICHAELIS ARCHANGELI.

29. Septemb.

imitandis paruulis. Matt. 18.

antibus discipulis, quis esset major in no cœlorum. Christus statuit paruulũ o illorum, dicens, nisi efficiamini sicut, non intrabitis in regnum cœlorum. 1.

Con-

Considera quam congruenter in hoc fe-
sto præsens legetur Euangelium, quia sic
ut superbus Lucifer ob vsurpatum diuinũ
honorem ex paradyso præceps ruit in pro-
fundum inferni: sic humilis S. Michael cũ
toto bonorum angelorum exercitu, subii-
ciendo se creatori suo ad summam beato-
rum gloriam est euectus, vnde æternũ de-
cretum Dei est, neminem venturum ad an-
gelorum gloriam, nisi eandem cum illis
humilitatis viam calcauerit. 2. considera,
si angeli, licet beati, non dedignantur se
ad ministerium hominum dimittere, velut
Heb. 1. paruuli. (*Omnes enim*, teste Apostolo, *sunt
administratorij spiritus*) & societatem no-
biscum inire, vt restaurẽt suas ruinas, quã-
to magis homo homini se debet submit-
tere, fraterné vnicuiq; seruire.

2 *Quicunq; humiliauerit se sicut paruulus
ille, hic est major in regno cælorum.* Consi-
dera bonitatem Domini, tam facile me-
dium præscribentis, vt simus in regno cæ-
lorum majores, quia vt scribit S. Bernard.
sermone 2. de Quadrages. *Nihil est facilius
volenti quam humiliare seipsum.* 2. nota par-
uulorum proprium esse, vt sint malitiæ do-
lique expertes, corpore menteque puri,
non vindicare iniurias, omnibus cedere

su-

ere se maioribus, eosque reuereris
ıre, & humiliaueris te sicut par-

e ne contemnatis vnum ex his pu- 3.
ia angeli eorum in cœlo semper vidēt
'atris mei, qui in cælis est. Considera
graue peccatum sit, parui facere
;, maloque exemplo offendiculum
bere: si enim ea re offenditur an-
orum custos, qui semper versatur
pectu Dei, verendum est, ne non ad-
m tuum, vt solet, sed accusatorem
consídera, angelos etsi continen-
ıobis custodiendis & ministrandis
:upati, nō ideo abstinere ab assidua
faciei contemplatione: vt discas
iquando litterariis, vel aliis occu-
ıbus ad salutem proximi spectanti-
listentus, non debere tamen obli-
ationis, & contemplationis rerum
.um.

'ESTO SIMONIS ET IV- 28. Oct.
DÆ APOSTOLORVM.

ilectione mutua & persecutione.

Ioann. 19.

T Iesus discipulis, Hæc mando vobis, 1.
vt di-

vt diligatis inuicem. Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuis. Si de mundo fuissetis, mundus, quod suum erat, diligeret. Considera, cur Christus tam sedulò mandet & commendet discipulis suis dilectionē mutuā; quia videlicet, inquit B. Gregorius, omnia alia præcepta in sola caritate solidantur. Vt enim multi rami ex vna radice prodeunt, sic multæ virtutes ex vna caritate generantur, nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice caritatis. 2. Cōsidera; magno solatio esse debere pietatis studiosis, si ob pietatē videat, se multis malis hominib. exosos, quia ea in re ducē & antesignanū habēt Christū saluatorē suum & cōditorē, qs aūt miles tam vecors sit, qui nō velit similis ēē suo Imperatori? deinde ponere etiam in lucro, quia si patienter odiū istud ferát, certum argumentū habent, se nihil habere cum mundo commune, quia mundus nihil suum, id est, nullam cupiditatem opū, honorum & voluptatum inuenit in illis.

Homil. 27. in Euan.

2. *Non est seruus major Domino suo. Si me persecuti sunt, & vos persequentur: si sermonē meū seruárunt, & vestrū seruabunt*. Considera, multis modis te esse seruum Christi: 1. qua homo es, & ad imaginem Dei creatus, 2. qua christianus, quia te pretioso san-

guine suo ex seruitute peccati & dœmonis
edemit. 3. quia sponte te abiurata pompa
Sathanę in baptismo ei consecrasti. 4. quia
totum te si religionem es ingressus, in ho-
locaustum, ei & superioribus obtulisti, ac
ideo plusquã alii obligatus es eum imitari
etiã in patiendo. 2. Considera ideo Chri-
stũ præmonere de persecutionib. suos di-
scipulos, vt intelligãt tũc veros discipulos
& seruos Christi se futuros, si Christũ ma-
ximé in passiõe imitẽtur, *Omnes n* q *piè vi-* 2. Ti-
uere volũt, vt docet Apostolus, *psecutionem* moth. 3
patiẽtur, à mundo sc. dœmone & carne.

Si non venissem & locutus eis non fuissem, 3.
*peccatũ nõ haberent: similiter si opera nõ feci-
ssem in eis, q̄ nemo alius fecit. nunc autem
excusationẽ nõ habent.* Cõsidera, cũ Christus
per sua beneficia spiritualia toties nos vi-
sitarit, vt quod Christianis parentib. orti à
Catholicis pręceptorib. instituti simus, &
quotidie tot diuinas inspirationes, cõcio-
nes & exhortationes, sanctissimaq; exẽpla
sanctorũ miraculis illustriũ, vel sanctitate
conspicuorũ, habeamus & videamus, inex-
cusabiles nos fore in die iudicii; si de fide
Catholica aliquando dubitemus, aut vi-
tam Christiano homine dignam non in-
stituamus. 2, Considera, cum Iudæi, qui-
bus locutus est CHRISTVS, & coram

quibus miracula fecit, ideo inexcusabiles sint, quia pertinaces in sua sen tentia manserunt, & putarunt messiam non posse esse tam pauperẽ & abiectum, vt ille erat: quãtum à pertinacia, & proprio iudicio abhorrere debeat, maximé cum periclitatur fides vel caritas.

1. Nouemb. IN FESTO OMNIVM SANCTORVM.

De octo Beatitudinibus. Matt. 5.

a. IESVS *in monte sedens, eleuatis oculis in discipulos ait. Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorũ est regnum cælorum.* Cõsidera, Christum ideo in mõte istas beatitudines docuisse, vt indicaret eas capi non posse, nisi ab iis, qui perfectionis maioris desiderio desertis vitæ sacularis vallibus, sectantur Iesum per iuga virtutum. 2. considera eum vt bonum architectum perfectionis Christianæ altissimum ponere fundamentum, nempe Paupertatem spiritus, in qua duæ principes virtutes continentur, contemptus opum & illicebrarum huius seculi, & contemptus sui; vel paupertas voluntaria, & vera humilitas. 3. cogita paupertatis voluntariæ premium esse regnum cœlorum quia

merito cœlestia debentur illis, qui
:mnunt terrena·&certe qui (b Chri-
bonis terrenis se exuunt, vt religiosi,
ı in hac vita incipiunt possessores es-
elestium delitiarum.
eati mites, quoniam ipsi pessidebunt ter- 2.
. Considera, rectè paupertati addi mā-
udinem, quia proprium est pauperum
iniurias & opprobria, & ideo homini
mansuetudo necessaria est, qua mala
nia sustineat, & vincat in bono malum.
Considera, si pauperibus spiritu, id est,
milibus promissum est cœlum, & miri-
s possessio terræ, superbis & iracundis
id aliud super est, nisi infernus:
Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabun- 3.
r. Considera, non esse beatos, qui lugēt
rum temporalium iacturam, sed qui lu-
:nt pro suis vel aliorū peccatis. 2. ob diu-
ırnum huius vitæ exilium. 3. ob pericula
ıria salutis. 4. ob dilationem gloriæ, hi
nim & in hac vita, & in futura solidam
onsolationem percipiunt. 2. Considera, si
qui in hoc mundo tristes sunt, gaudent in
ıltero, quem exitum habituri sint, qui ri-
ui & recreationibus per omnem vitam
lediti sunt. *Extrema gaudii*, ait Sapiens, *Prou.*
luctus occupat. 14.

1. *Respondit turba, audiuimus ex lege, quia Christus manet in æternum, & quomodo tu dicis. Oportet exaltari filium hominis?* Considera turbam, id est, homines mundi, mũdanarumque rerum, vt opum, honorum, voluptatum, & vitæ carnalis amantes non intelligere, quæ sunt spiritus Dei, paupertatem contemptum sui, passiones, mortẽ, & ideo non potuerunt capere hæc in Christum conuenire: at qui Christi sunt discipuli illi sciunt per paupertatem opprobria & multas tribulationes perueniri ad veras opes honorem, vitam ipsamque æternitatem. *Si enim granum frumẽti cadẽs in terrã mortuũ fuerit, multum fructum affert.* Sic Heraclius imperator hoc die, non cum gemmis & auro splendidus esset, sed cum vili habitu, nudisque pedibus indutus esset, meruit crucem ipsam Christi à Persis recuperatam, in montem Caluariæ, referre.

2. *Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, vt non vos tenebræ comprehendant, & qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat.* Considera modicum lumen in iis esse, qui non cum Apostolo
1.Cor.2. Paulo dicere possunt. *Non iudicaui me scire aliud, quam Iesum & hunc crucifixum.* sicut

modi-

modicum erat in dicta turba, quomodo e-nim sequetur Christum clamantem, *Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me*: Ideo solere nos frontem, totumq́; corpus sæpe insignire cruce, vt hoc lumen in omni actione nostra preferatur: alioqui enim facile nos tenebræ, & tenebrarum Princeps suis tentationum laqueis esset comprehē-surus.

IN FESTO S. MATTHÆI APOSTOLI. *21. Septemb.*

De eius vocatione ad Christum. Matth. 9.

1. IESVS *videns Matthæum sedentem in telonio, ait: Sequere me, & surgens secutus est eum.* Considera potentiam & clementiam eximiam Dei, quod hominem immersum peccatis, & huius mundi curis, (vt sunt telonarii) dignetur extrahare tam subito ex peccatorum luto, & ad summam vitæ Apostolicæ perfectionem vocare, ab vno extremo ad alterum: vt discas, nullum esse peccatum vel imperfectionem, nullum etiam peccati statum, ex quo Deus, si eū vocantem sequi velis, non possit velitq́ue te

extrahere. 2. Considera promptam obedientiã Matthæi, omnibus opib. negotiisq; posthabitis Christum insequentis. Cogita, quoties te Christus vocet, vt eũ sequâre, vt in hac illauè virtute te exerceat, hoc vel illud bonum opus facias, & tamen sanctam eius inspirationem respuis, vel si amittas, tamen exequi differs. Ora ergo Deum, vt semel perfectè omnib. cupiditatib. prauis renuncies, & Christo soli aurem præbeas.

2 *Discumbente eo in domo, ecce multi publicani & peccatores discumbebant cum Christo, & rogabant discipulos, cur cum peccatoribus manducaret eorum Magister.* Considera tantas fuisse Christi virtutes cũ summa humanitate coniunctas, vt etiam mali homines sponte se ei adiungerent. Instrue & tu ita vitam, vt non solum scandalo nulli sis, sed etiã modestia, pietate & comitate ad tuũ colloquiũ alios allicias, & conuersatione tua meliores reddas. 2 disce non curare oblocutiones, sicut nec Christus curauit, nam detractor sibi soli nocet, sicut qui candelã emungit, digitos suos tantum vrit, & aliis prodest. 3 disce eos qui cum Matthęo sequũtur Christum, & deserunt mundum, lautũ apponere conuiuiũ Christo, quia nulla re magis delectatur, quam perfectè sui & mũdi contemptu.

Enu-

Euntes discite. Quid est? misericordiam vo lo & non sacrificiũ. Non enim veni vocare iustos sed peccatores. Considera rursum ineffabilem Christi clementiã & charitatem, qui quasi gloriæ suæ oblito, potius cordi sit erga peccatores misericordia, quã fuerint omnia sacrificia in honorem eius oblata, imó non propter iustos, quos tamen inprimis complecti deberet, sed propter peccatores de cœlo descenderit, humanam naturam assumpserit & contumeliosissimam mortem oppetierit. Considera, quam caritas & passio Christi efficax fuerit in cõuersione peccatoris Matthæi, vt & ipse Christi discipulus insignis, Apostolus & Euangelista factus sit, & postquã in Æthiopia longé lateque fidem Christi propagasset, vicissim pro Christo, tempore sacrificii inruenti in ara peracti sanguinem profuderit. 3. Ose. 6.

IN FESTO MICHAELIS ARCHANGELI.

29. Septemb.

De imitandis paruulis. Matt. 18.

1. *Rogantibus discipulis, quis esset major in regno cœlorum. Christus statuit paruulũ in medio illorum, dicens, nisi efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum cœlorum.*

Con-

Considera quam congruenter in hoc fi sto præsens legetur Euangelium, quia si ut superbus Lucifer ob vsurpatum diuin honorem ex paradyso præceps ruit in pro fundum inferni: sic humilis S. Michael c toto bonorum angelorum exercitu, subii ciendo se creatori suo ad summam beato rum gloriam est euectus, vnde æternũ de cretum Dei est, neminem venturum ad an gelorum gloriam, nisi eandem cum illis humilitatis viam calcauerit. 2. considera, si angeli, licet beati, non dedignantur se ad ministerium hominum dimittere, velut
Heb. 1. paruuli. (*Omnes enim*, teste Apostolo, *sunt administratorij spiritus*) & societatem no biscum inire, vt restaurẽt suas ruinas, quã to magis homo homini se debet submit tere, fraterné vnicuiq; seruire.

2 *Quicunq; humiliauerit se sicut paruulus ille, hic est major in regno cœlorum.* Consi dera bonitatem Domini, tam facile me dium præscribentis, vt simus in regno cœ lorum maiores, quia vt scribit S. Bernard. sermone 2. de Quadrages. *Nihil est facilius volenti quam humiliare seipsum.* 2. nota par uulorum proprium esse, vt sint malitiæ do lique expertes, corpore menteque puri, non vindicare iniurias, omnibus cedere

fa

ıbmittere se maioribus, eosque reuereris l imitare, & humiliaueris te sicut parıulus.

Videte ne contemnatis vnum ex his pusillis, quia angeli eorum in cœlo semper vidēt aciem Patris mei, qui in cælis est. Considera quam graue peccatum sit, parui facere ɔusillos, maloque exemplo offendiculum llis prębere: si enim ea re offenditur angelus eorum custos, qui semper versatur n conspectu Dei, verendum est, ne non adıocatum tuum, vt solet, sed accusatorem ıgat. 2. considera, angelos etsi continenter in nobis custodiendis & ministrandis int occupati, nō ideo abstinere ab assidua liuinę faciei contemplatione: vt discas icet aliquando litterariis, vel aliis occu-ɔationibus ad salutem proximi spectantiɔus sis distentus, non debere tamen obliıisci orationis, & contemplationis rerum cœlestium. 3.

IN FESTO SIMONIS ET IVDÆ APOSTOLORVM. 28. Oct.

De dilectione mutua & persecutione.

Ioann. 19.

DIXIT Iesus discipulis, Hæc mando vobis, vt di- ✠

guine suo ex seruitute peccati & dœmonis
redemit. 3. quia sponte te abiurata pompa
Sathanę in baptismo ei consecrasti. 4. quia
totum te si religionem es ingressus, in holocaustum, ei & superioribus obtulisti, ac
ideo plusquã alii obligatus es eum imitari
etiã in patiendo. 2. Considera ideo Christũ præmonere de persecutionib. suos discipulos, vt intelligãt tũc veros discipulos
& seruos Christi se futuros, si Christũ maximé in passiõe imitẽtur, *Omnes n. q. piè vi-* 2. *Timoth. 3*
uere volũt, vt docet Apostolus, *persecutionem patiẽtur*, à mundo sc. dœmone & carne.

Si non venissem & locutus eis non fuissem, 3.
peccatũ nõ haberent: similiter si opera nõ fecissem in eis, q̃ nemo alius fecit. nunc autem excusationẽ nõ habent. Cõsidera, cũ Christus
per sua beneficia spiritualia toties nos visitarit, vt quod Christianis parentib. orti à
Catholicis pręceptorib. instituti simus, &
quotidie tot diuinas inspirationes, cõciones & exhortationes, sanctissimaq; exẽpla
sanctorũ miraculis illustriũ, vel sanctitate
conspicuorũ, habeamus & videamus, inexcusabiles nos fore in die iudicii; si de fide
Catholica aliquando dubitemus, aut vitam Christiano homine dignam non instituamus. 2. Considera, cum Iudæi, quibus locutus est CHRISTVS, & coram

quia merito cœlestia debentur illis, qui contemnunt terrena·&certe qui ꝓb Christum bonis terrenis se exuunt, vt religiosi, etiam in hac vita incipiunt possessores esse cœlestium delitiarum.

Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Considera, rectè paupertati addi mãsuetudinem, quia proprium est pauperum patri iniurias & opprobria, & ideo homini pio mansuetudo necessaria est, qua mala omnia sustineat, & vincat in bono malum. 2. Considera, si pauperibus spiritu, id est, humilibus promissum est cœlum, & mitibus possessio terræ, superbis & iracundis quid aliud super est, nisi infernus: 2.

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Considera, non esse beatos, qui lugẽt 3. rerum temporalium iacturam, sed qui lugent pro suis vel aliorũ peccatis. 2. ob diuturnum huius vitæ exilium. 3. ob pericula varia salutis. 4. ob dilationem gloriæ, hi enim & in hac vita, & in futura solidam consolationem percipiunt. 2. Considera, si qui in hoc mundo tristes sunt, gaudent in altero, quem exitum habituri sint, qui risui & recreationibus per omnem vitam dediti sunt. *Extrema gaudii*, ait Sapiens, *luctus occupat.* Prou. 14.

II. PARS.

4. *Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam quoniam ipsi saturabuntur.* Considera, postquã peccata nostra luximus, proximum esse, vt magno desiderio aspiremus ad diuinorum præceptorum obseruationem, & virtutum omniũ studiũ; neq; enim satis est declinare à malo, sed opus est quoq; facere bonũ. 2. considera non satis esse nos velle iustitiã, sed esurire & sitire illam, id est acri cupiditate, & magno feruore promouere illã in se & aliis, *vt qui iustus est iustificetur adhuc.* Apoc. vlt. Sic enim futurum est, vt Deus vicissim nos esurientes impleat omnibus bonis & donis nõ in hac vita solum, sed etiam in cœlesti.

5. *Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur.* Considera, misericordia cum nomen habeat à corde, tum verè nos esse misericordes, cum ex animo compatimur miseriis proximi 2. misericordiã Christianam laté patere: est enim exercenda nõ in corporalibus tantum, sed etiam spiritalibus bonis communicandis, nec tantum erga amicos, sed etiam inimicos & persecutores. hæc enim facit nos similes Deo, qui solem suum oriri facit super bonos & malos. 3. misericordes vicissim à Deo misericordiam consecuturos, quia in die iudicii

dicii illis dicet Dominus. *Venite benedicti Patris mei. Esuriui enim, & dedistis mihi manducare.* Matt. 25.

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Considera, quam bene munditia cordis iungatur misericordiæ, si enim pura intentione non des eleemosinam, vel in peccato mortali existẽs amittis misericordiæ meritũ *Si enim in pauperes*, ait Paulus, *distribuero omnes facultates, caritatem autem non habuero, nihil mihi prodest.* 2. Cõsidera, Deũ aliis virtutib. alia ꝓmittere præmia, at puritati cordis ꝓmittere prẹmium sui ipsius, nec.n aliud est, videre Deũ, quã frui illo, & illum possidere. Nec mirum. cum n. sit ipsissima puritas. libenter se cõmunicat mẽtibus verè puris, id est, à peccatis & prauis cupiditatibus seculi, quales inprimis sunt eorum qui castitatem Deo vouerunt. 6. 1. Cor. 13.

III. PARS.

B*eati pacifici. quoniam filii Dei vocabuntur.* Considera, puritati cordis rectè subiungi pacem, quia quando cor purgatum est à sordibus peccati, mox experitur in se *pacem* quæ. iuxta Apostolũ, *exuperat omnẽ sensum*, & præsentis gratiæ manifestum est signũ. 2. considera, pacem esse animorum & voluntatũ coniunctionẽ. Pacifici ergo erunt, 7. Phil. 4.

qui hanc coniunctionem procurant cum Deo. cum proximo. cum cõscientia sua. 4. cum passionibus, cum quib. non est vera pax, nisi subigantur. 3. hos filios Dei dici, quia similes sunt Christo, qui est Deus pacis. 2. quia Dei officio fungũtur, & Christi: *Ipse enim est pax nostra, qui fecit vtraque vnum*, id est, hominem cum Deo vniuit, & nihil aliud quam concordiam, dilectionẽque mutuam discipulis commendauit.

Ephes. 2.

8. *Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cælorum.* Considera, merito hanc beatitudinẽ omnium esse vltimam, quia est omniũ virtutum, omnisq; perfectionis fastigium, & velut gemma, & crux aurea appensa catenæ aureæ ex multis annulis conflatæ; pati enim pro Christo est donum supra omne donum, quod Deus non impercit nisi suis
1. carissimis. Vnde B. Iacobus scripsit, *patientiam opus* perfectũ habere. 2. Considera, idcirco sanctos homines, nõ in aliis virtutib. & donis, quæ possunt hominẽ inflare, sed in contumeliis & persecutionib. perpessis
Gal. 6. gloriari. *Absit*, inquit Apostolus, *mihi gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi.*

9. *Beati estis cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne*

malum

malum aduersum vos, mentientes propter me: gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. Considera nihil piis maiorem lætitiam afferre, quam dum multa & grauia patiuntur pro Christo, tum quia sciunt se fieri Christo simillimos, tum quia copiosissima remuneratio illis in cœlo parata est. Vnde de Apostolis dicitur in Actis. Act. 5.
Ibant gaudentes à conspectu Concilii, quia digni habiti erant in nomine Iesu contumeliam pati.

MEDITATIO II.
De Festo omnium Sanctorum.

CONSIDERA quanta gloria fruantur Sancti in cœlo quorũ festũ hodie agitur, quę solet distingui in pręmiũ accidentale, & essentiale. Accidentale consistit in possessione omniũ bonorũ, quæ non sunt Deus, vt nihil desit, quod oblectare queat. Quicquid enim homo optare potest, illic plenissimè habebitur. Primo quoad cibũ & potum plena satietas. 2. vestitus lumine glorioso refulgens. 3. palatia ex gemmis & margaritis constructa. 4. summus honor & gloria. 5. perfecta omnium rerum cognitio 6. ciues & socii nobiles, diuites, & nostri amãtissimi. 7 plena victoria dæmonis, mun- 1.

di & carnis, nullũ incõmodũ, nulla tristitia. 8 occupationes iucũdissimę, colloquia cõtinua cũ Deo, Dei matre, omnibusque Sãctis. diuinas laudes & hymnos cũ mirãda vocũ harmonia cõcinere, mundum cũ Christo administrare, imò regnare. Et hæc quidẽ erunt omnib. sanctis cõmunia, prætérquę quædã peculiaria gaudia & triũphi cedunt Martyrib. Virginib. & iis qui alios salutis viã docuerunt, iuxta cuiusq; meritũ

2. Considera prædicta omnia nihil esse, si cõferantur cũ præmio essentiali, quod consistit in immediata Visione Dei. Ex hac n. visione multa in anima fiunt. 1. plena Dei possessio, vt omnia sint plena Deo etiã in corpore. 2. similitudo Dei, vt potius sancti dicãtur Dii, quam homines: sicut carbo ignitus vocatur ignis. 3. perfecta visio eorũ quæ in Deo sunt, vt sapientiæ, iustitiæ, bonitatis, caritatis, omnipotentiæ, pulchritudinis, licet non possint cõprehendi. 4. summa dilectio Dei, & intima adhæsio: 5. ineffabile gaudium & spiritualis delectatio. 6. plena satietas, & ornatus in omnib. animæ potentiis, & corporis membris.

3. Considera, cum sancti ad tantam euecti sint gloriã, quãta veneratione sint à nobis colendi, & inuocandi, vtpote nõ de sua, sed

nostra

nostra tantũ salute soliciti. 2. quantũ in nobis desideriũ excitare debeamus, vt aliquãdo ad illos perueniamus, & tantis bonis fruamur. Sed quia ad tãta præmia nõ peruenitur nisi per magnos labores; iamnunc statue vestigiis Christi & sanctorum insistere, licet mundus rideat, caro reclamet, dæmon rugiat.

IN COMMEMORATIONE ANIMARVM. 2. Nou.

Considera, quã graues pœnas sustineãt animæ fideliũ defunctorũ in Purgatorio, nã S. Scriptura vocat pœnã ignis. & Patres, vt Aug. Greg. Beda, dicũt pœnã esse intolerabiliorem quauis pæna huius vitæ, quæ Martyribus vel latronib. inflicta fuit, vt S. Laurentio, S. Vincentio, S. Bartholomeo, & aliis. 2. considera diuturnitatẽ in pœnis, quæ non ad vnũ diẽ, sed ad multos annos sæpe durant. Beda indicat quasdã animas vsq; ad diem iudicij in ijs manere. Et Ecclesia anniuersaria sacra celebrat etiã pro ijs, qui ante 100. vel 200. annos obierunt. 1.

Cõsidera, vt in fide Purgatorii firmior sis, & in pietatis studio cõstãtior. 1. coinquinatũ nihil vel immũdũ siue lethali, siue leuiore peccato posse intrare regnũ cœlorũ, vt est in Apoc. 2. quã pauci sint, qui peccatorũ 2.

venialium expertes sint, aut pro peccatis lethalibus & venialibus licet remissis satisfecerint. 3. quanta Dei sit misericordia & patientia, quod post hanc vitã (cũ nec merendi, nec peccandi amplius tẽpus est) voluerit nos purgari ab his maculis, & precibus viuentium iuuari. 4. quis status tuæ sit cõsciẽtiæ, an syncerè omnia peccata mortalia & singula confessus fueris, an vt debes de eis dolueris, an satisfeceris, an in hoc genere orationib. & aliis bonis operibus animas defunctorũ iuueris? ijsq; merueris tibi post hanc vitam etiam auxiliũ aliorũ.

2 Cõsidera, quare tenearis merito animabus illis hoc die & alias subuenire 1. quia seipsos iuuare nequeũt nisi solutione peracta vsq, ad vltimũ quadrantẽ. 2. quia sunt in carcere, quos Dominus iubet visitari. 3. quia lex naturæ postulat, vt quod nobis fieri vellemus aliis faciamus. 4. quia sunt omnes nostri fratres, & filij Dei, sunt enim in gratia & iusti. 5. quia implorant opẽ nostram iunctis manibus, vti quibusdam sanctis apparuere. 6. quia multa præsidia nobis suppetunt, quibus iuuari queunt. Primum est sacrificium Missæ. 2. orationes. 3. eleemosynæ. 4. ieiunia, disciplinæ, peregrinationes, si hæc faciamus in gratia.

IN

IN FESTO S. MARTINI EPISCOPI.

11. Nouemb.

De lumbis præcingendis. Luc. 12.

DIXIT *Iesus discipulis. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris.* Considera lumbos præcingere eum, qui tam mente, quam corpore alienus est á carnalibus desideriis, & carnem suam, vt loquitur Apostolus, crucifigit cum vitiis & concupiscentiis. Lucernas verò ardentes gestare in manibus, eos qui & in bonorum operum exercitatione sunt seduli & ardentes, & aliis suo exemplo, quasi luce prælata autores sunt, vt ea imitentur, *prouidentes bona*; vt suadet B. Paul. *non tantũ corã Deo, sed etiam coram omnibus hominibus.* Gal. 5. Rom. 12.

Beati serui, quos Dominus inuenerit vigilantes: præcinget enim se, & faciet illos discũbere, & transiens ministrabit illis, Considera, non satis esse colere puritatem mentis & corporis, bonisq; operibus vacare, & alios ad eadem incitare, sed etiam perseuerare, idq; continenter, vt cum Domino placuerit venire, & nos ex hac vita euocare siue per repentinum, siue diuturnũ morbũ, parati simus. Si enim paratos nos inuenerit, ad vitæ æternæ nuptias euocabit, & no-

bis omnia delitiarum genera, quæcunque mente excogitare poterimus, affatim subministrabit.

5. Considera S. Martinũ verè fuisse lucernam ardentem & lucẽ; Primum n. quod ad virtutes eius toti orbi notas, eminuit in eo Humilitas, quia adolescens miles famulo suo sæpe inseruiit, & calceos detraxit. leproso in porta Parisiensi osculum dedit, & moriturus, nec vilia quidẽ stramenta sibi passus est supponi, dicens. *Non decet filij, Christianum nisi in cinere mori. Si aliud exemplum vobis relinquo, ipse peccaui.* 2, caritas, quia in porta Ambianensi, nudo pauperi mediam chlamidẽ discidit, in qua Christus ei nocte apparuit. In patriam abiit, vt parentes conuerteret & incidens in latrones, quia contempsit mortem, vnũ latronum conuertit. 3 Zelus fidei Catholicæ, nam decennis inuitis parentibus ad Ecclesiam confugit, vt baptizaretur. deinde adolescens miles factus, cum soli Christo militare statuisset, nec Cæsaris Iuliani irã, nec aulicorum curans irrisiones, sæculari militiæ renunciauit. tantus Arianorum hostis fuit, vt virgis aliquando ab vrbe pulsus sit. duodennis eremum petiisset, nisi ætas obstitisset. Oculis ac manibus in cœlum semper

Sculp. in vita

ſemper intentus, inuictum ab oratione Spiritum non relaxabat. Dum ſacrum faceret, globus igneus apparuit ſuper caput eius In menſa Cæſaris, prius ſuo ſacerdoti ſocio poculum obtulit, quam Cæſari. Cũ dæmon purpuratus ei quaſi Chriſtus appareret, reſpondit Dominus non dixit ſe purpuratum, vel diademate renitentem venturum. Et in morte aſtanti ait. Quid hic aſtas cruenta beſtia nihil in me funeſtẽ reperies. Cum diſcipuli dicerent. cur nos pater deſeris: Domine, inquit, ſi adhuc populo tuo ſum neceſſarius, non recuſo laborem, fiat voluntas tua.

IN FESTO PRÆSENTATIONIS. B. V. MARIÆ.

21. Nouemb.

Meditatio de Euangelio eadem cum feſto Natiuitat. B. Virg.

De hiſtoria Præſentationis B. V. à Ioachimo & Anna parentibus facta.

A

CONSIDERA, quomodo ſapiẽs & humilis virguncula (in qua ratio ætatẽ, erat n. trimula, præuenerat) oculis humi defixis cõplicatis in pectus manib deſiderio adeũdi tẽpli Hieroſolymit. ardẽs in via inceſſerit, & celerrimè 15. gradus à nullo adiuta, ſtupo-

ſtupentibus omnibus aſcenderit: Vt diſcas bonum eſſe à prima ætate ſeruire Deo, & de virtute in virtutem aſcendere, hoc eſt, quotidie proficere, in ſtudio bonorum operũ feruere, fortiter omnes difficultates ſuperare, amare exemplũ & ſocietatẽ piorũ.

4\. Conſidera, qua deuotione pii parentes B. Virginem totam hilarem vultu obtulerint Deo & Sacerdotibus, eam in altare ſublata: quam gratũ diuinæ maieſtati munus fuerit. Si enim ſacrificia taurorum & vitulorum grata fuere Deo, multo gratius fuerit huius puellæ, quæ omnes homines gratia & ſanctitate ſuperauit. Omnes fere qui in infantia à parentibus Deo oblati ſunt, magni ſancti poſtea facti ſunt, nec alia de cauſa puto, quam quia Deo gratiſſima fuit eorum oblatio.

5\. Conſidera, quomodo B. Virgo flexis genib. cũ lacrymis in ara obtulerit ſeipſam, quam grata fuerit Deo & angelis talis oblatio. Si enim angeli gaudẽt ſuper vno peccatore pœnitentiam agente, quanto magis ſuper hac ſeipſam in holocauſtum offerente, quę nunquã peccauit? Obtulit autem ſe perfectè, nempe mundo prorſus renuncians, & totam ſe ad nutum diuinę voluntatis reſignans, parata reliquum vitę in pau-

paupertate, nihil proprium habendo trãsigere: offerens quoq; se in minimam ancillulam matris Messiæ venturi. Deinde considera quomodo dimissis parentibus cum summo suo gaudio inclusa fuerit cubiculo templi, & per vndecim annos in eo noctu diuq; seruiẽs Deo inter angelos vixerit.

IN FESTO S. CATHARINÆ VIRG. ET MARTYRIS. 25. Nouemb.

De decem Virginibus Matth. 25.

3. DIXIT Iesus discipulis. *Simile est regnũ cœlorum 10. virginibus, quæ cum lampadibus obuiam exierunt sponso & sponsæ.* Considera, si clericus vel religiosus sis, primo quam grata sit virginitas vel castitas, quã Deo vouisti, quia eam Christus & B. Virgo coluere, aliisq; suasere, vnde & agnus immaculatus in Apocalypsi dicitur versari in comitatu virginũ. secundo te debere gestare lampadem, id est, cor habere apertũ ad cogitãda cœlestia, clausum vero ad terrena, lampas enim supernè patet, infernè clausa est. *Virgo,* inquit Apostolus, *cogitat* 1. Cor.
quæ Dei sunt, vt sit sancta corpore & spiritu. 7.
Tertio obuiam ire sponso Christo, cui animam tuam per votum irreuocabile desponsasti, & sponsæ B. Virgini, vel religioni tuæ.

tuæ obuiã ibis, si omnes cogitationes, desideria, & actiones ad eius honorẽ & gloriam, animæq; tuæ salutem dirigas, & semper quasi præsentem cernas.

2. *Prudentes virgines acceperũt oleum secum in vasis suis cum lãpadibus, fatuæ secus.* Considera ad concinnandã rectè lampadẽ ne facile extinguatur, requiri primo vitri claritatem & nitorẽ 2. ellychnium sufficiens. 3. vas oleo plenũ. 4. flammę ardorẽ. 5. splẽdorem. Sic Virgo, vel religiosus debet primo esse mente & corpore purus. 2. animã suam pia aliorum exhortatione, lectione, crebraq; cõmunione pascere, vas cordis sui habere plenũ oleo caritatis & deuotionis in Deum, nam vt oleũ flammã efficit & fouet in lampade, sic oratio deuota diuini amoris flammã excitat & conseruat
Ps. 33. iuxta illud Prophetæ. *In meditatione mea exardescit ignis.* 4. debet ardens esse in omnibus operibus bonis: nam tepidi ex ore Domini euomuntur. Apoc. 3. 5. bono exemplo aliis prælucere, vt videant opera eius bona, & glorificent patrem cœlestem.

3. *Eædem sponso veniente, quia paratæ erãt, intrauerunt cum eo ad nuptias, & clausa est ianua.* Cõsidera tres esse ianuas, quas Dominus in hoc mundo apertas tenet hominibus

nibus, vt ingredi cœlum possint, quæ post iudicii diem omnino claudentur, vt nulli amplius pateat in eas ingressus. Prima est misericordiæ & veniæ, quæ patet omnibus habentibus lampadẽ fidei cũ oleo pœnitẽtiæ. Secunda est gratiæ, ad merendũ & proficiendũ in virtute, quæ etiam patet omnibus iustis se exercentibus in bonis operib. Tertia est gloriæ, quæ patet omnib. quidẽ, sed in gratia, & bonorũ operũ exercitio vsque ad aduentum sponsi, qui est in cuiusq; morte, perseuerantibus. *Qui enim perseuerauerit vsq; in finem hic saluus erit.* 2. Cõsidera claudi ianuã omnib. qui licet fidẽ in Christum habuerint, castitatẽ Deo promiserint multos annos in religione transegerint, & multis bonis operibus illustres fuerint, nõ tamen vsque in finem perstiterunt. Matt. 10,

IN FESTO S. ANDREÆ APOST. 30. Nouemb.

De Vocatione Apostolorum. Matt. 4.

1. *AMbulans Iesus iuxta mare vidit duos fratres, Petrũ & Andream mittentes rete in mare:* Cõsidera quod viderit eos nõ tã corporaliter quã spiritualiter, diuino nẽpe oculorũ cõiectu, quo eos ab æterno ad Apostolicũ munus elegerat. Verè felix cõiectus qui ex peccatorib. fecit iustos, & ex hominib. vilibus mũdi Principes, ex piscatorib.

Apo-

Apostolos. considera, illos fuisse fratres, quia capita Ecclesiæ suæ esse noluit, nisi fraternæ caritatis vinculo colligatos, non voluit suos esse discipulos, nisi se mutuo
Io. 15. diligentes. *In hoc cognoscentes omnes*, inquit alibi Christus, *quod discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad inuicem.* Vis ergo Deũ in te oculũ defigere, cura vt colas cõcordiam & vnionem fraternã. considera eos vocatos ex mari, vt exemplo Domini discerent animas ex tempestuoso huius seculi naufragio extrahere. Vnde nõ deseruerũt piscãdi officiũ, sed melius reddiderũt.

2. *Ait illis: Venite post me, vt faciam vos fieri piscatores hominum, & illi continuo relictis retibus, sicut postea Iacobus quoq; & Ioannes, secuti sunt eum.* Considera subito secutos relicto opere imperfecto, vt videas quã obedientiã exigat à religioso Deus qui Apostolicã perfectionẽ sequi conatur, nẽpe vt nulla interposita mora pareat superiorum mãdato. 2. considera horũ exẽplo tria esse relinquenda sequẽti Christũ. 1. retia i. opera peccatorũ, quibus homines velut funibus & retib. illaqueantur. 2. nauẽ, i. possessiones mundi, & omnia tẽporalia. 3. affectũ erga parẽtes & cognatos: q̃ significatũ est hic, cũ Ioannes & Iacobus patrem Zebe-

ꝺedeum reliquerunt. O quam felix eſt
ctio & deſertio, quæ cum tanto bono
o cum theſauro omnium bonorum
nmutatur.

*Vidit alios duos, fratres reficientes in naui
ia ſua, qui & ſecuti ſunt eum.* Conſidera, 1.
c exemplo moneri concionatores, qui
at hominum piſcatores, vt aliquando re-
cta nonnihil piſcatione animarum, va-
nt retibus reficiendis, id eſt, colligendo
iritui & emendandis defectibus, vt reno-
ato ſpiritu, poſtea maiore fructu redeant
d piſcationem animarum. 2. Conſidera
etrum, qui deſignat feruentem actionem
rius vocatum quam Ioannem, qui ſigni-
icat contemplationem: vt diſcas non per-
ieniri ad perfectionem contemplationis,
iiſi per antegreſſionem ſedulam ſui mor-
ificationem.

IN FESTO S. NICOLAI EPISCOPI. 7. Dec.

De lumbis præcingendis. Luc. 12.

DIXIT IESVS *diſcipulis. Sint lumbi veſtri præcincti.* Conſidera, S. Nicolaum 1.
exemplo prius quam ſermone ſupra natu-
ram docuiſſe, quomodo præcingendi ſint

O lumbi

lumbi. Nam cum infans adhuc ſugens eſſet, in cunis iacens, quartis & ſextis feriis ac ſemel tantum ſub veſperam vbera materna ſuxit, qua infantuli ſobrietate docuit, quam caſtus, quam magnus in Eccleſia Dei eſſet futurus. Eandem enim ieiunandi conſuetudinem tota vita tenuit. Sed & quotidie ſemel tantum comedit, idque veſperi, & vno contentus ferculo, à carnibus quoque ſemper abſtinuit, Lectionem item ſacram menſæ adhibuit. 2. Conſidera, hoc exemplo eum docuiſſe, quam ſalutare ſit pueros ab infantia bonis aſſueſcere operibus, tum quia opera illorum, vt mundiora, ita ſunt chariora, tum quia plerunque durant in ſenium. *Quod* enim *noua teſta capit*, vulgo dicitur, *inueterata ſapit*.

Et lucernæ ardentes in manibus veſtris. Conſidera, per lucernas intelligi exempla virtutum, quibus B. Nicolaus præluxit, in quibus eminuit exemplum caritatis ardētiſſimum, nam auro multo clam in domū cuiusdam noctu proiecto, patris inopiā, & trium puellarum virginum opprobrium, quæ per proſtitutionem corporis coactæ fuiſſent nefandum quæſtum facere, ſuſtulit. Deinde Epiſcopus factus, pauperibus viduis & orphanis, aliiſque conſilio, pecunia &

ria, & labore nunquam defuit, nihil sibi reseruans nisi vitæ necessaria, & supellectilem opportunam. Imò adolescens adhuc, facultates omnes in pauperes erogauit. Deinde fuit lucerna ardens ratione humilitatis singularis. Nam ideo noctu aurum in alienam domum iniecit, vt opus tam præstans omnibus ignotum maneret. Adhæc, ratione religionis & deuotionis singularis. Nam Hierosolymā causa visendorū locorū sacrorū peregrinatus est Primus in templum orandi causa se cōferebat, postremus exibat, eoq; iudicio Myreæ in Lycia ab Episcopis cōgregatis electus est Episcopus, cum diuinitus moniti essent eligēdum eum, qui primus templū mane iniret.

Vide Meditat. in festo S. Martini.

IN FESTO CONCEPTIONIS B. V. MARIÆ. 8. Dec.

De immaculata eius conceptione.

CONSIDERA, quomodo B. Virgo ante constitutionem mundi à Deo electa fuerit, & prædestinata, vt esset Dei mater, & tam excellenti puritate niteret, quanta nulla ante ipsam creatura nituisset, aliisque innumeris dotibus ornaretur, quæ variis vaticiniis, in veteri lege 1.

sunt præmonstratæ, vt intelligeremus eam super omnes alios sanctos colendam & ad eam in omnibus necessitatibus corporalibus & spiritalibus refugiendum. 2. Considera si hæc ab æterno de ea facta & dicta sint, eo quod in vtero filium Dei esset deportatura, quanta puritate, quibus virtutum dotibus & nos ornati esse debeamus, qui eundem Dei filium in sanctissimo sacramento toties realiter in ore & vtero recipimus, imò quotidie, si sacerdotes simus manibus tractamus.

Considera, cur parentes B Virginis Ioachim & Annam licet iustos tamen permiserit esse pauperes & steriles, ac ideo coram mundo contemptos. Nempe, quia conueniebat nihil cum mundo commercii habere eos, ex quibus nasci debebat ea virgo cuius fructus futurus esset ipse Magister & Doctor paupertatis, humilitatis, & centemptus sui. Sic enim radix germini & fructus arbori respondit. 2. considera, quanto gaudio hac cōceptione affecti sint angeli in cœlo, Patres sancti in lymbo, parentes B. Virginis Ioachim & Anna; intellexerunt enim hoc ipso spem iniectā breui restituendas angelorum in cœlesti Hierusalem ruinas, & totius humani generis libera-

berationem à tyranni dæmonis, & peccati ſeruitute ſecuturam.

Conſidera, conceptionem fuiſſe ſingularem & nũnquam à cõdito mundo auditã nempe omnis peccati etiam originalis expertem. Si enim B. Virgo concepta fuiſſet in peccato, aliquando ſerua fuiſſet diaboli, & rea æternæ damnationis: Quis autem credat filium Dei puriſſimum, in cuius poteſtate erat eligere & condere matrem, qualem vellet, voluiſſe concipi à matre, q̃ aliquando dæmoni infeſtiſſimo ſuo hoſti fuiſſet ſubiecta? 2. conſidera, ideo ab Eccleſia ſancta hanc conceptionem B. Virg. ſolemniter celebrari: atque vt pluris meritum paſſionis Chriſti faciamus. Meruit enim Chriſtus, vt mater ſua contra curſũ ordinarium humanarum generationum, ſine peccato conciperetur, ac vt nos indies maiori puritati operam daremus, & per crebras confeſſiones aliaque præſidia quadantenus eius puritatem imitaremur. 3.

IN FESTO S. THOMÆ APOSTOLI 21. Dec.

Vide meditationem in 8. Paſchæ.

De conuersione eius ab incredulitate. Ioann. 20.

1. THOMAS *vnus ex duodecim, non erat cum eis, quando venit* IESVS. *Dixerunt ergo alij Discipuli ei. Vidimus Dominum.* Considera, Thomam non potuisse videre Christum post mortem rediuiuũ, quia aberat à domo in qua congregati erant Apostoli, vt intelligas multis consolationibus donisque spiritualibus destitui eos, qui à bonorum Societate se temerè segregant. 2. considera Thomam, licet ad Apostolos tandem rediisset, ne quidem ipsis affirmãtibus, se vidisse Dominum voluisse credere, vt discas quantum damnum spiritualis profectus homo faciat, si vel ad breue tempus in mundo vel societate carnalium hominum versetur, nempe vt plane impudēs & arrogans reddatur, & iudicia aliorum fide dignorum contemnat, ac tandem fide excidat.

2. *Nisi videro in manibus eius fixuram clauorum, & digitum mittam in eam, non credam.* Considera, Thomæ similes in hac parte esse, tum seculares tum religiosos. Illos quidem, quando in pietate constantes manēt, donec prosperè eis omnia cedunt,

cum vero perperam, à pia vita descíscunt. Hos vero quando in officio manent, quãdiu consolationes spiritales affluunt, iis autem sublatis tepescũt, sicut accidit huic Apostolo Thomæ. Nam ante passionem cum cæteri Apostoli dissuaderent Christo ne in Bethaniam iret, ob periculum lapidationis, Thomas spiritu ardens dixit. *Eamus & nos, & moriamur cum eo*. Et tamen Ioa. 11. cum aliis capto Christo aufugit, & forte longius, quam alii, quia tardius comparuit.

3. Considera ex commemorato iam dicto apparere, quanto amore erga Christum flagrarit, eoque exemplo nos doceri oblata occasione libenter pro Christo, eiusque fide & Euangelio mori, sicut & ipse tandẽ mortuus est, idque in locis totius orbis remotissimis, vt in India orientali extrema quod forte factum fuit, tum vt maiorem caritatem erga Deum demonstraret, tum vt lapsum suum hoc labore accuratius deleret. 2. considera, cum Christus post vltimam cœnam dixisset. *Vado parare vobis locum*, & addidisset: *Quo vado scitis, & viam scitis*. Thomam respondisse. *Domine nescimus quo vadis*. vnde intelligis eum tam humilẽ fuisse, vt nõ erubuerit palam ignorã-

tiam suam fateri, deinde exemplum dedisse, vt non oscitanter, sed diligenter sensum verborum Christi scrutemur, & è peritioribus percontemur.

IN FESTO S. STEPHANI PROTOMARTYRIS.

26. Dec

Christus prædicit occidendos Prophetas. Matth. 23.

1. DIXIT *Iesus turbis & Principibus Sacerdotum. Ecce mitto ad vos Prophetas, sapientes & scribas, & ex illis occidetis.* Considera ineffabilem Dei bonitatem erga suos, quod cum sciret se, Stephanũ, Apostolos paulo post talia passuros, (non enim prædixisset, nisi sciuisset) tamen & ipse prædicare perrexerit, & Apostolos miserit; vt discamus, dum docemus, concionamur, vel aliud bonum opus aliis præstamus, nõ statim despondere animum, vel prouinciam docendi relinquere, si fructus non respondeat. 2. Considera eiusdem sapientiam, cur sciens prudens tanta mala permiserit, vt videlicet Iudæi, suum Messiam, imó ipsum creatorem suum, (quo nullum atrocius malum excogitari potest) in crucem agerent, Stephanum lapidarent, Iacobum Aposto-

Apostolum gladio trucidarent, Apostolos flagellarent. permisit autem, quia maxima bona inde elicere norat. Diligētibus enim Deum omnia cooperantur in bonum. Ex Christi enim morte secuta est salus mundi ex morte reliquorum conuersio multorū, magnum meritum ipsorum, ædificatio posterorum, & multitudo miraculorum, & nominatim ex oratione S. Stephani pro lapidantibus facta, teste S. Augustino, conuersio B. Pauli.

Hierusalem Hierusalem, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti. 2.
Considera incredibilem caritatem Christi erga Hierosolymitanos, quod eos tum, cum omni amore essent indignissimi, imo capitales sui inimici, vocet filios; quod se non patrem vel dominum eorum, sed matrem vocet, & talem quidem matrem, quæ perinde eos amet, ac gallina pullos, (nihil enim intensius & tenerius amare solemus, quam fœtus paruulum hominum & bestiarum.) Vt inde discant omnes superiores quanto amore subditos interius & exterius prosequi debeant, licet malos & immorigeros, vt eos iuuent. 2. Considera, gallinam in eo maximè amorē erga pul-

los ostendere quod clamore, & rostro eos defendat cum periculo vitæ suæ contra rapaces miluos, deinde quod vt illos alat, se fame conficiat, & macie consumatur, demum & alis contra æstum, frigus, aliaq; incommoda contegat. vt discant, qui alios regendos & erudiendos habent, sæpe monere, vt caueant à laqueis dæmonis, labori non parcere, vt illi proficiant in literis & virtute, duabusque alis veritatis, & disciplinæ eos in officio continere.

3. *Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.* Considera, quam graui pœna tãdem mulctentur à Deo, qui postquam multis beneficiis affecti sunt, tamen iis contemptis, in sua improbitate obstinatè persistunt, vt scilicet non solum deserantur ipsi, sed etiam posteri eorum, & è medio tollatur domus orationis, nẽpe templum, hoc est, omnis cultus diuinus tollatur, ac proinde & omnia spiritualia subsidia. Cogita, si magnis multisque beneficiis à Deo hactenus affectus sis, & maxime si ad Ecclesiasticum, vel etiam religiosum statum te vocarit, quo maius beneficium nulli contingere potest, an vocationi tuæ facias satis, si enim secus fiat, verendum erit, ne & domus tua, id est anima, quæ est templum

Spiritus

Spiritus sancti omnibus spiritualibus præsidiis, propter ingratitudinem destituatur.

IN FESTO S. IOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ. 27. Dec.

Christus Petrum vult se sequi, & Ioannem manere. Ioan. 21.

DIxit *Iesus Petro, sequere me. Petrum autem secutus est & discipulus, quem diligebat Iesus, qui & recubuit in cœna super pectus eius.* Considera Christum simulatque Petrum summum suæ Ecclesiæ Pastorem præfecisset, ab eo exigere, vt etiam in anima pro ouibus ponenda se sequatur qui & paratum se ostendit, mox Christum discedentem è loco secutus: vt discant, qui ad prælaturas & regimen aliorum vocãtur non ad quietem & honores, sed ad labores & passionem se vocari. 2. Considera, Ioannem si non reipsa quoad mortẽ, saltem voluntate & opere citra mortem secutum Petrũ & Christum: nam in actis Apostolorũ incarceratus & flagellatus est, Romę etiam à Domitiano in feruentis olei dolium iniectus, calicem veneno infectum ebibit, in Pathmo exulauit, cum matre Dei

metu

metu mortis posito, sub cruce Christi stetit, Christus matrem ei sub cruce cõmendauit. Denique carissimus Christo fuit ob castitatem & caritatẽ, quam vnam omnibus vsque ad mortem commendauit, dicens. *Filioli, diligite inuicem, & sufficit.*

2. *Cum vidisset Petrus Ioannem sequentem, dicit* IESV. *Domine, hic autem quid? Et respondit. Sic eum volo manere, donec veniam*
Luc.10. *quid ad te? tu me sequere.* Considera, hic
Luc.9. Christum curiositatis vitium, vt alias in Martha, Ioanne & Iacobo, reprehendere in S. Petro, quod plus æquo sollicitus sit de obitu S. Ioannis; id enim pendebat ex iudicio solo diuino, nempe in hanc linguæ intemperantiam lapsus, quod plus æquo amaret S. Ioannem, optaretque eum suæ passionis socium. Vnde disce, si curiositatis vitio deliquerit in hoc genere, is qui iam erat summus Pontifex constitutus, & eo ipso curã susceperat S. Ioannis velut ouis, quantum delinquant illi, qui aliorum curam non gerunt. 2. considera modestiam S. Ioannis, nihil de suæ vitæ exitu soliciti, nihil ex Domino percuntantis, quia in sola Christi prouidentia & volũtate acquie-
Psa. 72. scebat, ac cum Dauide dicebat. *In manibus*
& 30. *tuis sortes meæ, vt iumentũ factus sum apud*

te, &

te, & ego semper tecum. Vt discas neglectis hominum persuasionibus, animum seruare liberum & æquabilem, & libenter illud amplectare, quod Domino visum fuerit, dicendo. *Fiat voluntas tua*. Mat. 6

Exijt sermo, discipulum illum non moriturum, & tamen non dixit IESVS, *non morietur, sed sic volo eum manere*. Considera humilitatem S. Ioannis, qui cum ex responsione Christi natam illam opinionem aduerteret se non moriturum, non dubitauit illam confutare in ipso Euangelio à se scripto, dum quasi negat illam sententiam, verbis Christi subiectam, ne vana gloria efferretur: cogitans se non meliore conditione fore quam Christum, & B. Virginem, qui mortui fuissent. 2. Considera, quare Christus ambigue locutus fuerit, vt certa de exitu S. Ioannis non potuerit ex verbis elici sententia, nempe vt doceret nostrum non esse curiosè scrutari, & scire futura. 2. vt superbiam humani ingenii supprimeret, & scirent homines sine singulari auxilio Spiritus sancti non posse se intelligere sacrarum scripturatum mysteria. 3.

28. De. IN FESTO S. INNOCENTUM.

De fuga in Ægyptum, Matth. 2.

1. ANGELVS in somnis dixit Ioseph. Surge & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Ægyptum. Considera, Christum à primo ortu suo cœpisse pati ærumnas & persecutiones. vt discas, si discipulus Christi esse velis, paratus esse ad tentationem, & cum
2. Tim. actu pateris, tunc verè discipulum esse, vt
3. loquebatur S. Ignatius. *Omnes*, inquit Apostolus, *qui in Christo piè viuere volunt, persecutionem patientur*.

2. *Qui consurgens, accepit puerum & matrem eius nocte, & secessit in Ægyptum.* Considera promptissimam obediētiam Ioseph, mox, licet nox esset, surgentis, & totam rem B. Virgini indicantis: cogita, vt cōmota primo sint tenellæ virginis viscera, vt se illico collegerit, & ad iter, vt erat obediētissima, pararit, quomodo puerulum excitarit, & ploranti compassa sit, cogitans has dolorū esse primitias, quas Sanctus Simeon prædixerat. 2. considera, quam magna in Dominum fiducia, cuius se voluntati deuouerant, exilium hoc susceperint, & pauculis
3. panibus & pannis in asinum coniectis, (in pauper-

paupertate enim tanta facile erat se parare) in viã alacriter se dederint. Quæ enim causa timendi erat de infelici successu, si Deus iter illud mãdabat, si Deum brachiis suis portabant? 3. Considera an te quoque adiungere velis in viam, & rogare B. Virginem, vt oneris sui in deportando filio velit participem facere. Et si illa assenserit, cogita tu ipse, qui soles fugere labores, & amare quietem; quanto corporis sudore tam longam peregrinationem thesaurum prætiosum deportando confecerit

Et erat ibi vsq; ad obitum Herodis, vt impleretur prophetia. Ex Ægypto vocaui filium meum. Considera B. Virginem, vbi in Ægyptum peruenit non ibi inuenisse, aut regium palatium tanto filio dignum, aut cõmoda ad fessos artus refocillandos necessaria. Si enim inter ciues suos in Bethlehem obtinuit aliud nihil, quam stabulum & præsepe, in quo illum collocaret, quid melius obtinuerit apud barbaros & infideles? Vt ergo paupercula erat & peregrina, ita & in vilem se domunculam vel tugurium receperit, & labore manuum suarum, vna cum Iosepho, quotidianum victum comparauerit. 2. CONSIDERA, quanta cura, toto hoc exilii septennio, 3.

dilectum

dilectum filium suum educarit, quaq; cautione & reuerentia cōtrectarit, quem sciebat suum esse Dominum & Deum, quanta religione flexis genibus eum è cunis sublevarit, & in easdem reposuerit; quanto gaudio affecti sint ambo parentes, quando eum, iam ætate crescentem, per domum ambulantem, de diuinis rebus loquentem, & orationi vacantem, viderunt & audierunt,

II. PARS.

De nece Innocentum, & reditu ex Ægypto pueri.

1. HERODES *videns, se illusum à Magis, iratus occidiit omnes pueros in Bethlehem à bimato & infra.* Considera, quid non ausus fuerit scelestus ille rex, vt regiam dignitatem quam habebat, nō amitteret. Quæ enim tyrannis immanior esse potuit, quā tam copiosum fundere sanguinem, tot infantes innoxios iugulare, tot matres resistentes & abscondentes filios confodere? tot patres orbare filiis hæredibus. *O cæca,* ait B. Leo, *stultæ æmulationis impietas, quæ perturbandum putas diuinum tuo furore consilium. Dominus mundi non temporale quærit regnum, qui præstat æternum.* Hinc disce,

quo

quousq; amor inordinatus progrediatur, & certo tibi persuade, te quoq; in eundem impacturum scopulũ, nisi mortificationi tuarum passionum operam dederis.

Considera quãta Dei bonitas reluceat 2. in istorum infantium gloria: vt quod Deus eorum mortem non solum pro sacrificio, sed etiam pro martyrio acceptarit: vbi nõ fuit votum occisi, sed necessitas, non desiderium morientis, sed crudelitas occidentis, nõ meritum, sed infortunium. Omnia enim suppleuit diuina gratia, mutans miseriam in coronam, & casum in meritum, vt discas in imperfectionibus tuis, si pusillanimis sis, non desperare: Deus enim paratus est, modo bona in nobis volũtas sit, imperfectum nostrum supplere.

Defuncto Herode Ioseph ab angelo iussus rediit in terram Israel, & audiens Archelaum regnare abijt in Galilaeam, & habitauit in Nazareth. Considera Dei prouidentiam erga suos in medio persecutionum eorum recordantis & suo tempore iuuantis. Cogita quantum hoc nuncio sancti illi recreati sint: qua alacritate iter ingressi, lachrymantibus Ægyptiis, qui eorum sanctitatem cognorant. Vide puerum Iesum iam grandiusculum, propriis pedibus cum

P bacul•

baculo in manibus non ſine fatigatione ambulantem. Vide eos in ſummo æſtu ſæpe humi ſine vmbraculo in locis deſertis ſedentes, deſtitutos neceſſario cibo potuque, noctu verò in ſpelunca aliqua, & in nuda terra recubantes. 2. Conſidera Ioſephum reuerſum in terram Iſrael, licet ſciret Deum eſſe protectorem ſuum, tamen noluiſſe redire in Iudæam, vt diſcas homines iuſtos, licet de ſua ſalute ſecuros, non debere ſe obiicere periculis, & Deum tentare, ſed ex parte ſua, quando poſſunt, declinare: ſicut & ideo fugit in Ægyptum.

IN DEDICATIONE ECCLESIÆ.

De Zachæo. Luc. 19.

1. IESV *perambulante Iericho, Zachæus publicanorum princeps, quærens videre* IESVM, *aſcendit arborem, quia ſtatura puſillus erat, & præ turba non poterat videre.* Conſidera quam bonus & ſuauis ſit Deus, quam promptus ad prębendam homini occaſionem, vt peccare deſiſtat. Nunquã Zachęus quæſiſſet Chriſtum, niſi ipſe prius dignatus fuiſſet ambulare per Iericho: ſed ex parte noſtra cum Zachæo facienda ſunt

tria

tria, cum Deus nobis gratiam offert. Primo enim debemus negotia & lucra temporalia relinquere. 2. duo impedimenta remouere, nẽpe, ne timeamus turbam, id est, ludibria hominum, nec ſimus nimium in perferendo labore conuerſionis animo puſilli, ſed alacriter aſcendamus arborem crucis, *Qui enim vult venire poſt me*, ait Christus, *tollat crucem ſuam* Sycomorus ſignificat ficum fatuam, & rectè: quia crux Iudęis fuit ſcandalũ, & gentibus ſtultitia. Mat. 16.

I E S V S *eo viſo dixit. Zachæe feſtinans deſcende, quia hodie in domo tua oportet me manere: & feſtinans deſcendit, & excepit illum gaudens.* Conſidera, quia Zachæus magno deſiderio & deuotione dulci Chriſti aſpectu perfrui cupiebat, ideo Chriſtũ neglecta turba, qua ſtipabatur, in eum ſolum intendiſſe oculos. *Ad quem enim reſpiciam*, ait apud Iſaiam, *niſi ad pauperculam, & contritum ſpiritu?* Deus enim, quoties vel initia bonæ volũtatis in aliquo deprehendit, mox illi obuiam procedit, imò præuenit, & benignã manum porrigit ad extrahendũ à peccato non ſecus, quã filio prodigo pœnitenti ſponte occurrit pater. 2. Conſidera, liberalitatẽ Chriſti, qui lõgè plus tribuit Zachæo, quã ille vnquã expe- 2. Iſa. 66. Lu. 15.

ctarit, non enim ſolum ſe videndum illi præbuit, ſed etiam diuerſari voluit in eius domo, vt & ipſi, & toti familiæ eius gatiæ ſuæ theſauros impertiret. 3. Conſidera Zachæum cucurriſſe, & cum feſtinatione ex arbore deſcendiſſe, vt diſcamus nõ eſſe ſegnes in admittendis diuinis inſpirationibus, & exequendis. Deinde cum gaudio illum excepiſſe, vt & nos in animæ domum ſæpius eum ſacramentaliter, ac cum gaudio ſpirituali recipiamus.

Cum Zachæus ſtans dixiſſet, ſe dimidium bonorum dare pauperibus, &c. ait Ieſus. Hodie ſalus domui huic facta eſt. Conſidera, vt ſalutem à Deo conſequamur, opus eſſe, vt primo per opera pœnitẽtiæ ſatisfaciamus Deo, deinde proximis, ſi quid illis debeamus, vel reſtituẽdo aliena, vel iniurias cõdonãdo, deinde etiam pauperibus aliquid diſpenſemus; multum, ſi multum habemus; ſi parum, parum; ſi nihil, ſaltem condoleamus, & bonis verbis ſolemur. 2. Cõſidera, Chriſtum vbicunque receptus eſt magnum aliquod donum contuliſſe, vt in domo Zachariæ, Archiſynagogi, Phariſæi Simonis, & nunc Zachæi. Recipe ergo & tu, ſi ditari velis, eum crebrius in domum animæ tuæ, cum occaſio eſt communicãdi.

MEDI-

MEDITATIO II.

De dedicatione templi spirituali.

NOTA tam magnificè vbiq; celebrari dedicationem templorum materialium, vt non quoque magni faciamus dedicationem templi spiritualis, animæ nostræ, quæ est templum spiritus sancti, quod Deus potius sibi dedicari cupit, quam ligna & lapides. 1. Cor. 3.

CONSIDERA, dedicationem templi materialis exterius bifariã cognosci. 1. Primo ex vexillis binis è turri expositis. Turris animæ nostræ est intellectus, quia vt ex turris forma templum, sic ex intellectu anima rationalis cognoscitur. Tum autẽ anima est dicata Deo, quando in eius turri sunt duo vexilla, cognitio Dei, & cognitio sui. Nouerim me, ait August. nouerim te. Notitia enim beneficiorum Dei, & propriorum defectuum, teste S. Thoma aptissimum est instrumentum, vt quis sit deuotus & consecratus Deo. 2. cognoscitur ex panibus dulciariis ante fores tẽpli vendi solitis, tũ vt his crepũdiis paulatim allicerentur fideles ad frequentanda templa, & dedicationẽ spiritualem faciendam Deo per preces, tum vt significaretur ad-

ultos, qui crepundia illa nō curant, eo die pascendos cœlesti pane corporis Christi omni saccaro dulciore, & animas suas debere templum facere Christi & Spiritus sancti. Si ergo sæpius Deum in animam receperis per Eucharistiam, vere & illam Deo dedicaueris.

Considera, dedicationem templi materialis cognosci interius ex ornatu altariū,
2. & parietum, vt cum altare maxime summum refulget auro & argento: parietes vero imaginibus. Altare spirituale animæ est bona voluntas, qua omnes debemus nos Deo totos in holocaustū offerre. Hæc
Mat. 22 auro, argentoque fulget, cum caritate in Deum & proximum ardet. *In his enim duobus tota lex pendet & propheta.* Aurum hoc purius est, quo igni excoquitur sæpius: sic voluntas melior est, Deóque gratior, quo crebrius excoquitur igni contritionis & confessionis. *Parietes*, sunt opera bona, qui debent esse ornati imaginibus, id est, fieri ad imitationem Christi & sanctorū. Christus enim dicit. *Exemplum dedi vobis,* (agēs de humilitate) *vt quemadmodum ego feci*
Ioa. 13. *& vos faciatis.* Et Paulus. *Estote imitatores*
1. Cor. 11. *mei, sicut & ego Christi.* Idcirco festa Sanctorum celebrantur. Martyrologium quotidie

tidie legitur. Quoquo menſe ſancti eliguntur.

3. Conſidera eandem dedicationem exterius cognoſci ex pauimento templi, quãdo floribus & graminibus tegitur. Pauimentum noſtri templi ſpiritualis eſt corpus noſtrum terrenum. Pauimentum facile ſordidatur, quia hominum pedibus calcatur, & ideo ſæpe verritur. Corpus quoque noſtrum ſordidum eſt, & radix omnium peccatorum. *Scio*, inquit Apoſtolus, *quod non ſit in carne mea bonum: non enim quod volo bonum, hoc facio, ſed quod nolo malum, ago.* Sed, vt illud quoque dicetur Deo, verrendum eſt ſæpe ſcopis confeſſionis, pœnitentiarum, & mortificationis. Orandum quoq; flore caſtitatis, & virtutum graminibus: virtutes enim a viriditate nomen habent. 1. Cor. 7

FINIS

Meditationum de Feſtis.

MEDITATIONES

DE PASSIONE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI.

ADMONITIO.

Quid in singulis meditationibus de Passione considerandum.

1. QVIS *patitur?* Christus, Verbum, Sapientia Patris.
2. QVID *patitur?* spinas, verbera, sputa, crucem.
3. PRO *quibus hæc patitur?* pro nostra, hominumque salute.
4. CVR *patitur?* Sẽper ne patiatur homo.
5. A QVIBVS *hæc patitur?* ab amica stirpe suorum.
6. *Sed* QVANDO *patitur?* quando fuit iuuenis.
7. *Hæc* VBINAM *patitur?* medio telluris in orbe.
8. QVOMODO *tanta tulit?* proferat ipse modum.

MEDI-

MEDITATIONES DE PASSIONE CHRISTI.

MEDITATIO I.

De Lotione pedum. Ioan. 13.

CHRISTVS, *ante institutionem Sacramenti, cœna facta, sciens quia à Deo exiuit, & ad Deum vadit, surgit à cœna, ponit vestes, linteo se præcingit, mittit aquam in peluim ad lauandos discipulorum pedes.* Considera, primò quis sit, qui seruile, omniũque vilissimum ministerium hoc eluendi sordidos pedes suscipiat, nempe Christus qui à Deo exiuit, qui est filius Dei, Deus de Deo, creator mundi. 2. quanta sedulitate solus, nullo iuuãte, vt abiectissimus seruus id suscipiat, surgit à cœna, licet rusticum videatur tempore mensæ iisdem manibus tangere cibos & pedes sordidos: abiicit summam vestem vt expeditior sit, præcingit se, petit peluim ab hospite, aquã quærit, fundit in peluim, ipse aquã apportat, vt omnes partes officii seruilis expleret: vt discas vilissima officia etiam perfecte ex humilitate complere.

2. *Venit ergo ad Simonem Petrum, qui dixit: Domine, tu mihi lauas pedes? non lauabis in æternum.* Tum IESVS: *Si non lauero, non habebis partem mecum. Et Petrus: Domine, non tantum pedes, sed & manus & caput.* Considera, quã attoniti fuerint simplices discipuli, cũ viderent Dominũ suũ & Deũ, in cuius nomine omne genu flectitur, procidentem ad suos pedes, cum viderent nũc ad huius, nunc ad illius pedes prorepere, sordes abluere, linteo extergere, & magno affectu osculari: nõ dubium quin præ stupore conticuerint, & vberrimè lachrymarint. 2. Considera cum lotionem cœpisse à Iuda, vt hoc exemplo cum ad pœnitentiam cõmoueret, & nos doceret quomodo cum inimicis agendum sit: imitatus exemplum medicorum, qui, dum plures ægros habent, incipiunt à maxime ægro. O rem stupendam, videre Deum maiestatis abiectum ad pedes sui capitalis inimici, tam duri & obstinati, vt nullam emiserit lachrymulam. 3. Considera Petrum, qui vltimo loco sedit, vti erat humilimus, & ardentissimus, non potuisse se continere, & non ex alienatione, sed ex mera reuerentia surrexisse, & exclamasse. Tu Domine, cõditor cœli & terræ, quem alias confessus

sum

ſum filium Dei viui, mihi piſcatori, conditione abiectiſſimo, mihi miſero peccatori, & ſeruo indigniſſimo lauabis pedes? Quod enim ex reuerentia ita ſit locutus, inde liquet, quod ſtatim ſe totum lauandum obtulerit, dum aduertit, ni pareat, ſe Deum offenſurum.

Lotis pedibus IESVS *dixit. Si ego Domi-* 8.
nus & magiſter laui pedes veſtros, & vos debetis mutuo vobis lauare. Exemplum dedi vobis, vt quemadmodum ego feci, & vos faciatis. Conſidera, cur Chriſtus lauerit pedes, non vt ſordes pedum ablueret; ſordes *Matt.*
enim pedum manuúmue nõ coinquinant 15.
animam, ſed vt doceret primo, quomodo quis præparare ſe debeat ad S. Euchariſtiam, nempe aquis lacrymarum & pœnitentiæ, vt exponit Cyprianus, & ſedulo totius conſcientiæ examine, hoc eſt, à capite vſque ad pedes. 2. vt exemplum humilitatis daret, in officio ſeruorũ vel ancillarum abiectiſſimo, nec nos puderet ſiue maioribus, ſiue minoribus, aliquando ſeruire. 3. vt mutuas offenſiunculas, quæ aliquando etiã inter pios & religioſos homines incidunt, libenter condonemus.

MEDI-

MEDITATIO II.

De institutione S. Sacramenti Eucharistiæ. Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.

1 ACCEPIT DEVS *panem & gratias agens benedixit, fregit, deditq; discipulis, dicens: Accipite & comedite. Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur Hoc facite in meam commemorationem.* Considera stupēdum Dei erga nos amorem: Dum enim Iudas molitur proditionem, principes sacerdotum crucem & mortē parant, Christus sollicitus est, vt testamenti loco nobis relinquat pretiosissimam hęreditatem, nō regnum, non opes, non honores, non sciētiam, non aquam de petra, non manna de cœlo, non angelum, vel archangelum, sed seipsum, Deum & hominē, quo nihil præstantius esse vel excogitari potest. Et seipsum, non vt regem tantū & Dominum, patrem, fratrem, sponsum, aduocatum, sodalem, magistrum, sed in cibum & potū, vt quam arctissime illi coniungeremur, & sicut cibus in substantiam corporis nostri, sic nos corpore & anima trāsformaremur in ipsum, quo diuinæ consortes naturæ & filii Dei efficeremur. 2. Considera Christū accepto pane gratias agere Deo, vt scias,

quando

quando ſanctum hoc ſacramẽtum ſumis, prius tibi agendas gratias pro tãto beneficio, & per preces animũ ad Deũ eleuandũ.

Deinde accepto calice gratias egit dicens: Bibite ex hoc omnes. Hic eſt ſanguis meus noui teſtamenti, qui pro vobis, & pro multis effundetur in remiſſionem peccatorum. Conſidera Chriſtum hoc myſterium inſtituiſſe, vt eſſet Memoriale & quaſi compendium omnium mirabilium operum ſuorum. Nã in aliis rebus vnam aliquam proprietatem diuinam, in hac autem oſtendit multas, vt potentiam infinitã, mirabilem ſapientiã, & ineffabilem bonitatem. Potentiã, quod ſub ſpecie panis & vini totus, cũ corpore, ſanguine, anima & deitate cõtineatur. Sapientiam, quod tã ſuauem & cõmodã rationem excogitarit ſe nobis vniendi, nẽpe per cibum & potũ, quo nihil libentius ſumimus, frequentius, auidius; vt ſcilicet libenter, ſæpe, & auidè ad Euchariſtiam accederemus. Bonitatem deniq;, quod ſecũ omnia bona ſpiritualia, & vitam æternam donauit. *Qui manducat enim hunc panem,* ait ipſe, *viuet in æternum.* Conſidera. 2. ſub ſpecie vini ſecũdo dari nobis totum Chriſtum vti ſub ſpecie panis, vt recordaremur ſemper paſſionis, vel effuſionis ſanguinis Chriſti

3. Ioa. 6.

Christi in cruce, per vinum significatæ, & calicem, dignissimè enim communicat qui cum desiderio perfectè imitandi Christum, etiam in passione, communicat.

3. *Dico vobis, quia non bibam amodo de hoc genimine vitis, usque in diem illam, cum bibam nouum in regno Patris mei.* Considera id dictum à Christo, vt nos doceret cõuiuium Eucharisticum in hac terra, esse pignus & arrhabonem conuiuii cœlestis alterius vitæ, in quo apponetur vinum præstantissimum & nouum, mittendũ in vteres nouos corporum immortalium & gloriosorum, quo omnes beati ab vbertate

Psal. 35. domus Domini inebriabuntur, hoc est, summo gaudio in æternum fruentur, & omnium præteritarum ærumnarum & vanitatum huius mundi obliuiscentur.

MEDITATIO III.

Christus proditorem inter cœnã indicat.

Matt. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioa. 13.

1. IESVS *turbatus est spiritu, & dixit. Vnus ex vobis me tradet, qui manducat mecum, & intingit manum in catino & contristati discipuli singuli dicunt. Nunquid ego sum Domine?* Considera miram Christi mansuetudinem permittẽtis manũ proditoris in ca-

in eadem ſecum patina, & ne pudore eum afficeret generatim tantum admonentis. Turbari autẽ ex mera compaſſione, quod vel vnus ſuorum periret. Tã enim angitur vnius interitu ouis, quam omnium, vt diſcas non prodere peccata aliena, quando occulta ſunt, vel minus nota: deinde ſi ſuperior ſis, laborare, ne vel vnus pereat. 2. Conſidera, quid egerit Chriſtus, vt Iudam à ſcelere reuocaret, menſæ adhibuit, pedes lauit, allocutus eſt, clarè ſatis dixit ſe prodẽdum ab vno, qui manum ſecũ ponat in catino, minatus eſt damnationẽ æternã. *Væ illi, per quẽ filius hominis tradetur.* ſed nihil iuuit, quia cor eius obduruerat.

Simon innuit Ioanni vt exploraret quis eſſet proditor: & Ieſus ei recumbenti in pectus ſuum, aperuit, fore illum cui panem intinctum porrigeret. Quo porrecto intrauit in Iudam Satanas: & continuo exiuit. Erat autem nox. 2.

Conſidera, Iudę iniectam prius cogitationem de proditione, tum Satanam ipſum ingreſſum, vt diſcas primis dæmonis ſuggeſtionibus reſiſtere, ne per conſẽſum ingreſſus cor omni illud gratia ſpoliet. 2. ne noctu & in abdito quicquam faciamus, ꝙ non audeamus facere corã omnibus, aut certè, ſi religioſi ſimus nullum etiã pium

opus

opus faciamus quod non patefactum vellimus Superioribus vel Patribus spiritualibus; nam sæpe Sathan transfigurat se in angelum lucis. 3. considera solum Ioannem, quem diligebat Iesus ob singularem castimoniam, in pectore Christi recubuisse, & arcanum de proditione expiscatũ esse, vt discas tum te multorum donorũ cœlestium capacem futurum, cũ purus mẽte & corpore fueris, ac sæpius non in sinu Christi recubueris, sed Christũ ipsum ore & corde in Eucharistia sacra susceperis.

5. *Cum exisset Iudas, dixit* IESVS. *Nunc clarificatus est filius hominis, & Deus clarificatus est in eo, & continuo clarificabit eum.* Cõsidera, quam dissimilia sint Dei, & hominum iudicia. Homines enim claritatẽ in honoribus, opibus, & rebus secundis huius vitæ collocant, Deus autem in ludibriis, opprobriis, paupertate, afflictione, & crucifixione contumeliosissima. Vnde & Apostolus ait. *Absit mihi gloriari nisi in cruce Domini nostri* IESV CHRISTI.
Gal. 6.

2. Considera clarificatum Christum, quod morte & passione sua victoriam obtinuerit contra dæmonem, peccatum, mortem & infernum; vt discas vere te gloriosum futurum, si humilitate, patientia, & pœniten-

nitentiæ operibus omnes tentationes dæmonis viceris, à consuetudine peccandi discesseris, ac tuas prauas cupiditates expugnaris. *Qui enim dominatur animo suo,* ait Sapiens, *est melior expugnatore vrbium.* Prou. 16.

MEDITATIO IV.

De itinere in hortum Gethsemani Matt. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioann. 18.

1. EGressus Iesus cum discipulis trans torrẽtem Cedron, venit in hortum Gethsemani, & ait: Sedete hic. donec vadam illuc, & orem.* Considera quanto cum desiderio, & promptitudine iuerit ad hortum, vt tandẽ opus redemptionis, ad quod tota vita tãtopere anhelarat, inchoaret. Nam apud B. Lucam dixerat: *Baptismo habeo baptizari, & quomodo coarctor, vsque dum perficiatur?* Luc. 12. Anhelabat nimirum primo voluntate sua: *Oblatus est enim quia voluit.* Volenti autem vel amanti nihil difficile: deinde duplici igne amoris, vno in Patrem, qui illi mãdarat, vt pateretur; altero in nos, vt pro nostra salute moreretur; *Maiorem enim charitatem nemo habet, quam vt animam suam quis ponat pro amicis suis.* quantam ergo Isa. 53. Ioan. 14. Ioan. 15.

habuerit, qui posuit pro inimicis?

2. IESVS *assumpto Petro, Iacobo, & Ioanne, cœpit mœstus esse, pauere & tædere, & ait: Tristis est anima mea vsque ad mortem.* Considera, Christum tristari cœpisse nõ tam de pœnis suis sibi impendentibus, quã de totius orbis peccatis, qui mœror tam vehemens fuit, vt solus ad mortem inferendã suffecerit: vt discas compati proximorũ dãno, & vicissim inania mundi gaudia pro amore Dei contemnere. 2. Considera, si quando tædium in actionibus pietatis exercẽdis obrepat, non putemus idcirco eas suo spirituali fructu destitui, sed post tędium porro progrediamur cũ Christo, & mox solatium etiam angelicũ non deerit.

3. *Et ipse auulsus est ab eis, ac progressus pusillum, quantum iactus est lapidis, positis genibus procidit in faciem suam super terram.* Considera, quam inuitus relinquat suos: auulsio enim violentam abstractionem significat. 2. nota orandi ritum? figit humi genua quasi reus capitis ob scelera nostra, proiicit se in terram velut immolandum pro nostra salute, & velut omnium mortalium indignissimum, ac vero dignissimũ, qui omnium pedibus proteratur: vnde discimus in tribulationibus primum ad Deũ

esse,

esse, omnibus impedimentis abiectis, recurrendum: deinde vsurpandam sępe hanc humilimam ceremoniam. 3. considera, quā grauia fuerint peccata nostra, quæ humeris Christi imposita ita pondere suo illum in terram depressere, vt nō potuerint amplius.

MEDITATIO V.

De oratione Christi, & agonia.

Luc. 22.

ORauit IESVS *tertio & dixit: Abba Pater si possibile est, transfer hunc calicem à me*: veruntamen, *non mea, sed tua voluntas fiat*. Considera, Christum cum multis lacrymis, & clamore valido, vt loquitur apostolus; cum geminatione vocis *Pater, Pater*, eandem orationem iterasse: vt discas, quo maior impendet afflictio, eo maiori cum affectu, & diutius orandum, idq; cōditione semper adiecta, si Deo ita placuerit: 2. considera summam Christi resignationem in re grauissima; nam licet maxime horreret futura tormenta & mortem, tamē in ijs ferendis voluit paternā potius sequi voluntatem, quam suam, & ita sequi voluit, vt etiam optarit sibi tran- 1. *Heb 5.* *Chrys.*

dari totam passionem, quo ex obedientia moreretur, vt discas in omnibus te conformare diuinæ voluntati, & obedientiam maximi facere.

2. *Et surgens ab oratione bis, dum dormirent, dixit Simoni. Sic? non potuisti vna hora vigilare mecum? Vigilate & orate, vt non intretis in tentationem.* Considera, quantis angustiis prematur bonus IESVS. Orat Patrem, & silet, quęrit à discipulis leuamen, & dormiunt & dormit eorum princeps, qui paulo ante præ alijs gloriatus erat. *Et si omnes scandalizati fuerint,* &c. Heu qualis hortus est hic Getsemani: in hortis aliis sunt deliciæ, in hoc vero mœror & pauor. O quam acerba sunt horti huius poma. 2. considera Christum abrumpere orationem, vt videret quid agerent discipuli, vt discas si superior sis vel aliorum curam geras, non ita tuæ saluti intendere vt aliorum negligas: & si officio suo non faciat satis, liberè quidem, sed amanter corripias, simul infirmitatem eorum excusando, vt hic fecit Christus. *Spiritus quidem promptus est, caro autē infirma.*

Et factus in agonia, sudore sanguineo decurrente in terram, prolixius orabat. Et apparuit angelus de cœlo confortans eum. Considera

ſidera cauſam huius ſudoris? nimirum eo-uſque creuerat deſiderium patiendi pro noſtra ſalute in Chriſti pectore, vt pretioſus eius ſanguis, qui ex timore mortis decurrerat ad cor, intus bulliret & quærens violentum exitum tandem per poros & venas guttatim eruperit primum in veſtes: deinde per illas in terram. 2. tantam vim ſanguinis effuſam, vt præ debilitate non potuerit ſe erigere: itaque accurrit Gabriel archangelus, eumque è terra leuauit. Intuere hic faciem Chriſti deformatam ex puluere ſanguine mixto, capillos ſanguine concretos, Gabrielem ſedulo abſtergẽtem omnia; eumque confortantẽ, vt in pedibus conſiſtere poſſet. Hic orandi feruor, Domine, prorſus damnat meum languorem & pigritiam, dum ne vnam quidem lachrymulam in oratione mea exprimere valeo.

MEDITATIO VI.

De Proditione Iudæ. Matt. 26. Marc. 14

ORatione peracta Chriſtus diſcipulis dixit. Dormite iam & requieſcite. Sufficit 1.

Surgite, eamus. Ecce qui me tradet prope est. Considera, Christũ cognita voluntate Patris per angelum, ilico omnẽ metũ abiecisse, conspectoq; hoste nõ quęsisse latebras, vt mercenarium, sed vt Pastorem bonum etiam obuiam processisse. 2. aduerte, verba Christi ad discipulos. Surgite, satis dormistis: nõ permittit Iudas vos amplius dormire, ruite in vltimos amplexus, quia iã moriendũ est. Accede Petre, cui cõmisi meas claues, accede Ioãnes, & reliqui; solemini matrem meã mœrore confectã, vide quomodo eos amplexus benedictionem vltimã eis tribuat: nullã amplius daturus, quia manibus ligandus. Cogita quãtus omniũ stupor, & lachrymarum effusio hic fuerit.

2. *Iudas antecedens turbam gladiis fustibusq; armatam appropinquauit Iesu dicens. Aue Rabbi, & osculatus est eum. Dixitque Iesus: Amice ad quid venisti. Osculo filium hominis tradis?* Considera, Iudam Apostolum Domini, & qui miracula fecerat, hic factum ducem ministrorum dęmonis; vt discas quam grauis lapsus sit eorum qui post magna à Deo accepta beneficia, vocationem suam, vel pietatis cursum semel inchoatum turpiter deserunt. 2. Considera quibus modis Christus pro sua immensa

beni-

benignitate cōetur Iudę pectus emollire, primo lenitate, præbens osculum. 2. significatione beneuolentiæ, vocans amicum. 3. correctione, qua facti turpitudinem exponit, dicens. *Osculo filium hominis tradis?* vt discas, si tanto amore cōplexus est inimicum, quanto amplexurus sit amicos, qui toto corde eum quærunt, eique seruiunt? Deindo, vt discas, inimicis nihil vnquam precari mali, vel asperius loqui, sed quodā amoris affectu ijs condolere.

IESVS *dixit turbæ. Quem quæritis. Respōderunt Iesum Nazarenum. Dixit Iesus*: *Ego sum. Quo dicto, retrorsum corruerunt in terram. Et cum secundo idem respondisset ait, Si me quæritis, sinite hos abire.* Considera quā dissimilis fuit primus Adā ab hoc secūdo, idq; in horto. Ille enim audita voce diuinę iustitiæ, *Adam vbi es*, abscondit se: hic vero audita voce humanę iustitię manifestauit se, dicens. Ego sum Iesus: sic enim amat salutem nostram, vt nomen IESVS, id est, Saluatoris cælare nō potuerit. 2. Cōsidera, si amabilis vox, ego sum, tam formidabilis toti Satanico exercitui cum Iuda fuerit, vt supini in terram ruerint, quid in die iudicii futurum sit, quando in maiestate sua terribilem illam contra inimicos

ſuos detonabit ſententiam. *Diſcedite maledicti in ignem æternum.* 3. nota mirum amorem Christi, quod in tantis periculis, nec ſine ſuo incommodo, ſollicitus eſt de diſcipulis, vt dimittantur.

MEDITATIO VII.

De captiuitate Chriſti. Matt. 28. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

1 T*Vnc acceſſerunt, & manus iniecerunt in* IESVM, *& tenuerunt eum.* Conſidera, quomodo viles & barbari nebulones in agnum innocentem cum ingenti clamore petulanter irruant: alii in capillos, alij in barbam: alij caput benedictũ pugnis, alii fuſtibus cædant, alij brachia craſſis funibus tam arcte ſtringant, vt ſanguis erumpat è venis: alii catenam ferream in collũ iniiciant, omnes vt rabidi canes inſultent. O miſerabile ſpectaculum, onuſtum videre catenis & funibus creatorẽ cœli & terræ, qui ſolus nos à vinculis liberare poteſt, videre ligatas manus, tot miraculorum effectrices. Tractari vt latronem, qui omniũ animas à morte æterna liberauit. 2. Cogita Chriſtum ligari, vt te peccatorum vinculis ſol-

soluat, & ex dæmonis laqueis expediat.

Petrus abscidit auriculam serui summi sacerdotis, qua curata Christus dixit. Mitte gladium tuum in vaginam, Calicem quem dedit mihi Pater, non vis, vt bibam illum? Deinde ad turbam dixit Tanquam ad latronem existis comprehendendum, sed hæc est potestas tenebrarum. Considera 1. cur Petrus tã temerarius fuerit, nempe quia in oratione obdormijt. 2. benignitatem Christi bonũ pro malo reddentis hosti, dum sanat auriculam Malchi. 3. studium obediendi: quid enim aliud est, *non vis vt bibam calicem?* quam, vis vt Patri non obediam? maluit enim, inquit Bernardus, perdere vitam, quã obedientiam. 4. obstinationem Malchi, & turbæ duplici miraculo nihil motæ. 5. cõsidera, rem indignam, nempe Christũ seu latronem tradi non solũ in manus Iudæorum, sed etiam principis tenebrarum. Iob quidem diabolo vexandus datus est, sed, ne vitam tolleret: at Iesus sine exceptione tartareæ potestati traditur, vt in vitam & famam eius rabiem exerceant.

Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. 3.
Considera his discipulis similes esse, qui tantisper seruiunt Christo & pietati, dum res bene fluunt? vbi vero tentatio oritur,

& afflictio, ab instituto pietatis studio recedunt. 2. Considera, eos in hanc tentationem incidisse, vt fugerent, quia consilio Christi non paruerunt; cum premonuerit. *Orate ne intretis in tentationem.* Imo prædixerit eos fugituros. *Omnes scandalum*, inquiens, *patiemini in me ista nocte.* Vnde discimus in magnis afflictionibus superādis non esse fidendum nostris viribus, sed ardenti orationi instandum. Nec enim pro se opus habuit oratione Christus, ne fugeret, sed vt nobis exemplum daret, doceretque quanti sit facienda oratio.

MEDITATIO VIII.

De deductione Christi ad Annam. *Ioan. 18.*

1 ET *adducunt Iesum ad Annam primum, qui interrogauit Iesum de doctrina & discipulis. Et respondit. Interroga eos qui audierunt, palam locutus sum in templo, & Synagoga omnia.* Considera, quomodo rabidi illi ministri in tenebris per vias inuias, per spinas & sordes indigne raptēt, (vti ad domū Annæ pertrahāt) innocentē hūc agnū, quot iniuriis & verberibus afficiāt, ac subinde præ debilitate, in terrā plapsum pu-

guis

gnis & calcibus exagitent, vt surgat. 2. cõsidera quomodo coram truci & fastuoso Pontifice manibus in terga reuinctis, oculisq; humi deiectis astat is, cui omnis potestas data erat in cœlo & in terra; quãq; modeste Annæ per calumniam doctrinam eius examinanti respondeat; vt discas non tristari, si aliquando alii peruersè de te loquantur & sentiant, modo tu nullius erroris conscius sis, deinde vt alieno potius testimonio, quam proprio, doctrinæ vel vitæ integritatem defendas.

His à Christo dictis, vnus assistens ministrorum dedit alapam Iesu, dicens. Sic respõdes Pontifici? Cõsidera indignum facinus, quod cœlum horruit, & terra obstupuit. 2.
percutitur Dominus à seruo, creator à creatura, Dominus vniuersi à verme & luto, coram quo tremunt cœli, & inferorum potestates. O angeli cœlestes cur tantam in Dominum vestrum iniuriam non vindicatis? 2. considera hanc alapam armata militis manu impactam Christo, tanta vi, vt vestigia in vultu relinqueret; miraculũque sit Christum vtĩ corpore tenerrimũ, & iã sudore sanguineo, & impotenti tractione fractum, nõ ilico concidisse mortuũ. Et interim Christus nõ aliud respondet, quã,

Si ma-

5. *Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo: sin autem bene, quid me cædis?* Considera econtrario nos tali iniuria affectos continue de vindicta cogitare, cum tamen minime tam innoxij esse possimus, quam Iesus. 2. Considera, Dominum ideo respõdisse huic vili nebuloni, quia fuit vna ex grauissimis iniuriis quas passus est; nã post ea grauiter sæpe cæsus, imo crucifixus, nihil questus est, imo pro crucifixoribus suis orauit. 3. considera, hunc sensum responsi esse. Si male locutus sum, ecce aliam maxillam, percute illam. Nam Ieremias ait *Dabit percutienti se maxillam*: nec enim sibi satisfactionem fieri, honoremque restitui petiuit, sed vt temerarium illum conuerteret, ad maiora paratum se demonstrauit.

Thren. 3.

MEDITATIO IX.

Mittitur Christus ab Anna ad Caypham. Matt. 26. Marc. 14.

1. *TVnc duxerunt eum ad Caypham Principem Sacerdotum: vbi scribæ, & Seniores, & pharisæi conuenerant: vbi Christo tacente ad falsa testimonia. ait Cayphas, adiuro te, vt dicas si sis filius Dei. Et respondit. Ego sum*

Conf-

Considera, cur taceat Christus ad calumnias, nempe quia responso dignæ non erát. 2. ne ansam daret obstinatis hominib. grauius peccandi. 3. vt doceret nos patienter ferre opprobria, maxime cum conscij non sumus obiectorum, & patienter tolerata reddant nos coram Deo meliores. 2. Considera, cur non taceat ad adiuratione͂ Cayphæ; cum tamen sciret se ex responso grauiora passurum: nempe vt doceret eos, vbi Dei honos agitur, non licere nobis vel cum vitæ periculo veritatis professionem omittere.

2. *Dico vobis*, addit Christus, *Videbitis filiũ hominis sedentem à dextris virtutis Dei. Quo audito Cayphas scissa veste sua ait. Blasphemauit. & omnes clamarunt reum esse mortis.* Considera, hæc verba à Christo subiuncta partim vt clarior esset confessio suæ diuinitatis vt sensus sit: Et si nunc me tam cõtemptum esse videatis, quã Propheta prædixit. *Erit vultus eius quasi absconditus & despectus.* tamen veniet olim dies, quo videbitis me iudicem viuorum & mortuorũ ad dexteram Maiestatis Dei sedẽtem. Partim, vt eos mentione nouissimorum terreret, & à cæpto reuocaret. 2. Considera patientiã Christi ad barbaram illam mortis senten- Isa. 53.

ſententiam contra ipſum vitæ auctorem. Mirum eſt terrã non ſe aperuiſſe, & omnes iſtos abſorpſiſſe. Vnde diſce, proprium eſſe mundi damnare eos qui verum dicunt, & inculpate viuunt; noſtrumq; eſſe cũ Christo non curare, eiuſmodi clamores, etiã ſi omnes contra nos inſaniant.

3. *Tunc qui tenebant Ieſum, expuerunt in faciem eius; & velauerunt, dicentes. Prophetiza, quis te percuſſit? alij palmas in faciem dedere, & alij blaſphemarunt.* Conſidera homines ſpuere volentes, ad ſordidiſſimos domus angulos ſe conuertere: ſcilicet impii illi ſordidius nihil æſtimarunt facie, in quam deſiderant angeli proſpicere. 2. conſidera, iſtos non tot excogitare iniurias, quin Christus omnes cum ſilentio ferat, & plures ferre paratus ſit. Aſpice faciẽ Christi ex colaphis & alapis totam liuidam, inflatam, & fœtidis ſputis conſpurcatã, im-

Iſa. 53. pletumque illu[...]iæ. *Et nos putauimus eum quaſi leproſum, & percuſſum à Deo & humiliatum.* 3 Conſidera, quam longe diſtemus à vita & moribus Chriſti, quippe, qui ne verbulum quidem contra honorẽ noſtrum dici feramus, & tamen CHRISTVS voluit nos ſuos eſſe imitatores.

MEDI-

MEDITATIO X.

De trina negatione Petri. Matt. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

PETRVS *foris in atrio rogatus primo ab ancilla ostiaria, tum ab aliis, an esset discipulus Christi; tertio negauit se nosse hominem.* 1.
Considera, quomodo in corde Petri certarit timor & amor: timor nempe mortis, & amor magistri sui. Amor sequi Christũ cogebat, timor se occultare cogebat. Tantũ vero creuit timor, vt cederet amor, & sic Christum negauit. Ergo qui stat, videat, ne cadat: si enim vertex Apostolorum, cuius erat cæteros fratres confirmare, cecidit, quid aliis fiet? Si columna trepidat ad vocem vilis ancillulæ, quid faciet ad verbera Principũ? 2. Cõsidera, principiis obstãdũ, ne lapsus sequatur grauior. Petrus primo vane gloriatus est, se non scandalizandum, tum obdormiit cõtra consiliũ Domini in horto, hinc fugit; demũ negauit ter Dominũ, & quidẽ cũ juramẽto, & execratione.

Et *continuo gallus iterum cantauit: & conuersus Dominus respexit Petrum.* Considera, in quo mœrore & dolore animi fuerit Christus, dũ vidit se à Iuda venditũ, à discipulis derelictũ, & nunc tã turpiter à prin- 10.

cipe

cipe omnium negari. Doluit proculdubio plus de hac negatione, quam de omnibus opprobrijs suis & tormentis, dixitque: *Cō-*
Psal. 141 *siderabam ad dexteram & videbam & non erat, qui cognosceret me.* Quid mirum si à sinistra inimicorum nemo Christum agnoscat, si à dextera Petrus negat? 2. Cōsidera, quomodo tandem gallo canente, misericordia motus Dominus oculis quæsiuerit Petrum, quo inuento, sic eum tacite oculi affati sint. Sic me Petre negas? vbi fides, vbi fidelitas, vbi tuus in me amor, vbi promissa magnifica de non me deserendo. Isti corpus satis torquent, tu animam pergis cruciare? Hæccine reddis saluatori, qui te è vili piscatore constituit principem populi?

8. *Et recordatus Petrus Verbi* IESV *quod prædixerat de gallo, egressus foras fleuit amarè.* Considera, sicut nix ad intuitum Solis liquefieri solet, sic algens cor Petri ad intuitum Christi post galli cantum in lachrymas liquescere cœpisse, & dixisse: *Domine quid me vis facere*? estne adhuc spes veniæ post tam turpem lapsum? Vnde discimus, nunquam despōdere animum, quantumuis in religione etiā sanctissima viuamus, & per fragilitatem in peccatum etiā graue

inci-

incidamus: ſed oremus tantũ, vt Deus miſeriam noſtram reſpiciat. 2. Conſidera, quamprimũ cogitatio de reſipiſcendo iniecta eſt, ſtatim deſerenda eſſe loca, cætusque hominum, vbi occaſio eſt delinquendi, ſicut Petrus deſeruit ſtatim aulam Cayphæ. Difficile enim eſt inter improbos tueri probitatem. 3. nota, ad pœnitentiã veram requiri intimam cordis cõtritionem, & profuſionem lacrymarum. Certe S. Petrus dicitur, tantũ calidarum effudiſſe lacrymarum, quoties galli cantum audiret, vt canales in maxillis ex guttis decurrentibus apparuerint.

MEDITATIO XI.

De ſuſpenſione Iudæ. Matt. 27. Marc. 15. Luc. 22.

IVDAS *videns Chriſtum ad mortem condemnatum, pœnitentia ductus retulit triginta argenteos, dicens. Peccaui, tradens ſanguinem iuſtum.* Conſidera, quo homo licet in piorum cœtu ſit, ſi imperfectionibus initio obſiſtere negligat, progrediatur, vt pudore ſcilicet abſterritus, pedem referre nõ velit: nota & dæmonis aſtum, qui faſcinat initio oculos, ne turpitudo peccati appa-

reat: post verò ita turpitudinem exaggerat, vt desperet. Considera. 2. quanto pretio venditus sit Christus, nempe 30. argenteis, cum multæ bestiæ tam vili pretio non vendantur. O res stupenda. Homo emi debuit sanguine filii Dei. Et Deus venditur 30. denariis. Et quibus? inimicis crudelissimis, à quo? proprio discipulo, fure, & suiipsius suspensore.

2. *At Principes Sacerdotum dixerunt. Quid ad nos? tu videris. Iudas vero proiectis argenteis in templo abiens laqueo se suspendit.* Considera, Petrum commisso peccato veniam meruisse, quia malorum consortium mox deseruit Contra Iudam desperasse, quia ad malos rediit. & hinc disce, eos qui in hominum gratiam Deum deserunt, sæpe etiam in hac vita ab ipsis deseri. 2. Considera malæ conscientiæ grauem carnificinam, vtpote, quæ nec confusionem, nec laqueũ metuit. 3. quam malè perire soleant apostatæ, vel à fide, vel à religione. 4. Iudam
Act. 1. suspensum crepuisse medium, vt est in Actis, & viscera eius diffusa, vt qui viscera, caritatis amiserat, amitteret viscera sua, & qui multa possidere studuerat, etiam sua intestina perderet.

3. *Principes autem Sacerdotum consilio inito eme-*

to eme-

to emerunt illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum. Considera præposteram istorum religionem, qui non verentur animas sanguine Christi inficere, & verentur pretio sanguinis inficere gazophilacium: similes iis qui grauem Dei offensam parui faciunt, res autem parui momenti, magni. 2. Considera Dominum noluisse pretium sanguinis sui in alium vsum verti, nisi charitatis, vt in sepulturam peregrinorum. Ipse enim est figulus, qui finxit mundum de nihilo, inquit B. Hieronymus. Ager est mundus. Sepultura, est pacata conscientia, quam soli illi habent. qui peregrinos se agnoscunt in terra, & conuersationem habent in cœlis.

MEDITATIO XII.

De missione Christi ad Pilatum. Ioan. 18. Luc. 23.

MANE *facto adducunt* IESVM *à Caypha in prætorium: Iudæi non introierunt, ne contaminarentur.* CONSIDERA DOMINVM qualibet hora aliquid pati. A vespera vsque mane, tota nocte vexatus: &rursus à mane vsque ad vesperá.

Hora prima accusatus, tertia damnatus, sexta crucifixus, nona mortuus, ad vesperam sepultus, nec mirum quia nos quouis tempore nouis peccatis & imperfectionibus eum offendimus. Considera, summo mane ad necem Domini festinari: ingenium enim diaboli est, præcipites homines agere ad malum, ne cunctando sententia mutetur. At contra conuenit nos, veloces esse ad bonum, quia *nescit tarda*
In c. 1. Lucæ. *molimina*, inquit S. Ambros. *Spiritus sancti gratia.*

2\. *Exiit ergo Pilatus foras, rogans quam accusationem haberent, & responderunt. Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissemus eum.* Cõsidera Pilati humanitatem. qui cum interpretari potuisset sui contẽptum, ad quem, vt immundum ingredi recusarent, cessit tamen eorum superstitioni, melior nobis, qui contempti contemptum reddimus, & à punctis honorum nos diuelli nullis precibus patimur. 2. Considera Christum, licet apud varios iudices variè accusetur, tamen se neque defendere, nec accusare, vt indicet se velle haberi malefactorẽ & reũ, & tanquã reum subire mortẽ; iniquitates enim nostras ipse portauit, ipse vt verus peccator periculo male dictio-

dictionis se exposuit, vt nos hæredes faceret suę denedictionis. O charitas ineffabilis.

Accusarunt autem eum, dicentes. Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dari Cæsari, & dicentem, se Christum regem esse. Considera, quousq; excæcarit Iudæos odium & inuidia, vt cum nihil haberent accusatione dignum in Christo, impudenter mentiantur coram suo magistratu: sciebant enim eum & regnum fugisse, & obedientiam docuisse, & tributum soluisse, & soluendum docuisse. 2. expende, an sit subuertere gentem, cæcos, claudos, leprosos, aliosque ægros sanare, dæmones expellere, mortuos excitare, multa hominum millia in necessitate pascere, meretrices & publicanos conuertere, vitia arguere, & virtutes prædicare, filios Israhel, sicut gallina congregat pullos suos, ad pacem & concordiam conuocare, omnium se facere seruum, vt omnes faciat regni cœlestis hæredes? Hinc disce non mirari, si facta à te optime, aliquando pessime alii interpretentur. 3. *Ioan. 6. Matth. 17.*

(∵)

Christus in mundum venerit, nempe vt ab erroribus, idololatria, & peccatis liberaret vt doceret vanitatem rerum quas mundus admiratur; & discas tum te esse de regno Christi, cum à vanitatibus huius sæculi abhorres, cum studes alios ad veram fidem, & sanctam vitam conuertere. Hæc enim omnis odii Iudæorum in Christum causa fuit, quod veritatem doceret, & vitia eorum redargueret. 2. Considera, Pilato ante auditum à Christo responsum egresso similes esse eos, qui cum aliquid de humilitate, abnegatione sui, mansuetudine, vel alia perfectione vitæ Christianæ legunt, vel audiunt, dissimulant, vel ad se non pertinere existimant. 3. considera, etiamsi causam mortis non inueniat Pilatus, & falsam inueniant Iudæi, duas tamen veras esse causas, nempe multitudinem & grauitatẽ peccatorum nostrorũ, & immẽsam Christi caritatem, qui sanguine suo peccata nostra expiare voluit.

Tunc dixit Pilatus, non respondes quicquam? non audis quanta Sacerdotum principes cõtra te dicãt testimonia? Iesus autẽ tacuit, mirãte præside vehementer. Considera, quas tenebras animis Principum illorũ offuderit inuidia, vidẽtes enim Pilatum inclinari

 ad li-

ad liberationem Christi, omnia complent clamoribus, quod totam cõmouisset Galilæam: obiicientes benefacta eius pro criminibus. Mouerat certe à tenebris ad lucem, á morte peccati ad vitam. 2. Conside-ra Christi patientiam, inter tot clamores, nullum verbum asperius egerentem, nullo nutu impatientiã prodentem. Quæ quęso amoris flammæ ardebant in pectore illo, quas tanti iniuriarum torrentes non potuerunt extinguere. 3. Considera, Pilato sępius CHRISTVM respondisse, ad calũnias autẽ Iudęorũ tacere, sic vt Pilatus miraretur eius patientiã, qa ex malitia peccabant. Vnde discis, cum lacessimur iniuriis, plus tacendo quam respondendo profici.

MEDITATIO XIV.

Pilatus mittit Christum ad Herodem. Luc. 23.

1. PILATVS IESVM *remisit ad Herodem regem, qui tum Hierosolymis erat, qui eo conspecto gausus est valde, cupierat enim eum videre & signum ab eo fieri.* Cõsidera, quemadmodum barbari milites contumeliosissimè per mediam vrbem Iesum reptarint, multisq; probris & sannis coram tota vrbis fece affecerint: vt discas patienter eius exem-

exemplo ferre, quæ à Superioribus alioquin piis, si religiosus sis, nonnunquam tibi contingunt, si ab vno officio ad aliud siue vilius siue dignius, siue leuius siue grauius promouearis, etiamsi sensualitati tuę repugnare videantur. 2. Considera, nihil profuisse Herodi, quod optaret videre Christum, quia cupiditas illa non oriebatur ex desiderio emendandæ vitæ, sed ex curiositate, fingens Christum esse magum aliquem, qui mira spectacula edere posset. Vt discas, nec tibi prodesse, si libenter audias verbum Dei, vel legas spirituales libros vel alios, nisi studio proficiendi id facias, & non vt doctus habearis.

Herodes interragabat Iesum multis sermonibus, at ipse nihil ei respondebat: & Principes Sacerdotum constanter accusabant eum: 2.
Considera, cur Herodi, licet regi, interroganti, non respõderit Christus. Primo quidem, ne curiositatem eius, ex qua sola more aulicorum interrogabat, probare videretur. 2. quia margaritæ, id est, mysteria diuinitus communicata, non sunt proiiciendæ porcis. 3. vt doceret nos in concionibus non hoc quærere, vt audientium curiosorum intelligentiam pascamus, sed potius, vt ad emendationem vitæ affectus com-

Ecclesiæ corpore iungendorum. vt discas afflictiones ob Christum perpessa multa commoda temporalia & spiritualia nobis conciliare.

MEDITATIO XVI.

De Barraba Christo prælato. Luc. 23.

CHRISTO *ab Herode reuerso, Pilatus dixit Iudæis. Nullam causam mortis inuenio in eo, sed nec Herodes.* Considera Herodem, tametsi in CHRISTO nihil viderit morte dignum, non tamen liberasse innocentem de manibus Iudæorum, sed ad gratificandum Præsidi cognitionem causæ detulisse ipsi. Ita fit, vt hominibus omnes studeant placere, nullus Christo. 2. Considera, à tot iudicibus hactenus in vitam Domini inquisitum, nihilque inuentum, quod mortem, aut vincula mereretur. Tu quoque sic vitam institue, vt omnes inferni dæmones nihil suum in morte tua inueniant. 1.

Barrabas cum ob seditionem & homicidium commissum missus esset in carcerem, liceretque præsidi die solemni Pascha vinctum dimittere, petiit à plebe, hunc ne an Iesum dimitti vellent. & clamauit. Non hunc, sed Barrabam. 2.

rabam. considera, incredibilem Christi patientiam, qui cum esset Deus verus de Deo vero, consubstantialis Patri, per quẽ omnia creata sunt, passus est non modo se cum Barraba homine seditioso, & homicida publico, infamique nebulone comparari, sed etiam, quod indignissimum est, illi postponi, quasi indignior vita esset quã improbus latro. Quæ iniuria fuit vna de maximis, qua Iudæi Christum affecerunt. 2. considera, inauditam iudæorum cæcitatem, & feritatem insatiabilem, quam & Pilatus summopere admiratus est, quod lupum prætulerint agno, hominem sceleribus coopertum, iusto & innocenti, sanguinariũ latronem, auctori vitæ. Hic fructus est cordis obdurati in malo. 3. considera Barrabam nos præponere Christo, cum iudicium nostrum Superiorum, qui vicem Christi tenent, iudicio pręponimus, cum carnem spiritui, vitium virtuti, honorem mundi, honori Christi, seculum religioni.

3. *Tum Pilatus. Quid ergo faciam de Iesu, qui dicitur Christus? At illi dixerunt. Crucifige, crucifige eum.* Considera quot laqueis homo cum non quærit purè gloriam Dei, animæque salutem, sed fauores humanos,

cum

cum Pilato se inuoluat. Cum enim nullo modo expectasset Barrabam anteponendum Christo, totus turbatus fuit, nesciens quid ageret, sic vt tandem petat consilium à turbulento populo quid facere debeat cum Iesu. Quid enim absurdius, quam iudicem sequi sententiam accusatoris, & furioso gladium præbere? 2. Considera, Euangelistas ideo tam diligenter narrare, quod Pilatus variis viis conatus sit liberare Christum, tum vt constaret, quam iniquè damnatus esset, quem prophanus iudex sola æquitate motus toties dimittere tentauit, tum vt ex ratione damnationis importunè per vim exortæ, appareret Christum non tam ab hominibus, quam à Deo Patre ad crucem tractum fuisse.

MEDITATIO XVI.

De viso vxoris Pilati Matth. 27.

SEDENTE *Pilato pro tribunali, misit ad eum vxor eius dicens.* Considera, valde opportune nuncium illum ab vxore missum nempe cum iam ad ferendam sententiam maritus paratus esset, vt res non casu sed diuino consilio facta videretur. 2. Cõsidera Deum ita voluisse cõdemnari Christum,

ſtum, vt cum in toto populo nullum patronum, nullum inter ſcribas & ſenio res aduocatum inueniret pro ſe, omnibus tamen modis & omnis generis perſonarum ſententiis, virorum & mulierũ, eius innocentia teſtata redderetur. Ac diſcas Deũ nunquam permittere piorum famam ſic opprimi ab impiis, quin ſemper emineant aliqui, qui eorum innocentiam tueantur

8. *Iuſſit vxor Pilato dici. Nihil tibi & iuſto illi*, id eſt, ne te eius negotio immiſceas, nec eum condemnes. Conſidera Deum humanitatem Pilati, qua conabatur eripere Chriſtum è manib. Iudæorum voluiſſe, remunerari ſpeciali gratia, vt nempe mitteret angelum noctu ad vxorem, deinde, vt vxor nuntium mitteret per medias turbas, qui moneret eum contra quem ageretur, eſſe iuſtum hominem, imo Chriſtum, & deterreret à condemnatione, ſed quia non paruit, inexcuſabilis fuit. Tanti mali cauſa eſt metus offendendi Cæſarem 2. Conſidera, ſicut prima mulier à peruerſo angelo inducta fuit, vt cauſam daret lapſus Adami, & perditionis generis humani. Ita Deum per bonum angelum nũc mouiſſe mulierem vt abduceret virum ſuũ

à gra-

à grauissimo lapsu perdendi autorem generis humani. Vnde & putatur credidisse ac saluata. Orig. & Chrysost.

Multa enim passus sum hodie per visum propter eum. id est, multa somniaui, quæ me solicitam, anxiamque reddiderunt. Considera multos Patres arbitrari terrores hos mulieri per quietem iniectos à dæmone, vt impediret Christi passionẽ. Aduerterat enim Christum esse Messiam, tum ex responsis Pilato datis, tum quia Patres in limbo exultabant de vicina liberatione; & ideo metuebat suas vires minuendas. Vnde colligis, quanta fuerit malitia hominum, vt ne dœmon quidem eos ausus fuerit à cœpto reuocare, sed opem à muliere quæsierit. Alii tamen malunt à bono angelo factum. S. Ign. Cypr. Bern.

MEDITATIO XVII.

De flagellatione Christi. Matth. 27. Mar. 15. Ioan. 19.

C*Vm tertio Pilatus protestaretur nullam se causam mortis inuenire, & Iudæi clamarent crucifigendum Iesum, apprehendit eum, & congregata tota cohorte flagellauit* Cõsidera hactenus sponsum animæ tuæ, vt

te sibi desponsaret, variis modis irrisum, consputum verberatum, nunc autem ventum esse ad vulnera, vt qui tibi honores suos, libertatem, aliaq; corporis bona dedit, nunc etiam sanguinem propinaret, visurus, qua tu vicissim liberalitate sis vsurus.

2. Considera. Christum à Pilato prætorianis militibus tradi, qui totam cohortem, id est, 666. milites conuocarunt: vbi attende miram eorum petulantiam, Christi vero incredibilem confusionem & patientiam. Primó enim eum toto corpore coram tanta multitudine denudant: Tum sacrum corpus columnæ alligant, brachiis in altum erectis Stat agnus inter lupos, nemo pro eo loquitur, nullus miseretur. Tale spectaculum non fuit à condito orbe, vt flagella caderent in humeros Dei.

2, CONSIDERA, quam grauis & acerba fuerit flagellatio. Veteri quidem lege cauebatur, ne vltra 40. verbera infligerentur, hac addita causa, ne quis tot plagis (D.ut. 25.) fœdé laceratus expiraret. At gentilis miles nec hac lege tenebatur, nec commiseratione vlla mouebatur, sic vt 5400. verbera, vt nonnullis sanctis reuelatum est, illi inflixerint. Quod non videtur improbabile, quia ideo Pilatus eum flagellari voluit

voluit, vt Iudæorũ rabies viſo Chriſti corpore miſere dilaniato aliquantum miteſceret. Deinde quia flagellatio ideo præmittebatur crucifixioni, ne nuditas corporis crucifixi aliquem ad turpitudinem moueret, &ideo totum erat deformandũ. 2. conſidera internis oculis, quanta vi tum virgis, tum nodoſis funibus corpus diſcerpant ſanguine vbertim in terram defluente; auribus excipe multiplices ictus, cachinnos & ſannas cædentium. Vide quoque in angulo aliquo latitantem B. Virginem, & cum gemitu ſingulos ictus numerantem.

3. Conſidera Chriſtum dum à columna ſolueretur, inſtar trunci prolapſum in terram: tam enim erat fractus & debilitatus ex flagellatione, vt pedibus inſiſtere non poſſet. Aſpice enim in pauimento reptantem ſanguinem; vt veſte ſe cooperiat. Vt autem in pedes ęgre ſe erexit, cogita eum ſic te allocutum. Fili mi, hæc paſſus ſum libenter amore tui. Expende quam parum reſpondeas huic meo amori, tum quod tã impatiens ſis in paucis flagelli alicuius ictibus perferẽdis, tum quod quotidie nouis peccatis & imperfectionib. me flagellare non deſiſtis.

MEDITATIO XVIII.

De Coronatione Christi. Matth. 7. Marc. 15. Ioan. 19.

1. MILITES *præsidis exuentes eum, circundederunt ei chlamydem coccineam. Et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput eius.* Considera, non sine verecundia virgineum corpus iterum nudari, & cum ingenti dolore vulnera omnia, quibus vestis eius inhærebat, fontibus nouis scaturientibus renouari: tum purpura regia tanquam regni affectatorẽ eum per summum ludibrium induit. 2. Considera coronã spineis aculeatam ei imponi, & hastis transuersè positis in benedictum caput adigi spinas (quæ longitudinem ferè digiti minimi æquant in illis regionibus) videas, exire aculeos ex fronte, & temporibus, magnaq; vi penetrare cranium. Quantus hic dolor, quanta acerbitas? A condito orbe auditũ non est tali supplicio aliquem affectum. Et mirum est vel dæmonem tale quid potuisse excogitare.

2. *Arundinem ei in dextera dant, eadem percutiunt*

cutiunt caput, dant alapas & genu flexo aiunt. Aue Rex Iudæorum. Conſidera, nullam intermiſſionem, vel quietem benedicto Ieſu ab impiis miniſtris dar, rurſum iniurias in domo Caiphæ illatas renouari, & recentibus augeri, vt dum ſcurriliter ab improba illa turba in hæc verba polite vno flexo irridetur. Tunc omnium bipedum abiectiſſime, miſer mendice, Rex eſſe concupiſti: vnde tibi hoc delirium? Sed qualis Rex es, tale nunc accipe ſceptrum, nempe inaniſſimum & vaniſſimum. Et rurſum dum ſceptro illo caput cæditur, & ſpinæ altius in caput deprimuntur. Quo exemplo diſcimus, quam aſpernanda ſit omnis humana gloria, & quanto deſiderio contemptus noſtri quærendus.

Exiuit ergo IESVS *portans ſpineam coronam, & purpureum veſtimentum, & dicit iis Pilatus:* ECCE HOMO, *Ego nullam cauſam inuenio. At Pontifices clamarunt. Crucifige eum.* Conſidera, miſerabile ſpectaculum. Egreditur mitis IESVS, diducta purpura portans loco diadematis coronam ſpineam, ligatis manibus, arundinem in dextra pro ſceptro tenens, vultu liuido, ſputo, ſanguine & vibicibus 3.

deturpato. Pilatus verò ſperans Iudæos hoc diro ſpectaculo molliendos, dicit: *Ecce homo*, ecce quem vos dicitis filium Dei ſe facere: Ecce miſerum regem, qui vix videtur homo. 2. Conſidera, cæcitatem Pilati. Iterum proteſtatur Chriſtum eſſe innoxium, & tamen tam fœdè eum tractauit, vt vix hominis ſpeciē retinuerit. Certè nec canem quis ita tractaret. 3. Conſidera, ſi teſte Pilato innocens eſt Chriſtus, vnde hæc illi contigerint. Nimirum ex ſuperbia tua irriſiones, ex auaritia nuditas, ex ebrietate ſanguinis effuſio, ex libidine ſpinæ, ex ira vulnera, ex inuidia liuores, ex accedia funes & vincula. Si ergo Pilatus non potuit Pontifices excitare ad commiſerationem, te ſaltem excitet. Hæ ſpinæ enim pro te perferuntur, hic ſanguis tibi propinatur, hæc mala tibi donantur, vt iis quaſi pharmacis peccata tua tollas.

2.

MEDITATIO XIX.

De aliis accuſationibus Chriſti coram Pilato. Ioan. 19.

1. *AD clamorem Pontificum reſpondit Pilatus. Accipite eum vos & crucifigite. Tum illi. Secundum legem debet mori, quia filium*

Dei se fecit. Considera, quod sicut impii Pontifices conspecto Christo sanguinolento non aliter in eius necem inardescebant atq; canes viso sanguine feræ, ita conueniat te accendi in amorem passionis Domini, contemplatione dolorum eius, vt in meditatione tua exardescat ad imitandum ignis deuotionis. 2. considera Iudæos verum dicere, sed non ad mentem suam. Omnia enim veteris legis sacrificia passionem & mortem filii Dei adumbrauerunt, & Prophetæ clarè prædixerunt: illi autem volebant Christum mereri mortem ob blasphemiam, quod faceret se filium Dei vt discas Deum aliorum malè facta vel dicta in bonum tuum commutare, quo & tu ex malis semper bona elicias.

Pilatus rogat Iesum. Tu quis es? eoq; tacente: Mihi, inquit, *non loqueris? an nescis me posse dimittere te? Respondit Iesus, nullam potestatem haberes, nisi data esset desuper: & ideo qui tradidit me plus peccauit.* Considera tacuisse Iesum, ne sanctum cani daret, iam enim immani flagellatione indignũ se responso reddiderat. tum vt nos doceret non loqui, nisi cum necesse est, necesse autem non erat Christo loqui, quia iam ante dixerat regnũ suum non esse de hoc mun-

do, & si plus dixisset, intellectus nõ fuisset cum nec angeli capiant eius generationẽ. 2 Considera Pilati superbiam, quod taciturnitatem Christi sine causa reputet sui contemptum: facile quippe indignatur homo superbus, quia nec minimum quid potest ab aliis tolerare. 2. quod non agnoscat omnem potestatem se à Deo habere, cum tamen sine eius voluntate, nec foliũ arboris commoueatur. Imò docet Cyprianus nec posse diabolum quicquam in hominem, nisi Deus permiserit.

li. 3. ad Quir. c. 80.

3. *Exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamant. Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Tum producto Iesu, dixit. Ecce Rex vester. Respondent Pontifices Non habemus regem nisi Cæsarem.* Considera, Pilatum audita mentione peccati, serio de Christo dimittendo cogitasse, ne se maiori crimine obstringeret: sed postquam de honore suo apud Cæsarem agi vidit, rursus animo concidit, similis illis, qui veritatem tuentur, quã diu id vident sine suo dispẽdio fieri posse, sed si turbo aliquis se immittat, vela conuertunt. 2. Considera Iudæos, quia repudiato Christo vero Rege Cæsarem regem suum esse voluerũt in tot mala, & perpetuam seruitutem incidisse

pec-

nec secus succedere omnibus qui abiecto iugo suaui seruitutis Christi ad mundum redeunt, quippe cum perpetua fiant mundi mancipia, & cum mundo pereant.

MEDITATIO XX.

De Christi D. N. condemnatione. Matth. 27.

Videns Pilatus quod nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, aqua lauit manus, dicens. Innocens ego sum à sanguine iusti huius, vos videritis. Considera, Iudæis nos fieri similes, quando nullis neque rationibus, neq; monitionib. in re ad salutẽ vtili vel necessaria acquiescimus; Pilato autem, quando in aliorum gratiam contra conscientiam quid facimus, & culpam totam in alios retorquemus. 2 Considera, Pilatũ bis falli cum putat se innocentem, primo ex cerimonia externa lauandi manus. non enim aqua, sed lacrymis peccata purgantur. secundo: quod iustum inuitus damnet nam innocens esse nõ potest, inquit B. Leo, qui iisdem labiis mittit Iesum in crucem. quibus eum pronunciauit innocentem. 1.

Ser. 3. de pass.

Et respondit vniuersus populus dicens Sanguis eius super nos, & super filios nostros. Considera, cæcum furorem inuidiæ non 2.

negant Iesum esse iustum, sed vt timido præsidi animum addant, se & posteros suos grauissimis malis obstringunt. 2. considera, quanta sit insania, malum sibi imprecari, cuius grauitatem ignores. Si n. quodlibet aliud peccatum igne æterno excruciandum est, pro quo delendo hic sanguis fusus est, heu qualis gehenna manebit peccatũ illud, per quod hic sanguis fusus est! His similes sunt qui nihil pendentes grauitatem pœnarum inferni, pergunt Deum offendere. 2. qui res arduas nulla consideratione, quod rationem reddituri sint apud Deum, suscipiunt.

3. *Tunc Pilatus volens satisfacere populo, adiudicauit fieri petitionem eorum*, hoc est, vt crucifigeretur. Considera, quam iniquũ & præposterum fuerit hoc Pilati iudicium. Paulo ante agnoscebat per inuidiam à Iudæis Iesum traditum, appellarat hominẽ iustum, protestatusque erat se nihil causæ in eo inuenire, & iam crudelissimæ eorũ voluntati illum tradit. 2. Considera quam humiliter mitis Iesus absque vlla contradictione funestam sententiam exceperit, nec secus, quam si de omnibus criminibus obiectis serio conuictus esset. 3. considera, quomodo lata sententia Satanici satellites in-

tes irruerint in Iesum, & omni genere iniuriarum obruerint. Iam crux & feralia instrumenta, id est claui, & alia parata erāt. iam totis artubus exultabant omnes Pontifices, Scribæ, Seniores, populus. Sola mœstissima Domini parens cum discipulis tota in lacrymas soluta est.

MEDITATIO XXI.

De crucis baiulatione.

ET *apprehendentes Iesum, eduxerunt eum vt crucifigerent: & baiulans sibi crucem, exiuit in Caluariæ locū.* Considera Iudæorum crudelitatem inauditam, quod Christo iam fatigato, membrisq; omnibus fracto ingentem illam trabem crucis imponunt, perinde ac si vellent eum in ipsa via occumbere. Ac vbi quæso legimus vel pessimum latronem suum gestasse patibulū? Omnibus supplicio afficiendis instrumenta abscondi solent, quibus occiduntur. at Christo etiam gestanda cum summo dedecore imponuntur. 2. Considera, & quasi præsens aspice, quomodo tanto pondere onustus procedat, oculis languidis, facie tota sputis adhuc & sanguine plena, trepidantibus & vacillantibus genibus ac tan- 1.

quid fiet? Considera, Dominum non voluisse se defleri, sed populum, vt ostenderet potius nobis esse flendum de peccatis, quę mortis illius fuere causa. deinde, quia multis mors Christi maiorem damnationem erat allatura, vt improbis. Secundò. Considera, si viride lignum, id est, is qui in mūdum venit sine peccato, non egressus est sine flagello, quomodo nos qui in peccatis nati sumus, & in illis viuimus, sine flagello & cruce poterimus ad vitam æternam peruenire? tertio Considera, quam triste & acerbum fuerit Virgini matri spectare vnicum suum vitæ solamen, tam miserè derelictum, curuumq; inter duos latrones incedentem, & inter clamores populi tam immaniter tractari. Videre ibi erat duos soles, cum se mutuo aspicerent, deficientes.

MEDITATIO XXI.

De Christi Crucifixione. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

ET *venerunt in locum qui dicitur Golgotha, quod est Caluariæ locus & ibi crucifixerunt eū.* 1.
Considera quam molestus fuerit Christo istius

istius montis ascensus, qualem sibi vim intulerit, teneroque & exhausto iam corpori, ne saluti tuæ deesset, & in monte cœlis viciniore Deo Patri se sistens holocaustũ pro peccatis tuis, in odorem suauitatis offerret. 2. Considera genus mortis crudelissimæ. Primum enim vestibus omnibus exuitur violentè quo facto omnia sine dubio vulnera sunt renouata, stabatque ibi mansuetus Iesus totus sanguineus. Detruditur in trabem humi iacentem; clauis obtusis proforanturmanus & pedes. O dolor incredibilis. manus enim plenæ sunt venis & neruis, augetur dolor violenta extensione brachiorum pedumque vt respondeãt foraminibus. Tum eleuatione, & concussione crucis dum in scrobem effossam demittitur, ac demum diuturnitate temporis, nempe trium horarum, quibus in cruce pependit.

3. Considera quanta ignominia hoc genere mortis affectus sit Christus, nullum enim id temporis erat vilius & seruilius. Patitur in monte & stipite eminenti, vt omnibus esset ludibrio? in loco suppliciis publicis destinato vt improbus haberetur Inter duos latrones, vt omnium sceleratissimus reputaretur, In ipso meridie vt omnes

omnes adessent. In die solemni paschæ, quo tota natio Hierosolymam confluebat. In vrbe totius Iudææ principe, quam sex ante diebus cum triumpho intrarat. Et in tanta ignominia adhuc verbis probrosis ab omni genere hominum excipitur. Demum nullum genus tormenti, nullum infamiæ fuit, quod Christus expertus non est.

5. Considera causam, cur hoc genus mortis Christus elegerit. Prima est, quia nullũ erat acerbius, diuturnius, ignominiosius, & ad salutem tibi parandam accommodatius. 2. vt tanquam hostia in altum sublata, mediatorem se inter patrem cœlestẽ, & genus humanum interponeret, reconcilians ima summis. 3. vt emiaus te oculis quæreret, venientem expansis brachiis exciperet, in sacris vulneribus reconderet, manibus insculptum ob oculos semper haberet, & capite inclinato oscularetur, denique vt mentem tuam à terrenis auelleret, & ad cœlestia attolleret.

MEDITATIO XXIII.

De duobus latronibus cum Christo crucifixis. Matth. 27 Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

ET crucifixerunt cum eo duos latrones, v- 1.
num

num à dexteris, & alium à sinistris. Considera execrandam Iudæorum improbitatem, quod redemptorem mundi crucifigant vt latronem, incredibilem vero Christi humilitatem, quod talis voluerit haberi, & vt talis mori, idque nostra causa, vt qui vere malefactores sumus, & latrones, hoc est animæ nostræ occisores, dum peccamus, libenter confusionem & pœnam aliquam pro peccatis sustineamus. Considera, sicut Christus in vita tolerauit societatem Iudæ, in morte vero latronum, sic te debere tolerare humiliorum & pauperum conuersationem & sicut ille sua societate vnum fecit ex improbo probum, ita & nos nostra consuetudine alios facere debere meliores.

2. *Medium autem Iesum* Considera Iudæos hac ignominia conatos nomẽ Christi delere, vt pro Messia latronum princeps haberetur, sed Christus hanc eorum malitiam ad suam conuertit gloriam. Nam cum tres sint cruce affixi, ipse tamen solus cum cruce sua toto orbe factus est gloriosus. 2. inter peccatores moriens omnium pretia persoluit. 3. neminem, quamuis deterrimum latronem à salute excludit. 4. iudex erit in extremo iudicio omnium bonorum

norum & malorum, bonos repreſentat la-
tro ad dexteram, malos latro ad ſiniſtram
2. Conſidera æque bonum atq; malum la-
tronem cum Chriſto crucem ſuſtinere, vt
ſcias neminem licet bonum à cruce feren-
da exceptum.

Et impleta eſt Scriptura, quæ dicit. Et cum 3.
iniquis reputatus eſt. Conſidera, id tanto *Iſa.* 53.
tempore prædictum, vt intelligeretur, non
caſu, ſed diuina etiam voluntate accidiſſe.
Chriſtus quoad diuinitatem, medius erat
inter diuinas perſonas, quoad humanita-
tem medius inter angelos, & homines ce-
terasq; creaturas. Quoniam vero omniũ
hominum iniquitates in ſe ſuſceperat, cõ-
ueniebat vt licet non eſſet, tamen inter i-
niquos medius. id eſt, omniũ iniquiſſimus
reputaretur.

MEDITATIO XXIV.

De crucis Chriſti titulo, Matth. 27 Marci 15. Luc. 23. Ioan. 19.

SCRIPSIT *autem & titulum cauſæ eius* 1.
Pilatus, & poſuit ſuper crucem eius. Con-
ſidera Pilatum quidem id feciſſe, vt ob af-
fectatum regnũ putaretur crucifixus, ſed
lõgè aliã cauſa fuiſſe Dei, nẽpe vt inuenires

omnem

omnem salutem in Iesu, omnes flores virtutum in Nazareno, & omnem in rege securitatem. Titulus enim erat, *Iesus Nazarenus Rex Iudæorum*. 2. vt cognosceres ex tabula domui pro fixa, quæ disciplinæ hic doceantur. Solent enim ludimagistri valuis indicem lectionum præfigere. Hic enim discis saluari, virtutes omnes sectari, teipsum regere, mundum & diabolum & carnem vincere, confiteri peccata, laudare Deum, corpus castigare, cruce te consignare in omnibus actionibus, & dicere. Titulus triumphalis liberet me ab omnibus malis.

2 *Et erat superscriptio scripta Hebraicè, Græcè & Latinè*. Considera variis linguis titulum scriptum quia omnium interest, hunc regem crucifixum agnoscere, imo B.
1.Cor. Paulus non iudicat se aliud scire quam Ie-
2. sum crucifixum. Ideo enim in edito loco figitur, vt eminus videas, & legas & intelligas, ac spretis aliis Dominũ sequaris. 2. quia omnibus linguis laudandus est Messias crucifixus, sicut & nunc his solis tribus in diuinis Ecclesiæ officiis tanquam cruce Dominica consecratis, laudatur. 3. quia Christus hac re docere voluit, neque sapientiam cœlestẽ, quæ Hebraicè in Bibliis

nec

nec vllam ſcientiam vel eloquentiam humanam, quæ græcè vel latinè conſcripta ē, valere, niſi ad crucifixi gloriā referatur.

Dicunt Pilato Pontifices. Noli ſcribere. Rex Iudæorum: ſed quia dixit. Rex ſum Iudæorū. Reſpondit Pilatus. Quod ſcripſi, ſcripſi. Cōſidera, Iudæos, id eſt, omnes pios & mundanos, qui addicti ſūt voluptatibus huius ſeculi & carnis, non poſſe ferre nomē regni Chriſti crucifixi, ſicut nec crucis; probos autem in ſola cruce cum D. Apoſtolo gloriari, & cū aliquando à dæmone, mūdo, vel carne tentātur, vt crucē ſemel ſuſceptam in baptiſmo, vel religioſæ vitæ ingreſſu deſerant, cum Pilato dicunt. Quod ſcripſi, ſcripſi. Quod voui, ſeruabo. Sicut cepi, perſeuerabo. Si enim Pilatus quod ſemel ſcripſit, mutare non vult, cur tu ꝙ ſemel promiſiſti, mutes?

MEDITATIO XXV.

De veſtium Chriſti diuiſione. Ioan. 19. Luc. 23. Matt. 27.

MILITES *cum crucifixiſſent* IESVM, *acceperunt veſtimēta eius, & tunicā.* Cōſidera Chriſti paupertatem, habētis pauculas tantum veſtes ad tegendam nuditatem, arcendumq; frigus neceſſarias. Et tu- 1.

Euthy. nica quidem incõſutilis à matre Dei Chri-
Matth. ſto infantulo fuit contexta, quæ cum eo
27. creſcẽte creſcebat, ſicut filiis Iſrahel in de-
Deut. ſerto, vt diſcas omnem ſuperfluitatem ve-
29. ſtium fugere. 2. Conſidera, liberalitatem Chriſti; corpus dederat, ſanguinem profuderat, nunc etiam externa bona, id eſt, veſtes tibi donat, nihil præter clauos, ſpinas, ſputa, & concretũ corpori cruorẽ ſibi ſeruans. Tu ſi perfectus Chriſti imitator eſſe velis, nudus ad nudũ Chriſtũ aduola:

2. *Et fecerunt quatuor partes, ſorte miſſa, quam quiſque tolleret.* Conſidera, milites per irriſionem portionem aliquam veſtis ſibi ſumpſiſſe, tanquam Regis Iudæorum ornatum: vt tu quoq; vel fimbriam veſtiũ eius ſeriò colligas, hoc eſt, quicquid paſſionem Chriſti quoquo modo attingit in pretio habe, vt ſunt ſacramẽta eius, verba eius, ſignum crucis. 2. Conſidera, nos cum militibus veſtes Chriſti diuidere, cum inter nos non ſatis conuenimus, aut cum aliis diſcordiæ occaſionem præbemus.

3. *De tunica inconſutili per totum dixere. Nõ ſcindamus eam, ſed ſortiamur de illa cuius ſit.* Conſidera, vt per veſtimẽta ſignificantur variæ hominum ſocietates, & particulares Eccleſiæ, quæ poſſunt per hæreſes diuidi

ſic per tunicam inconſutilem ſignificari Eccleſiam Catholicam Romanam, quæ non poteſt diuidi, ſed vnam tantum fidẽ retinebit, & eſt, *deſuper contexta per totum*, id eſt, toto orbe diffuſa. Tu caue ne ab hac tunica excidas. 2. conſidera tunicam incõſutilem eſſe verum & perfectum amorem in Deum, hic enim verè inconſutilis eſt, & in alios amores diuidi non poteſt. Deus enim ſolus vult amari, non admittit in ſui amore riualem.

MEDITATIO XXVI.

De irriſionibus Chriſti in cruce. Matt. 27. Marc. 15. Luc. 23.

TRanſeuntes blaſphemabant mouentes capita ſua, & dicentes. Vah qui deſtruis templum Dei, & in triduo illud reædificas: Saluũ fac temetipſum. Conſidera, feritatẽ populi, Principum, & militum, ne in ſummo quidẽ agone Chriſti ab iniuriis abſtinentiũ, & cum peccata non inueniant, etiam beneficia & miracula ei exprobrantiũ, vt quod infirmos ſanarit. Contra perpende, quã grauiter hæ blaſphemiæ manſuetum Chriſti cor pupugerint: cum ſoleant

mus. 2. Confidera Chriſtum ad omnia opprobria nihil reſpondiſſe, vt nos doceret amore Chriſti illa patienter ferenda, nec loquendum niſi cum honor Dei, vel ſalus animæ id expoſcit, & ideo locutus eſt bono latroni, non malo.

MEDITATIO XXVII.

De primo verbo Chriſti prolato in cruce. Luc. 23.

IESVS *autem dicebat.* Conſidera Ieſū hæc ſeptem verba extrema cū clamore va- 1.
lido protuliſſe, copioſiſq; lacrymis ſāguine de capite defluente mixtis. Lacrymę orationem rigabāt, ſanguis exornabat, clamor aures Patris penetrabat. Hæc & tu admitte, ac expende, his enim ſanctificata ſunt 7. Sacramenta, & impetrata 7 Spiritus ſancti dona, ac depulſa 7. capitalia vitia. 2. Cōſidera, quis dixerit hæc verba? Filius Dei. Cui? Patri. Vbi? in arbore crucis. quādo? proximus morti. Quomodo? manibus expanſis in cruce ſtans, & ſanguine madens. Pro quibus? pro ſuis crucifixorib. & omnibus peccatoribus. Quid petiit? remiſſionē peccatorū. Corā quib⁹? etiā coram hoſtibus, vt teſtes eſſent condonationis factæ,

PATER, *Dimitte illis*. Considera verba singula. *Pater*, quod est misericordiæ nomen, non iustitiæ, vt *Dominus*. q. d. ô pater agnosce me filium. Pater filio nil recusat. Itaque quam carum habes me filium, sic nunc me orãtem exaudi. Cum enim ideo crucem hanc ascenderim, vt veniam impetrarem, nouam crucem mihi impones, si abnueris. Hanc vnam obedientiæ meæ postulo mercedem. 2. Considera vocem, *Dimitte*. Fungitur officio Sacerdotis Dominus, orat enim pro peccatis populi: imò & hostiæ, nec gratuitam solum condonationem petit, sed & offert satisfactionem. Clamant vulnera, sanguis, sputa, dolores, *Dimitte*, hæc pro peccatis eorum suscipe. Petit autem sine conditione & absolute dimitte, vt discas remissionem peccatorũ & diuinam gratiam absolutè petendam, quia semper ad Dei refertur gloriam: deinde non petit dimitti tantum peccata cõmissa, sed omnia etiam futura. 3. nota vocem. *Illis*. id est, non tantum crucifixoribus, sed omnibus, qui peccatis suis causam dederunt meæ passioni. Itaque neque tu ab hac oratione exclusus es.

Quia nesciunt, quid faciunt. Considera Iesum, iudicem omniũ, & læsum, non iudicis

dicis & accusatoris, sed defensoris partes suscipere, cum tanta tamen peccati huius fuerit malitia, vt nisi ignorantiæ nomine extenuari potuerit, imò cum voluntaria fuerit ignorantia, mirum est, quomodo Iudæos excusare possit. Excusabit ergo CHRISTVS nunc magis illorum peccata, qui cum dolore inuocant nomen eius. Et tu disce hoc exemplo excusare, non augere exiguas proximi offensiunculas. Secundo, considera, Iudæos sciuisse quidem, quid mali agerent, sed nesciuisse, quæ ipsis mala impenderent: & omnes peccatores, dum peccant, nesciunt quid agant, quia si scirent quam grauiter Deũ offenderent, quantasque pœnas mereantur, millies mori mallent,

MEDITATIO VIGESIMA OCTAVA.

De secundo verbo Christi. Luc. 23.

CVm vnus latronũ Christo improperaret. Si tu es Christus, saluũ te fac & nos, alter

eum increpauit. Neq; tu times Deum, quòd in eadem damnatione es? & nos quidem iuste, nam digna factis recipimus, hic vero nihil mali gessit. Considera, mirandam conuersionem boni latronis, quo enim tempore Apostoli de Christo non audebant loqui ille publicè eum defendit, non absterritus Iudæorum calumniis, non proditione Iudæ, non fuga discipulorum, non Christi mortalitate, socium peccãtem insigni caritate corripit prius, quã sibi aliud à Domino petat, incutit timorẽ mortis impendentis & iudicij tremendi, peccatum suum agnoscit, & crucis pœnã in satisfactionẽ sufficit, Christi innocẽtiam prædicat, qui vere solus cum B. Virg. erat innocens. 2. Considera, si Deum velimus nobis propitiũ, blasphemias in Deum & sãctos ex zelo esse arguẽdas, peccata syncere confitenda, & famam piorum, cum traducitur, tuendam.

Et dicebat ad IESVM. *Domine memento*
2. *mei, cum veneris in regnum tuum.* Considera, vnde huic latroni tam repẽtina mutatio, homini scelerato & infideli, & tã felix, vt primus omnium os suum ad fontẽ aquæ viuæ apponeret, vt solus Christi
Ps. 75. in cruce mereretur esse socius? Hæc verè

fuit.

fuit mutatio dextræ excelsi, ad cuius dexteram pependit. Considera, magnam eius fidem, quod quē mori videbat credidit & professus est Dominum, & regem, nō terrenum, sed cœlestem. Deinde spem firmā, quod grauitas peccatorum eum non deterruit, quo minus humiliter peteret sui memoriam non deponi, vbi ostēdit summam in verbo modestiam ac submissionem.

Et dixit illi IESVS. *Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradiso.* Cōsidera, quomodo paulatim saluator sinum misericordiæ expandat. Paulo ante pro crucifixoribus orabat, nunc latroni paradisum aperit. Quam benignus, Domine, quam largus, imò quam prodigus es in hunc latronem. Facile apparet te in mundum venisse vt peccatores facias saluos, imo nihil aliud facere potes, cum sis ipsa misericordia, imo fons omnis bonitatis. 2. considera, si latronem, qui totam vitam in sceleribus transegerat, ob vnius horæ pœnitentiam Christus paradiso remuneratur, quid illis faciet, qui ad mortem vsque fideliter ipsi seruiunt? 3. nota quod è duobus latronibus secum crucifixis, vnum saluauit, vt nemo desperet, imminente morte, alterum 3.

vero non saluauit, vt nemo, prætendens misericordiam *Dei*, pœnitentiam ad finẽ vitæ differat.

MEDITATIO XXIX.

De tertio verbo in cruce Joannis 19.

STABANT *autem iuxta crucem* IESV *mater eius*, *& soror matris eius Maria Cleopha*, *& Maria Magdalene.* Considera, fugientibus Apostolis, mulieres vsque ad crucem Dominum secutas, ac imprimis matrem eius, tum quod ceteris esset feruentior, tum ne quem hactenus secuta fuerat, in morte desereret, & si quid posset solatii præstaret, vel obsequij, tum quia & ipsa parata erat, si fieri posset, per crucem mori, sciens sibi prædictum à sene Simeone. *Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.* Vnde & ipsa præ aliis martyribus nobilius ibi martyrium, nempe in anima passa est. Secundò Considera Beatam Virginem, Sanctum Ioannem & ceteras mulieres stetisse iuxta crucẽ, non sedisse, aut exanimes cõcidisse, non enim satis est ad salutem, vt simus vicini cruci, sed opus est

Luc. 2.

stare

ſtare erectos, & pugnare aduerſus tentationes.

Cum ergo I E S V S *vidiſſet matrem, & diſcipulum ſtantem, quem diligebat, dicit matri ſuæ. Mulier, ecce filius tuus.* Conſidera I E S V M matrem ſuum vocare mulierem, quia maternæ aures ſine nouo vulnere illud dulciſſimum nomẽ non tuliſſent: deinde vt doceret religioſos, qui mundo mortui cum C H R I S T O per obedientiam crucifixi ſunt, obliuiſci in terra patris & matris. Secundò. Conſidera ſub Ioannis nomine omnes nos filios commendatos Beatæ Virgini, vt hac ratione virginitatẽ cum Ioanne amaremus, ipſam vt matrem coleremus, & in omnibus tentationibus ad eam confugeremus. 2

Deinde dixit diſcipulo. Ecce mater tua, & ex illa hora accepit eam diſcipulus in ſua. Conſidera, matrem ideo Sancto Iohanni ſoli commendatam, quia ceteris fuga dilapſis ille ſolus fidelis amicus vſq; ad mortem permanſerat: veros enim amicos & ſeruos C H R I S T I crux diſcernit, id eſt, tẽtationum & tribulationum tempus. Filij ergo & genuini B. Virg. ſunt, qui ad crucem vſque C H R I S T V M ſequuntur. 2. Cõſidera voce, *Ecce*, indicari ſummũ beneficiũ 3

eſſe.

esse in contemptu splendoris mundi huius. Qui enim cum Christo confixi sunt, non honoribus, sed contemptu gaudent & neglectu. Vnde Paulus. *Absit mihi gloriari, nisi in cruce Domini.* Gal. 6.

Circa horam nonam exclamauit IESVS *voce magna, dicens. Eli, eli lamma sabacthani, id est. Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me.* Considera, CHRISTVM idcirco in fine tam miserabilem edidisse clamorem, quod reuera in parte animi inferiore intolerabiles sentiret pœnas; pars enim illa nihil solatij vel auxilij à superiore parte, nec ab ipsa diuinitate coniũcta accepit, sed relicta fuit, vt pateretur quantum posset. Hora nona autem corpus totum erat exhaustum, tum ex copia effusi sanguinis, tum ex incredibili clauorum dolore, tum ex lethali sudore frigoreque vndique diffuso. 2. Considera, quomodo in tali statu, moribundus ad cœlum sustulerit oculos, multisque profusis lacrymis clamarit magno affectu, *Deus meus, Deus meus*, qui nunquam deseris clamantes ad te, cur me dilectissimum filium sine vllo solatio in hac extrema lucta derelinquis? Hinc disce, quid nobis qui pleni peccatis sumus, futurum sit in hora mortis, si fi- 2.

lius Dei ita deſeritur, niſi Chriſto coniun-
cti maneamus?

Quidam autem illic ſtantes, dicebant. Heliam vocat iſte. Cōſidera, hoc dictum eſſe, vt diſcas otioſos homines in rebus ſuis incurios, nihil niſi aliorum verba & facta carpere & ridere. 2. ab impiis ignorari diſcrimen inter Eli & Heliam, id eſt, inter honorem, qui Deo debetur, & qui ſanctis, vt ſunt hæretici noſtri temporis. 3. illos ſiniſtrè Dei verba torquere, qui illa quidē audiunt, ſed nō iuxta illa vitam inſtituunt.

MEDITATIO XXXI.

De quinto Chriſti Verbo. Ioann, 19.

1. SCIENS IESVS *omnia conſummata, vt conſummaretur Scriptura, dixit: Sitio.* Conſidera, Dominum in tantis crucis tormentis, mente tamen luſtraſſe Scripturas ſingulas, an quę forte ſupereſſet nondum ad tuam ſalutem impleta, vt tu in Dei voluntatem, ſuperiorūque iuſſa intentus, nihil omittas eorum quæ tui officij, vel vocationis ſunt. 2. Cōſidera Chriſtum nihil vnquam

quam vel fecisse temerè vel dixisse, sed eo retulisse omnia vt comsummaretur Scriptura, id est, voluntas Dei in ea expressa, sic effice tu quoq; vt nihil agas, nisi quod cōsentaneum est tuæ vocationis legibus & obedientię, & mercedem mirum in modū in cœlo augebis.

SITIO. Considera, cur tot doloribus obrutus de sola siti queratur, nimirum, vt qui iam sanguinem suum totum effuderat, omnis generis cruciatus exantlarat, Patrem pro omnium peccatis orarat, indicaret optare se, vt vicissim nos pro grati animi significatione aliquid offerremus. Sitiebat enim emēdationē, pfectionem, & salutem nostram, sicut & sitiuit à primo vitæ exordio. 2. vt hanc sitim animarum testamēto nobis relinquat. Mundus sitit opes, honores, voluptates, quæ magno quidem constant, sed sitim non explent, imo vt venena bibentem perimunt. At Christus te vult sitire ad fontem aquæ viuæ salientem in vitā æternam, id est DEVM, tuamq;, & aliorum salutem, sicut sitiuit CHRISTVS, quæ sitim explent. 5.

Et continuo accurrens vnus spongiā aceto impletam, imposuit arundini & hysopo, & 38

dab

dabant ei bibere. Considera, an hæc sit iusta merces illius oris, quod ad nostram salutem toties apertum fuit, & linguæ illius quæ tot documenta dedit, tot ægros curauit, tot edidit miracula. Sed Christus, qui iam pro cæteris peccatis tuis aliis pœnis satisfecerat, voluit etiam gulæ & intemperantiæ medicinam adhibere, & os, quod esu pomi in paradiso erat infectum hac amaritudine quasi antidoto purgare.
2. Considera, nos acetum porrigere Christo, cum in rebus ad salutem spectantibus sumus tepidi & negligentes: mundo vero merum vinum præbere, cum nulli labori parcimus, in honoribus & existimatione nominis aucupanda.

MEDITATIO XXXII.

De sexto Christi Verbo. Ioan. 19.

1. *CVm accepisset Iesus acetũ, dixit. Consũmatum est.* Considera 1. non dictũ esse, cõsummatum est hoc vel illud, sed absolute, vt scias hac Dominica passione omnia perfecta, tam in cœlis, quam in terris, tã quæ ad Deũ, quam quæ ad homines pertinent. Sicut enim peccatum violauit omnia, ita Christi sãguis restituit omnia,

vt discas in Christi passione ōnia quærere, & cum Apostolo, in nullo nisi in cruce Gal. 6.
Domini gloriari.

CONSIDERA, quomodo cōsummarit omnia quæ ad Deū, vel se pertinebāt. 2.
Primo enim quicquid à prophetis prædictum, per figuras veteris legis præfiguratum, à voluntate æterni Patris decretum vel mandatum, quicquid denique ad redemptionem nostram opus erat, pfectissima obedientia expleuit. 2. qa nulla pars, nullum membrū in eo expers crucis fuit. Anima tristis fuit ad mortem. Corpus totum flagris laceratū, caput confixum spinis, capilli euulsi, facies deformata sputis & alapis, aures vexatę blasphemiis & iniuriis, manus & pedes transfossi clauis, lingua fellis & aceti amaritudine imbuta, sanguis totus effusus. 3. extremam manū apposuit omnium virtutū speculo & exēplari. In vita enim & passione elucet perfectissima obedientia, humilitas, paupertas, patientia, fiducia, fortitudo, perseuerantia & infinita caritas.

CONSIDERA, quomodo consummarit omnia nos concernentia. Peccatum 3.
enim finem accepit, debita omnia soluta, fidelibus omnia bona comparata, nihil vt 1. Cor.
1.

nobis desit in vlla gratia, Ecclesia noua, cum nouo sacrificio, nouis sacramentis, & legibus erecta, & missione Spiritus sancti in æternum confirmata. Sanctorũ in limbo desiderium completum. In malis quoque odium Iudæorum est finitum, imperium diaboli euersum, vires eius fractæ, in abysso catena cõstrictus, nil amplius metuendus, sed etiam puerulis, irridendus. Tu ergo post tanta beneficia, ne sis ingratus, sed conformes te eius voluntati. *Voluntas enim eius est sanctificatio nostra*, vt loquitur Apostolus.

1 Thes. 4.

MEDITATIO XXXIII.

De septimo verbo Domini in cruce. Mat. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

1] IESVS *magna voce clamans ait.* Considera, Christum, quoties Patri pro se locutus est, exclamasse; ad alios, vel pro aliis non item, vt discas magno affectu cum Deo agendum, & non aridè vel frigidè; deinde vt scias illo momento ad omnium dolorum culmen peruentum fuisse. 2. cõsidera, cur clamarit orando, nẽpe vt indicaret se vitæ mortisq; Dominum, nec *nisi vocata*, inquit Naziãzenus, *mors ausa fuisses ac-*

In Christo patiẽte.

set accedere 2. vt Deum patrem ad commiserationem pro totius mundi peccatis flecteret omnium enim peccatorum personam in cruce sustinebat 3. vt ad infernum vox penetraret, quæ ibi exhilarauit Patres in limbo, sed perterrefecit dæmones. 4. vt corda omnium hominum ad pœnitentiam commoueret.

Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Cōsidera Christum Scripturæ verbis orare, vt te doceret non tuo iudicio & ritu Deum colere, sed illo quem à Spiritu sancto dictata Scriptura, vel ab eodē docta Ecclesia tradit. 2. considera eum non orasse, vel metu iudicii, & inferni, vel quod indigeret commendatione apud Patrem, sed vt doceret te inuictum ab oratione spiritum non relaxare, sciresque omnes pios hac oratione Deo cōmendatos Hos enim spiritus nomine compellat Dominus, qui eius spiritu sunt imbuti. *Qui* inquit, *natus est ex spiritu spiritus est*. Si autem nos Christus commendat Patri, decet & nos eidem animas commendare in benefactis. 2.

Ioa 3.
1 Pet. 4.

Et hæc dicens, inclinato capite tradidit spiritum. CONSIDERA inclinasse caput vt indicaret, quam graue onus peccatorum sustinuerit. 2. quam pauper fuerit, 3.

non habens etiam in morte, vbi caput reclinet. 3. vt tibi ſuggerat quanta ſint crucis commoda. 4. vt precibus tuis merito paſſionis ſuæ nitentibus annuat. 2. Conſidera eum tradidiſſe ſpiritum tũ Patri in tertium diẽ aſſeruandum, tum nobis. Dederat enim nobis ante corpus ſuum, ſanguinẽ, veſtes, reſtabat vt daret & animã, & pretium redemptionis noſtræ fieret perfectum. Vt diſcas te tuum non eſſe, ſed Chriſti, quia ſuis membris, tua, ſuis potẽtiis tuas, ſuo corpore tuum, ſua anima tuam mercatus eſt ſibi & redemit.

MEDITATIO XXXIV.

De ſignis mortem Chriſti ſecutis Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

1. ECCE *velum templi ſciſſum eſt in duas partes, à ſummo vſque deorſum.* Conſidera Chriſto ſpiritũ cum clamore emittente omnes creaturas ingemiſcere, ac ſi cum conditore ſuo vitæ finem faciente, & ipſæ deficere velle viderẽtur. Omnes, hominibus præ metu tacentibus, in vltionẽ impiorum ſe paratas exhibent, Deoq; ſuo etiam viſcera offerunt. 2. conſidera velum tẽpli ideo ſciſſum, quia morte Chriſti omnia

sti omnia veteris testamēti mysteria, maximè autem cruentorū sacrificiorum, patefacta sunt. Apertus & aditus est in vera sancta sanctorum, id est, in cœlestem patriam. Vt discas in posterum omnium excusationū & peccatorū vela à corde tuo tollere, & interiora Deo & sacerdoti per confessionem patefacere in hac vita; sic enim opus nō erit post mortem in die iudicii illa scindere, & toti mundo manifestare.

Et terra mota est, & petræ scissæ sunt. Cōsidera, cum Iudæi peterent silētium indici turbis clamantibus, *Benedictus, qui venit in nomine Domini* Christum respondisse, iis tacētibus lapides clamaturos. Id verè nunc euenit, hominibus enim Christū confiteri non audentibus petræ diruptione testimoniū dant eius diuinitati. 2. Cōsidera, si nos, qui quouis peccato lethali Christum crucifigimus, de peccatis non conteramur, nec passioni Christi compatiamur, nec tremendum iudicii diem timeamus, terra sumus insensibiliores, petris duriores, & mortuis magis mortui. 1. Luc. 19.

Et monumenta aperta sunt, & multa corpora Sanctorum surrexerunt, & in sancta ciuitate multis apparuerunt. Considera hoc 2.

ſigno omnium maxime Chriſtum apertis inferorum portis S. Patres liberos emiſiſſe. 2. eadem morte fœtētia cordium ſepulcra aperienda eſſe, vt inde fœtor omnis peccatorum exhalaret. 3. corpora iuſtorum aliquādo reſurrectura, & cum Chriſto ſine fine victura. 2. Conſidera his quinque Dominicæ paſſionis ſignis, contineri effectus, quos in anima peccatoris operatur. Primo enim ſciſſo velo ignorātiæ iudicij dies, & pœnæ inferni illi obiiciūtur. 2. terra, id eſt, mens timore illorum commouetur ad reſipiſcendum. 3. cor ſaxeum ad pœnitentiam emollitur. 4. per confeſſionem è ſepulcro peccatorū extrahitur. 5. reſtituitur vitæ gratiæ, & dignus fit ingreſſu ciuitatis ſāctæ ſupernæ Ieruſalem.

MEDITATIO XXXV.

De conuerſione Centurionis. Matth. 27. Marc. 15.

1. VIDENS *Centurio, qui ex aduerſo ſtabat, quia ſic clamans expiraſſet, viſo terræ motu, timuit cum ſuis valde.* Conſidera, quam velociter ſāguis Chriſti ſuas exerat vires, oratione tam efficaci Deo Patri oblatus, qua ꝑ crucifigētibus rogauit. Quæ enim terræ motu, aliisq; ſignis indicabantur

tur, eadem hic in animis hominum perficiuntur. Tu ſpem firmam concipe, eum tuis neceſſitatibus nunquam deſore, qui etiam carnifices ſuos ad pœnitentiā reuocauit. 2. Conſidera, quæ cōuerſionis Centurionis, ſociorumq; fuerit cauſa, nempe qa ex aduerſo ſtabat, id eſt, mores, geſtus & verba Chriſti ſedulo obſeruabat; ſic tu ſi conuerti velis, diligenter perlege vitam Chriſti, eiusq; virtutes obſerua. 3. conſidera, omnes timuiſſe conſpectis miraculis Prou.
quia *initium ſapientiæ eſt timor Domini.* 1.

Et glorificauerunt Deum, dicentes Vere hic 2.
homo iuſtus erat. Vere hic homo filius Dei Luc.
erat: Conſidera hunc primum crucis Do- 23.
minicæ fructum eſſe, vt Deo ſua gloria integra fide tribuatur, & quidē à carnificibus ſuis. Magna bonitas Domini tanta facilitate eorum crudelitatem in manſuetudinem commutantis, & opprobria in laudes angelicas conuertentis. 2. conſidera ingens miraculum, in morte atroci & infami illum à gētilibus agnoſci Deū, qui vix homo præ corporis deformitate videretur. Nēpe ſanguis Chriſti ea credēda perſuadet, quæ etiam omnem fidem humanam excedunt.

Omnes quoque è turba videntes, quæ fie- 3.

bant, percutientes pectora sua, reuertebant
Stabant autem omnes noti eius à longe, &
mulieres multæ, quæ in Galilæa ministrarant
ei. Considera, terręmotu, & aliis signis tur
bam moueri, vt incipiant confiteri eum
quem ante spreuerant; vt discas aduersita
tem sæpe vtiliorem esse prosperitate, qui
reddit nos cordatiores. 2. considera à lon
gę stetisse mulieres notas, quę Christo mi
nistrarāt, vt discas hanc mercedem repen
di earum caritati & eleemosynis, quod a
crucem vsq; perseuerarint, sed à longe ste
tére, quia exigua earum crux fuit, si cun
Christi cruce conferatur.

MEDITATIO XXXVI.

De latere Christi aperto. Ioan. 19.

1. IVDÆI, *quia erat dies Parasceues, roga*
runt crucifixorum frangi crura, sed latro
num tantum fracta sunt. Cōsidera Iudæos
cultus diuini pertextu, longè aliud voluis
se, vt nimirum Christum, quem expirasse
nesciebant, grauiori cruciatu de hac vit
tollerent: vt discas hominum improbo
rum malitiā semper crescere iuxta illud
2. Tim. *Mali homines & seductores proficiēt in peius*
3. 2. Considera, vtrumq; latronem commu
ne qui

ne quidem sustinuisse supplicium, sed bonus ille peccata deleuit, & nomen martyrys sibi comparauit, iuxta Augustinũ: malus gehennam addidit. Vt discas, quam mundus & diabolus suis cultoribus mercedẽ reddant, nempe duplicem pœnam. *Lib. 1. de anim. c. 9.*

IESV autem, cum eum viderent mortuũ non fregerunt crura, sed vnus militum lancea latus eius aperuit, & continuo exiuit sanguis & aqua. Considera quam magnum fuerit vulnus, non enim, vt notauit Augustinus, ait Scriptura, latus percussit, sed aperuit: vnde & B. Thomas à Domino iussus est ei inferre manum post resurrectionẽ. 2 Considera Christũ à morte voluisse id fieri, vt nihil de amore se remisisse ostenderet, imò, si opus foret, paratum iterum pati, ac vt quicquid in corde resederat sanguinis, ait B. Cyprianus, effunderet, nihil sibi reseruans. Deinde vt amoris tui signum indelebile insculperet. Adhæc vt ad cordis eius intima, velut per ostiolum in latere arcæ, penetrares. Denique, vt sicut ex latere dormientis Adæ educta est Eua, sic ex latere Christi dormientis Ecclesia, aqua enim baptismi fideles generantur, & sanguine in Eucharistia cibantur. 2. *Tract. 120. in Ioan.* *De dupl. martyr.*

Et qui vidit testimonium perhibuit, & ve- 3.

municat, qui in vita ſpiritali indies proficiunt. 2. Conſidera Ioſeph occultũ fuiſſe diſcipulum, ſed ne perderet tandẽ tãtum theſaurũ, ꝓdidit ſe contẽptis periculis, vt diſcas te nõ obtẽturum Ieſũ, niſi contẽnas timores humanos & parat⁹ ſis aliud pati. Roſæ nõ colligũtur ſine ſpinarũ pũcturis.

Hic non conſenſerat actibus eorum, quia expectabat regnũ Dei. Hic audacter à Pilato petiit corpus Ieſu, & impetrauit, cum ex Centurione audiſſet eſſe mortuũ, de quo mirabatur. Conſidera hic alias virtutes Ioſephi, ſi vis eſſe dignus corpore Domini. Primo enim vitanda ſunt malorum cõſortia. 2. ad regnũ cœleſte eſt anhelandum 3. conſtanter perficienda ſunt, quæ Dei gloriam ꝓmouent. 4. ſæpe magno deſiderio & deuotione petendum eſt & accipiendũ corpus Domini 2. Conſidera miram obedientiã Chriſti poſt mortẽ, ꝗ noluerit corpus deponi citra licẽtiã legitimi magiſtratus, & vt illud ex gratia ab eo peteretur; tanquã malefactoris, quo terræ mandari poſſet. Deinde eximiũ in nos amorẽ, quod poſtquam dedit nobis ſanguinẽ, animã & vitam, pro conſolatione noſtra voluit etiã corpus ſuũ Ioſepho, & in eo nobis donari.

Ioſeph autem mercatus ſindonem mundã, &

corpus

corpus IESV *depositum illi inuoluit*. Considera quantam reuerentiam Ioseph cruci exhibuerit, clauos ipse euulserit, & de cruce iuuante Ioanne & mulieribus paulatim, excipiẽte illud in sinum matre sua B. Virgine, demiserit. Quot hic singultus, quot suspiria omnium & lacrymæ? Vide quomodo in oscula beata mater ruat totius corporis, quomodo in pectus B. Ioãnes, quomodo ad pedes M. Magdalena. 2. Cõsidera syndonem mundam esse mũdam à peccatis consciẽtiam, in qua debemus corpus Domini excipere, dum communicamus, & si non habemus, nummo pœnitentiæ emere.

MEDITATIO XXXVIII.

De sepultura Domini. Ioan. 19.

1. VENIT *& Nicodemus ferens mixturam myrrhæ & aloes quasi libras centũ. Corpus autem Christi ligarunt linteis cum aromatibus*. Considera, quãtum Nicodemus ex passione hac profecerit; Prius venerat
Ioa. 3. ad IESVM nocte, nunc palam, tunc nihil præter quæstiones afferebat, nũc fert pretiosa aromata, & officiũ exhibet sepulturæ: vt discas in virtutibus progressum facere,

cere, omnemque metum & turpem verecundiam excutere 2. Considera, neutrum accessisse munere vacuũ. nam Ioseph linteum & nobile sepulchrum dedit, Nicodemus myrrham & aloen magna copia tulit ad obsequiũ corporis mortui: vt tu quoque eius honori libenter labores tuos consecres. 3. considera, quid officij præstiterint corpori deposito, quam sedulo omnia eius vulnera cõtemplati sint, quoties osculati, quam reuerenter in subiectã peluim, sputa, cruorem, aliasq; sordes abluerint, & pro reliquiis cõseruarint, quomodo ablatum corpus linteis ligarint, & caput sudario texerint.

Posuerunt autem IESVM *in monumento, quod Ioseph exciderat in petra, in quo nondum quisquam positus erat. Et aduoluit Ioseph saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit.* Considera Christum voluisse sepeliri, vt nihil quæ ad homines pertinent prætermitteret, 2. vt tu, maximè si religiosus sis, cogites, te esse vt mortuum, & sepultum mundo & concupiscentiis eius. 3. Considera vt sacra vasa in templo, sic corpora nostra, quibus corpus Domini in communione recipimus, posse dici sepulchra Domini, Tunc autem sunt in petra

exeisa,

excisa, quãdo in virtutis cultu constantes sumus. Magnum autem saxum sepulchro nostro aduoluimus, cum gratia Dei ita munimus pectus, vt nullus aditus sit dæmoni, carni & mundo.

3. *Mulieres autem se debant cõtra sepulchrũ, aspicientes vbi poneretur corpus Iesu, & reuertentes parauerunt aromata & vnguenta.* Considera, te cum corpus Domini susceperis in corpus tuum velut sepulcrum, debere à distractione mentis cauere, cum Mariis autem istis perseuerare in contemplatione Iesu in corde tuo sepulti. 2. non satis esse, vt Christus semel sit vnctus, sed cum mulieribus alia vnguenta paranda, quia de virtute in virturẽ est procedendũ.

MEDITATIO XXXIX:

De custodia sepulcri. Matth. 27.

1. PRRINCIPES *sacerdotum rogant Pilatum vt iubeat custodiri sepulcrum, ne discipuli eum furentur, & dicant surrexisse. Seductorem enim illum dixisse: Post tres dies resurgam* Considera quale studium impiorũ illorũ sit in tanto sabbatho, quod erat festũ paschæ, vt obscurent gloriam Christi, quando enim cum Deo agendum erat, agunt

cum

cum homine prophano & infideli. Quos tu imitaris, dum negotiis externis diebus festis, quando templa & sacramenta frequentanda sunt, distineri te sinis. 2. Considera, timeri ab istis impiis Christum etiã mortuum: quãto magis timebitur viuus, dum veniet cum maiestate viuos & mortuos iudicaturus. 3. considera, cur Christum vocent seductorem, nempe quia populum ad veram fidem & salutem, Apostolos verò ad Euãgelicam perfectionem adduxit, & doctrinam suam miraculis firmauit: vt non mireris nunc quoque vocari seductores, qui alios ad Catholicam fidem, alios ad perfectius viuendi genus, & religiosam vitam traducunt.

Ait illis Pilatus. Habetis custodiam. Ite, custodite sicut scitis Considera, eum, qui semel impiorum voluntati consensit, non posse se facile ab eorũ importunitate subducere, vt hic accidit Pilato: & experiũtur, qui semel dæmoni se addixere, aut meretriculæ amori dedidere. 2. Considera, inde factũ, vt Pilatus, qui prius pro Christo stabat, nũc metu percullsus cum Iudęis cõtra eum cõspiret, dicẽs. Habetis præsidiarios meos milites, diligẽter ergo custodite. Hic enim fuit peccati fructus, vt & auctor 24

fieret,

fieret, incensórque malorum, & totus metu ob factam mentionem resurrectionis trepidaret.

3. *Illi abeuntes munierunt sepulchrum, signantes lapidem cum custodibus.* Considera hanc impiorum cõtra Deum sollicitudinem gloriã Christi magis promouisse, & accidisse, quod illi veriti sunt, ne nouissimus error esset peior priore, quo enim plures custodias & sigilla adhibuere, hoc testatior facta est Christi resurrectio, & omnis suspicio furti adempta. 2. Considera studium Iudæorum in malo, te salubrius imitari posse in bono: vt, si velis IESVM nõ tolli ex animæ tuæ sepulcro, præserues te non solum ab operibus malis custodiendo sensus externos, sed etiam obsignes signo crucis, & custodias cor à cogitationibus & desideriis prauis.

MEDITATIO XL.

De descensu Christi ad Limbum.
Eph. 4. Colos. 2.

1. CONSIDERA, quomodo Saluator noster eadem immensa in nos caritate, qua pro nobis crucem ascendit, & passionem consummauit, mox ad inferos in p

pria.

pria persona descenderit, vt opus redemptionis quã perfectissimè absolueret. Sicut enim mortẽ elegit, vt nos à morte vindicaret, ita & descẽsum hunc in intima & obscurissima terræ penetralia suscepit, vt suos ab inferis liberaret. Vnde discis, primo negotia gloriæ Dei & salutis animarum per te, & non per alios perficere. Secundo non dedignari pro consolatione, vel auxilio proximorum vilia loca, vt hospitalia, carceres, & pauperum visere tuguria.

2. CONSIDERA, quam incredibili gaudio pfusi sint omnes Patres qui in obscurissimis terræ locis inde à condito orbe per duo, tria, 4.5. millia annorum latuere, cum perfringi inferni portas audirent, animamq́ue Christi cum ingẽti fulgore, angelis innumeris stipatam, ingrediẽtem viderẽt. Præcurrebat ibi reliquos sine dubio Ioannes Baptista, & digito omnibus demonstrabat illam esse Christi animam, quẽ ipse baptizasset. Tum primus generis humani parẽs Adam, supplex ad Christi pedes, & amplexũ ruebat. Idem Noe, Abraham, Dauid, & alii faciebant: Eo autem maius fuit gaudium, quo maior & diuturnior per tot annorũ curricula fuit

huius aduẽtus expectatio; quo clarius viderunt omnes promissiones Patribus factas reipsa completas, omnesque tribulationes perpessas conuersas in summã felicitatem & gloriam Sicut enim in cœlo & in terra nullum præstantius bonum est, quam Deus, sic nullum maius potest esse gaudium, quam Deum videre & possidere.

3. CONSIDERA quomodo ad Christi aduentum omnes tartarei spiritus cœperint contremiscere, & post ereptam tot Patrũ prædam, quam cum summo triũpho, fracto eorum robore & potentia, gloriose eduxit, cœperint fremere & tumultuari, & lamentabili vlulatu suam seruitutem deflere. Triumphabis & tu de dęmone, multosque eius faucibus eripies, si multa cum Christo patiare, & tentationibus dæmonis, mundi & carnis fortiter restiteris.

FINIS.

MEDITATIONES

RESIDVÆ DE CHRISTI VITA ET DOCTRINA,

quæ non incidunt in Dominicas vel Festa.

MEDITATIO I.

De Christi generatione æterna.

Ioan. 1.

IN *principio erat Verbum.* Considera, cum duplex sit Verbum humanum, vocale, & mentale, Christum, vt est filius Dei, à similitudine mẽtalis dici Verbum. 1. quia sicut verbum vel cogitatio mẽtis nostræ, qua sibi mens loquitur, sine passione & corruptione à mẽte procedit, eiusque est expressa imago, ita filius Dei incorruptâ 1.

 & pas-

3. verbum hoc ita per se subsistere, vt ab eo secundum personam distinguatur. 4. ita esse personam distinctam, vt tamē sociali & amicabili coniunctione maneat cum Deo patre deuincta 5. procedere à Patre.

Et Deus erat Verbum. Considera, sicut 3.
prima parte significata est æternitas Verbi cū patre: secūda verò personalis eius à Patre destinctio, ita hac tertia parte designari identitatem naturæ eius & essentiæ cum Patre, vt licet Pater & filius duæ sint personæ reipsa inter se distinctæ, maneat tamen vnus idemque Deus. Debet enim in hac oratione præconstrui dictio, *Verbum,* vt sit sensus. *Et Verbum illud, quod dixi, erat Deus.* Verborum autem, quæ mox hic sequuntur apud B. Ioannem. *Hoc erat in principio apud Deum*, hæc est sententia. Hoc nempe Verbum, ꝙ dico esse Deum, hoc inquam, & nō aliud erat in principio apud Deum. 2. Considera, hoc verbum diuinum in eo distingui à verbo mentali nostro, quod hoc inefficax sit ad operandum, illud vero efficax ad omnia faciēda, & ideo subdit S. Ioannes. *Omnia per ipsum facta sunt, & sine illo factum est nihil quod factum est.* 3. considera, si velis esse genuinus Dei filius, debere te magno desiderio

æternitatis, hoc eſt, cõſpectu Dei fruendi in æternum, teneri. 2 conuerſationem tuã habere in cœlis, id eſt, apud Deum, & ideo ſemper eum præ oculis habere, & non res terrenas. 3. Deo per intimum amorem ex toto corde iungi. 4. vt ſi natura eſſe non poſſis idem cum Deo, ſis ſaltem volunta-
1. Cor. 6. te & ſpritu. *Qui enim adhæret Deo, vnus ſpiritus eſt cum eo.* 5. vt non tantum multa
1. Io. 3. bona cogites & velis, ſed etiam facias. Debemus enim Deum diligere, vt habet B. Ioannes, non tantum verbo, ſed opere & veritate.

MEDITATIO II.

De Chriſti filii Dei Incarnatione. Ioan. 1.

VERBVM *caro factum eſt.* Conſidera quis mũdi ſtatus fuerit ante filii Dei incarnationem. Nempe idolis colendis, mutuis odiis & cædibus, aliiſque flagitiis patrandis totus deditus erat. Omnes de-
Pſ. 13. clinauerant ſimul inutiles facti: non erat qui faceret bonum vſque ad vnum. Veritas exulabat, caritas refrixerat, & malitia abundabat, regnabat mors, dominabatur ſathan, & in infernum innumera animarum

rum turba præceps ruebat. 2. perpende quis ſtatus fuerit S. Patrum in Limbo, poſt diuturnam captiuitatẽ liberationis ſuæ, ſalutiſque mundi cupidorum. Nimirum toto affectu ad Deum clamabant. *Vſquequo obliuiſceris nos in finem. Exurge.* Pſ.87. *quare obdormis Domine; exurge, & ne repellas in finem.* Pſ.43. Veni tandem gloria gẽtis noſtræ, & ſpes vnica ſtirpis tuæ. Deſere tandem ô vere IACOB domum paternam, & ab æterna requie tua deſcende, & carnem humanam aſſume,

CONSIDERA quomodo ſacrum trium 2. diuinarum perſonarũ collegium vtriuſq; partis afflictiſſimum ſtatum dolẽter perſpiciens cœperit agitare conſilia de certo remedio illos ab æterno exitio, hos à captiuitate diuturna vindicãdi. Perſona Patris videbatur propendere in iuſtitiam, vt peccatores ſecũdum grauitatem delictorum punirẽtur. Perſona Spiritus ſancti vero in miſericordiam vt peccãtibus parceretur. Filius autẽ conſiderans hominẽ ob temerè affectatam ſui ſimilitudinẽ in has miſerias delapſum, nec ſuis viribus poſſe emergere ad ſalutem, ſe ipſe obtulit paratum ad aſſumendam carnem, & in ea ad profundendũ pro ſalute hominis ſangui-

nem; cui oblationi misericordiarũ Pater cum Spiritu sancto mox subscripsit, & decreto vnà facto, Mariã Virginem dignissimã esse, ex qua carnem assumeret, mox euocatur Gabriel angelus, qui rem annũtiet, & consensum ab ea impetret.

3. CONSIDERA, consensu à B. Virgine impetrato, quomodo mox post verba illa, *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum*, Spiritus sãctus superuenerit, & virtus altissimi obumbrauerit illam, sicut promiserat angelus, & VERBVM caro factum sit, DEVS homo, in vtero B Virginis: Sic celebratæ sunt æterni verbi cum natura humana nuptiæ *Sic misericordia & veritas obuiauerunt sibi, iustitia & pax osculata sunt*. Sic humilis ancilla facta est mater sui creatoris. Sic homo miser & vilis in diuinæ naturæ consortium est exaltatus.

2. Considera, humilitatem filii DEI, quod vilis homo fieri voluerit, imò non homo tantum, sed caro, quæ in homine abiectissima est, communis scilicet cum lũbricis & vermibus, & aliis vilioribus creaturis.
Isa. 4. *Omnis enim caro fœnum* Factum est autem caro, non quia conuersum sit in carnem, sed quod ita arctè illi coniunctum sit, vt quicquid fecit DEVS, caro vel homo fecisse di-

se dicatur, & quicquid passus est homo, Devs passus dicatur.

MEDITATIO III.

De Virginitate B. Virg. sponso Ioseph revelata. Matth. 1.

Cum esset desponsata mater Iesv *Maria Ioseph, antequam conuenirent, inuenta est in vtero habens de Spiritu sancto.* Considera, quare non de simplici virgine, sed de desponsata Christus concipitur. Primum, vt per generationem Ioseph origo Mariæ monstraretur. 2. ne lapidaretur à Iudæis vt adultera. 3. vt in Ægyptum fugiens haberet solatium & adiutorem. 4. vt partus eius celaretur diabolo, vt discas dona cœlestia non facile mūdo & dæmonibus patefaciēda, ne margaritas proiiciamus ante porcos; & ne per vanam gloriā ea amittamus 2. considera, B. Virginem, etsi sciret se gestatione vteri causam suspicionis & mœroris daturam Ioseph, tamen innocentiæ suæ consciam, & in Deo confisam, conticuisse, vt discas nō turbari, si quādo inique infameris, modo cōscientia te nō redarguat, fiduciam autem omnem reponere in Deo, qui non negliget innocentiā tuā, cum opus erit, patefacere toti mūdo. 1.

X 5 *Ioseph*

2. *Ioseph cum esset iustus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam.* Considera, licet Ioseph secundum legem potuerit accusare & repudiare virginem, postquam cognouit esse grauidam, tamen ad tuendum eius honorē, maluit eam dimittere occultè. vt discas omnium proximorum nomen & famam etiam post eorum lapsum, quod fieri potest, tueri. Deinde eum prius rem diu expendisse, quam aliquid decerneret, & ideo apud Deum meruisse mysterii reuelationem; vt discas in rebus dubiis non præcipitare consilium, sed inuocato Dei auxilio sedulo ꝑpendere, quid opus sit facto. 2. considera, si Deus & matrē suam & spōsum eius iustum permisit tantopere affligi, non esse quod nos peccatores queramur, si aliqua afflictione à Domino visitemur. si enim iusti simus, ꝓderit ad meritū; si imperfecti, ad vitæ emendationem.

3. *Hæc eo cogitante, angelus Domini in somnis apparens ei dixit. Noli timere accipere Mariam coniugem tuam. Quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est; pariet autem filium, & vocabis nomen eius Iesum.* Considera, quanta mysteria angelus paucis his verbis sit complexus. Reuelauit enim iam

adesse

adesse saluatorem tantopere à Patribus expectatum, omnes diuinas promissiones vocesque prophetarum completas, cõceptionẽ eius esse miraculosam, nempe ope Spiritus sancti, & ex matre Virgine profectam, salutem quoque ab hoc Saluatore expectatam non esse temporalem, sed spiritualem & æternã. addidit enim angelus. *Ipse saluum faciet populum à peccatis eorum.*

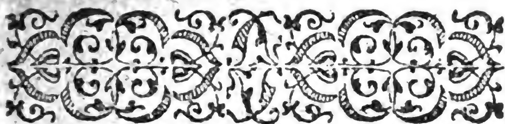
2. Cõsidera, quãto gaudio perfusus fuerit S. Ioseph, postquam è somno euigilauit, dum videt se non modo ab omni metu & suspicione liberũ, sed etiam in tantam dignitatem euectum, vt esset electus in spõsum, custodemque matris Dei, imò in nutritium ipsius Messiæ & Saluatoris. Vnde nec dubiũ est eum statim ad pedes B. Virginis tum forte precibus vacantis accidisse, & veniam pro erratis & suspicionibus humiliter postulasse, vnaq; cũ ea Deo pro reuelatione facta gratias egisse. Vbi discas in Deo, si quando ad tempus affligeris, spem omnem collocare, qui suo tempore nouit cum tentatione facere prouẽtum, exiguumque mœrorem amplissimis compensare consolationibus.

MDDI-

huius aduētus expectatio; quo clarius viderunt omnes promissiones Patribus factas reipsa completas; omnesque tribulationes perpessas conuersas in summā felicitatem & gloriam Sicut enim in cœlo & in terra nullum præstantius bonum est, quam Deus, sic nullum maius potest esse gaudium, quam Deum videre & possidere.

3. CONSIDERA quomodo ad Christi aduentum omnes tartarei spiritus cœperint contremiscere, & post ereptam tot Patrū prædam, quam cum summo triūpho, fracto eorum robore & potentia, gloriose eduxit, cœperint fremere & tumultuari, & lamentabili vlulatu suam seruitutem deflere. Triumphabis & tu de dęmone, multosque eius faucibus eripies, si multa cum Christo patiare, & tentationibus dæmonis, mundi & carnis fortiter restiteris.

FINIS.

MEDITATIONES RESIDVÆ DE CHRISTI VITA ET DOCTRINA, quæ non incidunt in Dominicas vel Feſta.

MEDITATIO I.

De Chriſti generatione æterna.

Ioan. 1.

IN *principio erat Verbum.* Conſidera, cum duplex ſit Verbum 1.
humanum, vocale, & mentale, Chriſtum, vt eſt filius Dei, à ſimilitudine mẽtalis dici Verbum. 1. quia ſicut verbum vel cogitatio mẽtis noſtræ, qua ſibi mens loquitur, ſine paſſione & corruptione à mẽte procedit, eiusque eſt expreſſa imago, ita filius Dei incorruptá

& passionis expertem à Patre trahit originem, & expressam eius imaginem gerit. 2. Sicut mẽs sibi ipsi per verbum vel cogitationẽ loquitur, & in ea seipsá & omnia, quę scit agnoscit, ita & in filio sibiipsi Pater loquitur, & in eo quasi speculo, & viũa imagine se omnesq; creaturas cõtemplatur. 2. Considera per principium significari primordiũ mundi & omnium rerum conditarum: voce autem *erat* denotari filii DEI cum Patre æternitatem. Si enim iam erat Verbum cum mundus conderetur, rectè infertur nunquam eius durationem incepisse; Si enim incepisset, iam nõ pcessisset principiũ durationis & omniũ rerum cõditarum. Deinde dicit, *in principio erat*, non autem, *fuit*, vt significet verbum ita præcessisse res conditas, vt tamẽ cum illis perseuerarit & permanserit.

2 *Et Verbum erat apud* DEVM. Considera his verbis primo indicari, vbi fuerit filius DEI, vel Verbum ab æterno, si enim apud DEVM patrem fuit, qui incircumscriptibilis est, nullo certe loco, nullis finibus fuerit circumscriptum. 2. quale fuerit, nõ accidens, vt nostrum verbum mentale, vel vocale, in mẽte vel aere inhærẽs, sed subsistens, non in DEO, sed apud DEVM

; 3. ver-

3. verbum hoc ita per se subsistere, vt ab eo secundum personam distinguatur. 4. ita esse personam distinctam, vt tamē sociali & amicabili coniunctione maneat cum Deo patre deuincta 5. procedere à Patre.

Et Deus erat Verbum. Considera, sicut prima parte significata est æternitas Verbi cū patre: secūda verò personalis eius à Patre destinctio, ita hac tertia parte designari identitatem naturæ eius & essentiæ cum Patre, vt licet Pater & filius duæ sint personæ reipsa inter se distinctæ, maneat tamen vnus idemque Deus. Debet enim in hac oratione præconstrui dictio, *Verbum*, vt sit sensus *Et Verbum illud, quod dixi, erat Deus.* Verborum autem, quæ mox hic sequuntur apud B. Ioannem. *Hoc erat in principio apud Deum*, hæc est sententia. Hoc nempe Verbum, ꝙ dico esse Deum, hoc inquam, & nō aliud erat in principio apud Deum. 2. Considera, hoc verbum diuinum in eo distingui à verbo mentali nostro, quod hoc inefficax sit ad operandum, illud vero efficax ad omnia faciēda, & ideo subdit S. Ioannes. *Omnia per ipsum facta sunt, & sine illo factum est nihil quod factum est.* 3. considera, si velis esse genuinus Dei filius, debere te magno desiderio 3.

æternitatis, hoc eſt, cõſpectu Dei fruendi in æternum, teneri. 2 conuerſationem tuã habere in cœlis, id eſt, apud Deum, & ideo ſemper eum præ oculis habere, & non res terrenas. 3. Deo per intimum amorem ex toto corde iungi. 4. vt ſi natura eſſe non poſſis idem cum Deo, ſis ſaltem volunta-
1. Cor. 6. te & ſpritu. *Qui enim adhæret Deo, vnus ſpiritus eſt cum eo.* 5. vt non tantum multa
1. Io. 3. bona cogites & velis, ſed etiam facias. Debemus enim Deum diligere, vt habet B. Ioannes, non tantum verbo, ſed opere & veritate.

MEDITATIO II.

De Chriſti filii Dei Incarnatione. Ioan. 1.

VERBVM *caro factum eſt.* Conſidera quis mũdi ſtatus fuerit ante filii Dei incarnationem. Nempe idolis colendis, mutuis odiis & cædibus, aliiſque flagitiis patrandis totus deditus erat. Omnes de-
Pſ. 13. clinauerant ſimul inutiles facti: non erat qui faceret bonum vſque ad vnum. Veritas exulabat, caritas refrixerat, & malitia abundabat, regnabat mors, dominabatur ſathan, & in infernum innumera animarum

rum turba præceps ruebat. 2. perpende quis ſtatus fuerit S. Patrum in Limbo, poſt diuturnam captiuitatẽ liberationis ſuæ, ſalutiſque mundi cupidorum. Nimirum toto affectu ad Deum clamabant. *Vſquequo obliuiſceris nos in finem. Exurge.* Pſ.87. *quare obdormis Domine; exurge, & ne repellas in finem.* Pſ.43. Veni tandem gloria gẽtis noſtræ, & ſpes vnica ſtirpis tuæ. Deſere tandem ô vere IACOB domum paternam, & ab æterna requie tua deſcende, & carnem humanam aſſume,

CONSIDERA quomodo ſacrum trium 2. diuinarum perſonarũ collegium vtriuſq; partis afflictiſſimum ſtatum dolẽter perſpiciens cœperit agitare conſilia de certo remedio illos ab æterno exitio, hos à captiuitate diuturna vindicãdi. Perſona Patris videbatur propendere in iuſtitiam, vt peccatores ſecũdum grauitatem delictorum punirẽtur. Perſona Spiritus ſancti vero in miſericordiam vt peccãtibus parceretur. Filius autẽ conſiderans hominẽ ob temerè affectatam ſui ſimilitudinẽ in has miſerias delapſum, nec ſuis viribus poſſe emergere ad ſalutem, ſe ipſe obtulit paratum ad aſſumendam carnem, & in ea ad profundendũ pro ſalute hominis ſangui-

nem; cui oblationi misericordiarũ Pater cum Spiritu sancto mox subscripsit, & decreto vnà facto, Mariã Virginem dignissimã esse, ex qua carnem assumeret, mox euocatur Gabriel angelus, qui rem annũtiet, & consensum ab ea impetret.

3. CONSIDERA, consensu à B. Virgine impetrato, quomodo mox post verba illa, *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum*, Spiritus sanctus superuenerit, & virtus altissimi obumbrauerit illam, sicut promiserat angelus, & VERBVM caro factum sit, DEVS homo, in vtero B Virginis: Sic celebratæ sunt æterni verbi cum natura humana nuptiæ *Sic misericordia & veritas obuiauerunt sibi, iustitia & pax osculata sunt*. Sic humilis ancilla facta est mater sui creatoris. Sic homo miser & vilis in diuinæ naturæ consortium est exaltatus.

2. Considera, humilitatem filii DEI, quod vilis homo fieri voluerit, imò non homo tantum, sed caro, quæ in homine abiectissima est, communis scilicet cum lũbricis & vermibus, & aliis vilioribus creaturis.

Isa. 4. *Omnis enim caro fœnum* Factum est autem caro, non quia conuersum sit in carnem, sed quod ita arctè illi coniunctum sit, vt quicquid fecit DEVS, caro vel homo fecisse di-

ſe dicatur, & quicquid paſſus eſt homo, Devs paſſus dicatur.

MEDITATIO III.

De Virginitate B. Virg. ſponſo Ioſepho reuelata. Matth. 1.

Cvm *eſſet deſponſata mater* Iesv *Maria Ioſeph, antequam conuenirent, inuenta eſt in vtero habens de Spiritu ſancto.* Conſidera, quare non de ſimplici virgine, ſed de deſponſata Chriſtus concipitur. Primum, vt per generationem Ioſeph origo Mariæ monſtraretur. 2. ne lapidaretur à Iudæis vt adultera. 3. vt in Ægyptum fugiens haberet ſolatium & adiutorem. 4. vt partus eius celaretur diabolo, vt diſcas dona cœleſtia non facile mũdo & dæmonibus patefaciẽda, ne margaritas proiiciamus ante porcos; & ne per vanam gloriã ea amittamus 2. conſidera, B. Virginem, etſi ſciret ſe geſtatione vteri cauſam ſuſpicionis & mœroris daturam Ioſepho, tamen innocentiæ ſuæ conſciam, & in Deo confiſam, conticuiſſe, vt diſcas nõ turbari, ſi quãdo inique infameris, modo cõſcientia te nõ redarguat, fiducĩam autem omnem reponere in Deo, qui non negliget innocentiã tuã, cum opus erit, patefacere toti mũdo. 1.

fieret, incensórque malorum, & totus metu ob factam mentionem resurrectionis trepidaret.

3. *Illi abeuntes munierunt sepulchrum, signantes lapidem cum custodibus.* Considera hanc impiorum cõtra Deum sollicitudinem gloriã Christi magis promouisse, & accidisse, quod illi veriti sunt, ne nouissimus error esset peior priore, quo enim plures custodias & sigilla adhibuere, hoc testatior facta est Christi resurrectio, & omnis suspicio furti adempta. 2. Considera studium Iudæorum in malo, te salubrius imitari posse in bono: vt, si velis IESVM nõ tolli ex animæ tuæ sepulcro, præserues te non solum ab operibus malis custodiendo sensus externos, sed etiam obsignes signo crucis, & custodias cor à cogitationibus & desideriis prauis.

MEDITATIO XL.

De descensu Christi ad Limbum. Eph. 4. Colos. 2.

1. CONSIDERA, quomodo Saluator noster eadem immensa in nos caritate, qua pro nobis crucem ascendit, & passionem consummauit, mox ad inferos in ꝓ

pria.

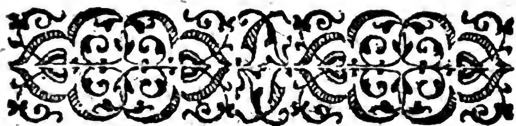
pria persona descenderit, vt opus redemptionis quã perfectissimè absolueret. Sicut enim mortẽ elegit, vt nos à morte vindicaret, ita & descẽsum hunc in intima & obscurissima terræ penetralia suscepit, vt suos ab inferis liberaret. Vnde discis, primo negotia gloriæ Dei & salutis animarum per te, & non per alios perficere. Secundo non dedignari pro consolatione, vel auxilio proximorum vilia loca, vt hospitalia, carceres, & pauperum visere tuguria.

CONSIDERA, quam incredibili gaudio pfusi sint omnes Patres qui in obscurissimis terræ locis inde à condito orbe per duo, tria, 4. 5. millia annorum latuere, cum perfringi inferni portas audirent, animamque Christi cum ingẽti fulgore, angelis innumeris stipatam, ingrediẽtem viderẽt. Præcurrebat ibi reliquos sine dubio Ioannes Baptista, & digito omnibus demonstrabat illam esse Christi animam, quẽ ipse baptizasset. Tum primus generis humani parẽs Adam, supplex ad Christi pedes, & amplexũ ruebat. Idem Noe, Abraham, Dauid, & alii faciebant: Eo autem maius fuit gaudium, quo maior & diuturnior per tot annorũ curricula fuit 2.

huius aduêtus expectatio; quo clarius viderunt omnes promissiones Patribus factas reipsa completas; omnesque tribulationes perpessas conuersas in summã felicitatem & gloriam Sicut enim in cœlo & in terra nullum præstantius bonum est, quam Deus, sic nullum maius potest esse gaudium, quam Deum videre & possidere.

3. CONSIDERA quomodo ad Christi aduentum omnes tartarei spiritus cœperint contremiscere, & post ereptam tot Patrũ prædam, quam cum summo triũpho, fracto eorum robore & potentia, gloriose eduxit, cœperint fremere & tumultuari, & lamentabili vlulatu suam seruitutem deflere. Triumphabis & tu de dęmone, multosque eius faucibus eripies, si multa cum Christo patiare, & tentationibus dæmonis, mundi & carnis fortiter restiteris.

FINIS.

MEDITATIONES RESIDVÆ DE CHRISTI VITA ET DOCTRINA,

quæ non incidunt in Dominicas vel Festa.

MEDITATIO I.

De Christi generatione æterna.

Ioan. 1.

IN *principio erat Verbum.* Considera, cum duplex sit Verbum humanum, vocale, & mentale, Christum, vt est filius Dei, à similitudine mẽtalis dici Verbum. 1. quia sicut verbum vel cogitatio mẽtis nostræ, qua sibi mens loquitur, sine passione & corruptione à mẽte procedit, eiusque est expressa imago, ita filius Dei incorruptá 1.

3. verbum hoc ita per se subsistere, vt ab eo secundum personam distinguatur. 4. ita esse personam distinctam, vt tamē sociali & amicabili coniunctione maneat cum Deo patre deuincta 5. procedere à Patre.

Et Deus erat Verbum. Considera, sicut prima parte significata est æternitas Verbi cū patre: secūda verò personalis eius à Patre destinctio, ita hac tertia parte designari identitatem naturæ eius & essentiæ cum Patre, vt licet Pater & filius duæ sint personæ reipsa inter se distinctæ, maneat tamen vnus idemque Deus. Debet enim in hac oratione præconstrui dictio, *Verbum,* vt sit sensus *Et Verbum illud, quod dixi, erat Deus.* Verborum autem, quæ mox hic sequuntur apud B. Ioannem. *Hoc erat in principio apud Deum,* hæc est sententia. Hoc nempe Verbum, ꝙ dico esse Deum, hoc inquam, & nō aliud erat in principio apud Deum. 2. Considera, hoc verbum diuinum in eo distingui à verbo mentali nostro, quod hoc inefficax sit ad operandum. illud vero efficax ad omnia faciēda, & ideo subdit S. Ioannes. *Omnia per ipsum facta sunt, & sine illo factum est nihil quod factum est.* 3. considera, si velis esse genuinus Dei filius, debere te magno desiderio 3.

æternitatis, hoc eſt, cõſpectu Dei fruendi in æternum; teneri. 2 conuerſationem tuã habere in cœlis, id eſt, apud Deum, & ideo ſemper eum præ oculis habere, & non res terrenas. 3. Deo per intimum amorem ex toto corde iungi. 4. vt ſi natura eſſe non poſſis idem cum Deo, ſis ſaltem volunta-
1. Cor. 6. te & ſpiritu. *Qui enim adhæret Deo, vnus ſpiritus eſt cum eo.* 5. vt non tantum multa
1. Io. 3. bona cogites & velis, ſed etiam facias. Debemus enim Deum diligere, vt habet B. Ioannes, non tantum verbo, ſed opere & veritate.

MEDITATIO II.

De Chriſti filii Dei Incarnatione. Ioan. 1.

VERBVM *caro factum eſt.* Conſidera quis mũdi ſtatus fuerit ante filii Dei incarnationem. Nempe idolis colendis, mutuis odiis & cædibus, aliiſque flagitiis patrandis totus deditus erat. Omnes de-
Pſ. 13. clinauerant ſimul inutiles facti: non erat qui faceret bonum vſque ad vnum. Veritas exulabat, caritas refrixerat, & malitia abundabat, regnabat mors, dominabatur ſathan, & in infernum innumera animarum

rum turba præceps ruebat. 2. perpende quis ſtatus fuerit S. Patrum in Limbo, poſt diuturnam captiuitatẽ liberationis ſuæ, ſalutiſque mundi cupidorum. Nimirum toto affectu ad Deum clamabant. *Vſquequo obliuiſceris nos in finem. Exurge.* Pſ.87. *quare obdormis Domine; exurge, & ne repellas in finem.* Pſ.43. Veni tandem gloria gẽtis noſtræ, & ſpes vnica ſtirpis tuæ. Deſere tandem ô vere IACOB domum paternam, & ab æterna requie tua deſcende, & carnem humanam aſſume,

CONSIDERA quomodo ſacrum trium 2. diuinarum perſonarũ collegium vtriuſq; partis afflictiſſimum ſtatum dolẽter perſpiciens cæperit agitare conſilia de certo remedio illos ab æterno exitio, hos à captiuitate diuturna vindicãdi. Perſona Patris videbatur propendere in iuſtitiam, vt peccatores ſecũdum grauitatem delictorum punirẽtur. Perſona Spiritus ſancti vero in miſericordiam vt peccãtibus parceretur. Filius autẽ conſiderans hominẽ ob temerè affectatam ſui ſimilitudinẽ in has miſerias delapſum, nec ſuis viribus poſſe emergere ad ſalutem, ſe ipſe obtulit paratum ad aſſumendam carnem, & in ea ad profundendũ pro ſalute hominis ſangui-

nem; cui oblationi misericordiarũ Pater cum Spiritu sancto mox subscripsit, & decreto vnà facto, Mariã Virginem dignissimã esse, ex qua carnem assumeret, mox euocatur Gabriel angelus, qui rem annũtiet, & consensum ab ea impetret.

3. CONSIDERA, consensu à B. Virgine impetrato, quomodo mox post verba illa, *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum*, Spiritus sãctus superuenerit, & virtus altissimi obumbrauerit illam, sicut promiserat angelus, & VERBVM caro factum sit, DEVS homo, in vtero B Virginis: Sic celebratæ sunt æterni verbi cum natura humana nuptiæ *Sic misericordia & veritas obuiauerunt sibi, iustitia & pax osculata sunt*. Sic humilis ancilla facta est mater sui creatoris. Sic homo miser & vilis in diuinæ naturæ consortium est exaltatus.

2. Considera, humilitatem filii DEI, quod vilis homo fieri voluerit, imò non homo tantum, sed caro, quæ in homine abiectissima est, communis scilicet cum lũbricis & vermibus, & aliis vilioribus creaturis.

Isa. 4. *Omnis enim caro fœnum* Factum est autem caro, non quia conuersum sit in carnem, sed quod ita arctè illi coniunctum sit, vt quicquid fecit DEVS, caro vel homo fecisse di-

ſe dicatur, & quicquid paſſus eſt homo, DEVS paſſus dicatur.

MEDITATIO III.

De Virginitate B. Virg. ſponſo Ioſepho reuelata. Matth. 1.

CVM *eſſet deſponſata mater* IESV *Maria Ioſeph, antequam conuenirent, inuenta eſt in vtero habens de Spiritu ſancto.* 1. Conſidera, quare non de ſimplici virgine, ſed de deſponſata Chriſtus concipitur. Primum, vt per generationem Ioſeph origo Mariæ monſtraretur. 2. ne lapidaretur à Iudæis vt adultera. 3. vt in Ægyptum fugiens haberet ſolatium & adiutorem. 4. vt partus eius celaretur diabolo, vt diſcas dona cœleſtia non facile mũdo & dæmonibus patefaciẽda, ne margaritas proiiciamus ante porcos; & ne per vanam gloriã ea amittamus. 2. conſidera, B. Virginem, etſi ſciret ſe geſtatione vteri cauſam ſuſpicionis & mœroris daturam Ioſepho; tamen innocentiæ ſuæ conſciam, & in Deo confiſam, conticuiſſe, vt diſcas nõ turbari, ſi quãdo inique infameris, modo cõſcientia te nõ redarguat, fiduciam autem omnem reponere in Deo, qui non negliget innocentiã tuã, cum opus erit, patefacere toti mũdo.

adesse saluatorem tantopere à Patribus expectatum, omnes diuinas promissiones vocesque prophetarum completas, cõceptionẽ eius esse miraculosam; nempe ope Spiritus sancti, & ex matre Virgine profectam, salutem quoque ab hoc Saluatore expectatam non esse temporalem, sed spiritualem & æternã. addidit enim angelus. *Ipse saluum faciet populum à peccatis eorum.*

2. Cõsidera, quãto gaudio perfusus fuerit S. Ioseph, postquam è somno euigilauit, dum videt se non modo ab omni metu & suspicione liberũ, sed etiam in tantam dignitatem euectum, vt esset electus in spõsum, custodemque matris Dei, imò in nutritium ipsius Messiæ & Saluatoris. Vnde nec dubiũ est eum statim ad pedes B. Virginis tum forte precibus vacantis accidisse, & veniam pro erratis & suspicionibus humiliter postulasse, vnaq; cũ ea Deo pro reuelatione facta gratias egisse. Vbi discas in Deo, si quando ad tempus affligeris, spem omnem collocare, qui suo tempore nouit cum tentatione facere prouẽtum, exiguumque mœrorem amplissimis compensare consolationibus.

MEDITATIO IV.

De vita Christi ab anno ætatis 12. vsq; ad 30. Luc. 2.

1. CHRISTVS *annorum* 12. *Hierosolymis cum parentibus rediit in Nazareth, & erat subditus illis.* Considera Christum, vt scribit B. Lucas, cæpisse primũ facere, deinde docere. Nam 30. annis primo exercuit se in humilitate, paupertate, patientia, obedientia & oratione. deinde verò tribus annis vltimis prædicauit & docuit alios; vt intelligas, si verbo aliis prodesse velis, prius diu operam dandam pietati, bonorumque operum exercitationi: nam non facile docebis alios verbo, quod non ipse præstiteris exemplo. 2. considera, etsi scriptum nõ sit, quid egerit Christus post annum 12 vsq; ad trigesimum, tamen non fuisse otiosum: à consuetudine mundi se subtraxit, in adeundo templo & orando frequens, sæpe matrem in humilibus officiis, sæpe S. Ioseph in fabrili arte iuuit. Nam Marci cap. 6. de eo quidam dicunt, *nonne hic est faber?* Cur autem hæc fecit, nisi vt ad tempus solitudinem amemus, mundi consuetudinem vitemus, vanam

vanam gloriam fugiamus, prius bene discamus, quam ad alios docendos prosiliamus?

CONSIDERA ex vna parte bonum Ioseph strenuè laborantem, vt habeat, vnde carissimam sponsam suam, & mūdi fabricatorem sustentet: Ex alia humilem Virginem sua industria, nendo, texēdo, aliisque modis prouidentem cibum ei, qui in cœlo angelos, & in terra pascit omnes creaturas Compatere CHRISTO, dum aspicis & illum in sudore vultus sui instar primi Adam laborantem, non vt sibi prodesset, sed vt nobis exemplū daret humilitatis, obedientiæ, & caritatis. 2. considera, quantum solatium B. Virgini attulerit tam diuturna filii commoratio, quē certo credebat mundi creatorem: quanta reuerentia ipsa & Ioseph eum allocuti fuerint. Quam promptus fuerit ille ad omnia, licet nihil ei imperare auderent. Aspice illum seruili cinctorio præcinctū, & per domum currentem, vt nunc S. Ioseph, nunc B. Virginem iuuare queat, dolandis asseribus, haurienda aqua, domo euerrenda, foco construēdo. Verosimile enim est nullos ibi fuisse, vel famulos vel ancillas. Circumstantibus interim S. an- 2.

gelis

gelis & obstupescẽtibus, eumq; cum gaudio iuuantibus.

Considera, quoties præter ista corporalia opera & publica fecerit alia multa spiritualia & sublimia in secreto; ac imprimis, quoties labore diurno fessus in pauperculum suum cubiculum rediens totas subinde noctes ꝓ salute nostra in oratione impenderit. Quoties multas horas in rebus cœlestibus matri patrique explicãdis impẽderit. Quoties per diem labores orandi causa, petita à parentibus facultate, interruperit. Quoties memor inobedientiæ parẽtum primorum, ingratitudinis hominum, & perditionis tot animarũ cum lacrymis animam suam crucifixerit, vt iram Dei placaret, & salutẽ nobis impetraret. 2. Considera, quod B. Lucas, addit, *Christum cum ætate creuisse in sapientia & gratia apud Deum & homines*. vt discas si verè Christum imitari velis, te debere operam dare, vt nullum vitæ tempus sine fructũ abire permittas, proficiẽdo de virtute in virtutem, tum apud Deum, per obseruationem diuinorum præceptorum, tum apud homines per exempla bonorum operum.

MEDITATIO V.

De Prædicatione Ioãnis Baptistæ. Matt. 3. Marc 1. Luc. 3.

IOANNES *Baptista habebat vestimentum* 1.
de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos: esca autem eius erat locusta, & mel sylueſtre in deserto. Considera Ioannem adhuc puerum ingressum desertum, ibiq; vsq; ad trigesimum ætatis annum in summa austeritate vixisse, vt discas in vita semel piè inchoata perseuerare, etiãsi molestiæ nonnullæ occurrant. 2. considera, si S. Ioannes in vtero matris sanctificatus, quo inter natos mulierum maior nullus fuit teste Christo tã seuerè tractauit corpus suum, quid nobis, qui peccatis & im- Matt.
perfectionibus pleni sumus, faciendũ sit. 11.

E deserto autem digressus, circa Iordanem 2.
prædicauit baptismum, dicens: Pœntientiam agite; appropinquauit enim regnum cœlorum. Cõsidera, Deũ euocasse Ioannẽ ex deserto ad prædicationis officium, tum vt ostẽderet, perfectionẽ vitæ Christianæ nõ in sola contẽplatione, qua nostræ saluti studemus, sed etiã in actione, qua saluti aliorum operam damus, consistere: tum vt intelligeremus eos, quibus incũbit munus

alios

alios docendi, debere esse amicos pœnitentiæ, orationis, & contēptus mundi, vt quod docent verbo, testentur vitæ exemplo. 2. Considera, quis scopus, quod argumentum debeat esse prædicatori vel doctori aliorum, nēpe vt homines adducat ad pœnitentiam, id est, ad contritionem, confessionem, & satisfactionem pro suis peccatis. Et quia arduum id & durum videri posset, molliuit S. Ioannes hoc initiū prædicationis, dulcedine maximi præmii, nempe regni cœlorum appropinquantis; vt discas & tu inculcare hominibus magnitudinem mercedis futuræ, si pœnitentiam amplexi fuerint.

3. *Tunc exibat ad eum omnis Iudæa, & baptizabantur ab eo confitentes peccata sua, illisq; dicebat. Ego quidem aqua baptizo vos. Veniet autem fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigiā calceamenti, qui baptizabit Spiritu sancto & igni.* Cōsidera, quātam auctoritatem sibi conciliarit sola vitæ sanctitate B. Ioannes, non solum apud imperitum populum, sed etiā Principes, scribas, & phariseos, sic vt turmatim ad eū audiēdum conuolarent; imò etiam suspicarentur esse ipsum Messiam in lege promissum. Vnde & consecutum est, vt facile eos

le eos ad patefacienda publicè peccata, & suscipiendum nouum baptismi ritum adduxerit. 2. considera humilitatē Ioannis, qui cum tantum nomen sanctitatis obtinuisset, tamen non seeffert, non prædicat, sed vt Christum extollat? eiusq; patefaciat diuinitatē, se pedibus eius submittit. Nimirum probè norat adveram sanctitatem imprimis pertinere, honores, & magnam nominis existimationem contemnere, & se omnibus propter Christum subjicere.

MEDITATIO VI.

De Baptismo Christi. Matt. 3. Marc. 1. Luc. 3.

IESVS venit à Nazareth Galilaa in Iordanem ad Iohannem, vt baptizaretur ab eo. Considera filium Dei, simulatq; parentibus & mundo valedixit, incedere solum, sine socijs, (qui tamen habere poterat in comitatu multa angelorū millia) miscere se turbæ publicanorum & peccatorum, atque si vnus esset de populo, subiicere se Ioannis magisterio, vt ab eo baptizetur in pœnitentiam & remissionem peccarotū: cum ille prorsus esset peccati expers, nec pœnitentia egeret, imo esset magister omniū, qui solus baptizaret in Spiritu sancto.

cto. Nos autem licet peccatis pleni, volumus videri gloria & honore digni, aliisq; imperare. 2. Considera, Christum nunquã se in actionibus suis exhibuisse, vel ostentasse tanquam eximium & singularem hominem, sed ceteris similem: vnde voluit more aliorum circumcidi, in templo presentari, & nũcà Ioanne baptizari, vt discas in omnibus actionibus etiam spiritualib. te aliis accommodare, nec peculiaria priuilegia tibi vendicare ob doctrinã sapientiam, opes, industriam.

2. *Ioannes autem prohibebat eum, dicens. Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me? Et respondit* IESVS. *sine modo, sic enim decet nos implere omnẽ iustitiam.* Considera, quantus stupor inuaserit humilem Ioannem, cum videret hoc modo Saluatorem mundi venientẽ ad se, cogita, quomodo magno spiritu ei occurrẽs, se statim ad pedes eius abiecerit, dicens. *Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me?* Absit, absit, vt ego audeam te baptizare, creatura vilis creatorem, homo Deum. 2. considera, quomodo vicissim Christ⁹ humiliarit se corã Ioãne, quomodo ambo non de prærogatiua honoris, vti nos, sed humilitatis & abiectionis, cõtenderint. 3 considera Christũ cõplementum iustitiæ vocare, si submittat se Ioanni, hoc

est, creator creaturæ; quæ ergo erit iustitia nostra, dum non solum contemnimus inferiores, sed etiam ægré submittimus nos æqualibus aut superioribus?

CHRISTVS *à Ioanne baptizatus mox ascẽdit de aqua, eoq; orante apertũ est cœlũ, & S. sanctus in specie columbæ descendit in ipsum, & vox audita: Tu es filius meus dilectus in quo mihi complacui.* Considera, quomodo rex angelorũ non reformidat se in cõspectu hominũ vestibus spoliare, & aquã intrare, obstupescẽtib. angelis, & vestes sublevantibus. Deinde quã trepide Ioãnes sequatur, & aqua caput Christi deuotè perfundat. 2. cõsidera, ꝓpter hãc ineffabilem Christi abiectionẽ ruptũ cœlũ, effusos ex eo angelos, vt nuditatẽ eius operirent. Et q̃a homines nõ capiũt tantã humilitatẽ, voluit Deꝰ declarare voce cęlitꝰ missa, hãc virtutẽ esse, qua sibi maximè cõplacuit in Christo. 3. cõsidera, descensu colũbæ indicari, Spiritum S. illabi illis, qui ꝓprietates habẽt colũbę. Nã velut illa vtitur gemitu pro cãtu, nõ ferit rostro caret felle nõ habet vngues recuruos, & educat pullos alienos æquè ac proprios: sic homo perfectus dolet de peccatis, famã nullius lædit, est iræ odijq; expers, nil alienũ vsurpat; necessitatib. ꝓximi æquè ac suis ꝓspicit. 5.

MEDITATIO VII.

De Vocatione primorum quinque discipulorum. Ioan. 1.

ALTERA die stabat Iohannes, & ex discipulis eius duo: Et respiciens Iesum am-
1. *bulantẽ, dicit. Ecce agnus Dei.* Considera, Christum venisse ad seruum suum Ioannẽ Baptistam, 1. vt eũ honoraret. 2. vt testem sui aduẽtus eum acciperet 3. vt aliquos eius discipulos ad Apostolatum vocaret. Vnde Iohannes demonstrando illis Christum, mentibus eorum tantam impressit dignitatem Saluatoris, vt eis persuaserit Christum sequendum. 2. considera, quod Ioãnes primo steterit 2. respexerit Iesum ambulantẽ. 3 dixerit, ecce agnus Dei. Vnde disce, si alios docere velis, primo debere te esse constantem in doctrina & vitæ exemplo. 2. debere diligenter totum vitæ Christi progressum expẽdere. 3. hãc Christi vitam aliis imitandam proponere.

2. *IESVS conuersus, videns duos discipulos sequentes se, dixit. Quem quaeritis? Tum illi: Rabbi vbi habitas? Et Iesus: Venite & videte.* Considera, Christum statim cõuertisse oculos in eos qui se sequuntur, vt discant.

qui

qui relicto mundo Christum secuti sunt, ob virium suarũ imbecillitatem, aut vitæ initæ asperitatem non animum despondere, nam talibus mox Christus misericordiæ suæ respectu addit animum & fiduciam, viresque suppeditat. 2. Considera, hos duos discipulos impendente licet vespera comitatos Christum, illosque ab eo benignè receptos, vt discas nullum tempus esse, quo non possimus facere bene, Deoque seruire. Qui in iuuentute non comitatus est Christum, saltem comitetur in senectute, ætatis vespera.

Venerunt & viderunt, vbi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Considera, quanto Dominus promptior sit ad dãdum, quam nos simus ad petendum. Nam cum Dominum non aliud sciscitati essent, quam vbi habitaret, vt postea eum inuenire possent, is nõ fuit tam exigua petitione cõtentus, sed porro inuitauit eos, vt secum pergerent, & si vellent vna pernoctarent. Recte autem dicit Euangelista discipulos illos tota die apud eum mansisse, neq; enim nox esse poterat, vbi erat Christus verus Sol iustitiæ, & lux mundi: O quam suauia illius clarissimæ noctis fuerunt colloquia? 2. Considera, 3.

ſicut diſcipuli illi experientia probarunt, quam iucundum fuerit toto die commorari cum Chriſto, eumq́; loquentem audire: ita religioſos, qui ſumma ſpiritus voluptate fruuntur, in ſua religione ſolos capere, quantum bonum ſit ſeruire Deo.

II. PARS.

1. *Duorum illorum vnus erat Andreas, qui inuento Simoni fratri mox dixit. Inuenimus Meſſiam & adduxit eum ad* IESVM. Conſidera Andream ſtatim poſt inuentum Meſſiam, theſaurum abſconditum, ſpiritu Apoſtolico communicare fratri ſuo, vt nẽpe qui ſanguine dudum ſibi iunctus eſſet, etiam fidei & religionis ſtudio iungeretur & ideo recte ait ſe inueniſſe Chriſtũ: quia hoc eſt inuenire Chriſtum, amore eius accendi, curandæ etiam proximi ſaluti incumbere. 2. conſidera quam alius longe ſit ſpiritus huius ſeculi, quod omnib. modis laborat, vt ſanguine iunctos & cognatos abſtrahat à ſtudio perfectionis & Chriſto in abrenunciatione omnium rerum ſectanda.

2. *Intuitus Simonem* IESVS, *dixit. Tu vocaberis Cephas, vel Petrus. Deinde inuenit &*

Philip-

Philippum, dixitq́; ei IESVS. *Sequere me. Philippus autem inuenit Nathanael, & dixit. Inuenimus Iesum filium Ioseph à Nazareth. Tum ille, A Nazareth potest aliquid boni esse?* Considera, mirabilem Dei prouidentiam, quod cum Andreas prior vocatus fuerit, & immediatè à Deo, Petrus verò posterius, & per hominem, tamen Christus eum indicet Ecclesiæ fundamentum futurum. 2. Considera, propriũ eorum qui ad sequẽdum Christum adducũtur, esse munus, vt & alios adducant, hoc est, bonum suum non sibi soli vsurpent, sed liberaliter aliis communicent. 3 Considera, voce Nazareth Hebraicè significari sanctificatam separatam, custoditam & floridam; itaque non posse nõ aliquid boni ab illa manare. Si enim sanctificatus, & in gratia Dei sis, omnia opera tua sunt meritoria, si separatus à mundo, sanctus redderis corpore & spiritu. Si sensum portas sedulo custodieris, nõ facile ab hoste expugnaberis: si denique floridus, non potes non bonum odorem piæ vitæ exemplo exspirare.

Vidit Iesus Nathanael veniẽtẽ ad se dicens. Ecce verè Israelita, in quo dolus non est. Tum ille: Vnde me nosti. Cum esses sub ficu, inquit, vidi te. Tum ille Rabbi tu es filius 3.

Dei, tu es rex Israhel. Considera, eos Deo carissimos esse, & verè Israelitas, id est, perfectos Christianos, qui ab omnibus dolis & fraudibus sunt alieni. Vnde & Christus Apostolis hanc virtutem commendauit, dicens. *Estote simplices sicut columbæ.* Et in Canonizatione Sanctorum hęc imprimis virtus commendatur 2. Cōsidera, Nathanaelem, licet Apostolica hac virtute præditus esset, tamen in numerum Apostolorum nō esse ascitum, quia Christus voluit conuerti mundum, & humanam confundi sapientiā per homines rudes & idiotas, quo constaret nō humana sed diuina virtute Christianam religionem persuasam mundo. Nathanael autē erat homo eruditus & legis Doctor. 3. Considera, doctrina adiutum Nathanaelē, vt citius aduerterit Christum secum loquētem esse Messiam, quia videbat duo illa abditissima; quę de ipso prodidit Christus, non potuisse sciri, nisi à Deo.

Matth. 10.

MEDITATIO VIII.

De eiectis templo vendentibus. Ioan. 2.

IESVS *Hierosolymam ingressus, cū in templo inuenisset vendentes oues & boues, fla-*

gelle

gello omnes eiecit. Considera, Christum ante omnia adiisse templum; quia in omnibus actionibus suis primo semper quærebat Dei gloriam. Et cum aduerteret illud fœde à negotiatoribus profanari, licet mortalium mitissimus esset, & ipse agnus Dei, zelo diuino accensus ex funiculis forte oblatis cõfecisse flagellum, terribiliq; vultu totam illam sacrilegam turbã eiecisse. Consumatur & cor tuum vindicandi diuini honoris zelo, quando tuum Dei templum, id est, animã tuam aduertis belluinis carnalium affectuũ motibus profanatum, & flagello pœnitẽtię in illud deseuias. 2. cõsidera funiculis designari peccata, quibus homo velut funibus cõstringitur, vt intelligas Deum ex peccatis nostris sumere castigãdi materiam, eo quod dum in malo persistimus, & peccatis peccata addimus, multiplicemus funiculos, è quibus fiat flagellum quo castigemur. *Prou. 5.*

2. *Eiecit quoq; oues, & boues & nummulariorum effudit æs, & mensas subuertit.* Considera oues esse, qui specie pietatis alios decipiunt: boues, quæ sunt bestię laboriosæ, esse prędicatores, qui ob quęstum suũ, & non ob lucrum animarum verbum Dei annunciant; nummularios autẽ, qui Deo

gelis & obstupescẽtibus, eumq; cum gaudio iuuantibus.

Considera, quoties præter ista corporalia opera & publica fecerit alia multa spiritualia & sublimia in secreto; ac imprimis, quoties labore diurno fessus in pauperculum suum cubiculum rediens totas subinde noctes ꝓ salute nostra in oratione impenderit. Quoties multas horas in rebus cœlestibus matri patrique explicãdis impẽderit. Quoties per diem labores orandi causa, petita à parentibus facultate, interruperit. Quoties memor inobedientiæ parẽtum primorum, ingratitudinis hominum, & perditionis tot animarũ cum lacrymis animam suam crucifixerit, vt iram Dei placaret, & salutẽ nobis impetraret. 2. Considera, quod B. Lucas, addit, *Christum cum ætate creuisse in sapientia & gratia apud Deum & homines.* vt discas si verè Christum imitari velis, te debere operam dare, vt nullum vitæ tempus sine fructu abire permittas, proficiẽdo de virtute in virtutem, tum apud Deum, per obseruationem diuinorum præceptorum, tum apud homines per exempla bonorum operum.

MEDI-

MEDITATIO V.

De Prædicatione Ioãnis Baptistæ. Matt. 3. Marc 1. Luc. 3.

IOANNES *Baptista habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos; esca autem eius erat locusta, & mel syluestre in deserto.* Considera Ioannem adhuc puerum ingressum desertum, ibiq; vsq; ad trigesimum ætatis annum in summa austeritate vixisse, vt discas in vita semel piè inchoata perseuerare, etiãsi molestiæ nonnullæ occurrant. 2. considera, si S. Ioannes in vtero matris sanctificatus, quo inter natos mulierum maior nullus fuit teste Christo tã seuerè tractauit corpus suum, quid nobis, qui peccatis & imperfectionibus pleni sumus, faciendũ sit. 1. Matt. 11.

E deserto autem digressus, circa Iordanem prædicauit baptismum, dicens. Pœnitentiam agite; appropinquauit enim regnum cælorum. 2. Cõsidera, Deũ euocasse Ioannẽ ex deserto ad prædicationis officium, tum vt ostẽderet, perfectionẽ vitæ Christianæ nõ in sola contẽplatione, qua nostræ saluti studemus, sed etiã in actione, qua saluti aliorum operam damus, consistere: tum vt intelligeremus eos, quibus incũbit munus

alios

alios docendi, debere asse amicos pœnitentiæ, orationis, & contẽptus mundi, vt quod docent verbo, testentur vitæ exemplo. 2. Considera, quis scopus, quod argumentum debeat esse prædicatori vel doctori aliorum, nẽpe vt homines adducat ad pœnitentiam, id est, ad contritionem, confessionem, & satisfactionem pro suis peccatis. Et quia arduum id & durum videri posset, molliuit S. Ioannes hoc initiũ prædicationis, dulcedine maximi præmii, nempe regni cœlorum appropinquantis; vt discas & tu inculcare hominibus magnitudinem mercedis futuræ, si pœnitentiam amplexi fuerint.

3. *Tunc exibat ad eum omnis Iudæa, & baptizabantur ab eo confitentes peccata sua, illisq; dicebat. Ego quidem aqua baptizo vos. Veniet autem fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigiã calceamenti, qui baptizabit Spiritu sancto & igni.* Cõsidera, quãtam auctoritatem sibi conciliarit sola vitæ sanctitate B. Ioannes; non solum apud imperitum populum, sed etiã Principes, scribas, & pharisęos, sic vt turmatim ad eũ audiẽdum conuolarent; imò etiam suspicarentur esse ipsum Messiam in lege promissum. Vnde & consecutum est, vt facile eos

le eos ad patefacienda publicè peccata,& suscipiendum nouum baptismi ritum adduxerit. 2. considera humilitatē Ioannis, qui cum tantum nomen sanctitatis obtinuisset, tamen non seeffert, non prædicat, sed vt Christum extollat? eiusq; patefaciat diuinitatē, se pedibus eius submittit. Nimirum probè norat adveram sanctitatem imprimis pertinere, honores, & magnam nominis existimationem contemnere, & se omnibus propter Christum subjicere.

MEDITATIO VI.

De Baptismo Christi. Matt. 3. Marc. 1. Luc. 3.

IESVS venit à Nazareth Galilaa in Iordanem ad Iohannem, vt baptizaretur ab eo. Considera filium Dei, simulatq; parentibus & mundo valedixit, incedere solum, sine socijs, (qui tamen habere poterat in comitatu multa angelorū millia) miscere se turbæ publicanorum & peccatorum, atque si vnus esset de populo, subiicere se Ioannis magisterio, vt ab eo baptizetur in pœnitentiam & remissionem peccarotū: cum ille prorsus esset peccati expers, nec pœnitentia egeret, imo esset magister omniū, qui solus baptizaret in Spiritu sancto.

 cto.

cto. Nos autem licet peccatis pleni, volumus videri gloria & honore digni, aliisq; imperare. 2. Considera, Christum nunquã se in actionibus suis exhibuisse, vel ostentasse tanquam eximium & singularem hominem, sed ceteris similem: vnde voluit more aliorum circumcidi, in templo prę-sentari, & nũcà Ioanne baptizari, vt discas in omnibus actionibus etiam spiritualib. te aliis accommodare, nec peculiaria priuilegia tibi vendicare ob doctrinã sapientiam, opes, industriam.

2. *Ioannes autem prohibebat eum, dicens. Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me? Et respondit* IESVS. *sine modo, sic enim decet nos implere omnẽ iustitiam.* Considera, quantus stupor inuaserit humilem Ioannem, cum videret hoc modo Saluatorem mundi venientẽ ad se, cogita, quomodo magno spiritu ei occurrẽs, se statim ad pedes eius abiecerit, dicens. *Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me?* Absit, absit, vt ego audeam te baptizare, creatura vilis creatorem, homo Deum. 2. considera, quomodo vicissim Christ⁹ humiliarit se corã Ioãne, quomodo ambo non de prærogatiua honoris, vti nos, sed humilitatis & abiectionis, cõtenderint. 3 considera Christũ cõplementum iustitiæ vocare, si submittat se Ioanni, hoc

est, creator creaturæ; quæ ergo erit iustitia nostra, dum non solum contemnimus inferiores, sed etiam ægré submittimus nos æqualibus aut superioribus?

Christvs *à Ioanne baptizatus mox ascēdit de aqua, eoq; orante apertū est cœlū, & S. sanctus in specie columbæ descendit in ipsum, & vox audita: Tu es filius meus dilectus in quo mihi complacui.* Considera, quomodo rex angelorū non reformidat se in cōspectu hominū vestibus spoliare, & aquā intrare, obstupescētib. angelis, & vestes subleuantibus. Deinde quā trepide Ioānes sequatur, & aqua caput Christi deuotè perfundat. 2. cōsidera ꝓpter hāc ineffabilem Christi abiectionē ruptū cœlū, effusos ex eo angelos, vt nuditatē eius operirent. Et qa homines nō capiūt tantā humilitatē, voluit Deꝰ declarare voce cęlitꝰ missa, hāc virtutē esse, qua sibi maximè cōplacuit in Christo. 3. cōsidera, descensu colūbæ indicari, Spiritum S. illabi illis, qui ꝓprietates habēt colūbę. Nā velut illa vtitur gemitu pro cātu, nō ferit rostro caret felle nō habet vngues recuruos, & educat pullos alienos æquè ac proprios: sic homo perfectus dolet de peccatis, famā nullius lædit, est iræ odijq; expers, nil alienū vsurpat; necessitatib. ꝓximi æquè ac suis ꝓspicit. 5.

MEDITATIO VII.

De Vocatione primorum quinque discipulorum. Ioan. 1.

ALTERA *die stabat Iohannes, & ex discipulis eius duo: Et respiciens Iesum ambulantē, dicit. Ecce agnus Dei.* Considera,
1. Christum venisse ad seruum suum Ioannē Baptistam, 1. vt eū honoraret. 2. vt testem sui aduētus eum acciperet 3. vt aliquos eius discipulos ad Apostolatum vocaret. Vnde Iohannes demonstrando illis Christum, mentibus eorum tantam impressit dignitatem Saluatoris, vt eis persuaserit Christum sequendum. 2. considera, quod Ioānes primo steterit 2. respexerit Iesum ambulantē. 3 dixerit, ecce agnus Dei. Vnde disce, si alios docere velis, primo debere te esse constantem in doctrina & vitæ exemplo 2. debere diligenter totum vitæ Christi progressum expēdere. 3. hāc Christi vitam aliis imitandam proponere.

2. *IESVS conuersus, videns duos discipulos sequentes se, dixit. Quem quæritis? Tum illi: Rabbi vbi habitas? Et Iesus. Venite & videte.* Considera, Christum statim cōuertisse oculos in eos qui se sequuntur, vt discant.

qui

qui relicto mundo Christum secuti sunt, ob virium suarū imbecillitatem, aut vitæ initæ asperitatem non animum despondere, nam talibus mox Christus misericordiæ suæ respectu addit animum & fiduciam, viresque suppeditat. 2. Considera, hos duos discipulos impendente licet vespera comitatos Christum, illosque ab eo benignè receptos, vt discas nullum tempus esse, quo non possimus facere bene, Deoque seruire. Qui in iuuentute non comitatus est Christum, saltem comitetur in senectute, ætatis vespera.

Venerunt & viderunt, vbi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Considera, quanto Dominus promptior sit ad dādum, quam nos simus ad petendum. Nam cum Dominum non aliud sciscitati essent, quam vbi habitaret, vt postea eum inuenire possent, is nō fuit tam exigua petitione cōtentus, sed porro inuitauit eos, vt secum pergerent, & si vellent vna pernoctarent. Recte autem dicit Euangelista discipulos illos tota die apud eum mansisse, neq; enim nox esse poterat, vbi erat Christus verus Sol iustitiæ, & lux mundi: O quam suauia illius clarissimæ noctis fuerunt colloquia? 2. Considera, 2.

ſicut diſcipuli illi experientia probarunt, quam iucundum fuerit toto die commorari cum Chriſto, eumq́; loquentem audire: ita religioſos, qui ſumma ſpiritus voluptate fruuntur, in ſua religione ſolos capere, quantum bonum ſit ſeruire Deo.

II. PARS.

1. *Duorum illorum vnus erat Andreas, qui inuento Simoni fratri mox dixit. Inuenimus Meſſiam & adduxit eum ad* IESVM. Conſidera Andream ſtatim poſt inuentum Meſſiam, theſaurum abſconditum, ſpiritu Apoſtolico communicare fratri ſuo, vt nẽpe qui ſanguine dudum ſibi iunctus eſſet, etiam fidei & religionis ſtudio iungeretur & ideo recte ait ſe inueniſſe Chriſtũ: quia hoc eſt inuenire Chriſtum, amore eius accendi, curandæ etiam proximi ſaluti incumbere. 2. conſidera quam alius longe ſit ſpiritus huius ſeculi, quod omnib. modis laborat, vt ſanguine iunctos & cognatos abſtrahat à ſtudio perfectionis & Chriſto in abrenunciatione omnium rerum ſectanda.

2. *Intuitus Simonem* IESVS, *dixit. Tu vocaberis Cephas, vel Petrus, Deinde inuenit &*

Philip-

Philippum, dixitq́ ei IESVS. *Sequere me. Philippus autem inuenit Nathanael, & dixit. Inuenimus Iesum filium Ioseph à Nazareth. Tum ille, A Nazareth potest aliquid boni esse?* Considera, mirabilem Dei prouidentiam, quod cum Andreas prior vocatus fuerit, & immediatè à Deo, Petrus verò posterius, & per hominem, tamen Christus eum indicet Ecclesiæ fundamentum futurum. 2. Considera, propriũ eorum qui ad sequẽdum Christum adducũtur, esse munus, vt & alios adducant, hoc est, bonum suum non sibi soli vsurpent, sed liberaliter aliis communicent. 3 Considera, voce Nazareth Hebraicè significari sanctificatam separatam, custoditam & floridam; itaque non posse nõ aliquid boni ab illa manare. Si enim sanctificatus, & in gratia Dei sis, omnia opera tua sunt meritoria, si separatus à mundo, sanctus redderis corpore & spiritu. Si sensum portas sedulo custodieris, nõ facile ab hoste expugnaberis: si denique floridus, non potes non bonum odorem piæ vitæ exemplo exspirare.

Vidit Iesus Nathanael veniẽtẽ ad se dicens. Ecce verè Israelita, in quo dolus non est. Tum ille: Vnde me nosti. Cum esses sub ficu, inquit, vidi te. Tum ille Rabbi tu es filius 3.

gello omnes eiecit. Conſidera, Chriſtum ante omnia adiiſſe templum; quia in omnibus actionibus ſuis primo ſemper quærebat Dei gloriam. Et cum aduerteret illud fœde à negotiatoribus profanari, licet mortalium mitiſſimus eſſet, & ipſe agnus Dei, zelo diuino accenſus ex funiculis forte oblatis cõfeciſſe flagellum, terribiliq; vultu totam illam ſacrilegam turbã eieciſſe. Conſumatur & cor tuum vindicandi diuini honoris zelo, quando tuum Dei templum, id eſt, animã tuam aduertis belluinis carnalium affectuũ motibus profanatum, & flagello pœnitẽtię in illud deſæuias. 2. cõſidera funiculis deſignari peccata, quibus homo velut funibus cõſtringitur, vt intelligas Deum ex peccatis noſtris ſumere caſtigãdi materiam, eo quod dum in malo perſiſtimus, & peccatis peccata addimus, multiplicemus funiculos, è quibus fiat flagellum quo caſtigemur. *Prou.* 5.

2. *Eiecit quoq; oues, & boues & nummulariorum effudit æs, & menſas ſubuertit*. Conſidera oues eſſe, qui ſpecie pietatis alios decipiunt: boues, quæ ſunt beſtię laborioſæ, eſſe prędicatores, qui ob quęſtum ſuũ, & non ob lucrum animarum verbum Dei annunciant; nummularios autẽ, qui Deo

non integrè seruiunt, sed partim Deo, partim mundo, & qui non purè quærũt Christi gloriam in actionib suis, sed sua potius commoda. 2. Considera, si Dominus tam grauiter tulit animalia innoxia, ementesque & vendentes illa tantum, quæ cultui diuino erant dedicata, & iamiam offerenda, quid facturus esset, si inuenisset in eo homines cõfabulantes de rebus vanis, nugatores, impudicos, famæ alienę detractores, irrisores, nullaq; deuotione præditos?

3. *Et his qui columbas vendebant dixit. Auferte ista hinc, & nolite facere domum Patris mei domum negotiationis.* Cõsidera columbas spiritaliter vendere eos, qui receptam Spiritus sancti gratiam, non gratis vti deberent, sed pro mercede aliis communicant: vel qui non secundum merita, sed secundum hominum fauorem & gratiam, illam impertiunt, vel deniq; qui beneficia Ecclesiastica Simoniacè emunt, vel vendunt. 2. Considera, Christum mitius locutum vẽdentibus columbas, tum quia pauperiores & simpliciores homines esse solent, qui vendunt aues, tum quia per columbas, volucres innoxias, Spiritus sãctus designabatur. Vt discas, zelum temperare, quando agendum est contra eos, qui ex i-

gnoran-

gnorantia & simplicitate potius quam ex malitia & proteruia in aliqua re diuinum honorem lædunt.

MEDITATIO IX.

De colloquio Domini cum Samaritana Ioan. 4.

IESVS *fatigatus ex itinere sedebat sic supra fontem sub horam sextam*, id est, circa meridiem Considera, Iesum benedictum per montes & valles à mane vsque ad meridiẽ sine cibo & potu quærentem errantem ouiculam, vt eam deducat ad ouile, ac tandem more hominũ de via fessorum sedere supra fontem, vt ibi tanquã peritus auceps verborum suorum reti aucupetur auiculas ratione præditas, vnaque capta, ea duce vtatur ad alias in rete illiciendas. 2. considera eũ sedere sic, idest, in terra, qui sedet supra Cherubinos: sedere supra aquas mortuas, vt cõmutaret eas in aquas viuas, ad quas per Prophetam omnes inuitauit, dicentem. *Omnes sitientes venite ad aquas.* supra puteum profundum quasi super nouam cathedrã, vt patefaciat noua & profunda mysteria scripturarum. 1.

Venit

2. *Venit mulier de Samaria haurire aquam, cui dixit: Da mihi bibere: Discipuli enim iuerant in vrbem vt cibos emerent.* Considera, admiranda Dei iudicia, & quam verè dixerit Apostolus. *Non volentis, neq; currentis, sed miserentis est Dei.* Mulier enim hæc neque quærebat Christum, neque currebat ad salutem, minus volebat, & tamen diuina pietas eius est miserta, liberās eā à peccatis, & similem efficiens Apostolis, vtpote quæ Samaritanis Christum annunciauit 2. considera, eum qui venerat ad dādum verum potum, postulare bibere, ardebat nimirum desiderio, non iam extinguendi sitim corporis, sed cordis, hoc est, animam illam conuertendi. Nec enim legitur, eum postea bibisse. Parui faciebat Dominus lassitudinem suam, & sitim; pluris æstimabat animæ salutem, quam potū aquæ, 3. Considera, tunc potum petere à nobis Dominum, quando interna inspiratione nos impellit, vt relictis peccatis cōuertamur ad se fontem aquæ viuæ salientis in vitam æternam.

Rom 9.

1. *Quomodo, ait, mulier, tu cum Iudæus sis, bibere à me Samaritana poscis? Tum* IESVS. *Si scires, quis poscat, forsan petisses ab eo aquā viuam.* Considera Christum ex habitu à

Sama-

Samaritana agnitum Iudæū, vt discamus, si velimus imitari Christū nos eo habitu vti debere, quo cognoscamur esse Christiani. Turpe est enim honestate habitus nos etiam à Turcis & Iudæis vinci. 2, Considera sapientiam Christi sensim ab aqua materiali transeuntis ad spiritualem, vt doceret nos, cum volumus cōuertere peccatorem, opportunitatē venari loquendi de tali materia, & primum loqui de eo quod eius professioni conuenit, & pedetētim quasi aliud agendo in sermonē de salute spirituali delabi.

II. PARS.

D*OMINE ait mulier, puteus altus est, nec hydriam habes, vnde ergo habes aquam viuam? Respondit, qui biberit ex mea aqua, non sitiet in æternum. Tum illa. Da mihi hāc aquam* Cōsidera, qua arte Dominus paulatim cor durum mulieris emolliat primo enim se magnum aliquem virum esse indicat. 2. promittit aquam viuam. 3. exponit effectus aquæ, quod sitim perpetuo tollat & saliat in vitam æternam, id est, viuificet animam. O raram liberalitatē Christi, ignorantibus viuam gratiæ suæ aquam patefacientis, ac non petentibus etiam offerentis.

rentis, nec mirum. nam diuinæ bonitatis fons est suiipsius diffusiuus, & ideo quærit hortos, in quos donorum riuos effundat. 2. cōsidera aquam huius mundi significare opes, honores, & voluptates seculi, quæ non possunt extinguere sitim, sed augent potius. Aquā verò Christi, designare gratiam Dei & bona cœlestia, quæ vere sitim nostram explent, & exstinguunt.

2. *Vade, inquit Iesus, voca virum tuum. Tū mulier. non habeo virum. At Iesus, quinque habuisti, & quem habes tuus non est. Tum illa. Video, quia Propheta es tu.* Considera. Dominum nō antè se voluisse manifestare illi. quam confessa esset, virum suum nō esse, cū quo habitaret, ac proinde se peccatricē esse. Neminē enim gratiæ suæ participem facere solet, nisi prius se humiliet, & peccata sua confiteatur. 2. considera, cū mulier proculdubio hac confessione sua multū erubuerit, quo modo à cœlesti medico mox fuerit adiuta & curata; benignè enim confessionem eius cōfirmauit, & bis collaudauit, quod verè dixisset. Honorifica enim res est apud Deum peccati confessio, & laudē potius, quam pœnam meretur. 3. considera, quomodo post expiata humili cōfessione crimina, aqua viua ante ob-

te oblata ex anima illa ſcaturiat & ſenſim viui fontis inſtar in cœlum aſcendebat, nõ enim vocat amplius Iudæum, ſed Prophetam, loquitur de adorando Deo, de Meſſiæ aduentu.

Cum mulier dixiſſet, ſcio quia Meſſias venit. Ieſus ait. Ego ſum, qui loquor tecum. Sic mulier relicta hydria abiit in vrbem, nunciãs ſe vidiſſe Meſſiam. Diſcipuli autem mirati ſunt eum cum muliere locutũ. Cõſidera, quomodo ſylueſtris hęc ouiculapaulatim verbis Chriſti emollita patiatur ſe tangi & capi à ſuo paſtore. Ignara enim licet adhuc, quis ſit, incipit in eum credere, eúmque amare; & ideo dicit ſe ſcire Meſſiam venturum, & optare ab eo doceri. Quid hic reſtabat, niſi vt paſtor ſe proderet, & ouiculam in humeros reiectam deportaret ad ouile. Dixit ergo ei. *Ego ſum, qui loquor tecum.* 2. conſidera, hoc reſponſo dato, tantum ignem in pectore mulieris accenſum, vt ardoris impatiens, oblita hydriæ, aufugerit in vrbem, quo totũ populum eodem igne accenderet, ſicut & factum eſt. Nec mirũ eſt hydriæ oblitã, quia iam biberat, iam ſitim perfectè reſtinxerat, vt diſcas & tu deſerere hydriam carna- 3.

lium

lium cupiditatum, si velis aliis viam salutis ostendere. 3. considera, Apostolos miratos Christũ loqui cum muliere, quod fecit, vt doceret in primis religiosos & clericos, raro loqui cum mulieribus, & si fiat, paucis verbis, nec sine comite.

MEDITATIO X.

De principio Prædicationis Christi. Matt. 4. Marc. 1. Luc. 4.

1\. *IESVS relicta ciuitate Nazareth venit in ciuitatem Capharnaum Galilææ metropolim.* Considera cur Iesus patriam suam deserat nempe vt doceret si libere velimus aliis annnntiare veritatem, debere exuere
Luc 4. nos omnẽ inordinatum erga parentes & cognatos affectum deinde munere prędicandi fungi, vbi spes est vberioris fructus. vt erat in alia vrbe populosa. Tertio, vt traderet modum in persecutione seruandum vt scilicet non temere nos periculis exponamus, sed fugiamus cum Christo, qui in patria non erat receptus. 2. considera, Iesum non inchoasse prædicationem Hierosolymis apud principes, sed apud pauperes Galilæos, vt doceret non esse ambiendas cathedras celebres, sed vnum anima-

nimarum fructum ſpectandum. Vnde & tot millia de populo eum ſequebantur.

Exinde cœpit Ieſus prædicare, quoniã appropinquauit regnum Dei. Pœnitemini, & credite Euangelio. Et fama exiit de illo per totam regionẽ. Cõſidera cauſam cur Chriſtus non cæperit prædicare, niſi Ioãne Baptiſta in carcerẽ coniecto. Nempe ne occaſionem daret Schiſmati, vel diſſenſioni populari. deinde vt exẽplum humilitatis daret prædicatoribus, vt facile cedant, nõ ſolum ſuperioribus, ſed etiam paribus & inferioribus in munere prædicandi. 2. à pœnitentia exorſus eſt, ſicut Ioannes, tũ vt eius doctrinam cõfirmaret, tum vt doceret nos, non aſpernari aliorum, qui nos præceſſerunt, ſi bona ſit, doctrinã. Ad hæc vt oſtenderet, primam & auream clauem, qua peccatoribus aperiatur regnum cœlorum, eſſe pœnitentiam, hoc eſt, dolorẽ de peccatis vitæ anteactæ, confeſſionem eorundem, & ſatisfactionem per bona opera. Hac enim pœnitentia regnum cœlorum, quod propter peccata lõgiſſimè à nobis receſſit, rurſum nobis appropinquat, modo vera fides catholica à pœnitentia non abſit. 2.

Et circuibat totam Galilæam, docens in 3.

Synagogis, & ſanans omnem languorem, & ſecutæ ſunt eum multæ turbæ. magnificantes eum. Cõſidera, hic in Chriſto, velut in ſpeculo formã boni Prælati, & prædicatoris. Primò enim debet circuire, id eſt, omnẽ ignauiam excutere, & ſubditos inuiſere, cognoſcereq́; num omnes recte credant, & viuant. 2. circuire Galilæam, in qua erãt gentiles mixti Iudæis, pauci diuites, multi pauperes, id eſt, omnes promiſcuè Chriſto lucrifacere hęreticos, malos Chriſtianos, & inopes. 3. docere in Synagogis, tradere doctrinam Chriſtianam, in ſcholis & tẽplis. 4. adiumẽto eſſe non ſolum in rebus ſpiritualibus, ſed etiam in corporalibus. 5. doctrinam tradere non curioſam, ſed animabus ſalutarem, & communi omniũ Chriſtianorum conſenſu approbatam. 6. doctrinam verbis traditã, ſtabilire exẽplo.

MEDITATIO XI.

De ſocru Simonis. Matt. 8. Marc. 1. Luc. 4.

1. E*Greßi de Synagoga venerunt in domum Simonis. Socrus autem ſimonis tenebatur magnis febribus, & rogauerunt Ieſum pro ea,* Conſidera, non caruiſſe myſterio hunc

tranſ-

transitum Iesu ad domum Petri ex Synagoga Nusquam legimus illum post itineris & prædicationis labores ad quietē vel cibum capiendū diuertisse ad magnifica palatia, sed ad piscatorum, aliorumque pauperum ædes, vti hæ Petri fuere. Quid autē aliud erat hæc Petri domus nisi Ecclesia; cuius Petrus custos & pastor factus est, dum CHRISTVS ei diceret. *Si diligis me, pasce oues meas.* Ioā. 21. Quas Christus elegit in sponsam, repudiata rebelli Iudæorum Synagoga. 2. considera Apostolos non solum invisisse ægram, sed etiam intercessisse pro illa, vt discas, cum non potes opere, precibus saltem apud Deum & homines diuites infirmos iuuare, deinde & implorare auxilia Sanctorum in cœlo, vt patrem misericordiarum pro nobis & illis interpellent.

IESVS *accedens illam imperauit febri, & manu eleuauit eām, & mox surgens ministrabat eis.* 2. Considera, cur Iesus cōscius illam ægrā esse, expectarit, donec discipuli rogarent pro ea. Nempe quia domus Petri debuit esse domus fidei, caritatis & orationis, & ideo illas virtutes in ea exerceri voluit. Potuit & verbo absens eam sanare, sed ad ostendenda maiora amoris

ſigna voluit in perſona propria eã adire, manuque rãgere, & febri imperare, vt tãgendo ſe hominem, imperando Deum eſſe monſtraret. 2. Conſidera, quomodo febris non ſolũ receſſerit, ſed vires ita in ea firmatæ fuerint, vt repente ex lecto exiliẽs cęperit magno ſtudio, vt gratam ſe oſtenderet, miniſtrare. Vt diſcas, non te dare otio, cũ à peccatis fueris ſolutus, & iacturã præteriti temporis in morbo vel corporali vel ſpirituali factam, nouo ſtudio reſarcire.

3. *Veſpere facto varios ægros ducebant ad eum, & dæmoniacos, & ille manu impoſita eos curabat. Dæmonia autem clamantia, Tu es filius Dei, non ſinebat loqui.* Conſidera, in ſola Petri domo, id eſt, Eccleſia Romana eſſe abſolutionem ab omni genere ſpiritualium morborum, id eſt, peccatorũ, ac etiam corporalium, quãdo fiunt miracula. 2. veſperi vel nocte tribulationum plures ſanari, quã luce proſperitatis, per aduerſa enim plures redeunt ad ſe, & cõuertuntur ad Deũ, quam per proſpera. *Vexa-*
Iſ. 28. *tio dat intellectum.* 3. Chriſtum non permiſiſſe loqui dæmonia, vt doceret nos, dæmonem ſemper pro hoſte infeſto habendum, & nunquam ei communicandum,

ſiue

siue in bonis, siue in malis. Quo enim videtur commodis nostris amplius fauere, hoc amplius nostræ saluti insidiatur.

MEDITATIO XII.

De Paralytico iuxta piscinam sanato. Ioan. 5.

IEsvs *à paralytico 38. annorũ iuxta piscinam Hierosolymis iacente cum rogaßet. Visne sanus fieri? Is respondit. Hominem non habeo, qui me mittat in piscinam.* Considera diuinæ sapientiæ altitudinẽ, quod ex plurimis ægris ibi iacentibus vnum tantum sanandum sumat: id enim facit, vt conseruemur in timore Dei, in cuius manu vita æquè ac mors nostra posita est. Deinde vt magis excitemur ad illum amandum, cuius gratia scimus nos misericordissimè præuentos. 2. Considera, licet Dominus nõ ignoraret, quid hic æger peteret, tamẽ ab eo rogauit, velletnè esse sanus, vt suã exponeret voluntatem. Iesus enim nõ est Saluator eorum qui nolunt, sed volunt, & suæ saluti cooperatur. nam vt dicit B. August. *Qui creauit te, sine te, non iustificabit te sine te.* id est, sine cooperatione tua. Tum

1. (margin)

Ser. 15 de verb. Apost.

rogauit, vt eum accenderet ad desiderandam sanitatem, sicque dignior illa redderetur. 2. Considera per paralyticum hunc designari peccantes ex consuetudine longa, per cæteram vero turbam languidorũ, cæcorum, claudorum &aridorum, iacentium ad piscinam peccantes ex negligentia, ignorantia, fragilitate, & malitia, qui si velint, omnes sanari possint.

8. *Dicit ei Iesus. Surge, tolle grabatum tuum & ambula. Et sustulit, ac ambulabat. Tum Iudæi Sabbathum est, inquiunt, non licet tibi tollere. Et ille. Qui me sanauit, iussit.* Considera, tunc Dominum peccatori dicere. Surge, quando cõdonato peccato, infundit illi suam gratiam. Tunc autem peccator tollit grabatum, cum displicent, quæ prius delectabant, ambulat verò, cum gratię acceptæ cooperatur, exercẽdo se in operibus bonis. 2 considera, Iudæos arguere in paralytico, quod videbatur eis reprehensibile, & non quod erat laudabile, nempe miraculum adeptæ sanitatis, peruersi enim in aliis notare tantum solent mala, quę publicent, non autem bona; aut si nocent, in malam partẽ interpretantur. 3 considera. crabatum esse bona huius vitæ, opes, honores & voluptates, in quibus homo

homo æger decumbit, quando illis delectatur. quando verò pro onere reputat, signum est eum ſanum eſſe & ambulare.

Iesvs *cum declinaſſet à turba, inuento poſtea in templo paralytico dixit. Sanus factus es, iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.* Conſidera, Ieſum ideo declinaſſe, vt doceret in bonis operibus nō quærendum hominum applauſum, deinde aliquando expedire digredi ab illis, qui ad calumniandum ſunt procliues, & optima intentione facta, in peſſimam partem interpretantur. 2. conſidera, paralyticum poſtea inuentum á Chriſto in templo, vt diſcas, quoties gratia aliqua à Deo ditatus fueris, gratias ei referre, non lingua tantū, ſed religioſa etiam conuerſatione, frequētando Eccleſias, audiendo conciones, & vitam priſtinam in meliorem commutando, ne ſubtracta à Deo per ingratitudinem noſtram gratia, deterius aliquid nobis contingat, hoc eſt, in priora peccata relabamur, & in iis ex deſperatione veniæ, moriamur. 3.

MEDITATIO XIII.

Nazareni Christũ voluere præcipitare. Matt. 13. Marc. 6. Luc. 4.

1. IESVS *ingressus Synagogam in patria sua explicato loco Isaiæ plicuit librum, dicens. Hodie impleta est hæc Scriptura.* Considera, Iesum noluisse initium prædicationis & miraculorum facere in patria Nazareth, ne videretur, ad id potius humano in populares affectu, quam puro animarũ zelo permotus. Noluisse tamen omnia illis præsidia subtrahere, tum quod lege quadam naturę, dilectionisque ad id esset obligatus, tum quod officium eius esset omnes ad salutem vocare. 2. Cõsidera, cum post quædam ex Isaia lecta plicuisse librũ, vt indicaret non omnia omnibus promiscuè prædicanda, sed habendam rationẽ capacitatis auditorum. Deinde nõ dixisse ea de se scripta, sed tunc esse completa, vt indicaret, quam modestè de rebus ad laudem vel honorem nostrum pertinẽtibus loqui debeamus.

2. *Et omnes mirabantur eius doctrinam, dicentes. Vnde huic sapientia, nonne hic est faber, filius Mariæ? & scandalizabantur in eo.*

Con-

Considera stultos Nazarenos indignari Christo ob parentelę humilitatem, atque si homo sapiēs, & miraculorum patrator non possit nasci ex humili prosapia, cū & Dauid rot regū radix, & Moses ex humili pastorum stirpe orti sint. Deinde recte Christū ab iis dici fabrū, vel filium fabri, quia filius erat fabri illius magni qui fabricauit totū orbem terrarū. 2. Cōsidera, cur cum Nazareni petierint etiam signū aliquod exhiberi in patria sua à Christo, sicut fecerat in Capharnaum, tamen non fecerit. Nēpe, quia ex vanitate petierant, ne ipsorum ciuitas videretur contempta præ alijs: deinde, quia cum esset sanctus sanctorum, & alij sancti Christi parentes apud eos nati, tamen, velut ingrati, tātum beneficium nihili fecerūt, & vnde moueri debuerant, vt Christum magni facerēt, nempe ex doctrina admiranda & miraculis inde ansam arripuerunt eū calumniādi. Sed mirum non est Nazareth non cognouisse suum Christum, cum nec mundus, teste sancto Ioanne, cognorit. *Ioā. 1.*

IESVS *dixit eis. Nemo propheta acceptus est in patria sua. Et repleti ira eiecerunt eum vrbe, & in montem duxere præcipitandum. ipse autem per medium illorum ibat.* Considera

ratione ad electionem Apostolorum; sed vt nos doceret exemplo suo, cum pro rebus magnis serio orãdum est, vt digrediamur ab hominum turba, & in oratione perseueremus. 2. considera, in monte electos Apostolos, vt intelligerent, qui aliis præesse, eosque docere volunt, debere rerum cœlestium scientia, & vitæ sanctitate aliis præeminere, & alienissimos esse à cupiditate rerum terrenarum, opum, honorum, & voluptatum huius mundi. 3. considera, vocatos esse Apostolos, id est, missos, nuncios, tabellarios, vt nomine ipso admonerentur humilitatis & obedientiæ, ac cogitarent quicquid essent, quicquid possent, se non suis viribus, sua sapientia, suoque merito, sed sola gratia Dei & volũtate adiutos præstare.

Et præcepit eis, ne in via tollerent virgam peram, panem, æs, nec duas tunicas haberent, & irent calceati sandaliis. Considera, quomodo mittat Apostolos prædicatum, instar pauperum viatorum, prohibens ne secum ferrent quicquam superuacaneum, sed tantum necessaria; quo omni cura terrena soluti liberius inuigilarent officio prædicationis. In- 2.

cede-

cedebant quidem pannosi, sed caritate egregié vestiti; vacui nummis, diuina auté virtute pleni; destituti adminiculo baculi, sed firma fiducia nixi. atque ita conueniebat, vt qui aliis prædicaturi erant de contemptu mundi, ipsi iam ante eum contépsissent. 2. Considera, si sis religiosus, quomodo Christus eorum quos in Apostolos assumpsit virtutem probarit: vt non mireris, in religionis ingressu vnum vel plures annos probationis institutos, quibus solent tyrones in humilibus quibusque officijs exerceri, quo solidum fundamétum perfectionis Christianæ in humilitate iaciant. Sicut enim habitus virtutum non acquirũtur, nisi crebris actibus, teste Philosopho, ita humilitas religiosa non ac-
ep. 87. quiritur, nisi crebro & diuturno exercitio, vt ait Sanctus Bernardus, humiliationis.

3. *Ecce ego mitto vos, ait, sicut oues in medio luporum. Estote prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. Cauete autem ab hominibus.* Considera, etiamsi terrere potuerit Apostolos talis missio, qua præda fierent lupis, tamen contra magno solatio illis fuisse, quod mitterentur ab eo, qui defenderet eos a lupis, sed etiam virtutem

tutem dedisset conuertendi immanes lupos, in mansuetos agnos. Monet vero eos, vt ex parte sua sint prudentes, vt serpẽtes, qui ad voces incantantium aures occludunt, hoc est, ne sinant se decipi hostium blanditiis; Et ad caput tuendum exponunt totum corpus, id est, vt sinãt potius totum corpus discerpi, quam fidem & salutem animæ eripi: Deinde monet, vt simplices sint, sicut columbæ, hoc est, patientes, & malum malo non reddant, sed potius bonum. Secundò. Considera, quod monet cauendum esse ab hominibus, hoc est, prospiciendum, cum quibus agant, quia sæpe inimici domestici eius, & nonnunquam homo nequam malitiam cuiusuis ferocis bestiæ, imò & dæmonis superat; tum quia lædit eos etiã, à quo nullo modo est læsus, sed beneficiis affectus, tum quia nocet etiam iustis & innocentibus, quos dæmon accedere non audet. *Matt.* 10.

(.·.)

MEDI-

MEDITATIO XV.

De ambulatione Christi super aquas. Matt. 14. Marc. 6. Ioan. 6.

1. CVM *Apostoli in mari ob ventum contrarium iactarentur, Iesus in terra stans, & videns eos laborantes in remigando, venit ad eos supra mare.* Considera mare, esse cursum mortalis vitæ, in quo omnes nauigamus. Venti contrarij sunt inordinatæ cõcupiscentiæ nostræ & desideria, quæ *mili-*
Iac. 4. *tant*, teste sancto Iacobo, *in membris no-*
Gal. 5. *stris.* Caro enim assiduè pugnat cõtra spiritum. Contra hos ventos cum Apostolis remigandum est alacriter. Deus non deerit conatibus. CHRISTVS in littore stabit, qui respicere solet, non in eos qui suauiter viuunt, & manibus stant complicatis, sed qui sibi imperantes prauorum desideriorum fluctibus resistunt. O quam suauis est labor ei, q cogitat oculos Christi in se intentos, & paratam habere pro perseuerante in finem immortalem coronam; Secundò: considera, CHRISTVM cùm discipuli tota nocte laborassent in mari, tandem ambulasse super mare versus il-

ſus illos, cū amplius ventis obluctari nequirent, vt diſceremus, non ſtatim animum deſpondere, cum aliqua aduerſitate conuertimur, nam licet Deus ad breue tempus differat auxilium, vt noſtram probet fiduciam & patientiam, tamen tandem præſenti ope moram ſuam compenſat.

Cum IESVS *iam eſſet proximus naui, velletque præterire, Apoſtoli putarunt phantaſma eſſe, præ metu clamantes. Et mox* IESVS, *Habete fiduciam, ego ſum.* Conſidera, CHRISTVM potuiſſe diſcipulis propitios largiri vētos, ſed noluiſſe, ne tempori potius, quā diuinæ virtuti attribuerent. Voluit eos agitari fluctibus, vt probaret quātum ſuis viribus poſſent. Voluit tota nocte laborare, & non progredi, vt ſcirent ſe ſine gratia Chriſti nihil poſſe. Voluit terreri viſo, quaſi à dæmone ſubmergēdi eſſent, vt diuinū inuocarent auxilium, quo inuocato mox CHRISTVS iuſſit eos non timere dicens. Ego ſum magiſter, ſaluator, Deus veſter. Vnde ſummam conſolationem accepere, vt diſcas nūquam deſperare, quia dum pericula ad ſummum peruenere, diuinū præſto eſt auxiliū. 2. cōſidera, ingeniū huiuſmūdi ēē, res diuinas, 2.

& ope-

& operũ bonorũ exercitia reputare phãtastica, & hypocritica, cum tamen in ijs omnis ſalus noſtra ſit repoſita.

3. *Tum Petrus. Domine, ſi tu es, iube me ad te venire ſuper aquas. At ipſe ait. Veni. Et mergi incipiens, clamauit. Domine ſaluum me fac. Tum* IESVS *manu eum apprehendens Modicæ, ait, fidei, quare dubitaſti? eoque nauim ingreſſo ceſſauit ventus, & nauis erat ad terram.* Conſidera eximiam Petri fidem, quod crediderit ſe quoque virtute Chriſti poſſe ambulare ſuper aquas. deinde eximiam caritatẽ, quod expectare non potuerit, donec Chriſtus ad ſe veniſſet. In vero enim amore nulla eſt mora, nulla aduerſitatũ formido, donec fruatur amato. 2. conſidera, nihilominus Chriſtum permiſiſſe ſubmergi Petrum, tum vt occultè eum moneret, talia non eſſe ordinariè à Deo petenda, quæ omnes vires humanas ſuperant, ne videamur curioſi: tum vt oſtenderet fidem eius non fuiſſe omni ex parte perfectam, & ſic humilitatẽ coleret. 3. cõſidera, Chriſto in nauẽ recepto ceſſaſſe omnes vẽtos & fluctus, quãdo enim intimè intra Eccleſiæ nauim fide & caritate coniuncti ſumus Chriſto, ilico omnes tẽtationũ diabolicarũ vẽti cõcidũt, omnes aduer-

aduersitatum fluctus franguntur, vel certè sine animi perturbatione tolerantur, non secus quam si ad terram applicuissemus, & in portu versaremur.

MEDITATIO XVI.

De Transfiguratione Domini. Matth. 17. Marc. 9. Luc. 9.

IESVS *assumpsit Petrum, Iacobum & Ioannem in montem excelsum, vt oraret.* 1.
Considera vitę ætemę pulchritudinē non capi, nec veram Spiritus sancti consolationem accipi, nisi ab iis, qui vehementer amant cum his tribus Apostolis Christum, eiusque doctrinam; deinde mōtem mortificationis, aliarumque arduarum virtutum ascendunt, ac solitudinem diligunt, hoc est, soli Deo, non mundo placere conantur. 2. considera, mirabile Dei artificium, quo conatur nos ad vitæ æternę desideriū, & rerum terrenarum contemptū accendere: nempe corporis gloriosi splendorem ostendit, vt cogites, tum quanta sit futura animæ gloria, tum ne refugias carnem cum anima exemplo Christi in hac vita crucifigere. Non *enim condignæ sunt huius vitæ passiones*, teste Apostolo, *ad futuram gloriam.* Ro. 8.

1. *Transfiguratus est ante eos, & facies vt sol. vestes autem eius sicut nix splenduere. Et apparuere Moses & Elias loquentes de excessu eius.* Considera Christum inter orandum in monte esse transfiguratũ, sicut & olim Moysis facies post sermonẽ cum Deo habitum mirè resplenduit, vt discamus nulla re magis illustrari animã luce gratiæ aliorumq́; donorũ spiritualium ac beneficio feruẽtis orationis, vel colloquii cũ DEO. 2. cõsidera, quanto gaudio exilierint Moses & Elias, quod viderent Dominũ in carne præsentem, quem tamdiu expectarant, & quidem tanta maiestate refulgentem, secumq́; loquentem de excessu suo, id est, passione & resurrectione, ipsorumq; liberatione 3. perpende Dominum in summa illa gloria miscentem tamẽ sermonem de re tam tristi, tum vt indicaret quanto desiderio patiẽdi teneretur, tum vt nos doceret vt *in die bonorum*, iuxta Sapientem, *non simus immemores malorum*, rebusque prosperè fluentibus, expectemus & aduersa. Eccl. 1.

3. *Tum Petrus ad Iesum. Bonum est, inquit, nos hic esse. Faciamus tria tabernacula. Et ecce nubes lucida obumbrauit eos, & voce audita de cœlo. Hic est filius meus dilectus. &c, Apostoli in faciem cecidere, quos erigens*

IESVS

IESVS *ait. Nolite timere, & tacere, quæ viderant, iussit.* Considera, Petrum cum guttulam delitiarum gloriæ æternę degustasset; mox huius mundi voluptates fastidisse, cœlestis enim consolatio, facit hominẽ esse extra se, & voluptatum mundanarum obliuisci. Vnde disce & tu de futura felicitate animi & corporis cogitare, & facile mundi illecebras, & carnis commoda despicies, dicesq; si religiosus sis vel pię congregationi adscriptus. *Bonum est nos hic esse*, hoc est in cœtu, vbi occasio est contemplandi res diuinas, & multa bona opera exercendi, animamq; saluandi. 2. Considera in hoc admirando mysterio totam S. Trinitatem apparuisse. Nam Patris persona declarata est *voce*. Filii vero in carne, Spiritus sancti autem in forma splendidæ nubis; quia ille est, qui nos diuinarum cõsolationum rore semper irrigat, & cœlestium donorum imbre perfundit. 3. considera Christum Apostolis mandasse, ne cuiquam ante mortem suam hanc visionem manifestarent, vt discas ea quæ ad honorẽ & gloriam nominis tui pertinent potius supprimere, quam propalare multis.

MEDITATIO XVII.

De Lunatico ſanato. Marc. 9. Matt. 17. Luc. 9.

1. CHRISTO, *de monte Thabor deſcendenti, quidam genibus prouolutus obtulit filium lunaticum, quem ſpiritus allidebat: dicens, diſcipulos non potuiſſe illum eiicere.* Cõſidera Chriſtum poſt tantam transfigurationis gloriam non dignitatum iterũ cõuerſari cum ſimplici turba, ægris, & energumenis curationis cauſa adductis. vt diſcamus, etiamſi excellamus magnis naturæ & gratiæ donis, demittere nos etiam ad informandos homines rudes & pauperes, imò & peccatores, ac quotquot infirmi ſunt ſpiritu. 2. conſidera, tunc nos eſſe lunaticos, cum variis animi perturbationibus nos agitari ſinimus, easq; non domamus, ac ita Deo nõ ſolum, ſed hominibus etiam reddimus exoſos, ac tandem eo peruenimus, vt nec diſcipulorũ Chriſti, hoc eſt, Præceptorum & patrum ſpiritualium monita audiamus.

2. *Cum vidiſſet eum* IESVS*, ſtatim à ſpiritu eliſus in terram ſpumabat. Tum Pater. Si quid potes, adiuua nos. Et* IESVS. *Si potes credere, omnia ſunt poſſibilia credenti. Tum*

ille. Credo Domine, adiuua incredulitatem meam Et IESVS *iussit spiritum exire, nec regredi.* Cōsidera, hominem non solere tentationibus agitari, quando vitam solutam ducit secundum voluntatē dæmonis, sed dū conatur se ab eius imperio abducere, & ad Christum per vitam piam redire. Vnde sapiens dixit. *Fili, accedens ad seruitutem Dei, sta in iustitia & timore, & præpara animam tuam ad tentationem.* Eccl. 2. 2. considera, quod dæmon miserum hunc adolescētem primo deiecerit in terram: tum variis modis afflixerit; Hoc enim præcipuū dęmonis munus est, vt hominem per peccatum etiam vnicum lęthale in terram deiiciat: nam semel prolapsum facile deinde in alia præcipitat. 3. considera Christum mādasse dæmoni, non modo vt exiret, sed etiam, ne rediret, vt indicet peccatorem tum perfecte resipiscere, quando non solum pristina peccata deserit, verum etiam in eadē non relabitur, vnde qui facile redeunt ad vomitum, declarant se non habuisse perfectam contritionem.

IESVS *tenens manum, eleuauit sanatum,* 3. *& surrexit. Discipulis autem secreto rogantibus, cur non potuissent eiicere spiritum, respondit, propter incredulitatem vestram, &*

quia hoc genus oratione & ieiunio tantum e-iici queat. Considera sanatum manu ele-uatum, vt intelligeret peccator, in manu sua quidem esse labi, & peccare, sed non itẽ surgere à peccato, si absit Dei gratia: dein-de vt sciret se postquam peccata euomuit, non debere ociari, sed in sanctis operibus se exercere. 2. considera, Christum non re-prehendisse palam, sed secretò discipulos suos; cum enim essent futuri aliorum ma-gistri, non cõueniebat eorũ imperfectio-nes populo esse notas vnde discimus, op-portuno tempore & loco arguendas esse quasdam personas: & non semper publi-cè. 3. considera quoniam non potuit spi-ritus ille fugari, nisi acriori remedio ora-tionis & ieiunii, non nunquam ad extir-panda quædam vitia, vt quæ sunt consue-tudine corroborata, opus esse asperioribus pœnitentiæ remediis, vt ieiuniis crebris, ciliciis, disciplinis, confessione & cõmu-nione,

MEDITATIO XVIII.

De muliere adultera, Ioan. 8.

1. IESVS *rogatus à Pharisæis, sit ne mulier adultera secundum legem lapidanda. incli-na-*

clinauit se digito scribens in terra. Conside-ra tantam fuisse Christi misericordiam in peccatores, vt inde pharisæi calumniandi ansam quæsierint: vt discas fiduciam in Christo ponere certus de remissione peccatorum, licet grauia sint, & in lege graui pœna mulctentur, modò ad cor redeas: si autem homini fidas, ille te coram DEO & hominibus accusabit. 2. Considera, cur Iesus distulerit responsum, nēpe vt Principes & iudices discant, audita accusatione prius causam, & circumstantias eius expendere, ne iniustam sententiam proferant: deinde, vt quando nos audimus aliquem lapsum, non mox eum apud alios condemnemus, sed potius excusemus, cogitantes nos quoque fragiles & è terra fictos, posseque labi. 3. Considera, non debere nos refugere etiam humiles actus & ritus, licet videntur inciuiles quando possumus ea re proximo prodesse.

Cum isti pergerent quærere, IESVS erexit se, dicens: Qui sine peccato est, primus in illam lapidem mittat, & iterum in terra scripsit, & mox alius post alium discessit. Considera, hoc dicto Christi nos moneri, ne facile malè loquamur vel iudicemus de proximo

ximo, sed consideremus imperfectiones nostras: Quantumcūque enim homo sanctus sit, semper, si bene conscientiam examinet, & digito discussionis in terra cordis scribat, inueniet quod in se reprehendat, nec facile lapidem in alios emittet. 2. considera, sicut adultera ab omnibus condemnata est, antequā sisteretur Christo, eo vero præsente omnes se subduxere: sic nos quando manemus in peccato, à dæmone & propria conscientia condemnamur, vbi vero per confessionem humiliati nos subiecerimus Christo, absoluimur. 3. considera, Christum denuo se inclinasse in terram, ne magis eos, si diutius respexisset, pudefaceret, & liberius se inde subducerent: vt discas, cum quis tua monitione satis est pudefactus, non amplius instare.

8. *Tum erigens se* IESVS *ait. Mulier, nemo te condemnauit? Respondit, nemo. Tum ille, nec ego te condemnabo. Vade, & iam amplius noli peccare.* Considera, quanti fecerit Christus ordinariam superiorū potestatem: nec enim mulierem ante absoluit, quam intellexerit, eam á nullo condēnatam: quo discas nunquam aliquē ab amore vel obedientia superiorum abducere. 2. cōsidera clementiam Christi, quod nullo pro-

lo probroſo nomine adulterā appellarit, ſed mulierem, indicans ſexus fragilitatem cum tamen ipſe ſolus hoc peccato offenſus eſſet, ſicut peccato Dauidis, qui dixit. *Tibi ſoli peccaui*: gratior enim eſt Deo maximus peccator pœnitēs, quam ſuperbus, qui ſibi videtur iuſtus. 3. conſidera Chriſtum non abſoluiſſe eam, niſi poſtquam locuta eſt: vult enim vt ex parte noſtra quoque cooperemur, confitendo peccata noſtra, & laudes diuinas prædicando. Deinde parum admodum ab ea poſtulare, nempe vt deinceps non delinqueret. Pſ. 50.

MEDITATIO XIX.

De cæco nato. Ioan. 9.

1. CHRISTVS *cum cæcum natum vidiſſet & diſcipulis quærentibus, an ob peccata ſua, vel parentum ita natus eſſet, reſpondiſſet, id factum ad manifeſtandum opera Dei, luto ex ſputo facto liniuit eius oculos, & lauare in natatorio Siloe iuſſit*. Conſidera, Chriſtum vidiſſe cæcum non otiosè & fruſtra, ſed vt eius miſeriæ opem ferret: vt diſceremus, non ſatis eſſe cognoſcere proximi ęrumnas, niſi etiam operā demus, vt ab illis liberetur. 2. conſidera modum, quo curauit

&operũ bonorũ exercitia reputare phã-
tastica, & hypocritica, cum tamen in ijs
omnis salus nostra sit reposita.

3. *Tum Petrus. Domine, si tu es, iube me ad te venire super aquas. At ipse ait. Veni. Et mergi incipiens, clamauit. Domine saluum me fac. Tum* IESVS *manu eum apprehendens Modicæ, ait, fidei, quare dubitasti? eoque nauim ingresso cessauit ventus, & nauis erat ad terram.* Considera eximiam Petri fi e n, quod crediderit se quoque virtute Christi posse ambulare super aquas. deinde eximiam caritatẽ, quod expectare non potuerit, donec Christus ad se venisset. In vero enim amore nulla est mora, nulla aduersitatũ formido, donec fruatur amato. 2. considera, nihilominus Christum permisisse submergi Petrum, tum vt occultè eum moneret, talia non esse ordinariè à Deo petenda, quæ omnes vires humanas superant, ne videamur curiosi: tum vt ostenderet fidem eius non fuisse omni ex parte perfectam, & sic humilitatẽ coleret. 3. cõsidera, Christo in nauẽ recepto cessasse omnes vẽtos & fluctus, quãdo enim intimè intra Ecclesiæ nauim fide & caritate coniuncti sumus Christo, ilico omnes tẽtationũ diabolicarũ vẽti cõcidũt, omnes aduer-

aduersitatum fluctus franguntur, vel certè sine animi perturbatione tolerantur, non secus quam si ad terram applicuissemus, & in portu versaremur.

MEDITATIO XVI.

De Transfiguratione Domini. Matth. 17. Marc. 9. Luc. 9.

IESVS *assumpsit Petrum, Iacobum & Ioannem in montem excelsum, vt oraret.* 1.
Considera vitę æternę pulchritudinē non capi, nec veram Spiritus sancti consolationem accipi, nisi ab iis, qui vehementer amant cum his tribus Apostolis Christum, eiusque doctrinam; deinde mōtem mortificationis, aliarumque arduarum virtutum ascendunt, ac solitudinem diligunt, hoc est, soli Deo, non mundo placere conantur. 2. considera, mirabile Dei artificium, quo conatur nos ad vitæ æternę desideriū, & rerum terrenarum contemptū accendere: nempe corporis gloriosi splendorem ostendit, vt cogites, tum quanta sit futura animæ gloria, tum ne refugias carnem cum anima exemplo Christi in hac vita crucifigere. Non *enim condignæ sunt huius vitæ passiones*, teste Apostolo, *ad futuram gloriam.* Ro. 8.

2. *Transfiguratus est ante eos, & facies eius sicut sol. vestes autem eius sicut nix splenduere. Et apparuere Moses & Elias loquentes de excessu eius.* Considera Christum inter orandum in monte esse transfiguratũ, sicut & olim Moysis facies post sermonẽ cum Deo habitum mirè resplenduit, vt discamus nulla re magis illustrari animã luce gratiæ aliorumq; donorũ spiritualium ac beneficio feruẽtis orationis, vel colloquii cũ DEO. 2. cõsidera, quanto gaudio exilierint Moses & Elias, quod viderent Dominũ in carne præsentem, quem tamdiu expectarant, & quidem tanta maiestate refulgentem, secumq; loquentem de excessu suo, id est, passione & resurrectione, ipsorumq; liberatione 3. perpende Dominum in summa illa gloria miscentem tamẽ sermonem de re tam tristi, tum vt indicaret quanto desiderio patiẽdi teneretur, tum vt nos doceret vt *in die bonorum*, iuxta Sapientem, *non simus immemores malorum*, rebusque prosperé fluentibus, expectemus & aduersa.

Eccl. 1.

3. *Tum Petrus ad Iesum. Bonum est, inquit, nos hic esse. Faciamus tria tabernacula. Et ecce nubes lucida obumbrauit eos, & voce audita de cœlo. Hic est filius meus dilectus. &c, Apostoli in faciem cecidere, quos erigens*

IESVS

IESVS *ait. Nolite timere, & tacere, quæ viderant, iussit.* Considera, Petrum cum guttulam delitiarum gloriæ æternę degustasset; mox huius mundi voluptates fastidisse, cœlestis enim consolatio, facit hominē esse extra se, & voluptatum mundanarum oblinisci. Vnde disce & tu de futura felicitate animi & corporis cogitare, & facile mundi illecebras, & carnis commoda despicies, dicesq; si religiosus sis vel pię congregationi adscriptus. *Bonum est nos hic esse*, hoc est in cœtu, vbi occasio est contemplandi res diuinas, & multa bona opera exercendi, animamq; saluandi. 2. Considera in hoc admirando mysterio totam S. Trinitatem apparuisse. Nam Patris persona declarata est *voce*. Filii vero in carne, Spiritus sancti autem in forma splendidæ nubis; quia ille est, qui nos diuinarum cōsolationum rore semper irrigat, & cœlestium donorum imbre perfundit. 3. considera Christum Apostolis mandasse, ne cuiquam ante mortem suam hanc visionem patefacerent, vt discas ea quæ ad honorē & gloriam nominis tui pertinent potius supprimere, quam propalare multis.

MEDITATIO XVII.

De Lunatico ſanato. Marc. 9. Matt. 17. Luc. 9.

1. CHRISTO, *de monte Thabor deſcendenti, quidam genibus prouolutus obtulit filium lunaticum, quem ſpiritus allidebat: dicens, diſcipulos non potuiſſe illum eiicere.* Cōſidera Chriſtum poſt tantam transfigurationis gloriam non dignitatum iterū cōuerſari cum ſimplici turba, ægris, & energumenis curationis cauſa adductis. vt diſcamus, etiamſi excellamus magnis naturæ & gratiæ donis, demittere nos etiam ad informandos homines rudes & pauperes, imò & peccatores, ac quotquot infirmi ſunt ſpiritu. 2 conſidera, tunc nos eſſe lunaticos, cum variis animi perturbationibus nos agitari ſinimus, easq; non domamus, ac ita Deo nō ſolum, ſed hominibus etiam reddimus exoſos, ac tandem eo peruenimus, vt nec diſcipulorū Chriſti, hoc eſt, Præceptorum & patrum ſpiritualium monita audiamus.

2. *Cum vidiſſet eum* IESVS, *ſtatim à ſpiritu eliſus in terram ſpumabat. Tum Pater. Si quid potes, adiuua nos. Et* IESVS. *Si potes credere, omnia ſunt poſſibilia credenti. Tum*

ille. Credo Domine, adiuua incredulitatem meam Et IESVS *iussit spiritum exire, nec regredi.* Cōsidera, hominem non solere tentationibus agitari, quando vitam solutam ducit secundum voluntatē dæmonis, sed dū conatur se ab eius imperio abducere, & ad Christum per vitam piam redire. Vnde sapiens dixit. *Fili, accedens ad seruitutem Dei, sta in iustitia & timore, & præpara animam tuam ad tentationem.* 2. considera, quod dæmon miserum hunc adolescētem primo deiecerit in terram: tum variis modis afflixerit; Hoc enim præcipuū dęmonis munus est, vt hominem per peccatum etiam vnicum lęthale in terram deiiciat: nam semel prolapsum facile deinde in alia præcipitat. 3. considera Christum mādasse dæmoni, non modo vt exiret, sed etiam, ne rediret, vt indicet peccatorem tum perfecte resipiscere, quando non solum pristina peccata deserit, verum etiam in eadē non relabitur, vnde qui facile redeunt ad vomitum, declarant se non habuisse perfectam contritionem. *Eccl. 2.*

IESVS *tenens manum, eleuauit sanatum, & surrexit. Discipulis autem secreto rogantibus, cur non potuissent eiicere spiritum, respondit, propter incredulitatem vestram, &* 3.

quia hoc genus oratione & ieiunio tantum e-iici queat. Considera sanatum manu ele-uatum, vt intelligeret peccator, in manu sua quidem esse labi, & peccare, sed non itē surgere à peccato, si absit Dei gratia: dein-de vt sciret se postquam peccata euomuit, non debere ociari, sed in sanctis operibus se exercere. 2. considera, Christum non re-prehendisse palam, sed secretò discipulos suos; cum enim essent futuri aliorum ma-gistri, non cōueniēbat eorū imperfectio-nes populo esse notas vnde discimus, op-portuno tempore & loco arguendas esse quasdam personas: & non semper publi-cè. 3. considera quoniam non potuit spi-ritus ille fugari, nisi acriori remedio ora-tionis & ieiunii, non nunquam ad extir-panda quædam vitia, vt quæ sunt consue-tudine corroborata, opus esse asperioribus pœnitentiæ remediis, vt ieiuniis crebris, ciliciis, disciplinis, confessione & cōmu-nione.

MEDITATIO XVIII.

De muliere adultera, Ioan. 8.

1. IESVS *rogatus à Pharisæis, sit ne mulier adultera secundum legem lapidanda. in-clina-*

clinauit se digito scribens in terra. Conside-ra tantam fuisse Christi misericordiam in peccatores, vt inde pharisæi calumniandi ansam quæsierint: vt discas fiduciam in Christo ponere certus de remissione peccatorum, licet grauia sint, & in lege graui pœna mulctentur, modò ad cor redeas: si autem homini fidas, ille te coram DEO & hominibus accusabit. 2. Considera, cur Iesus distulerit responsum, nēpe vt Principes & iudices discant, audita accusatione prius causam, & circumstantias eius expendere, ne iniustam sententiam proferant: deinde, vt quando nos audimus aliquem lapsum, non mox eum apud alios condemnemus, sed potius excusemus, cogitantes nos quoque fragiles & è terra fictos, posseque labi. 3. Considera, non debere nos refugere etiam humiles actus & ritus, licet videntur inciuiles quando possumus ea re proximo prodesse.

Cum isti pergerent quærere, IESVS erexit se, dicens: Qui sine peccato est, primus in illam lapidem mittat, & iterum in terra scripsit, & mox alius post alium discessit. Considera, hoc dicto Christi nos moneri, ne facile malè loquamur vel iudicemus de pro- 1.

lo probroſo nomine adulterã appellarit, ſed mulierem, indicans ſexus fragilitatem cum tamen ipſe ſolus hoc peccato offenſus eſſet, ſicut peccato Dauidis, qui dixit. *Tibi ſoli peccaui*: gratior enim eſt Deo maximus peccator pœnitẽs, quam ſuperbus, Pſ. 50.
qui ſibi videtur iuſtus. 3. conſidera Chriſtum non abſoluiſſe eam, niſi poſtquam locuta eſt: vult enim vt ex parte noſtra quoque cooperemur, confitendo peccata noſtra, & laudes diuinas prædicando. Deinde parum admodum ab ea poſtulare, nempe vt deinceps non delinqueret.

MEDITATIO XIX.

De cæco nato. Ioan. 9.

CHRISTVS *cum cæcum natum vidiſſet* 1.
& diſcipulis quærentibus, an ob peccata ſua, vel parentum ita natus eſſet, reſpondiſſet, id factum ad manifeſtandum opera Dei, luto ex ſputo facto liniuit eius oculos, & lauare in natatorio Siloe iuſſit. Conſidera, Chriſtum vidiſſe cæcum non otiosè & fruſtra, ſed vt eius miſeriæ opem ferret: vt diſceremus, non ſatis eſſe cognoſcere proximi ærumnas, niſi etiam operã demus, vt ab illis liberetur. 2. conſidera modum, quo curauit

rauit cæcum 1. eum respexit. 2. lutum imposuit oculis. 3. ad fontem misit, sic tria peccatori facienda sunt. vt Deo reconcilietur. Primo enim opus habet auxilio diuinæ gratiæ vt resurgat. 2. agnoscere debet fœditatem peccati per confessionem. 3. abluere illud vel per baptismum, si sit infidelis, vel per lacrymas contritionis, si sit fidelis, relapsus.

2. *Cæcus post visum receptũ sæpius à Pharisæis rogatus quomodo vidisset, cum constanter respondisset, à Christo id factũ, eiectus est ex synagoga.* Considera cęcum nunquã in lõga cõtentione hac verbum vllum defendẽdi sui causa effutiuisse, sed magno zelo Christi patrociniũ suscepisse, cõtempto honoris sui periculo: vt doceret nos, iniurias nobis illatas non magnifacere, illatas verò Deo nullo modo tolerare. 2. considera, cũ synagoga pulsum, quod nomẽ Christi tueretur, vt intelligas, simulatque inceperis seruire Deo mundum tibi fore contrarium, & te ex sua societate exturbaturum, Christum autem te non deserturum.

3. I E S V S *cæco iam foras eiecto, dixit Tu credis in filium Dei? Tum ille. Quis es Domine; Et* I E S V S? *Ego sum. Tum ille:* Credo *Domine, & procidens adorauit eum.* Considera

dera IESVM ideo manifestasse apertè se esse filium DEI, (quod & Samaritanæ fecerat,) vt doceret omnes pios, qui magnas afflictiones propter Christũ subeunt longe Christo esse cariores, & ideo plura & maiora beneficia Christum illis conferre, quam aliis qui earũ sunt expertes 2. Considera Christum quæsiuisse cæcum, & tandem inuentum rogasse, num crederet in filium DEI? vt discas, DEVM ne minimum quidem opus nostrum bonum irremuneratum relinquere, sed statim gratiã suam nobis offerre, vt ad perfectionem vitæ Christianæ perueniamus. sed quia nostram cooperationẽ requirit, idcirco quærit à cæco, an credat in se. Et quia verè & perfectè credidit, ideo & opere mox declarauit, adorando illum.

MEDITATIO XX

De adolescente diuite. Matt. 19. Marc. 10. Luc. 18.

CHRISTVS *adolescenti roganti, vt possit saluari, respondit. Serua mandata, cum autem addidisset, si vellet perfectus esse, bona sua daret pauperibus, abiit tristis.* 1.

Consi-

Conſidera Chriſtum primo iuueni recitaſſe præcepta 2 tabulæ, deinde conſilia, vt doceret nos, ſi ad perfectionem vitæ Chriſtianę cõtendamus, opus eſſe, vt prius nos exerceamus in operibus ad caritatem proximi ſpectãtibus, quæ ſunt propria vitæ actiuæ. Deinde, vt intelligeremus nos nõ eſſe ſemper ſecuros de ſalute, ſi præcepta ſeruemus, quæ iuuenis ille ſeruarat: & ideo contendere debere ad maiorẽ perfectionẽ, ac longius in curſu virtutis progredi, exemplo ſagittariorum, qui vt ſcopum valde remotum attingãt, arcũ paulo altius attollunt. 2. conſidera, hunc iuuenẽ, licet magno deſiderio ſalutis teneretur (nam flexis genibus petiit inſtrui) tamen, vbi de opibus deſerendis mentio facta eſt, reſiliiſſe, id enim multis aliis piis & deuotis contingit, qui vbi proſpere illis omnia fluunt, nec quicquã aduerſi in honore, & corporis cõmodis patiuntur, ſtrenue Deo ſeruiunt, at vbi pati aliquid cęperint, ab amore proprio victi, langueſcunt.

2. *Tunc* IESVS. *Quam difficile eſt diuitem introire in regnum Dei. Facilius eſt camelum per foramen acus tranſire. Tum diſcipuli Quis ergo poterit ſaluus eſſe? Et Chriſtus. Impoſſibile eſt apud homines, ſed non apud*

DEVM

DEVM. Conſidera mirandam hominum cæcitatem, qui cum ſciant non à Salomone, ſed æterna Dei ſapientia hanc prolatam de diuite ſententiam, inhiando opibus, in tam apertum ſalutis diſcrimen ſe coniiciant. De diuite epulone, certe Scriptura nullam aliam damnationis affert cauſam, quam quod habuerit multa bona in vita ſua. *Fili*, ait Abraham, *recordare, quia recepiſti multa bona in vita tua, & ideo nunc cruciaris* 2. conſidera, cur Chriſtus dicat impoſſibile eſſe apud homines, vt diues ſaluetur. nempe quia generatim loquendo omnes homines *auaritiæ fere ſtudent à minore vſque ad maiorem*, vt prophetæ loquuntur, & loquitur Apoſtolus, *Omnes quæ ſua ſunt quærunt, non quæ* IESV CHRISTI. Deinde, quia qui *volunt diuites fieri*, eodem teſte, *incidunt in laqueum diaboli, & deſideria multa inutilia & nociua, quæ mergunt hominem in interitum, & perditionem.* Apud Deum autem poſſunt ſalui fieri, qui diuina gratia muniti non ſtudent auaritiæ, & amicos faciunt de mammona iniquitatis pauperes.

Luc. 16. *Iſ. 56.* *Ier. 6.* *Phil. 2.* *1. Tim. 6.*

Et Petrus. Ecce nos reliquimus omnia, 3.
quid ergo erit nobis? Cui Christus. Sedebitis
mecum in sedibus 12 iudicātes tribus Iſrahel:
imò

imò quotquot reliquerunt omnia, propter me, centuplum accipiēt hic, & postea vitā æternā.

3. CONSIDERA, cur cum Petrus & alii Apostoli tam pauca reliquerint, nempe pauperes piscatores, tamen tam magnificum præmium Christus illis promittat. Nempe quia non solū facultates suas, parentes, amicos & patriam reliquerant propter regnum Dei sed etiam affectum ad illa, ac cupiditatem plura habendi, deinde reliquerant seipsos, suamque volūtatem, eam subiicientes alterius voluntati & obedientiæ Et ideo voluit Dominus eos quoque esse de mercede securos, vt qui in die iudicii essent secum futuri iudices totius mundi. 2. Considera, quā conueniens fuerit eos esse aliorum iudices, qui tam boni fuerunt iudices sui ipsius, & verorum bonorum, vt qui scirēt paupertatem opibus, crucem voluptatibus seculi anteponendam, maximé autē debebant esse iudices tribuum Israhel, id est, iniquorum iudicū in Iudæa, à quibus Apostoli erant iniustè flagellati, & omni dedecori effecti. 3 considera, secundum responsum Christi in omnes fideles quadrās, esse illud, quod toti mundo persuasit contemptum mundi, quod compleuit monachis deserta, & monaste-

nasteria, quod omnes docuit vim inferre sibi & regno cœlorum. Hi enim sunt, qui pro desertis voluptatibus seculi, centũplũ illud quotidie experiuntur, id est, mille maiores voluptates spirituales, quam mundani; pro vno patre, matre, fratre, domo deserta, habent centum patres, matres, domos.

MEDITATIO XXI.

De suscitatione Lazari. Ioan. 11.

CHRISTVS, *audito nuncio de Lazari ægrotatione, per biduũ substitit, vt euidentius foret miraculum.* Considera, Martham & Mariam sorores per nuncium certiores reddidisse Dominum tunc vltra Iordanem agentem, dicẽtes. *Ecce, quem amas infirmatur.* vt discas in omni aduersitate primo curare, vt recõcilieris Deo, ne forte peccata tua causã dederint morbo. deinde vti oratione plena resignationis vt est ista; quã nihil petas, sed omnia Deo cõmittas, dicẽdo. *Ecce quem amas, patitur hoc vel illud;* Quod enim me ames, certissimis indiciis scio ex sanguine pro me fuso, aliisq; beneficiis mihi collatis. 2. Considera, cur Christus biduum in eodem loco moretur cum tanto optimarũ sororum dolore, 1.

& sinat

& sinat Lazarum mori. Nempe, vt ostenderet maiorem erga eas amorē. *Quos enim*
Apoc. 3. *amo*, ait alicubi, *arguo*, *& castigo*. Suscitatione enim Lazari quatriduani factum est, vt & ipsarum corda, discipulorumque & aliorum magis in fide confirmarentur, & Dei gloria per tam fidos & amicos testes vbique prædicaretur, ac imprimis vt dura Iudęorum pectora magnitudine miraculi tandē frangerentur. Vide quomodo Christus non aliud quærat in suis operibus, quam Dei gloriam. & nostram salutem.

2. *Ait Christus discipulis. Lazarus amicus noster dormit, sed vado vt à somno excitem eum. Martha & Maria Magdalena occurrunt Christo venienti, & dicunt. Domine, si fuisses hic, frater non fuisset mortuus.* Considera, quod Lazarum amicum suum Christus dicat dormire, cū iam esset mortuus, quia amici Dei propriè non moriuntur, sed dormiunt tantum; tum Deo, quia ei tam facile est ad vitam illos reuocare, quā dormientem excitare; tum ipsis, quia iustis mors est ianua ad vitam ęternā, & perpetuam quietem. 2. Considera mulieres currere ad Christum pro antidoto contra mortem, quia congruebat mulierem primum accurrere ad clementissimū redem-

ptorem

ptorē, quæ primo aures præbuerat pessimo seductori; primam exorare vitam, quæ prima adsciuerat mortem. Deinde perpende, licet fides eorum non fuerit perfecta (quia putarūt Lazarum non potuisse sanari à Christo absente) tamen eas recte dicere, Lazarum non fuisse moriturum, si adfuisset: quia vbi est vita, nequit esse mors, vnde & dixit. *Ego sum resurrectio & vita. Qui credit in me, etsi mortuus fuerit, viuet.* Quibus verbis mota Martha dixit. *Ego credidi, quia es filius Dei viui, qui in hunc mundum venisti.*

CHRISTVS *collacrymans, oratione facta, cum lapidem iussisset amoueri, clamauit, Lazare veni foras, excitatumq́; solui iussit.* 3. Considera CHRISTVM Mariæ & Iudæorum lacrymis commotum, infremuisse & voluntariè turbasse seipsum, vt discamus aliorum afflictionibus compati ex caritate. 2. lacrymasse, ad docendum nos, quod flere debeamus, & pro nobis quia omnes sumus peccatores, per Lazarum significari, & pro miseriis spiritalibus proximorū, maximè si sint mortui coram Deo. 3. iussisse, moueri lapidem à sepulcro, quia nihil æquè impedit verā resurrectionem à peccato, ac obduratum cor in peccando.

 ele-

4. eleuasse oculos in cœlum, vt discamus in ærumnis non fidere meritis nostris, sed confugere ad Deum. 5. clamasse, vt concionibus & inspirationibus diuinis pareamus. 6. iussisse solui vincula, vt per confessionem peccatorum absolutionem à peccatis quæramus apud Apostolorū successores sacerdotes. 7. iussisse Lazarum abire, vt post acceptam peccatorum remissionē, sobriè, piè, & iustè vitam instituamus.

MEDITATIO XXII.

De filio prodigo. Luc. 15.

1. PRODIGVS *extorta portione substantiæ, in regionem longinquam abiit, eamq; dissipauit viuendo luxuriosè.* Considera prodigum esse peccatorem, vel in vocatiore sua deficientem, qui portionē substantiæ postulat, cū quærit libertatem, & vult sui esse iuris. Dicitur autem portio, quia omnis huius mundi libertas, vel voluptas exigua est, si ad æternam gratiæ & gloriæ substātiam conferatur. 2. in regionem longinquam abiit, qua homo terrenis deditus, & suo arbitrio viuens, nō diu potest esse sine peccato mortali, & sic separat se à Deo, & domo paterna, ac aliquando vocationem suā deserit, eoq; peruenit, vt nō possit pia loquen-

loquentes audire. 3. dissipat portionē suā, hoc est, gratia Dei spoliatur, virtutibus, & donis spiritualibus, ac etiam bonis tēp oralibus, vt non habeat quod comedat, & quo induatur, ac demū turpissimis peccatis se dedat, mēteq; & corpore corrūpatur.

Fame valida coorta factus subulcus cupiebat vētrem implere porcorum siliquis, & nemo ei dabat. Et reuersus in se ait. Ibo ad patrem dicens Pater peccaui in cœlum & coram te. Cōsidera peccatorem valida fame premi, cum auulsus est à Deo patre, qui solus animam satiare potest, solus quietam & tranquillam reddere conscientiam. Pascere autem porcos, (quorū est in cœno volutari, & oculos nūquam in cœlum erigere) quādo it post concupiscētias suas, passionibus suis obsequitur, & omne respuit aliorum imperium & obedientiam, nulli quoq; rei inhiat, nisi honori suo, & voluptati, beneficiorū Dei immemor, orationis, confessionis & bonorum operū. Cui peccatori id etiam contingit tādem, vt & ab aliis contemnatur, & nunquam voluptatibus, quas quærit, frui vel expleri possit 2. Considera, sicut peccator in peccatis hærens se porcum facit & bestiam, sic quando cogitat de emendatione, redit ad 2.

ſe, & fit iterum homo; dum adiuuante diuina gratia primũ aperit oculos & agnoſcit miſeriam vilitatemque ſuam. deinde dolet de petulantia ſua, ac concepta fiducia de paterna Dei clementia ſurgit, & in viam ſe dat pœnitentiæ, ac procidens in terram peccata ſacerdoti confitetur.

5. *Pater autem videns redeuntem à longe, accurrit, & oſculatus eum iuſſit ei reddi ſtolam primam, annulum, calceos, & conuiuiũ parari in gratulationem.* Conſidera Dei Patris benignitatẽ, qui ſtatim ad peccatoris conuerſionem ſe conuertit, etiamſi lõgè abſit, id eſt, nondum plenam contritionẽ de peccatis habeat, nouo auxilio occurrit, ſigna caritatis oſtendit, oſculatur, peccatorem ſibi coniungit, primam iuſtitię ſtolam facile reddit, annulo caritatis eũdem ſibi deſponſat, virtutibus tãquam calceamentis ornat, & mirabili conſolatione quaſi conuiuio reficit, angelos omnesq; Sanctos in cœlo inuitat ad illud, vt gaudeant ſuper vno peccatore pœnitentiam agente. 2. conſidera, ſæpe illos qui in magnis peccatis fuerunt, maiori caritate in Deum ferri, quam qui nũquam in grauia peccata ſunt lapſi, vt non deſperes ſi aliquando grauiter peccaſti.

MEDITATIO XXIII.

De cæna apud Bethaniam. Matt. 26.

CHRISTVS *in domo Simonis leproſi cænabat, & pariter Lazarus, Martha autem miniſtrabat.* Conſidera quāto ſolatio 1.
fuerit hæc cæna ſex diebus ante paſſioné inſtituta tum Chriſto, tum aliis conuiuis. Chriſto, quod cænaret in cœtu ſuorū dilectorū, à quibus ſciebat ſe amore maximo, non in domum modo, ſed etiam cor receptum. Aliis verò, quod ſummopere gauderent, ſe pro beneficiis ab eo acceptis poſſe aliquod grati animi ſignum oſtēdere. Hoſpes enim Simon à lepra curatus fuerat. Lazarus vitæ reſtitutus. Magdalena ex ſordibus peccatorū extracta. Martha priuilegium Chriſtum hoſpitio excipiendi, eiq́ue miniſtrādi acceperat. Vnde & nunc in aliena domo miniſtrauit. 2. cōſidera, cur Lazarus, vt fertur, poſt ſuſcitationem ſuam nunquam riſerit, vel aliud lætitiæ ſignū dederit. nempe tria mirabatur. 1. horrendum Dei iudiciū, & alterius vitæ ſupplicia improbis parata. 2. quod Deus ex tanta maieſtate in tantam vilitatem ob ſalutē hominis ſe dimiſerit. 3. cæcitatem & ingratitudinem hominum tā

ti beneficii magnitudinem non æstimantium, nec futurum iudicium metuentiũ.

1. *Maria fracto alabastro vnguentum effudit super caput Christi, eiusq; vnxit pedes, & capillis tersit, & impleta est domus odore vnguenti.* Cõsidera officium Mariæ tanto gratius fuisse Christo, quanto amor eius longius excedebat aliorum amorem. Alabastrum enim illud non erat nisi cor eius amore diuino flagrans; fractio vero nil nisi amoris impatientia in corde bullientis, nil nisi liberalis oblatio, qua non solum totum suum amorem effunderet Christo, sed & cor suũ, quo tanquam vase ille cõtinebatur. 2. considera, vnguentum fuisse pretiosum, quia Deo offerenda sunt quæ sunt pretiosissima. Eo autem vngimus caput Christi, cum omnia opera nostra dirigimus ad gloriam Dei; pedes vero, cum nostram, & proximorum salutem iisdem syncere quærimus. 3. considera, odore vnguenti totam domum impletam, nempe Ecclesiam, quia generosum hoc Magdal. factum vbique hactenus in ea celebratum est & celebrabitur; vt discas magni facere opera caritatis & humilitatis, quæ tam bonum odorem vbique relinquunt.

2. *Cum obmurmuraret Iudas. Vt quid perditio*

ditio hæc? respondit CHRISTVS. *Quid molesti estis huic mulieri? Bonum enim opus operata est in me.* Considera operâ bona, quo præstantiora sunt, hoc nonnunquam calumniis magis esse obnoxia, etiam apud bonos, qui zelo quidem bono, sed non secundum scientiam ea carpunt. sed non ideo à seruis Dei omittenda sunt, modo bona intentione ad maiorem gloriam Dei, & salutem animarum exerceantur. Fieri enim non potest, vt in omnibus semper hominibus simul & Deo placeamus. 2. considera reprehensum à Christo Iudam, & alios discipulos, quod putarent consultius potuisse pretium vnguenti dari pauperibus nā misericordiam in pauperes alibi sæpe laudarat. vt discas, sicut arguendi non sunt qui bona sua erogant in pauperes, ita nec arguendos, qui erogant in honorem Christi, pro extruendis Ecclesiis vel monasteriis, & vnum bonum opus alteri posse præferri, neutrum tamen reprehendi.

MEDITATIO XXIV.

De ficu arefacta, & altera eiectione vendentium è templo. Luc. 19. Matth. 21. Marc. 11. Ioan. 11.

1. CHRISTVS *manè è Bethania exiens esuriit, & conspecta ficu habente folia sine fructibus, (non enim erat tempus ficorum) maledixit eam, & mox exaruit.* Considera Dominũ illum, qui in cœlo pascit omnes beatos spiritus, & in terra omni animę viuenti prouidet cibũ in tempore, ideo mane esurire, quia nullo pridie sumpto cibo pernoctarat in oratione, pro cæcitate Iudæorum & tua curanda solicitus. 2. considera, eum fame cõpulsum adire ficum, si forte ad sedandam famem in ea fructum reperiret, & quia nihil reperit maledictam fuisse. vt discas tibi idem accidere posse, si solis bonorum desideriorum, & propositorum parum firmorũ foliis onustus inueniaris; quod fiet, si instar ficus istius propinquus maneas viæ publicæ, id est, vitæ laxæ & mundanæ. 3. considera, cur cum non fuerit tempus ficorũ, tamẽ ficus maledicta sit, nempe quia ira Domini non in illam arborem, sed in Synagogam Iudęorum

rum, & in omnes obstinatos in peccatis ferebatur, quibus semper tempus est, faciendi fructus bonos pœnitentiæ Hac fame cruciabatur CHRISTVS, vt passionis suæ merito videret obstinata nostra corda molliri & conuerti; simul indicans, si tantam gratiam repellamus, fore, vt prorsus deseramur, sicut & Iudæi verè deserti sunt.

Et veniens Hierosolymam, cum introisset templum cœpit eiicere omnes vendentes & ementes è templo dicens. Domus mea domus orationis est, vos autem fecistis illam speluncam latronum, Considera. morem fuisse Christi, quoties Hierosolymam veniret, primum adire tẽplum, vt formam nobis religionis veræ præscriberet, ne ante ad alia negotia nos conuertamus, quam in templo, vel alio loco opportuno per preces nos commendauerimus Deo. 2. considera, si tam terribilem se declarauit erga materialis tẽpli profanatores, quid sit facturus contra profanatores templi spiritualis, id est, animæ nostræ, quæ est templum spiritus sancti. Nam B. Paulus ait *Qui hoc templum violauerit, disperdet illum Deus*. 3. considera, si domus Dei domus orationis est, quanta deuotione & attentione in illa precibus vacare debeas, maxi- 2. 1 Cor. 3.

miſcuiſſe cum ſeueritate, quia licet eiecerit ſacrilegos, tamen cæcos & claudos ſanauit, & alios in vita pia & ſancta inſtituit.

MEDITATIONES

De Apparitionibus reſiduis poſt Reſurrectionem.

MEDITATIO XXV.

De Apparitione facta B. Virgini

CONSIDERA, B. Virginem inſtante reſurrectionis hora, quã ſciebat, nõ dormitaſſe, ſed in oratione ſubinde verba illa ingeminaſſe. *Exurge gloria mea, exurge pſalterium & cithara* magnoque deſiderio filii ſui glorioſum reditum præſtolatam. Deinde ſummo diluculo reſplenduiſſe repente conclaue & filium cum admirabili gloria illi aſtitiſſe, cor autem B. Virg. tãta lætitia perfuſũ fuiſſe ex illuſtri aſpectu, vt aliquãdiu ne verbũ quidem profari potuerit. Si enim Patriarcha Iacob accepto nũcio de filio ſuo Ioſeph ſuperſtite vix apud ſe fuit, quid poſt tantas contumelias, dolores & cruciatus filii tanta gloria cõpẽſatos eueniſſe putamus B. V? 2. perpende, 1. Pſa. 56. Gen. 45

non

non ſolum Chriſtum ei apparuiſſe, ſed vna ſanctiſſimos quoque Patres Adamum, Abrahamũ, Dauidem alioſq; prophetas, quibus ſummũ gaudium erat oculis videre totius humani generis redemptoris matrem.

2. Conſidera, quænam fuerint colloquia filii & matris, quę arcana matri filius enarrarit; vt, quid in ædibus Pontificũ ante biduũ perpeſſus fuerit, quomodo anima è corpore exceſſerit, quid apud inferos egerit, quantã gloriã ſit adeptus; qua narratione omnẽ mœſtitiã ſuperiorũ dierũ deterſit. 2. perpende quando gaudio affecta fuerit, cum videret gratioſiſſimũ filii vultũ ſuo candori reſtitutũ, quãdo ſenſit vultus ſui lacrymas ſacris eius manibus abſtergi, cum poteſtatẽ factã ſibi videret, vt in ſuauiſſimos diuinorũ brachiorũ rueret amplexus. Vide eam cum ſumma veneratione ad genua eius, adorandi cauſa, ſe prouoluentem, & ſanctiſſima vulnera pedum, manuum, atq; lateris cum incredibili conſolatione exoſculantem, & exclamantem. Verè fili mi *ſecundum multitudinem dolorum meorum, conſolationes tuæ nũc lætificauerunt animam meam.* Pſ. 93.

3. CONSIDERA, quid B. Virgo totis 40. diebus,

diebus, quibus filius in terris rediuiuus apparuit, egerit. Nec enim dubiũ est, quin filius qui toties apostolis, & aliis se videndum exhibuit, crebrius etiã adfuerit matri, eam multis de rebus instruxerit, & mirificè consolatus fuerit, multa de Ecclesia sua, de fidei propagatione, de martyrũ coronis, de sua & beatorum gloria, aliisque multis pdixerit: omnes deinde Christianos, quibus illam cõstituit aduocatam & patronam, illi commendarit. 2 perpende, sanctos Apostolos, & imprimis B. Ioannẽ retulisse illi quæcũque à filio, quoties apparuerat, audierint: vt de insufflato in eos Spiritu sancto, de potestate peccata remittendi concessa, de Petro omnium fideliũ Pastore constituto. Contra verò B. Virginem quæ ipsa audisset Apostolis communicasse, eosque consolatã fuisse, & erexisse ad perpetiẽdas fortiter omnes persecutiones nomine CHRISTI inferendas.

MEDITATIO XXVI.

De apparitione facta Mariæ Magdalenæ. Marc. 16. Ioan. 20.

PETRO *& Ioanne digressis, Maria perseuerauit ad monumentum foris plorans.* 1.
Considera Petrum & Ioannem, qui simul

cum

cum Maria ad monumentum venerāt, timore occupatos abiisse, Mariā verò mā- sisse impauidā; cum enim perdidisset Magistrum super omnia dilectū, nihil putabat superesse in mundo q̃ perderet, quia cum ipso & vitam & omnē spē suam perdiderat. 2. perpende, solam Mariam meru isse videre Christū, quia ibi perseuerauit. Deꝰ enim nō remunerat actiones nostras, nisi in illis perseueremus. 3. nota, Mariā stetisse iuxta sepulcrū & plorasse, quia vita animæ sanctæ in hoc exilio est, sēper stare iuxta sepulcrū Christi considerando amarissimā eius passionē, & peccata, propter q̃ Saluator mortuus est, deplorando.

2. *Fiens ergo inclinauit se & prospiciens in monumentum vidit duos angelos, dicentes. Mulier quid ploras? Et respondit. Tulerunt Dominū meum, & nescio vbi posuerunt eum. & conuersa retrorsum, vidit Iesum, idem rogantem.* Cōsidera Mariam nō cum staret, sed cū inclinaret se in monumentū, & introspexisset, dignā factā visione & angelorum & Domini; vt discas tempore orationis & cōtemplationis rerū cœlestium, te demittere etiam ad cōsiderationem tuarum imperfectionum & lapsuū, ac humiliare te coram potenti manu Dei tanquā

grat[ia]

gratia indignũ, & ilico aderit angelica cõsolatio. 2. cõsidera, quãdo in oratione nõ inuenis statim Christũ, hoc est, consolationẽ spiritualẽ, te non debere ab ea desistere, sed perseuarate cũ compũctione & desiderio, auxiliũq; Sanctorum menti occurrentiũ implorare, vsq; dum cõpareat.

2. *Putans autem Iesum, quem videbat, hortulanum esse, Domine, ait, si tu sustulisti eũ, dic mihi vbi posuisti eum, & ego eum tollam. Tum Iesus Maria Et illa Rabbo: i. Tum Iesus. Noli me tangere, nõdum enim ascendi ad patrẽ meum.* Cõsidera Mariã quidem Iesũ vidisse, quia amabat, sed non cognouisse, quia impfecta erat in fide; vt discas, quãdo impfectiones nimis multas miscemus amori nostro in Deum, fieri vt nõ magnũ gustum spiritalẽ in diuino seruitio sentiamus. 2. nota Mariã simulatq; agnouit Dominũ inconsideratè cucurrisse vt illũ amplecteretur, & ideo repulsã passam; vt discas, si quãdo ex singulari Dei gratia animus in oratione exardescat ad aliquod opus bonum faciẽdum, discretione & prudentia in eo exequẽdo vtare, & sedulo circumspicias, quid tẽpori, loco & personæ meę vel alienę cõgruat; nota, Christũ apparuisse in hortulani specie, vt discas imitari pprietates hortulani. Eius munus est

hortū colere, & instruere arboribus, stirpibus & herbis fructiferis, & hominis pii atq; Christiani, si saluus esse velit, est hortum animæ suæ colere & exornare optimis spiritualis doctrinę, virtutumque documentis & exemplis.

MEDITATIO XXVII.

De apparitione facta 7. discip. piscantibus. Ioan. 21.

1. DISCIPVLI CHRISTI *septem cum nocte piscantes nihil cepissent, & mane in littore Iesus petiisset, num pulmentarium haberent, id est, pisces? respondere, nō* Considera eos noctu piscari, & sine fructu laborare, qui opera bona exercent in peccato mortali, vel q in bonis operib⁹, nō Dei gloriā, animarū salutē, sed sua tantū cōmoda, vel humanam gloriā oculis propositā habēt. Vel qui proprio iudicio & voluntate, non Superiorū, nec inuocato Christi auxilio, opus licet bonū aggrediūtur. *Qui enim nō*
Lu.11. *colligit mecū*, ait Christus, *dispergit*. 2 considera Christum Apostolis apparuisse mercatoris specie quasi pisces vellet emere, vt quæstione illa factus familiarior, tādē ad miraculū veniret. vt discāt, qui alios Christo lucrari volūt, primū familiares miscere

sermo-

ſermones de mercaturę, militiæ, negotiorũ aliorũ ſucceſſu, ꝙ experti bonũ cõſiliũ meliora cõſulẽtib. deinde facilius credãt.

Ait Ieſus. Mittite rete in dexteram. Faciunt, & tot capiunt, vt rete attrahi non poſſet. Iohannes ait: Dominus eſt. Petrus mox nudus in mare proſilit, alij ad littus cum reti properant nauigio. Conſidera mirabilem obedientiæ vim, qua effectum eſt, vt longe minori labore Apoſtoli maximum fructum fecerint. Tota enim nocte ſuo nutu laborantes nihil ceperant, nunc alieno nitentes piſces ſpe omni plures & maiores. Noctu ad ſiniſtram iecerant rete, quia ſua tantum commoda ſpectabant, nunc autẽ ad dexteram, quia quod egerunt, propter Deum & Chriſti gloriam egerunt. 2. Conſidera, Ioannẽ ante alios cognouiſſe Chriſtum, quia illi ſunt capaciores diuinarum rerum, qui cum Ioanne mente & corpore ſunt puriores, & caſtiores, teſte Hieronymo. *Beati enim mũdo corde, quoniã ipſi Deũ videbunt.* Petrus autem nudus abijcit ſe in mare, quia quam primum anima guſtat, quã ſuauis ſit Dominus, eiusq; iugũ, mox nudus nudum omnibus impedimẽtis abiectis Chriſtum optat ſequi, & cum eo mare tribulationum & crucis calcare, licet 1. *Ep. & Pam mach.*

alij malint trahentes rete, id est, onus tẽporalium bonorum, manentesque in naui id est sæculo, ad littus salutis paulatim tẽdere.

Apostolis attractis 153. piscibus in littus, vt
3. *viderunt prunis impositum piscem, Iesus ad prandium inuitatis panem & piscem distribuit.* Considera, sicut Iesus, dũ illi piscarẽtur nutu suo, parauit eis prandium & coxit piscem, ita dum nos hic in diuino seruitio fatigamur, ipsum in cœlis parare cõuiuium, quo nos excipiat, & coronas, quibus laborem nostrum remuneret. 2. cõsidera iucundum & felix hoc conuiuiũ. Vide quomodo Dominus, q paulo ante pro consueta humilitate sua & caritate cocum egerat, iam in prandio agat & ministrum, porrigat panem & piscẽ, simulq; cum illis comedat. Stabãt boni discipuli, nõ audentes loqui præ reuerentia & stupore, velut oues circum pastorem, aut filij circum amantissimum patrem, tantoq; gaudio spiritu & corpore perfundebantur vt in lachrymas soluerẽtur: quæ nõ alia de causa facta sunt, quam vt crederent verè eum resurrexisse, & post labores huius vitæ cũ ad littus, id est, ad vitã æternam venerint, se remunerandos. 2. considera per prunas ignem

ignem Spiritus sancti, per piscem assum Christum passum in veru crucis, per panē vero memoriale passionis, id est, sacram Eucharistiā designari, vt tria tibi potissimum commendata habeas in laboribus huius maris vel mundi, primum ignē spiritus sancti, id est, gratiam vel ardentē in pectore caritatem in Deum & proximum, ex quo igne caritatis & Christus passus est. 2. crebram meditationem passionis Christi 3. sequentem communionem Eucharistiæ, si ignem illum conseruare velis.

MEDITATIO XXVIII.

De Apparitione in monte Galilææ Matt. 28.

VNdecim discipuli abierunt in Galilæam in montem, vbi constituerat illis IESVS, *& videntes eum adorauerunt.* Considera, hanc præcipuā fuisse Christi apparitionē, nam Christus in ea ostēdit, quāta suā passionē secuta sit gloria, & potentia, arcanū de vocatione gentiū discipulis aperuit, Apostolos & Episcopos orbis eos fecit, & fūdamentū Ecclesiæ iecit: vt discas, quanto gaudio soleat præteritas afflictiones cōpēsare, quas cū Apostolis, p Christo sustinuerimus. 2. nota, nos verū spiritū homines cō- 1.

non ſolum Chriſtum ei apparuiſſe, ſed vna ſanctiſſimos quoque Patres Adamum, Abrahamũ, Dauidem aliosq; prophetas, quibus ſummũ gaudium erat oculis videre totius humani generis redemptoris matrem.

2. Conſidera, quænam fuerint colloquia filii & matris, quę arcana matri filius enarrarit; vt, quid in ædibus Pontificũ ante biduũ perpeſſus fuerit, quomodo anima è corpore exceſſerit, quid apud inferos egerit, quantã gloriã ſit adeptus; qua narratione omnẽ mœſtitiã ſuperiorũ dierũ deterſit. 2. perpende quando gaudio affecta fuerit, cum videret gratioſiſſimũ filii vultũ ſuo candori reſtitutũ, quãdo ſenſit vultus ſui lacrymas ſacris eius manibus abſtergi, cum poteſtatẽ factã ſibi videret, vt in ſuauiſſimos diuinorũ brachiorũ rueret amplexus. Vide eam cum ſumma veneratione ad genua eius, adorandi cauſa, ſe prouoluentem, & ſanctiſſima vulnera pedum, manuum, atq; lateris cum incredibili conſolatione exoſculantem, & exclamantem. Verè fili mi *ſecundum multitudinem dolorum meorum, conſolationes tuæ nũc lætificauerunt animam meam.* Pſ. 93.

3. CONSIDERA, quid B. Virgo totis 40. diebus,

diebus, quibus filius in terris rediuiuus apparuit, egerit. Nec enim dubiũ est, quin filius qui toties apostolis, & aliis se videndum exhibuit, crebrius etiã adfuerit matri, eam multis de rebus instruxerit, & mirificè consolatus fuerit, multa de Ecclesia sua, de fidei propagatione, de martyrũ coronis, de sua & beatorum gloria, aliisque multis ꝓdixerit: omnes deinde Christianos, quibus illam cõstituit aduocatam & patronam, illi commendarit. 2 perpende, sanctos Apostolos, & imprimis B. Ioannẽ retulisse illi quæcũque à filio, quoties apparuerat, audierint: vt de insufflato in eos Spiritu sancto, de potestate peccata remittendi concessa, de Petro omnium fideliũ Pastore constituto. Contra verò B. Virginem quæ ipsa audisset Apostolis communicasse, eosque consolatã fuisse, & erexisse ad perpetiẽdas fortiter omnes persecutiones nomine CHRISTI inferendas.

MEDITATIO XXVI.

De apparitione facta Mariæ Magdalenæ. Marc. 16. Ioan. 20.

PETRO & *Ioanne digressis, Maria perseuerauit ad monumentum foris plorans.* 1.
Considera Petrum & Ioannem, qui simul

cum

cum Maria ad monumentum venerāt, timore occupatos abiisse, Mariā verò mā- sisse impauidā; cum enim perdidisset Magistrum super omnia dilectū, nihil putabat superesse in mundo q̄ perderet, quia cum ipso & vitam & omnē spē suam perdiderat. 2. perpende, solam Mariam meruisse videre Christū, quia ibi perseuerauit. De⁹ enim nō remunerat actiones nostras, nisi in illis perseueremus. 3. nota, Mariā stetisse iuxta sepulcrū & plorasse, quia vita animæ sanctæ in hoc exilio est, sēper stare iuxta sepulcrū Christi considerando amarissimā eius passionē, & peccata, propter q̄ Saluator mortuus est, deplorando.

2. *Fiens ergo inclinauit se & prospiciens in monumentum vidit duos angelos, dicentes. Mulier quid ploras? Et respondit. Tulerunt Dominū meum, & nescio vbi posuerunt eum. & conuersa retrorsum, vidit Iesum, idem rogantem.* Cōsidera Mariam nō cum staret, sed cū inclinaret se in monumentū, & introspexisset, dignā factā visione & angelorum & Domini; vt discas tempore orationis & cōtemplationis rerū cœlestium, te demittere etiam ad cōsiderationem tuarum imperfectionum & lapsuū, ac humiliare te coram potenti manu Dei tanquā

gratia

gratia indignũ,& ilico aderit angelica cõsolatio. 2. cõsidera, quãdo in oratione nõ inuenis statim Christũ, hoc est, consolationẽ spiritualẽ, te non debere ab ea desistere, sed perseuarate cũ compũctione & desiderio, auxiliũq; Sanctorum menti occurrentiũ implorare, vsq; dum cõpareat.

2. *Putans autem Iesum, quem videbat, hortulanum esse, Domine, ait, si tu sustulisti eũ, dic mihi vbi posuisti eum, & ego eum tollam. Tum Iesus Maria Et illa Rabboni. Tum Iesus. Noli me tangere, nõdum enim ascendi ad patrẽ meum.* Cõsidera Mariã quidem Iesũ vidisse, quia amabat, sed non cognouisse, quia impfecta erat in fide; vt discas, quãdo impfectiones nimis multas miscemus amori nostro in Deum, fieri vt nõ magnũ gustum spiritalẽ in diuino seruitio sentiamus. 2. nota Mariã simulatq; agnouit Dominũ inconsiderate cucurrisse vt illũ amplecteretur, & ideo repulsã passam; vt discas, si quãdo ex singulari Dei gratia animus in oratione exardescat ad aliquod opus bonum faciẽdum, discretione & prudentia in eo exequẽdo vtare, & sedulo circumspicias, quid tẽpori, loco & personæ tuę vel alienę cõgruat 3 nota, Christũ apparuisse in hortulani specie, vt discas imitari ꝓprietates hortulani. Eius munus est

hortũ colere, & instruere arboribus, stirpibus & herbis fructiferis, & hominis pii atq; Christiani, si saluus esse velit, est hortum animæ suæ colere & exornare optimis spiritualis doctrinę, virtutumque documentis & exemplis.

MEDITATIO XXVII.

De apparitione facta 7. discip. piscantibus. Ioan. 21.

1. DISCIPVLI CHRISTI *septem cum nocte piscantes nihil cepissent, & mane in littore Iesus petiisset, num pulmentarium haberent, id est, pisces? respondere, nõ* Considera eos noctu piscari, & sine fructu laborare, qui opera bona exercent in peccato mortali, vel q in bonis operib⁹, nõ Dei gloriã, animarũ salutẽ, sed sua tantũ cõmoda, vel humanam gloriã oculis propositã habẽt. Vel qui proprio iudicio & voluntate, non Superiorũ, nec inuocato Christi auxilio, opus licet bonũ aggrediũtur. *Qui enim nõ*
Lu.11. *colligit mecũ*, ait Christus, *dispergit*. 2 considera Christum Apostolis apparuisse mercatoris specie quasi pisces vellet emere, vt quæstione illa factus familiarior, tãdẽ ad miraculũ veniret. vt discãt, qui alios Christo lucrari volũt, primũ familiares miscere

sermo-

ſermones de mercaturę, militiæ, negotiorũ aliorũ ſucceſſu, ꝙ experti bonũ cõſiliũ meliora cõſulẽtib. deinde facilius credãt.
Ait Ieſus. Mittite rete in dexteram. Faciunt, & tot capiunt, vt rete attrahi non poſſet. Iohannes ait: Dominus eſt. Petrus mox nudus in mare proſilit, alij ad littus cum reti properant nauigio. Conſidera mirabilem obedientiæ vim, qua effectum eſt, vt longe minori labore Apoſtoli maximum fructum fecerint. Tota enim nocte ſuo nutu laborantes nihil ceperant, nunc alieno nitentes piſces ſpe omni plures & maiores. Noctu ad ſiniſtram iecerant rete, quia ſua tantum commoda ſpectabant, nunc autẽ ad dexteram, quia quod egerunt, propter Deum & Chriſti gloriam egerunt. 2. Conſidera, Ioannẽ ante alios cognouiſſe Chriſtum, quia illi ſunt capaciores diuinarum rerum, qui cum Ioanne mente & corpore ſunt puriores, & caſtiores, teſte Hieronymo. *Beati enim mũdo corde, quoniã ipſi Deũ videbunt.* Petrus autem nudus abijcit ſe in mare, quia quam primum anima guſtat, quã ſuauis ſit Dominus, eiusq; iugũ, mox nudus nudum omnibus impedimẽtis abiectis Chriſtum optat ſequi, & cum eo mare tribulationum & crucis calcare, licet

Ep. ad Pammach.

 alij

ignem Spiritus sancti, per piscem assum Christum passum in veru crucis, per panẽ vero memoriale passionis, id est, sacram Eucharistiã designari, vt tria tibi potissimum commendata habeas in laboribus huius maris vel mundi, primum ignẽ spiritus sancti, id est, gratiam vel ardentẽ in pectore caritatem in Deum & proximum, ex quo igne caritatis & Christus passus est. 2. crebram meditationem passionis Christi 3. sequentem communionem Eucharistiæ, si ignem illum conseruare velis.

MEDITATIO XXVIII,

De Apparitione in monte Galilææ Matt. 28.

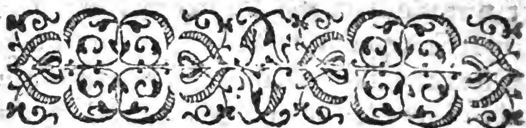
VNdecim discipuli abierunt in Galilæam in montem, vbi constituerat illis IESVS, & videntes eum adorauerunt. Considera, hanc præcipuã fuisse Christi apparitionẽ, nam Christus in ea ostẽdit, quãta suã passionẽ secuta sit gloria, & potentia, arcanũ de vocatione gentiũ discipulis aperuit, Apostolos & Episcopos orbis eos fecit, & fũdamentũ Ecclesiæ iecit: vt discas, quanto gaudio soleat preteritas afflictiones cõpẽsare, quas cũ Apostolis, p Christo sustinueri mus. 2. nota, nos verũ spiritũ homines cõ-

uertendi accepturos, quãdo cũ Apostolis deserta valle, id est, huius seculi cõmodis ascenderimus montẽ perfectionis, & soli Christo, confixi cum eo cruci, adhæserimus.

2. *Et accedens eos Iesus dixit. Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Euntes ergo in totum mundum, docate omnes genes seruare mea pracepta, & baptizate, &c.* Cõsidera summam humilitatem Christi iam gloriosi, qui cum, vt Deus omnem potentiam habuisset ab æterno, & vt homo, à primo momento cõceptionis datam habuisset, tamen ita loquitur acsi post resurrectionem prius accepisset, ad confusionẽ nostram, qui in omnibus rebus gloriam & honorem nostrum querimus, & dona nobis, nõ auctori Deo asscribimus. 2. cõsidera, quantũ gaudiũ obortũ sit in Apostolorũ animis, cum primũ intelligerent Christo tantam potentiam post passionẽ & resurrectionem contigisse, vt non solum ab omnibus huius vitæ infirmitatibus & incõmodis esset liber; sed tantus cœli & terræ Dominus, vt & opitulari eis possit deinceps in terra & in cœlo regnum æternũ conferre, deinde cum audirent sibi etiam eandẽ quadantenus potestatem conferri,

vt nimirum toto orbe liceret Euangeliũ prędicare, peccata remittere, & omnes homines ad salutẽ adducere. 3. nota eos non ad quietẽ, sed ad magnos labores vocari. 3.

Qui crediderunt, in nomine meo dæmonia eiicient, linguis loquẽtur nouis, serpentes tollent, ægros curabunt. Et ecce ego vobiscum sum vsque ad consummationem seculi. Considera, illud esse veræ fidei viuæ per caritatem operantis argumentum, si zelũ proximos iuuandi habeamus, vt si efficiamus, vt dæmonia eiiciant, id est, peccata per confessionem euomant, si ea loquamur quę gloriam Dei & salutem animarum promoueant, si dolos & fraudes serpentinas mundi auersemur, si vacillantes in via fidei vel vitæ sanctæ monitis nostris reducamus, si in persecutionibus cõstantes in pietate permaneamus fiducia omni coniecta in Deũ, qui fidem suam non fallet, cũ hic promittat se nobiscum futurum & quidẽ nõ serò sed opportunè *Ecce* enim pręsẽs & opportunum designat tempus, q. d. quoties opus erit adero. *Ego* autẽ significat eum, qui ex omnibus periculis liberare queat; ego scilicet, qui principem huius mundi, mortẽ & mundum totum iam expugnaui.

MEDITATIONES

DE COMMVNI SANCTORVM.

MEDITATIO I.

De Communi Apostolorum. Matth. 9. 10. Marc. 6. Luc. 6. 9.

1 DIE *facto Iesus vocauit ad se discipulos suos, quos voluit, & elegit duodecim ex illis, quos vocauit Apostolos.* Considera, neminem discipulorum ante vocationē se ad Apostolicum munus, id est, vt mitteretur ad prædicandum obtulisse, imò Christus quendam vltro se offerentem & dicentem, *Sequar te quocunque ieris*, repudiauit. Vnde discis, neminem licet idoneū se putet, debere ingerere se in functionem alios docendi vel regendi, sed expectare donec ab iis, qui Christi vices obeunt, vocetur

cetur, nedum vano pietatis zelo quærit lucrifacere aliorum animas, perdat ſuam. 3. nota Apoſtolos à Chriſto vocatos in medio occupationum ſuarum, vt dum piſcarentur, vel aliis negotiis temporalibus vacarent, vt indicaret ſeruitium Dei omnibus huius vitæ negotiis anteferẽdum. Vnde habent, quod metuant, qui à Chriſto vocati, ob commoda temporalia, vel alios reſpectus humanos venire negligunt.

Et miſertus turbæ iacentis inſtar ouium non habentium paſtorem dixit. Meſſis multa, operarii autem pauci. Conſidera, Dominum tam paucos diſcipulos ad opem toti mundo ferendam elegiſſe, vt indicaret, licet reuera deberent eſſe multi prædicatores & paſtores Eccleſiæ, tamẽ ſemper paucos fore veros operarios, multos autem mercenarios ſua commoda quærentes. Semper enim pauci ſunt, qui quærant labores, & animarum ſalutẽ, plurimi autem qui ſectẽtur otiũ, & aucupentur honores, opes, & diuitias. Quare recte dixit Chriſtus diſcipulis, vt Dominum rogarent pro operariis, nempe bonis & idoneis in meſſem ablegandis. 2. nota, CHRISTVM vt Apoſtolos extolleret ſuper omnes ſanctos voluiſſe eos coram mundo eſſe contemptos,

& abiectos, & humilitati operam dare, vt metum iniiceret iis pastoribus, qui sẽper ad maiores honores & opes contendunt, ne tandem ad infimum locum detrudantur, si non in hac vita, saltem in futura.

3. *Apostolis item dixit. Nolite possidere aurũ vel argentum, nec quicquam per viam portare, non sacculum, nec virgam, nec panem, nec duas tunicas.* Considera, nusquam legi, Apostolos in totum orbem amandatos secum tulisse vllum cõmeatum pro sua sustẽtatione, imò hic eis vetitum videtur. vt intelligant serui Dei studio iuuandi animas accensi, non debere ipsos esse solicitos de victu vel amictu corporali, sed iactare omnem fiduciam in Deum, qui non est negaturus necessaria, cum ad omnes ipse dixerit. *Nolite soliciti esse, dicentes, quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur.* 2. nota, quod Dominus, in iis quæ ad alios pertinent, mandarit, ne ferrent virgam, indicans non seuerè, & asperè, sed humaniter & benignè à pastoribus tractandas spirituales oues. nec duas tunicas, ne superfluis se onerarent, sed erogarent in pauperes.

Matt. 6.

II. PARS

II. PARS.

NON *vos me elegistis, sed ego elegi vos, & posui vt eatis, & fructum afferatis, &* 1.
fructus vester maneat, vt quod petieritis patrem in nomine meo det vobis Considera, eos quibus incumbit cura animarum, nõ posse sperare laborum suorum fructum, nisi à Deo electi, & missi sunt per eos, qui Christi locum tenent, & licet putent se aliquem facere fructum, is tamen stabilis non est. Deinde, vt electi sint à Christo, nõ debent tamen fructum quem colligunt, suæ industriæ tribuere, sed gratiæ Dei; si enim opem eius implorent, omnis sufficiẽtia eorum ex Deo est, vt loquitur Aposto- 2. *Cor.*
lus. Idq; fit vt conseruentur in humilitate, 2.
ne dum aliis prædicãt, vt idem alibi dicit, 1. *Cor.*
ipsi à Deo reprobentur. 6.

Si mundus vos odit scitote quia me priorem odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus 2.
quod suum erat, diligeret. Considera, te ex his verbis posse scire, cuius partes sequaris, Deine an mundi: nam si ob cultũ veræ pietatis, & vitiorum fugam, ridearis, contemnaris & grauiter ab aliis affligaris, signum est te exosum esse mundo, ac proinde electũ à Christo, qui dicit tales non esse

de mundo, cum sint potius de cœlo. Contra vero, si quia conaris amicitiam cum mundo colere, amaris & honoratis ab omnibus, signum est te diligi à mundo, ac proinde vehementer dubitare, an manseris in numero eorum, qui sunt à Christo electi. Nemo siquidem potest simul placere Deo & mundo. *Quicquid enim est in mun-*
1. Ioan. *do, aut est concupiscentia carnis, aut oculo-*
2. *rum aut superbia vitæ*, vt loquitur S. Ioannes, qui sunt tres fontes omnium malorũ, Deoq; exosi.

3. *Ecce ego mitto vos, vt oues in medio luporum. Estote ergo prudentes, sicut serpentes, & simplices sicut columbæ.* Considera, Dominum Apostolis, & per eos omnibus Christi seruis consulere, vt in conuersatione cum hominibus imitentur simplicitatem columbinam, & prudentiam serpentinam. columba caret felle & malitia. Si pellitur, redit, si pulli ei tollantur ę nido, gignit alios in eodem. Serpens vero pro defensione capitis periculo exponit totũ corpus, sic Christi seruus, cogitare debet bene de omnibus, dicta factaque aliorum in bonã partem interpretari, malè agentibus benefacere, diligere inimicos & beneficiis eos sibi deuincire. At vbi viderit indiscri-

men

men vocari gloriam Christi, vel animæ suę salutem: instar serpentis, non solum facultates suas temporales, sed etiam vitam, si opus sit, propriam, ad tuendum diuinum honorem, suamq; salutẽ debes exponere.

MEDITATIO II

De iisdem Apostolis.

CONSIDERA, sicut Deus olim ad frangendam Pharaonis superbiam, ei immisit non leones, vel tigrides, sed exiguas muscas, Holophernis fæminã Hebræam, Madianitarum paucos milites armatos lagenis & tubis, sic ad frangendam tyrannidem dæmonis & mundi misisse simplices & rudes piscatores, nempe, vt fructus eorum, id est, conuersio mundi tribueretur diuinæ potentiæ, sciretur que Euangelii propagationem, non humanum sed diuinum opus fuisse. 2. vt ipsi agnoscerent se non merito suo, sed ex gratia ad Apostolicam dignitatem vocatos. 3. vt exuti curis temporalibus in prædicatione essent prõptiores, aliisque suaderent paupertatem Euangelicam. 4. vt experientia propriæ fragilitatis & ruditatis discerent, aliorum infirmitatibus compati. Secũdò, nota numerum Apostolorum præfiguratũ multo 1.

ante

ante in duodecim fontibus deserti helim, lapidibus pretiosis in Rationali, panibus propositionis in templo, lapidibus ex quibus erectum altare, bobus sustinentibus
Apoc. mare æneum, leonibus throni Salamonis,
21. 12. fundamẽtis sanctæ ciuitatis Ierusalem, ex quibus cognosci potest, quam nobile & sublime fuerit officium Apostolorum, eorumque qui illis successerunt.

Considera, quam singularis gratia fuerit, eos ex toto orbe seligi, vt cũ orbis Do-
2. mino familiariter conuersarentur, vt fierent noui testamenti ministri, & diuinorũ mysteriorum dispensatores, vt post angularem lapidem Christum essent lapides primi & fundamenta Ecclesiæ, vt ipsi extruerent Ecclesiã, cuius materiam omnes Patriarchæ & Prophetæ comportarant, vt donis gratiæ iisdem, & omnibus regibus ac principibus, qui fuerunt & erunt, præferrentur. Vnde & in Scriptura vocantur, Principes super totam terram regnantes, Pastores & Doctores, Dij fortes, amici &
Ps. 44. fratres Christi, cœli, montes, agni, sal te-
Ier. 3. ræ, lux mũdi. 2. nota, quam magna & mul-
Ioã. 15. tiplex iis collata fuerit potestas. 1. fuit cõ-
Ioã. 10. secrandi corpus & sanguinem Domini, ac offerendi. quam ne angeli quidem habẽt.
2. di-

2 dimittendi peccata, & pertiendi regnũ cœlorũ, quia facti sunt quasi Dij 3. pascẽdi oues, & regendi Ecclesiam. 4. docendi nouam legem gratiæ 5. Scripturas canonicas edendi, quia Spiritus sanctus per eorum ora loquebatur. 6. miracula, quo doctrinam suam confirmarent, patrandi.

Considera, fructum quẽ fecerint, nam primo totum orbem Euangelio compleuerunt, falsorum Deorum cultum exciderũt oraculis eorundem ora clauserũt, radices peccatorum euulserunt, igne spiritus sui syluam mundi accenderũt, demum quicquid boni hodie in Ecclesia cernitur, ab illis profectũ est. Ab his manauit cõstantia martyrum, iustitia confessorũ puritas virginum, zelus Doctorum, sanctitas Sacerdotum, rigor monachorum, vnde admirans hunc fructum clamat Propheta: *Nimis honorati sunt amici tui, Deus, nimis confortatus est principatus eorum.* Quod si tanta fecerunt dum essent mortales in terra, quid iam facient immortales in cœlo? 2. perpende, quantum laborum præmium eis cesserit in hac & altera vita. In hac quidem, pax consciẽtiæ, eis ante mortem relicta, cum Christus diceret. *Pacem meam do vobis.* 2. gaudium cordis, cum ait, *iterum videbo*

3. Ps. 131. Io. 14. Io. 16.

Marc. 10. *Videbo vos & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.* Atque hoc est centuplũ illud promissum relinquentibus omnia. 3. persecutiones, cruces, & mors gloriosa pro Christo tolerata. nulla enim re homo similior Christo fit, quam qui p. o eo patitur. Vnde Apostoli gaudebant, quod digni habiti essent pro nomine Iesu contumeliam pati &

Act. 5. B. Paulus gloriabatur in suis tribulationi-

Matt. 19. Luc. 22. bus In altera vero vita primum præmium eorum fuit, quod sessuri sint super sedes. 12. iudicaturi 12. tribus Israel imo vt ait Apostolus Paulus, erunt & iudices angelorum. Alterum erit quod edant & bibant in mẽsa regni Christi, id est, omnib. delitiis, quæ mente excogitari non possunt, circũ fluent, eoq; amplius, quo ceteris erunt beatiores.

MEDITATIO III

De S. Martyribus.

1. CONSIDERA, opere Martyrij nullũ esse præstantius. 1. quia est nobilissimus caritatis actus. *Maiorem caritatem nemo ha-*

Ioã. 15. *bet*, ait Christus, *quam qui ponit animam pro amicis suis.* 2 quia est actus inuictæ fortitudinis, qua contemnũtur omnia genera pœnarum, ac ipsa mors. 3. quia actus in supe

supe

superabilis patientiæ, de qua Christus. *In patientia possidebitis animas vestras* 4. quia excedit omnia alia sacrificia. & oblationes nam in his externa tantum, in illo verò omnia, externa, & interna offeruntur Deo. 5. quia reddit martyres similiores Christo nempe milites duci. *Qui vult venire post me*, ait Christus, *tollat crucem suam*, *& sequatur me*. 2 nota varios esse martyres, & quidē proprie dictos, 1. qui pro fide & confessione Christi trucidantur. 2. qui ob defensionem veritatis, vt S. Ioannes Baptista Isaias, Ieremias. 3. qui ob obseruationem diuinę legis, vt Machabæi 4. qui ob defensionem immunitatis Ecclesiasticæ vt S. Thomas Cantuar. 5. qui ob probitatem suam, vt iustus Abel.

Luc. 21.

Luc. 9

Considera quam liberaliter Deus remuneretur hoc heroicū opus Martyrij in hac vita & futura. In hac quidem, quia ꝓmittit illis in Euangelio se tantā efficaciā daturū eorū verbis, vt omnes eorū aduersarij non possint iis resistere, & ideo nō debere vel præmeditari, quid respondeant. 2. etsi flāmis ardeant, vel à bestiis discerpantur, ne vnū quidē capillum eorū periturū. quia certo sciūt se mox à morte fore saluos, & ideo Augustinus ait, iniuriam fieri 1.

mar-

cruce filij. qui gladius ei tantum dolorem cōciliauit, vt ea de causâ dicatur plus quā martyr, & regina martyrum. 2. ij q in anima & corpore multa pro fide, vel iustitia perpessi, tamen occisi nō sunt, vt B. Iob. S. Ioannes Apostolus S. Athanasius, & innumeri erimitæ, virgines alijque religiosi, qui per omnem vitam carnem suam crucifixere cum concupiscentiis, & acerbitatem passionis martyrū, diuturnitate mortificationis non solum æquarunt, sed etiā crebro superarūt. Quis enim dubitet plus mereri eū, qui 20. 30. vel 40. annos in summa humilitate, castitate, paupertate & obedientia ante Deo promissa egit, multisq; bonis operibus claruit, quam qui breui temporis momento ob fidem Christi occisus est? Vnde S Bernardus notauit Christum in Euangelio idem tribuisse præmiū pauperibus spiritu (vtrorumque enim ait esse regnum cœlorum) & martyribus, quoniam voluntaria, paupertas sit quoddam Martyrium.

MEDITATIO IV.

De SS. Confessoribus.

1. CONSIDERA, Confessores vocari generatim eos, qui citra profusionem sanguinis in omni pietate & sanctitate vitam clauserunt, & confessi sunt Christum 1. corde, in eum credendo, eumq; adorãdo vt creatorem cœli & terræ. 2. ore, eum assidue laudando & benedicendo, gratiasq; pro beneficiis agendo, deinde eiusdẽ honorem & doctrinam verbis & scriptis, vt fecerunt Ecclesiæ Doctores, defendendo. 3. factis & operibus. i. e. mandatis diuinis parẽdo, & vitam Christiano homine dignam agendo. 2. perpende & confiteri Deum eos cum merito, qui se accusant ob proprios defectus. *Iustus enim*, vt habet Sapiens, *prior est accusator sui.* Confitendo enim peccata, fatemur Deum solum esse iustum, & sanctum, solumque esse misericordem, qui possit peccata remittere, sicut monet S. Ioannes. *Si confiteamur*, inquiens, *peccata nostra fidelis est & iustus, vt remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate.*

Prou. 11.

2. Considera, speciatim inter S. Confesso-

res

res numerari, eos qui post exilia, carceres, aliaq; tormenta pro Christo perpessa tãdem in pace obire. 2. Doctores, qui sanctitate vitæ & doctrina scriptisq; libris orbem illustrarunt, & conuerterunt. 3 qui omnibus huius mundi bonis relictis se in solitudines vel cœnobia abdidere, & durissimam vitam duxere in paupertate, castitate & obedientia. 4 qui eximii in caritatis operibus corporalibus vel spiritalibus fuere, vt Iob, Tobias, Constantius & Carolus Magnus, S. Ioannes Eleemosynarius, & alij qui in seculo sanctè vixerunt.

Considera, quantum præmium hos confessores maneat. nam Matth. 10. dixit Christus. *Omnis qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram angelis Dei,* & *coram patre meo qui in cœlis est:* quod sine dubio futurum est, in extremo die iudicij in totius Ecclesiæ militãtis & triũphantis conspectu. Cogita, quanto gaudio exiliẽt animæ eorũ, qui tunc nominatim laudabuntur, & iubebuntur sedere inter primos diuinæ & regiæ aulæ illius Principes, vt fulgeant sicut stellæ firmamẽti in perpetuas æternitates. Vide & illos, q omnia sua hic reliquerũt, ad subliniorem gradum euehi, vt sedeant super

Matt. 19. sedes duodecim, iudicātes duodecim tribus Israhel, id est, omnes fideles. Ac deniq; lautissimum omnibus apparatum conuiuium, in quo Christus ipse trāsiens ministret, vt loquitur B Lucas. Luc. 12.

MEDITATIO V.

De communi SS. Virginum.

CONSIDERA CHRISTVM, cū de cœlo in terram descendit, instituisse familiam Virginū, vt sicut ipse in cœlo adoratus erat ab angelis, ita in terris angelos haberet, qui ei seruirēt. Dedit fidelibus spiritū, vt se puros & castos seruarent, ac corporis sui vas, vt monet Apostolus, in sanctificatione & honore custodirent, & nō in passione desiderij. Fuit virginitas in cœlo inuenta, & ad homines delapsa, ac post iudicij diem in cœlo, vbi neque nubēt, neq; nubentur vlli, sed omnes erunt vt angeli Dei, sēper perseuerabit. 2 perpende Christum eam alijs cōsuluisse, & etiam seruasse perfectissimè, quippe qui erat candor lucis æternæ, & speculū sine macula Matrem quoque suam Mariam omniū Virginum reginam esse voluisse. Præcursorē item

1. Thes. 4. — Matt. 22. — Matt. 19. — Sap. 7.

item ſuum Ioannem Baptiſtam, & inter Apoſtolos cariſſimum S. Ioannem.

Conſidera ſtatus Virginei dignitatem. Primo enim Virgines ſunt Chriſti ſponſæ Vnde S. Agnes ad Tyrannum. *Ipſi ſum deſponſata, cui angeli ſeruiunt, cuius pulchritudinem ſol & luna mirantur.* 2. magis cõformes ſunt Chriſto eiusque matri, & S. angelis. in carne enim eſſe, & non ſecundum carnẽ viuere, non humanũ, ſed angelicum eſt. 3. in parabola ſementis S. Patres Virginibus tribuunt fructum cẽteſimum. at viduis ſexageſimum, coniugatis autem trigeſimum 4 curis ſeculi ſunt ſolutæ. *Virgo* enim ait Paulus, *cogitat quæ ſunt Domini, vt ſit ſancta corpore & ſpiritu.* 5. quia Virginitas, teſte S. Ambroſio, eſt mater martyrum, imo & ipſa eſt martyrium, nã martyrium ſæpe breui tempore abſoluitur, at Virginum cum carne pugnantiũ diuturnum eſt martyrium. 6. quia voto continentiam perpetuam offerre, Origene teſte, eſt holocauſtũ Deo gratiſſimum.

Matt. 13.

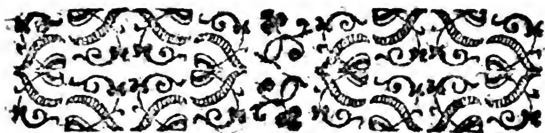
1. *Cor* 7.

Conſidera Virginum præmium à S. Ioanne deſcriptum Vidit enim agnum ſtantem ſupra montem Sion, & cum eo 144. millia habentium nomen eius, & Patris ſcriptum in frontibus ſuis: audiuit vocẽ

Apoc. 14.

citharædorum, addẽs, *isti sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati. Virgines enim sunt, & sequuntur agnum quocunque ierit.* Mons Sion, est Ecclesia triũphans. Agnus immaculatus est Christus, quem congruebat stipari à Virginibus mente & corpore puris, quæ in fronte nomen eius habebant, qa opere fidem quam in corde habebant professæ sunt. Citharas, quæ habent chordas ordine extensas, pulsabant, quia mortificantes membra sua quasi extensæ fuere & confixæ cum Christo in ligno crucis dum viuerent, & suauissimum in auribus Dei sonum reddiderunt.

FINIS.

MEDITATIONES

DE BENEFICIIS DIVINIS.

MEDITATIO I.

De beneficio creationis.

CONSIDERA, opus ipſum, quid ab æterno vſque ad diem conceptionis tuæ in vtero matris fueris, nempe purum purumque. Nihil, quod qualibet creatura etiam minima & viliſſima vilius eſt. Secundo, cum nihil eſſes, & nihil referret te eſſe aut non eſſe. DEVM ex mero amore tui te creaſſe, & totum tibi dediſſe, quod es. 3. cum Deus potuerit te aliud facere quam hominem, vt beſtiam, lapidem, vermiculum, feciſſe te creaturam rationalem, omnium aliarum corporalium Dominam. 1.

 4. homi-

4. hominem non stultum, cæcum, claudū leprosum, sed sanis & integris membris. 5 ad imaginem & similitudinē suam. Ad imaginem quidem, quia intellectu, volūtate & memoria præditum. Ad similitudinem vero, quia omnium virtutum pulcherrimarum capacem quæ sunt quidam diuinæ naturæ quasi characteres.

2. Considera, tuæ creationis finē, qui est vt vicissim Deum creatorem ex toto corde, tota anima, & tota mente & omnibus viribus tuis ames, quia totum te, quantus quātus es creauit. Si enim parentib. secūdum Aristotelem, non possumus reddere æquiualens, qui corpus genuerunt, quomodo poterimus Deo, qui totum hominem cōdidit? 2. vt omni humilitate & pietate Deo seruias, obsequendo eius, & Ecclesiæ spōsæ suæ mandatis. 3. vt eū ob beneficia præstita, maximè autē creationis perpetuo colas, laudes & glorifices. Si n. in veteri testamento vix vllum beneficiū populo Israhelitico contulit, quod non voluerit anniuersari, & solemni recoli memoria, quid nō exiget à nobis pro hoc beneficio creationis immēso nobis præstito, quo non solum ad imaginem suam nos condidit, sed animam immortalem imper-

impertiit, vt immortalibus aliquando bonis frueretur? Vnde rectè quidam sanctus concludit, hominem non toties respirare, quoties teneturDei sui recordari. Sicut enim ipse semper est, ita debere Deo semper gratias agere pro immortali esse quod ab eo accepit. 4. vt postquam dicta in hac vita præstiteris, tandem felicitatis æternę cum Deo particeps efficiaris, quo nullum maius bonum excogitari potest.

Considera, finem creationis aliarum creaturarum corporalium, qui est vt nobis seruiant & auxilio sint ad consequendum finē nostrum Creauit n. Deus cœlos, solē, lunam & stellas ac elementa, vt nobis ad distinctionem dierum & noctiū vsui essent, vt suo influxu hæc inferiora ꝓ nostra necessitate afficerent. Deinde varia animalium genera, alia ad subleuādos labores, alia ad præstandum victum & amictum alia ad recreationem, aliosq; vsus quotidianos. Similiter Deꝰ alijs omnibus donis suis naturalibus, & supernaturalib. nobis cōcessis, vt ingenio, prudētię fortitudini corporis, sanitati, doctrinæ, diuitijs, honorib. &c. hunc finē præstituit, vt seruiant nobis ad salutē Et ideo si nō seruiant, contraria potius nobis esse o- 3.

ptanda & eligenda, vt ægritudinem potius quam ſanitatem, mortem quam longam vitam, paupertatem, quam diuitias. religioſam vitam potius, quam ſecularem.

MEDITATIO II.

De beneficio conſeruationis.

1. CONSIDERA Deum poſtquam te fecit, etiam conſeruare & gubernare. quod non eſt minus beneficium priore. Illud enim ſemel tantum tibi factum eſt; hoc autem ſemper repetitur. Quotidie enim Dominus quodammodo te creat, quia ſemper conſeruat, quem ſemel creauit. nec minor vel potentia, vel amor requiritur in vno, quam in altero. Si igitur multum illi debes, quia ſubito te creauit, plus debebis, quod iugiter te cõſeruet Quotquot enim temporis momẽta habuit, & habet, & habebit vita tua, tot partes ſunt iſtius beneficii, quia nec in vno illorum ſubſiſtere potuiſſes, ſi Deus oculos ſuos à te auertiſſet.

2. Conſidera Deum omnia alia bona mũdi condidiſſe, vt iuuarent ad tui conſeruationem & gubernationem, ac imprimis ange-

angelos ipsos qui assistunt sēper ante faciem eius. *Omnes enim*, teste B. Paulo, *sũt administratorii spiritus in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis.* Idem dicendum est de omnibus aliis creaturis corporeis totius mundi, quæ diriguntur à Deo in hunc finem, vt hominē in suo esse conseruent. cœlum cum planetis, aer cũ auibus, mare & flumina cũ piscibus, terra cum bestiis, fructibus, floribus, coloribus & odoribus, quod mirabatur Propheta dicens. *Quid est homo Domine, quod memor es eius: aut filius hominis, quoniã visitas eum? Gloria & honore coronasti eum. & constituisti eum super opera manuũ tuarũ. Omnia subiecisti sub pedibus eius; oues & boues vniuersas, insuper & pecora campi.* Heb I Psal. 8.

3. Considera, sicut omnia bona sunt nostra beneficia, sic etiam omnia mala esse nostra beneficia, quia ab illis Deus nos cōseruauit. Alios enim videmus affligi calculo, alios podagra, alios lepra, alios epilepsia, aliisve morbis. Mundus enim hic nihil aliud est, quam infinitarum ærumnarũ & laborũ pelagus: nec in ea vel vna domus inuenitur, in qua nō sit aliqua calamitas. Itaq; si ab his liber & immunis sis, est ꝙ Deo ꝓ tãto beneficio gratias agas.

Cum

Cum enim omnia mala, aut ex natura, aut culpa oriantur, & in re vtraq; causa adsit, cur non similes in te existunt effectus? quis malorum illorum diluuium impediuit, quo minus te obruerit, nisi diuina gratia & beneficentia?

MEDITATIO III.

De beneficio Redemptionis.

1. CONSIDERA à quo sis redemptus, nempe à filio Dei tuo creatore & conseruatore, qui humanam naturam assumere dignatus est, vt perfectissimo modo te redimeret à peccatis, & perpetua damnatione inferni, quam per peccatum merebaris. 2 considera quantum amorem in hac re erga te & omnes homines Deus demonstrarit, nempe quantum maximum potuit. Nam cum non posset pro suis peccatis satisfacere vllus homo, si Deus nō fieret homo, ipse pro homine voluit fieri homo & quidē mortalis & passibilis, ac potius mori pro homine, quam vt periret homo. Non secus, ac magnus rex aliquis pro vilissimo mancipio, quod pro grauissimis sceleribus nullo supplicij genere compē-

sare

ſare poſſet partis læſæ offenſam, vel ſeipsũ vel filium ſuum mactandum offerret.

Conſidera, quo modo ſis redemptus, nempe perfectiſſimo. Poterat enim Deus ſola voluntate, verbo vel nutu, antequam fieret homo, nos redimere, ſicut vno verbo creauit Et factus homo poterat vna oratione, vno gemitu, vna gutta ſanguinis etiam in circũciſione ſua profuſa totum genus humanum redimere, ſed voluit totius ſanguinis effuſione, paſſioneq; omnium acerbiſſima, & ignominioſiſſima redimere 2 Conſidera, tantam acerbitatem fuiſſe vt ipſi in horto oranti cogitatio ſola futurorum cruciatuum ſudorẽ ſanguineum toto corpore expreſſerit Flagris ſic conciſus, colaphis cõtuſus ſputisque oppletus eſt, vt videretur leproſus Manus pedesq́, clauis obtuſis confoſſi, caput ſpinarum aculeis per cranium transfixũ. Et ſuper hæc trabem crucis ipſe ſuis humeris iam conuulneratis geſtare coactus eſt, ſed ſupra vires, quia ſub onere corruit. 3. Cõſidera, quam ignominioſa fuerit tota paſſio. Primò enim à proprio diſcipulo proditus, deinde funibus & catenis per vias in habitu alieno velut ſtultus, pertractus, per ludibrium tanquam rex adoratus, Barra- 2.

bæ la-

bæ latroni posthabitus, in medio latronum velut sceleratissimus crucifixus, & in ipsa cruce variis conuitiis lacessitus.

3. Considera, à quantis malis sis redemptus. Primo enim redemptus es à peccatis, quorum tanta est grauitas, vt expiari non potuerint nisi sanguine filii Dei. 2: à perpetua tyrannide & seruitute diaboli, cui per peccatum eras mancipatus. 3. ab igne æterno, diabolo & angelis eius parato. 1. Considera, quanta bona ex hac redemptione consecuta sint Primo enim ex filio diaboli factus est filius Dei. 2. ex hærede æternæ damnationis, factus est hæres æterni regni. 3. factus est particeps gratiæ & amicitiæ diuinæ, omniumq; donorũ spiritualium. 4. vt, si in peccata vetera relabaris, iterum possis per pœnitentiam in gratiam restitui. 5. vt in gratia existens merearis augere gratiam, & vitam æternam. 6. vt suscipias fontem gratiæ, nempe in SS. Eucharistia, ac etiam, (vt pro tot beneficiis à Deo acceptis dignum aliquid reddas) Patri cœlesti eundem offeras, quod fit in sacrificio Missæ.

MEDITATIO IV.

De beneficio Vocationis ad fidem Catholicam.

CONSIDERA non prodesse nobis beneficium redemptionis, nisi subsequatur beneficium vocationis ad veram fidem, & iustificationem. Sicut enim emplastri nullus est vsus, si non applicetur vulneri, sic nec passionis Christi in nobis vlla sequitur vtilitas, nisi per fidē & sacramenta fidei nobis applicetur. 2. Considera, sine peculiari ope & auxilio diuino neminem vocari ad veram fidem *Nemo potest venire ad me,* inquit ipse Christus, *nisi pater meus traxerit illum* Sicut enim lapis natura sua semper cadit deorsum, nec potest tendere sursum nisi auxilio externo, sic homo propter peccati corruptelam semper inclinatur in amorē rerum terrenarū, nec potest ad amorem cœlestium mentem erigere, nisi dextera excelsi adiutus. 1. Ioa. 6.

Considera quot millia non dico hominum, sed nationum infidelium & hæreticorum ab initio mundi, & ante Christum, & post Christum, ac etiam hoc seculo iusto DEI iudicio hanc necessariam 2.

da sa-

ad salutem vocationẽ consecuti non sint, ac proinde perierint & pereãt in sua infidelitate vel hæresi. Cogita, quid de te factum esset, si inter Ethnicos natus esses, si ligna & lapides adorasses. Deinde si hæreticos parentes, cognatos, patriam habuisses. Vide quantas gratias debeas Deo tuo, quod in tanta reproborum multitudine voluerit te inter domesticos Ecclesiæ tuæ Catholicæ Romanæ nasci, lacte Apostolorũ nutriri, & sanguine Christi inebriari Quod voluerit te p̃ sacrũ baptismũ renasci. filium Dei, & vitæ æternæ herẽdẽ fieri.

3. Considera, quot millia Christianorum sint, qui per veram fidem in Christum & baptismum à peccatis & damnatione æterna quidem sunt liberati, & diuinę gratiæ & amicitiæ restituti, sed tamen postea vel in hæresin, vel in grauia peccata relapsi sint, ex quibus non emerserunt; tu autem toties relapsus, & naufragium passus, arrepta pœnitentiæ tabula ad portum salutis redieris; quam patienter tecum sæpe Deus egerit, quod vel grauia peccata committentem, vel diu in illis hærentem, & non dolentem, imo alios etiam ad illa solicitãtẽ, sustinuerit. Quod in medio peccatorũ multas sæpe inspirationes

pias

pias ſuggeſſerit, & ad reſipiſcendum vocauerit eũ, qui nil aliud faciebat, quã quod vocantem offenderet. Quod deniq; clamore tam alto vocarit, vt non ſecus, quã Lazarum à morte ad vitam reuocarit, ac tanta gratia ornarit, vt etiam ſuaue ſit & iucũndum à priſtinis peccatis abſtinere, & Deo ſeruire.

MEDITATIO VI.

De beneficiis peculiaribus, cuiq; propriis.

CONSIDERA, ſi quæ peculiaria à Deo beneficia tibi tota vita tua cõtigerint, quæ non ſunt aliis, etiam Catholicis, inter quos vixiſti, communia, ſiue ſint naturæ ſiue fortunæ, ſiue gratiæ. Naturæ & fortunæ eſſe poſſunt hæc: Quod infans non ſis in vtero materno extinctus. Quod nõ ſis natus ex parẽtibus infamibus, illegitimis, hæreditario morbo infectis, corpore vitiatis, magis & veneficis, mendicis, latronibus, aliisque nebulonibus. Quod à parentibus piis ab infantia educatus, & ab iiſdem pædagogis magiſtriſq; catholicis ac probis traditus inſtituendus. Quod ſeueriora diſciplina domeſtica, & ſcholaſtica, fueris à ſocietate petulantiũ laſciuorum-

dem traductus: si in ea persiiteris, etiam postquam à parentibus vel amicis es exhæredatus, vel derelictus. Item, si à societate malorum singulari gratia abstractus. Si ex sordibus grauis alicuius peccati, in quo diu hæseris, emerseris. Si à periculo singulari, vel animi vel corporis liberatus, vt à naufragio, à morte post lethalia vulnera, à grauissima tentatione, v.c. se necandi, vel ab aliis periculis tibi ignotis. Quis enim scit, à quot tentationibus te Deus pseruarit, à quot occasionibus peccandi? quoties laqueos inimici in via existētis ruperit, ne illis implicareris? Quare sicut pro occultis peccatis quotidie oras cum propheta. *Ab occultis meis munda me Domine*, ita & pro occultis istis beneficiis debes gratias agere. Ps. 18.

MEDITATIO VII.

De beneficio æternæ Prædestinationis.

CONSIDERA hoc beneficium non esse commune, sed peculiare, eorum duntaxat, qui ab æterno à DEO electi sunt ad vitam æternam, quod est omnium beneficiorum maximū, & gratia 1.

gratiarum, non solum quia datur ante omne meritum, ex sola immensa Dei bonitate, sed etiam quia cæterorum est fundamentum. Cum enim homo electus est ad vitam æternam, mox quoq; Deus, quæ ad illam consequendam requiruntur media impertitur. *Quos enim prædestinauit*, inquit Apostolus, *hos & vocauit, & iustificauit*. Sicut enim Pater carnalis, qui filium educat, vt aliquãdo Ecclesiasticus fiat, curat vt à teneris annis litteris operam det, & moribus Ecclesiasticis assuescat, sic æternus Pater semel ad gloriam æternam electos paterna sua cura dirigit in via iustitiæ, donec ad finem destinatum perueniant.

Ro. 8.

2. Considera, etiam si hoc prædestinationis beneficiũ in hac vita nobis maneat occultum, tamen signa quædã illius haberi posse: inter quæ maximum est perseuerantia in vita pia & sancta. Qui enim multis annis in timore Domini vixit, atq; omni studio peccata mortalia fugit, pie potest credere, quod, vti Apostolus loquitur, confirmabit eũ Dominus vsque in finem sine crimine in diem aduentus Domini & quod vti incepit, sic finiet. 2. considera, neminem quidem de hac perseue-

1. Cor. 1.

rantia

rantia posse esse securũ, nam & Salomon, cum diu piè vixisset tandem defecit tamẽ quia vna hyrundo non facit ver, & prouerbium est, *Adolescens iuxta viam suam, etiã cum senuerit, non recedet ab ea*: humiliter de infinita DEI bonitate præsumi potest, quod qui ita perseuerat, electorum numero sit asscriptus, sicut præsumit se saluandum: hoc enim illud præsupponit. Prou. 22.

CONSIDERA, quanti faciendum sit hoc beneficium, ac proinde quantę gratię tibi pro eo sint agendæ DEO opt. max. Primo enim nihil excellentius, vel sublimius esse potest fine & scopo prædestinationis: est enim ipse DEVS, vel æterna diuinæ visionis, & omni voluntate plenissima fruitio, quod bonum est omnium maximum, quo maius desiderari non potest. Deinde prædestinatio est antiquissima, quæ non incepit cum mũdi constitutione, sed mũdo multo antiquior, imò ipsi DEO coæua qui quemadmodum ab æterno est, sic ab æterno dilexit suos, & te. Tertiò, quia est electio immutabilis. quod enim Deus semel voluit & decreuit immutari nõ potest. *Ego* DEVS, inquit ipse, apud prophetam *& non mutor*. Quarto, quod te cum paucis aliis inter tot centena millia homi- 5.

num, qui sæpe meliores fuerunt, dignatus sit eligere, in numerum prædestinatorũ, idque ab omni æternitate; quod pectori diuino tui memoria insculpta fuerit ante omnia secula, quod pro filio Dei adoptiuo habitus sis, & in splẽdoribus Sanctorum, cum Pater cœlestis dixit filio naturali. *Ego hodie genui te.*

MEDITATIO VIII.

De beneficio vocationis ad Religionem, quæ est pro Religiosis.

1. CONSIDERA, si religiosus sis, aut desiderio ingrediendi religionem tenearis, hoc beneficiũ quoque esse peculiare & post diuinam prędestinationẽ omnium maximum, paucisque concessum, & ideo
Matt. 19. Christus dicebat de illo, *Qui potest capere capiat.* Et *Si vis perfectus esse, vade & vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & veni sequere me.* Religio enim est status perfectionis, non quod omnes perfecti esse debeant, qui eam suscipiũt, sed quod quotidie proficiendo per obseruationem non solum præceptorum, sed etiam consiliorum diuinorum debeant ad vitę Christianæ perfectiones tendere. Hæc est, dempto mar-

pro martyrio angustissima porta & arctissima via quæ ducit ad vitam æternam, & pauci sunt, qui inueniunt eam. In hac, si quis conuenienter suę regulę in vita pia & sancta perseueret, probabilissimum argumentũ habet se esse in numero prædestinatorum. *Matt. 7.*

Considera, causam cur hoc beneficium tanto sit in pretio habendum. Vna est quia in S. Scriptura sola temporalium facultatum in pauperes propter Christũ distributio, amplissimã habet promissionem à Christo, vt quod magnũ thesaurũ eiusmodi habituri sint in cœlo. deinde, q centuplum in hoc seculo accipient quoad domos agros, & fratres, & in futuro vitã æternam Quid ergo habebũt, qui præterea se castrant propter regnum Dei, & voluntatem suam, ac iudicium subiiciũt voluntati hominis loco Dei. & hoc palam solemni vel simplici professione Deo, & omnibus Sanctis voueant vti faciũt omnes veri religiosi: Altera est, quia S. Patres cõparant ingressum in religionem alteri baptismo, eo quod per illum homo, sicut per baptismum liberetur ab omnibus peccatorũ pœnis S. Gregorius addit, sicut holocaustũ excedit alia sacrificia, sic ingressum *Matt. 19. Marc. 10. Athan. in vita S. Anton. Hier. ep 25. Greg. hom. 20. in Ezech.*

Bern. religionis, omne genus pœnitentiarũ vel
serm. satisfactionum etiam publicarum excede-
20. in re. B. Bernardus vero & Petrus Blesensis et-
Cant. iam comparant religiosam vitam, & la-
Bles. bores continenti martyrio.
serm 8. Considera cur S. Patres his com-
3. parationibus sint vsi. Prima causa est, S. Thomę Aquinatis, quia paucis eleemosy-nis potest homo satisfacere pro pœnis
Da. 4. peccatorum, iuxta illud Danielis. *Peccata tua eleemosynis redime*, ergo multo magis satisfacit, qui nõ solum omnia sua dat pauperibus, sed etiam seipsum tanquam seruũ offert DEO & religioni, imò vouet se nihil amplius propriũ possessurum. Secunda causa est, quia tota professio veri religiosi consistit in continua deportatione crucis suæ hoc est, abnegatione proprii iudicii & voluntatis, mortificatione sensuum, passionum, omniumque cupiditatum prauarum carnis & mundi, secundum
Luc 9. illud. *Si quis vult venire post me abneget se-*
Prou. *metipsum, & tollat crucem suam quotidie*, &
16. hoc est spirituale martyrium Vnde Sapiens dicit, *eum, qui dominatur animo suo,*
Epist. *meliorem esse expugnatore vrbium* Imò
123. Seneca philosophus gentilis agnouit, *imperare sibi maximum esse imperium*

MEDI-

MEDITATIO IX.

De nouem bonis religionis à S. Bernardo descriptis. hoc rythmo.

IN RELIGIONE

HOMO.

Viuit purius, cadit rarius, surgit velocius, incedit cautius, quiescit securius. irroratur crebrius. purgatur citius, moritur confidentius: muneratur copiosius.

CON sidera primum, cur VIVAT PVRIVS, nempe I. ob puritatem intentionis, quia omnia facit, ad Dei gloriam, & animę salutem. *Si oculus tuus fuerit simplex*, ait Christus, *totum corpus tuum lucidum erit*, 2, ob puritatem à peccatis mortalibus, quæ sola animam verè impuram faciunt, quia boni religiosi malunt mori, quam scienter peccare mortaliter. 3. ob puritatem mentis & corporis angelicam, quia promiserunt DEO & religioni castitatem, II, Considera, cur CADAT RARIVS, nam, quia in ea rara vel nulla sunt offendicula, vel lapides scādali, in quos impingat. 2. nulli laquei dæmonis. ratione opum, honorum, vel voluptatum

P.

Mat. 6.

ad ſalutem vocationẽ conſecuti non ſint, ac proinde perierint & pereãt in ſua infidelitate vel hæreſi. Cogita, quid de te factum eſſet, ſi inter Ethnicos natus eſſes, ſi ligna & lapides adoraſſes. Deinde ſi hæreticos parentes, cognatos, patriam habuiſſes. Vide quantas gratias debeas Deo tuo, quod in tanta reproborum multitudine voluerit te inter domeſticos Eccleſiæ tuæ Catholicæ Romanæ naſci, lacte Apoſtolorũ nutriri, & ſanguine Chriſti inebriari Quod voluerit te p ſacrũ baptiſmũ renaſci. filium Dei, & vitæ æternæ herẽdẽ fieri.

3. Conſidera, quot millia Chriſtianorum ſint, qui per veram fidem in Chriſtum & baptiſmum à peccatis & damnatione æterna quidem ſunt liberati, & diuinę gratiæ & amicitiæ reſtituti, ſed tamen poſtea vel in hæreſin, vel in grauia peccata relapſi ſint, ex quibus non emerſerunt; tu autem toties relapſus, & naufragium paſſus, arrepta pœnitentiæ tabula ad portum ſalutis redieris; quam patienter tecum ſæpe Deus egerit, quod vel grauia peccata committentem, vel diu in illis hærentem, & non dolentem, imo alios etiam ad illa ſolicitãtẽ, ſuſtinuerit. Quod in medio peccatorũ multas ſæpe inſpirationes

pias

pias suggesserit, & adresipiscendum vocauerit eũ, qui nil aliud faciebat, quã quod vocantem offenderet. Quod deniq; clamore tam alto vocarit, vt non secus, quã Lazarum à morte ad vitam reuocarit, ac tanta gratia ornarit, vt etiam suaue sit & iucũndum à pristinis peccatis abstinere, & Deo seruire.

MEDITATIO VI.

De beneficiis peculiaribus, cuiq; propriis.

CONSIDERA, si quæ peculiaria à Deo beneficia tibi tota vita tua cõtigerint, quæ non sunt aliis, etiam Catholicis, inter quos vixisti, communia, siue sint naturæ siue fortunæ, siue gratiæ. Naturæ & fortunæ esse possunt hæc: Quod infans non sis in vtero materno extinctus. Quod nõ sis natus ex parẽtibus infamibus, illegitimis, hæreditario morbo infectis, corpore vitiatis, magis & veneficis, mendicis, latronibus, aliisque nebulonibus. Quod à parentibus piis ab infantia educatus, & ab iisdem pædagogis magistrisq; catholicis ac probis traditus instituendus. Quod seueriora disciplina domestica, & scholastica, fueris à societate petulantiũ lasciuorum-

dem traductus: si in ea persiteris, etiam postquam à parentibus vel amicis es exhæredatus, vel derelictus. Item, si à societate malorum singulari gratia abstractus. Si ex sordibus grauis alicuius peccati, in quo diu hæseris, emerseris. Si à periculo singulari, vel animi vel corporis liberatus, vt à naufragio, à morte post lethalia vulnera, à grauissima tentatione, v.c. se necandi, vel ab aliis periculis tibi ignotis. Quis enim scit, à quot tentationibus te Deus pseruarit, à quot occasionibus peccandi? quoties laqueos inimici in via existētis ruperit, ne illis implicareris? Quare sicut pro occultis peccatis quotidie oras cum propheta. *Ab occultis meis munda me Domine*, ita & pro occultis istis beneficiis debes gratias agere. Ps. 18.

MEDITATIO VII.

De beneficio æternæ Prædestinationis.

CONSIDERA hoc beneficium non esse commune, sed peculiare, eorum duntaxat, qui ab æterno à DEO electi sunt ad vitam æternam, quod est omnium beneficiorum maximū, & gratia 1.

gratiarum, non ſolum quia datur ante omne meritum, ex ſola immenſa Dei bonitate, ſed etiam quia cæterorum eſt fundamentum. Cum enim homo electus eſt ad vitam æternam, mox quoq; Deus, quæ ad illam conſequendam requiruntur media impertitur. *Quos enim prædeſtinauit*, inquit Apoſtolus, *hos & vocauit, & iuſtificauit.* Sicut enim Pater carnalis, qui filium educat, vt aliquãdo Eccleſiaſticus fiat, curat vt à teneris annis litteris operam det, & moribus Eccleſiaſticis aſſueſcat, ſic æternus Pater ſemel ad gloriam æternam electos paterna ſua cura dirigit in via iuſtitiæ, donec ad finem deſtinatum perueniant.

Ro. 8.

2. Conſidera, etiam ſi hoc prædeſtinationis beneficiũ in hac vita nobis maneat occultum, tamen ſigna quædã illius haberi poſſe: inter quæ maximum eſt perſeuerantia in vita pia & ſancta. Qui enim multis annis in timore Domini vixit, atq; omni ſtudio peccata mortalia fugit, pie poteſt credere, quod, vti Apoſtolus loquitur, confirmabit eũ Dominus vſque in finem ſine crimine in diem aduentus Domini & quod vti incepit, ſic finiet. 2. conſidera, neminem quidem de hac perſeue-

1. Cor. 1.

rantia

rantia posse esse securũ, nam & Salomon, cum diu piè vixisset tandem defecit tamē quia vna hyrundo non facit ver, & prouerbium est, *Adolescens iuxta viam suam, etiã cum senuerit, non recedet ab ea*: humiliter de infinita DEI bonitate præsumi potest, quod qui ita perseuerat, electorum numero sit asscriptus, sicut præsumit se saluandum: hoc enim illud præsupponit. *Prou. 22.*

CONSIDERA, quanti faciendum sit hoc beneficium, ac proinde quantę gratię tibi pro eo sint agendæ DEO opt. max. Primo enim nihil excellentius, vel sublimius esse potest fine & scopo prædestinationis: est enim ipse DEVS, vel æterna diuinæ visionis, & omni voluntate plenissima fruitio, quod bonum est omnium maximum, quo maius desiderari non potest. Deinde prædestinatio est antiquissima, quæ non incepit cum mũdi constitutione, sed mũdo multo antiquior, imò ipsi DEO coæua qui quemadmodum ab æterno est, sic ab æterno dilexit suos, & te. Tertiò, quia est electio immutabilis. quod enim Deus semel voluit & decreuit immutari nõ potest. *Ego* DEVS, inquit ipse, apud prophetam *& non mutor*. Quarto, quod te cum paucis aliis inter tot centena millia homi- 3.

num, qui sæpe meliores fuerunt, dignatus sit eligere, in numerum prædestinatorũ, idque ab omni æternitate; quod pectori diuino tui memoria insculpta fuerit ante omnia secula, quod pro filio Dei adoptiuo habitus sis, & in splẽdoribus Sanctorum, cum Pater cœlestis dixit filio naturali. *Ego hodie genui te.*

MEDITATIO VIII.

De beneficio vocationis ad Religionem, quæ est pro Religiosis.

1. CONSIDERA, si religiosus sis, aut desiderio ingrediendi religionem tenearis, hoc beneficiũ quoque esse peculiare, & post diuinam prędestinationẽ omnium maximum, paucisque concessum, & ideo
Matt. 19. Christus dicebat de illo, *Qui potest capere capiat.* Et *Si vis perfectus esse, vade & vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & veni sequere me.* Religio enim est status perfectionis, non quod omnes perfecti esse debeant, qui eam suscipiũt, sed quod quotidie proficiendo per obseruationem non solum præceptorum, sed etiam consiliorum diuinorum debeant ad vitę Christianæ perfectiones tendere. Hæc est, dempto mar-

pro martyrio angustissima porta & arctissima via quæ ducit ad vitam æternam, & pauci sunt, qui inueniunt eam. In hac, si quis conuenienter suę regulę in vita pia & sancta perseueret, probabilissimum argumentū habet se esse in numero prædestinatorum. *Matth. 7.*

Considera, causam cur hoc beneficium tanto sit in pretio habendum. Vna est quia in S. Scriptura sola temporalium facultatum in pauperes propter Christū distributio, amplissimā habet promissionem à Christo, vt quod magnū thesaurū eiusmodi habituri sint in cœlo. deinde, quod centuplum in hoc seculo accipient quoad domos agros, & fratres, & in futuro vitā æternam. Quid ergo habebūt, qui prætereà se castrant propter regnum Dei, & voluntatem suam, ac iudicium subiiciūt voluntati hominis loco Dei. & hoc palam solemni vel simplici professione Deo, & omnibus Sanctis vouent vti faciūt omnes veri religiosi: Altera est, quia S. Patres cōparant ingressum in religionem alteri baptismo, eo quod per illum homo, sicut per baptismum liberetur ab omnibus peccatorū pœnis S. Gregorius addit, sicut holocaustū excedit alia sacrificia, sic ingressum *Matt. 19. Marc. 10. Athan. in vita S. Anton. Hier. ep. 25. Greg. hom. 20. in Ezech.*

MEDITATIO IX.

De nouem bonis religionis à S. Bernardo descriptis. hoc rythmo.

IN RELIGIONE

HOMO.

Viuit purius, cadit rarius, surgit velocius, incedit cautius, quiescit securius. irroratur crebrius. purgatur citius, moritur confidentius: muneratur copiosius.

CON sidera primum, cur VIVAT PVRIVS, nempe I. ob puritatem intentionis, quia omnia facit, ad Dei gloriam, & animę salutem. *Si oculus tuus fuerit simplex*, ait Christus, *totum corpus tuum lucidum erit*, 2, ob puritatem à peccatis mortalibus, quæ sola animam verè impuram faciunt, quia boni religiosi malunt mori, quam scienter peccare mortaliter. 3. ob puritatem mentis & corporis angelicam, quia promiserunt DEO & religioni castitatem, II, Considera, cur CADAT RARIVS, nam, quia in ea rara vel nulla sunt offendicula, vel lapides scãdali, in quos impingat. 2. nulli laquei dæmonis. ratione opum, honorum, vel voluptatum

1. Mat. 6

1. Tim. 6. mundi, quos appetat. *Qui enim volūt diuites fieri*, ait Apostolus, *incidunt in laqueum diaboli*. Hic autem non solum non vult diues fieri, & magni haberi, sed etiam paupertatem amat tanquam matrem, & cupit ab omnibus contemni. 3. quia econtra multa in ea sunt adminicula Superiorū, confessariorum, & Præfectorum spiritaliū, à quibus sustentetur, ne cadat. III Cōsidera, cur SVRGAT VELOCIVS. quia lapsus ei⁹ ordinariè nō sunt nisi veniales, qui multis modis expiari queūt, oratione Dominica, aqua benedicta, tunsione pectoris, confessione generali, gemitū, actu feruenti caritatis, &c. 2. quia à multis sociis fratribus potest subleuari. Vnde dici-
Eccl. 4. tur *Væ soli, quia non habet subleuantem se*. 3. quia angelica ministeria in angelico isto
Marc. 10. statu ei sunt propriora, & diuina præsidia nomine *centupli in hac vitæ*, sūt promissa.

2. Considera bonum quartum, cur INCEDAT CAVTIVS. nempe I. quia sicut Deus nullum relinquit peccatū impunitum, sic religio omnes lapsus expiat per pœnitentiam. 2. quia in religionum regulis omnes fere imperfectiones ꝓhibētur, in quos aliquis incidere possit. 3. quia omnes Superiores, æquales & inferiores habet suo-

ber suorum morum inspectores & quasi obseruatores, quibus cauet, vel minimam dare occasionẽ offendiculi. II cur QVIESCAT SECVRIVS. nempe quia I. expers est omnis curæ rerum ad victum, vel amictum necessariarum. *Nemo militans Deo*, ait B. Paulus, *implicat se negotiis secularibus*. 2 Tim. 2.
2. quia nullum bellum vel exiguũ habet, cum mundo, quẽ deseruit, & carne, quam per mortificationis virtutẽ crucifixit cum vitiis & concupiscentiis. 3. quia summa fruitur cõsciẽtiæ pace. *Secura mens*, ait Sapiens, *quasi iuge conuiuium* III. Considera, bonum sextum, cur IRRORETVR CREBRIVS. nẽpe I. quia in quotidianis exercitiis spiritualibus orationũ, meditationũ, sacrificij Missę, & Cõmunionis sępe particeps fit diuinarũ inspirationũ, *Super quem requiescet spiritus meus*, ait Dominus, *nisi super humilem & quietũ, & contritum corde?* 2. cõsolationũ cœlestiũ etiã in mediis afflictionib. vt ieiuniis, disciplinis, ciliciis. 3. nouarũ virtutũ & donorũ Spiritus sãcti. Gal. 5. Prou. 15. Is. vlt.

CONSIDERA bonum septimum, cur PVRGETVR CITIVS. nempe I. quia in ea vsitatum est quotidianũ examen conscientiæ tam particulare, quam generale, in quo inquirit in singulos lapsus, 3.

dolet & emendationem proponit. 2. quia crebro iteratur confessio sacramentalis & post illam deuota communio 3. quia in ea frequentes sunt satisfactiones pro expiandis pœnis peccatorum, tum sponte susceptæ, tum à Superioribus, Confessariis, vel regula iniunctæ, quas si sedulo seruet, purgatione opus non erit in altero seculo.

II. Considera cur MORIATVR CONFIDENTIVS, nempe I quia scit promissionem generalem, & specialem esse infallibilem. Generalem, *Qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit* Et specialem. *Vade & vende omnia, & habebis thesaurum in cœlo.* 2. quia scit, prouerbium esse, qui bene vixit, & angustam viam tenuit, nō posse male mori, secularesque solitos sub mortem dicere. Vtinam in religione tali vel tali vixissem 3. quia, vt supersint adhuc aliquæ imperfectionum reliquiæ expiandæ nouit se habere in extrema hora ex priuilegio Ordinis indulgentiā plenariam, ac ante & post mortem communionem omnium sui Ordinis precum & sacrificiorum, aliorumq; operū bonorum. III Cōsidera, cur REMVNERETVR COPIOSIVS nempe I quia qui relictis omnibus secuti sunt Christum sedebunt super sedes

Matt. 10. & 19.

Matt 19.

duode-

duodecim iudicantes, & centuplum accipient in hac vita, & in futuro vitam æternam. Centuplum accipiunt, quia pro Patre vno relicto, in religione plures spiritales patres, pro fratre plures fratres, pro vna domo plura collegia vel cœnobia. 2. quia, teste Apostolo, *Deus reddet vnicuique secundum opera sua. Et qui seminauerit in benedictionibus, de benedictionibus & metet.* at religiosus quotidie vacat operibus vel religionis orando & laudando Deum, vel humilitatis, vel misericordiæ corporalibus, aut spiritualibus. Deinde qualibet eius opera etiam adiaphora vt dormire, comedere, studere, sunt meritoria, tum quia semper fere est in Dei gratia, tum quia omnia ad Dei gloriam refert, & facit ex obedientiæ virtute 3. quia præter ea quæ omnibus beatis sunt cõmunia, religiosis maximè competunt tres aureolæ, martyrum scilicet, Virginum & Doctorum, quæ sunt accidentalia quædam præmia.

Marc. 10.

Ro. 2.

2*Cor.* 9.

MEDI-

MEDITATIONES

De Peccatis.

MEDITATIO I.

De grauitate peccatorum ex parte Dei.

1. CONsidera *Peccatum* secundum B. Augustinum, *esse dictum factum, vel concupitum contra legem Dei*, hoc est, præuaricationē diuinorum mandatorū. 2 expende, quantum malum sit, & idcirco summo studio cauendum quatuor de causis. Primo quia Deo maximè exosum. *Odio est Deo impius*, ait Propheta, *& impietas eius* 2 quia expiari non potuit nisi sanguine filij Dei 3 quia ex diabolo est, & diabolo acceptissimum. *Qui enim peccatum facit*, ait B. Ioannes *ex diabolo est. quoniam ab initio diabolus peccat.* 4. quia nihil æquè homini noxium.

Sap. 14.

1. Ioan. 3.

2. CONSIDERA, vnde constet Deo esse exosum, nempe ex grauissimis quibus illud castigauit, pœnis, primo in angelis, deinde in hominibus. In angelis quidem,

quos

quos vna cum principe Lucifero, cum esse omnibus naturæ & gratiæ donis in sua creatione ornati, Deique gratissimi, ob vnam superbam animi cogitationē, quasi pares diuino numini esse vellent, è cœlo ad teterrimum obscurissimumq; inferni carcerem deturbauit 2. Considera, quid ibi agant. Nimirum, nec quicquam boni facere, nec quicquam mali omittere ibi possunt, perpetuo dolentes de amissa felicitate, tum naturali, qua beati fuere, tum diuina, qua esse potuerunt, desperantes omnem resipiscendi facultatem, furentes odio in Deum, sibi graues, nobis inuidentes, & omnibus fraudibus ac insidiis homines sanctos circumuenientes, ac denique flammas sempiternas, quibus aduruntur, sed non consumantur, vbicunque sint, secum deferentes.

Considera quomodo in hominibus Deus illud castigarit. Et primo in omnium hominum principe Adamo, quē sua manu formarat, cui imperium orbis terrarum detulerat, quē plurimis naturæ gratiæq; dotibus locupletarat, cui æternā felicitatē promiserat, & in paradyso loco omniū totius mundi pulcherrimo collocarat: hunc enim vna cū cōiuge sua, ob de- 3

cerptum

cerptum è medio paradisi contra mandatum Domini pomum derepente omnibus gratiæ opibus exutum eiecit; è summa felicitate ad summas miserias, ad laborem manuum, ad sudorem vultus, & quod cogitantem reddat attonitum, totam cum eo posteritatem, id est, omnes homines, qui sunt, fuerunt, & futuri sunt vsque ad mundi finem. Nam omnes huius seculi & futuri ærumnæ, vt peccatum originale, & alia, morbi, paupertas, fames, bella, & damnatio æterna ex illo solo Adę lapsu, prodierunt. 2. Cõsidera quam grauiter subinde variis seculis alia quædam peccata in hominibus castigarit; nam tempore Legis naturæ & Noe totum mundum perdidit diluuio, Sodomam & Gomorrham igne & sulphure. Tẽpore vero legis scriptæ murmur Dathan & Abiron, inobedientiam, Saulis, & Dauid adulterium. Ac in noua, mendacium Ananiæ & Sapphyrę, notum est, quã duriter puniuerit, & puniat quotidie vel in vno peccato mortali decedentes in hac vita, nempe æternis inferni flammis.

Act. 5.

MEDI-

MEDITATIO II.

De grauitate peccatorũ, ex parte Christi pro peccatis mortui.

CONSIDERA tantam esse peccatórum nostrorum grauitatem, vt filium Dei de cœlis in hanc terram traxerit, & ad carnem humanã assumendam in qua pro iis expiandis pati posset commouerit. Nam cum malitia peccati lethalis sit infinita, vtpote contra bonitatem Dei infinitam, nõ potuit nisi satisfactione infinita deleri. Vnde vel infinita pœna toleranda erat, quæ in creaturam finitam conuenire nequit, vel tempore infinito, sicut luunt damnati in inferno, vel infinitæ dignitatis persona substituenda, quæ actione aliqua infiniti meriti Deo satisfaceret; cuiusmodi fuit persona Christi, q̃ hoc negotiũ ex incredibili suo amore erga salutem nostram suscepit. 2. Considera inde consequi, sicut peccatori sua peccata in inferno sedem parant, & sicut furi parãt sua furta supplicium, sic peccata cuiusque nostrûm Christo humanam carnem assumendi, & moriendi necessitatem attulisse. 1.

CONSIDERA Christum, vt peccatorum nostrorum, quæ in humeros suos suscepit, 2.

 cepit,

cepit, grauitas magis eluceret, non ſolum vitam duxiſſe laboribus & afflictionibus pleniſſimam, ſed etiã mortem ſuſtinuiſſe omnium acerbiſſimam contumelioſiſſimamq́ue, quo nõ ſolum infinitatem culpę, infinita ſatisfactione, (quod fieri poterat vna gutta ſanguinis, vno gemitu, vna oratione, vno actu caritatis) plenè expiaret, ſed etiam abſolutiſſimo iuſtitiæ modo, id eſt, atrociſſimo cruciatu & pœna expiaret.

3. CONSIDERA, non inde magnitudinem peccati extenuari, quod non pro tuis ſolius, ſed totius mundi peccatis Chriſtus tam atrocia paſſus ſit, ſed potius declarari paſſionis virtutem. Vt enim ſi Solis huius clariſſimi ſolus lucem & calorem percipias, nõ magis tibi ſoli ille lucebit, quam ſi eius ſplẽdore & ardore cũ ceteris mortalibus perfruaris: vtque non minus hominem occidas, ſi ſolus eum gladio confodias, quam ſi decem alios ad cædem faciendam tibi adiungas, ſic vnum peccatum mortale tuum, ad quod expiandum neceſſaria erat paſſio filii Dei, non eſt minus cauſa paſſionis Domini, quam ſi cum reliquis peccatis totius mundi cogitetur coniunctum. Nec minus vtilitatis nobis

affert

adfert passio Christi pro totius mũdi peccatis suscepta, quam si pro te solo eandem suscepisset.

MEDITATIO III.

De grauitate peccatorũ ex parte dæmonum, quia eis maximè placent.

CONSIDERA, inde quoque cognosci peccati, maximè mortalis fœditatem, & ideo magnopere esse fugiendum, quod nihil æquè exhilaret antiquum nostrum hostem diabolum: quod ex tribus signis colligitur. Primum est, quia in tota rerum natura non aurum, non argentum, nõ lapides pretiosos, nõ cibi potusùe lautitias quærit, sed tantum animas, quemadmodum in Genesi adumbratur, vbi dicit rex Sodomorum in persona diaboli. *Da mihi animas, cætera tolle tibi.* Ita enim B. Gregorius exponit. Animas autẽ capere nõ potest, nisi laqueo peccati lethalis. Quam autem anima semel esca peccati capta exhilaret dæmonem, B. Anselmus declarat exemplo pueri, qui filo alligatam auiculam manu retinet, & si quãdo laxato fune longius auolare eam permittat, tamẽ ilico cum magno gaudio & risu retrahit.

Gen. 14.

Lib. Similium. c. 189.

2. CONSIDERA alterum signum, ex quo cognoscimus dæmonem amare peccatũ, nempe assiduas tẽtationes, quibus hominem oppugnat: nunquam enim fatigatur in eo ad peccatum solicitando. Sex iam millia annorũ sunt, quod huic vni studio incũbat quo homines peccare faciat, nouosque quotidie modos delinquendi excogitet, & quo plures in errorem inducit, hoc alacrior & ardentior ad tentationes augendas redditur; quemadmodum colligitur ex libro Iob. Cum enim Deus illum rogasset, vnde veniret, respondit. *Circuiui*
Iob. 1. *terram, & perambulaui illam.* Adeo enim occupatus est in peccato promouendo, vt dormiendi tempus illi non suppetat, sicut
Iob. 30. testatur Iob, cum ab eo tentaretur. *Qui me comedunt*, inquit, *non dormiunt*.

3. CONSIDERA tertium signum, vnde liquet dæmoni acceptissimum peccatum: nempe, quia nunquam eo potest satiari. Licet enim infinita hominũ millia, propter impietatem, & peccatorum fæditatem hactenus in tartara præcipitata sint,
1. Pet. 5. & indies præcipitentur, non tamẽ fames eius expletur, sed pergit *circuire sicut Leo rugiens, quærens quem deuoret*, vt loquitur
Iob 40. Apostolus Petrus. *Absorbebit fluuium*, ait

Iob, &

Iob, *& non mirabitur, habebit fiduciam, quod Iordanis influet in os eius* Os eius infernus est, fluuius in illud influens sunt peccatores, qui magno cum impetu, velut rapidissima flumina, hiatu inferni absorbentur. In vitis Patrum narratur principem dæmoniorum summo honore satellitem quendam suum dæmonem affecisse & in throno regio collocasse, quod monachum quendam, cui per quadraginta annos insidias struxerat, ad vnum luxuriæ peccatum pertraxisset. 2. Considera, sicut mali angeli magnopere ex lapsu hominis exhilarantur, sic contra bonos angelos summopere lætari hominis conuersione. *Gaudent enim super peccatore*, vt est apud *Luc.* B. Lucam, *pœnitentiam agente.* *15.*

MEDITATIO IV.

De grauitate peccatorum ex parte effectuum.

CONSIDERA, animam tuam ad imaginem & similitudinem Dei conditā, dum perseuerat in gratia & amicitia Dei, tam splendidam esse, totque donis spiritalibus ornatam, vt creator ipsius delectetur habitare in illa. simulatque vero, in peccatū lethale consenserit, tam spurcā & abom- 1.

abominabilem reddi, vt peccator si copia eam videndi daretur, aspicere eam præ horrore non possit. Nam omnibus beneficiis diuinis spoliatur, & quum plurimis malis obruitur. Quod ad beneficia attinet. Primo Deus ab ea recedit. 2. perdit eius gratiam & amicitiam. 3. familiaritatẽ Spiritus Sancti 4. participationem meritorum Christi. 5. paternam Dei prouidẽtiam. 6. virtutes infusas, & dona Spiritus sancti. 7. pignus regni cœlestis. 8. Communionem bonorum Ecclesiæ. 9. pacem & securitatem conscientiæ, 10. meritum & fructum omnium bonorum operum ipsamque vitam æternam.

2. Considera, quanta mala adferat consensus in idem peccatum. Primo enim Dei odium conciliat & iram. 2. turpissimis sordibus animam conspurcat. 3. ream efficit æternæ damnationis. 4. delet è libro vitæ. 5. præsidio angelico destituit. 6. seruituti dæmonum subiicit. 7. remorsum affert conscientiæ. 8. periculum in grauiora peccata labendi. 9. obligationẽ peccata deflendi, pudorem confitendi, & laborem pro iisdem satisfaciendi. 10. hominem commutat in bestiam, secundum

Psal. 48 illud. *Homo cum in honore esset, non intellexit : &*

xit: similis factus est iumentis insipientibus.
2. Considera, cum hæc fide Catholica verissima esse credamus, quam horribile sit quod tam facilè in peccatum mortale labamur. Cum tamen ad nomen solum peccati mortalis ita exhorrescere deberemus ac si fulmen de cœlo caderet, vel si infernus ipse ad nos absorbendos dehisceret.

CONSIDERA, etiam peccato veniali Deum offendi, licet non tam grauiter, vt propter illud gratiam suam nobis subtrahat; & ideo pietatis amantibus est fugiendū ob sequentes eorū effectus. 1. quia obligat ad pœnam huius vitæ, vel futuræ in Purgatorio. 2. animam nonnihil deturpat. 3. minuit caritatis feruorem, sicut aqua flammā. 4. animi vires debilitat, sicut onus ambulantē. 5. retardat gloriam æternam. 6. minuit meritum & gloriam vitæ æternæ. 7. disponit ad peccatū mortale. 8. obstaculum ponit nouæ gratiæ. 9. impedit deuotionem in orando, & progressum in vita spiritali, atque vt Deum non perfectè amemus. 10. quia displicet Deo, & angelis. & ideo non licet peccatū veniale committere, etiamsi spes affulgeret totum mundum per illud conuertendi ad Christū. 2. Considera dicta Patrum. 5.

nam S. Augustinus ait nullum peccatum esse tam paruũ, quod contemptum non fiat magnum S. Hieronymus dicit non esse in peccatis leuibus considerandũ, quod sint parua, sed quod magnus sit Deus, cui displicent. S. Gregorius scribit, veniale aliquãdo periculosius esse mortali, eo q hoc facile notetur, illud nõ item. Sic multæ paruæ guttæ subeuntes carinam, quia notatæ non sunt, tandem submergunt nauem, quam magni fluctus non submersere.

MEDITATIONES

De Miseriis, in quas natura humana per peccati malum prolapsa est.

MEDITATIO I.

De miseria natiuitatis humanæ.

1 CONSIDERA solos primos parentes nostros Adam & Euam, vt docet S. Gregorius, perfectè cognouisse humanæ vitæ miserias, quia soli felicitatem, in qua creati erant, experientia ipsa didicerant, nos autem, qui in miseriis nati sumus & educa-

educati, velut phrenetici miserias nostras non sentimus, & ideo sicut illi qui loca malè olentia incolunt, fœtorem non olfaciunt, tollente sensum longa consuetudine, ita nos non abhorremus etiam perpetuo, neglecto cœlo in huius vitæ miseriis perdurare. 2. perpende, quomodo possis à tam graui errore liberari: nempe si accuratè meditando examines primum natiuitatis humanæ miserias, deinde totius vitæ curriculi.

Considera, Deum hominem creasse, vt docet Scriptura, ex limo terræ, id est ex vilissima totius mundi materia. Itaque licet Rex sis, Cæsar vel Papa, tamen non es nisi gleba, fimus & limus, qui omniũ calcatur pedibus: modum conceptionis humanæ esse tam fœdũ, vt Christus, licet illudi & conspui se pass⁹ sit à vilissimis mãcipiis, & non homo, sed vermis haberi, tamen eo modo concipi noluerit. 3. quid miserius muliere parturiente: quis dolor intollerabilior, quis planctus miserabilior? 4. bestiæ, dum nascuntur, prodeunt vel calceatæ, vel lana, squamis, corio, aliisve rebus tectæ. Solus homo nudus prodit cũ immunda tunica, & galero immũdiori. Item illæ simulac natæ sunt, natant, vo- 2. Gen. 1.

lant, currunt & quærunt necessaria, sine magistra: solus homo nihil scit, nihil potest, nisi aliorum vlnis portetur, aliorumque manibus foueatur, sed nec edendi, bibendique modum habet, nisi doceatur. Natura nihil demum eum docuit, nisi plorare: & vix ante quadragesimum diem post ortum ridet.

3. CONSIDERA, quid aliud sit corpus humanū, quam testa putrida, aut vas corruptum, cui quicquid infunditur mox acescit Quid aliud quam saccus stercoribus fartus, & candida niue tectus, qui foris quidem pulcher apparet, sed intus excrementis, & sordibus plenus est. vbi gentiū tam sordidū volutabrū reperitur? vbi terrarum existit stagnum tot fætores infra supraque exhalans? Arbores, herbæ, bestiæ multæ gratissimi odoris excrementa effundunt, at homo solus tam abominanda eiicit, vt non nisi cloaca quædam sordium videatur. Hoc Ethnicus Plotin⁹ quondam perpendens, nunquam passus est corporis sui effigiem depingi, satis esse sibi asserens, quod onus tam immundum & anima sua indignum toto vitæ tempore circumferre cogeretur.

MEDI-

MEDITATIO II.

De miseria breuitatis humanæ vitæ.

CONSIDERA, raro ad annum septuagesimum, aut, vt maximum, ad octogesimum peruenire. Nam Propheta ait. 1.
Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta Ps 89.
anni. Si autem in potentatibus octoginta anni, & amplius eorum labor & dolor. 2. considera, si numerum dierum subtiliter inire velis, tẽpus infantiæ, pueritiæ, & somni esse excludendum. nam vita infantis & pueri potius bestiæ est, quam hominis, cum in ea nihil, discatur vel agatur homine dignũ. Dormiens quoq; potius mortuus, quã viuus censetur, ob rationẽ, sensusque sepultos. Vnde & Poeta somnum vocauit gelidissimæ mortis imaginem. Cum autem homo quotidie octo horas & sæpe plures somno tribuat, sequitur tertiã partem vitæ solo somno illi detrahi, ac proinde etiam in longæuis vitã esse perbreuẽ.

Considera, si hanc vitam cum æterni- 2.
tate conferas, quam breuis futura sit. Sa- Eccl.
piens ait vitam hominis longissimam esse 18.
100. annorũ. Quid autẽ sunt centũ anni, si cum æternitate conferantur? certe nil aliud quã guttula aquæ cũ immẽso mari.

Si enim

Si enim totus mundus collatus cum cœlo extremo est instar puncti, quid tempus vitæ nostræ collatum cum æternitate erit, nisi minus quam momentum, imo nihil. Hanc breuitatem cum æternis pœnis suis collatum agnoscunt damnati in inferno, dum ita apud Sapientem loquuntur. *Quid nobis profuit superbia, aut diuitiarum iactātia, quid contulit nobis? Transierunt omnia tanquam umbra, & tanquam nuncius præcurrens, & tanquam nauis, quæ pertransit fluctuantem aquam, cuius cum præterierit, non est vestigium inuenire: aut auis, quæ transuolat in aere, cuius nullum inuenitur argumentum itineris illius: aut tanquam sagitta in locum destinatum. Ita & nos nati continuo desiuimus esse, & nullum virtutis vestigium valuimus ostendere.*

Sap. 5.

CONSIDERA hinc sequi, nullam posse maiorem esse amentiam, quā sempiternas, intolerabilesq; pœnas momentanea tantillæ vitæ voluptatula sibi mercari. Et cū hæc vita tam breuis sit, futura verò tam longa, quæ potest stultior esse amentia, quam huius vitæ res tā solicitè accurare, & de his quæ ad vitam æternā pertinent, nolle semel cogitare. 2. Considera, cur æterna sapientia voluerit hanc vitam esse breuem,

breuem, nempe primo, quia ſciebat hanc vitam nobis non eſſe niſi continuam militiã, exilium, & miſeriam, ac idcirco ab ea cito nos liberaret, & ad patriam cœleſtẽ reuocaret. 2. quia ſummo amore nos cõplectitur; iam autem conſtat eum, qui aliquem amat, ægrè dici poſſe abeſſe ab eo quem amat. 3. vt eo magis vitam præſentem contemneremus, & aſpiraremus ad æternam.

MEDITATIO III.

De miſeria incertitudinis hum. vitæ.

CONSIDERA, breuitatem vitæ, ſi nobis certo conſtaret, fore tolerabiliorem, vt ſi v.c. conſtaret nos 50. 60. 70. annis victuros, at hoc quoque incertum eſt. *Neſcit homo*, ait Sapiens, *finem ſuum, ſed ſicut piſces capiuntur hamo, & ſicut aues laqueo comprehenduntur, ſic capiuntur homines in tempore malo, cum eis extemplo ſuperuenerit.* Vnde ſcitè dictũ eſt. *Morte nihil eſſe certius, hora vero mortis nihil incertius.* Atq; ideo Sapiens quidã vitam humanam cõparat bullis tempore pluuiæ ſuper aquam natitantibus, quarum quædam mox vt ebullierunt reſident, aliæ verò paulò quidem diutius fluctuant, ſed omnes tandem euanc-

1. Eccl. 9.

euanescunt. Alii enim homines in vtero materno pereunt, alii in infantia, alii in pueritia, alii in adolescentia, vel virili ætate, alii in senectute. Deinde, alii sani subito pereunt, vel morbo, vt apoplexia, vel casu, vt submersione, vel vi aliunde illata, vt gladio, sclopo, lapide. Alii ex inguuntur morbo breui vel diuturno.

2. Considera, cum terminus vitæ nostræ tam sit incertus, quando sit nostra temeritas, quod tam securè, tamque negligenter viuamus, immemoresque simus verborum Christi toties clamantis.

Matt 24. *Vigilate, quia nescitis, qua hora filius hominis venturus sit.* quasi dicat, cum horā nesciatis, omni hora vigilate, & quia diem nescitis, omni die vigilate, &c 2. considera, vt energiam verborum Christi intelligas, cur excubiæ perpetuæ in vrbibus & castris hosti vicinis habeantur; certe non alia de causa, quam quod præsidiarii ignorent, quando hostis venturus sit, si enim scirent, tunc certe tempore intermedio somno & quieti vacarent. Cum ergo eadem prorsus incertitudo sit de hora mortis nostræ, cur non similiter vigilemus? Certe anima nostra, pretiosior est omni-

omnibus mundi vrbibus & castris, & si spectes lytrum quo redempta est, etiam angelis. Deinde hostes animæ sunt plurimi, potẽtissimi & callidissimi, qui noctes diesque insidiantur, & iactus aleæ in hoc consistit, vt simus parati ipso momento quo mors venit, vt liquet ex parabola de fatuis virginibus, quibus imparatis clausa est ianua. *Matt. 25.*

3. CONSIDERA, cur DEVS voluerit nobis incertũ esse exitum vitæ. Vna causa est, quia multi, si scirent se 60. vel. 70. annis victuros, differrent pœnitentiam, & grauiora peccata committerent: dum vero nesciunt, non differunt pœnitentiam, ne forte in peccatis moriantur. 2. si econtra scirent, se non diu victuros, multa bona opera ꝓximo salutaria omitterent, ac tantum propriæ saluti vacarent. Deinde in conuersatione humana forẽt, melancholici, tetrici, & fastidiosi, communemque pacem & concordiam turbarent. 3. si quis æger sciret infirmitatem suam non fore vltimam, non cõfiteretur, non communicaret, non inuocaret sanctos, nõ imploraret auxilium aliorum in Missis, & alia bona omitteret: quia autem nescit, sæpe diligentissimè cõfitetur,

& qui-

& quidem de tota vita, vota edit, eleemosynas in pauperes profundit.

MEDITATIO IV.

De miseria fragilitatis humanæ naturæ.

1 CONSIDERA vitam nostram non tantum esse breuem & incertã sed etiam fragilem multisque periculis expositam: sic vt vitrum non sit fragilius. Pestilens odor, infectus aer, sol feruentior, hyems acrior sæpe vitam nobis eripiunt, non solum infãtibus & pueris, sed etiam viris. Si rogaris, cur iste vel ille obierit? Responsio in promptu est. Ex haustu aquæ frigidæ, quã sũpsit auidius, ex potu vini quo se obruit, ex nimio dolore, vel terrore, ex spina hærente in gutture, ex ictu serpentis, ex demorso digito a fele, &c. 2. considera dictum Isaiæ de hac materia. *Vox dicentis*, in-

Is. 40. quit *clama: & dixi, quid clamabo. Omnis caro fœnum, & omnis gloria eius quasi flos agri. Exsiccatum est fœnum, & cecidit flos, quia spiritus Domini sufflauit in eo.* Quæ

Lib. 3. Hexa. c. 7. enim firmitudo in carne? ait in illa verba Ambrosius, quæ salubritas potest esse diuturna? Hodie videas adolescentem validũ, grata specie, suaui colore, crastina die tibi

tibi facie & ore mutatus occurrit, Hodie nobilis & diues triumphat, cras in carcerem rapitur.

Cōsidera eandem fragilitatem, quæ est in corpore, cerni etiam in anima nostra? vnde D. Paulus scripsit nos thesaurum, nēpe gratiæ, gestare in vasis fictilibus. Tam enim multa sunt in hoc mundo pericula lapsus, tot sunt vbique laquei à mundo, carne, & dæmone ad irretiendas animas dispositi, vt Propheta dixerit. *Pluet Deus super peccatores laqueos.* Quos aliquando in visione conspiciens S. Antonius exclamauit. *O Domine, quis tandem euadet omnes istos laqueos?* Hinc est, quod tot animæ pereant quotidie, sic vt B. Bernardus non vereatur dicere, sicut ex decem nauibus in Oceano vix vna in portum peruenit sic ex decem animabus vix vnam loqueos mundi euadere, & ad vitam æternam peruenire. Nec in cœlo securitas fuit, vnde cecidit Lucifer cum tot angelorum millibus. Nec in paradiso, vnde expulsus est Adam cum Eua, nec in schola Christi, in qua periit proditor Iudas, nec in primo cætu Christianorum, in quo Ananias cum Sapphira extinctus est, vt discas te, etiāsi in sanctissima religione viuas, needum esse securum.

2. 2. Co. 4. Ps. 10. Athā. in vita

3. Considera causam cur Deus tam fragilem humanam vitã esse voluerit, nempe vt ea ob oculos posita citius à peruersa vita resipisceres: quod enim alius est interstitium inter te & tartarum, nisi caduca & fragilis ista tua vita? quę hodie florẽs, cras forte exarescet? Quod vt melius intelligas imaginére tibi te videre hominem aliquẽ è tenui filo pendentem, cui subiectus sit puteus profundissimus: & cogita quanto ille in metu sit, ne filo rupto in illum corruat: quid nõ offerat, vt periculo illo eximatur? In non minori ruinę periculo, imò maiori est quiuis homo existens in peccato mortali, filo n. vitæ semel rupto corruet in puteum altissimum inferni, in flammas perpetuas è quibus nunquam emersurus est. Quis vero in tanto periculo luxuriari, voluptati indulgere, ridere queat?

MEDITATIO V.

De miseria inconstantia vitæ humanæ.

1. CONSIDERA vitam humanã illam quoque habere mise iam, quod mutabilis

sit. &

sit, & inconstans. Vnde Iob. *Homo*, inquit, *natus de muliere, breui viuens tempore, multis repletur miseriis: qui quasi flos egreditur, & conteritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eodē statu permanet.* Homo enim nunc sanus est, mox æger, nunc lętus, mox tristis, nunc quietus, mox turbatus: nunc dubius, mox certus; nūc timidus, mox audax, nunc vult, mox non vult, nunc ridet, mox flet. Breuiter, tot sunt mutationes, quot occurrunt circumstantiæ, & accidētia, vt nec luna, nec Euripus vllus sæpius mutetur. Mare non mouetur, nisi cum vēti mutantur: sed in homine sunt continuę mutationes, siue sæuiant venti siue tranquilla sit malacia. t. 14.

Considera hanc mutabilitatem maximè cerni in Saluatore nostro, qui quo die cum maximo gaudio populi receptus est in vrbem Hierosolymam, eodē ab omnibus sub vesperam derelictus est. Prius obuiam processerant Christo cum ramis virentibus, quatriduo verò post aridis ramis percusserunt eius caput. Ante vestimentis suis se exuerunt, vt sternerent in via; post vero eum vestibus propriis spoliarunt, vt flagellarent & crucifigerent. Prius clamabant, Benedictus qui venit in nomi- 2.

ne Domini: paulo post autem acclamarũt Pilato Reus est mortis, crucifige eum. Nõne hæc magna & subita fuit mutatio? Hinc disce, quis sit exitus honorum & dignitatum huius seculi: nec amplius confide eius amicitiæ & prosperitati, quia inconstans est & mutabilis. Cõfide autẽ in solo Deo, eiusque gratia & amicitia: Ille enim solus immutabilis est, & verus amicus in aduersis æquè ac prosperis.

3\. Considera quanta mutatio & vicissitudo sit etiam in rebus maximis huius vitæ, vt in regnis & imperiis. Monarchia huius mundi cæpit quidem in Assyrijs, sed non perstitit diu, migrauit enim ad Persas, & paulo post ab his ad Lacedæmonios, & ab his ad Romanos, à quibus tandem transijt ad Germanos. Quod si imperium, in quo summa totius mundi dignitas cõsistit, toties translatum est, quid in hoc mũdo firmum esse potest & stabile? 2. considera S. Ioannem scribere tres columnas, quibus

1\. Ioan. 2. insistit mundus, tremere & transituras. *Omne*, inquiens, *quod est in mundo, est concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ, & transit mundus & concupiscentia eius.* Quis ergo non fugiat ex illo? nemo enim manet in domo minãte ruinã.

MEDITATIO VI

De miseria fallacia vitæ humanæ.

CONSIDERA, hanc miseriam longe peiorem esse superioribus, nam vt vulgo dicitur. *Ficta* sanctitas duplex est impietas: sic ficta apparensq; felicitas duplex est miseria. Vnde enim tam longa Dei nobis subrepit obliuio, vnde diuitias tanto studio quærimus, ad honores anhelamus, nulla mortis cura tangitur, nisi quod falso persuademus vitam fore diuturnam, & cassa spe annorũ multorum spacia nobis pollicemur? *Quotidie*, inquit B. Hieronymus, *morimur, & quotidie commutamur, & contra fidem atque experientiam ipsam nos esse æternos credimus* Et iterum. *Nemo enim tam fractis viribus, & sic decrepitæ senectutis est, vt non putet se adhuc annum vnum superuicturum.* Denique de vita haud secus iudicamus, quam si eius breuitas vel longitudo esset in arbitrij nostri potestate. *Ep. ad Nepot.*

Considera, de officijs honoratis & dignitatibus, ac omnibus voluptatibus quã blanda specie se nobis offerant; & quot confestim, vbi ea receperimus, afflictionibus, periculis, curis, inuidijs & laboribus

ſint obnoxia Virgo gaudens pergit ad ædes ſui ſponſi, non enim videt aliud, quam quod foris apparet: at ſi videret ſementem miſeriarum quę illo die ſeminatur, iuſtiorem cauſam haberet plorandi. heu quod moleſtias illa ferret? quot noctes inſomnes ducet, quot in re domeſtica patietur difficultates. 2. cogita, ſi mundus tibi hic blandiatur, id fieri, vt te fallat. ſi exaltet, vt te deiiciat, ſi exhilaret, vt poſtea magis affligat. Dat multa bona, ſed cum felle & dolore mixta Dat tibi liberos, vt gaudeas, ſed poſtea tollit, vt gaudium compenſet maiori luctu. Et neſcio, quomodo natura ita comparatum ſit, vt magis ſemper affligant mala, quam exhilarent eius bona.

3. Conſidera omnem hãc fallaciam oriri ex nimio amore noſtri ipſorum, qui ſic excæcat nos, vt apparentia bona ſemper veris anteponamus. Quia enim nimium amamus hãc vitam, odimus mortem, immò nec ferimus de ea mentionem fieri, & ideo non poſſumus nobis perſuadere eam eſſe vicinam, ne in mœrorem aliquem ex cogitatione incidamus. Hinc fit, vt & alios cito morituros facile credamus, non autem nos: nempe quia non ita tenerè alios, quam nos ipſos diligimus, 2. Conſidera,

dera, & aliam esse causam huius fallacis opinionis, quod plus æquo fidamus vel ætati, vel viribus & sanitati corporis, & non consideramus mille modis hominibus licet sanis quotidie abbreuiari vitam.

MEDITATIO VII.

De multitudine miseriarum huius vitæ.

CONSIDERA, breue, incertum, & fallax, quod in vita nostra est, variis multisque corporis & animæ miseriis esse permixtum, sicut mors potius quam vita appellanda sit. Vnde recte Sapiens. *Occupatio*, inquit, *magna creata est hominibus, & iugum graue super filios Adæ, à die exitus de ventre matris eorum vsque in diem sepulturæ in matrem omnium* 2. considera nullum temporis punctum prætetire, quo non ad mortem festinemus, *Hoc ipsum*, inquit sanctus Hieronymus, *quod dicto, quod scribitur, qnod relego, quod emendo, de vita mea tollitur. quot puncta notarii, tot meorum damna sunt temporum.* Et si vita nostra aliud non est, quam iter ad mortem,

1.

Eccl. 40.

& hora mortis eadem ſit quæ iudicii, quid vita noſtra eſt, niſi iter ad horrẽdum Chriſti tribunal, qui poteſt corpus & animam mittere in gehennam?

2. Conſidera, etiamſi vita noſtra breuis ſit, breuisq; eius voluptas, longam tamen reuera eſſe propter innumeras miſerias. eoq; longiorem, quominus nos miſeros velut phrenetici, agnoſcim⁹. Quoties homo timore, mœrore, dolore exagitatur, etiam ſine vlla cauſa, vt poſſit dicere cũ Iob.

Iob.7. *Quare poſuiſti*, ô Deus, *me contrarium tibi, & factus ſum mihimetipſi grauis*? Quantas moleſtias & labores ſuſtinet homo, antequam panem lucretur? Auiculæ aliæq; beſtiæ ſine ſudore neceſſaria ſibi parãt. ſolus homo noctes dieſq; ſudare debet, *per mare pauperiem fugiens, per ſaxa, per ignes*. 2. conſidera homini illud Pſalmi verè cõuenire. *Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur*. id

Pſ.89. eſt, nos in annis noſtris velut aranea meditamur. Aranea enim vt victum ſibi parte ſe totam euiſcerat, & noctu diuque in reti texendo laborat, & tandem quid capit? vilem muſculam. Sic homo noctu diuque laborat pro vili lucello, & tandem vix panem ſibi liberiſque neceſſarium parat. 3. conſidera, vt homo liber ſit à labore & cura, a-

ra, aliunde tamen alias ei obrepere miserias, primó innumerorũ morborum, quibus pleni ſunt Medicorum libri, deinde bellorum, caritatis annonæ, terræmotuũ, eluuionum, furtorum, aliorumq́ue infortuniorum à beſtiis & ipſis hominib. Quot enim quotidie homines in bellis & extra, gladio, bombardis, aliisq́; armis ab hominibus conficiuntur? Iulius Cæſar paucis copiis plus quam decies centena hominũ millia trucidauit, & tamen omnium Imperatorum clementiſſimus dicitur. Quid feciſſet, ſi fuiſſet tyrannus.

Conſidera, præter hæc omnia, ſingularum ætatũ proprias miſerias. Quid aliud eſt infans, niſi beſtiola rationis expers in ſpecie humana; quid adoleſcẽs, niſi equus indomitus, vel vitulus? quid ſenectus, niſi omnium morborum & moleſtiarum ſaccus? Senex deſerit mundũ, & à liberis ſuis deſeritur, deſerunt eum propria membra & ſenſus: deſerit & ſeipſum, cum ſæpe delirus fit & ratione vti neſciat. Et tamen optant omnes, quacunque in ætate ſint, fieri ſenes. 2. Conſidera, nullum hominem ſua ſorte eſſe contentum, quantumuis ſit potẽtiſſimus. Quot imperatores ſe ſponte imperio abdicarunt? Quot Epiſcopi E- 3.

Episcopatu? viuunt homines omnes, sicu infirmus, qui nihil aliud agit, quam vt se e vno latere in aliud voluat, & reuoluat, spe rans maiorem quietem, quam non inue nit, & nescit causam inquietudinis suę esse internam infirmitatem; Considera Deũ tot amaritudinibus miscuisse vitã nostrã vt ad eius fastidium nos prouocaret, & ad vitam æternam omnium miseriarum expertem pelliceret. Si enim iam, cum tot ę-rumnis quotidie obruimur, tam ægrè ex statione vitæ huius discedimus? quid faceremus, si omnia prosperè & iucundè nobis in hac vita succederent?

MEDITATIONES

De Quatuor nouissimis

MEDITATIO I.

De Morte.

ORATIO præparatoria erit. Posito ob oculos Deo rogare eum præsentem, vt omnes cogitationes tuas verba & opera dirigat ad suam gloriam, tuamque salutem.

PRA-

Prælvdium Imaginare teipſum decũbentem in lecto morti vicinum, à medicis deſperatum, depoſito ad caput cereo, ad pectus imagine crucifixi, extremam iam animam ducere.

II Prælvdivm. Ora Deum vt gratiã tibi concedat, fructum aliquem ex conſiderationemortis capiendi.

Considera, ex vna parte mortem eſſe certam & ineuitabilem: *Statutum eſt enim*, ait Apoſtolus, *hominibus ſemel mori*: ex alia verò parte quoad tempus & horam locum etiam & modum eſſe incertiſſimum. Imò maximè hominem perſequi ſolere, cum minime de eius aduentu cogitat, iuxta illud Pauli. *Dies Domini ſicut fur in nocte ita veniet: cum enim dixerint, pax & ſecuritas, tunc repentinus eis ſuperueniet interitus.* 2. conſidera quomodo affectum ſe ſentiat is, qui omne ſuum ſolatium in vita diuturniore poſitum habet, quando monetur medicum nullam ſpem dare vitæ. Talis enim mox obiicit oculis mentis perpetuum ſuum ex mundo exiliũ, videt iamiam ſe abſtrahendum, à parentibus, cognatis, amicis, ſociis, fauore Principum, dignitatibus, palatiis, agris, vineis. Dein-

1. Heb. 9.

1. Thes. 5.

Deinde, quod longe acerbius, animam à corpore tantopere amato auellendam quam pœnā nullus verbis exprimere potest, quia nullus expertus est, nisi qui extremum spiritum reddidit.

2. Considera, quam anxius idem sit futurus, cum sentiet se incertum de salute. Primo ob multitudinē peccatorum 2. quod tunc multorum recordabitur, ante obsitorū. 3. quod quæ aliâs leuia visa sunt, tūc grauissima apparebunt. 4. quod tunc maximè dubitabit, sitne in odio vel amore Dei. 5. quod anceps hærebit, an veram de peccatis habeat contritionem: ac tandem ita attonitus sit, vt nesciat, quo se vertat. 2. Considera, si Deum respexerit, imminebit Deus ei iratus, distringens instar vindictæ gladium: si oculos depresserit, videbit sepulcrum tetrum odorem exhalās suo corpori paratum; animæ verò, quam negligēter habuit, apertam inferorum abyssum. si seipsum ingressus fuerit, inueniet turbā peccatorum, quorum conscientia eum æternis addicat suppliciis. Si vero circumspexerit, videbit circumstātium dæmonū copias, codicem criminum explicantes, & patulis faucibus in prędam inhiantes. Volet quidem miser fugere seipsum, sed fieri non

non poterit: volet terga vertere, sed non concedetur.

Considera extremum conflictum cum vita, agonem & angorem mortis, quãdo cereus accenditur, & in aurem inclamatur vt corde saltem si non ore, se Deo cõmendet. Quo puncto etiam sanctissimi quiq; magno metu cõcuti solent, vt S. Hilarion clamans. *Egredere anima mea, quid times, septuaginta annis seruiuisti Deo, & mori times?* perpende, quomodo tunc totus pallescat, extrema manuum pedumque frigeant, oculi concidant, corpus totum sudore madescat, pulsus languescat, anhelitus ęgre trahatur, pectus constringatur, & palpitet, ac mox subeat lethalis oppressio, & aculeus mortis, quo cogitur anima è corpore migrare 3. expende, quomodo anima egressa corpus tam laute & honorificè ante ornatum & tractatum, tam deforme & horribile redditur, vt omnes ab eo intuendo & tangendo abhorreant, ac ipsi amici mox laborent, vt inter quatuor vel quinque asseres cum veteri indusio inclusum in terram à vermibus consumendum defodiatur.

Concludes, colloquio cum Deo, quo petes hæc tuo animo ita infigi, vt dinceps

sic

sic vitam instituas tuam, quemadmodum velles instituisse, quando ad agonem mortis perueneris: qui enim bene viuit, non potest non bene mori.

MEDITATIO II.

De morte iustorum & piorum.

Sap. 3.

IVstorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace.

1. CONSIDERA mortem, licet in se, vt dictum est, sit horrenda, eam tamen ab hominibus piis & religiosis, qui eam habẽt pro ærumnarum huius vitæ termino, & æternæ felicitatis principio, cum desi-
Ps 43. derio expectari: qui cum S. Propheta dicunt. *Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad*
Phil. 1. *te Deus.* Et cum Apostolo: *Cupio dissolui, & esse cum Christo.* 2. considera inde non sequi iustos nõ reformidare mortem naturaliter, cum & Christus, vt homo, timuerit, sed lõge aliter quam peccatores; hi enim caussam timendi habent, & sæpe de salute de-

sperant,

ſperant, iuſti verò etſi ex infirmitate naturę, dum mors inſtat, turbentur, tamē quia ſciunt poſt mortem ſe felicius victuros, gaudent. Itaque timendo lætantur, & lætando timēt: ſicut S. Martinus qui in morte aſtanti dæmoni fidenter dixit. *Quid hic aſtas cruenta beſtia, nihil in me funeſte reperies: ſinus Abrahæ me recipiet.* Et S Ambroſius, *non timeo mori, quia bonum Dominum habemus.* *Sulp. in vita.* Paulin. in Vita

Conſidera, iuſtis dolores & angores ægritudinis & mortis apparere iucundos & dulces, ob ingens, deſiderium, quo flagrāt patiendi pro Chriſto, & pœnas meritas expiandi. Deinde exiguum metum illis ab hoſte humani generis, quem dum vixerūt ſæpius expugnarunt, poſſe iniici, contra verò pręſto futuram multorum angelorū tutelam & conſolationem, Beatam Virginem, atque adeo ipſum non raro CHRISTVM. Tertio, eoſdem ob bonæ conſcientiæ teſtimonium, percepta Sacramenta omnia, & fiduciam in diuina miſericordia poſitam tantam ſenſuros pacem & conſolationem, vt omni metu depulſo initium quoddam voluptatum patriæ ſint deguſtaturi. Denique nec vllo dolore afficiendos quod diuellantur 2.

lantur ab omnibus rebus creatis, quia iã dudum in vita illis renunciamur, ſcientes ſe per illas impediri, quo minus perfectè ſuo creatori coniungi poſſint.

3. Conſidera, eos potius gauiſuros, quã triſtaturos de ſeparatione animæ à corpore, quia agnoſcent eam in illo tanquam in carcere fuiſſe detentam, in morte autem primò ſolutam vinculis reſtitui veræ libertati, & auolare in ſuam patriam. 2. nec de ſtatu corporis ſui poſt mortẽ vllum mœrorem capturos, tum quod certo credant, illud ſuo tempore cum maxima gloria reſurrecturum, tum quod, ſicut in vita commoda corporis ſectati non ſunt, & nudi Chriſtum nudum ſequi parati fuerunt, ita etiam ex humilitate gaudeãt illud ex terra factum in terram redire. Vnde S. Franciſcus voluit nudus in terra mori, & tamdiu poſt mortem nudus relinqui, donec milliare vnum confici poſſit. S. Arſenius vero optauit illud proiici canibus deuorãdum poſt mortem.

MEDITATIO III.

De Iudicio particulari.

.1 CONSIDERA animã vita defuncti ſolam ineuntem iter in regionem ignotam,

cam, vt ſiſtatur iudicio particulari Dei, quod non minus metuendum eſt quam vniuerſale in fine mundi futurũ, quia qualem inueniet Deus hominẽ, inquit B, Auguſtinus, in ſuo nouiſſimo die, talem iudicaturus eſt in mundi nouiſſimo die 2. conſidera quatuor perſonas in iudicio illo futuras. Prima eſt anima iudicanda, quæ in conſcientia deſcriptam geret totam anteactam vitæ hiſtoriam. 2. eſt Chriſtus iudex ſimul & teſtis, atroci vultu animæ impiæ minas & pœnas ſpirans. 3. ſancti Dei ſumma indignatione eãdem deteſtantes. 4. dęmones peccata exaggerantes, & bona opera extenuantes, Cogita ad quas anguſtias redigetur miſella anima, quando ipſa conſcientia teſte veriſſimas fatebitur omnes contra ſe prolatas accuſationes.

Conſidera examẽ ipſum quod inſtituetur factorum, dictorum, cogitatorum. in quo tria ſunt metuenda. 1. multitudo rerum de quibus reddenda eſt ratio: nam *cui plus datum eſt, plus exigetur ab eo*, 2. iudicis exactiſſima de ſingulis inquiſitio, & ſeuera punitio. nam non ſolum nouiſſimum quadrantem repoſcet, ſed etiam de omni verbo otioſo & cogitationibus occultiſſimis rationẽ exiget. 3. accerima iudicis de

Luc. 12. *Matt.* 12.

Soph. rebus existimatio: *Non enim cogitationes*
1. *meæ cogitationes vestræ, neque viæ meæ, viæ vestræ, dicit Dominus.* Qui studiosus est mũditiei, non potest etiam paruas sordes in pretiosa veste ferre. Sic Christus ipsa puritas non potest ferre etiam minimas in anima nostra sordes. Nos exigua quædã peccata censemus, quæ Deus grauissimè punit. Imò pro peccatis habet, quæ nos peccata esse non putamus, vt quod Oza Leuita arcam cadentem attigit. Vnde Dauid exclamat, *Delicta quis intelligit?*

2 Reg. 6.

Ps. 18.

3. Considera, discussis cognitisq; causis procedendum ad pronunciationem sententiæ multis nominibus formidabilem: 1. ob constantiam iudicis, qui nullis precibus, lacrymis, intercessione, vel excusatione à iusta sententia ferenda deduci poterit 2. ob magnitudinem rerũ de quibus agetur, non enim de pecuniis vel agris, sed de summis bonis vel malis, in omnem æternitatẽ duraturis tractabitur. 3. ob immutabilem sententiam iudicis, quæ nullo iudicio retractari poterit. Deus enim cum summus sit iudex & qui falli in iudicando non potest, ab eo non erit ad alium appellatio. Secundò cogita, quanta trepidatio miseram animam inuadet, quando eleua-

ta ma-

ta manu, conuersis in eam oculis iudex CHRISTVS æternam & irreuocabilem proclamabit sententiam. *Discede maledi-* Matt. 25.
cte in ignem æternum, Dei faciem nunquã visurus, nihil boni vnquam à me habiturus. Deus bone, quæ desperatio, qui fletus, quæ lamenta hic erunt? Tertiò, econtra cogita quando gaudio exultabit anima, cum audiet optatissima verba *Veni benedi-cte Patris mei, possside regnum tibi paratum à constitutione mundi.*

De iudicio vniuersali.

VIDE Meditationem, 26. Dominicæ post Trinitatis, & primã Dominic, 2. Aduentus.

MEDITATIO V.

De Inferno.

ORATIO præparatoria, vt supra, de Morte.

I. PRÆLVDIVM. Imaginare infernum,

locum esse tenebrosum, vastũ, & profundum sub terra positum instar latissimi putei, pice, sulphure, flamma, fumo, viperis, bufonibus, & serpentibus pleni, in quo nil audiatur præter gemitus, suspiria, maledictiones tortorum, & eorum qui torquentur cum perpetuo planctu, & stridore dentium. II. *Prœludium*. Pete gratiam à Deo, vt cordi tuo grauitatem pœnarum, quas dãnati sustinẽt, imprimat, vt hinc iuueris ad vitanda peccata.

1. Considera, in infelici hoc loco tria genera pœnarum inueniri, pœnam sensus, pœnam damni, & vermem conscientiæ, Quod ad sensus pœnam attinet, scias nullum membrum, nullum sensum esse, qui non singulari ibi dolore excrucietur, secũdum multitudinem, & grauitatem criminum per illos cõmissorum: oculus impudicus horrendo dæmonum aspectu; aures confusione lamentorum ibi resonantium nares tetro fœtore: gustus rabida fame & siti; tactus ardore & frigore inexplicabili; memoria præteritarum voluptatum recordatione, & intellectus consideratione bonorum amissorum, & malorum impendentium in omne æuum. 2. considera singulares pœnas, quibus nonnulli puniẽtur

Alia

Alia enim pęna ſuperbi, alia inuidi, auari, luxurioſi, &c. punietur, qua in re maxima apparebit Dei ſapientia & iuſtitia exactiſſime ſingulorum exceſſus debitè caſtigantis. Vnde in Apocalypſi in meretricem ſuper aquas ſedentem, talis pronunciata eſt ſententia: *Quantum glorificauit ſe, & in delitiis fuit, tantum date illi tormentum.* *Apoc. 18.*

3. Conſidera pœnam damni abſq; omni comparatione priore maiorem, quæ conſiſtit in viſionis Dei & perpetui cum omnibus ſanctis conſortij priuatione. Et licet omnibus damnatis cōmunis futura ſit tamen acerbior erit Chriſtianis omnibus ac imprimis clericis & religioſis, qui maiorē occaſionem habuerunt ad viſionem illam perueniendi. 2. Conſidera & tertiam pœnam, nempe conſcientiæ vermem, qui cōtinenter rodens nunquam cōſumetur, ſed perpetuo ſcelera commiſſa exprobrabit. Ah quę ſuſpiria ab ea erumpent, cum ſentiet tā ſæpe inſtinctus diuinos, quibus ab hoc vel illo malo retrahebatur, & ad bonum incitabatur, repudiatos? Quid cogitabit, cum ob illos neglectos aduertet ſe addictam ardoribus ſempiternis & intolerandis?

3. Conſidera, ſi omnis moleſtia quantum-

uis breuis, exuſtio digiti in flamma candelæ modica tibi in tolerabilis nunc videtur, quid facies in igne infernali acerrimo ad quem comparatus noſter ignis etiam maximus pictus videtur? quid in tanto calamitatum & cruciatuum Oceano, quantum nullus mortalium ſatis animo cõcipere poteſt? quid dices, vel audito nomine æternitatis? O æternitas, æternitas, quem tui conſideratio non mouet ad malam vitam deſerendam, is aut fidem non habet, aut ſi habet, cor non habet. 2. Conſidera horrẽdas blaſphemias, in quas ob nunquã finiendas pœnas infelices animæ erumpent, & contra Deum tanquam inimicum, & contra Chriſtum, tanquam iniquum iudicem, & contra ſanctos tanquam alteri parti nimium addictos. Deinde execrationes & maledicta, quæ euoment filij in parentes, & parẽtes in filios, diſcipuli in præceptores, quod ſua indulgentia has flammas pararint, ſocij deniq; in ſocios, quod prauis colloquiis, exemplisque ſe mutuo ſeduxerint. Atque hæc tanto fient cũ ſtrepitu & clamore, vt ſi inter nos tale quid audiretur pre horrore planè vt arentia ligna rigidi ſtaremus.

COLLOQVIO cum Deo meditatio conclude-

eludetur, quo gratiã petemus semper ob oculos habendi pœnas æternas inferni, vt eo faciliùs peccatis abstineamus.

MEDITATIO VI.

De cœlesti gloria:

ORATIO præparatoria eadem cum superioribus.

I. *Præludium* Pone tibi ob oculos amænissimum, altissimum, amplissimumq; locum eo ornatu, qui Cœlo Empyreo inest, ita nominato, quod luce, pulchritudineq; reliquos cœlestes orbes superet.

II. *Præludium*. pete à Deo gratiam, vt intimè gloriam patriæ cœlestis intelligas, quo magis exciteris ad seruiendum ipsi in vitæ puritate.

CONSIDERA qualis sit beatorum locus nẽpe vastissimus & pulcherrimus, ciuitas nempe immensa, tota ex auro purissimo, cuius mænia sint pretiosæ gemmæ & margaritæ, portæ ex smaragdis & sapphyris excisæ, viæ argenteæ, & instar chrystalli pellucidæ, vbi nulla nox, nullæ tenebræ, nullus æstus, nullum frigus, sed summa amænitas, vbi Sol iustitiæ nunquam oritur, nunquam occidit,

ſed amabilem ſuam lucem mira cum vo-
luptate omnium diffundit. 2. Cõſidera, ſi
tectum huius machinæ ſolis, lunæ, erran-
tium & non errantium ſtellarum tanto
ſplẽdore collucet, qualis erit cœleſtis illa
patria, vbi aula eſt magni regis regũ, Dei
omnipotẽtis, qui cariſſimis ſibi filiis mul-
to maiora præſtare vult & poteſt, quam
nos poſſimus comprehendere. Ideo dice-
Pſ.83. bat Dauid. *Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum: concupiſcit & deficit anima mea in atria Domini.*

2. Conſidera, qualis illa ſit domus Dei, omnino nimirum iucũdiſſima & amabiliſſima, vbi omnium bonorum eſt copia, vbi nec quicquam, quod offendat adeſt, nec quicquam quod delectet abeſt, vbi amor perfectus, timor nullus, dies æterna, & vnus omnium ſpiritus. vbi à facie ad faciẽ contemplãtur ſanctiſſimam Trinitatem, & omnia in illa, eandemque ex toto corde, omnibusq; viribus complectuntur & amant. Vbi ſanctiſſimam vident Chriſti humanitatem, in quam deſiderant angeli proſpicere. B. Virginem item, vt matrem Dei, & in gloria Chriſto proximam; tum angelorum choros, & varios hominum ordines, Apoſtolos, Prophetas, Patriar-

chas, Martyres, confessores, Virgines, innocentes, parentes, cognatos, socios, & omnes instar solis splendidos, tantaq; caritate flagrantes, vt nullus minus de aliena gloria, quam de sua gaudeat. 2. Considera multitudinem & plenitudinem gaudiorũ quæ erit in omnib. Tanta enim erit multitudo vt solus Deus ea numerare possit, tanta magnitudo, vt solus Deus norit æstimare, tanta varietas & perfectio, vt nihil habeat hic mundus cum illis comparandum. Summum autem gaudium capient ex perpetua securitate, quod non solum ab insidiis, dæmonis & mundi liberi sint, sed quod inferni pęnas, ad quas tam multi detrusi, euaserint.

Considera quanta sit futura gloria corporum, habebunt enim quatuor singulares dotes, subtilitatem, agilitatem, impassibilitatem, & claritatem, quæ tanta erit, quod teste Christo, *iusti fulgebunt vt sol in regno Patris*. Nec explicari potest, quanta in voluptate ibi futuri sint omnes sensus, quæ ibi lux, quæ colorũ venustas, qui cõcentus, qui sapores, qui odores. Nam, *nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascenderunt, quæ præparauit Deus diligentibus se*. 2. Considera, quanto gaudio 3.

Matt. 13.

Is. 64.

exilient, qui multos labores in corpore ſuſtinuerint, multa pro Chriſto perpeſſi fuerint, ciliciis, diſciplinis, ieiuniis ſe contra tentationes munierint, qui prauis carnis cupiditatibus ſedulo reſtiterint, easq; crucifixerint. 3. Cogita tu quoq; quid hactenus egeris, quid agas, quid agere cogites pro gloria cœleſti: Perpende, quibus mediis vſi fuerint ſancti omnes, qui nunc cum Chriſto in cœlo regnant, vt gloria illa non exciderent, eosque ſtrenuè imitare.

COLLOQVIO cum Deo meditationem conclude, quo petas veniam ob tempus hactenus negligenter actum, & decernas te deinceps velle ſedulo percurrere viam mandatorum DEI.

ME-

MEDITATIONES DE SANCTISS. SACRAMENTO EVCHARISTIÆ.

Pro iis, qui crebrius communicant.

MEDITATIO I.

De excellentia Sacramenti Eucharistiæ.

CONSIDERA in isto Sacramento contineri. Primò Christi diuinitatem, fontē gratiæ omniumq; donorum spiritualium. 1.
In Christo enim inhabitat, teste Apostolo, *omnis plenitudo diuinitatis corporaliter*, *&* Col. 2.
omnes thesauri sapientiæ & scientiæ in eo sunt reconditi. 2. animam Christi, omnis sapientiæ, gratiæ, & virtutū plenissimam, omnes creaturas corporales & spiritales pfectione superantem. 3. sanctiss. Christi carnem à Spiritu sancto ex purissima carne, sanguineq; gloriosæ Virginis Mariæ formatā, & hypostaticè diuinitati vnitam 3. sanguinē sacratissimum, à Christo primum adhuc infantulo, dum circumcideretur, deinde

verò

vero in ara crucis copiosissimè effusum, vt tu discas quoque circumcidere & resecare prauos tuos affectus, & inordinatas animi perturbationes mortificare.

2. Considera, excellentiam huius sacramenti posse nobis constare. Primo, quia Deus illud in veteri testamento præstantissimis figuris præmonstrauit, vt panis & vini à Melchisedec oblati Abrahæ, panum propositionis, panis subcinericij Heliæ, agni Paschalis, Mannæ arcæ fœderis, & farinę Helizæi. 2. variis nominibus appellauit in testamento nouo, vt panis, potus, carnis & sanguinis, Eucharistiæ, communionis, corporis Domini, calicis, viatici, sacramenti, sacrificij 3. multis admirandis miraculis variis locis & temporibus illustre reddidit. 4. quia angeli magno numero, vbi hoc sacramentum conficitur, & reuerētia, vt loquitur B. Chrysostomus, assistunt, & supplices illud venerantur. 5. quia omnes S. Patres multis laudibus illud prosequuntur, & pro nobilissimo mysterio, imo omnium sacrificiorum veteris testamenti complemento prædicant: 6. quia Ecclesia non solum quotidie illud conficit, & ad venerationem conseruat, sed etiam sollennibus festis & processionibus

quo

quotãnis celebrat. 6 quia nihil ęque horrent dæmones ac Euchariſtiam.

Conſidera miracula ſtupenda, quæ ſũt in hoc vno ſacramento. Primò enim conſecratione à ſacerdote peracta panis in corpus Domini, & vinum in ſanguinem tranſubſtantiatur, imò vtrumq; in totum Chriſtum, vti iam eſt in cœlo. 2. accidentia panis, vt quantitas, figura & qualitates ibi manent ſine ſubiecto. 3. licet hoſtia variis modis afficiatur, pũgatur, comedatur, caleſiat, &c. nihil tamen inde patitur corpus Chriſti, quia eſt incorruptibile, ſicut in cęlo. Quarto, vnũ corpus CHRISTI non ſolum eſt in duobus locis ſimul, vt in cœlo & in altari, ſed in mille, id eſt, vbicunq; ſunt hoſtiæ. 5. nec ſolum eſt totus Chriſtus cum carne, anima & diuinitate in hoſtia, ſed etiam in qualibet hoſtiæ parte, ſi forte frangatur. 6. totus eſt in minima etiam particula, quæ ſpeciem panis vel vini retinet, cum omni ſua quantitate & accidentibus. Et alia plura. Quæ omnia Chriſtus fecit ex ſolo amore tui, vt tecum eſſe poſſet, tibiq; prodeſſe. 3.

ME-

MEDITATIO II.

De causis institutionis huius Sacramenti.

1. CONSIDERA, primam & præcipuam causam esse, vt declararet quãto amore nempe infinito & immenso nos prosequeretur, vnde Ioannes de vltima cœna acturus. *Cum*, inquit, *dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos.* Dedit enim CHRISTVS nobis in hac institutione, non aurum non gemmas, sed thesaurum omnium thesaurorum, corpus suum & sanguinem. animam & diuinitatem, DEVM & hominem, quo nihil maius & præstantius pari potuit. Secundò, hoc donũ nobis præparauit eo tẽpore, quo Iudæi præparabant virgas, spinas, contumelias, blasphemias, spinas, clauos, crucem, & omnis generis tormenta CHRSITO. Vnde intelligis, quantum obstricti simus vicissim amare donum & donatorem, & crebro hoc Sacramentum vsurpare.

Ioã. 13.

2. CONSIDERA, alteram causam esse vt nobis viuam suæ passionis, imo totius vitæ memoriam relinqueret. Vnde & præcepit

cepit dicens. *Hoc facite in meam commemorationem.* Tertiam vero, vt sua præsentia reali & perpetua continuo solatio sponsæ suæ, quæ est Ecclesia, & cuique animæ fideli esset. Quartam, vt membra capiti in vno corpore coniungeret, sic vt illud membris semper posset se communicare, & in ea influere, sine quo influxu illa mortua essent. Quintam, & hac esca & potu spiritali suæ sanctissimæ humanitatis nos inuitaret & traheret ad contemplationem & amorem suæ diuinitatis. *Matt. 26.*

Considera, & alias causas, vt sextam, ad conseruãdam scilicet vitam nostram spiritualem, cum iste panis sit spiritualis, qui facit nos crescere in spiritu: sicut & cibum corporalem nobis prouidet, vt crescamus in corpore. Septimam, vt medicinam nobis contra quotidianas infirmitates id est, contra peccata relinqueret, sicut & reliquit contra vulnera & morbos corporum. Octauam, vt non careremus sacrificio vero ad diuinam maiestatẽ placandam, quam quotidie offendimus: & ad gratias agẽdas pro beneficiis, quæ indies recipimus. Nonam, vt nobis occasionem præberet admirabili modo exercendi tres 3.

virtu-

virtutes Theologicas, fidem, ſpem & caritatem, cum in hoc ſacramento id maxime requiratur. Decimam & poſtremam, vt intime ipſi Deo coniungeremur, quippe cum ipſe ſit huiuſmodi cibus in hoc ſacramento, qui manducantem in ſe conuertat.

MEDITATIO III.

De dignitate, quæ homini accedit ex hoc Sacramento.

1. CONSIDERA, dum cõmunicas, te fieri templũ Spiritus ſancti, & tabernaculum totius Trinitatis, circundariq́; infinito angelorum numero canẽtium, *Sãctus, Sanctus, Sanctus.* Vt ergo templum ſemper debet eſſe mundum, & ornatum, ſic cogita debere ẽſſe cor tuum purum & virtutibus ornatum. 2. animam tuam fieri thecã reliquiarum corporis & ſanguinis Domini, quę longé omnes ſanctorum reliquias excedunt. Vt ergo eiuſmodi thecæ ſunt aureæ & argenteæ, margaritiſque & gemmis ornantur, ſic cura, vt anima tua auro caritatis, & argento caſtitatis, & aliorum donorum cæleſtium gemmis ſit inſtructa.

2. Conſidera te communione fieri quaſi matrem

matrem DEI, sponsam IESV, fratrem Christi, imò B. Virginis filiũ. quoties enim communicas, gignis in te Christum, & gigneris á Christo, quia corpus tuũ & animam tuam in suam carnem transformat. Operam ergo dare debes, vt & imiteris B. Virg. maximè in humilitatis virtute, qua facta est mater Dei. 2. te fieri sepulcrum viuum Christi, non mortui, sed viuẽtis, in quo non tantum 40. horis, vt in illo lapideo, sed perpetuo quiescat. vt ergo sepulcrum illud erat nouum & mundũ, & corpus Christi inuolutum in syndone mũda continebat, (vnde & in altari ponitur in corporali mundo) sic cura animam tuam ante communionẽ semper expurgari ab omnibus peccatis etiã venialibus, omnibusq́ue carnalibus affectionibus.

CONSIDERA te, dum cõmunicas, fieri hospitem Christi. Si Christus cum adhuc degeret in terra, vel semel in domũ tuam diuertisset, certe beatissimum te reputasses. Quanto beatior nunc es, dum quoties voles, nõ in domum, sed in corpus & animam tuam, eumq́ue immortalem & gloriosum recipis, nec solum benedictã eius vestem vel carnem tangis, manusq́ue vel pedes oscularis, sed ore ipso sumis & inti- 3.

mè complecteris. 2. fieri te ex crebra communione Dei aulicum & cubiculariū, assidere mēsæ regiæ, & vesci epulo pretiosissimo carnis & sanguinis Domini. Nulla vnquam mater inuenta est, quæ carne sua pauerit proprium filium: at Deus hic proprij filij carnem manducandam apponit. Vide ergo quā debeas esse humilis, verecūdus, comptus, & omni virtute ornatus.

MEDITATIO IV.

De effectibus & fructibus huius sacramenti.

CONSIDERA, te quoties corpus Domini sumis, os applicare lateri Christi, & sanguinē eius pretiosissimū exsugere, vt loquitur S. Chrysost. ac ideo participem fieri spiritus Christi, omniumq; virtutum. Vt enim qui cibum sumit, eum sibi eiusque vim sibi propriam facit, sic qui Christū sumit eius bona & dona sibi propria facit. Vnde sicut patriarcha Iacob indutus vestibus fratris Esau benedictiones eius accepit, sic nos induti carne Christi omnes benedictiones spirituales hæreditamus. 2. considera, omnia mala per communionē pelli, vt peccata venialia, & aliquan-

Gen. 25.

quando mortalia, cum ſunt occulta & incognita, concupiſcentiam carnalem minui, tribulationes leniri, pœnas Purgatorij alleuiari, & dæmones fugari.

Considera per communionem gratiam in anima mirificè augeri, intellectũ illuſtrari, voluntatem accendi, cor cõfortari, conſcientiam exhilarari, amorẽ mundi in Dei amorem conuerti, deuotionem excitari, familiaritatem cum Deo iniri, pignus diuinę gloriæ accipi, omnes virtutes capere incrementum. 2. eiuſdem beneficio te poſſe & debere multas exercere virtutes, quas abſtinendo à ſacramento non exerceres; nam qui cõmunicare vult, primo templum adit. 2. cogitat de vita emendanda 3. dolet de peccatis. 4. humiliter confitetur, & abſolutionem cõſequitur 5. pœnitentiam iniunctam explet. 6. orat deuotius. 7. ædificat proximum. 8. exercet actus religionis. 9. profitetur fidem. 10. exercet actum amoris erga Chriſtum. 2.

Considera quot millibus hominum in mundo ignotus ſit hic theſaurus, & vt notus ſit multis, quam pauci illum quærant, Et vt voluntas ſit quærendi, tamen deeſt occaſio: ac vt ſit, non permittantur 3.

ea vti. Quot sunt in Germania sola, qui optarent vel micas de mēsa Domini colligere, & copia non datur? Quot reputarent se beatos, si vel semel in mense possent esse conuiuæ Christi? Imò quot monachis & monialibus potestas communicandi adempta est? 2. considera, si nobis Dominus dedit, quod tot hominibus negauit, & quotidie negat, quantas debeamus pro tam singulari beneficio agere gratias? Et q minus dignas reddere possumus, eo pluris debemus hoc sacramentum facere, & crebrius frequētare, vt ipsemet sibi in nobis, & p nos eas reddat gratias, quas nos reddere deberemus.

MEDITATIO V.

De præparatione ad communionem.

1. CONSIDERA à Scriptura sacra nos moneri de hac præparatione verbis & exemplis. Verbis, nam in primo Regū dicitur. *Præpara te Israhel in occursum Domini Dei tui, quia ecce veniam, & manebo in medio tui.* Et in epistola B. Pauli. *Probet seipsum homo, & sic de pane illo edat.* quam probationem Ecclesia intelligit de cōtritione & confessione sacramentali peccatorum

1. Reg. 7.
1. Cor. 11.

torum mortalium. Exemplis verò. Quia si ad mãducandũ panes propositionis, qui erant typus S. Eucharistiæ tanta munditia requirebatur, &ad sumendum agnum Paschalem opus erat tot ceremoniis. Si Ioannes Baptista indignũ se reputabat, vt tangeret Christum, & Petrus, vt secum esset in naui, ac Centurio, vt intraret sub eius tectũ, quomodo nos digni erimus sine præparatione? Certe de primis Christianis, qui quotidie communicabãt in Actis scribitur, quod multitudinis credentium cor vnum erat & anima vna, & perseuerantes erant in oratione.

1. Reg. 21. Exod. 12. Matt. 3. Act. 4.

2. Considera, si natura & ars longè melius opus producant, quando materia prius bene est disposita; & si homines huius seculi honoratissimè se vestiant, dum inuitantur ad nuptias; atque item magno studio se comparant, quando princeps aliquis vel dux hospitio recipiendus est, quid nõ facere debeamus, cũ suscipiẽdus est rex regum, & dominus dominantium maximè cũ nõ veniat, sicut Principes terreni, vt tantum hospitio suscipiatur, sed vt animam tuam cœlestibus donis ornet ac locupletet? Deinde, si in communione anima nostra cõiungitur Deo, sicut reuera

coniungitur, quomodo dignè fieri potest ista cōiunctio anima existente impura, & tepida, cum Deus sit purissimus, & ignis consumens?

5. Considera, animam vt Deo dignè coniungatur primo purgandā esse à peccatis, maximè lethalibus, ne iudicium sibi manducet & bibat, idq; per contritionem, confessionē & satisfactionem, ac timorē extremi iudicii & pœnarū inferni. 2. ab omni auersione à proximo, contentionibus & rixis, memor verborum Christi. *Quando offers munus tuum ad altare, &c. vade reconciliari fratri tuo* 3. ab omnibus affectibus inordinatis, & rerum terrenarum cupiditate, vt per amorem anima Deo, à quo recessit iterum purè vniri possit, ab omni turpium cogitationum specie, quia corpus sumitur purissimum; imò ab omnibus peccatis venialibus, quia deuotionem impediunt. 2. considera cum Centurione te esse omnino indignum sacra communione, & ideo supplex precare Deum, ne respiciat tuam indignitatem, sed dignum te secundū magnā misericordiam suam, mouendo ad veram contritionē faciat. *Cor contritum enim & humiliatum Deus non despicit*. Fatere te infirmum morti-

Mat. 5.

Psal. 50

mortique vicinum, & ideò confugere ad medicum: pauperem & mendicum, & ideo pulsare ad ianuam diuitis: esse filiũ prodigum, & ideo te in terram prostratum clamare. *Pater peccaui in cœlum & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus.* Luc. 15.

MEDITATIO VI.

De fine vel intentione communicantis.

CONSIDERA, inter ea quæ ad præparationem sunt necessaria, principè 1. ferè tenere locum rectam intentionem vel finem, quem in cõmunicando habere debes. *Si enim oculus tuus fuerit simplex*, ait Christus, *totum corpus tuum lucidum erit: si autem fuerit nequam, totum corpus tuum tenebrosum erit* Matt. 9. 2. [considera intentionem vitiosam vel certe minus laudabilem esse posse. 1. si communicares, vt mundo habereris pius & sanctus. hæc enim esset hypocrisis & vana gloria. 2. si principaliter communicares ad impetranda bona terrena: nam cum huius sacramenti cibus sit spiritualis animæ, non debet primario referri ad caduca & terrena. 3 si primario spectares consolationem vel voluptatem spiritalem, quia talis intentio nascitur ex

amore proprio. 4. si tantum id faceres ob consuetudinem, vel quia alii id faciunt.

2. Considera, rectam intentionem esse posse. 1. si communices ad obtinendam remissionem peccatorum, quia hoc sacramentum etiam est sacrificium, quod offertur pro peccatis. 2. vt libereris à graui aliquo malo, afflictione, tentatione. 3. vt impetres singularem aliquam gratiam vel donum spiritale. 4. vt gratias agas pro beneficiis temporalibus, & spiritualibus tibi, aliisque collatis. 5. vt colas laudesq; Deum & Sanctos cum hoc sit sacrificium omnium maximum. 6. vt tanto familiarius te coniungas ex amore cum Christo, & fias vnum cum ipso. 7. vt iuues proximos viuentes & defunctos. 8. vt Christo gratum præstes officium, quem scis summo desiderio teneri vt nobiscũ sit. *Delitiæ meæ*, inquit alicubi, *esse cũ filiis hominum.*

S. Bon. in opusc. de Missa.

Prou. 8.

3. CONSIDERA, ex omnibus finibus optimos esse eos ob quos præcipuè est institutum hoc sacramentum. 1. est, vt haberes memoriale passionis Dominicæ, & ideo Christus dixit, *Hoc facite in meã commemorationem.* 2. est, vt sicut cibo corporali corpus, ita hoc spiritali cibo anima pasceretur. Vnde Christus. *Qui manducat*

Ioa. 6.

hunc

hunc panem, viuet in aeternum. Et: *nisi manducaueritis carnem filii hominis, nõ habetis vitam in vobis.* 3. est, vt transformareris in Christum, vt esses in Christo, & Christus in te. *Qui manducat meam carnem,* inquit ipse, *& bibit meum sanguinem, in me manet & ego in illo.* 4. est & primarius, vt imbibas spiritum Christi, per quem viuamus, inquit S. Bonauentura, cum illa humilitate, caritate, obedientia, amore paupertatis, mortificatione corporis, contemptu mundi & desiderio multa patiendi, sicut Christus vixit.

MEDITATIO VII.

Quid in ipsa communione & post eam considerandum.

CONSIDERA summo mane eius diei quo communicabis, Dominũ magno desiderio te in Ecclesia expectare, vt in anima tua requiescere possit: Deinde adeundo illam cogita, quanto gaudio efficiatur angelus tuus custos, dum te comitatur eũtem, vt suum tuumq; Dominũ hospitio recipias. Tertio eandem ingressus cõspecto altari, in quo est sacramentũ, humilem illi in corde exhibeas reuerentiam auxiliumque B. Virginis aliorumve San- 1.

ctorum patronorum tuorum inuoca, vt te postea ad communionem euntem comitentur & gratiam dignè, & cum fructu

2. communicandi tibi impetrent.

Matt. 25. Dum accedis altare cogita tibi dici. *Ecce sponsus venit: exite obuiam ei.* Venit ille plenus desiderio tecum manendi, plenus caritate, benignitate, & omni bono. Tu quoque illi obuia plenus deuotione, gaudio, reuerentia, & humilitate, dicens cum B. Virgine, cum esset conceptura Chri-

Luc. 1. stum. *Ecce ancilla,* ecce seruus Domini, *fiat mihi secundum verbum tuum.* 2. dum iam sumis, tecum sic loquere. *Vnde hoc mihi vt veniat Dominus meus ad me?* simulq; considera quis ille sit, qui venit, nempe creator & redemptor tuus, ac illud S. Francisc. vsurpa. *Deus meus & omnia. Quis es tu? & quis sum ego?* adorans interim tota submissione cordis eum tanquam Deum.

3. Dum ab altari recesseris, age primo maximas Deo gratias, quod dignatus sit animæ tuæ domum intrare. 2. te ipsum tuaq; omnia illi in holocaustum offer, sicut ille se totum tibi obtulit. 3. exerce actus amoris quasi spiritualiter eum amplexando, tangendo, manus & pedes osculando, rogandoque vt tecum maneat. 4. expone

ei mi-

ei miſerias tuas, inſeruiendi ei deſidera, & pete, vt domum tuam optimis virtutib. exornet, gratiamq; largiatur, vt diem illum in omni pietate tranſigere valeas, ne facile calor deuotionis pereat.

MEDITATIO VIII.

De frequentanda communione.

CONSIDERA, in Eccleſia primitiua quæ ab Apoſtolis gubernabatur frequenter, imò quotidie communicatũ eſſe, à qua frequentia omnem ſanctitatem & ardorẽ ſpiritus eius Eccleſiæ manaſſe certum eſt. Cõſtat enim, quo vſus ille poſtea magis elanguit, hoc ſanctitatem populi Chriſtiani plus imminutam. Vnde & hoc ſeculo, quo multis in locis vſus ille eſt reſtitutus, videmus quoque priſtinam refloreſcere pietatem & ardorem, Eccleſiamque multis nouis ſodalitatibus & religionibus augeri. 1.

Conſidera, cum hoc ſacramentum ſit animæ cibus, quo ipſa in vita ſpiritali alitur & roboratur, manifeſtè cõſequi, quo ſæpius hoc cibo alitur, robuſtiorem & perfectiorem in vita ſpiritali reddi. Adde, quod ſub ſpecie panis & vini Chriſtus id inſtituerit, vt indicaret nos eo ſæpius vti 2.

debe-

debere; nam vt panis communis sæpius comestus vitam conseruat temporalem, sic ille spirituale͂. Vnde & S. Patres in dominica oratione, per *panem quotidianum* intelligunt S. Eucharistiam. Si autem rarò sumitur, inquit Ambrosius, quomodo est quotidianus? 2. expende, cum hoc sacramentum sit omnis perfectionis & sanctitatis fons, suosque salutares effectus omnibus dignè communicantibus communicet. certum esse, quo quis communicat crebrius, hoc amplius eorum effectuum participem reddi.

3. Considera, cum inter beneficia Christi maxima sit eius passio, nostraque redemptio, nulla re nos magis ingrati animi notam effugere, quam crebra communione, quia hac secundum institutionem Christi illius renouatur memoria.

Ioa. 6. Dixit enim, *Hoc facite in meam*, id est, in meæ passionis *commemorationem*. 2. perpende quod Christus se desideret à nobis recipi, & proposita promissione, quod velit manere in nobis, & vitam æterna͂ donare, ad recipiendum inuitet: non potest igitur fieri, vt verè amemus Christum, vel desiderio teneamur cum illo manendi, si non recipiamus eum sæpius.

MEDI-

MEDITATIONES

De Sacerdotum dignitate, & virtutibus.

MEDITATIO I:

De dignitate Sacerdotum generatim.

CONSIDERA quam præclara nomina à S. Scripturis, & SS, Patribus Sacerdotibus tribuantur. Vocantur enim 1.Angeli Malach. 2. *Labia Sacerdotis custodiunt sciētiā, & legem requirent ex ore eius, quia angelus Domini exercituum est.* 2. Vicarii Christi. Luc.10. *Qui vos audit, me audit; qui vos spernit, me spernit.* 3. Sol terræ, lux mūdi, & lucernæ super candelabra positę. Matth. 5. 4. pastores, doctores, & dispensatores mysteriorum Dei Ioan. 10. & 21. Eph. 4. 1. Cor. 4. 5. Episcopi, Pontifices & Præpositi. 1. Tim. 3. Tit 1. Heb. 5. 13. 6 mediatores inter Deū & homines, clauigeri cœli, cubicularii Christi, principes populi, primitiæ Domini, primogeniti Israhel. 1.

CONSIDERA quanto honore affecti fuerint, tum in veteri, tum in nouo testamento, imò etiam apud gentiles. Nam in 2.

veteri

veteri hæreditatem non habuerunt inter cæteros Iudæos, vt est Num. 18 sed Dominus erat hæreditas eorum. In nouo quoq; ex redditibus Ecclesiis vel cænobiis piè oblatis vitam traducũt, ideo clerici dicti, quia in sortẽ Domini vocati sint, vel quia pars Domini, & ideo singulari quodam ritu à solis Episcopis ad hunc gradum Deo consecrantur. Sed nec vllus sibi hunc honorem assumere potest, nisi vocatus sit à Deo tanquã Aaron. Heb. 4. Deinde: Constantinus Imperator tantopere eos veneratus est, vt dixerit. Si Sacerdotem viderõ peccãtem cum fœmina, pallio meo cõtegerẽ S. Martinus Episcopus Turon. pran- *Sulpit in vita.* dẽs cum Cæsare, prius socio suo, quod esset sacerdos, poculum porrexit, quã Cæsari. B. Ambrosius dicit regũ ac Principũ colla genibus submitti sacerdotum, eosq; osculata eorũ dextera credere se eorũ ora- *96. dist. c. duo.* tionib. adiuuari. B. Gelasius Papa in epist. ad Anastasium Imperatorem. Duo sunt, inquit, Imperator, quib⁹ principaliter hic mundus regitur. Auctoritas sacra Pontificum, & Regalis potestas, in quibus tanto grauius est pondus sacerdotum, quãto etiam pro ipsis regibus hominum in diuino examine sunt reddituri rationem.

CON-

Considera, sanctissimos quosque ob 5.
summam eius dignitatem refugisse sacerdotium, vt S. Antonium, S. Pachomium, S. Benedictum, & S. Franciscum, cui hærenti, an fieri deberet sacerdos, cum esset diaconus, in via occurrit angelus, gestans vitrum pellucidũ clarissimo liquore plenum, dixitque sacerdotis animam similẽ esse debere illi liquori. Vnde ille sacerdos fieri noluit, quia tantam suę animæ puritatem esse non putauit. Multi quoq; sancti & ætate prouecti eremitæ monasteria deseruere, ne ad sacerdotium proueherẽtur: alij verò iam ad illud prouecti, vel etiam ad Episcopatum, in remotas terras abierunt, ne agnoscerentur, vt Ioãnes Silentiarius, & alij. S. Marcus quoque dicitur sibi abscidisse pollicẽ, ne fieret sacerdos, & S. Ammonius aures, ne fieret Episcopus.

MEDITATIO II.

De causa dignitatis Sacerdotum nouæ legis.

COnsidera dignitatem sacerdotum no- 1.
uæ legis, sumi ex duplici potestate illis collata, ordinis & iurisdictionis. Ratione ordinis possũt cõsecrare corpus & sãgui-

nem Domini: ratione Iurisdictionis possunt homines absoluere à peccatis, & Ecclesiam gubernare. 2. expende quam admiranda sit illa potestas consecrandi. Magnum beneficium credimus præstitũ Iosue, quod imperio suo fecerit sistere So-
Ios. 10. lem, *obediẽte Domino*, vt loquitur Scriptura, *voci hominis*, sed multo maius præstitum est cuique sacerdoti. Ille enim fecit stare solem, vbi ante erat, at sacerdos sistit Christum in cœlo existentem, vbi ante nõ erat, id est, in altari. illi creatura obediuit, huic creator. illi sol semel loquẽti obediuit, huic Deus, quoties verba consecrationis eloquitur, obedit. Quis sacerdos tam stupidus est, qui considerans tam stupendam Christi erga se obedientiam, summi Regis ad subditum, Dei ad creaturã, non vicissim libenter obtemperet Dei mãdatis? Quis cum B. Ioanne Baptista non di-
Matt. 3. cat. *Egò à te debui baptizari*, tibi debui obedire, *& tu venis ad me*, tu mihi obedis?

2. CONSIDERA honorem qui ante incarnationẽ datus est angelis, vt in persona Dei dicerent. *Ego sum Deus Abraham,*
Exo. 3. Actor. 7. *Deus Isaac, Deus Iacob*, nunc deferri omnibus sacerdotibus, qui apud Malachiã etiam vocãtur angeli. Nam non in persona

suæ,

ſua, ſed Chriſti dicunt in conſecratione Euchariſtiæ. *Hoc eſt corpus meum. Hic eſt calix ſanguinis mei.* vnde ſunt quaſi Vicarii Chriſti & quaſi Chriſtus ipſe. Quod qui cogitat, quomodo non poteſt non vitam ducere ſanctiſſimam, ab omnibus ſordib. impudicitiæ alienam? Quid enim Chriſto ſanctius? Quæ conuentio Chriſti cũ peccato & Belial? 2. conſidera, præſepe, crucem, ſepulcrum, domũ Bethlehem, quia attigerunt Chriſtum, res ſanctas haberi, ad quas ſpectandas, tangendaſque homines longa itinera conficiunt, cur ergo non ſit ſanctus ſacerdos, ad quem Chriſtus non iam mortalis, ſed immortalis & glorioſus quotidie diuertit? Matt. 26.

Conſidera, quanta dignitas ſacerdotĩ accedat ratione poteſtatis & iuriſdictionis cum priori coniunctæ, nempe vt parẽ quaſi poteſtatem cum Deo obtineat, nempe remittendi peccata & ligandi. Dei enim ſolius eſt remittere peccata, & infundere gratiam, & tamen tam efficax ei poteſtas ea [illegible] eſt, vt quæ ipſe dimi[illegible], [illegible] in cœlis, & quæ [illegible] etiam in cœlis. vt [illegible] proin [illegible]

Ego absoluo te ab omnibus peccatis tuis in nomine patris, & fil. & S S. Vnde sequitur eius linguam esse clauem, qua clauditur infernus & cœlum aperitur. 2. considera eundem sacerdotem esse constitutum mediatorem & sequestrum inter Deum & homines vt sacrificia offerat pro hominũ peccatis, vt precibus suis iram Dei auertat, vt verbo & exemplo oues sibi subiectas pascat, & animam suam pro salute earum curãda ponat, cum obligatione rationem reddendi in die iudicii, si vel vna earũ pereat. Vnde fit, vt, cum in Ecclesiam ab omnib. conuenitur, toto populo in genua procumbente solus sacerdos erectus stet ad altare, velut pro toto populo vnus decertans. Quis vero tam ingratus sit, vt considerans in quam sublimi gradu à Deo sit collocatus, adhuc se abiiciat in lutum peccatorũ, & fiat sacerdos, sicut populus?

MEDITATIO III.

De virtutibus, quas inesse sacerdoti vult Apostolus Paulus, 1. Tim. 3. & Tit.

1. Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, &c.

CONSIDERA nomine Episcopi intelligi sacerdotem, maximè Curarum, vel

qui

qui aliorum curam gerit. Episcopus enim græcè, latinè idem est, quod superintendens, itaque possunt eo nomine quoque intelligi confessarii, & concionatores, quorũ est saluti aliorũ promouẽdæ incũbere. 2. considera has virtutes requiri à B. Paulo in sacerdote. 1 vt sit sobrius, in potu. 2. prudens prudentia spirituali, & moderatus, ne manus cito imponat ordinandis vel Ecclesiæ dignitate ordinandis, alioquin enim communicabit peccatis alienis, 1. Tim. 5. 3. ornatus, id est modestus in habitu & incessu. 4. pudicus in verbis & factis. 5. benignus & mansuetus. 6. iustus. 7. sanctus. 8. modestus, non turbulentus. 9. hospitalis. 10. amplectens fidelem sermonem, i e. zelosus in fide catholica. 11. Doctor, & aptus ad docendum, vt potens sit eos qui contradicunt coarguere. 12. continens ab vxore, si quam forte ante ordines duxit. 13. suæ domui bene præpositus. Si quis enim domesticorum curam non habet, est infideli deterior. 1. Timoth. 5.

CONSIDERA, Apostolum item velle Primò, vt sacerdos non sit superbus. 2. non iracundus. 3. non litigiosus. 4. non percussor, vel manu, vel ligua, id est, detractor

& calumniator. 5. non vinolentus. 6. non turpis lucri cupidus, nec auarus 7. irreprehensibilis, id est, quē nemo iure queat reprehendere, quique nullam det occasionem iustæ querelæ, vel etiam qui nullius mali sibi sit conscius. 8 vt sit vnius vxoris vir, hoc est, qui defuncta vxore priori non duxerit secundam, vel qui plures simul vxores non habeat.

9. Considera ideo tantam perfectionem ab Apostolo exigi in sacerdote, quia, vt omnes Patres docent, quo quis est sublimioris status & ordinis, hoc ad ampliorem virtutum perfectionem tenetur, secundum illud Luc. 12. *Cui plus datum est, plus exigetur ab illo.* & Sap. 6. *Iudicium durissimum in his qui præsunt, fiet, & potentes potenter tormenta patientur.* & S. Gregorius. Sicut Prælatus, inquit, & tot coronas sibi multiplicat, quot Deo animas lucrifacit, sic si peruersa perpetrat, tot mortibus dignus est, quot ad subditos suæ perditionis exempla transmittit, 2. Considera sacerdotem debere esse omnium virtutum, maximè autem fidei, spei, caritatis in Deum & proximum, humilitatis, pietatis & castitatis, speculum & exemplar: si enim lux est mundi & lucerna super candelabrū posi-

3. p. past. admon 5.

Matt. 5.

de-

ta, debet luce doctrinæ suæ, & vitæ exemplaris illustrare omnes: si sal est terræ, debet omnes à corruptione peccati conseruare, si pater & magister omnium fidelium, debet in se ostendere, quod omnes imitentur.

MEDITATIO IV.

De præstantia fidei & spei in sacerdote.

CONSIDERA, sacerdotem imprimis debere esse in fide Catholica Romana, sine qua impossibile est placere Deo, constantissimum & certissimum, quia eius velut Magistri & Pastoris est populum in fidei articulis instruere, eandem contra hęreticos, hoc tempore maximè, diligenter & ardenter defendere, modum item resistendi tentationibus dæmonis, mundi & carnis tradere, imò si necesse sit etiam pro ea sanguinem profundere. Bonus enim pastor animam suam dat pro ouibus suis, in vera fide conseruandis. *Labia sacerdotis*, ait Malachias, *custodient scientiam, & legem Dei requirent, ex ore eius.* 2. considera, hoc præfiguratum in veteri lege Numer. 10. vbi iussi sunt sacerdotes, dum iniretur prælium, inflare tubas, vt earum clango- 1. Ioan. 10. Mal. 2.

 remi-

re miles redderetur animosior. Cum autem bella spiritalia periculosiora sint & crebriora, quam illa corporalia, ardētius sanè & frequentius tuba oris sacerdoti inflanda est pro fide & sanctis moribus per conciones & exhortationes. *Victoria enim qua vincit mundum*, secundum B. Ioannem, *est fides nostra.* Et Diuus Paulus in epistola ad Hebræos omnia fortia veterum Patrum facta tribuit eximiæ eorum fidei.

Heb. 11.

8. Considera non solum fidem, qua credimus omnia, quæ Ecclesia Romana credenda proponit, excellentem debere esse in eo, sed etiam spem, vel fiduciam, qua omnia possibilia redduntur credēti, ita vt etiam montes queat trāsferre, vt ait CHRISTVS apud Marcum & Lucam. S. Iacobus autem vult illam fiduciam debere esse firmissimam non hæsitantem, *Qui enim hæsitat*, supple, se impetraturum quæ à Deo petit, *similis est fluctui maris, qui à vento mouetur, & circumfertur: nec æstimet homo ille quod accipiat aliquid à Domino.* Vnde Christus fere omnia miracula illi firmæ fiduciæ adscribit. Fiat, inquiens, tibi sicut credidisti, vel fiat secundum fidem tuam. 2. perpende rationem huius esse,

Marc. 8. Lu. 17. Iac. 1.

Matt. 8. & 9.

quia

quia ſacerdotis maxime eſt orare pro aliis, & vitam piam, ſanctamque inſtituere; vt poſſit petita impetrare, quia ad hoc à Deo, tanquam mediator inter Deum & homines eſt conſtitutus Heb. 5. Vnde & aliis in genua ruentibus tempore Miſſæ ſolus ipſe ſtat, quaſi integritate vitæ fretus audeat pro aliis metu conſternatis orare, vel certè quia hortatur Apoſtolus, vt cũ fiducia ad thronũ gratiæ adeamus, quo miſericordiam conſequamur. *Heb. 4.*

Conſidera eum fidei debere habere quoque diuinæ Scripturæ, rerumque Theologicarum pro officij magnitudine coniunctam ſcientiam & ſapientiam, & attẽdere, vt Apoſtolus monet Timotheũ, *lectioni, exhortationi doctrinæ.* Quilibet enim ſacerdos curam habens animarum, tenetur exponere Euãgelium, catecheſin fidei Chriſtianæ tradere, & eos qui contradicunt redarguere. Si enim S. Petrus vult omnes eſſe *paratos ad ſatisfactionem omni poſcenti de fide, quæ in ipſis eſt*: quanto magis debẽt eſſe ſacerdotes, quia aliorum ſunt Magiſtri & Doctores? Quid turpius eſt, quam ſacerdotem non poſſe reſpondere alicui garrulæ mulierculæ, vel proteruo adoleſcentulo hæretico *3.* *1. Tim. 4.* *1. Pet. 3.*

obiectanti, vt hoc tempore fit, scriptur
testimonia? Vnde Chrysostomus scribi
sacerdotẽ in omnibus debere esse sapien
tissimum, & mille instructum oculis, v
non solum sibi sed etiam toti populo ser
uiat. Deus verò apud Osee prophetã com
minatur repulsam a dignitate sacerdoti
Ose. 4. imperitis. *Quia*, inquit, *tu scientiam repuli*
sti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mih
& B. Paulus, *Qui autem ignorat*, nempe e
1. Cor. quæ scire tenetur, *ignorabitur.* nempe i
14. die iudicii, cum dicetur, *Nescio vos.*

MEDITATIO V.

De caritate, qua flagrare debet sacerdos.

1. CONSIDERA sacerdotem nulla magis virtute, quã caritate debere flagrare, tũ quia fides, spes; aliæque virtutes
1. Cor. omnes, teste Apostolo, sine illa nihil pro-
13. sunt; tum quia officium sacerdotis vel pastoris, tã ratione potestatis, ordinis, vt dignè conficiat & administret sacramenta, quam iurisdictionis, quatenus curam animarum habet, id omnino postulet. 2. nota typum huius gessisse veteris testamenti sacerdotes, quorum functio erat ignẽ sa-
Leu. 6. crũ quotidie in altari fouere. Quid enim

aliud ignis ille designabat nisi sacram Eucharistiam, Deum & hominem in se sub specie panis & vini continẽtem? *Deus autem ignis consumens est*, quem sacerdotes nostri non solum quotidie conseruãt, sed etiam conficiunt. Deinde vestiti esse debebant cocco bis tincto, vt indicaretur sacerdotẽ debere duplici caritate flagrare, in Deum scilicet, & proximum.

Deut. 4.

CONSIDERA, Christum sacerdotum principem secundum ordinem Melchisedech principem, cuius vices obeũt omnes sacerdotes nostri in consecrãdo corpore, vt diximus, Christi, dum aiunt, *Hoc est corpus meum*, maxime declarasse caritatẽ erga nos cum instituit Apostolos in sacerdotes Nam B. Ioãnes de extrema cœna acturus præmittit, quod *in finem dilexerit illos*. Deinde ex mero in eos amore instituit S. Euchariſtiã, id est, excogitauit modum, quo perpetuo nobiscum realiter maneret. Adhæc longum habuit sermonem de nouo mãdato caritatis. Postremo, ex nimio amore sanguinẽ suum pro nobis profudit. *Maiorem enim caritatem nemo habet*, inquit ipse, *quam si animam quis ponat pro amicis suis*.

2. *Psal. 109.* *Ioa. 13.* *Ioa. 15.*

CONSIDERA, quod Christus instituturus principem Sacerdotum & Pastorũ 3. *Ioa. 21.*

 Petrum

Petrum, de caritate tantum, cum percu
ctatus est. *Simon diligis me plus his.* Et il
tandem respondit. *Domine, tu scis, qu
amo te.* Christus vero Pasce ergo oues m
as, indicās ad pascēdas doctrina & exēpl
oues, & ad gubernandā Ecclesiā, maxim
opus esse ardenti caritate in Deū & prox
Lu. 15. mum. Vere siquidem pastoris est, ouē pe
ditā requirere, & inuentā relictis licet 9
ouibus, humeris sublatam in ouile port
Io. 10. re. Eiusdē est aduenien te lupo, & persec
tione exorta, nō cum mercenario, qui n
est pastor, fugere, sed animam ponere p
ouibus. Eius est cognoscere omnes oue
easq; exemplo vitæ sanctæ præcedere, e
ficereq; vt se suamque doctrinam & vi
sequantur, quod non facile impetrabit, ni
multis beneficiis, & amoris indiciis eas
bi deuinciat, ac tandem claue sua cœlest
quam accepit, regnū cœlorū illis aperia

MEDITATIO VI.

De humilitate sacerdoti necessaria.

1. CONSIDERA humilitatem esse omnium
Hom. virtutum fundamentum, ac imprimi
38. ad teste Chrysostomo, officii sacerdotalis, &
pop. ideo ea quoque excellere debere sacerdo-

tes. Vt enim quo domus altius ædificatur, hoc profundius requirit fundamẽtum, & arbor, quo ramos altius educit, hoc profũdius agit radices, & quo fructibus onustior est, hoc magis se in terram inclinat; sic quo sublimior est sacerdotis dignitas, hoc maior debet esse eius humilitas, iuxta illud Sapiẽtis. *Quanto magnus es, humilia te in omnibus.* 2. perpende esse & custodem omnium virtutum, vt vult B. Hieronymus, & S. August. *Qui enim sine humilitate* inquit B. Gregorius, hom. 6. in Euãg. *virtutes congregat quasi puluerem in ventum portat.* Cõseruat autem eas, tum quia sicut qui iacet, non habet vnde cadat, sic humilis non facile labitur in peccatum, tum quia sicut ignis sub cinere, & fructus sub foliis, ita virtutes sub humilitatis operculo & absconduntur & facilius conseruantur.

Ecc. 3. Ep. ad Celãt. A ep. 50.

Considera seruos Dei humilitate magna præditos, maxime fuisse a Deo laudatos & exaltatos. Abraham qui puluerẽ & cinerem se vocabat, Pater omniũ fidelium factus est. Dauid qui pulicem, vir secũdum cor Dei S. Ioannes qui indignũ se faciebat vt solueret corrigiã Christi, dignus redditus est, qui Christum baptizaret, & digi-

3.

Gen. 18. 1 Reg. 24. Matt. 3.

digito monstraret. S. Petrus, cum Domi-
Luc. 5. no diceret. *Exi à me Domine, quia homo peccator sum.* audiit statim ab eo *Ex hoc eris homines capiens*; & postea factus est caput totius Ecclesiæ, & clauiger regni cœlorum. Centurio, dicens *Non sum di-*
Matt. 8. *gnus, vt intres sub tectum meum*, audiit à Christo. *Non inueni tantam fidem in Israhel* B. Virgo ex humilitate se vocans an-
Luc. 1. cillam Domini, meruit fieri mater Dei.

2. perpende & Christum summum sacerdotem hanc virtutem inprimis Apostolis
Matt. 11. commendasse, dum diceret. *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde.* Et rursus. *Si quis inter vos vult primus esse, sit omnium nouissimus.* Atque etiam, cum eos sacerdotes facturus esset, exercuisse, cum lauit eo-
Io. 13. rum pedes, & dixit. *Si ego laui pedes vestros Dominus & magister, & vos debetis alter alterius lauare pedes.*

3. CONSIDERA, cum sacerdotum proprium officiũ sit deprecari & sacrificia efferre pro populo, nihil æquè iuuare ad reconciliandum Deum & impetrãdam gratiã, ac humilitatem precibus coniunctã.
Is. vlt. *Ad quẽ enim respiciã*, ait Deus apud Isaiã, *nisi ad humilem & pauperculum.* Et Dauid.
Ps. 50. *Cor contritum & humiliatum Deus non despicies.*

ſpicies. Et Ieſus Syrach *Oratio humiliantis ſe penetrat nubes*. Et S. Iudith *Humiliũ*, inquit, *& manſuetorum ſemper tibi placuit deprecatio*. B Iacobus & Petrus. *Deus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam*. Vnde Ioſue cum in terram ſe proſtrauiſſet, Deũ mox ſibi propitiũ reddidit. Et Dauid cum humiliter peccatum ſuum confeſſus eſſet, ilico à Propheta audit. *Dominus quoq; tranſtulit peccatum tuum*. 2. nota, nihil æquè valere ad vincendas tentationes dæmonis ac humilitatem. cuius ratio eſt, quia ille ob ſuperbiam æterna felicitate excidit Vnde S: Antonius, cũ videret mũdum plenum laqueis, reſponſum accepit à Deo omnes euadi ſola humilitate. Quare nihil æquè valet ad promerendũ regnũ cœlorum ac humilitas. *Beati*, inquit Chriſtus, *pauperes ſpiritu*, id eſt, humiles, *quoniã ipſorũ eſt regnũ cœlorum*. Et *Niſi efficiamini ſicut paruuli, non intrabitis in regnum cœlorum*. Et rurſus, *Qui ſe humiliat exaltabitur* Que ſẽtentia ter repetita eſt in Euãgelio,

Ecc 35. Iud. 9. Iac 5. Ioſu. 7. 2. Reg. 12. Mat. 5. & 18. Luc. 4.

MEDITATIO VII

De caſtitate ſacerdotibus neceſſaria.

CONSIDERA ſi veteris teſtamenti ſacerdotes toto tempore quo miniſtrabant 1.

1. Par. 24. bant tabernaculo à domo & vxore abesse tenebantur (ministrabant enim per vices) quanto magis noui testamenti sacerdotes, qui non per vices, sed semper ministrant, debent à coniugio & omni cõsuetudine fœminarum abstinere. Deinde si Abimelech sacerdos noluit Dauid famelico dare panes propositionis comedẽdos, nisi prius intellexisset eũ ab vxore aliquãdiu se continuisse, si idem populo faciendum fuit, cũ esset legẽ à Deo accepturus, quanto magis cõuenit sacerdotes nostros ab omni fœminarũ contubernio alienos esse, quibus quotidie in sacrificio Missæ corpus Domini per panes propositionis præfiguratum, non solum sumendum, sed etiam conficiendum manibusque tractãdum est. Considera, D. Paulum docere eos qui vxorem habent solicitos esse quæ sunt mundi, vt placeant vxori, & esse diuisos, id est, in multas solicitudinum partes vt exponit Hieronymus distractos; qui autem non habent, cogitare quæ Domini sunt, vt sint sancti corpore & spiritu. consequens est sacerdotes minimè fœminis adhærere debere, vt cogitent quæ Domini sunt.

Marginal notes: 1. Reg. 21. — Exod. 19. — 1. Cor. 7. — Hier. Iouin.

2. CONSIDERA puritatem animi & corporis

poris, non ſolum à diuinis Scripturis, ſed etiam ab omnibus Conciliis, ſummis Pontificibus, omnibusque Patribus & Doctoribus, quotquot in Eccleſia hactenus fuerunt, eamque non vulgarem, ſed ſingularem & eximiam in ſacerdotibus poſtulari idque multis de cauſis. I. quia ſanctiſſimum Miſſæ ſacrificium quo nihil auguſtius, crebrius peragere, in eoque puriſſimum Domini corpus ore ſuo conſecrare, & manibus tractare, aliiſque porrigere debent. 2 quia aſſiduè orationibus, vt ſacrarum horarum lectioni, & diuini officii decantationi, quæ mentem puram, tranquillam & in Deum eleuatam requirunt, vacare tenentur. 3. quia prædicatione, & ſanctæ vitæ exemplo plebem ad omnem virtutem, earundemq; perfectionem inflámare. 4 quia magnam partem temporis impendere ouibus ſuis, vel ſubditis erudiendis, & in viam, dum à via aberrant, reducendis, ac ſi ægri ſint, inuiſendis, ſolandis & paſcendis, pauperibus item iuuandis, peregrinis recipiendis, ſacramentis variis adminiſtrandis: quæ omnia ſane requirunt hominē non ſolū ab vxore & liberis, ſed etiā omniū negotiorum ſecularium cura liberrimū. Vnde Apoſt. *Nemo*, inquit,

2. Tim 2. quit, *militans Deo implicans se negotiis secularibus.*

3. CONSIDERA sacerdotem, si castitatem inuiolatam non seruet, multo grauius peccare, quam peccent in eodem genere homines seculares. Primo, quia sacrilegiũ committit. 1. Cor. 3. *Si quis templum Dei violauerit*, inquit Apostolus, *disperdet illum Deus*, at quis templum Dei sanctum, & Deo consecratum proprie est nisi sacerdos, toties per varios ordines inunctus, & vices Dei & angelorum subiens? 2. quia violat votum castitatis ipsa ordinis susceptione tertio factum. 3. quia summo scãdalo est bonis & malis, imò & vilissimis hominibus: quod scandalum tantum hoc sæculo est, vt causam dederit tot hæresib. 4. quia si in statu huius peccati celebret, aliaque sacramenta administret, Christũ crucifigit, Christo in faciem spuit, Christum cum Iuda prodit, imò pedibus conculcat, & in cloacam proiicit. Quid enim aliud est os sacerdotis impudici vel concubinarii, quid aliud eius [illegible], quam cloaca fœtidissima? Quid [illegible] margaritas proiicere ante porc[illegible] est? hoc est, cum impudic[illegible] det celebrare.

MEDITATIO VIII.

De frequentanda celebratione Missæ.

CONSIDERA, Sacerdotē ex vi sui officii & muneris accepisse onus intercedendi pro populo ad Deum, & offerendi dona, vt loquitur Apostolus, & sacrificia pro peccatis suis & aliorum, cum & ipse circumdatus sit infirmitate; cum ergo crebrius, imò quotidie ipse cum aliis peccet, conuenit etiam vt quotidie sacrificet. 2. considera Christum in extrema cœna præcepisse, vt sacrificium hoc Apostoli peragerent in sui commemorationē; cum ergo salutare sit crebrius renouare memoriā passionis salutare quoque erit crebrius sacrum facere. Imò in Dominica oratione omnes fideles, docuit quotidianum panē, nempe Eucharistiæ postulare. *Si autem, quotidianus est panis*, inquit B. Augustinus, *cur de die in diem transfertur, cur non accipitur quotidie, qui prodest quotidie? Cælestis est medicina*, ait Ambrosius; *debeo igitur semper accipere, qui semper pecco, & medicina indigeo.*

Heb. 5. *Lib. 2. de ser. in mōte.* *Amb. l. 4. de Sacr. c. 6.*

Considera exempla Sanctorum, nam 3.

 quoti-

quotidie se immolare immaculatum hũc agnum cõfessi sunt. S. Andreas Apostolus. S. Ignatius. S, Cyprianus, S. Ambrosius, S. Chrysostomus. S. Augustinus. Ac S. Grego-
hom. 38. rius refert in S. Cassio Narniensi Episco-
po morem quotidie celebranti diuinitus
Euan. approbatum his verbis. *Age quod agis, non*
Orat. *cesset pes tuus, non cesset manus tua.* Hippo-
de con- lytus martyr, ait in die iudicij iudicem, *Ve-*
fum. *nite benedicti*, dicturum sacerdotibus, qui quotidie preciosum corpus & sanguinem immolarint. Siricius & Innocentius I. Pontifices hac ratione suadent perpetuam cõtinentiam sacerdotibus seruandã, eo quod quotidie Deo sacrificia offerant. Primi de-
Act. 2 nique Christiani, vt est in Actis Apostol. quotidie pręseuerarunt in fractione panis quod aliquot seculis obseruatũ est in multis locis: erant ergo qui frangerent quotidie.

3. Considera, quãto fructu spirituali priuet Ecclesiam sacerdos, si negligat crebrius, dum potest, celebrare. *Sacerdos*, inquit Venerabilis Beda, *non legitimè impeditus celebrare omittens, quantum in eo est, priuat sanctam Trinitatem laude & gloria, angelos lætitia, peccatores venia, iustos subsidio & gratia, in purgatorio existentes refrige-*

rio,

rio, Ecclesiam spirituali Christi beneficio. & *seipsum medicina & remedio.* 2. expendat, quanto fructu spirituali priuet se, Qui enim sæpe celebrat, sæpe examinare conscientiam solet, de peccatis dolere, eadem confiteri, propositū melioris vitæ facere, satisfactionem peragere, summo religionis cultu per preces & sacrificia Deum afficere, mentem in Deum eleuare, populū ad rem diuinam audiēdam allicere, vitam tali officio conuenientem instituere, & omnes homines suo exemplo ædificare ac denique maiorem apud Deum gratiam, & ampliorum tot bonorum operum mercedem promereri.

GREGORIVS XIII. PONtifex concessit cuilibet Sacerdoti dicenti ante celebrationē Missæ, quæ sequuntur, 50. annorum indulgētiā.

EGo *volo celebrare Missā, & conficere corpus & sanguinem Domini nostri* IESV CHRISTI, *iuxta ritum S. Romanæ Ecclesiæ ad laudem omnipotentis Dei, totiusq; curiæ triumphantis, ad vtilitatem meam, totiusq; curiæ militantis, pro omnibus qui se commen-*

deuerunt orationibus meis in genere & i[n] specie, & pro felici statu S. Romani Eccles[iæ] AMEN.

Gaudium cum pace, emendationem vi[tæ], spatium veræ pœnitentiæ, gratiam & consolationem sancti Spiritus, perseuerã[n]tiam in bonis operibus, tribuat nobis omnipotens & misericors Dominus, Amen.

MEDITATIONES

De votis religiosorum.

MEDITATIO I.

De præstantia Votorum.

CONSIDERA: Vouere religiosi non e[st] se aliud quam relicto sæculo se tot[um] diuino seruitio dedere, & ad perpetuã pau[]pertatem, castitatem, & obedientiam i[n] religione approbata obligare: his enim tribus virtutibus remouemus omnia im[]pedimenta perueniendi ad vitæ Christia[]næ perfectionem, quæ est religiosę vitæ fi[]nis. *Quicquid* namque *est in mundo*, vel sæ[]culo, *aut est concupiscentia carnis*, quæ to[l]litur castitate; *aut concupiscentia oculorum*, 1. Io. 2.

qua[]

quæ paupertate? *aut superbia vitæ*, quę tollitur obędientia & subiectione. 2. considera horum Votorum præstantiam inde liquere, quod nobilissima sint. 1. quia fiũt Deo omnis nobilitatis auctori, & in diuinæ eius maiestatis gloriam. 2. quia iis se obligat, Voluntas nostra, quę inter animę facultates tenet principatũ. 3. quia vouere est actus religionis inter omnes morales virtutes nobilissimus. Vnde B. Augustinus dicit, Virginitatem, non quia virginitas est, sed quia per votum Deo dedicata est honorari. 4 quia sicut vita corporalis pendet ex corde, tanquam à principio, sic vita religiosa, & esse religiosum pendet ab horum trium votorum obligatione. *Lib. de virgin.*

Cõsidera hãc votorũ obligationẽ Deo esse gratissimã. 1. quia illis quasi tribus clauis voluntariè religiosus se affigit cruci amore Dei, nõ per tres horas tantũ, aut dies, sed per totam vitã. Christus latronẽ in cruce secum pendentem ad breue tempus & pauca verba pia eloquentem statim fecit paradysi hæredẽ, quid ergo faciet tota vita pendenti. 2. quia illis se totum offert Deo in holocaustum, teste B. Greg. Secularis homo bene agens tantũ fructus dat Domino Deo: at religiosus dat arborem 2.

hom. 12. in Ezech.

cum fructibus idq; in æternum, quia abrenunciat sæculo, & se totum dedicat diuino seruitio 3. quia perfectissimo modo se donat Deo, vt nullum sibi ius & imperium retineat, paratus Deo parere & superiori eius vicem tenenti quacunque in re, quando, vbi, & quantum libuerit. Et ideo sine sacrilegio, si religiosus sis, non potes amplius voluntate & iudicio tuo vti, quomodo & vbi libet, sed tantum ad arbitrium Dei, cui es consecratus.

✠ Considera, cum religiosi inter omnes Dei seruos sint nobilissimi, vt pote ad perfectionem vitę sanctę semper contendentes, iuxta illud monitũ Christi. *Estote perfecti, sicut Pater vester cœlestis perfectus est.* & illud. *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum*, &c. Prorsus conuenit, vt spondeant in tribus illis virtutibus, ducem suũ & Imperatorem Christũ imitaturos. Quid enim pauperius, castius, obediẽtius Christo? 2. perpende, cum tam nobilis sit religionis status, debere etiam à religioso nõ vulgaria, sed heroica opera exerceri, vocis congruẽtia. Vt ratione paupertatis ita contemnere opes, vt nec obulum propriũ habere velit, & si opus sit, aut regula postulet vili habitu incedere, & necessaria ostiatim

Matt.6 & 16.

ſtiatim emēdicare. Ratione caſtitatis, virginitatem ſeruare intactam, nec vlli turpi cogitationi locū dare, nedum verbis, aut factis Ratione obedientiæ non ſolum voluntatem, ſed etiam iudicium in parendo ſuperioribus quibuslibet in quauis re ſubmittere. Talis enim obedientia gratior eſt Deo omnibus victimis, & holocauſtis.

MEDITATIO II.

De vtilitate Votorum.

CONSIDERA, ſicut arbor, quo altius humi radices fixerit, & vitis quo rectius ſtipiti alligata eſt, hoc meliores producere fructus, ſic voluntatē humanam quo plus firmata fuerit in bono, hoc præſtantiora opera producere Vota autem voluntatē in bono opere imprimis reddunt firmiorem, ac proinde & opera eius ſunt Deo gratiora, & amplioris præmij meritoria haud ſecus quam opus paruum à voluntate perverſa & obſtinata profectum, deteſtabilius eſt aliis malis operibus & grauioris pœnæ meritorium. Secundò perpende etiamſi religioſus per vota ſibi imponat neceſſitatem ſeruandi caſtitatem, & aliá, non tamen ideo tollere ſibi libertatem & meritum, quia illa neceſſitas,

non à natura, sed à voluntaria promiſſio[ne]
profecta eſt? & ideo D. Auguſtinus vocat
lam neceſſitatem felicem, quæ ad melio[ra]
compellat facit enim opus volũtatis pe[r-]
fectius & magis meritoriũ. Angeli ſiqu[i-]
dem natura ſunt liberiores homine, & t[a-]
men eo beatiores ſunt, quo minus poſſu[nt]
vel ad momentum faciem ſuam à diuin[æ]
maieſtatis conſpectu auertere.

Conſidera, procul dubio homini vtil[iſ-]
2. ſimũ fore, ſi Domino vniuerſitatis arct[iſ-]
ſimè eſſet coniunctus, atqui religioſus p[er]
votorũ vincula arctiſſimè alligatur Ch[ri-]
ſto, ac proinde & Chriſtus viciſſim ipſi. *Q[ui]*
1.Cor. *autem adhæret Deo, vnus ſpiritus eſt*, inqu[it]
6. Apoſtolus, ſi autem vnus ſpiritus eſt, qu[o-]
modo non eſt particeps donorum bene[fi-]
ciorumq; eius ſpiritualium: an poteſt a[li-]
quis os appoſitum habere fonti & non b[i-]
bere manus igni admouere, & non calef[ie-]
ri. 2. perpende cum per vota nos totos De[o]
dedicemus, & à Deo poſſideri incipiamus
fieriq; filij Dei & hæredes Chriſti, fi[eri]
non poſſe, quin nobis benefaciat, cum [...]
tam nobis, quam ſibi hoc beneficium d[e-]
beat.

3. Conſidera, bona omnia opera ex vo[to]
facta plus mereri apud Dominum Deu[m]

quam

quam quæ non sunt ex voto facta. 1. quia fiunt ex affectione maiori: maior enim est affectio eius, qui ita quippiam vult, vt sibi fas nõ sit aliud velle, quam eius qui vult tantum aliud, sic tamen vt liceat contrarium. 2. quia ex duplici virtute procedunt, qui enim amore Dei seruat castitatem, vnã tantũ exercet virtutem, nempe cõtinentiam: qui vero seruat castitatem ex voto, exercet duas continentiam & religionem 3, quisquis vouet, vel vouet, vt emittat votum & obliget se Deo, vel vt postea teneatur reddere quod vouit, ratione vtriusque autem maximũ sequitur meritum. Primi quidem quia maxime voluntaria est actio: sic enim vult, vt nõ possit reuocare ipsum velle. Secundi vero, quia velle reddere est actus latriæ, qui est actus nobilissimus.

MEDITATIO III.

De præstantia Paupertatis Religiosæ

CONSIDERA, paupertatem Euangelicam, qua religiosus diuitias omnes ipsosque auri montes quasi stercora, vt ait Paulus abominatur, idq; propter Dei amorem, spemque vitæ æternæ, omnibus 1. *Phil.* 2.

Lib.5. in Luc. virtutibus eminere & esse, vt Ambrosius loquitur, *ordine primam, & quasi aliarum virtutum parentem.* Religiosus enim, dum vouet illam, non solum omnibus facultatibus se exuit, & nudus nudum sequitur Christum, sed in eo statu se ponit, vt nihil proprij habere possit. Vnde Cassianus dicit magnum crimen fuisse, si monachus dixisset, codex meus, tunica mea. Quare & Christ⁹ inter octo beatitudines, id est, virtutes quæ hominem in hac vita beatum faciunt paupertati principem locum dedit, eidemque summum præmium attribuit. *Beati*, inquiens, *pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum.*

Lib.4. c.13.

Mat.5.

2. Considera, præstantiam eius maximè sumi ab exemplo filij Dei, qui, vt ait Apostolus, cum diues esset, factus est pro nobis egenus, & ita egenus, vt dixerit. *Vulpes foueas habent, & volucres cœli nidos: filius vero Dei non habet, vbi caput suum reclinet.* Vnde nec in domo, sed in stabulo, eoque alieno nasci voluit, & licet in manu haberet omnes fines terræ, aliorũ eleemosynis viuere, & stipem mendicãdo quærere. pauperem habere matrem & patrem, nempe fabrum. Pauperes item discipulos. In paupertate demũ & nuditate vitam claudere.

2.Cor. Mat.8.

Ps.39.

Hunc

Hunc sanè statum, nisi sapientia Dei se dignum cognouisset, non assumpsisset, nisi sciuisset paupertatẽ esse gemmã pretiosissimam, licet mundo vilissimã, non ad eam quærendam de cœlo descendisset, non per pauperes & nudos piscatores tanta miracula fecisset, & totum mundũ cõuertisset. Certè aut mũdus errat magni facere pergens opes & diuitias, aut Deus eas contemnens: at impossibile est Deum errare, ergo turpissimè errat mũdus.

Considera ex iudicio mundi liquere eius præstantiam Si enim quis ex paupere repente fiat diues, mundus non admodũ miratur: at contra si quis ex diuite & copioso sponte fiat pauper, & omnia deserat agros, vineas, vrbes, summopere miratur, eo quod nihil putet diuitiis esse nobilius, nihil abiectius inopia. Secundò, perpende sedulò, an reuera mundus possit cum opibus, omnibusque deliciis suis ita exsaturare cor humanum, vt acquiescat? Non certe, quia mundi sectatores, quo plus habent hoc amplius habere desiderant, & cum satiari nequeant partis, ad veram animi quietem nunquam perueniunt. At religiosus, qui neque proprium quicquam habet, neque habere desiderat, 3.

victu & amictu modico contentus viui
eoque similior est beatis in cœlo: vt eni
hi sua gloria omnes contenti in cœlo v
uunt, sic ille paupertate religiosa conte
tus degit in terra & ideo fortasse à Christ
dictum est, pauperum spiritu, non futuru
Matt. 5. sed iam esse regnum cœlorum.

MEDITATIO IV.

De vtilitate religiosæ paupertatis.

CONSIDERA mirabiles eius vtilitate
nam primò tollit superbiam, & ali
multa vitia, quæ homines occasione op
cōmittunt, vel potentiæ, quę opes comi
tatur. 2. valet ad peccata præterita expian
da & delenda. 3. hominem inutilli rerun
terrenarū solicitudine liberat. 4. virtute
fere omnes inducit, vt temperantiam, mo
destiam, & maximè humilitatem, quæ e
eius velut germana soror, 5. auellit anim
ab amore huius mundi, omniumque eiu
voluptatum, & trāsfert in amorem rerum
Heb. 13 cœlestium vt dicat. *Non habemus hic ciui*
Matt. 19. *tatem, sed futuram, quæ in cœlo est, inqui-
rimus.* 6. hominem perfectū reddit in ha
vita, iuxta illud. *Si vis perfectus esse, vade, &*
vende

vende omnia, & capacem magni thesauri in cœlo, vt ibidem additur. *Et habebis thesaurum in cœlo.*

Considera. qui religiosus voto paupertatis se & quicquid in mundo habere potuit tradit Deo, & ne aliquando tergiuersari queat voti vinculo se ad paupertatem obstringit, Deum vicissim se illi consecrare, & omnia ad vitam necessaria spondere, sicut olim in persona Aaronis se facturum recepit, cum dixit se partem & hæreditatẽ eius fore, intelligens in hoc typo omnes religiosos. Nam si volucres tanto studio necessarium victũ suis pullis conquirunt, non putandum est creatorem volucrum & hominum, ac proprium religiosorum Patrem suorum religiosorum filiorũ, qui in cœnobiis, velut auiculæ in nidis cibum quotidianum præstolantur, obliuisci, Nõ credendum est, veste necessaria destituturum eos, qui propter ipsum omnibus corporis commodis se exuerunt nihil retinẽtes proprium. Itaque si tu non desis Deo, nec Deus deerit tibi. 2. *Num.* 18.

Considera, etiamsi religiosus nihil proprium sibi vendicet, omnia tamen necessaria ad victum amictum & habitationem, vt cura sit solutior, aliorum studio obtine- 3.

re, vt

te, vt verum ſit illud Apoſtoli in eo. *Nihil habentes, & omnia poſſidentes.* 2. ſi aliò iter instituat, omnes eiuſdem ordinis fratres, licet ignoto, omnia caritatis officia deferunt, eo ſolū nomine, quod audiant eiuſdem eſſe matris, id eſt, religionis filium; & experitur verum eſſe promiſſum Christi de centuplo in hac vita; quia centum, imò mille domos reperit pro vna, ſua etiā meliores. 3. cibus & potus etſi moderata ſint, tamen ex amore ei paratur, & ad menſā a ſeruis Dei defertur. Quicquid apponitur, edit & bibit omni ſuſpicione ſecluſa, quod nullus poteſt Princeps. 4. in ſenecta maiori in reuerentia habetur, & tractatur, licet laborare non queat, commodius. perpenditur enim, nō quid præſtet, ſed olim præſtiterit. 5. in ægritudine maiori ſtudio & amore ei ſeruitur, quam Dominis ſecularibus. Medici præſcripta ibi accuratè ſeruātur, ſi periculum vitæ ſit, tempeſtiuè monetur, & ſacramētis munitur. noctu diuq; præſto adſunt cuſtodes & ministores. omnium fratrum precibus commendatur, ac tandem ſeptus orantium corona cum indulgētia plenaria ordini cōceſſa in morte ad cœlum tranſmittitur.

MEDITATIO V.

De præstantia religiosæ castitatis.

CONSIDERA primam eius excellentiā esse, quod hominem, quoad fieri potest, restituat in priorem statum, in quo conditus est, eaq; puritate ornet, qua claruit in paradyso terrestri, hoc est, vt caro obsequatur spiritui, nec quidquā homo turpe opere, verbo, vel cogitatione designet, & pars inferior, quę dicitur sentiens, non obstrepat superiori, hoc est rationi. Secunda est, quod reddat secundum omnes S. Patres simillimū angelis, eo quod carnis vinculis alligatum esse, & non secundum carnem viuere, sed secundum spiritum, reputent non humanum sed angelicum. Immò S. Bernardus & S Chrysostomus audent affirmare aliqua ex parte maiorem esse laudem hominis casti, quam angeli, huius siquidem castitatem esse fæliciorem quidem, sed illius fortiorem, huius naturalem quasi & necessariam illius vero liberam & voluntariam. *Ep, 42. Chr. de Virg. c.79.*

Considera & tertiam excellentiā, quod hominem religiosum, vt vult S. Basilius, & Climachus, Deo reddat simillimū, quantum 2. *Beda Virgin. C. gr. 55*

tum quidẽ fas sit homini Deus enim na-
tura incorporeus est, incorruptibilis & pu-
rissimus, cum ergo anima ipsa natura in-
corruptibilis & pura ipsum corpus ad eam-
dem puritatem & integritatem per casti-
tatem attrahere conetur, nõ aliud faci-
quam quod similitudinem Dei incorr-
ptibilis in se velut in speculo mundissim-
exprimat, & hominem quasi diuinum f-
ciat, in carne carnis quasi expertem. 2. n-
ta hoc bonum tantum, tã fuisse à natu-
humana desideratum, vt antiquus serpe-
in paradiso nihil aptius repererit ad p-
Gen 3. mos parentes illiciendos, quam prom-
tendo *Eritis sicut Dij*. Sed quod falso pr-
missum est ab eo, qui præstare non pot-
rat, & ea via qua præstari non poterat, h-
per castitatem religiosus verè tenet & p-
sidet: eoq; perfectius quo eius castitas
perfectior aliorum, vt coniugum, vidua-
& virginum castitate.

3. Considera quartam excellentiam ei-
esse, quod hæc castitas inter eximia D-
dona, quæ non humana, sed diuina tan-
virtute nobis contingunt, numeratur V-
Sap. 8. de Sapiens. *Sciui*, inquit, *quoniam aliter*
possum esse continens, nisi Deus det. Vnde
Patres docent illam virtutem supra na-

ra-

ram, & ſupra omnem legem, & ideo neq; in veteri, neque in noua lege imperatam. Excellentia autem huius virtutis naſcitur ex ſumma difficultate, quã anima hominis habet in coercendis & frangendis importunis hoſtis duplicis inſultibus, domeſtici videlicet, id eſt carnis, quæ continuò noctu diuque pugnat aduerſus ſpiritũ, & pugnabit vſque in finem vitæ. Deinde externi, id eſt, dæmonis, qui nullo alio peccato plus gaudere dicitur, ſecundũ quoſdam, quam impudicitiæ. ob quam pugnã Rõ. 7.
exclamat Apoſtolus. *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?*

MEDITATIO VI.

De vtilitate religioſæ caſtitatis.

CONSIDERA eo nomine religioſo vtiliſſimã eſſe, quod eius beneficio infinitis liberetur moleſtiis. & primò quidem carnis, quæ vbi vel minimum obtinet imperium, etiam ſapientes, vt liquet in Salomone, in barathrum vitiorum præcipites agit. Deinde, familiæ gubernandæ, quæ tantas ſæpe difficultates adiunctas habet, vt redigant ad deſperationem. Patrifamilias

lias enim incumbit curanda vxor, libero-
rum educatio, collocatio filiarum, neces-
sariarum rerum procuratio, vt famuli &
ancillæ officio suo fungantur, vt omne
probi sint & pij; Taceo varia incommod
& infaustos casus, qui quotidie vel vxori
proteruæ, & litigiosæ, vel liberorum in-
obedientium, vel cognatorum litigan-
tium causa incidunt. Religiosus autem
velut cœli ciuis sua vocatione conten-
tus aliis necessaria ei curantibus tantum
suæ saluti procurandæ vacat.

2. Considera, si quis noctu diuque cum
immani fera commoraretur, eũ in lucu-
lento vitæ discrimine futurum, ne aut
morsu aut veneno conficeretur, nisi os ei
occludere possit, ne morderet, aut virus
effunderet. Scias ergo feram nullam fero-
ciorem, aut virulentiorem esse carne no-
stra, cum qua quoniam continenter ver-
sari cogimur, non dubium est quin anima
nostra in magno versetur periculo. At ab
hoc periculo eam vindicat castitas. nam
concupiscentiam eius, quæ est os bel-
luæ vinculo voti astringens, facit vt mor-
dere vel venena fundere non possit. Se-
cundò, perpende castitatem beneficio re-
ligionis & aliis præsidiis munitam, vt for-
tius

tius crucifigere per eam possit religiosus carnem cum concupiscentiis, ac etiam omnia mundi & dæmonum tela ignea ad eandem inflammandam coniici solita auertere: per votum enim paupertatis omnes rescissæ sunt illecebræ & voluptates, per obedientiam omnis cõuersatio cum mundo, mundanisque hominibus. facile autem est tueri castitatem inter castos.

CONSIDERA, castitatem religioso nõ solum perutilem, sed etiam præ cæteris virtutib. maximè esse necessariã, nullo enim vitio bona religiosorũ fama procliuius obscuratur, quam si contra castitatẽ vel minimum delinquat. Sit religiosus aliquis paulo tenacior, curiosior, & iracũdior, sit animo plus æquo elatior, sit durior & asperior, nondum sanctitatis & pietatis iacturam apud homines facit, sed si sinistri quippiam audiatur de castitate, mox famam obscurat, quia non potest esse sanctitas, vbi est incõtinentia, nõ potest esse Dei spiritus, vbi dominatur caro. Cui [illegible] est, q̃ alia vitia facile excusantur, vel quod proueniãt a cõplexione natur[illegible] [illegible] bono fine accidant, [illegible], vel aduersitas. Deinde,

ratione castitatis religiosi habentur purissimi, & speculum virtutum omnium; in puro autẽ speculo facile apparet macula.

MEDITATIO VII.

De præstantia religiosæ obedientiæ.

I. CONsidera præstantiam eius posse cognosci ex iudicio & exemplo Christi Domini: quicquid enim in hac vita egit, quicquid dixit, etsi ex omnium aliarum virtutum fontibus flueret, huic tamen fere adscribitur. Ipse testatur se de cœlo descendisse, non vt suam, sed Patris faceret
Ioã. 6. volũtatem. Apostolus quoque vitam eius
Phil. 2. totam, mortem, & mortis genus ad vnam obedientiam refert. *Factus*, inquit,
Serm. 46. in Cant. *obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis.* Et S. Bernardus scribit, eum mori maluisse; quam non obedire. Ratio huius est, quia per obedientiam volũtas nostra, sensusq; omnis cum Deo arctissimè coniungitur; in qua coniunctione omnis hominum perfectio, & angelorum consistit. Imò nullæ virtutes, adeoque ipsum martyrium alicuius sunt pretii vel meriti, nisi ad Dei voluntatem exequendã referãtur.

Consi-

Considera in hanc virtutem omnes fere virtutes concurrere, quasi ad pulcherrimum opus ex pluribus gemmis concinnandum. Nemo enim se alteri homini in omnibus subiicit, nisi magno Dei amore ardeat, multa item fide in eum & fiducia subnixus, deinde profunda humilitate, patientia, fortitudine, & constantia præstans. Deinde nihil æquè eius dignitatem ostēdit ac materia ei subiecta, quæ triplex est. Prima est executio omnium operū externorum, quæ à Superiore imperantur. 2. est mactatio propriæ voluntatis, vt vocat B. Gregorius, obediens enim non suam sed superioris quærit facere voluntatem. 3. abnegatio proprij iudicij, obediens enim id rectum & honestū iudicat, quicquid superior præscripserit, modo non repugnet legi diuinæ. Quid autem præstantius homo habet, voluntate & ratione? 2.

3. Considera Spiritum sanctum in diuinis litteris obedientiam anteferre victimis & holocaustis. *Melior est obedientia*, inquit, *quam victima, & auscultare magis, quam offerre adipem arietum.* Nec mirum, quia per victimas, aliena caro mactatur, inquit Gregorius, per obedientiam vero propria voluntas, & libertas, qua nihil pluris 1. Reg. 15.

in mundo æstimatur. Deinde si magni facis paupertatem & castitatem, pluris certè teneris facere obedientiam: paupertatis enim voto tantum obtulisti Deo bona externa, Castitatis tantum bona & commoda corporis, at odedientiæ voto interna animi bona, quæ longe præstant corporis fortunæque bonis. Denique nullæ maiores victoriæ obtinentur in bello spiritali, quam per obedientiam. *Homo obediens*, ait Salomon, *loquetur victorias*. Cuius causa est, quia dum sponte se subiicit alieno imperio, vincit seipsum. *Qui dominatur animo suo*, ait idem *fortior est expugnatore Vrbium*. Quæ victoria tanto illustrior est, quanto difficiliori certamine nempe contra naturam, obtinetur.

Prou. 21.

Prou. 16.

MEDITATIO VIII.

De vtilitate religiosæ obedientiæ.

1. CONSIDERA ex præstantia obedientiæ deriuari magnitudinē meriti, & copiam fructuū. Nam obedientiæ beneficio nō solum omnia bona religiosi opera meliora fiūt, sed etiā quæ per se nullius sunt meriti, fiunt Deo grata & meritoria. vt ex obediētia comedere, ambulare ani-

re animi gratia, cubitum ire. Itaque recte comparatur obedientia virgulæ diuinæ, quæ omnia suo contactu in aurum conuertit. Copia fructuum autem inde liquet quod teste Gregorio. *Sola virtus sit obedientia, quæ virtutes cæteras menti inserit, insertasque custodit.* Cum enim Deus non patiatur se vinci à nobis officiis, consequẽs est, vt qui se suaque omnia à Deo donauit per obedientiam, eidẽ ipse vicissim se, suaq; dona spiritualia donet. Custodit autem alias virtutes, contra insidias dæmonum, quia nihil sibi confidit, nihil sibi tribuit, sed se suaq; Dei manibus quasi deposita committit, ex quibus nemo quicquam rapere potest. 35. mor. c. 10. Ioa. 10.

2. Considera, quod obedientia religiosum eximat ab innumeris molestiis & curis, quas quotidie experiuntur, qui in seculo suo arbitratu viuunt. Obediens enim omnium rerum suarum curam in humeros aliorum conijcit, & quasi infans aliorum vlnis se gestari sinit, ac denique quasi dormiendo iter ad cœleste regnum facit. Superioris enim muneri incumbit, ei omnia necessaria tam in temporalibus, quam in spiritualibus sub tempore, loco, & ordine prouidere. Ille patris, & matris,

magistri, ducis & procuratoris vices subit, vnde recte Climachus gradu. 4. *Obedientia*, inquit, *est perfecta abnegatio propriæ animæ & corporis, mors voluntaria, vita sine solicitudine, nauigatio sine damno, sepultura voluntatis; est iter facere dormiendo, suo onere aliis imposito, & super aliorum vlnas, ne mergaris, natare.*

3. CONSIDERA, quam grata sit Deo obedientia, & contra, quam inobedientia ingrata. Primum patet exemplo Abrahæ, cuius obedientia simplex fecit, vt non solum ipse, eiusq; familia tota, sed omnes mundi gentes benedictæ sint in eius semine, ex quo natus est qui sua obediētia portas cœli ob inobedientiam conclusas patefecit. sic vt verè dici queat, omnia dona cœlestia, gratiasque & virtutes esse obedientiæ fructus. Alterum liquet ex inobedientis Adami primi parentis exitu: ille n. non solum ipse è paradiso terrestri exulare coactus est, verum etiam cum tota generis humani posteritate maledictioni factus est obnoxius. Omnes enim huius mūdi curæ, anxietates, labores, ærūnæ, morbi, fames, sitis, egestas, bella, dolores partus, mors, omnis generis peccata sunt huius inobedientiæ effectus & pœnæ. Quæ expia-

expiari, delerique non potuerunt, nisi secundus Adam CHRISTVS IESVS factus obediens vsque ad mortem ignominiosissimã crucis illas sustulisset.

MEDITATIONES

De XV. Mysteriis Rosarii B. Virg. Mariæ.

GAVDIOSA V.

1. DE Incarnatione Christi, & Annunciatione B. Virg.
2. De Visitatione B. Virg.
3. De natiuitate Christi.
4. De Præsentatione B. V. in templo.
5. De Inuentione Christi in templo.

DOLOROSA V.

1. De oratione Christi in horto.
2. De flagellatione.
3. De Coronatione.
4. De Deportatione crucis.
5. De crucifixione.

GLORIOSA V.

1. De resurrectione Christi.
2. De ascensione Christi.
3. De aduentu Spiritus sancti.
4. De assumptione B. V.
5. De Coronatione B. V.

VNDE VERSVS.

1. *Nuncius, inuisens, natus, præsens, reperitur.*
2. *Orat, cum flagris, spinas portat, crucifixus:*
3. *Surgens, ascendit, spirans, assumpta, corona*

MEDITATIO I.

De 1. Mysterio Glorioso.

Luc. 1. *De Annunciatione B. Virg.*

1. CONsidera, immensam Dei caritatem, quod ad te ab æterna damnatione redimendũ, cũ esset beatissimus & immortalis, voluerit fieri mortalis & miser homo, idq; sine vllo tuo merito, imò infinitis demeritis.

2. Considera, quomodo ad exequendum hoc mysterium mittatur de cœlo legatus Gabriel archangelus, nunciaturus B. Virgini eam fore matrem Dei: quanto splendore apparuerit, qua reuerentia eã salutarit. Et rursum, qua modestia B. Vir. auscultarit

tarit, prudentia verba angeli expenderit, qua fide crediderit, & quanta humilitate ancillam se vocarit, licet electa esset Dei mater.

3. Cõsidera, quod mox post verba B. Virg. *Ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum*, tota Trinitas ad eã descẽderit & filius Dei in vtero eius factus sit homo; ac proinde & ipsa facta est mater Dei, regina hominũ & angelorũ, & quidã paradisus, in quo Deus per nouẽ mẽses habitare voluit.

MEDITATIO II

Lucæ 1.

De 2. Mysterio Gaudioso.

De visitatione B. V.

1. CONSIDERA, quod B. V. mox post cõceptũ in vtero Christũ magna festinatione per mõtes altos Iudææ cucurrerit ad visitandũ cognatã suã Elisabeth tunc grauidam & in vtero habentem S. Ioannẽ Baptistam. Mirare feruorem, caritatem, & humilitatem, quod existens mater Dei ei ministrarit vt ancilla.

2. Considera, quanto gaudio affecta sit Sancta Elisabeth ex visitatione Beatæ Virginis, quomodo obstupuerit à matre Dei se visitari, quomodo & infans in vtero eius ad præsentiam Beatæ Virginis

& Chri-

& Christi iam concepti exultarit, quam humiliter B. Virgo laudes suas exceperit, & mirata sit humilitatem S. Elisabeth dicentis. *Vnde hoc mihi. vt mater Domini veniat ad me?*

3. CONSIDERA, quomodo B. Virgo auditis suis laudib. vt, quod esset benedicta inter mulieres, & benedictus fructus vẽtris eius, erubuerit, & causã omnẽ bonorũ suorũ trãstulerit in Deũ, exclamando. *Magnificat anima mea Dominum*, &c.

MEDITATIO III.

Luc. 2.

De 3. Mysterio gaudioso, vt *De Natiuitate Christi.*

1. CONSIDERA, quomodo B. Virgo cum Ioseph ex Nazareth profecta sit cum magna fatigatione, in Bethlehem, vt edicto Augusti Cæsaris obediret, idq; hyeme & iam grauida & tenella. Atque ibi non inuẽto loco in vllo diuersorio, ab omnib. velut mẽdica repulsa, coacta sit manere in stabulo publico iniuriis cœli peruio.

2. CONSIDERA, quomodo cum iam hora gloriosi partus adesset, media nocte, sine dolore, dum flexis genib' oraret, genuerit Sal-

rit Saluatorem, quãto mox gaudio perfusa sit, quã deuoté adorarit & osculata sit infantulum, quam officiosè panniculis vilibus sibi detractis inuoluerit, & in præsepi posuerit.

Considera cum affectu compassionis, quomodo rex regũ sic humiliatus iaceat in duro p̃sepio, & modico fæno, quomodo rex angelorum iaceat frigore tremens inter bouem & asinum. Attende ad gaudium angelorum cantantium. *Gloria in excelsis*, & pastoribus nunciantiũ hãc natiuitatẽ. Vide, quo studio illi mox accurrant & dona sua rustica humiliter illi afferant. Disce pauperi Christo caros esse, pauperes maximè & humiles. 3.

MEDITATIO IV.

De 4. Mysterio Gaudioso. *Luc. 2.*

De Præsentatione B. Vir.

COONSIDERA, quomodo post 40. dies discedẽs è Bethlehẽ abierit Hierosolymam, vt filium suũ im templo præsẽtaret & offerret, pareretq; legi Moysis, q̃ erat vt omnes mulieres à partu, quia erãt immundæ, purificari se curarent. Vide humilit. 1.

milit. B. Virg. quæ cum esset mundissima, tamen quasi peccatrix haberi voluit; cum nos, licet peccatores, sācti velimus videri.

2. Considera, qua modestia & deuotione benedictū fructum ventris sui, qui angelos lætificabat in templū portarit, quanta reuerentia & gaudio Simeō senex vlnis suis eum exceperit, adorarit, & iterū iterumq; osculatus sit, tum obtulerit eum flexis genibus super altare multis cum lacrymis Deo & in Canticū eruperit, dicens. *Nunc dimittis seruum tuum Domine in pace.*

3. Considera, quam miranda idē Simeon tum prædixerit B. Virgini, nempe quod infantulus ille aliquando ponendus esset in signum cui cōtradiceretur, id est, multa passurus esset à Iudæis, & quod animā ipsius Virg. pertransiturus esset gladius. quod accidit sub cruce tēpore passionis. Vide, quomodo lætis Deus subito miscet tristia, ne nimium prosperis efferamur.

MEDITATIO V.

Luc. 2. De 5. Mysterio Gaudioso.

De inuento Christo in templo.

1. CONSIDERA, quāta deuotione B. Virgo cum Ioseph sponso suo & fil. Iesu.

quotannis iuerit Hierosolymam ad celebrandum Pascha. Quam ardentes preces ad Deum ibi effuderit, cum sciret se secum habere verum filiũ Dei. Vt discamus multa facere ad quæ non tenemur, & libenter loca sancta predicandi causa adeamus.

Considera intimum dolorem B. Virg. quoniam domum regressa vesperi nõ inuenit suum Iesum, quem putabat esse in comitatu Ioseph. perpẽde quot gemitus, quot lacrymas profuderit, nesciens quo se verteret, erat enim nox. Interim vide Christũ in angulo aliquo templi nocte orantem, de die autem vel orantem, vel panem mendicantem, vel de rebus piis loquentem. 2.

Cõsidera, quomodo prima luce egressa sollicitè ab obuiis quæsierit, num vidissent filium, ac tandem cum nusquam appareret, quomodo redierit Hierosolymã mœrens & tristis, ac inuenerit filium sedentem in medio Doctorũ. Cogita quantum gaudium ibi mox obortum, quomodo eam sit solatus monueritque Deum magis diligendum, quam parentes. 3.

MEDI-

MEDITATIONES

De quinque mysteriis dolorosis.

Luc. 22.

MEDITATIO I.

De oratione Christi in horto.

1. COONSIDERA, Christum post cœnā nocte cum vndecim discipulis mœstū egredi ad hortum, ibique ad iactum lapidis auulsum ab ijs, procidere expāsis manibus in cœlū, primo in genua, tum pronum in terram. tristis enim erat anima eius ad mortem, id est, tanto mœrore obruebatur, vt videretur iā expiraturus. tristis autē erat, tum ob cruciatus quos sciebat se passurum, tum ob ingratitudinem Iudæorum & nostram.

2. Considera, quomodo, cum ter orasset. *Pater, si possibile est, transeat à me calix iste,* eousque desiderium patiendi pro te in eo creuerit, vt sanguis bulliens in venis, violenter tandem per poros corporis eruperit, & sanguinem sudarit. O Domine Iesu, quanta mea in orādo tepiditas est, qui ne vnam quidem guttulam aliquando exprimere possum?

3. Considera, quō tantum sanguinis vndiq; per vestes effuderit, vt non posset præ debili-

debilitate surgere à terra, nisi angeli eum eleuassent. Vide, cum surrexit, faciem eius deformatam puluere & sanguine, capillos sanguine concretos, & angelum Gabrielem sudorem abstergentem, & Christum confortantem.

MEDITATIO II.

De 2. mysterio doloroso.

De Christi Flagellatione. Matth. 27.

CONSIDERA, quomodo Christus coram infinita turba hominum à milite insaniente in publicum trahatur theatrũ, vestibus omnibus spolietur & dirè alligetur columnæ. Cogita quanta ei confusio fuerit toto corpore nudari, & agnum Dei inter rabidos lupos stare, creatorem mundi ab ingratis creaturis tam indignè tractari, flagella in humeros Dei cadere. 1.

CONSIDERA, quam acerba fuerit flagellatio, primo enim nodosis funibus, tũ virgis cæsus est sine misericordia. Scelestis enim hominibus non poterant infligi nisi 40. verbera, ne excoriarentur, at Christo innumera, vt toto corpore fuerit laniatus. Finge te quasi præsentem audire ictus. Videre quoque quomodo riui sanguinis ex 2.

facie, aliisque partibus corporis defluant & tota terra madefiat sanguine. Cogita hæc vulnera infligi ob peccata tua.

CONSIDERA, Christum, dum à colu-
3. mna solueretur, viribus fractũ quasi trũcum concidisse in terram. Vide eum in pauimento sanguineo nudum reptantem & quærentem vestem qua se operiat. Cum autem è terra surrexit purpura antiqua tectus, cogita eum te sic allocutũ. Hæc passus sum fili mi libenter pro te, & grauiora adhuc pati sum paratus, modo tu emẽdare velis vitam tuam, & exigium aliquid pati in hac vita.

MEDITATIO III.

De 3. Mysterio Doloroso.

Matt. 27. *De Christi Coronatione.*

1. CONSIDERA quomodo milites Pilati post flagellationem Christo illuserint, induendo eũ antiqua veste purpurea, & texendo coronam ex acutissimis spinis, eiusq; capiti imponendo. Aspice quã fortiter eam transuersis lignis infigãt, vt etiam cranium penetrent. Supplicium quale de nullo vnquã homine sumptũ, sed nec de cane.

Con-

CONSIDERA, quomodo ei obtulerint arundinem loco scepteri, & per ludibrium genu flexo adorarint, dicendo, Aue rex Iudæorum. deinde arundine caput verberarint, & alapas dederint in vultū sanguine totum respersum. Cogita hæc omnia patienter eum ferre pro voluptatibus & dissolutionibus tuis inordinatis. 3.

CONSIDERA, quomodo Christū ita irrisum & consputum Pilatus produxerit foras, & ostenderit Iudæis dicens *Ecce homo*, vt moueret eos ad commiserationem. Erat enim ita tractatus, vt videretur potius esse non homo, & quasi leprosus, vt dicit propheta. Sed adamantina Iudæorum corda mota non sunt. Sicut nec nos aliquādo mouemur ad compassionem. Cogita quo dolore perculsum sit cor B. Virginis, quæ præsens erat, & vix filium suum agnoscebat. 4.

MEDITATIO IV.

De 4. Mysterio Doloroso.

De deportatione Crucis.

CONSIDERA, quomodo Pilatus metu humano Iudæorum victus lauando manus, Christū damnet ad mortem crucis *Matt. 27.* 1.

cuius sententiam iniquam Dominus humiliter acceptauit paratus mori pro nobis. Vide num tu quoq; multa mala facias metu, ne aliis displicias: & an æquo animo suscipias aliorum iniurias & contumelias.

2. Considera, quomodo eius humeris grauissima crux imposita sit, vt eam portaret, (quod nulli latroni fieri solet vt proprium patibulum portet) quam benigne eam amplexus sit, quanto cum labore & sudore iam membris fractus portarit, & nimio onere pressus sępececiderit. Cogita tua peccata fuisse illud onus.

3. CONSIDERA, quomodo deficiente Christo sub onere tandem crucem portãdam Iudæi tradiderint Simoni Cyrenæo, vt disceres cum Christo tibi quoque aliquam crucem ferẽdam esse. Secundo cogita quomodo allocutus sit in illo itinere mulieres flentes, inter quas erat & B. Virgo, easque sit consolatus, vt discas nec in tribulationibus magnis à salute proximi quærenda cessandum.

MEDI-

MEDITATIO V.

De 5. mysterio doloroso. *Matt. 27.*

De crucifixione,

CONSIDERA, genus mortis crudelissimæ, primo enim Christus omnibus vestibus vi exuitur, & ita omnia vulnera renouantur, stabatque bonus Iesus totus sanguine perfusus: Tum in trabem humi iacentem detruditur, clauis obtusis transfiguntur manus & pedes. Augetur dolor eleuatione, & succussione crucis, & trium horarum diuturnitate, quibus in ea pependit. Imaginare, quasi videres, & audires hæc omnia, vt ictus malleorum. 1.

CONSIDERA, quanta ignominia affectus sit hoc genere mortis. Pendet enim nudus, & in medio latronum, ac si peior esset illis, in loco infami, in tot hominum præsentia. Et in tanta confusione adhuc verbis contumeliosis excipitur & irridetur, ipse autem orat pro illis.

CONSIDERA, Christum extendere brachia in cruce, vt te amplectatur, clauis affixas manus, vt amorẽ erga nos indicet esse constantem. Caput inclinat vt nos osculetur. Nudus est, vt doceat nos omniũ

rerum contemptũ. Moritur in cruce, vt in tribulationibus perferendis pseueremus.

4. Considera, B Virginem cum S. Ioanne sub cruce stantem, lacrymis omninò & sanguine de cruce fluente perfusos. Cogita tunc gladium transiuisse animum B. Virg. de quo ei prædixerat Simeon senex olim Vide quomodo & ipsa tunc se obtulerit ad crucem subeundam, si fieri posset.

MEDITATIO L

De 1. mysterio glorioso.

Ioan. 20.

De Resurrectione Christi.

1. CONSIDERA, gaudium summum S. Patrum in lymbo, cum anima Christi gloriosa tamdiu expectata ad eos liberandos summo triumpho venit.

2. Considera, gaudium summum B. Virginis, cum vidit Christum cũ corpore glorioso intrantem cubiculum, quando cum eo collocuta est, non dubiũ, quin absorpta sit in contemplatione tam splẽdidi corporis, quod ante erat tam deformatũ.

3. Considera, gaudium Mariæ Magdalenæ, cui, dum ploraret apud sepulcrum, apparuit in specie hortulani. Nec enim tenere se potuit, quin rueret in eius amplexũ.

Considera, gaudium Apostolorum, maximè B. Petri. qui Christum negauerat, omnes enim ob Christi mortem, & fugam suam valde erant afflicti. Apparuit autem eis sæpius. & consolatus est, quæ magna fuit Christi bonitas. 4

MEDITATIO II.

De 2. mysterio glorioso.

De Ascensione Christi. Act. 1.

CONSIDERA, quomodo in montem Olîueti, vbi erat B. Virgo cum discipulis & mulieribus, venerit Christus comitatus Patribus ex lymbo liberatis: quam benignè ibi valedixerit matri & aliis, quomodo matrem commendarit Apostolis, omnesque benedixerit.

Considera, quomodo B. Virgo & discipuli commoti fuerint, videntes Christum manibus expāsis summa gloria ferri in altum stipatum innumeris angelis suauissimè cantantibus. Patribus lymbi etiã infinito numero, splendore maximo sequentibus. 2

Considera, B. Virginem flexis genibus cum aliis in cœlum continēter respiciētem, & prorsus spiritu raptam. Cogita, 3

quo triumpho, lætitia, hymnis angelor
cœlum Christus ingressus, quomodo Pa-
ter cœlestis eum amplexus, in throno si-
mo ad dextram eum locauerit.

4 Considera, B. Virginem & comite
maximam consolationem accepisse a
angelis, quos in albis vestitos misit Chri-
stus de cœlo: cuius hortatu magno cum
gaudio Hierosolymam redierunt.

MEDITATIO III.

De 3. mysterio glorioso.

Act. 2.

De aduentu Spiritus sancti.

1. CONSIDERA, B. Virg. cum discipuli
in cœnaculo Spiritus sancti aduẽtum
expectantem, cum summa cõcordia, ora-
tione feruenti & continẽti, suspiriis & la-
crymis, idque diebus multis.

2. Considera, quomodo eis in ora-
tione raptis *factus sit repente sonus* in ad-
uentu Spiritus sancti, id est, suauissimus
concentus mirè afficiens eos, *qui replebat*
totam domum, id est, corda eorum omni-
bus donis cœlestibus.

3. Considera, quomodo linguæ ignea
super omnes apparuerint; quæ designant
amo-

amorem diuinum in corde eorum accensum, vt non timerent amplius prædicare Christum crucifixum. Hoc ardore accensus Petrus prima concione. 3. millia conuertit.

Considera, quomodo B. Virgo, quæ plus omnibus repleta erat Spiritu sancto, gauisa fuerit, cum videret tã fœlix initium Ecclesiæ sanctæ, tam abundantẽ fructum sanguinis à benedicto filio suo in cruce effusi. 4.

MEDITATIO IV.

De 4. mysterio glorioso.

De Assumptione B. Virginis.

Considera, magnum desiderium B. Virg moriendi & videndi filium suum. Deinde lætitiam, quando cognouit horam mortis appropinquare. vixerat enim in terra, tanquam in longo exilio. 1.

Considera, quomodo voluntate diuina ante mortem ex toto orbe miraculose omnes Apostoli, qui in viuis erant, ei adfuerint. Cogita, quę colloquia ibi fuerint, quã ardentes præces, quanto honore eam affecerint, quantum vtrinque gaudium ex mutuo conspectu. 2.

Considera, quam ſedulo ſe ad mor-
3. tem præparauerit quo enim morti fuit vicinior, eo viuaciora fuerũt ejus deſideria, & ardentiores orationes, donec magna pace & vultus ſerenitate anima illa luna clarior euolaret.

Conſidera, puritatem, innocentiam,
4. & ſummas opes illius animæ tanta gratia, tot virtutibus & meritis ornatæ. Quam cogitare poſſumus ipſius Chriſti de cœlo delapſi brachiis in cœlum portatam, comitantibus innumeris angelis cum ſymphonia ſuauiſſima, & lætitia inenarrabili.

MEDITATIO V.

De myſterio Glorioſo.

De coronatione B. Virginis.

CONSIDERA, B. Virginis animam eo-
1. dem ſplendore & triumpho, quo in cœlum aſſumpta eſt, deſcendiſſe de cœlo, vt aſcenderet cum corpore. Cogita quam illud pulcrum, & glorioſum fuerit. Si enim alii iuſti ſplendebunt vt Sol, quomodo ſplenduit mater Dei quæ nunquam peccauit.

CONſidera, quanta gloria cum cor-
2. pore & anima aſcenderit in cœlum: quit

hymn

hymni cantati, quæ lętitia angelorũ, quãta consolatio antiquorum Patrum fuerit, quanto honore recepta ab iis sit in cœlũ.

CONSIDERA, quantum gaudium fuerit Christi videre matrem suam; quomodo eam manu sua introduxerit in cœlum, quomodo eã super omnes choros angelorum & Sanctorum euexerit, & sanctiss. Trinitati præsentarit,

CONSIDERA, quomodo recipiat eam Pater, vt filiam. Filius, vt matrem; Spiritus sanctus, vt sponsam sanctissimã, quomodo in splendididissima sede ad dexteram filii sui eam collocent, & pretiosissimam coronam eius capiti omnes tres simul imponant, applaudente tota curia cœlesti faustis acclamationibus & hymnis.

APPENDIX.

De modo recitandi Rosarium cum meditatione horum Mysteriorum.

QVID sit Rosarium, quæq; eius institutio vel approbatio, vide in libello Sodalitatis Marianæ P. Frãc. Costeri, vel in Manuali Sodal. Constat autẽ Rosariũ Oratione Dominica quinquies, & Salutatione angelica quinquagies repetita. Quod

si t er

ſiter iteretur, vocatur Pſalterium B. Virginis, eo quod tot in eo ſint ſalutationes, quot ſunt Dauidici Pſalmi, id eſt, 150.

Quia autem diffi ile eſt oranti Roſarium ad eadem verba toties repetita attendere, piè inſtitutum eſt, vt quodlibet Roſarium quinq; myſteriis perficeretur, quibus meditandis, dum os verba proferret, mens occuparetur. Ac primo quidem Roſario competunt 5. myſteria gaudioſa. 2. doloroſa. 3. glorioſa.

Modvs autem cum myſteriis recitandi Roſarium poteſt eſſe duplex. Primvs eſt, vt antequam decadē aliquā inchoes, myſterium, quod in ea meditandum eſt, breuiter in mentem reuoces, retinendum tamen, donec decadem abſoluas. Deinde ſub initium orationis Dominicæ Deum velut præſentē animo ſubiicias vt Patrem: ſub initium vero ſalutationis angelicæ B. Virginem, vt Matrem: quo nimirum imaginatio circa id occupata euagari huc illuc non poſſit. Vel certè imagineris te ferri per ea loca, in quibus ea myſteria facta ſunt, illisque te præſentem eſſe cogites, ac ſi oculis tuis haberes propoſita. Quod magno voluptatis ſēſu fieri poteſt. ſicut otioſi imaginamur aliquādo nos totam Gal-

tam Galliam vel Italiam percurrere, & mira videre, &c POSSVNT autem Dominico & Feria. 5. expendi mysteria gloriosa. Feria. 2. 3 & Sabbatho gaudiosa. Feria. 4. & 6 Dolorosa.

SECVNDVS Modus est, vt ad singulas decades, mysterium, quod expendimus in ipsis salutationibus angelicis breuiter inseratur hoc pacto.

IN ROSARIO GAVDIOSO.

Ad decades singulas cum ventum est, ad nomen Iesus adiiciatur,

AD 1.	Quem	Virgo concepisti	S. Maria mater Dei, ora pro nobis peccatoribus. &c.
2.		Visitando Elisabeth portasti	
3.		Virgo genuisti.	
4.		In templo præsentasti.	
5.		In templo inuenisti,	

IN ROSARIO DOLOROSO.

Ad nomen Iesus adiiciatur.

AD

AD — Qui pro nobis — S. Maria, &c.

1. Sanguinem sudauit.
2. Flagellatus est.
3. Spinis coronatus est.
4. Crucem baiulauit.
5. Crucifixus est.

IN ROSARIO GLORIOSO.

Ad nomen Iesus adiiciatur.

AD — Qui — S. Maria mater, &c.

1. Resurrexit à mortuis.
2. In cœlum ascẽdit.
3. Spiritum sanctum misit,
4. Te assumpsit.
5. Te in cœlis coronauit.

Quia vero quodlibet Rosarium concludi solet oratione Dominica, & ter salutatiõne angelica in honorẽ S. Trinitatis, ac symbolo Apostolorum, vel, vt aliis placet, ab iisdem inchoari.

VI.

In I. Rosario post Iesus in salutatione angelica adiicatur.

Qui nobis augeat. { Fidem rectam. Spem firmam. Caritatem perpetuam. } S. Maria mater &c

In II. Rosario post Iesus adijciatur.

Qui nobis { Intellectum illuminet. Voluntatem perficiat, Memoriam roboret. } S. Maria. &c.

In III. Rosario post Iesus adijciatur

Qui { Dirigat cogitationes. Reget verba. Gubernet opera. } S. Maria mater, &c.

F I N I S.

MEDITATIONVM.

LEGE

LEGES

CONGRE-GATIONIS B. VIRGINIS VTI A SODAlibus Moguntinis obseruari solent.

1. Cum beatissima Virgo Dei Mater huius Congregationis patrona præcipua illam defendere ac vouere existimanda sit quippe misericordiæ mater, quæ se diligentes diligat & ad eam piè ac religios confugientes tueatur ac protegat: propterea par est in primis, vt eiusdem sodale non modo illã præcipua veneratione atque honore prosequantur, verum etiam vitæ morumq; integritate virtutum illiu præstantissimarũ exempla imitari conen sur, atque vt sæpius inter se agẽtes mutu

sca

ſe ad eius amorem & cultum ſtudeant impellere, & ardentem quandam in ſuis animis excitare cupiditatem ſanctiſſimi illius nominis extollendi.

OMNES honorem debitum non modo ſodalitatis Patri, verum etiam Præfecto, Aſſiſtentibus, aliiſque ſubordinatis Officialibus deferent pro cuiuſque dignitate, atque in rebus omnibus ad ſodalitatem pertinentibus obtemperabunt, quæ ipſis vel à Præfecto, vel ab alio quolibet eius nomine præcipientur. 2.

QVONIAM huius congregationis finis eſt virtus pietaſque Chriſtiana, & in literarum ſtudiis progreſſio: ad quem finem aſſequendum ſacramentorũ ſanctiſſimorum frequentia perutilis eſt: ideo quicunque dare nomina Sodalitati voluerint, antequam recipiantur, generali confeſſione totius vitæ delicta expiabunt, ſi id nunquam egiſſent antea, vel certè, quæ à poſtrema generali confeſſione peccata commiſerint ordinario Sodalitatis Confeſſario confitebuntur: niſi tamen confeſſio huiuſmobi iuſtis de cauſis omittenda, vel differenda Confeſſarii iudicio videretur. 3.

SODALES omnes confitebuntur peccata ſua vel octauo vel decimoquinto ſaltem die 4.

tem die. Sacram autem Euchariſtiam ſument primo quoque Dominico cuiuſque menſis die. Præterea Natali Chriſti die, Circumciſionis, reſurrectionis, aſcenſionis, Pentecoſtes, & Corporis Domini. Deinde die immaculatæ conceptionis B: Virginis ſacro: itemq; Præſentationis, Purificationis, Annunciationis, Viſitationis, Aſſumptionis & Natiuitatis. Vbi aduertendum eſt, poſſe aliquem ex diebus his feſtis enumeratis loco primæ cuiuſq; menſis diei Dominicæ ſumi, ſi quando in eãdem Dominicam feſtus ille dies incideret, aut ab illa certè non procul abeſſet. Officiales tamen præcipui, hoc eſt, Præfectus, Aſſiſtentes, Secretarius, ac 12 conſultores cõfeſſionis & Euchariſtiæ ſacramentum plus aliquanto quam alii frequentabunt, ſi illorum Patri ſpirituali videbitur.

5. ORDINARIVS Confeſſarius omniũ erit aliquis ex Patribus Societatis IESV, quos Pater Rector Collegii, vel Pater Sodalitatis aſſignauerit.

6 DOMINICIS diebus ſtata hora in cõgregationis loco vna omnes conueniant, vbi horam circiter, quo modo Pater ac Præfectus cenſuerint, ponent id rerum ſpiritalium tractatione, ea ratione, quam idem

Eidem Pater, Præfectusque præscribent. Ex pio libro quopiam potest aliquando aliquid recitari, ac de iis, quæ inde fuerint recitata, spirituales collocutiones haberi. Aut certè cohortatio, seu sermo de spiritualibus reb. ad rectam Sodalitatis progressionem spectantibus habebitur.

Nemo sine præcipua Patris aut Præfe- 7.
cti venia quemquam introducat, vel ad Sodalitatis exercitationes admittat, qui non sit in eandem Sodalitatem receptus. Ea porrò venia non facilè concedetur, vt varia, quæ accidere possent, vitentur incommoda.

Antequam agendi quicquam incõuen- 8.
tib. initium fiat, pronunciabitur hymnus sancti Spiritus, cum eiusdem antiphona, versiculo, & oratione.

Quotidie Missæ sacrificio intersint, & 9.
diebus constitutis Eucharistiam simul accipiant: qua sumpta quartam horæ partẽ in precatione mentali, seu vocali, pro sua quisque pietate, ac deuotione collocabunt.

Quotidie mane, postquam Deo pro ac- 10.
ceptis benificiis, tum generalibus, tũ priuatis gratias egerint, ter orationem Dominicam, & Salutationem angelicam in

honorem ſanctiſſimæ Trinitatis pronunciabunt, ſemelque ſymbolum Apoſtolorum, & Salue Regina, præter alias pias preces, quibus vti quiſque de conſilio Confeſſarii poterit. Veſperi autem, antequam ſe ad quietem ſomnumq; conferant, primũ quidem conſcientiam examinabunt, deinde verò ter Pater & Aue ac ſemel Pſalmum De profundis pro defunctorum animab. pronunciabunt.

11. SVADETVR autem omnibus, quoniã ipſi maiorem quandam perfectionem profitentur, quam cæteri, vt maius quoq; ſtudium in actionibus piis & chriſtianis adhibeant, cuiuſmodi eſſent, ſæpius peccata confiteri, crebriuſque ad ſacram Chriſti corporis menſam accedere, officiũ B. Virginis & Roſarium quotidie recitare, mentali orationi nonnihil temporis tribuere, alio quopiam die hebdomadæ ad pium aliquod munus explendum in Oratorium conuenire, Chriſtianæ doctrinæ elementa rudibus explicare, carceres vel hoſpitalia inuiſere.

12. QVI ſtatis diebus à conuentibus abfuerint, Patri aut Præfecto abſentiæ cauſam exponent, ad quam pertinebit, an cauſa ſit idonea iudicare. Quod ſi aliquam in iis culpam

culpam esse compererint, illos poterunt, qua ratione videbitur, admonere. Ac propter huiusmodi absentiam, vel ob alios defectus, licebit etiam interdum eos ad tempus aliquod Sodalium cœtu prohibere, vt maximè Sodalitati conducere, & ad Domini nostri gloriam pertinere censebitur.

Cum è Sodalibus aliquis ægrotarit, eum tum Præfectum inuisendum, & sanctis Ecclesiæ sacramentis muniendum curabit: tum omnes Domino suis precibus cōmendabunt. Quod si eum contigerit é vita decedere Sodales illius funus ad sepulturam prosequantur. Sicubi verò laudanda illa consuetudo viguerit, vt humeris eum sodales gestent, qui effertur, exemplum huiusmodi Christianæ pietatis ne prætermittant. Deinde, quo primum die commodum fuerit mortuorum officium pro eodem, vel simul omnes in Oratotio, si fieri possit, recitabunt, vel certè per se vnusquisque separatim. Per octo autem dies Psalmum, De profundis cum oratione pro defunctis pro illo dicent semel quotidie singuli. Tota deniqúe Sodalitas, missæ defunctorum sacrificium in altari aliquo priuilegiato pro eius anima semel saltem offerendum curabit. 13.

14. Si quando quispiam à Sodalitate itineris faciendi causa recesserit, Patrē admoneat, ac Pręfectum. Quod si commodè possit, à tota quoq; Congregatione facultatem, ac literas etiam patentes poscat, vt ab aliis quoq; Sodalitiis, quo se forte sit collaturus, tanquam vnus è Sodalibus recipiatur. Et quoniam velut vnus ad huc è Sodalium numero etiam absens meritorū Sodalitatis est particeps, æquum erit, vt interdum de se, suisq; rebus faciat certiores reliquos, ad Præfectum scribens, ac sese sodalium precibus commendans. Curet autem semper, vbicunq; fuerit, vt se verum filium Sodalitatis ostendat, & morum integritate, exemploq́; vitę omnes ædificare, & ad virtutem, pietatemque conetur allicere.

15. Se inter se omnes vera & syncera caritate diligant, curentq́ue, vt pacem, fraternamq́; concordiā tueantur: atq́; vt indies in veris Christianisq́; virtutibus proficiāt. Vt autem hoc facilius assequantur, plurimum proderit Sodalitatis conuentus frequentare, cum iis crebrō versari, à quibus iuuari possint, improborum consuetudines, & quascunq; occasiones mali vitare, vt ludos, rixas, murmurationes, compotationes, ali-

nes, ali-

nes aliaque incommoda, quæ bonum sodalium nomen labefactant.

QVOTIES Præfectus nouus ac reliqui officiales deligentur, publicè hæ leges in congregatione recitabuntur. Conetur porro quisq; illis parêre quā diligētissimè. Præter has autem leges omnes consuetudines suę quisq; Sodalitatis pro virib. obseruet. Officiales autem leges suas proprias crebrius legent, quo melius illis pareāt. 14

CONSVETVDINES.

Sodalitatis Moguntinæ.

NEMO in Sodalitatem hanc cooptabitur, qui non prius fidei catholicæ pfessionem ex forma concil. t. Tridentini ediderit. 1

Omnes sodales octauo quoq; die peccata sua sodalitatis Confessario confitebuntur, vel decimo quinto saltem die. 2

Circum ferent Sodales vbiuis Rosariū, & in sacro recitabunt. 3

In cubiculo, si commdè fieri potest, habebunt aquam benedictam, qua se in introitu, exitu, & dum cubitum eunt, aspergant. 4

Ad nomen IESV & MARIÆ Virginis
5 caput aperiāt, & ſi nudo ſint capite, reuerē-tiam inclinatione prę ſtent. Cum per templa tranſibunt apertis ſint capitibus, & ſi commode licebit, Salutationē ſaltem angelicam recitent Sacerdotibus, tam ſecularibus, quam religioſis, præceptoribus item omnibus, capite aperto honorem deferant.

6 Quotquot poterunt, comparabunt ſibi libellum Sodalitatis à P. Franciſco Coſtero editum, eumq; ſedulo peruolutent.

7 Omnes quotannis circa feſtum Conceptionis B. Mariæ Virg. confeſſionem generalem de totius anni peccatis inſtituent idq; animi grati cauſa, quod illa die Sodalitas Moguntina cum Romana primaria fuerit coniuncta.

8 Initio cuiusq; menſis erit Sanctorum eiusdem menſis electio.

9 Celebrioribus B. Vir. Mariæ diebus de more publicus Sodalitatis agatur conuentus, ad quem & externi Domini confluant.

10. Qui probatione peracta in Sodalitatē recipietur, recitabit precationem ſolitam, *Sancta Maria &c.*

COM-

COMPENDIVM INDVLGENTIarum congregationis B. Virginis Mariæ.

INDVLGENTIA PLENARIA. 1.

QVo die in Sodalitatem quiſpiam recipitur, ſi veré pœnitens & confeſſus fuerit, eodemque die Sanctiſ. Eucheriſtiæ ſacramentum ſumpſerit, in Eccleſia, vbi prędicta Sodalitas fuerit, vel vbi potuerit, plenariam omnium peccatorũ ſuorum indulgentiam & remiſſionem conſequitur. 2.

Item in articulo mortis. 3.

Quicunq; Sodales, aut qui ſunt extra Sodalitatem Chriſti fideles vtriusq; ſexus verè pœnitentes & confeſſi, ac ſacra communione refecti, Eccleſiam ſeu capellam oratorium ſeu locum, vbi erunt in die ſolennitatis inuocationis ſeu tituli, ſub quo vnaquæq; Sodalitas erecta ſit : à primis eiusdẽ diei veſperis, vsq; ad ſolis occaſũ eiusdem feſtiuitatis pié viſitauerint, & ibidem pro Reip. Chriſtianæ conſeruatione & augmẽto, pro hęreſum extirpatiõe principum Chriſtianorum mutua & vniuerſali pace, ac Romani Pontificis proſperitate orauerint, vel alias preces pro ſua quisque

deuotione ad Deum effuderint, indulgẽtiam plenariam consequuntur.

4. Item Sodales, qui festis diebus natalis, & ascensionis Domini nostri IESV Christi, & Annunciationis, Assumptionis Conceptionis & Natiuitatis B. Mariæ Virg. verè pœnitentes & cõfessi Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum, ibidẽ vel alibi sumpserint.

INDVLGENTIAM

Vnius anni consequuntur Sodales, toties quoties.

1. QVoties Sodales, vel aliorum Christi fidelium ad Ecclesiasticam sepulturam prosecuti fuerint.

2. Item, infirmi, vel impediti, qui audito signo campanæ genu flexi, si per infirmitatem licebit, orationem dominicam & salutationem angelicam pro salute animę defuncti vel corporis infirmi recitauerint.

3. Qui cætibus tum publicis, tum priuatis interfuerint.

4. Qui diuinis officiis.

5 Qui spiritualibus colloquiis & exhortationibus.

6. Qui piis officiis etiam in Sodalium, & aliorũ Christi fideliũ defũnctorũ per ipsã Congregationem ordinandis interfuerint

Qui

Qui Missę sacrificio diebus feriatis. 7.

Qui conscientiam suam diligenter examinauerint vesperi, antequã cubitũ eant. 8.

Qui pauperes infirmos, tam Sodales, quam alios in hospitalibus, vel priuatis domibus visitarint. 9.

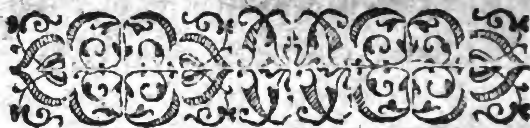
Qui carcere detentos. 10.

Qui pacẽ inter inimicos cõciliauerint. 11.

Has easdem indulgentias consequi poterunt Sodales vbiuis locorum commorãtes, si apud Ecclesiam eorundem locorum, aut alibi, vt poterunt, opera præstabunt, quæ sunt seruanda ad huiusmodi indulgẽtias consequendas.

Sodales item consequuntur omnes Indulgentias *Stationum* Ecclesiarum Vrbis, siue intra, siue extra muros illius, si diebus Quadragesimæ, & aliis anni temporibus, ac dieb. Stationum huiusmodi Ecclesiam Societatis Iesu, si ibi fuerit, alioquin aliam Ecclesiam, seu Capellam in locis, vbi eos pro tempore esse contigerit, deuotè visitauerint, & ibi septies orationem Dominicam, & septies angelicam salutationem recitauerint.

LAVS DEO.

INDEX MEDITATIONVM.

ET I. IN OMNES DOMINICAS.

Dom-

31. In

44. Dom.

INDEX MEDITAT.
in festa Sanctorum.

16. In

INDEX MEDITAT.

De passione Domini.

3. De

INDEX MEDITAT. RESIDUARUM DE CHRISTI VI[illegible]UÆ NON INCIDUNT IN DOMINICAS VEL FESTA.

De apparitionibus residuis post resurrectionem.

28. De

INDEX MEDITAT.
De Communi Sanctorum.

INDEX MEDITAT.
De Dei beneficiis.

INDEX

INDEX MEDITAT.

De Peccatis

INDEX MEDITAT.

De miseriis vitæ humanæ.

INDEX MEDITAT.

De 4. Nouissimis.

5. De

INDEX MEDITAT.

De S. Euchariſtia.

INDEX MEDITAT.

De Sacerdotii dignitate & officio.

INDEX MEDITA

De votis religiosorum.

FINIS.